
BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
8
15 — E
M 3

BREVIARII
S. BARBARAE
GREGORII XIII. PONT. MAX.

Auctoritate approbati.

PARS SECVNDA.

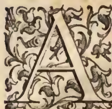
A Feſto Sanctiſſimæ Trinitatis vſque ad primam Dominicam Aduentus.

MANTVAE, M D L X X X V.

Ex Officina Franciſci Oſanæ.

GREGORIVS PAPA XIII.

D perpetuam rei memoriam. Quum ex insigni dilecti filij nobilis viri Gulielmi Gonzagæ, Mantuæ, & Montisferrati Ducis deuotione fe. re. Pio Papa IIII. prædecessore nostro permittente, factum fuerit, vt à primæua institutione, in sæculari, & collegiata Ecclesia S. Barbaræ Ciuitatis Mătuanę, quă idē Gulielmus Dux, sumptuoso opere cũ dote amplissima fundari, atque erigi curauit, & ad quē ratione eius fundationis, & dotationis, iuspatronatus ex priuilegio Apostolico spectat, proprium officium haberetur, & Altissimo persoluendarum precum norma, & modus ibidem esset specialis, qui etiam in Missarum celebratione seruaretur: ac deinde piæ me. Pius Papa V. etiam prędecessor noster, vniuersis, & singulis Presbyteris Ecclesiæ S. Barbaræ in diuinis deseruientibus, quòd ad recitandas horas Canonicas ex Breuiarij, vel Missas celebrandas ex Missalis, tunc primo editorum pręscripto minimè tenerentur, indulserit. Nunc idem Gulielmus Dux, Breuiarium, & Missale, quibus ratio dicendi, & psallendi in dicta Ecclesia horas Canonicas, ac Missas celebrandi vniuersa explicatur; Nobis proponi curauit, quo authoritate nostra, illorum vsus in dicta Ecclesia introductus, in posterum perpetuis futuris temporibus obseruetur. Nos itaque Breuiarium, & Missale huiusmodi, omni adhibita diligentia examinari fecimus, ac tandem Rom. Pontificum prædecessorum nostrorum prædictorum authoritatem, & exempla, vel hac in re pręsertim sequuti, dictique Gulielmi Ducis, Nobis in hac parte porrectis supplicationibus annuentes, & ad augendum magis diuinum cultum, Breuiarium, & Missale prædictum pro vsu deseruientium ac celebrantium in dicta Ecclesia S. Barbaræ approbamus, & iuxta idem Breuiarium, Officium dici, recitari, & psalli debere, ac imprimi posse concedimus, statuentes vniuersos, & singulos Presbyteros sęculares, siue cuiusuis ordinis regulares, in diuinis dictę Ecclesiæ deseruientes, aliosque emolumenta ex redditibus dictę Ecclesiæ percipientes, & iurisdictioni Abbatis dictæ Ecclesiæ subditos (dũtaxat exceptis Canonicis eiusdem Ecclesiæ supranumerarijs Parochiales Ecclesias obtinẽtibus, quos à Breuiarij Romani recitatione non absoluimus) ad id officium ex huius Breuiarij formula tantum recitandum omnino teneri, eosdemque ad Missas celebrandas ex Missali nuper probato, vt præfertur arctari. Concedentes insuper, Quod quicunque sacerdotes, qui pro tempore in dicta Ecclesia S. Barbaræ Missam celebrauerint, prædicto eiusdem Ecclesiæ Missali vti possint. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscunque. Demum volentes has nostras literas omnibus, quos illæ respiciunt, innotescere, decernimus earum exemplis, vel impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo Abbatis dictæ Ecclesiæ munitis, vel illis etiam initio cuiuscunque voluminis simpliciter præpositis, eandem fidem adhiberi, quę originalibus literis haberetur, dum illas contigerit exhiberi. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, Die X. Nouẽbris M D LXXXIII. Pontificatus nostri anno Duodecimo.

Cæ. Glorierius.

IANVARIVS.

Cycl. Epac.	Lræ dñi.	D. M.		
*	A	Calē.	1	F.Circumcisionis Domini, dup.ma.
xxix	b	iiij	2	Octaua S. Stephani, semi.
xxviij	c	iij	3	Octaua S.Ioannis, semi.
xxvij	d	Prid.	4	Octaua SS.Innocentum, semi.
25 xxvj	e	Non.	5	Officium vigiliæ Epiphaniæ Domini, semi.
xxv	f	viij	6	F.Epiphaniæ Domini, dup.ma.
xxiiij	g	vii	7	Octaua S.Siluestri, semi.
xxiij	A	vi	8	
xxij	b	v	9	
xxj	c	iiii	10	S.Paulus primus Eremita, conf. Oratio. Lætetur. 136.
xx	d	iii	11	S.Iginius Papa,& mar.Oratio.Infirmitatem. 131.
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octaua Epiphaniæ Domini. semi.
xvij	g	xix	14	S.Hilarius Episcopus,& conf.Oratio. Quæsumus. 135. & S.Felix Presbyter,& mar.Oratio.Tribue. 131.
xvj	A	xviii	15	S. Maurus Abbas,& conf.Oratio. Intercessio. 136.
xv	b	xvii	16	S.Marcellus Papa,& mar.Oratio.Omnipotens. 131.
xiiij	c	xvi	17	F.S.Antonij Abbatis,& conf. semi.
xiij	d	xv	18	F.Cathedræ S.Petri, semi.ma & S.Prisca virgo,& mar. Oro. Indulgentiam. 138.
xij	e	xiiii	19	SS.Marius, Martha, Audifax, & Abachum marty. Oratio. Magnificet. 133.
xj	f	xiii	20	F.SS.Fabiani, & Sebastiani mar. semi.
x	g	xii	21	F.S.Agnetis virginis,& mar. semi.
ix	A	xi	22	SS.Vincentius,& Anastasius mar, Oratio. Sanctorum. 133.
viij	b	x	23	S.Emerentiana virgo,& mar. Oratio. Indulgentiam. 138.
vij	c	ix	24	
vj	d	viii	25	F.Conuersionis S.Pauli, semi.ma.
v	e	vii	26	
iiii	f	vi	27	F.S.Ioannis Chrysostomi Episcopi, & conf. semi.
iii	g	v	28	S.Agnes secundo, Oratio, vt in die. Omnipotens.
ii	A	iiii	29	
i	b	iii	30	
*	c	Prid.	31	SS.Cyrus,& Ioannes mar. Oratio. Fac nos. 133.

Ianuarij	1	Horas	8	34		15	26
dies.	10	habet	8	46	Nox	15	14
	20		9	4		14	56

FEBRVARIVS.

	Cycl^o Epac.	Lræ dñi.		D. M.	
	xxix	d	Calē.	1	S. Ignatius Episcopus, & mar. Oratio. Infirmitatem. 131. & S. Brigida virgo. Oratio. Exaudi. 138.
	xxviii	e	iiii	2	F. Purificationis Beatæ Mariæ virg. dup.
	xxvii	f	iii	3	F. S. Blasij Episcopi, & mar. semi.
25	xxvi	g	Prid.	4	S. Gilbertus conf. Oratio. Adesto. 136.
24	xxiiii	A	Non.	5	F. S. Agathæ virg. & mar. semi.
	xxiii	b	viii	6	S. Dorothea virgo, & mar. Oratio. Indulgentiam. 138.
	xxii	c	vii	7	
	xxi	d	vi	8	
	xx	e	v	9	S. Apollonia virgo, & mar. Oratio. Indulgentiam. 138.
	xix	f	iiii	10	S. Scholastica virgo. Oratio. Exaudi. 138.
	xviii	g	iii	11	
	xvii	A	Prid.	12	
	xvi	b	Idib.	13	
	xv	c	xvi	14	S. Valentinus Presbiter, & mar. Oratio. Pręsta. 131.
	xiiii	d	xv	15	SS. Faustinus, & Iouita mar. Oratio. Annue. 133.
	xiii	e	xiiii	16	S. Iuliana virgo, & mar. Oratio. Indulgentiam 138.
	xii	f	xiii	17	
	xi	g	xii	18	
	x	A	xi	19	
	ix	b	x	20	
	viii	c	ix	21	
	vii	d	viii	22	
	vi	e	vii	23	Vigilia S. Matthiæ.
	v	f	vi	24	F. S. Matthię Apostoli, dup.
	iiii	g	v	25	
	iii	A	iiii	26	
	ii	b	iii	27	
	i	c	Prid.	28	

In anno Bissextili, Februarius est dierum 29. & F. S. Matthię celebratur 25. Februarii, & bis dicitur, sexto Calēdas idest, die 24. & die 25. & litera Dominicalis, quę assūpta fuit in mense Ianuario, mutatur in præcedentem, vt si in Ianuario litera Dominicalis fuit A, mutetur in præcedentem, quæ est g. &c.

Februarij dies	1	Horas habet	9	30	Nox	14	30
	10		9	58		14	2
	20		10	30		13	30

MARTIVS.

Cycl^9 Epac.	Lrę dñi.		D. M.	
*	d	Calē.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iiii	4	
xxvi	A	iii	5	
25 xxv	b	Prid.	6	
xxiiii	c	Non.	7	F.S. Thomæ de Aquino conf. semi. & Sanctæ Perpetua, & Felicitas mar. Oratio propria. Da nobis.
xxiii	d	viii	8	
xxii	e	vii	9	SS. Quadraginta mar. Oratio. Magnificet. 133.
xxi	f	vi	10	
xx	g	v	11	
xix	A	iiii	12	F.S. Gregorii Papæ, & conf. semi. ma.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	S. Longinus mar. Oratio. Tribue. 131.
xv	e	xvii	16	
xiiii	f	xvi	17	
xiii	g	xv	18	F.S. Anselmi Episcopi, & conf. semi. ma.
xii	A	xiiii	19	S. Ioseph conf. Oratio. Maiestatem. 137.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	F.S. Benedicti Abbatis, & conf. semi.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	F. Annunciationis Beatæ Mariæ Virg. dup. ma.
v	A	vii	26	
iiii	b	vi	27	
iii	c	v	28	
ii	d	iiii	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	

Martii	1.	Horas	10	58		13	2
dies	10	habet	11	28	Nox	12	32
	20		11	58		12	2

APRILIS.

Cycl' Epac.	Lřæ dñi.		D. M.	
xxix	g	Calē.	1	
xxviii	A	iiii	2	S.Maria Aegyptiaca. Oratio. Tuorum. 140.
xxvii	b	iii	3	
25 xxvi	c	Prid.	4	S.Isidorus Episcopus,& conf. Oratio. Deus tuorum. 135.
xxv xxiiii	d	Non.	5	S.Vincentius conf. Oratio. Lætetur. 136.
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iiii	10	
xviii	c	iii	11	F. S.Leonis Papæ, & conf. semi.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	
xv	f	xviii	14	SS.Tiburtius, Valerianus,& Maximus mar. Oratio. Sāctorum. 133. Post Resurre. Oratio. Semper.
xiiii	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	S.Isidorus martyr. Oratio. Præsta. 131. Post Resurr. Ořo. Deus qui nos.
xii	b	xv	17	S. Anicetus Papa,& mar. Oratio. Omnipotens. 131. Post Resurr. Oratio. Deus fidelium.
xi	c	xiiii	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	
vii	g	x	22	F. Translationis S.Barbarę. dup. & SS.Sother,& Gaius Pōtif.& mar. Oratio. Beatorum.
vi	A	ix	23	
v	b	viii	24	F. S.Georgii mar. semi.
iiii	c	vii	25	F.S.Marci Euangelistæ. semi.ma. Litaniæ maiores.
iii	d	vi	26	SS.Cletus,& Marcellinus Pont.& mar. Ořo. Beatorū.
ii	e	v	27	
i	f	iiii	28	S.Vitalis mar. Oratio. Deus qui nos.
*	g	iii	29	S.Petrus mar. Oratio. Deus qui nos.
xxix	A	Prid.	30	

Aprilis	1	Horas	12	36	Nox	11	24
	10		13	4		10	56
dies	20	habet	13	34		10	26

MAIVS.

	Cycl° Epac.	Lſæ dñi.		D. M.	
	xxviii	b	Calē.	1	F.SS.Philippi, & Iacobi Apoſtolorum, dup.
	xxvii	c	vi	2	F.S.Athanaſij Epiſcopi, & conf. ſemi.
	xxvi	d	v	3	F. Inuentionis S. Crucis, dup. ma.
25	xxv	e	iiij	4	S.Monica vidua. Oratio. Tuorum. 140.
	xxiiii	f	iij	5	
	xxiii	g	Prid.	6	F.S. Ioannis ante portam latinam. ſemi. ma.
	xxii	A	Non.	7	
	xxi	b	viij	8	F.Apparitionis S. Michaelis. ſemi. ma.
	xx	c	vii	9	F.S.Gregorij Nazianzeni Epiſcopi, & conf. ſemi.
	xix	d	vi	10	Octaua S. Crucis, ſemi. & SS. Gordianus, & Epiınachus mart. Oratio. Semper.
	xviii	e	v	11	
	xvii	f	iiii	12	SS.Nereus, Archileus, & Pancratius mart. Oro Semper. Poſt Trinitatem. Oratio Sanctorum. 133.
	xvi	g	iii	13	
	xv	A	Prid.	14	S. Bonifacius mar. Oratio. Deus qui nos. Poſt Trinitatem. Oratio. Præſta. 131.
	xiiii	b	Idib.	15	
	xiii	c	xvii	16	
	xii	d	xvi	17	
	xi	e	xv	18	
	x	f	xiiii	19	S.Potentiana virgo. Oratio. Exaudi. 138.
	ix	g	xiii	20	S.Bernardinus conf. Oratio. Adeſto. 136.
	viii	A	xii	21	
	vii	b	xi	22	
	vi	c	x	23	
	v	d	ix	24	
	iiii	e	viii	25	S.Vrbanus Papa, & mar. Oratio. Deus fidelium. Poſt Trinitatem. Oratio. Infirmitatem. 131.
	iii	f	vii	26	S.Eleutherius Papa, & mar. Oratio. Deus fidelium. Poſt Trinitatem. Oratio. Omnipotens. 131.
	ii	g	vi	27	S.Ioannes Papa, & mar. Oratio. Deus fidelium. Poſt Trinitatem. Oratio. Infirmitatem. 131.
	i	A	v	28	
	*	b	iiii	29	
	xxix	c	iii	30	S.Felix Papa, & mar. Oratio. Deus fidelium. Poſt Trinitatem. Oratio. Omnipotens. 131.
	xxviii	d	Prid.	31	S.Petronilla virgo. Oratio. Exaudi. 138.

Maii	1	Horas	14	4		9	56
dies	10	habet	14	28	Nox	9	32
	20		14	52		9	8

IVNIVS.

Cycl' Epac.	Lrę Dñi.		D. M.	
xxvii	e	Calē.	1	
25 xxvi	f	iiii	2	SS. Marcellinus, Petrus, & Erasm' mar. Oratio Sēper. Post Trinitatem. Oratio Fac nos. 133.
xxv xxiiii	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	
xxii	b	Non.	5	
xxi	c	viii	6	
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	SS. Primus, & Felicianus mar. Oratio Semper. Post Trinitatem. Oratio Annue 133.
xvii	g	iiii	10	
xvi	A	iii	11	F.S. Barnabæ Apostoli. semi.ma.
xv	b	Prid.	12	SS. Basilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mar. Oratio Sēper. 212. Post Trinitatem. Oratio Magnificet. 133.
xiiii	c	Idib.	13	S. Antonius conf. Oratio Maiestatem. 137.
xiii	d	xviii	14	F.S. Basilij Episcopi, & conf. semi.
xii	e	xvii	15	SS. Vitus, Modestus, & Crescentia mar. Oratio Sēper. Post Trinitatem. Oratio Sanctorum. 133.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiiii	18	F.S. [illegible] semi.ma. & SS. Marc', & Marcellian' mart. Oratio Sēper. Post Trinitatem Oratio. Fac nos. 133.
viii	b	xiii	19	SS. Geruasius, & Prothasius mar. Oratio Semper. Post Trinitatem Oratio Annue. 133.
vii	c	xii	20	S. Siluerius Papa, & mar. Oratio Infirmitatem. 131.
vi	d	xi	21	
v	e	x	22	S. Paulinus Episcopus, & conf. Oratio Preces. 135.
iiii	f	ix	23	Vigilia Natiuitatis S. Ioannis.
iii	g	viii	24	F. Natiuitatis S. Ioannis Baptistę. dup. ma.
ii	A	vii	25	
i	b	vi	26	F. SS. Ioannis, & Pauli mar. semi.
*	c	v	27	
xxix	d	iiii	28	Vigilia SS. Petri, & Pauli, & S. Leo Papa, & conf. Oratio Auxilium, 135.
xxviii	e	iii	29	F. SS. Petri, & Pauli Apostolorum. dup. ma.
xxvii	f	Prid.	30	F. Commemorationis S. Pauli. dup.

Iunij	1	Horas	15	14		8	46
dies	10	habet	15	26	Nox	8	34
	20		15	30		8	30

IVLIVS

	Cycl^o Epac.	Lrae dñi.	D. M.		
	xxvi	g	Calē.	1	Octaua S. Ioannis. semi.
25	xxv	A	vi	2	F. Visitationis B. Mariæ vir. dup & Sancti Processus, & Martinianus mar. Oratio Magnificet. 133.
	xxiiii	b	v	3	
	xxiii	c	iiii	4	
	xxii	d	iii	5	
	xxi	e	Prid.	6	Octaua Apostolorum. semi:
	xx	f	Non.	7	
	xix	g	viii	8	
	xviii	A	vii	9	Octaua Visitationis beatę Marię. semi.
	xvii	b	vi	10	SS. Septē frēs, Rufina, ac Secunda mar. Oratio Sāctorū. 133.
	xvi	c	v	11	S. Pius Papa, & mar. Oratio Omnipotens. 131.
	xv	d	iiii	12	SS. Nabor, & Felix mar. Oratio Fac nos. 133.
	xiiii	e	iii	13	S. Anacletus Papa. & mar. Oratio Infirmitatem. 131.
	xiii	f	Prid.	14	S. Bonauentura Episcopus, & conf. Oratio Quæsumus. 135.
	xii	g	Idib.	15	SS. Quiricus, & Iulita mar. Oratio Annue. 133.
	xi	A	xvii	16	
	x	b	xvi	17	S. Alexius conf. Oratio. Lætetur. 136.
	ix	c	xv	18	S. Symphorosa, & septem filii mar. Oratio Sanctorum. 133.
	viii	d	xiiii	19	
	vii	e	xiii	20	F. S. Margaritæ vir. & mar. dup.
	vi	f	xii	21	S. Praxedes virgo. Oratio Exaudi. 138.
	v	g	xi	22	F. S. Marię Magdalenę. dup.
	iiii	A	x	23	S. Apollinaris Episcopus, & mar. Oratio Omnipotens. 131.
	iii	b	ix	24	Vigilia S. Iacobi. & S. Christina virgo, & mar. Oratio Indulgentiam. 138.
	ii	c	viii	25	F. S. Iacobi Apostoli. dup. & Sanctus Christophorus mar. Oratio Tribue. 131.
	i	d	vii	26	S. Anna mater beatę Mariæ. Oratio. Tuorum. 140. & S. Pastor conf. Oratio Adesto. 136.
	*	e	vi	27	S. Pantaleo mar. Oratio Præsta. 131.
	xxix	f	v	28	SS. Nazarius, Celsus, Victor, & Innocentius mar. Oratio Sanctorum. 133.
	xxviii	g	iiii	29	S. Martha virgo. Oratio Exaudi. 138. & SS. Felix, Simplici^9, Faustinus, & Beatrix mar. Oratio Fac nos. 133.
	xxvii	A	iii	30	SS. Abdon, & Sennen mar. Oratio Annue 133.
25	xxvi		Prid.	31	

Iulij	1	Horas	15	26		8	34
dies	10	habet	15	16	Nox	8	44
	20		14	54		9	6

AVGVSTVS.

	Cycl⁹ Epac.	Lræ dñi.	D. M.		
xxv	xxiiii	c	Calē.	1	F.S.Petri ad vinc. semi.ma. & SS. Machabæi mart. Oratio. Magnificet. 133.
	xxiii	d	iiii	2	S. Stephanus Papa, & mar. Oratio. Infirmitatem. 131.
	xxii	e	iii	3	F.Inuentionis S.Stephani. semi. ma.
	xxi	f	Prid.	4	F. S. Dominici conf. semi.& S. Iustinus presbiter, & mart. Oratio Tribue. 131.
	xx	g	Non.	5	F.B.Mariæ virg. ad Niues. semi.ma.
	xix	A	viii	6	F.Trāsfigurationis Domini. dup.& SS.Sixtus, Felicissimus, & Agapitus mart. Oratio Sanctorum. 133.
	xviii	b	vii	7	S.Donatus Episcopus,& mar. Oratio Omnipotens. 131.
	xvii	c	vi	8	SS.Cyriacus, Larg⁹, & Smaragdus mar. Orō. Fac nos. 133.
	xvi	d	v	9	Vig.S.Laurētij,& S.Romanus mar. Oratio Præsta. 131.
	xv	e	iiii	10	F.S.Laurentii mar.dup.
	xiiii	f	iii	11	SS.Tiburtius,& Susanna mar. Oratio. Annue. 133.
	xiii	g	Prid.	12	S.Clara virg. Oratio Exaudi nos. 138.
	xii	A	Idib.	13	SS.Hyppolitus,& Cōcordia mar. Oratio. Magnificet. 133.
	xi	b	xix	14	Vigilia Assumptionis,& S. Eusebius presb. & conf. Oratio. Maiestatem. 137.
	x	c	xviii	15	F.Assumptionis beatæ Mariæ vir.dup.ma.
	ix	d	xvii	16	
	viii	e	xvi	17	Octaua S. Laurentii. semi.
	vii	f	xv	18	S.Agapitus mar. Oratio. Tribue. 131.
	vi	g	xiiii	19	S.Ludouicus Episcopus, & conf. Oratio. Deus tuorū. 135.
	v	A	xiii	20	F.S.Bernardi Abb.& conf. semi.
	iiii	b	xii	21	
	iii	c	xi	22	Octaua Assumptionis B.Mariæ. semi. & SS.Timotheus, Hyppolytus,& Symphorianus mar. Oratio. Sanctorum. 133.
	ii	d	x	23	Vigilia S.Bartholomei.
	i	e	ix	24	F.S.Bartholomæi Apostoli, dup.
	*	f	viii	25	S.Ludouicus, Rex conf. Oratio Lætetur. 136.
	xxix	g	vii	26	S. Zepherinus Papa,& mar. Oratio Infirmitatem. 131.
	xxviii	A	vi	27	
	xxvii	b	v	28	F.S.Augustini Episcopi,& conf. semi.ma.& S. Hermes mar. Oratio Præsta. 131.
	xxvi	c	iiii	29	F. Decollationis S. Ioannis Baptistę. semi. ma. & S.Sabina mar. Oratio Da nobis. 140.
25	xxv	d	iii	30	SS.Felix,& Adauctus mar. Oratio. Fac nos. 133.
	xxiiii	c	Prid	31	

Augusti dies	1	Horas habet	14 30	Nox	9 30
	10		14 10		9 50
	20		13 44		10 16

SEPTEMBER.

	Cycl° Epac.	Lřæ dñi.	D. M.		
	xxiii	f	Calē.	1	SS.Duodecim fratres mar. Oratio. Annue. 133. & S. Aegidius Abb.& conf. Oratio. Intercesſio. 136.
	xxii	g	iiii	2	S.Antoninus mar. Oratio. Tribue. 131.
	xxi	A	iii	3	
	xx	b	Prid.	4	
	xix	c	Non.	5	
	xviii	d	viii	6	
	xvii	e	vii	7	
	xvi		vi	8	F.Natiuitatis beatæ Mariæ virg. dup.
	xv	g	v	9	F.S.Adriani mar. dup.ma.
	xiiii	A	iiii	10	S.Nicolaus de Tolentino conf. Oratio. Adeſto. 136.
	xiii	b	iii	11	SS.Prothus,& Hyacinthus mar. Oratio. Magnificet. 133.
	xii	c	Prid.	12	
	xi	d	Idib.	13	
	x	e	xviii	14	F.Exaltationis S.Crucis. ſemi.ma. & SS.Cornelius, & Cyprianus Pont.& mar. Oratio propria. Beatorum.
	ix	f	xvii	15	Octaua Natiuit. Beatæ Mariæ. ſemi. & S. Nicomedes mar. Oratio. Præſta. 131.
	viii	g	xvi	16	Octaua S.Adriani ſemi. & SS.Euphemia, Lucia,& Geminianus mar. Oratio. Sanctorum. 133.
	vii	A	xv	17	
	vi	b	xiiii	18	
	v	c	xiii	19	
	iiii	d	xii	20	Vigilia S.Matthæi,& SS.Euſta.& ſocij mar. Or. Fac nos. 133.
	iii	e	xi	21	F.S.Matthæi Apoſtoli,& Euangeliſtæ, dup.
	ii	f	x	22	SS.Mauricius,& ſocii mar. Oratio. Annue. 133.
	i	g	ix	23	S.Linus Papa,& mar. Oratio. Omnipotens. 131.
	*	A	viii	24	
	xxix	b	vii	25	
	xxviii	c	vi	26	SS.Cyprianus,& Iuſtina mar. Oratio. Magnificet. 133.
	xxvii	d	v	27	SS.Coſmas,& Damianus mar. Oratio. Sanctorum. 133.
25	xxvi	e	iiii	28	
xxv	xxiiii	f	iii	29	F. Dedicationis S. Michaelis Archangeli, dup.
	xxiii	g	Prid.	30	F.S.Hieronymi Presbyteri,& conf. ſemi.ma.

Septembris dies	1	Horas habet	13	10	Nox	10	50
	10		12	42		11	18
	30		12	8		11	52

OCTOBER

Cycl⁹ Epac.	Lræ Dñi.		D. M.	
xxii	A	Calé.	1	S. Remigius Episcopus,& conf. Oratio. Preces. 135.
xxi	b	vi	2	
xx	c	v	3	
xix	d	iiij	4	F.S.Francisci conf. semi.
xviii	e	iij	5	
xvii	f	Prid.	6	
xvi	g	Non.	7	SS.Sergius,Bacchus,Marcellus,& Apuleius mar. Oro. Fac nos. 133. ac S.Marcus Papa,& conf. Oratio. Auxiliũ. 135.
xv	A	viij	8	
xiiii	b	vii	9	SS.Dionysius,Rusticus,& Eleutheri⁹ mar. Oro. Annue. 133.
xiii	c	vi	10	S.Cerbonius Episcopus, & conf. Oratio. Quæsumus. 135.
xii	d	v	11	
xi	e	iiii	12	
x	f	iii	13	
ix	g	Prid.	14	S.Callistus Papa,& mar. Oratio. Infirmitatem. 131.
viii	A	Idib.	15	
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	
v	d	xv	18	F.S.Lucæ Euangelistæ. semi.ma.
iiii	e	xiiii	19	
iii	f	xiii	20	
ii	g	xii	21	S.Hilarion Abb.& conf. Oratio. Intercessio. 136. & SS.Vndecim mill. virgines,& mar. Oratio propria. Da nobis.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	SS.Chrysanthus,& Daria mar. Oratio. Magnificet. 133.
xxvii	e	vii	26	S.Euaristus Papa,& mar. Oratio. Omnipotens. 131.
xxvi	f	vi	27	Vigilia SS. Simonis,& Iudæ.
25 xxv	g	v	28	F.SS.Simonis,& Iudæ Apostolorum. dup.
xxiiii	A	iiii	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia Omnium Sanctorum.

Octobris	1	Horas	11	46		12	24
dies	10	habet,	11	10	Nox	12	50
	20		10	40		13	20

NOVEMBER.

Cycl[9] Epac.	Lrã dñi.		D. M	
xxi	d	Calẽ.	1	F.Omnium Sanctorum,dup.ma.
xx	e	iiii	2	Commemoratio omnium fidelium Defunctorum. dup.ma.
xix	f	iii	3	
xviii	g	Prid.	4	SS.Vitalis,& Agricola mar. Oratio. Sanctorum. 133.
xvii	A	Non.	5	
xvi	b	viii	6	S.Leonardus conf. Oratio. Maiestatem. 137.
xv	c	vii	7	
xiiii	d	vi	8	Octaua omnium Sãctorum, semi. & SS.Quatuor Coronati mar. Oratio. Fac nos. 133.
xiii	e	v	9	F.Dedicationis Basilicæ S.Barbaræ Ecclĩæ nr̃æ, dup.ma.
xii	f	iiii	10	SS.Triphon,Respicius,& Nympha mar. Orõ. Annue. 133.
xi	g	iii	11	F.S.Martini Episcopi,& conf.semi.ma. & Sanctus Mennas martyr. Oratio. Tribue. 131.
x	A	Prid.	12	S.Martinus Papa,& mar. Oratio. Infirmitatem. 131.
ix	b	Idib.	13	S.Bricius Episcopus,& conf. Oratio. Deus tuorum. 135.
viii	c	xviii	14	
vii	d	xvii	15	
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	
iiii	g	xiiii	18	
iii	A	xiii	19	S. Elisabeth vidua. Oratio. Tuorum. 140. & S. Pontianus Papa,& mar. Oratio. Omnipotens. 131.
ii	b	xii	20	
i	c	xi	21	
*	d	x	22	F.S.Cæciliæ virg.& mar. semi.
xxix	e	ix	23	F.S.Clementis Papæ,& mar. semi.& Sancta Felicitas mar. Oratio. Dã nobis. 140.
xxviii	f	viii	24	S.Chrysogonus mar. Oratio. Præsta. 131.
xxvii	g	vii	25	F.S.Catharinæ virg.& mar. semi.
25 xxvi	A	vi	26	F.Trãslationis Sacrarũ Reliquiarũ Ecclesiæ nr̃æ, dup.ma.
xxv xxiiii	b	v	27	
xxiii	c	iiii	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia S.Andreæ.& S.Saturnin[9] mar. Oratio. Tribue. 131.
xxi	e	Prid.	30	F.S.Andreæ Apostoli, dup.

Nouembris dies	1	Horas habet	10	6	Nox	13	54
	10		9	38		14	22
	20		9	10		14	50

DECEMBER.

Cycl° Epac.	Lrae dñi.		D. M.	
xx	f	Calē.	1	
xix	g	iiii	2	F. Inuentionis S. Longini mar. semi.ma.
xviii	A	iii	3	
xvii	b	Prid.	4	F. S. Barbarae virg. & mar. dup. ma.
xvi	c	Non.	5	S. Sabbas Abb. & conf. Oratio. Intercessio. 136.
xv	d	viii	6	S. Nicolaus Episcopus, & conf. Oratio. Preces. 135.
xiiii	e	vii	7	F. S. Ambrosii Episcopi, & conf. semi.ma.
xiii	f	vi	8	F. Conceptionis Beatae Mariae vir. dup.
xii	g	v	9	
xi	A	iiii	10	S. Melchiades Papa, & mar. Oratio. Infirmitatem. 131.
x	b	iii	11	Octaua S. Barbarae, semi.ma. & S. Damasus Papa, & conf. Oratio. Auxilium. 135.
ix	c	Prid.	12	
viii	d	Idib.	13	F. S. Luciae virg. & mar. semi.
vii	e	xix	14	
vi	f	xviii	15	
v	g	xvii	16	
iiii	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiiii	19	
i	d	xiii	20	Vigilia S. Thomae.
*	e	xii	21	F. S. Thomae Apostoli, dup.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia Natiuitatis Domini.
xxvi	b	viii	25	F. Natiuitatis Domini, dup. ma.
25 xxv	c	vii	26	F. S. Stephani Prothomar. dup. ma.
xxiiii	d	vi	27	F. S. Ioannis Apostoli, & Euangelistae, dup. ma.
xxiii	e	v	28	F. SS. Innocentum mar. dup.
xxii	f	iiii	29	S. Thomas Archiepiscopus, & mar. Oratio. Ops. 131.
xxi	g	iii	30	
19 xx	A	Prid.	31	F. S. Siluestri Papae, & conf. dup. ma. Haec Epacta 19. nigra nunquam est in vsu, nisi quando eo dem anno concurrit cum Aureo numero xix.

Decembris dies.	1	Horas habet.	8	46	Nox.	15	14
	10		8	36		15	24
	20		8	30		15	30

De Aureo numero.

AVreus numerus est Cyclus decemnouennalis, incipiens ab 1. & progrediens vsque ad 19. qua reuolutione peracta, iterum ad vnitatem redit: quilibet verò annus Aurei numeri terminatur in fine mensis Decembris, & in principio Ianuarij sequentis anni initium sumit alius annus Aurei numeri; Ita vt quum hoc anno 1583. sit Aureus numerus 7. sequenti anno 1584. erit 8. & sic deinceps vno semper amplius addito, vsque ad annum 1595. quo erit 19. & anno 1596. Aureus numerus rursus erit 1. & simili ordine progredietur. Aureo uerò hoc numero utendum est tantùm ad inueniendam Epactam cuiuslibet anni, ex qua Nouilunia & Festa mobilia reperiuntur.

Tabella Aurei numeri ab anno 1583.

7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

De Epactis & Nouilunijs.

EPacta nihil aliud est quàm numerus dierum, quibus annus solaris communis dierum 365. annum communem Lunarem dierum 354. superat, ita vt Epacta primi anni sit 11. cùm hoc numero annus solaris communis Lunarem annum communem excedat, atque adeò sequenti anno Nouilunia contingant 11. diebus prius, quàm anno primo, ex quo fit Epactam secundi anni esse 22. cùm eo anno rursum annus Solaris Lunarem annum superet 11. diebus, qui additi ad 11. dies primi anni, efficiunt 22. ac proinde finito hoc anno, Nouilunia contingere 22. diebus prius, quàm primo anno: Epactam autem tertij anni esse 3. quia si cursus 11. dies ad 22. adijciantur, efficietur numerus 33. à quo si reijciantur 30. dies, qui unam Lunationem embolismalem constituunt, relinquentur 3. atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11. dierum, abiectis tamen 30. quando reijci possunt, solum quando peruentum fuerit ad vltimam Epactam Aureo numero 19. respondentem, quæ est 19. adduntur 12. ut abiectis 30. ex composito numero 31. habeatur rursus Epacta 1.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1583. vsque ad annum 1700. exclusiuè, quæ quidem Epactę vnà cum Aureo numero in principio anni mutandæ sunt.

Aur. nu.	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6
Epacta.	vii	xviii	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiiii	v	xvi	xxvii	viii	xix	i	xii	xxiii	iiii	xv	xxvi

QVum ergo Epacta inuenienda est, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius Tabellę: Mox enim sub Aureo numero in inferiori ordine Tabellæ reperietur Epacta, vbi enim illa Epacta in Calendario inuenta fuerit, eo die Nouilunium fiet. Exempli gratia, Anno præsenti 1583. Aureus numerus est 7. nempe primus huius Tabellæ, & Epacta est vij. Videlicet, quæ sub Aureo numero 7. collocatur, quæ Epacta toto anno in Calendario Nouilunia indicat, vt in Ianuario die 24. In Februario die 22. In Martio die 24. &c.

De festis Mobilibus.

QVoniam ex decreto sacri Concilij Niceni, Pascha (ex quo reliqua festa Mobilia pendent) celebrari debet die Dominico, qui proximè succedit xiiij. Lunæ primi mensis, (is verò apud Hebræos vocatur primus mensis, cuius xiiij. Luna vel cadit in diem Verni ęquinoctij, quod die 21. mensis Martij contingit, vel propius ipsum sequitur) efficitur, vt inuenta Epacta in Calendario notata inter diem octauum Martij inclusiuè, & quintum Aprilis inclusiuè, numerentur inclusiuè deorsum versus dies 14. proximus dies Dominicus diem hunc 14. sequens (ne cum Iudæis conueniamus, si fortè dies xiiij. Lunæ caderet in diem Dominicum) fit dies Paschę. Exempli gratia, Anno præsenti 1583. Epacta est vij. & litera Dominicalis B. quæro igitur hanc Epactam vij. inter octauum diem Martij, & quintum Aprilis inclusiuè inuenioq; eam è regione diei 24. Martij, à qua inclusiuè deorsum uersus numero 14. dies, vt habeam xiiij. Lunam, quàm uideo cadere in diem 6. Aprilis, post quem diem prima litera Dominicalis B. reperitur è regione diei 10. eiusdem Aprilis, & hæc est dies Paschæ.

Ex sequenti Tabula Paschali ita festa Mobilia reperientur: In cellula literæ Dominicalis currentis quæratur Epacta currens: nam è directo omnia festa Mobilia deprehendentur, ut anno 1583. in cellula literæ Dominicalis B. currentis è regione Epactę vij. quæ hoc anno currit, habetur Septuagesima die 6. Februarij, dies Cinerum 23. Februarij, & Pascha die 10. Aprilis, &c. Sed in annis bissextilibus inuenienda sunt Festa Mobilia per literã Dominicalẽ posteriorẽ, quæ nimirum currit post Festum S. Matthiæ Apostoli: ita tamen, ut Septuagesimæ, & diei Cinerum inuentæ in Ianuario, aut Februario, addatur vnus dies. Exempli gratia, Anno sequenti 1584. bissextili, Epacta erit xviij. & literę Dominicales A.G. si per posteriorem literam, quæ est G. Festa Mobilia inuestigentur, reperietur Septuagesima die 28. Ianuarij, & dies Cinerum 14. Februarij: si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 9. Ianuarij, quæ est Dominica: & dies Cinerum in diem 15. Februarij, quæ est Feria iiij. Pascha autem, & reliqua festa in eos dies cadent, qui in Tabula expressi sunt.

TABVLA PERPETVA

FESTORVM MOBILIVM.

Litera Dñicales.	Cyclus Epactarum.	Dñicæ inter epi. & Septuagesima.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corp. Dñi.	Dñicæ inter Pent. & Aduē.	Prima Dñica Aduētus.
D	23.	1	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maij	21 Maij	28	29 No.
	22.21.20.19.18.17.16.	2	15 Ian.	11 Feb.	29 Mar.	7 Maij	17 Maij	28 Maij	27	29
	15.14.13.12.11.10.9.	3	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.	14 Maij	24 Maij	4 Iunij	26	29
	8.7.6.5.4.3.2.	4	8 Feb.	25 Feb.	12 Apr.	21 Maij	31 Maij	11 Iunii	25	29
	1.†29.28.27.2625.25.24.	5	15 Feb.	4 Mar.	19 Apr.	28 Maij	7 Iunij	18 Iunij	24	29
E	23.22.	1	19 Ian.	5 Feb.	23 Mar.	1 Maij	11 Maij	22 Maij	28	30 No.
	21.20.19.18.17.16.15.	2	16 Ian.	12 Feb.	30 Mar.	8 Maij	18 Maij	29 Maij	27	30
	14.13.12.11.10.9.8.	3	2 Feb.	19 Feb.	6 Apr.	15 Maij	25 Maij	5 Iunij	26	30
	7.6.5.4.3.2.1.	4	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.	22 Maij	1 Iunij	12 Iunij	25	30
	†29.28.27.2625.25.24.	5	16 Feb.	5 Mar.	20 Apr.	29 Maij	8 Iunij	19 Iunij	24	30
F	23.22.21.	1	20 Ian.	6 Feb.	24 Mar.	2 Maij	12 Maij	23 Maij	28	1 Dec.
	20.19.18.17.16.15.14.	2	27 Ian.	13 Feb.	31 Mar.	9 Maij	19 Maij	30 Maij	27	1
	13.12.11.10.9.8.7.	3	3 Feb.	20 Feb.	7 Apr.	16 Maij	26 Maij	6 Iunij	26	1
	6.5.4.3.2.1.†	4	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.	23 Maij	2 Iunij	13 Iunij	25	1
	29.28.27.2625.25.24.	5	17 Feb	6 Mar.	21 Apr.	10 Maij	9 Iunij	20 Iunij	24	1
G	23.22.21.20.	2	21 Ian.	7 Feb.	25 Mar.	3 Maij	13 Maij	24 Maij	28	2 Dec.
	19.18.17.16.15.14.13.	3	28 Ian.	14 Feb.	1 Apr.	10 Maij	20 Maij	31 Maij	27	2
	12.11.10.9.8.7.6.	4	4 Feb.	21 Feb.	8 Apr.	17 Maij	27 Maij	7 Iunij	26	2
	5.4.3.2.1.†	5	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.	24 Maij	3 Iunij	14 Iunij	25	2
	29.28.27.2625.25.24.	6	18 Feb.	7 Mar.	22 Apr.	31 Maij	10 Iunij	21 Iunij	24	2
A	23.22.21.20.19.	2	22 Ian.	8 Feb.	26 Mar.	4 Maij	14 Maij	25 Maij	28	3 Dec.
	18.17.16.15.14.13.12.	3	29 Ian.	15 Feb.	2 Apr.	11 Maij	21 Maij	1 Iunij	27	3
	11.10.9.8.7.6.5.	4	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.	18 Maij	28 Maij	8 Iunij	26	3
	4.3.2.1.†29.28.	5	12 Feb.	1 Mar.	16 Apr.	25 Maij	4 Iunij	15 Iunij	25	3
	27.1625.25.24.	6	19 Feb.	8 Mar.	23 Apr.	1 Iunij	11 Iunij	22 Iunij	24	3
B	23.22.21.20.19.18.	2	23 Ian.	9 Feb.	27 Mar.	5 Maij	15 Maij	26 Maij	27	27 No.
	17.16.15.14.13.12.11.	3	30 Ian.	16 Feb.	3 Apr.	12 Maij	22 Maij	2 Iunij	26	27
	10.9.8.7.6.5.4.	4	6 Feb.	23 Feb.	10 Apr.	19 Maij	29 Maij	9 Iunij	25	27
	3.2.1.†29.28.27.	5	13 Feb.	2 Mar.	17 Apr.	26 Maij	5 Iunij	16 Iunij	24	27
	2625.25.24.	6	20 Feb.	9 Mar.	24 Apr.	2 Iunij	12 Iunij	23 Iunij	23	27
C	23.22.21.20.19.18.17.	2	24 Ian.	10 Feb.	28 Mar.	6 Maij	16 Maij	27 Maij	27	28 No.
	16.15.14.13.12.11.10.	3	31 Ian.	17 Feb.	4 Apr.	13 Maij	23 Maij	3 Iunij	26	28
	9.8.7.6.5.4.3.	4	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.	20 Maij	30 Maij	10 Iunij	25	28
	2.1.†29.28.27.2625.	5	14 Feb.	3 Mar.	18 Apr.	27 Maij	6 Iunij	17 Iunij	24	28
	25.24.	6	21 Feb.	10 Mar.	25 Apr.	3 Iunij	13 Iunij	24 Iunij	23	28

RVBRICAE

Tabula literarum Dominicalium ab anno 1583. vsq; ad annum 1700. exclusiuè.

b	A g	f e d	c b	A g f	e d	c b A	g f	e
d c	b A	g f e	d c	b A g	f e	d c		

Vsus huius tabellæ hic est; Tribuatur præsenti anno 1583. litera b. primæ cellulæ, & sequenti anno 1584. dentur literæ A. g. secundæ, & anno 1585. litera f. tertiæ cellulę, & sic deinceps alijs annis ordine aliæ cellulæ tribuantur; quibus expletis, ad principium tabellæ redeũdũ est. Vbicunq; ergo unica litera occurrerit, annus erit communis, & toto eo anno litera illa Dominicam diem indicabit: quum verò duplex litera occurrit annus erit bissextilis, superiorq; litera Dominicam diem indicabit à principio anni illius vsque ad festum S. Matthię: inferior verò in reliqua parte anni.

De Indictione.

INdictio est reuolutio 15. annorum ab 1. vsq; ad 15. qua peracta, iterũ reditur ad vnitatem, initiumq; sumit quilibet annus huius Cycli à Ianuario, cuius vsus frequens est in Bullis Pontificiis, in diplomatibus, & scripturis publicis. Annus indictionis currens inuenitur ex sequenti tabella, quæ est perpetua, & incipit ab anno 1583.

11.	12.	13.	14.	15.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.

Si enim hoc anno 1583. tribuas primum numerum, qui est 11. & sequenti anno 1584. secundum numerum, qui est 12. & sic deinceps redeundo ad principium tabellæ, quotiescunque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

De anno, & eius partibus.

¶ Annus habet Menses duodecim, Hebdomadas quinquaginta duas, cum die uno, dies trecentos sexagintaquinque, & sex horas. Hoc enim temporis interuallo Sol Zodiacum circuit. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hic annus ille fit intercalaris, qui Bissextilis dicitur.

Ex quot diebus constet unusquisque mensis. Versus.

Triginta Aprilis, Iunius, Septẽq; Nouemq;
Vno plus alij, uiginti Februus octo.
At si bissextus fuerit, superadditur unus:
Et tũc bis, Sexto Marti conscribe Calẽdas.

De numero Nonarum, ac Iduum singulorum mensium. Versus.

Sex Nonas, Maius, October, Iulius, & Mars:
Quatuor at reliqui, dabit Id' quilibet octo.

Quando inchoatur Aduentus Domini.

¶ Aduentus Domini inchoatur Dominica proximiori festo S. Andreæ, vel ipsa die Sancti Andreæ, si in Dominica uenerit.

Quatuor tempora.

¶ Celebrãtur iiii. & vi. Feria, & Sabbato post iii. Dominicam Aduent. post i. Dominicam Quadragesi. post tertium diem Pentecostes, & post festum Exaltationis S. Crucis.

Nuptię iuxta decretum Concilii Tridentini.

¶ A Dominica prima Aduentus vsq; ad diem Epiph. & à Feria iiii. Cinerum, vsque ad octauam Paschæ, inclusiuè, solennitates Nuptiarum prohibentur: aliis temporibus permittuntur.

RVBRICAE GENERALES
IN NOMINE SANCTISS. ET INDIVIDVAE
TRINITATIS PATRIS, ET FILII, ET SPIRITVS SANCTI. Amen.

Infrascriptæ Rubricæ generales, ita attendendæ sunt, vt nunquam liceat ab eis discedere, nisi quando Rubricę particulares proprijs locis positæ, aliud disponant.

Omnia festa dummodo non impediant semper proprio die celebrantur: impediunt aūt à maioribus tantum: & hæc subscripto ordine.

¶ Dup. ma. Dup. mi. semi. ma. sem. mi. Feria ma. solenne, vigil. simp. & feria mi.

¶ Sciendum est autem quando dicitur Dup. semi. vel fer. & non additur ma. semper intelligi debere mi.

¶ Insup sciendū est, quādo duo officia cadūt in vnā diē, faciendū est de eo, qđ prius in supradicto ordine positū est, si duo æqualia fuerint, fiat de mobili. mobilia autem sunt hæc,

¶ Fer. v. in Cœna Domini; Fer. vi. in Parasceue; Sabb. sanctum; Dominica Resurrectionis Dñi; Fer. ij. & iij. imediatè sequētes; Ascēsio Domini; Pentecoste; Fer. ii. & iii. immediatè sequentes; Sanctissima Trinitas; & Corpus Domini; quæ omnia Dup. ma. sunt.

¶ Duplicia mi. mobilia nulla sunt.

¶ Semi. ma. Omnes Dñicæ per totum annum.

¶ Semi. mi. Reliqui dies infra oct. Resurrectionis Domini, & Pentecostes, ac dies octauæ Ascensionis, & Corporis Domini.

¶ Sol. infra prædictas octauas Ascensionis, & Corporis Domini.

¶ Feria ma. est à feria iiij. Cinerum vsque ad fer. v. in Cœna Domini: & fer. iiij. & vi. & Sabbata quatuor tēporū Decemb. & Septembr.

¶ Vigil. est tantum illa Pentecostes.

¶ Simplicia nulla mobilia sunt.

¶ Fer. minores sunt, ubi nihil aliud prorsus inuenitur, eę enim pro cęteris sufficiunt.

¶ Festa immobilia petentur ex Calendario, hoc tamen sciendum est, quod quæ uacant titulo simplicia intelliguntur, & dies infra oct. Natiuitatis Domini, & S. Barbaræ, omnes esse semi. mi. ut infra octa. Resurrectionis Domini, & Pentecostes. sunt enim hæ quatuor octa. ma. reliquæ autem mi. infra quas minores fit officium solenne, ut infra octa. Ascen. & Corporis Domini.

¶ Quæ quandoque impediuntur, aut transferuntur; aut transeunt per commemorationem, aut vacant commemoratione. Quæ verò semper impediuntur, aut transeunt per commemorationem, aut uacant commemoratione, non enim transferuntur.

¶ Omnia dup. ac sem. non autem Dominicæ, aut dies infra octa. vel in octaua, transferuntur in primum diem, ubi non fit maius, aut æquale: si transfertur festum habens octauam, transfertur & eius octa. Festa autem simp. quæ semper non impediuntur, quum impediuntur, si infra octo dies possunt celebrari transferuntur, alioquin propria die transeunt per commemorationem, nisi impediantur à dup. ma. tunc enim si infra octo dies celebrari non possunt, vacant commemoratione. At si plura huiusmodi festa contingat impediri, & omnia non possunt habere diem, ad quem transferantur, priora transferuntur, & posteriora propria die transeunt per comm. nisi impediantur à dup. ma. ut supra.

¶ Hæc festa non possunt celebrari, ubi cadat aliud officium, quodcunque sit, omnibus enī cedunt, ferijs minoribus exceptis, quæ propriè non sunt officia, sed supplent vbi nullum aliud officium adest.

¶ Si duo festa simplicia in uno die occurrūt, de

de primò fit officium, & de secundo commemoratio. At si in ipsis cadat aliquod officium per quod non possit agi de illo simplici, illud primò positum transfertur, si infra octo dies potest celebrari: & aliud proprio die transit p cõmemorationẽ, nisi à dup. ma. impediat.

¶ Omnes Dominicæ, quando impediuntur à festo dup. transeunt per commemorationẽ. Quę uerò impediuntur à Septuagesima, ita vt non possint suo loco celebrari transferuntur post Dominicam xxiij. post Pent. ita tamen, ut officium Dominicæ xxiiij. ponatur in Dominica immediatè præcedente primã Dominicam Aduentus. Ideo si officium Dominicæ vj. post Epiph. non posset habere Dominicam, tunc post Dominicam xxiii. in ultimã feria illius hebdomadæ, fit officium illius Dominicæ quod fieri deberet in sequenti Dominica; & si in illa hebdomadã nulla adest fer. agatur ut post Dominicam xxiii. dicetur; & in Dominica xxiiii. fit officium Dominicæ, quod sequitur illud officium factum in fer. & deinceps in aliis Dominicis disponuntur aliã officia, ita ut officium Dominicæ vi. post Epiphaniã, fiat ante officium Dominicæ xxiiii. post Pent. Sciendum tamen est officium Dominicæ ii. post Epiph. nunquam transferri, sed semper celebrari debere ante Septuagesimam, ut suo loco dicetur.

¶ Dies autem omnes infra octa. & etiam ultimus dies cuiuslibet octauæ, quum impediuntur transeunt per commemorationem proprio die, exceptis diebus infra oct. mi. à dup. ma. impeditis.

¶ Vacant commemoratione omnia officia trium lectionum, incidentia in dup. ma. licet illud dup. ma. fit translatum.

¶ Si uigilia impediatur à dup. ma. vacat cõmemoratione. Si à Dominica, Sabbato præcedenti agatur eius officium, uel commemoratio si illo Sabbato impeditur, & si ab alio, ꝓpria die transit per commemorationem.

¶ A Dominicã prima Aduentus, vsque ad Natiuitatẽ, & à Dñica Septuagesimę vsq; ad F. Sanctiss. Trinit. nunquã omittitur commemoratio de tempore nisi in dup. ma. vt suprà.

¶ Non omittitur etiam commemoratio quatuor temporũ Septẽbris, quãdo impediunt.

¶ Quando quælibet officia in uesperis non possunt habere id omne, quod sibi competit propter maius, uel æquale sibi superueniens infrascripto modo agatur.

¶ Dup. ma. cum simp. feria, & uigilia. Reliqua omnia cum feria, & uigilia.

Totum de præcedenti, & nihil de sequenti.

¶ Dup. ma. cũ dup. ma. dup. semi. ma. & semi. Dup. cum semi. ma. semi. simp.
Semi. ma. cum semi. sim. Semi. cum simp.

Totum de præcedenti, & commemoratio de sequenti.

¶ Dup. cum dup. Semi. ma. cum semi. ma. Semi. cum semi.

Capitulum de sequenti, & commemoratio de præcedenti.

¶ Simp. Vigilia. Feria, cũ semi. ma. sem. simp.

Capitulũ de sequenti, & nihil de pręcedenti.

¶ Dup. cum dup. ma.

Totum de sequenti, & commemoratio de pręcedenti.

¶ Semi. ma. Semi. Simp. Vig. & Fer. cum dup. ma. & dup.

Totum de sequenti, & nihil de præcedenti.

¶ Commemorationes fiunt. De Dominica. De ipsa die cuiuscunq; Oct. De die infra oct. Resurrectionis Domini, & Pentecostes. De Feriis à Fer. iiii. Cinerum, usque ad Fer. v. in Cœna Dñi. De fer. quatuor tẽporũ Decemb.

In utrisque Vesperis Matutinis, & Laudibus.

Nisi post octa. sequatur festũ dup. tũc etenim non fit commemoratio octauæ. Sicut nec Dominicæ quando in sequenti festo dup. non est agenda commemoratio fer.

¶ De festis simp.

In primis Vesperis Matutinis, & Laudibus.

Nisi quando huiusmodi commemoratio sequitur festum dup. ma. tunc enim habebit comemorationem tantũ in Matut. & Laud.

¶ De uigiliis, & Feriis quatuor temporum Septembris.

In Matutinis, & Laudibus.

¶ De diebus infra reliquas octauas.

¶ De reliquis feriis Aduentus.

¶ De fer. à Dominica Septuagesimæ, usque ad Fer. iiii. Cinerum.

¶ De fer. ab oct. Resurrectionis usq; ad Pẽt.

In utrisque Vesperis, & Laudibus.

Ita duntaxat, ut ne in Sabbatis, aut Dominicis fiat commemoratio feriæ, sed sufficiat officium, uel commemoratio Dominicæ, & ita infra octauas.

¶ Quando plures cõmemorationes occurrunt faciendæ, fit primum de dignioribus.

¶ Dignitatũ autem gradus sunt hi. Dominica, ultimus dies cuiuscunque octauæ, uel

quilibet infra octa. ma. Simp. Dies infra oct. mi. Fer. ma. Vigilia. & Fer. mi.

¶ Commemorationes fiunt hoc modo.

¶ In utrisque Vesperis, & Laudibus fit commemoratio per añam, versum, & orationem, quæ eo loco dicerentur, si de ipso fieret officium, nisi in festis simp. quia in primis Vesperis dicitur aña de laud. & uersus secundi Nocturni, & in laud. aña de secundis Vesperis, & uersus tertii Nocturni.

¶ Infra Oct. autẽ Natiuitatis, Epiph. Ascen. & Corporis Domini, quando octaua impeditur à Dominica, aña dicitur, quæ diceretur eo loco. Ac uersus in primis Vesperis erit ij. Noct. In laud. & ii. Vesperis iii. Noct.

¶ In Matutinis uerò, si de festo simp. legitur eius uita, in una tantum lectione, siue una, siue plures sint. Nam quando historia alicui⁹ sancti, legenda est in una lectione, quæ distincta sit in duabus, uel tribus, legitur tota; sec⁹ si in una uel duabus lectionibus legendum sit de sacra scriptura, de sermone, uel de homilia, quod in pluribus sit diuisum, quia tunc tot lectiones leguntur, quot sunt necessariæ, nec in una lectione plures lectiones sunt legẽdæ, sed quæ supersunt illo anno omittuntur.

¶ Si de alio fiat cõmemoratio legitur Euangelium cum homilia posita in eadem lectione, ubi posita est particula Euangelii, nisi commemoratio sit de ultima die octauæ, quia tunc post particulam Euangelii, legenda est illa lectio homiliæ, quæ omissa fuit in principali eius festo, quando in dicto principali festo, affuit commemoratio ob quam omissa fuit aliqua lectio homiliæ. Quando post lect. commemorationis dicendum est Responsorium, dicatur de commemoratione, conueniens cũ numero eius lectionis, in qua fuit facta commemoratio, nisi commemoratio fuerit de uigilia, quia tunc Responsorium erit, de eo, de quo agetur officium.

¶ Si in Dominicis Quadragesimæ, Passionis, & Palmarum, uel in Feriis ii. iii. & iiii. maioris hebdomadæ agendum est de festo, post Benedicamus domino Laudum, inchoatur prima aña Laudum, quæ diceretur, si non adesset illud festum, & dicitur ps. Miserere, cum cęteris añis, & psalmis conuenientibus illi diei: deinde dicitur Fideliũ animæ, & terminantur Laudes more solito. Si tamen festum Annunciationis B. Mariæ cadat in aliquam ex supradictis feriis, Laudes illius tunc omittantur.

SEQVITVR ORDO OFFICII.

¶ Dup. siue ma. siue mi. nisi impediatur, ut supra, incipiet à primis Vesp. Semi. siue ma. siue minor, & simp. à Cap. in primis Vesperis Fer. & Vig. à Matutino.

¶ De primis Vesperis agetur, infra, vbi agetur de secundis.

¶ Ad Matutin. ergo præmisso. Pater noster. Vers. Domine labia mea aperies &c. vsque ad alleluia, vel Laus tibi Domine. inclusiuè, vt in Psalterio ordinatum est dicetur, Inuitatorium competens, cum Psalmo Venite: vt in Psalterio, Hymnus, qui (quando non est dicendus de Psalterio) erit ille, qui dicitur etiam ad Vesperas.

¶ In Dominicis, & diebus trium lect. dicentur antiphonæ, & psalmi, vt in Psalterio, videlicet In Dominicis diebus tres Nocturni, & in diebus trium lect. vnus tantum. Semper tamen dicentur xij. psalmi, cum ix. antiphonis in Dominica, & in diebus trium lect. sex.

¶ In festis dup. & semi. dicentur semper tres Noct. cum ix. psalmis, ix. antiphonis, ix. lectionibus, & ix. Responsorijs, videlicet iii. psalmi, iii. antiphonæ, iii. lect. & iii. Responsoria, singulis nocturnis conuenientia, de communi scilicet ubi non habentur de proprio, quãdo dicitur Te Deum. vltimum Responsorium omittitur.

¶ In omnibus dup. tam in noct. quam in laud. & vtrisque Vesperis duplicantur omnes antiphonæ, idest integræ dicuntur ante psalmos, vel cantica, reliquo autem tempore ante psalmos, & cantica, pronunciatur tantum antiphona, deinde inchoatur psalm. vel canticum, nisi quando psalmus, vel canticum incipit, ut antiphona, tunc nanque omittuntur in inchoatione psalmi illa verba, quæ pro antiphona pronunciata sunt. Post psalmos, & cantica (quando antiphona dici debet) dicitur semper integra.

¶ In reliquis omnibus dicitur vnus tantum noct. qui illi feriæ est assignatus cum iii. lect. & iii. Responsoriis, quando pro iii. Responsorio non dicitur. Te Deum.

¶ Dicta ultima antiphona cuiuscunque Nocturni, siue vnus, siue tres, dicantur, dicitur Vers. deinde Pater noster. quod prosequitur, secretè, tum alta voce dicitur Vers. Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera nos a malo. Post, absolutio competens, & petita benedictione datur benedictio, vt post Com-

pletorium

pletorium notatum est, demũ legitur prima lectio, quã finita additur Tu autem Domine nostri miserere. Respon. Deo gratias. sequitur Respon. primum cum suo Vers. & replica; Pari modo dicuntur aliæ lectiones, quæ semper erunt tres in quolibet nocturno. In ultimo Responsorio cuiuscunque nocturni, post replicam dicitur vers. Gloria Patri, & Filio, & spiritui Sancto. Deinde repetitur replica.

¶ Si plures Nocturni dicendi sunt, secũdus, & tertius dicitur, vt primus.

¶ Lectiones erunt cuique officio competentes. Sciendum tamen est, nunquam legi de sacra scriptura, nisi in dup. ma. Dominicis, & Feriis mi. & quia in die octauæ regulariter non assignantur lectiones, sed remittitur, ad lectiones eius festi, ideo ne in octaua dup. ma, legantur lectiones primi Nocturni, quæ sunt de sacra scriptura, si lectiones infra octauam propter Dominicam, vel aliud festum in eam incidẽs nullæ omissæ sunt, omissis illis lectionibus primi Nocturni, lectiones secundi Nocturni diuidantur per ¶ in sex, ita vt primo, & secũdo Nocturno sufficiant. Si verò lectiones vnius diei tantum omissæ fuerint infra octauã illæ in primo Nocturno octauæ diei leguntur: si plurium dierum, lectiones primæ in primo, secundæ in secundo Nocturno legãtur, omissis illo anno reliquis si superfuerint. At si lectiones alicuius diei, quæ debent legi in ipsa die octauæ, siue in primo, siue in secundo Nocturno, fuerint duæ tantum, tunc illæ duæ per ¶ diuidantur in tres. Quando festum dup. cadit in aliquam Dominicam habẽtem lectiones proprias, in primo, & in secundo Nocturno, in prima feria illius hebdomadæ ponuntur lectiones primi Nocturni, omissis illis secundi Nocturni, & in secunda feria illæ assignatæ primæ diei per hebdomadam, & sic successiuè, nisi aliter proprijs locis ordinatum sit. Et quando in Dominica occurrit legere lectiones duobus diebus assignatas ex eodem libro, vt de Apocalypsi, ante Ascensionem Domini, tunc ante primam lectionem tantum pronũciatur liber, videlicet. Incipit liber, vel de libro Apocalypsis beati Ioãnis Apostoli. & iiii. lectio legitur sine aliqua pronunciatione.

¶ In festis nouem lectionum incipi debet semper à primo Responsorio, & proceditur per ordinem.

¶ Quando aliquod festum habet in primo Noct. tantum Respõsoria propria, in ij. & iii. Noct. dicuntur Responsoria ii. & iii. Nocturni de communi, nisi illud festum non fuerit principale. Nam tunc Responsoria, quæ deberent sumi de communi, sumuntur ex eius principali festo. Responsoria Dominicæ positæ ante Psalterium dicuntur tantum ab oct. Epiphaniæ, vsq; ad Septuagesimam: nam in Aduẽtu, Septuagesima, Sexagesima, & Quinquagesima, Quadragesima, Passione & tpe Paschali dicuntur de communi illorũ tẽporum, respectiuè, & ab oct. Pent. vsq; ad Cal. Augusti dicũtur quę ante primum lib. Regum sunt posita. In Augusto. quæ ante lib. Prouer. In Septemb. ante primum Esdræ. In Octob. ante primum Paralip. & in Nouemb. ante lib. Baruch. In diebus trium lect. Feria ij. & v. dicuntur Responsoria primi Noct. & Fer. iij. & vj. Responsoria ij. Noct. & Fer. iiij. & Sabba. Responsoria iij. Noct. Quando dicendus est Hymnus Te Deũ. duo tantum Responsoria dicuntur, ideo qñ dicenda sunt Responsoria primi Noct. omittitur primum R̃sõriũ, & qñ secũdi secũdũ, & qñ tertij tertium. Infra Oct. R̃sõria sumuntur ab eius festo. In fer. Aduẽtus, à Septuagesima, vsq; ad Quadragesimã, Quadragesimæ, Pass. & tempore Paschali, sumuntur à Dñica eius tpis. In fer. reliqui tpis sumũtur ex psalterio, & in vigilijs de fer. eius tpis, in quod cadit vigilia. In cõmunib. vnius mar. plur. martyrũ, Confessorum, Põt. & non Põt. ac Virg. positum est nonum Responsoriũ pp festa simp. incidẽtia in fer. iiij. & Sabbata.

¶ In ultimo Noct. attendendũ est, an aliquæ commemorationes sint agendæ.

¶ Post ultimã lec. siue iij. siue ix. siut, qñq; dr̃ pro R̃sõrio Hymnus Te Deũ. Nã post quancũq; lect. dr̃ vel R̃sõriũ uel Te Deũ. at quãdo dicendum est Te Deum. ante ultimam lect. in R̃sõrio dr̃ Vers. Gloria Patri. ut supra.

¶ Te Deũ. Ergo dr̃ in oĩb. festis dup. & semi. & octauis eorũ, ac toto tẽpore Paschali (festo SS. Innocẽtum excepto qñ extra dominicam celebratur) & Dñicis Aduentus, ac dominicis à Septuagesima, usq; ad Pascha, quando de ipsis agitur officium.

¶ Sequuntur Laudes, quę inchoãtur vt Mat. omissis Pater noster. & Domine labia.

¶ In Laudibus semp dñr quinq; Psalmi (nam Canticum, qđ quarto loco dr̃, pro psalmo, computatur) cum v. Añis psalmi erunt, ut

in

in psalterio ordinati sunt, Antiphonæ uerò cuilibet officio conuenientes. post ultimam Antiphonã dicitur Capitulum, quod erit de primis Vesp. quando in Laud. non assignatur proprium.

¶ Hymnus, Versus, & Antiphona ad Benedictus competentes. post versum, vel dicta tota antiphona in duplicibus tantum, vel pronunciata in reliquis ut supra, dicitur Canticum, Benedictus. deinde dicitur tota antiphona.

¶ In omnibus dup. ac semi. & octauis eorum, & toto tempore Paschali, dicta antiphona dr. Vers. Dñs uobiscum Resp. Et cũ spiritu tuo si ille qui agit officium est saltem Diaconus, alioquin dicitur. Vers. Domine exaudi oratio nem meã. Res. Et clamor meus ad te veniat. pmisso. Oremus. sequitur oratio competens, q̃ ubi non est propria, erit illa in primis Vesp. assignata, quando illud officium habet oratio nem in primis Vesperis.

¶ In festis SS. triũ lect. Feriis, & Vig. omnib⁹ (extra tempus Paschale) post antiphonã ad Bñs ante uersum. Dñs nobiscũ vel Dñe exaudi. dicunt preces, ut in psalterio notatę sunt, deinde oratio, quæ terminatur hoc modo, uidelicet, Qñ dirigitur ad patrẽ, neq; filius neque spiritus sanctus nominatur. Per dñm nostrum Iesum Christum filium tuũ, qui tecũ uiuit, & regnat in unitate spiritus sancti Deus. per omnia sęcula sæculorum. Respon. Amen.

Quando noiat filius, sed non in fine, hoc modo Per eundem dominum nostrum &c.

Qñ uerò in fine, uel prope finem, hoc modo Qui tecum viuit, & regnat &c.

Quod si versa sit ad ipsum filium, hoc modo Qui uiuis, & regnas cum Deo patre in unitate spiritus sancti Deus. Per omnia sæcula sæculorum. Resp. Amen.

Si nominatus sit spiritus sanctus, ante hanc di ctionem, Spiritus sancti additur, eiusdẽ vt sic dicat. In unitate eiusdem spiritus sancti De⁹.

¶ Deinde si dicendę sunt commemorationes, dñr ut supra, postea dñr Suffragia, quæ tamẽ non dicuntur in festis dup. & oct. eorum, nec à Dominica prima Aduentus, usque ad octauam Epipha. nec à Dominica Septuagesimæ, usq; ad festum Sanctiss. Trinitatis, nec in quatuor temporibus Septemb.

¶ Qñ plures orationes dicendæ sunt, siue p commemoratione, siue pro suffragiis, ante singulas præmittitur Oremus. terminatur autẽ prima, & vlti. tantum; Post ultimam terminatione sequit Dñs uobiscũ vel Dñe exaudi ut supra Vers. Benedicam⁹ dño. Resp. Deo gratias. Vers. Fidelium animę per misericordiam Dei requiescant in pace. Resp. Amen. Pater noster. Vers. Dñs det nobis suam sanctam pacem. Res. In uita, & post mortẽ, Amẽ. Postremò dr aña B. Mariæ, & terminant Laudes, vt in psalterio in Laudibus dominicę notatũ est.

¶ Prima oino dr, vt in psalterio ordinata est. In festis dup. & semid. quę post Laud. Sabb. est notata; in simp. verò oibus. q̃ post Laud. dñicę posita est. Qñ in Laud. dictæ sunt antiphonæ, q̃ non sint de psalterio, tunc illa prima Laud. dr ad Primam, loco illarum in psalterio positarũ. Finita Prima, pronunciatur Martyrologium in Choro, nam extra Chorum si non habetur Martyrologium omittatur; deinde dicitur Pretiosa, ut in psalterio.

¶ Ad Tertiã, Sextã, & Nonam dñr psalmi sicuti ad Primam. videlicet in dup. & semi. qui post Laudes Sabbati notantur, & in simp. uni uersis, qui post Laud. Dominicę item notãtur.

¶ Qñ ad Primam dicta est prima Antiphona Laudũ, tunc ad Tertiam dicitur ii. & ad Sextam iii. & ad Nonam v. quarta omissa.

¶ Ad Tertiam, qñ non est dicendũ Capitulũ de Psalterio, tũc dicitur Capitulum, quod dictum est in Laud. Responsoria bre. tam ad Tertiam, quàm ad Sextam & Nonã, dicuntur quę competũt officio. Oratio autem erit semper de Laud. ad Sextam & Nonam habentur semper Capitula propria, siue in Psalterio, siue extra. Quando in Laud. preces dictæ sunt, dicuntur etiam ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Vesperas. Ad Primam, & Completorium proprię; ad reliquas horas de Laud.

¶ Ad Vesperas. Festa dup. habebunt primas Vesperas, nisi impediantur ut supra. In primis ergo Vesperis pmisso Pater noster. Deus in adiutorium. &c. usque alleluia. vel Laus tibi Domine dicuntur Antiphonæ laudum cum psalmis Dixit dominus, Confitebor, Beatus vir, Laudate pueri dominum, & Laudate dominum omnes gentes. Sequitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Mag. Canticum Mag. repetitur Antiphona. deinde dicto Dominus uobiscum. vel Domine exaudi. & Oremus ut supra. dicitur oratio; si quę commemorationes sunt agendæ, fiunt, ut in Laud. deinde terminantur Vesperæ, ut in Laud.

¶ In semi. & simp. quando non impediuntur, incipitur officium à Capitulo, vt supra si præ

cedenti

cedenti die fuerit festum semi. dicuntur psalmi & Antiphonæ de festo præcedēti, alioquin de feria, Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Magnificat, & Magnificat dicūtur vt suprà, dicta Antiphona si in Laudibus dicendę sunt pręces, dicuntur & ad Vesperas, & si omittuntur in Laud. omittuntur & ad Vesperas: dictis ergo, vel omissis precibus, dicitur oratio, vt supra, deinde fiunt commemorationes, si adsunt, tum (si in Laudibus dicenda sunt suffragia) eadem & ad Vesperas dicuntur. Postremo terminantur Vesperę, vt suprà. Si festum simplex impediatur à feria maiori, vel vigilia, in primis vesperis (quando pręcedenti die non adest festum duplex, semiduplex, vel alia feria maior) dicetur Capitulum, & cœtera festi simplicis, nam feria & vigilia non potest impedire ante Matutinum, quum in Matutinis eius officium incipiat.

¶ Secundę vesperę conueniunt cum primis in omnibus, pręterquam in infrascriptis.

¶ Secundas Vesperas habebunt integras non tantum festa duplicia, quàm etiam semiduplicia quęcunque, nisi impediantur. Antiphonę (Dominicis exceptis) erunt illę, quę in Laud. dictę sunt, & psalmi festo conuenientes, videlicet de communi, qñ non habentur de proprio. Vers. vbi proprio loco aliter non est notatus, erit ille de Laud. & Antiphona ad Magnificat erit propria in secundis vesperis.

¶ In Dominicis verò diebus, & simp. omnib⁹ & infrà oct. mi. tam ad nocturnos, quàm ad secundas vesperas, psalmi, & Antiphonæ erunt semper de Psalterio.

¶ Completorium omnino dicitur, vt in Psalterio notatum est.

¶ Quando ergo dicendum est officium, attēdendum est primo de quo agendum sit, deinde vbi incipiendum.

¶ Sciendum insuper est, primum recurrendum esse ad proprium, deinde ad commune, postremo autem ad Psalterium: nam sicut dicuntur de Communi, quæ non habentur de proprio, ita dicuntur de Psalterio, quæ nō habentur, vel non conueniūt dici de proprio, vel de Communi.

¶ Infra oct. autem, & in octauis, quæ dicenda sunt de proprio, vel de communi, (præter illa quæ cuilibet diei assignata sunt) sumuntur ex eius festo cuius est illa oct. per oct. ma. ad vesperas omnia dicuntur de secūdis vesperis, & per oct. mi. de primis.

¶ Si infra oct. mi. occurrat fieri de festo, in secundis vesperis illius festi pro commemoratione dicitur vers. & Antiphona de secundis vesperis, nisi sequenti die esset ipsa octaua, & tūc illa commemoratio præcedet commemorationem sancti simp. si aderit.

¶ In ferijs Aduentus (quatuor temporibus exceptis) & à Septuagesima vsque ad fer. iiii. Cinerum, ac temporis Paschalis ad omnes horas (Prima & Completorio exceptis) dicitur oratio dominicæ, at in quatuor temporibus Aduentus, & Septembris, quotidie habetur oratio propria, quæ dicitur ad Laud. Tertiā, Sextām, & Nonam, tantum: nam in Aduentu ad vesperas dicitur oratio Dominicę, & in Septembri, quando vesperæ dicendæ sunt de feria. fer. iiii. de sanctis quorum reliquiæ habentur, & Sexta de S. Cruce. Et in feriis Quadragesimæ quotidie assignantur duę orationes proprię, altera ad Laud. & per horas, altera ad vesperas tantum.

¶ In feriis autem ab oct. Epiph. vsque ad Septuagesimam, & à Trinitate vsque ad Aduentum, dicūtur orationes feriales, vt post Laud. Dominicę ordinantur.

¶ Vltimus versus Hymni laudum, semper dicitur in fine reliquorum Hymnorum, ad omnes horas diei, & etiā ad vesp. si Hymnus Vesperarum est eiusdem metri.

¶ Nunquam dicitur alleluia excepto quando notatur in Psalterio, in inchoatione horarum extra tempus Paschale: tempore autem Paschali post singulas Antiphonas, Inuitat. Responsoria, & Vers. vnum tantum alleluia additur, quod iteratur quando illa vltima pars, vel Inuitatorii, vel Responsorii iteratur.

¶ Ad Responsoria breuia, eodem tempore adduntur duo alleluia, prout in Prima post Laudes Dominicę notatum est: duo item alleluia adduntur post Versum Benedicamus domino, & alia duo alleluia post Responsoriū, Deo gratias in omnibus horis à Vesperis Sabbati sancti inclusiuè, vsque ad vesperas Sabbati sequentis exclusiuè, licet non fiat de octaua. Ad vesp. autem Sabbati ante Dominicam Septuagesimę inclusiuè, vsque ad vesperas Sabbati Sancti exclusiuè, nullibi prorsus dicitur alleluia.

SEQVITVR

SEQVITVR MODVS DICENDI Officium.

¶ Genua flectūtur ante inchoationē officii dum officio præmittitur aliqua oratio mentalis,& ad Antiphonas B.Mariæ,quæ dicuntur post horas,vt in Psalterio notatum est.Genua etiam flectuntur in fer. officio extra tempus Pasch. & in vig. (excepta vig. Nat. Domini) dum ante Compl.dicitur confessio, incipiendo à vers. Adiutorium nostrum vsq; ad Vers. Conuerte nos Deus.& ante inchoationem horarum, dum dicitur Pater noster, & dum dicuntur Preces incipiendo à primo Kyr.eleis. Vsque ad terminationem primę orationis. Sacerdos tamen qui agit officium in præcibus, quum vult dicere Vers. Et ne nos inducas in tentationem. vel Carnis resurrectionem. in Prima,& Completorio surgit, & stans,cātat preces:quū verò incipit ps. Miserere, vel ps. De profundis.genufl.& dicit:dicto Sicut erat iterum surgit & stans, Preces prosequitur. Et si vna tantū oratio dicitur,dicto Benedicamus Domino,iterum genuflectit.Sed si plures dīr, stat vsque ad Antiphonam B.Mariæ, vbi cum cæteris genuflectit, vt in Psalterio notatur. Genua item flectuntur dū dicuntur quæ hoc cara〈c〉tere impressa sunt.

¶ Sedetur dum Psalmi,& Canticum,quod in Laud.pro quarto psalmo dicitur, & lectiones cantantur:solus is,qui lectionem cantat,stat. Sedetur etiā in choro recitatis à Clericis antiphonis,sine cantu,dum post psalmos,& Cātica organa pulsantur;& eodem tempore tātùm caput tegetur:nam qñ statur, vel genuflectitur,detecto capite quisque esse debet.

¶ In reliquo autem officio vbi non genuflectitur, statur, & hoc maximè in Canticis Bñs. Magnificat,& Nunc dimittis. In quibus etiā extra sedilia statur. Quod itidem fit qñcunq; legitur particula Euangelij ante homiliam.

¶ Inclinatur caput in psal. Laudate pueri, ad Vers. Sit nomen domini benedictum ad Gloria Patri ad vltimum Vers. Hymnorum, ad nomen Iesu Quando in,Preciosa,dicitur Dominus nos benedicat, & in fine Completorij. Benedicat, & custodiat. inclinat etiam qui petit benedictionem ante lectiones, & in conclusione lectionum,dum dicitur Tu autem domine nostri miserere.

¶ Qui in Choro facit officium ad inchoationes horarum, Absolutiones, Benedictiones, Lectiones,Preces,& orationes,debet esse iunctis manibus,& versa facie ad altare. Ad Versus autem Responsoriorum, Capitula,Respōsoria bre. Vers. & Benedicamus Domino.Vel quando intonat Inuitatoria, Hymnos, Antiphonas,Psalmos,Responsoria,& Cantica, faciem ad Altare habeat versam, quanquam nō iungat manus. Et in omnibus his,non adhæreat sedili.

¶ Quādo dicitur Domine labia mea aperies, ante Deus in adiutorium pollice dextro fit signum Crucis in ore,& quando dicitur ad Cōpletorium Conuerte nos Deus.in corde prædicto pollice. At qñ dicitur, Deus in adiutorium.Adiutorium nostrum. Indulgentiam, in Confessione,in Preciosa. Dominus nos benedicat ac in fine Completorij. Benedicat, & custodiat. & Dominus det nobis in terminatione horarum, vt supra, signo crucis se muniat tota manu dextra à capite ad ventrē, & ab humero sinistro ad dextrum.

¶ Quando quis in Confessione dicit mea culpa ter dextra pectus percutere debet.

¶ Nunquam indutus Rochetto,vel Superpelliceo habebit Chirothechas.

F I N I S.

COMMVNE

COMMVNE
ET PROPRIVM
DE TEMPORE.

F. SANCTISS. TRINITATIS.

Dup.ma. Ad Vesperas. Capitulū.

2. Co. 13.d F Ratres: Gaudete, perfecti estote, exhortamini, idem sapite, pacem habete: & Deus pacis & dilectionis, erit vobiscum. Hymnus.

A Desto sancta Trinitas,
Par splendor, vna deitas
Quæ extas rerum omnium
Sine fine principium.
Te cœlorum militia
Laudat, adorat, prædicat:
Triplexque mundi machina
Benedicit per sæcula.
Adsumus & nos cernui
Te adorantes famuli:
Vota, precesque supplicum
Hymnis iunge cœlestium.
Vnum te lumen credimus,
Quod & ter idem colimus,
Alpha, & Ω quem dicimus,
Te laudat omnis spiritus.
Deo patri sit gloria.

℣. Benedicamus Patrem, & Filiū, cum sancto Spiritu.
℟. Laudemus, & superexaltemus eum, in sęcula. Ad Mag. Aña.
Gratias tibi Deus, gratias tibi, vera & vna Trinitas, vna & sūma deitas, sancta & vna vnitas. Oratio.

O Mnipotens sēpiterne Deus, qui dedisti famulis tuis, in confessione verę fidei, æterne trinitatis gloriā agnoscere, & in potentia maiestatis adorare vnitatē: quæsumus; vt eiusdem fidei firmitate, ab omnibus semper muniamur aduersis. Per dominum. In hoc F. sp fit cōm. Dñicę j. post Pēt. pro cuius cōm. dr Añ. Suscepit Deus. ℣. Vespertina. 124. Oratio.

DEus in te sperantium fortitudo, adesto ꝓpiti⁹ inuocationib⁹ nr̃is: & q̃a sine te nihil põt mortalis infirmitas; pręsta auxiliũ gratiæ tuæ, vt in exequendis mandatis tuis, & volũtate tibi & actione placeamus. Per dominum.

Ad Matut. Inuit. Deum verum, vnum in Trinitate, & Trinitatem in vnitate, Venite adoremus. p̃s. Venite. Hym. Adesto sc̃tã Trinit.

In j. Noct. Añ. Adesto De⁹ vn⁹ oṗs, Pr̃, & Fili⁹, & Sp̃us sãctus. p̃s. Dñe dñs nr̃. 61. Añ. Te vnũ in substantia, trinũ in personis confitemur. p̃s. Cęli enarrãt. 72. Añ. Te semp idem esse, viuere, & ĩtelligere profitemur. p̃s. Domini est terra. 74.

℣. Benedicamus Patrẽ, & Filium cum sancto Spiritu.

℟. Laudemus, & superexaltemus eum, in sæcula.

De libro Apocalypsis beati Ioannis Apostoli. Lectio j.

c. 4. VIdi; & ecce ostium apertũ in cœlo. Et vox prima, quã audiui, tanquam tubæ loquentis mecũ: dicens. Ascende huc, & ostẽdã tibi, quę oportet fieri cito. Post hæc statim fui in spiritu: & ecce sedes posita erat in cęlo, & sup sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectu lapidis Iaspidis, & sardini: & iris erat in circuitu sedis, similis visioni Smaragdinæ.

℟. j. Benedicat nos Deus, Deus noster, bñdicat nos De⁹: Et metuant eũ oẽs fines terrę. ℣. De⁹ misereat̃ nr̃i, & bñdicat nos De⁹. Et. Lec. ij.

Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor: & super thronos, viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronę aureę. Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua, & septẽ lãpades ardentes ante thronũ, quæ sunt septẽ spiritus Dei. Et in cõspectu sedis, tanquam mare vitreũ simile crystallo, & in medio sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante, & retro.

℟. ij. Bñdict⁹ dñs De⁹ Israel, q facit mirabilia solus: Et benedictum nomẽ maiestatis eius in ęternum. ℣. Replebĩt maiestate ei⁹ oĩs terra, fiat, fiat. Et benedictum. Lec. iij.

Et aĩal primũ simile Leoni: & secundũ aĩal simile Vitulo: & tertiũ aĩal habens faciem quasi Hoĩs: & quartum aĩal simile Aquilæ volãti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas in circuitu: & intus plena sunt oculis. Et requiem non habebant, die, ac nocte dicentia: Sanctus, Sanctus,

Sanctus, dñs Deus omnipotens, q erat, & qui est, & qui vēturus est. ℟. iij. Quis De⁹ magn⁹ sicut Deus nr̄? Tu es De⁹ qui facis mirabilia. ℣. Notam fecisti in populis virtutem tuā: redemisti in brachio tuo pplm tuū. Tu es. ℣. Gloria. Tu es.

In ij. Noct. Aña. Te inuocamus, te adoramus, te laudamus: o beata Trinitas. ps. Oēs gentes plaudite. 83. Añ. Spes nostra, salus nr̄a, honor nr̄: o btā Trinitas. ps. Magn⁹ dñs. 83. Añ. Libera nos, salua nos, iustifica nos: o beata Trinitas. ps. Deus judicium. 92. ℣. Bñs es dñe, in firmamento cęli. ℟. Et laudabilis, & glīos⁹ in sęcula.

Sermo S. Augustini Epi. (Lec. iiij.

Lib. de Trinitate. Credimus sanctā Trinitatē: idest Prēm, & Filiū, & Spiritum sanctum, vnum Deū omnipotentē: vnius substātiæ, vnius potestatis, vnius essentię, Creatorem oīum creaturarū: à quo omnia, p quem omnia, & in quo oīa. Credimus Patrem à seipso, nō ab alio: Filiū à pr̄e genitū, Deū verū de Deo vero, lumen verū de lumine vero, nō tñ duo lumina, sꝺ vnū lumē. Credim⁹ Spūm sāctū, à pr̄e & filio ęqualiter pcedentē, cōsubstātialem, & coęternū pr̄i, & filio. ℟. iiij. Magnus dominus, & magna virtus eius: Et sapientię ei⁹ nō est numer⁹. ℣. Magnus dñs, & laudabilis nimis: & magnitudinis ei⁹ non est finis. Et sapientiæ. Lec. v.

Pr̄ est plen⁹ De⁹ in se: Fili⁹ est plen⁹ De⁹ à pr̄e genit⁹: Spūs sāct⁹ est plenus De⁹, à pr̄e & filio pcedēs. Nō tñ tres Deos dicim⁹, sed vnū Deū oīpotentem, ęternū, inuisibilē, & incōmutabilē: qui totus vbiq; est, totus vbiq; pręsens, nō per partes diuis⁹, sed totus in oīb⁹: nō localiter, sed potētialr̄: q sine mutatione sui, mutabilia cuncta creauit: & creata gubernat, sp manēs qꝺ est. ℟. v. Gloria pr̄i, genitęque proli, et tibi cōpar vtriusq; semper spūs alme: De⁹ vnus, Omni tēpore sęcli. ℣. Da gaudiorū p̄mia: da gratiarū munera: dissolue litis vincula, obstringe pacis fędera. Omni. Lec. vj.

Huic nihil accidens esse potest, qa simplici diuinitatis naturę, nil addi, vel diminui pōt, quia sp est qꝺ est. Cui propriū est, cui sēpiter nū est, cui idē est esse, viuere, & intelligere. Et hæc tria vn⁹ Deus: & vnus Deus hæc tria: & idē De⁹, & dñs, vera, & sēpiterna Trinitas in psonis: vera, & sēpiterna vnitas in substantia: quia vna est substātia, Pater, & Fili⁹, & Spiritus sanctus. ℟. vj. Honor, virtus, & potestas, &

imperium sit Trinitati in vnitate: vnitati in trinitate; In perenni sæculorũ tempore ℣. Trinitati lux perēnis: vnitati sit dec⁹ perpetuũ. In perenni.℣. Gloria. In perenni.

In iij. Noc. Añ. Charitas pater est, gratia Chrs, cōicatio Spiritus sanctus: o beata Trinitas. ps. Cantate dño j. 101 Añ. Veritas est Pr: veritas Filius, Veritas Spūs sanctus: o beata Trinitas. ps. Dñs regn. exul. 101 Añ. Pater, Filius, & Spūs sanctus, vna substantia est: o btā Trinitas. ps. Dñs regn. irascant. 103. ℣. Verbo Dñi, cœli firmati sunt. ℟. Et spiritu oris eius, omnis virtus eorum. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sm Matthęũ.

C. 28. d. IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Data est mihi omnis potestas in Cęlo, & in terra. Euntes ergo, docete omnes gētes, baptizantes eos, in noīe Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Et reliqua.

Homilia S. Gregorij Naziãzeni.

Tract. i. li. Quis catholicorũ ignorat, Patrē verè esse Patrē, Filiũ verè Filiũ, & Spūm sāctũ verè esse Spūm sanctũ? Sicut ipse dñs ad Apſos suos dicit: Euntes, baptizate omnes gētes, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Hæc est perfecta Trinitas in vnitate consistēs, quā scilicet vnius substātię ꝓfitemur. ℟. vij. O btā Trinitas te laudam⁹, te bñdicim⁹, te adoram⁹: auge nobis fidē, auge spē, auge charitatē. O btā Trinitas. ℣. Tibi la⁹, tibi glīa, tibi gratiarũ actio, in sæcula sempiterna. O beata. Lectio viij.

Nõ enī nos scđm corporũ conditionē, diuisionē in Deo facim⁹, sed scđm diuinę naturæ potētiā, q̃ in materia nō est, & nominũ ꝑsonas verè cōstare credim⁹, & vnitatē diuinitatis esse testamur. Nec extensionē partis alicui⁹ ex parte, vt quidā putauerũt, Dei filium dicim⁹: Nec verbũ sine re, velut sonũ vocis accipimus, sed tria noīa, et tres ꝑsonas, vnius esse essentiæ, vnius maiestatis, atq; potētię credimus. ℟. viij. Summæ Trinitati simplici Deo vna diuinitas, ęqualis gloria, coæterna maiestas, patri, proli que, sanctoque spiritui: Qui totum subdit suis orbem legibus. ℣. Præstet nobis suam gratiā deitas beata, patris, & nati, pariterq; spiritus almi. Qui totum subdit. ℣. Gloria. Qui totum. Lectio ix.

Lectio S. Euangelij sm Lucam.

IN illo tpe: Dixit Ies⁹ discipulis suis. Estote misericordes, sicut & pater vr̄ misericors est. Et rel. C. 6. e

Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex ser. 15. de verb. Dñi. Duo sunt opera misericordiæ, quę nos liberant, quę breuiter ipse posuit dominus in Euangelio: Dimittite, & dimittetur vobis: Date, & dabitur vobis. Dimittite, & dimittetur vobis, ad ignoscendum pertinet. Date, & dabitur vobis, ad prętandũ beneficiũ pertinet. Quod ait de ignoscendo, & Deus tibi ignoscit quod peccas: & habes aliũ cui tu possis ignoscere. Rursus, quod pertinet ad tribuendũ beneficiũ, petit te mendicus, & tu es Dei mēdicus. Omnes enim qñ oramus, mendici Dei sumus: Ante ianuam magni patrisfamilias stam⁹, immo etiam prosternimur, supplices ingemiscimus, aliquid volentes accipere: & ipsum aliquid, ipse Deus est.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Gloria tibi Trinitas, ęqualis vna deitas: & ante oĩa secula, & nũc & in ꝑpetuũ. Añ. Laus & perēnis gloria Deo pr̃i, & filio, sancto simul paraclito, ĩ sęculoꝝ sęcula. Añ. Gloria laudis resonet in ore oĩum, patri genitęq; proli, Spirituisancto pariter resultet laude perēni. Añ. Laus Deo patri, parilięq; proli, & tibi sancte studio perēni spũs, nostro resonet ab ore, oē ꝑ ęuũ. Añ. Ex quo oĩa, per quem oĩa, in quo omnia: ipsi gloria in sęcula. Cap. Fratres: Gaudete. Hymnus.

O Trinitas laudabilis,
Et vnitas mirabilis,
In simplici substantia
Virtus manens intermina.

Tu charitas, tu puritas,
Tu pax, & immortalitas
Patris, nati, paracliti,
Decore pollens perpeti.

Fides corona supplicum,
In te pie fidentium,
Exterge sordes mentium,
Sorti misertus pauperum.

Deo patri sit gloria,
Eiusque soli filio,
Cum spiritu paraclito
Et nunc, & in perpetuũ. Amē.

℣. Sit nomen Dñi benedictum.
℟. Ex hoc nunc, & vsq; in sęculũ.

Ad Bñs. Aña. Te Deũ pr̃em ingenitũ, te Filiũ vnigenitũ, te Spũm sanctũ paraclitũ, sanctã, & indiuiduã Trinitatem, toto corde & ore cõfitemur, laudamus, atq; benedicimus: tibi gloria in sęcula.

Pro cõm. Dñicę. Aña. Estote misericordes, sicut et pr̃ vester misericors est: dicit Dñs. ℣. Dñs regn.

Ad Primã dr̃ Symbolũ. Quicũq.

Ad iij. Cap. Fratres: Gaudete.

℟. br. Benedicam⁹ Pr̃em, & Filiũ, Cum sancto Spiritu.

 ℣. Lau-

℣. Laudemus, & superexaltemus eum in sęcula. Cum sancto Spiritu. ℣. Bn̄s es domine. Ad vj. Cap. Salutate inuicē in osculo sancto: salutant uos omnes Sancti.

℟. bre. Benedictus es domine, In firmamento Cœli.

℣. Et laudabilis, & gloriosus in sęcula. In firmamento. ℣. Verbo Domini. Ad ix. Capitulum.

Gratia dn̄i nr̄i Iesu Chr̄i, & charitas Dei, & cōicatio sc̄tī Spiritus sit cum omnibus vobis. amen.

℟. bre. Verbo Domini, Cœli firmati sunt.

℣. Et spiritu oris eius omnis virt⁹ eo℞. Cœli firmati. ℣. Sit nomen. Ad Vesp. Añа. Gloria tibi Trinitas. cum reliq. de Laud. ps. Dixit domin⁹. 115 Laudate pueri. 116. Benedictus dominus. 123. Laudate dominum quoniam. 124. Lauda Hierusalem. 124. Cap. Fratres: Gaudete. Hym. Adesto. ℣. Sit nomen. Ad Mag. Añа. Gloria, & honor Deo, ī vnitate Trinitatis, Pr̄i, & Filio, cū sc̄tō Spū, ī sēpiterna sęcł. Pro cōm. Dn̄icę. Añ. Nolite iudicare, vt nō iudicemini: ī quo enī iudicio iudicaueritis, iudicabimini, dicit dn̄s. ℣. Dirigat. Feria v. proxima, celebratur Festūm Corporis Domini.

F. CORPORIS DOMINI.

Dup. ma. Ad Vesp. Cap.

Fratres: Ego accepi à dn̄o, qđ & tradidi vobis, qm̄ dn̄s Iesus, ī. q̄ nocte tradēbat, accepit panē, & gr̄as agens fregit & dixit: Accipite, & māducate, hoc est corp⁹ meū, qđ p uobis tradet: hoc facite in meā cōmemorationem. 1. Cor. 11. c

Pange līgua gloriosi (Hym.
Corporis mysterium,
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generosi,
Rex effudit gentium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intacta virgine,
Et in mundo conuersatus
Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.
In supremę nocte cęnę
Recumbens cum fratribus,
Obseruata lege plene
Cibis in legalibus,
Cibum turbę duodenæ
Se dat suis manibus.
Verbum caro, panem verum,
Verbo carnem efficit,
Fitq; sanguis Christi merum,

Et si sensus deficit:
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.
Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui:
Et antiquum documentum
Nouo cedat ritui,
Praestet fides supplementum
Sensuum defectui.
Gloriam patri melodis
Personemus vocibus,
Gloriam Christo canamus,
Gloriam paraclito,
Qui Deus trinus & vnus
Extat ante secula. Amen.

℣. Panem cœli dedit eis.
℟. Panẽ Angeloꝝ maducauit hõ.
Ad Mag. Aña. O quam suauis est dñe spũs tuus, q vt dulcedinẽ tuã in filios demonstrares, pane suauissimo de cęlo pręstito, esurientes reples bonis, fastidiosos diuites dimittens inanes. Oratio.

Deus, q nobis sub Sacramẽto mirabili, passionis tuæ memoriã reliqsti: tribue q̃sumus, ita nos corporis, & sanguinis tui sacra mysteria venerari; vt redẽptionis tuę fructũ, in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis, & regn.

Ad Mat. Inuit. Chr̃m regẽ adoremus dominantẽ gẽtib⁹: Qui se mãducãtib⁹ dat spũs pĩguedinẽ. p̃s. Venite. Hym. Pange lingua.

In j. Noct. Añ. Fructũ salutiferũ gustandũ dedit dñs, mortis suę tẽpore. p̃s. Beat⁹ vir. 59. Añ A fructu frumẽti, & uini, multiplicati fideles in pace Chr̃i requiescunt. p̃s. Quũ inuoc. 125. Añ. Cõmunione calicis, quo De⁹ ipse sumitur, nõ vitulorũ sanguine, congregauit nos dñs. p̃s. Conserua. 72.

℣. Panem cœli dedit eis.
℟. Panẽ Angeloꝝ mãducauit hõ.

De Actibus Apostoloꝝ. (Lect. j.

Certissimè sciat oĩs dom⁹ Israel, qa & dñm eũ, & Xp̃m fecit De⁹, hũc Iesũ, quẽ vos crucifixistis. His aũt auditis cõpũcti sũt corde, & dixerũt ad Petrũ, & ad reliquos Ap̃los. Quid faciemus viri fr̃es? Petrus aũt ad illos, Pęnitẽtiã, inqt, agite, & baptizet vnusqsq; vestrũ ĩ noĩe Iesu Xp̃i, ĩ remissionẽ peccatoꝝ vestroꝝ, & accipietis donũ Spiritus sancti: Vobis enim facta ẽ repromissio, & filijs vestris & oib⁹ qui lõgè sunt, quoscunq; aduocauerit Dñs Deus noster. c. 2.

℟. j. Immolabit hędũ multitudo filiorũ Israel, ad vesperã Paschæ: Et edẽt carnes, & azymos panes.
℣. Pascha nostrũ immolatus est Xp̃s: itaq; epulemur ĩ azymis sinceritatis, & veritatis. Et. Lect. ij.

A lijs etiã verbis plurimis testificatus est, & exhortabat eos, dicẽs: Saluamini à generatiõe ista praua. Qui ergo receperũt sermonẽ eius, baptizati sũt, & appositę sũt in die illa, aię circiter tria millia. Erãt autẽ pseuerãtes in doctrina Aplo℞, & cõicatione fractiõis panis, & orõnibus. Fiebat aũt oĩ aię timor. Multa quoq; pdigia, & signa p Aplos ĩ Hierlẽm fiebant, et metus erat magnus in vniuersis. ℟.ij. Comedetis carnes, & saturabimini panibus: Iste est panis, quẽ dedit vobis domin⁹ ad vescendũ. ℣. Nõ Moyses dedit vobis panẽ de cęlo, sed pr̃ meus dat vobis panẽ de cęlo verũ. Iste est. Lect. iij. Oẽs aũt, q credebãt, erãt pariter, & habebãt oĩa cõia: possessiões, & substãtias vẽdebãt, et diuidebãt illa oĩbus, prout cuiq; opus erat. Quotidie quoq; pdurãtes vnanimiter ĩ tẽplo, & frãgẽtes circa domos panẽ, sumebãt cibũ cũ exultatiõe, & simplicitate cordis, collaudãtes Deum, & habẽtes gr̃am ad oẽm plebẽ, Dñs aũt addebat, qui salui fierent, quotidie Ecclĩæ. ℟.iij. Respexit Helias ad caput suũ subcineritiũ panẽ, qui surgẽs comedit, & bibit; Et ambulauit ĩ fortitudine cibi illius vsq; ad mõtẽ Dei. ℣. Si qs mãducauerit ex hoc pane, viuet in ęternũ. Et ambulauit. ℣. Gloria. Et ambulauit. In ij. Noct. Aña. Memor sit Dñs sacrificij nr̃i: & holocaustũ nr̃m pingue fiat. ps. Exaudiat 73. Añ. Parat nobis mẽsa Dñi, aduersus oẽs, qui tribulant nos. ps. Dñs regit. 73. Añ. In voce exultatiõis resonẽt epulãtes in mẽsa Dñi. ps. Quemadmodũ. 81. ℣. Cibauit illos ex adipe frumẽti. ℟. Et de petra, melle saturauit eos. Lect. iiij. Sermo sancti Thomę Aquinatis.

Conuenit deuotioni fideliũ solẽniter recolere ĩstitutionẽ, tã salutiferi, tanq; mirabilis Sacramẽti, vt ĩeffabilẽ modũ diuinę psẽtię, ĩ sacramẽto visibili venerẽmur: & laudẽt Dei potẽtiã, q̃ ĩ Sacramẽto eodẽ, tot mirabilia opat: nec nõ & de tã salubri, tãq; suaui bñficio, exoluant Deo debitę gr̃arũ actiões. ¶ Verũ etsi ĩ die cęnę, qñ Sacramẽtũ pdictũ noscit ĩstitutũ, inter Missarum solennia, de institutione ipsius specialis mentio habeatur: totũ tamen residuũ eiusdẽ diei officiũ, ad Christi passionẽ pertinet, circa cuius venerationẽ Ecclia illo tẽpore occupat. ℟.iiij. Ego sum panis vitę: patres vr̃i mãducauerũt mãna in deserto

to & mortui sūt. Hic est panis de cęlo descēdēs, vt si qs ex ipso mãducet, nō moriat. ℣. Ego sum panis viuus, q de cęlo descēdi: si qs manducauerit ex hoc pane, viuet in ęternum. Hic est panis. Lect. v.

Vnde vt integro celebritatis officio, institutionē tāti Sacramēti, solēniter recoleret plebs fidelis; Romanus Pontifex Vrbanus quart⁹, huius Sacri deuotione affectus, piè statuit, p̄fatę institutionis memoriam, prima feria quinta post Octauas Pētecostes, à cūctis fidelib⁹ celebrari: vt q p totū anni circulū hoc Sacramēto vtimur ad salutē: ei⁹ īstitutionē illo specialiter tpe recolam⁹, quo Spūs sc̄tūs corda discipulorū edocuit, ad plenè agnoscēda huius mysteria Sacramēti. ¶ Nā & ī eodē tēpore, cępit hoc sacrum à fidelib⁹ frequētari. Legit̄ enī in Actib⁹ Apl'orum, q erāt pseuerantes in doctrina Apl'orum, et cōicatione fractiōis panis, & orōnib⁹, statī post sc̄tī Spūs missionē. ℟. v. Cœnantibus illis, accepit Iesus panem & benedixit, ac fregit deditq; discipulis suis, & ait: Accipite, & comedite, hoc est corpus meum. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei, qs det de carnibus eius, vt saturemur? Accipite. Lect. vj.

Vt aūt p̄dicta qnta feria, et p octauas sequētes, eiusdē salutaris īstitutionis, honorificētius agat̄ memoria, & solēnitas de hoc celebrior habeat̄: loco distributionū materialiū, q̄ ī Eccl'ijs Cathedralib⁹ largiunt̄, existētib⁹ Canonicis horis nocturnis, pariterq; diurnis, p̄fat⁹ Roman⁹ Pōtifex, his, q huiusmodi horis ī hac solēnitate p̄sonaliter ī Eccl'ijs ītereessent, stipēdia spūalia, Aplica largitiōe cōcessit: quaten⁹ p hoc fideles ad tāti festi celebritatē, auidi⁹ & copiosi⁹ cōuenirēt. ¶ Vnde oīb⁹ verè pęnitētibus, & ɔfessis, q Matutinali officio hui⁹ festi, p̄sentialiter in Eccl'ia vbi celebraret̄, adessent, centū dies indulgentiarum: q verò Missę totidē. Illis aūt q interfuerint in primis ipsius festi Vesperis, similiter centū, qui verò in secundis totidē, eis quoq; qui Primæ, Tertiæ, Sextę, & Nonæ, ac Completorij aderunt officijs, pro qualibet ipsarum quadraginta. Illis aūt qui p ipsi⁹ festi Octauas ī Matutinalib⁹, Vespertinis, Missę, ac prędictarū Horarum officijs p̄sentes existerent, singulis dieb⁹ Octauarum ipsarum cētū m dierū indulgentiā misericorditer tribuit, ppetuis tpibus duraturā. ℟. vj. Accepit Iesus calicem post-

quam

quā cęnauit dicens. Hic calix nouū testamentū est in meo sanguine: Hoc facite in meā cōmemorationē. ℣. Memoria memor ero, et tabescet ī me anima mea. Hoc facite. ℣. Gloria patri. Hoc facite.

In iij. Noct. Aña. Introibo ad altare Dei, sumā Chr̄m, q renouat iuuentutem meā. p̄s. Iudica me Deus. 84. Aña. Cibauit nos Dn̄s ex adipe frumēti, & de petra, melle saturauit nos. p̄s. Exultate Deo. 97. Añ. Exaltari tuo dn̄e, Chr̄m sumimus, in quē, cor & caro nr̄a exultant. p̄s. Quam dilecta. 98. ℣. Panem de cœlo præstitisti eis. ℟. Oē delectamētū in se habentē.

Lect. S. Euāgelij sm̄ Ioānē. (L. vij.

c. 6. f IN illo tpe: Dixit Ies' turbis Iudęo℞. Caro mea verè ē cib', et sanguis meus verè ē pot'. Et rel.

Homilia S. Augustini Episcopi.

In Io. Tr. 26 Quum cibo, & potu id appetant hoīes, vt nō esuriant, neq; sitiant: hoc verè nō p̄stat, nisi iste cib', & potus, q eos, à qbus sumit̄, īmortales, & īcorruptibiles facit, idest societas ipsa sancto℞, vbi pax erit & vnitas plena, atq; pfecta. Propterea quippe, sicut etiā ante nos hoc intellexerunt hoīes Dei, dn̄s noster Iesus Chr̄s, corpus, & sanguinem suū in eis rebus cōmēdauit, q̄ ad vnum aliquid redigunt̄. ℟. vij. Qui mā̄ducat meā carnē, et bibit meū sanguinē, In me manet & ego in eo. ℣. Non est alia natio tā grandis, q̄ habeat Deos appropinquā tes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me ma. Lect. viij.

Ex multis nāq; granis, vnus panis efficit: & ex multis racemis, vinū ꝯfluit. Deniq; iā exponit, qūo id fiat, qđ loquit̄: & qd sit mā̄ducare corp' ei', & sanguinē bibere. Et q mā̄ducat meā carnē, & bibit meū sanguinē, ī me manet & ego ī eo. Hoc ē enī mā̄ducare illā escā, & illū bibere potū, ī Chr̄o manere, & illum manentem in se habere. ℟. viij. Misit me viuens pr̄, & ego viuo propter patrē: Et qui mā̄ducat me, viuet pp me. ℣. Cibauit illum dn̄s pane vitę, & intellect'. Et qui. ℣. Gl̄ia Et qui. Lectio ix.

Ac p hoc, q nō manet in Xp̄o, & in quo nō manet Chr̄s, proculdubio nō mā̄ducat sp̄ūaliter ei' carnē, nec bibit ei' sāguinē, licet carnaliter, & visibiliter, p̄mat dētib' sacramētū Corporis, & sāguinis Xp̄i. Sđ magis tātę rei sacramētū ad iudiciū sibi mā̄ducat, & bibit: Qui īmūd' p̄sumit ad Xp̄i sacramēta accedere, quæ alius nō dignè sumit, nisi qui mundus est:

de

de quibus dicitur. Beati mundo corde, qm̄ ipsi Deum videbūnt. Ad Lau. & p Hor. Añ. Sapiētia ędificauit sibi domū, miscuit vinū, et posuit mēsā. Añ. Angeloꝝ escā nutriuisti pplm̄ tuū, & panē de cęlo pstitisti eis. Añ. Pīguis ē panis Xpi, et pbebit delicias regib⁹. Añ. Sacerdotes scti, incēsū, et panes offerūt Deo. Añ. Vincēti dabo māna abscōditū, & nomen nouū. Cap. Fratres: Ego accepi. Hymnus.

VErbū supernum prodiēs,
Nec pr̄is linquēs dexterā,
Ad opus suum exiens,
Venit ad vitę vesperam.
In mortem à discipulo,
Suis tradendus ęmulis,
Prius in vitę ferculo
Se tradidit discipulis.
Quibus sub bina specie
Carnem dedit, & sanguinem:
Vt duplicis substantię
Totum cibaret hominem.
Se nascens dedit socium,
Conuescens in edulium:
Se moriens in prætium,
Se regnans dat in pręmium.
O salutaris hostia,
Quæ cœli pandis ostium,
Bella pręmunt hostilia,
Da robur, fer auxilium:
Gloria tibi dn̄e, Qui natus es.

℣. Posuit fines tuos pacem.
℟. Et adipe frumenti satiat te. Ad Bn̄s. Añ. Ego sum panis viu⁹, q de cęlo descēdi: si qs māducauerit ex hoc pane, viuet ī ęternū. Ad iij. Cap. Fratres: Ego accepi. ℟. bre. Panem cœli, Dedit eis. ℣. Panē Angeloꝝ māducauit hō. Dedit eis. ℣. Cibauit. Ad vj. Cap. Quotiescūq; māducabitis panē hūc, & calicē bibetis, mortē Dn̄i annunciabitis, donec veniat. ℟. bre. Cibauit illos, Ex adipe frumenti. ℣. Et de petra, melle saturauit eos. Ex adipe. ℣. Panem de cœlo. Ad Nonam. Capitulum. Probet seipsū homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat: qui enim māducat, & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit; non dijudicans Corpus Domini. ℟. br. Panē de cœlo, Præstitisti eis. ℣. Oē delectamētū in se habentē. Prestitisti. ℣. Posuit. Ad Vesp. Añ. Sapiētia. cū ref. de Lau. ps. Dixit. 115. Cōfitebor. Credidi. 117. Beati oēs. 119. Lauda Hierl. 124. Cap. Frēs: Ego accepi. Hym. Pange lin. ℣. Posuit fines: Ad Mag. Aña. O sacrum conuiuiū, in quo Chr̄s sumitur: recolit memoria passionis eius: mens implet gratia: & futuræ gloriæ nobis pignus datur.

Feria

Feria vj. Lectio j.

Sermo S. Ioannis Chrysostomi.

To. 5. ho. 60. QVoniã verbũ dicit, Hoc ẽ corp⁹ meũ, & pareamus, & credam⁹, & ĩtellectualib⁹ ipsũ oculis intueamur. Nihil enĩ sensibile nobis Chrs tradidit, sed res quidẽ sensibiles, oẽs aũt ĩtelligibiles. Itidẽ & in baptismate, ꝑ rem nempè sensibilẽ aquã, donũ confert, intelligibile verò, qđ pficit, generatio, & renouatio. Lec. ij.

Si enĩ ĩcorpore⁹ esses, nuda, & in corporea tibi dedisset ipsa dona: sed qm̃ aĩa corpori ꝯserta ẽ, ĩsensibilib⁹ ĩtelligibilia tibi ꝓbet. Quot nũc dicũt vellẽ ipsi⁹ formã aspicere, figurã, vestiměta, calciaměta! ecce eũ vides, ipsũ tãgis, ipsũ mãducas: Et tu qdẽ vestiměta videre cupis, ipse verò tibi ꝯcedit, nõ tm̃ videre; verũ & manducare, & tãgere, & intra te suscipere. Lec. iij.

Igitur accedat nemo cũ nausea, nemo resolutus, oẽs accẽsi, oẽs feruẽtes, & excitati. Nã si Iudæi stãtes, & calciaměta in pedib⁹ habẽtes, & baculos manibus gestãtes, agnũ cũ festinatiõe comedebãt, te multò magis oportet esse solertẽ. Nã illi qdẽ ĩ Palæstinã erãt ꝓdituri, & ꝓpterea uia toꝝ figurã hẽbãt: tu vero debes ĩ cęlũ migrare.

Sabbato. Lectio j.

Sermo sãcti Ambrosij Episcopi.

AVctor sacrorũ qs ẽ nisi dñs Ies⁹? De cęlo ista sacra venẽrũt, Cõsiliũ enĩ oẽ de cęlo ẽ. Verè aũt magnũ ẽ, & diuinũ miraculũ qđ ppl'o pluit De⁹ mãna de cęlo, & nõ laborabat ppl'us, & mãducabat. Tu fortè dicis. Me⁹ panis ẽ vsitat⁹, sed panis iste, panis est ante vba Sacroꝝ, vbi accesserit ꝯsecratio, de pane fit caro Chri. Lec. ij. 4. De sac. 4.

Hoc igit astruamus: quõ potest, q panis est, corpus esse Chri? Cõsecratione. Cõsecratio igit qb⁹ verbis est, & cui⁹ sermonib⁹? Dñi Iesu. Nã reliqua oĩa quę dicunt, la⁹ Deo defertur: orone petit pro populo, ꝓ regib⁹, ꝓ cęteris. Vbi venit, vt ꝯficiat venerabile sacramẽtũ iã nõ suis sermonib⁹ vtit sacerdos, sed sermonib⁹ Xpi. Lect. iij.

Ergo, sermo Chri, hoc cõficit Sacramẽtũ. Quis sermo Chri? Nẽpè is, quo facta sunt oĩa. Iussit dñs, et factũ est cęlũ. Iussit dñs, & facta ẽ terra. Iussit dñs, & facta sũt maria. Iussit dñs, & oĩs creatura generata ẽ. Vides ergo, q̃ opatorius sit sermo Chri. Si ergo tãta vis ẽ ĩ sermõe Dñi Iesu, vt ĩcipẽt esse q̃ nõ erãt: quãto magis opatori⁹ est, vt sint, q̃ erãt, & ĩ aliud cõmutẽtur.

DOMINICA II. POST PENTEC. Quę est infra Oct. Corporis Dñi. Semi.ma. Ad Vesp. Cap.

1.Ioã. 3.c Harissimi: Nolite mirari, si odit vos mũdus. Nos scimus, quõ trãslati sumus de morte ad vitã, quõ diligimus frẽs. Hym. Pange lingua. ℣. Panem coeli. Ad Magn. Aña. Summus sacerdos Melchisedech, panẽ, & vinũ in sacrificiũ domino obtulit. Oratio.

Sancti nominis tui dñe, timorem pariter & amorẽ, fac nos habere ꝑpetuũ: qa nũq̃ tua gubernatione destituis; quos ĩ soliditate tuę dilectionis instituis. Per dñm. Pro cõme. Octa. Aña: O quã suauis. ℣. Cibauit illos. Si aũt hodie fuerit festũ ix. lect. Añ. O sacrum conuiuiũ. ℣. Posuit fines. Inuit. Hym. ℣. ℟. Añæ ad Laud. & per Hor. & ℟. br. ut in F. Corpo. Dñi. Si hec Dñica cadet ĩ F. S. Ioã. Bap. in j. Noc. diei Oct. tm̃ legenẽ primę tres seq̃ẽtes lec. nã in ij. Noc. legenẽ lectiones ferię iij. seq̃ẽtis, videlicet Sermo S. Basilij. Lect. j.

Licet, hoc memoriale Sacrũ ĩ quotidianis Missarũ solennijs freq̃ẽtẽ, cõueniẽs tñ arbitramur, & dignũ, vt de ipso, saltẽ semel ĩ ãno, celebrior memoria habeat. In die nãq; cęnę Dñi (quo die ipse Xps hoc ĩstituit Sacrũm) vniuersalis Ecclia ꝑ pęnitẽtiũ recõciliatiõe, sacri cõfectione Chrismatis, adĩpletione mãdati circa lotiõnẽ pedũ, & alijs plurimũ occupata, plenè uacare nõ potest celebratiõi hui⁹ maximi sacramẽti. Lc. ij.

Hoc enĩ circa sctõs, quos ꝑ anni circulũ veneramur, ipsa obseruat Ecclia, vt quãuis ĩ Litanijs, & Missis, & cẽt alijs, ipsoꝝ memoriã sępi⁹ renouem⁹: nihilomin⁹ tñ, ipsoꝝ natalitia, certis dieb⁹ ꝑ annũ solẽni⁹ recolat, festa ꝑpter hoc eisdẽ diebus specialia celebrãdo. Lect. iij.

Et qa in his sanctorũ festis, circa solẽnitatis debitũ, aliqd per negligentiã, aut rei familiaris occupationẽ, aut aliàs ex humana fragilitate omittitur, statuit ipsa mater Ecclesia certã diem, in qua, generaliter oĩum Sanctorũ cõmemoratio fieret: Vt in hac ipsorũ celebratione cõmuni, quicquid in ꝑprijs ipsorum festiuitatibus omissum existeret, solueretur. Lect. iiij.

Potissimè igitur, exequendũ ẽ hoc, circa viuificũ Corporis & sanguinis Iesu Chri Sacramentũ, qui est Sãctoꝝ oĩum gloria, & corona, vt festiuitate, & celebritate ꝑfulgeat speciali: quaten⁹ ĩ

eo, quod ĩ alijs Missaꝝ officijs, cir ca solennitatẽ est forsitan prętermissum, deuota diligẽtia suppleatur. Et fideles, festiuitate ipsa instã te, intra se pterita memorãtes, id quod ĩ ipsis Missaꝝ solẽnijs, secularibus forsitan agẽdis impliciti, aut alias ex negligẽtia, vel fragilitate humana minus plenè gesserũt, tũc attẽtè, in humilitate spũs, ac animi puritate, restaurent. Lec. v.

Intelleximꝰ aũt olĩ, dũ ĩ minori essemꝰ constituti officio, qđ fuerat qbusdã catholicis diuinitꝰ reuelatũ, festũ huiusmodi, generaliter ĩ Ecclia celebrãdum. Nos itaq; ad corroborationẽ, & exaltationẽ Fidei catholicę, dignè ac rationabilr duximꝰ statuẽdũ, vt de tãto Sacramẽto, pter quotidianã memoriã, quã de ipso facere ꝯsueuit Eccl'ia, & solennior, & specialior annuatim memoria celebretur. Lec. vj.

Certũ ad hoc designantes, ac describẽtes diẽ, videlicet feriã quĩtã proximã post Octauã Pẽtecostes: vt ĩ ipsa quĩta feria, deuotę turbę fideliũ, pp hoc ad Eccl'ias effectuosè cõcurrãt: & tã clerici, quàm populi gaudẽtes, in cãtica laudũ surgãt. Tũc enĩ, oĩum corda, & vota, ora, & labia, hymnos persoluãt lętitię salutaris: tũc psallat fides; spes tripudiet: exultet charitas: deuotio plaudat: iubilet chorus: puritas iucundetur. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sm Lucam. C. 14.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam fecit cęnam magnam, & vocauit multos. Et ref.

Homilia sancti Gregorij Papæ. 36.

Hoc distare, frẽs charissimi, inter delicias corporis, et cordis solet, ꝙ corporales delicię, quũ nõ habentur, graue desideriũ ĩ se accẽdũt: quũ vo habitę edunĩ, comedẽtẽ ptinꝰ ĩ fastidiũ p satietatẽ vertũt. At ꝯtra spiritales delicię, quũ nõ habenĩ, ĩ fastidio sũt, quũ vò habenĩ, ĩ desiderio: tãtoq; à comedẽte ãpliꝰ esuriunĩ: quãto & ab esuriẽte ampliꝰ comedunĩ. Lect. viij.

In illis appetitꝰ placet, experiẽtia displicet: ĩ istis appetitꝰ vilis ẽ, & experiẽtia magis placet. In illis appetitꝰ saturitatẽ, saturitas fastidiũ generat: ĩ istis aũt appetitꝰ saturitatẽ, saturitas appetitũ parit. Augẽt enĩ spiritales delicię desideriũ ĩ mẽte, dũ satiãt, qa quãto magis eaꝝ saporẽ pcipiĩ, eò ampliꝰ cognoscit, qđ auidiꝰ amet: & iccirco, nõ habitę amari nõ possunt, qa earũ sapor ignoratur. Quis enim amare valeat, quod ignorat? Lect. ix.

Proinde

Proinde Psalmista nos admonet, dicens: Gustate, & videte, quoniã suauis est dñs: ac si apertè dicat. Suauitatem eius nõ agnoscitis, si hãc minimè gustastis; sed cibũ uitæ ex palato cordis tãgite, vt ꝓbãtes eius dulcedinem, amare valeatis. Has aũt hõ delicias, tunc amisit, quũ in Paradiso peccauit: extra exijt, quũ os à cibo internę dulcedinis clausit. Ad Bñs. Aña. Homo quidã fecit cęnam magnã, & vocauit multos, & misit seruũ suũ hora cęnę dicere inuitatis, vt venirent; quia omnia parata sunt. Pro cõm. Oct. Aña. Ego sũ panis. ℣. Panem de cęlo. Ad iij. Capl'm. Chariss. Nolite mirari. ℟. br. Panẽ cęli. ℣. Cibauit. Ad vj. Capitulũ. In hoc cognouimus charitatem Dei, qm̃ ille pro nobis animã suã posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere. ℟. bre. Cibauit. ℣. Panem de cęlo. Ad ix. Cap. Filioli mei, nõ diligamus verbo, neq; lingua: sed opere, & veritate. ℟. br. Panẽ de cęlo. ℣. Posuit fines. Ad Mag. Aña. Exi citò in plateas, & vicos ciuitatis: & pauperes, ac debiles, cęcos, & claudos cõpellite ĩtrare; vt impleatur domus mea. Pro com. Oct. Aña. O sacrum conuiuium. ℣. Panem de cœlo.

Feria ij. Lectio j.

Sermo Sancti Cypriani martyris.

IN sacerdote Melchisedec, sacrificij Dñici sacramentũ pfiguratũ videm⁹, sm̃ quod scriptura diuina testatur, & dicit. Et Melchisedec Rex Salẽ, protulit panẽ & vinum: Fuit aũt sacerdos Dei sũmi, & benedixit Abrahã. Quòd aũt Melchisedec typũ Chri portaret, declarat in Psalmis Spiritus Sanctus, ex ꝑsona Patris, ad Filiũ, dicens. Ante luciferũ genui te: Tu es sacerdos in æternum secũdum ordinem Melchisedec: Lectio ij. Epist. 3. li. 2.

Qui ordo, vtiq; hic est, de sacrificio illo veniẽs, & inde descẽdens, quòd Melchisedec sacerdos Dei sũmi fuit, quòd panẽ & vinũ obtulit, quòd Abrahã bñdixit. Nam quis magis sacerdos Dei summi, quã dñs nr̃ Iesus Chr̃s, qui sacrificiũ Deo patri obtulit: Et obtulit hoc idẽ, quod Melchisedec obtulerat, idest panẽ, & vinum, suum scilicet corp⁹, & sanguinẽ. Lec. iij. Et circa Abrahã, benedictio illa præcedens, ad nostrũ populũ pertinebat. Nã si Abraham Deo credidit, & deputatum est ei ad iustitiam, vtiq; quisquis Deo credidit, & fide viuit, iustus inuenitur, & jam pridem in Abraham fideli, be

nedictus,

nedictus, & iustificatus ostēditur; sicut beatus Apostolus Paul' probat, dicēs: Credidit Abrahā Deo, & deputatum est ei ad iustitiam.

Feria iij. Lectio j.

Sermo Sancti Basilij Episcopi.

De Baptis. 3. SEmp memores simus Chri, q p nobis mortuus est & resurrexit: atq; sic erudiamur, necessariò seruātes corā Deo, & Xpo, ipsius dogma ab Aplo traditum, dū dicit: Charitas enī Chri cōstringit nos, iudicantes illud, quòd si vnus pro oīb' mortu' est, ergo oēs mortui fuerunt. Et pro oībus mortu' est, vt qui viuunt, non amplius sibi ipsis viuant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est, & resurrexit. Lect. ij.

Qui enī edit, & bibit, nimirū ad īdelebilē memoriam Iesu Xpi dñi nri, q p nobis mortu' est, & resurrexit: rationē aūt memoriæ obediētiæ videlicet Dñi vsq; ad mortem, non complet; iuxta Apostoli doctrinam, velut prædictū est: Charitas enim Christi constringit nos iudicantes illud, quòd si vnus pro omnibus mortuus est: ergo omnes mortui fuerunt (id quod confessi sum' ī baptismo) & pro oīb' mortuus est, vt q viuūt, nō ampli' sibi ipsis viuant, sed ei, qui p ipsis mortu' est, & resurrexit. Lect. iij.

Is nullā habet vtilitatē, iuxta latā à Dño sententiā, qui dixit. Caro non prodest quicquam. Immò talis apponit cōtra seipsum cōdemnationē Apli, dicentis: Qui edit & bibit indignè, iudiciū sibijpsi edit, & bibit, nō dijudicans corpus Domini. Non solum enim, horrēdā condemnationem habetis, qui in inquinamento carnis, & spiritus, indignè ad sancta accedit: accedēs aūt reus fit corporis, & sanguinis Dñi: sed etiam qui ociosè, & inutiliter edit, ac bibit, propterea q non per memoriam Iesu Christi dñi nostri, qui pro nobis mortuus est, & resurrexit, id quod relatum est seruat, nempe, Charitas Chri constringit nos, & quę sequūtur.

Feria iiij. Lectio j.

Sermo Sancti Anselmi Episcopi. In. 1. Co. 11.

FRegit Dñs panē, vt omnibus suis ex eo daret, & vnū oēs illos faceret: & dixit eis. Accipite hanc spiritalē escā, & manducate hoc sacramentū, idest & mēte accipite, & ore comedite, scilicet, vt carnē meā non edatis tantū in Sacramēto, sicut & multi mali alij faciūt, sed vsq; ad participationē spiritus manducetis, vt in meo corpore tanquā mēbra maneatis, & meo Spiritu vegetemini. Lect. ij.

Qui

Quia, q mãducat carnẽ meã, & bibit sanguinẽ meũ, ĩ me manet, et ego ĩ illo. Signũ enĩ, qa mãducauit & bibit, hoc ẽ, si manet, & manet: si ĩhabitat, etĩhabitatᷓ, si hęret & nõ deseratᷓ. Sic do vobis ad edẽdũ carnẽ meã, scilicet vt hãc edẽtes, nõ relinq̃tis vnitatẽ meã. L. iij.

Manducate qđ tribuo, qa hoc ẽ corp⁹ meũ. Sensib⁹ quidẽ exterioribus videtᷓ esse panis, sed sensibus cognoscite mẽtis, qa hoc ẽ corp⁹ meũ, nõ aliud, sed illud idẽ substantialiter, qđ pro vobis redimẽdis tradetᷓ ad mortẽ, & crucifigetᷓ: Hoc quod dixi facite, idest corp⁹ meũ accipite, & mãducate ꝑ successionẽ tẽporis, vsq; ĩ finẽ sęculi, ĩ meam commemorationem, idest, in memoriam passionis meæ.

FER. V. OCT. CORP. DOM. SEMI.

DOMINICA III. POST PENTEC.

Semi. ma. Ad Vesperas. Cap.

1. Pet. 5. c Charissimi: Humiliamini sub potẽti manu Dei: vt vos exaltet ĩ tpe visitatiõis, oẽm sollicitudinẽ vestrã ꝓijciẽtes ĩ eũ: qm̃ ipsi ẽ cura de vobis. Orõ.

PRotector ĩ te sperãtiũ De⁹, sine quo nihil ẽ validũ, nihil sctm̃: multiplica super nos mĩam tuã; vt te rectore, te duce, sic transeam⁹ ꝑ bona tpalia, vt nõ amittamus ęterna. Per Dñm. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sm̃ Lucam.

IN illo tempore: Erãt appropinquãtes ad Iesũ publicani, & pctõres, vt audirẽt illũ. Et reliq. c. 15. a

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Audistis in lctõne euangelica fratres mei, qa peccatores, & publicani accesserunt ad redemptorẽ nostrũ: & nõ solũ ad colloquendũ, sed ẽt adꝯuescẽdũ recepti sũt; qđ videntes Pharisęi dedignati sunt. Ex qua re colligitur, qa vera iustitia cõpassionem habet, falsa verò dedignationẽ: quãuis, et iusti solleant, rectè pctõribus dedignari. Sđ aliud est, qđ agitᷓ typo sꝑbiæ, aliud qđ zelo disciplinæ. Lec. viij. 34.

Dedignantᷓ etenim, sed non dedignãtes desperãt: non desperantes ꝑsequutionẽ cõmouent, sed amãtes: qa & si foris increpationẽ ꝑ disciplinã exaggerãt, int⁹ tñ, dulcedinẽ ꝑ charitatẽ seruant. Pręponũt sibi ĩ aĩo ipsos plerũq;, quos corrigũt, meliores ęstimant eos quoq;, quos iudicãt. Qđ videlicet agẽtes, & ꝑ disciplinã subditos, & ꝑ humilitatem custodiũt semetipsos: At cõtra, ij q de falsa iustitia sꝑbire solẽt, cęteros quoq; despiciũt, nulla infirmantibus mĩa (Le. ix.

ↄdescēdūt: & quò se pctōres esse nō credūt, eò deteri⁹ pctōres fiūt. De quorū profectò numero Pharisęi extiterāt, q dijudicātes dñm, ꝙ pctōres susciperet, arēti corde, ipsum fontē mię reprehēdebant. Ad Bñs. Aña. Quis ex vobis hō, q habet cētū oues, & si pdiderit vnā ex illis, nōne dimittit nonaginta nouē ī deserto, & vadit ad illā q perierat, donec īueniat eā? Ad iij. Cap Charifs. Humiliamini. ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Cap. Sobrij estote, et vigilate, qa aduersari⁹ vr̄, diabol⁹, tāquā leo rugiēs, circuit qrēs quē deuoret. Cui resistite fortes in fide: scientes eādem passionem, ei; quæ in mūdo est vestræ fraternitati fieri. ℟. br. In ęternum. ℣. Benedicam. Ad ix. Cap. Deus omnis gratiæ, qui vocauit nos in ęternam suam gloriam, in Christo Iesu modicum passos, ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. Ipsi gloria, & imperium in sæcula sæculorum, amen. ℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Magnificat Antiphona. Quæ mulier habens drachmas decem: & si perdiderit drachmam vnam, nonne accendit lucernam, & euertit domum: & quærit diligenter, donec inueniat?

DOMINICA IIII. POST PENTEC.

Semi.ma. Ad Vesperas. Caplm.

FRatres: Existimo, q nō sunt condignæ passiones huius tēporis, ad futurā gloriā, q reuelabitur in nobis. Rom. 8.d Oro.

DA nobis qs dñe: vt & mūdi curs⁹, pacificè nobis tuo ordine dirigatur; & Ecclesia tua, trāglla deuotiōe lętet. Per do. Le. vij.

Lectio S. Euangelij sm Lucam.

IN illo tempore: Quum turbæ irruerent in Iesum, vt audirent verbum Dei: & ipse stabat secus stagnum Genesareth. Et reliqua. C. 5. a

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

Ascēdēs Ies⁹ ī vnā nauī, q erat Simonis, rogauit vt abduceret à terra aliquātulū. Vbi dn̄s, multis impriuit varia gn̄a sanitatū, nec tpe, nec loco, cępit à studio sanandi turba cohiberi. Vesp ī cubuit, populi sequebant. Stagnū occurrit, turbę vrgebāt. Et ideo ascēdit in Petri nauī. Hęc ē nauis illa, q adhuc sm Matthæum fluctuat, sm Lucam replet piscibus, vt & principia Ecclię fluctuātis, & posteriora exuberātis agnoscas. Lect. viij. Ex eo. 5. Luc.

Pisces enī sunt, q hāc enauigāt vitā. Ibi adhuc discipulis Chrs dormit, hic pcipit: Dormit enim tepidis

dis, vigilat pfectis. Sed quemadmodũ dormiat Chrs, audistis dicentẽ ĩ propheta: Ego dormio, & cor meũ vigilat. Et sanctus Mattheus, rectè, nõ ptermittẽdum putauit ęternę indicium potestatis, vbi imperauit ventis. Lectio ix.

N õ est enĩ humana doctrina, sicut audistis Iudeos dicere, Verbo ĩperat spiritib⁹: sed cęlestis maiestatis insigne. Quòd turbatũ sedat mare, & diuinę vocis imperio obsequunt elemẽta, atq; ĩsensibilia, sensum accipiũt obsequẽdi, diuinę mysteriũ grę reuelat. Quòd fluctus mitescũt sęculi, verbo inmũd⁹ spũs cõquiescit, nõ alterũ altero refellit, sed vtrũq; celebrat. Habes miraculũ ĩ elemẽtis, habes documentũ in mysterijs. Ad Bñs. Añ. Ascẽdẽs Ies⁹ in nauim, & sedens docebat turbas. Ad iij. Cap. Fratres: Existimo. ℞. bre. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum.

V anitati creatura subiecta ẽ, non uolẽs, sed pp eũ q subiecit eã in spe: qa & ipsa creatura liberabit à seruitute corruptiõis, ĩ libertatẽ glię filiorũ Dei. ℞. br. In æternũ. ℣. Benedicam. Ad ix. Caplm.

N os ipsi primitias spũs habẽtes, & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nri. ℞. bre. Clamaui. ℣. A b occultis. Ad Mag. Aña. Præceptor, per totam nocẽ laborantes nihil cepimus, ĩ uerbo aũt tuo, laxabo rete.

DOMINICA V. POST PENTEC. Semi. ma. Ad Vesperas. Caplm.

C Harissimi: Oẽs unanimes ĩ orõne estote, ꝯpatiẽtes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles, non reddentes malũ ꝓ malo, nec maledictum pro maledicto, sed ẽ cõtrario benedicentes. 1 Pet. 3.b. Oratio.

D Eus, qui diligentibus te, bona inuisibilia pręparasti: infunde cordib⁹ nostris, tui amoris affectũ; ut te ĩ oĩb⁹, & sup oĩa diligẽtes, ꝓmissiones tuas q̃ oẽ desideriũ supãt, ꝯsequamur. Per d. L. vij. Lectio S. Euãgelij sm Matthæũ.

I N illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Amẽ dico uobis, nisi abũdauerit iustitia vr̃a, plusquã Scribarũ, & Pharisęorũ, nõ ĩtrabitis in regnum Celorum. Et reliq. C. 5. c

H omilia S. Augustini Episcopi.

I ustitia Pharisæorum est, ut non occidãt: iustitia eorum, qui intraturi sunt in regnum Dei, ut non irascantur sine causa. Minimum est ergo, nõ occidere: & qui illud Defer. Do. in morte lib. 1.

Lectio S. Euangelij sm Marcum.

C.8.a IN illo tempore: Quum turba multa esset cũ Iesu, nec haberẽt, quod mãducarẽt: Cõuocatis discipulis, ait illis. Misereor super turbã: qa ecce iã triduo sustinent me, nec habẽt, qđ mãducẽt. Et rel.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

Ex cõ. ĩ Luc. 9. POsteaquã, illa q̃ Eccl'ię typũ accepit, à fluxu curata ẽ sãguinis, postea q̃ Apli ad euãgelizãdũ regnũ Dei sũt destinati, grę cęlestis ĩpartitĩ alimentũ. Sed qb' ĩpartiatĩ, aduerte: Non ociosis, non in ciuitate, quasi ĩ synagoga, vel sęculi dignitate residẽtibus: sed ĩter deserta quęrentibus Christũ. Lec. viij. Qui enĩ nõ fastidiũt, ipsi excipiũtur à Chro, & cũ ipsis loqt Dei v̄bũ: nõ de sęcularib', sed de Dei regno: Et si q corporalis gerunt vulnera passionis, his medicinã suam libenter indulget. Cõsequens igitur erat, vt quos à vulnerum dolore sanauerat, eos alimonijs spiritualibus à ieiunio liberaret. Itaque, nemo accipit cibum Christi, nisi fuerit ante sanatus. Lect. ix. Et illi q vocantĩ ad cęnã, prius vocãdo sanantĩ. Si claud' fuit, gradiẽdi facultatẽ, vt veniret, accepit: si lumine erat priuat' oculorũ, domũ vtiq; Dñi nisi refusa luce ĩtrare nõ potuit. Vbiq; ergo ordo mysterij seruatĩ: vt prius p remissionẽ peccatorũ, vulnerib' medicina tribuatĩ, postea alimonia mẽsę cęlestis exuberet. Ad Bñs. Añ. Quum turba multa esset cũ Iesu, nec haberẽt, qđ mãducarẽt; conuocatis discipulis, ait illis: Misereor super turbã: qa ecce iã triduo sustinent me, nec habẽt, quod manducent. Ad iij. Cap. Frẽs: Quicũque. ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Cap. Qđ mortu' ẽ peccato, mortu' ẽ semel: quod autẽ viuit, viuit Deo. ℟. br. In ętnũ. ℣. Bñdicã. Ad ix. C. Ita & vos, existimate, vos mortuos quidẽ esse peccato, viuentes autẽ Deo, in Chro Iesu dño nostro. ℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Misereor sup turbã qa ecce iã triduo sustinẽt me, nec habent, quod manducent: & si dimisero eos ieiunos, deficiẽt ĩ via.

DOMINICA VII. POST PENTEC.

Semi.ma. Ad Vesp. Capitulum.

FRatres: Humanũ dico pp infirmitatem carnis vrę. Sicut enĩ exhibuistis mẽbra vra seruire immũditię, & iniqtati, ad iniqtatẽ: ita & nunc, exhibete membra vestra seruire iustitię, in sanctificationem. Oratio. Ro. C.6.d

 Deus,

Deus, cuius prouidentia ĩ sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus; vt noxia cuncta submoueas, & oĩa nobis ꝓfutura cõcedas. Per do. Lectio vij.

Lectio S. Euãgelij sm̃ Matthæũ.

C.7.e In illo tẽpore: Dixit Iesus discipulis suis. Attẽdite à falsis Prophetis, qui ueniunt ad uos in uestimentis ouiũ, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Et reliqua.

Homilia Sãcti Hilarij Episcopi.

Ex cõm. s Matt. Blandimenta uerborum, & mansuetudinis simulationem, admonet fructu operationis expendi oportere: vt non qualẽ quis uerbis referat, sed qualem se rebus efficiat spectemus, quia in multis, uestitu ouium rabies lupina contegitur. Ergo ut spinę vuas, & tribuli ficus nõ generãt: ut iniquę arbores vtilia poma non affe runt: ita, ne in istis quidem consisteret doce boni operis affectũ & idcirco omnes cognoscendos esse de fructibus. Lectio viij.

Regnũ enĩ Cęloꝝ, sola ṽboꝝ officia nõ obtinẽt: neq; q dixerit, dñe dñe, hęres illiᵘ erit. Quid enĩ meriti ẽ, dño dicere, Dñe? Nunqd dñs nõ erit, nisi fuerit dictᵘ à nobis? et q̃ officij sctĩtas ẽ, nominis nuncupatio, quũ cęlestis regni iter, obediẽtia potiᵘ volũtatis Dei, nõ nũcupatio, repertura sit? Lectio ix.

Multi mihi dicẽt in illa die: Domine, dñe, Nonne in tuo noĩe ꝓphetauimus? Etiã nunc, pseudoprophetarũ fraudulẽtiã, & hypocritarum simulamenta condẽnat qui gloriã sibi ex uerbi uirtute ꝑsumunt, in doctrinę prophetia, et dęmoniorũ fuga, & ĩ istiusmodi operũ uirtutibus. Atq; hinc sibi regnum Cęlorũ pollicẽtur: quasi uerò eoꝝ aliquid propriũ sit, quę loquuntur aut faciunt, & nõ omnia uirtus Dei inuocata perficiat, quũ doctrinę scientiã lectio afferat, dęmonia Xp̃i nomẽ exagitet. Ad Bñs. Aña. Attendite à falsis Prophetis, qui ueniunt ad uos in uestimentis ouiũ, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: à fructibᵘ eorũ cognoscetis eos. Ad iij. Ca. Fratres: Humanũ. ℟.br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum. Liberati à peccato, serui aũt facti Deo, habetis fructum uestrum in sanctificationem, finẽ uerò vitã æternam. ℟.bre. In æternum. ℣. Benedicam. Ad ix. Capitulũ. Stipendia peccati, mors: gratia autem Dei, uita æterna, in Christo Iesu dño nr̃o. ℟.br. Clamaui ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña.

Non

Nō potest arbor bona, fruct⁹ malos facere: neque arbor mala, fructus bonos facere, omnis arbor, quę nō facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.

DOMINICA VIII. POST PENTEC. Semi.ma. Ad Vesperas Capl'm.

Ro.8. c FRatres: Debitores sumus, nō carni, vt secūdū carnē viuam⁹ si enī ſm carnē vixeritis, moriemini: si aūt spū facta carnis mortificaueritis, viuetis. Or.

LArgire nobis q̄s dn̄e, semper spūm cogitandi, q̄ recta sūt propitius & agēdi: vt q sine te esse nō possumus; secūdum te viuere valeamus. Per dominū. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij ſm Lucam.

C.16.a IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolā hāc. Hō quidā erat diues, q habebat villicū, & hic diffamat⁹ est apud illū, quasi dissipasset bona ipsi⁹. Et rel.

Homilia S. Hieronymi p̄sbyteri.

Ad Algasiā. To. 3. q. 7. Si dispensator iniqui mammonę Dn̄i voce laudat̄, quod de re iniqua sibi iustitiā prępărauit, & passus dispendiū dn̄s, laudat dispensatoris prudētiā, ꝙ aduers⁹ dn̄m qdē frauduleter, sed ꝑ se prudēter egerit: quāto magis, Xp̄s, q nullū damnū sustinere potest, & pron⁹ est ad clemētiā, laudabit discipulos suos, si ī eos, qui crediturí sibi sūt, misericordes fuerīt? Lect. viij.

Deniq; post parabolā intulit. Et ego vobis dico, facite vobis amicos de iniquo mām̄ona. Mām̄ona aūt, nō Hebręorū, sed Syrorū lingua, diuitię nūcupant̄, ꝙ de iniqtate collectę sint. Si ergo iniqtas benè dispēsata, vertit ī iustitiā: quāto magis sermo diuin⁹, ī quo nulla ē iniqtas, q & Ap̄lis credit⁹ ē, si benè fuerit dispēsat⁹, dispēsatores suos leuabit in cęlum? Lect. ix.

Quāobrē sequit̄. Qui fidelis ē ī minimo, hoc ē ī carnalib⁹, & ī multis fidelis erit, hoc est in spūalib⁹. Qui aūt in paruo iniqu⁹ ē, ut nō det fratrib⁹ ad vtēdū, qđ à Deo ꝓ oībus est creatū, iste & ī spūali pecunia diuidēda iniqu⁹ erit, vt nō ꝓ necessitate, sed ꝓ ꝑsonis doctrinā Dn̄i diuidat. Si autē, inqt, carnales diuitias, q̄ labunt̄, nō benè dispensatis, veras, ęternasq; diuitias doctrinę Dei, qs credet vobis? Ad Bn̄s. An̄. Ait dn̄s villico: Quid hoc audio de te? redde rationē villicationis tuę. Ad iij. Cap. Fratres: Debitores. ℞. brc. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum.

Nō accepistis spūm seruitutis iterū in timore, sed accepistis spūm

adoptionis filiorũ, in quo clamam⁹, Abba pr̃. ℟.br. In ęternum. ℣. Benedicam. Ad ix. Capitulũ. Ipſe ſpũs, teſtimoniũ reddit ſpũi nr̃o, q̃ ſum⁹ filij Dei. Si aũt filij, & hęredes, hęredes q̃dẽ Dei: cohęredes aũt Xp̃i. ℟.br. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Quid faciã q̃a dñs me⁹ aufert à me villicationem? fodere non valeo, mendicare erubeſco: ſcio quid faciã: ut quum amotus fuero à uillicatione, recipiant me in domos ſuas.

DOMINICA IX. POST PENTEC.

Semi.ma. Ad Veſperas. Capl'm.

1. Cor. 10.b FRes: Nõ ſcim⁹ cõcupiſcẽtes malorũ, ſicut & illi cõcupierũt: neq; idololatrę efficiamini, ſicut quidam ex ipſis: quemadmodũ ſcriptum eſt. Sedit populus manducare, & bibere, & ſurrexerũt ludere. Oratio.

PAteãt aures mĩę tuę dñe, p̃cib⁹ ſupplicãtiũ: & vt petẽtib⁹ deſiderata cõcedas; fac eos, q̃ tibi ſũt placita, poſtular̃. Per d. Le. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

C. 19. S IN illo tp̃e: Quũ appropĩquaret Ieſ⁹ Hierl'em, vidẽs ciuitatẽ fleuit ſup illã, dicens. Quia ſi cognouiſſes, & tu. Et q̃dẽ in hac die tua, q̃ ad pacẽ tibi: nũc aũt abſcõdita ſũt ab oculis tuis. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Qđ flẽte dño, illa Hieroſolymorũ ſubuerſio deſcribat̃, q̃ à Veſpaſiano, & Tito Romanis Prĩcipib⁹ facta eſt, null⁹, q̃ hiſtoriã euerſionis eiuſdẽ legit, ignorat. Romani etẽnĩ Prĩcipes deſignant̃, quũ dicit̃. Quia ueniẽt dies in te, & circũdabũt te inimici tui vallo, & circundabũt, & coanguſtabũt te vndique, & ad terram proſternent te, & filios tuos qui ĩ te ſũt. Lec. viij.

Hoc quoq; qđ addit̃: Nõ relĩquẽt ĩ te lapidẽ ſup lapidẽ, ẽt ipſa eiuſdẽ ciuitatis tranſmigratio teſtat̃. Quia dũ ĩ eo loco nũc cõſtructa ẽ, vbi extra portã dñs fuerat crucifix⁹, prior illa Hierl'em (vt dicit̃) fundit⁹ ẽ euerſa. Cui ẽt, ex qua culpa euerſiõis ſuę pęna fuerit illata, ſubiungit̃: Eò quòd non cognoueris tempus uiſitationis tuæ. Lect. ix.

Creator q̃ppe oĩum, p̃ ĩcarnatiõis ſuę myſteriũ, hãc uiſitare dignat⁹ ẽ: ſed ipſa, timoris, et amoris illi⁹ recordata nõ ẽ. Vñ etiã p̃ Prophetã ĩĩcrepatione cordis humani, aues cęli ad teſtimoniũ deducunt̃, quũ dicit̃. Milu⁹ ĩ cęlo cognouit tẽp⁹ ſuũ: turt̃, & hirũdo, & ciconia, cuſtodierũt tp̃s aduẽt⁹ ſui: pp̃l's aũt meus, nõ cognouit iudiciũ Dñi.

Ad

Ad Bñs. Añ. Quũ appropiquaret dñs Hierl'em, vidẽs ciuitatẽ, fleuit sup illã, & dixit: Quia si cognouisses, & tu: qa veniẽt dies ĩ te, & circũdabũt te inimici tui vallo: & circũdabũt te, & coãgustabũt te vndiq;, & ad terrã psternent te; eò q nõ cognouisti tẽp⁹ visitatiõis tuę. Ad iij. Cap. Frẽs: Nõ scim⁹. ℞.br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Cap. Hęc oĩa ĩ figura cõtingebãt illis: scripta sunt autem ad correptionem nostrã; in quos, fines sęculorũ deuenerũt. ℞. brc. In æternũ. ℣. Benedicam. Ad ix. Capitulũ. Fidelis De⁹ ẽ, q nõ patiẽt vos tẽtari supra id qđ potestis: sed faciet ẽt cũ tẽtatione puẽtũ, vt possitis sustinere. ℞.br. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Ingressus Iesus in templum, cępit eijcere vendentes in illo, & ementes: & erat docens quotidie in templo.

DOMINICA X. POST PENTEC.

Semi.ma. Ad Vesperas. Caplm.

1. Cor. 12. a Rẽs: Scitis, qm̃ quũ gẽtes essetis, ad simulacra muta, put ducebamĩ eũtes: Ideo notũ vobis facio, qđ nemo ĩ spũ Dei loquẽs, dicit anathema Iesu. Or. Deus, q oĩpotẽtiã tuã, parcẽdo maxime, & miserãdo manifestas: multiplica super nos mĩam tuã; vt ad tua pmissa currẽtes, cęlestium bonorum facias esse consortes. Per dñm. Lect. vij. Lectio S. Euangelij sm Lucam.

IN illo tpe: Dixit Ies⁹ ad quosdã q ĩ se ↄfidebãt, tãquã iusti, & aspnabanĩ ceteros, parabolã istã. Duo homines ascenderũt in templum, ut orarẽt, unus Pharisæus, & alter Publicanus. Et reliqua. C. 18. b

Homilia S. Augustini Episcopi.

Diceret saltẽ Pharisæus: Nõ sum sicut multi hoĩes. Quid ẽ ceteri hoĩes, nisi oẽs pter ipsũ? Ego, inquit, iustus sũ: ceteri pctõres. Nõ sum sicut cęteri hoĩes, iniusti, auari, raptores, adulteri. Et ecce tibi ex vicino publicano, maior est tumoris occasio: sicut, ĩquit, Publicanus iste. Ego enim, inquit, solus sum, iste de cęteris est. Nõ sum, inquit, talis, qualis iste per iustitias meas, quibus iniquus non sum. Ieiuno bis in sabbato: decimas do oĩum, quę possideo. Lect. viij. Quid rogauerit Deum, quære in verbis eius: & nihil inuenies. Ascẽdit orare: noluit Deũ rogare, sed se laudare. Parum est non Deum rogare, sed se laudare, insuper, & roganti insultare. Publicanus autẽ stabat de lõginquo: & tñ Deo Ex Ser. 36. de verb. Dñi.

ipse

ipse appropinquabat:cordis eum cōscientia remouebat, pietas applicabat. Publicanus aūt de lōginquo stabat, sed dñs eū de ꝓpīquo attēdebat: Excelsus enī dñs, & humilia respicit, excelsos aūt, qualis erat ille Pharisæ⁹, à longe cognoscit. Deus autem à longe cognoscit, sed non ignoscit. Lect. ix.

A dhuc autē, audi humilitatē publicani. Parū est, qa de longinquo stabat: nec suos oculos ad celū leuabat: vt aspicerēt, nō aspiciebat: premebat cōscientia, subleuabat spes. Audi adhuc. Percutiebat pect⁹ suū: pęnas de seipso exigebat: propterea dñs cōfitēti parcebat. Percutiebat pectus suum, dicens: Deus propitius esto mihi pctōri. Ecce quod rogat. Quid miraris, si dñs ignoscit, qñ ipse se agnoscit? Ad Bñs. Aña. Stans à longe Publican⁹, nolebat oculos ad cęlū leuare, sed pcutiebat pect⁹ suū, dicens: De⁹ propiti⁹ esto mihi peccatori. Ad iij. Cap. Frēs: Scitis. ℟. brc. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Caplm.

D iuisiones grārum sunt, idē autē spiritus: Et diuisiones ministratio num sunt, idem autē dominus: Et diuisiones operationum sunt, idē vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. ℟. brc. In ęternum. ℣. Benedicam. Ad ix. Capitulū.

H æc omnia operatur unus, atq; idem spiritus, diuidens singulis, prout uult. ℟. br. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña. Descendit hic iustificat⁹ ī domū suā ab illo: quia oīs qui se exaltat humiliabit: & q se humiliat, exaltabitur.

DOMINICA XI. POST PENTEC.

Semi. ma. Ad Vesperas. Capit.

F Ratres: Notum vobis facio Euangeliū, quod prædicaui vobis, quod & accepistis, in quo & statis, per qđ & saluamini, qua ratione prædicauerim uobis, si tenetis: nisi frustra credidistis. 1. Cor. 15. a Oratio.

O Mnipotēs sēpiterne Deus qui abūdātia pietatis tuę, & merita supplicum excedis, & vota: effunde sup nos mīam tuā; vt dimittas, quę conscientia metuit, & adijcias, quod oratio non p̄sumit. Per dominum. Lect. vij.

L ectio S. Euāgelij sm Marcum.

I N illo tempore: Exiens Iesus de finibus Tyri, uenit per Sidonem ad mare Galilææ, inter medios fines Decapoleos. Et reliqua. C. 7. e

H omilia sancti Gregorij Papæ.

Q uid ē, quod creator oīum De⁹, quū surdū & mutū sanare voluisset, ex 10. 1 Ezec.

ſet, in aures illius digitos ſuos miſit, & expuens, linguã eius tetigit? Quid ꝑ digitos redemptoris, niſi dona ſancti Spiritus deſignãtur? Vnde, quum in alio loco eieciſſet dæmonium, dixit. Si in digito Dei eijcio dæmonia, profectò peruenit in vos regnum Dei. Lect. viij. Q ua de re, ꝑ Euangeliſtã aliũ, dixiſſe deſcribitur. Si ego in ſpiritu Dei eijcio dęmonia, igit̃ ꝑuenit in vos regnũ Dei. Ex quo vtroq; loco colligit̃, qa digitus Dei vocat̃ ſpũs. Digitos aũt ĩ auriculã mittere, eſt, ꝑ dona Spũs ſc̄tĩ, mentẽ ſurdi ad obediendũ aperire. Lect. ix. Quid verò eſt, quod expuens, linguã eius tetigit? ſaliua nobis eſt ex ore redẽptoris, accepta ſapientia ĩ eloquio diuino: ſaliua quippè ex capite defluit ĩ ore. Ea ergo ſapiẽtia, q̃ ipſe eſt, dũ lingua nr̃a tangitur, mox ad p̄dicationis ℣ba format̃. Ad Bñs. Añ. Dũ trãſiſſet dñs ꝑ medios fines Tyri: adduxerunt ei ſurdum & mutũ, & ſanauit eũ. Ad iij. Cap. Fratres: Notum. ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capl̃m. Tradidi vobis in primis, qđ & accepi: qm̃ Chr̃s mortuus eſt ꝓ peccatis nr̃is, ſm̃ ſcripturas: Et quia ſepult⁹ eſt, & qa reſurrexit tertia die ſm̃ ſcripturas: & quia viſus eſt Cephæ: & poſt hæc vndecĩ. ℟. br. In æternũ. ℣. Benedicã. Ad ix. Cap. Ego ſũ minim⁹ Apl'oꝝ, q nõ ſũ dign⁹ vocari Apl'us: qm̃ perſequut⁹ ſũ Eccl'iã Dei. Gr̃a aũt Dei, ſũ id qđ ſũ, & gr̃a eius in me vacua nõ fuit. ℟. br. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña. Bene oĩa fecit: ſurdos fęcit audire, & mutos loqui.

DOMINICA XII. POST PENTEC.

Semi. ma. Ad Veſp. Capitulum.

FRatres: Fiduciam talẽ habem⁹ ꝑ Chr̃m ad Deũ, qđ nõ ſufficiẽtes ſim⁹ cogitare aliqd à nobis, quaſi ex nobis: ſed ſufficiẽtia noſtra ex Deo eſt. 2. Co. 3. a Oratio.

OMnipotens, & miſericors De⁹, de cui⁹ munere venit, vt tibi à fidelib⁹ tuis dignè, & laudabiliter ſeruiat̃: tribue nobis q̃ſ. vt ad promiſſiones tuas ſine offenſione curramus. Per do. Lect. vij. L ectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

IN illo tp̄e: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Beati oculi qui vident, C. 10. d quæ vos videtis. Dico enim vobis, quòd multi prophetæ & reges voluerunt videre, quæ vos videtis, & non viderunt. Et reliqua.

Homilia venerab. Bedę p̄sbyteri.

Nõ oculi Scribaꝝ, & Phariſęoꝝ, q corp⁹ tm̃ Dñi videre; ſed illi bea- Ex Cõ. in Luc.

ti-

ti oculi, q ei⁹ possunt cognoscere sacra: de qb⁹ dr: Et reuelasti ea paruulis. Bti oculi paruulorum, qb⁹ & se, & prem, fili⁹ reuelare dignatur. Abraham exultauit, vt videret diē Chri, & vidit, & gauis⁹ ē. Lec. viij.

H esaias quoque, & Michæas, & multi alij Prophetæ, viderūt gloriā Dñi: q & ppterea vidētes sunt appellati, sed hi oēs à longè aspiciētes, & salutantes, p speculū, & ī ænigmate viderūt. Apostoli aūt in psentiarū habētes dñm, conuescētesq; ei, & qcūq; voluissent interrogādo, discētes, nequaq̄ p Angelos, aut varias visionum species opus habebant doceri. Lectio ix.

Quos vò, Lucas, multos Prophetas, & Reges dicit, Matthæ⁹ apti⁹, Prophetas, & iustos appellat: Ipsi sūt enī Reges magni, qa tētationū suarum motib⁹, nō cōsentiēdo, succūbere, sed regēdo pesse nouerūt.

Ad Bndictus. Añ. Magister qd faciēdo, vitā æternam possidebo? at ille dixit ad eū. In lege qd scriptū est? qūo legis? diliges dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

Ad iij. Cap. Frēs: Fiduciā. ℞. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Caplm.

Si ministratio mortis literis deformata in lapidib⁹, fuit ī glia, ita vt nō possent filij Israel, ītēdere ī faciē Moysi, pp gloriā vult⁹ ei⁹, q̄ euacuat: qūo nō magis ministratio spūs erit ī gloria. ℞. br. In æternū. ℣. Benedicam. Ad ix. Caplm.

Si ministratio dānationis in gloria est, multo magis abundat ministerium iustitiæ in gloria.

℞. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis.

Ad Mag. Añ. Homo quidam descendebat ab Hierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui ēt despoliauerunt eum: & plagis impositis, abierūt, semiuiuo relicto.

DOMINICA XIII. POST PENTEC.

Semi.ma. Ad Vesp. Capitulum.

Fratres: Abrahæ dictæ sunt pmissiones, & semini ei⁹. Non dicit, & seminibus, quasi in multis, sed quasi ī vno: et semini tuo, q est Christ⁹. Gal. 3 c

Oratio.

Omnipotēs sēpiterne Deus, da nobis fidei, spei, & charitatis augmentū: & vt mereamur assequi qd promittis; fac nos amare, qd præcipis. Per do. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sm Lucam.

In illo tempore: Quum iret Iesus in Hierusalem, transibat per mediam Samariam, & Galilæam. Et quum ingrederetur quoddam castellum, occurrerūt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Homilia

Homilia S. Augustini Episcopi.

L. 2. de Quæst. Euag. De decem leprosis, quos dñs ita mūdauit, quū ait: Ite, ostēdite vos sacerdotibus, q̄ri potest, cur ad sacerdotes eos miserit, vt quū irent, mūdarēt. Nullū enī eoꝝ, qb⁹ corporalia hæc bñficia p̄stitit, īuenit misisse ad sacerdotes, nisi leprosos. Nā & illū à lepra mūdauerat cui dixit, Vade, ostēde te sacerdoti: et offer p̄ te sacrificiū, qđ p̄cepit Moyses ī testimoniū illis. Le. viij.

Quærendum est igitur, qd ipsa lepra significet: Non enī sanati, sed mūdati dicunt̄, q ea caruerūt. Coloris q̄ppe vitiū est, non valetudinis, aut integritatis sensuum, atq; mēbrorū. Leprosi ergo, nō absurdè, intelligunt̄, q sciētiā veræ fidei nō habentes, varias doctrinas profitentur erroris. Nulla porrò falsa doctrina est: quæ non aliqua vera intermisceat. Lectio ix.

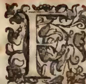
Vera ergo falsis inordinatè p̄missta, ī vna disputatione, vel narratione hoīs, tanq̄ in vnius corporis colore apparētia, significant lepram, tāquā veris, falsisq; colorum fūcis, humana corpora variātem, atq; maculantē. Hi aūt tā vitādi sunt Ecclię, vt si fieri pōt, longius remoti, magno clamore X p̄m interpellent, sicut isti decē steterunt à longe, & leuauerunt vocē, dicētes, Iesu p̄ceptor miserere nostri.

Ad Benedictus. Antiphona. Dum transiret Iesus quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt à longe, & leuauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor miserere nostri. Ad iij. Cap. Fratres: Abrahæ ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulū.

Lex propter transgressionem posita est, donec veniret semen cui promiserat, ordinata per Angelos in manu mediatoris: Mediator autem vnius nō est, Deus autem vnus est. ℟. bre. In æternum. ℣. Benedicam. Ad ix. Capitulum.

Conclusit scriptura omnia sub peccato, vt promissio, ex fide Iesu Christi, daretur credentibus. ℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Magnificat. Antiphona. Vn⁹ ex illis, vt vidit, quia mundatus est, regressus est cum magna voce, magnificans Deum.

DOMINICA XIIII. POST PENT. Semi. ma. Ad Vesp. Capitulum.

Fratres: Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. Caro enim cōcupiscit aduersus spiritū: spiritus autē aduersus carnem. Gal. 5. c. Oratio.

Custodi

CVstodi domine qs Eccl'iam tuā, propitiatione ꝑpetua: & quia sine te labit humana mortalitas; tuis semper auxilijs, & abstrahatur à noxijs, & ad salutaria dirigatur. Per dominū. Lect. vij. Lectio S. Euangelij sm Matthęū.

C. 6. c IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Nemo potest duobus Dominis seruire. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

Ex Cō. in Luc. Nolite soliciti esse aīæ vr̄æ qd mā ducetis: neq; corpori vr̄o, quid induamini. Nōne aīa pl'ē, quā esca, & corpus, pl' q̄ vestimētū? Nihil enī morali' ad faciēdam fidē, oīa credentibus à Deo posse cōferri, quàm quòd aereus ille spūs, vitale collegiū animæ, corporisq; cōtubernio fœderatū, sine nr̄o labore, perpetuat, nec salutaris deficit vsus alimenti, nisi quum venerit dies suprema moriendi. Lect. viij. Quū igit aīa indumēto corporis vestiat, & vigore aīæ corp' aīętur, absurdū ē, vt vict' nobis copiā de futurā putem', q viuēdi iugē substātiā consequmur. Considerate, inquit, volatilia cœli. Magnū sanè, & aptū, quod fide sumam', exemplū. Nā si volatilib' cęli, qb' nullū exercitiū cultionis, nullus de messiū fęcūditate ꝑuētus est, īdeficiētē tn̄, prouidētia diuina largit alimoniā: Verum est, causam inopiæ nr̄ę auaritiam videri. Lect. ix. Etenī, illis icEirco sine labore pabuli vs' exuberat, ꝙ fruct' sibi ꝯmunē ad escā datos speciali quodā nesciūt vindicare dn̄atu. Nos cōmunia amisim', dū ꝓpria vēdicam'. Nā nec ꝓpriū qcquā ē, ubi perpetuū nihil ē: nec certa copia, vbi īcert' euētus. Cur enī diuitias tuas ęstimas, quū tibi De' ēt victū cū cęteris aīantib' voluerit esse ꝯmunē? Ad Bn̄s. An̄. Nolite soliciti esse, dicētes: qd mādu cabim', aut qd bibem'? Scit enim Pater vester cęlestis, qd vobis necesse sit. Ad iij. Ca Frēs: Spiritu ābulate. ℟. br. Inclina. ℣. Adiūtor Ad vj. Capl'm. Fructus spiritus est, charitas, gaudium, pax, patiētia, lōganimitas, bonitas, benignitas, māsuetudo, fides, modestia, cōtinētia, castitas, aduersus huiusmodi non est lex. ℟. br. In ęternum ℣. Benedicam.

Ad Nonam Capitulum.

Qui sūt Christi carnem, suā crucifixerunt, cum uitijs, & concupiscentijs. ℟. brc. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Magnificat Antiphona. Quærite primum regnum Dei, & iustitiam eius: & hęc omnia adijcientur uobis.

DOMINICA XV. POST PENTEC.
Semi.ma. Ad Vesperas.Capl'm.

Gal.5 d

Rēs:Si spū viuimus, spū & ambulem⁹. Nō efficiamur inanis gl'ię cupidi, inuicē ꝓuocātes,īuicē īuidētes. Or.

ECclesiā tuā dñe,miseratio cōtinuata mundet & muniat: &quia sine te non potest salua cōsistere;tuo semper munere gubernetur. Per dominum. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sm Lucam.

C.7.b IN illo tpe:Ibat Ies⁹ ī ciuitatē, q̄ uocat̄ Naī,& ibāt cū eo discipuli eius,et turba copiosa. Et rel.

Homilia S. Augustini Episcopi.

44. de verb. Do. De iuuene illo resuscitato,gauisa ē mr̄ vidua:đ hoīb⁹ ī spū quotidie resuscitatis,gaudet mr̄ Eccl'ia.Ille qdē mortuus erat corpore:illi aūt mēte.Illi⁹ mors visibilis,visibiliter plāgebat̄:illoꝝ mors īuisibilis nec q̄rebat̄,nec vidđbat̄.Quęsiuit ille,q nouerat mortuos,ille sol⁹ nouerat mortuos: q poterat facere viuos. Nisi enī ad mortuos susci(L.viij. tādos venisset:Apl'us non diceret. Surge q dormis,exurge à mortuis et illuminabit te Chrs. Dormiētē audis,quū dicit: Surge q dormis. Sđ mortuū ītellige,quū audis:Exurge à mortuis. Dicti sūt sępe dormiētes,& mortui visibiliter,et planè oēs,ei, q potest excitare, dormiūt. Mortu⁹ enī, tibi mortu⁹ ē, q quātūlibet pulses, quantūlibet vellices,quātūlibet lanies,nō exp̄giscit̄. Xp̄o aūt ille dormiebat,cui dictū ē, Surge, & ꝯtinuò surrexit. Nemo tā facilè excitat ī le-(L.ix. cto, q̄ facilè Xp̄s in sepulcro. Tres āt mortuos,īuenim⁹ à dño resuscitatos visibiliter,millia īuisibiliter. Quot aūt mortuos visibiliter suscitauerit:qs nouit? Non enī oīa scripta sūt,q̄ fecit, Ioānes hoc dicit. Multa,et alia signa fecit Ies⁹,q̄ si scripta essent,arbitror totū mūdum non posse libros capere.

Ad Bñs. Añ. Ibat Iesus in ciuitatē, q̄ vocat̄ Naim: & ecce defunctus efferebat̄, fili⁹ vnicus matris suæ.

Ad iij. Ca. Frēs: Si spiritu. ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capl'm.

Si p̄occupat⁹ fuerit hō ī aliquo delicto, vos,q spūales estis, huiusmodi īstruite ī spū lenitatis, ꝯsiderās teipsū, ne & tu tēteris. ℟. br. In ęternū. ℣. Benedicā Ad ix. Capitulū. Gal.6 a

Dū tēp⁹ habem⁹, opemur bonū ad oēs: maximè aūt ad domesticos fidei. ℟. br. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Propheta magnus surrexit in nobis: & Deus visitauit plebem suam.

DOMINICA XVI. POST PENTEC. Semi.ma. Ad Vesperas. Capit.

Eph. 3.c

Ratres: Obsecro vos, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis, quæ est gloria vestra. Oratio.

TVa nos, quęsumus dñe, gratia semp pueniat, & sequat: ac bonis operibus iugiter pręstet esse intentos. Per dñm. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij sm Lucam.

C.14.a IN illo tpe: Quũ itraret Ies⁹ in domũ cuiusdã pricipis Phariseoꝝ sabbato mãducare panẽ, & ipsi obseruabãt eũ: & ecce, hõ qdã hydropic⁹ erat ante illum. Et reſ.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

Li.c6. i Luc. Curat hydropic⁹, i quo flux⁹ carnis exuberãs, aię grauabat officia, spũs extinguebat ardorẽ. Deinde docet humilitas, dũ i illo cõuiuio nuptiali, appetẽtia loci superioris arcet. Clemẽter tñ, vt psuasionis humilitas, asperitatẽ correptionis excluderet: ratio proficeret ad psuasionis affectum: & correctio emendaret effectum. Lect. viij.

Huic, quasi pximo limine, humanitas copulat: q̃ ita dñicę sentẽtię definitione distinguit, si i pauperes, & debiles conferatur. Nã hospitalẽ esse remuneraturis, affect⁹ auaritię ẽ. Postremo, quasi emeriti militię viro, pẽtẽda stipẽdiũ pscribit facultatũ: qđ neq; ille, q studijs intẽt⁹ iferiorib⁹, possessiones sibi terrenas coemit, regnũ cęloꝝ possit adipisci, quũ dñs dicat. Vẽde oĩa tua, & seq̃re me. Lec.ix.

Nec ille q emit boues, quũ Helisę⁹ occiderit, & populo diuiserit, quos habebat: & ille q duxit vxorẽ, cogitet q̃ mũdi sũt, nõ q̃ Dei: nõ quo cõiugiũ rephẽdat, sed qa ad maiorẽ honorẽ vocet itegritas qm̃ mulier inupta, et v̄go, cogitat q̃ dñi sũt: vt sit sctã corpor, et spũ.

Ad Bñs. Añ. Quũ itraret Ies⁹ i domũ cuiusdã Pricipis Phariseorũ, sabbato, mãducare panẽ: ecce hõ qdã hydropic⁹ erat ante illũ: ipse verò apprehensum sanauit eum, ac dimisit. Ad iij. Cap. Fratres: Obsecro. ℟. bre. In æternum. ℣. Benedicam. Ad vj. Cap.

Flecto genua mea, ad Patrẽ Dñi nři Iesu Xpi, ex quo oĩs paternitas i cęlis, & i terra nominatur: vt det vobis secũdũ diuitias gl'ię suę, virtutẽ corroborari p spũm eius, i interiori homine: habitare Christũ p fidẽ, i cordib⁹ vřis. ℟. br. In ęternũ. ℣. Benedicam. Ad ix. Capit.

Ei, q potẽs ẽ oĩa facere supabũdãter, quã petim⁹, aut intelligimus: secun-

secūdū ỽtutē, q̄ opat̄ in nobis: ipsi gloria in Eccl'ia, & ī Chr̄o Iesu, ī oēs gn̄ationes sęculi sęclo℞, amē. ℟. brē. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Quū vocat' fueris ad nuptias, recū be ī nouissimo loco vt dicat tibi, q te ĩuitauit. Amice, Ascende superius: & erit tibi gl'ia, coram simul discumbentibus.

DOMINICA XVII. POST PENTEC.

Semi.ma. Ad Vesperas. Capl'm.

Eph. 4. a FRatres: Obsecro vos ego uinctus in domino: ut dignè ambuletis, vocatione, qua uocati estis, cum omni humilitate, & mā suetudine. Oratio.

DA, q̄sum' dn̄e, populo tuo diabolica vitare contagia: & te solum Deum, pura mente sectari. Per dominum. Lectio vij.

Lectio S. Euāgelij sm̄ Matthæū.

C. 22. d. IN illo tempore: Accesserūt ad Iesum Pharisęi: & interrogauit eū, unus ex eis legisdoctor, tentans eū. Magister, qđ est mandatum magnum ī lege? Et reliqua.

Homilia S. Ioānis Chrysostomi.

De expos. in Matt. Sadducæis confusis, Pharisæi rursus aggrediuntur: quumq; q̄escere oporteret, decertare uoluerūt, & legis peritiam profitentē præmittunt, non discere, sed tentare cupientes: ac ita ĩterrogāt. Quod nam primum mādatū in lege sit. Nam quū primū illud sit: Diliges dn̄m Deū tuum: putātes, causas sibi allaturum, ad mandatū hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant. Lectio viij.

Quid igit̄ Chr̄s? Vt ostendat ic circo, ad hæc eos deuenisse, quia nulla in eis esset charitas, sed inuidiæ liuore tabescerēt, Diliges, inquit, dn̄m Deū tuū; hoc primū & magnum mandatū est: secundū autē simile huic, Diliges proximum tuū, sicut te ipsum. Quāobrē simile est huic? qm̄ hoc, illud inducit, & ab illo rursus munit. Quicunque enim male agit, odio habet lucē, & nō venit ad lucem: & rursus. Dixit insipiens in corde suo, non est Deus. Lectio ix.

Deinde sequitur. Corrupti sūt, et abominabiles facti sunt in studijs suis. Et ite℞. Radix oīum malorū auaritia ē, quā qdā appetētes errauerūt à fide. Et: Qui diligit me, mā data mea seruabit, quorū caput, & radix ē, Diliges dn̄m Deū tuū, & ꝓximū tuū sicut teipsum. Ad Bn̄s. Añ. Magister, qđ est mādatū magnū ĩ lege? ait illi Ies': Diliges dn̄m Deū tuū ex toto corde tuo.

Ad iij. Ca. Frēs: Obsecro, ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum. Vnū corp⁹, & vn⁹ spūs, sicut vocati estis, ī vna spe vocationis vestrę. ℟. br. In ętnū. ℣. Bñdicā. Ad ix. C. Vn⁹ De⁹, & pr̄ oīum, q̄ ē sup oēs, & p oīa, & ī oīb⁹ nobis. ℟. br. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña. Quid uobis uidet̄ de Chr̄o: cui⁹ fili⁹ est? dicūt ei oēs, Dauid, dicit eis Ies⁹: qūo Dauid ī spū vocat eum dominū dicens: Dixit dominus dn̄o meo, sede à dextris meis?

DOMINICA XVIII. POST PENT.

Semi.ma. Ad Vesp. Capitulum.

1. Cor. 1.a Fratres: Gratias ago Deo meo semper, pro oībus vobis, in gratia Dei, quę data est uobis in Xp̄o Iesu, q̄ ī oībus diuites facti estis in illo. Oratio.

Dirigat corda nr̄a, quęsum⁹ domine, tuæ miserationis operatio: quia tibi sine te placere nō possum⁹. Per dn̄m. Lec. vij.

Lectio S. Euāgelij sm̄ Matthæū.

C. 9. a In illo tempore: Ascendens Iesus in nauiculam transfretauit, & venit in ciuitatē suā. Et reł.

Homilia Sācti Petri Chrysologi.

50. Christū, in humanis actibus diuina gessisse mysteria: & in reb⁹ visibilib⁹, īuisibilia exercuisse negotia, lectio hodierna monstrauit. Ascēdit (īqt) ī nauiculā, & trāsfretauit: & venit in ciuitatē suā. Nōne ipse est, q̄ fugatis fluctibus, maris profunda nudauit, vt Israeliticus populus, inter stupentes vndas, sicco vestigio velut mōtium concaua transiret? Lectio viij.

Nōne hic ē, q̄ Petri pedib⁹, marinos vortices īclinauit: ut iter liquidū, humanis gressib⁹ solidū p̄beret obsequiū? Et qd̄ ē, qđ ipse, sibi maris sic denegat seruitutē, vt breuissimi lac⁹ trāsitū, sub mercede nautica trāsfretaret? Ascēdit (inquit) in nauiculā, & trāsfretauit. Et qd miꝝ frēs? Xp̄s venit suscipe infirmitates nostras: & suas nobis conferre uirtutes. Lectio ix.

Venit Xp̄s humana q̄rere, p̄stare diuina: accipe īiurias, reddere dignitates: Ferre tędia, īferre sanitates: qa medic⁹, q̄ nō īfert sanitatē, curare nescit: & q̄ nō fuerit cū īfirmo īfirmat⁹, īfirmo nō potest cōferre sanitatē. Xp̄s ergo, si in suis māsisset ꝟtutib⁹, ꝯmune cū hoīb⁹ nihil haberet: Et si nō īplesset carnis ordinē, carnis ī illo esset ociosa susceptio. Sustinuit ergo has necessitates, vt hō ver⁹, humanis necessitatib⁹ ꝓbaret. Ad Bn̄s. Añ. Dixit dn̄s paralytico, Cōfide fili, remit-

remittuntur tibi peccata tua. Ad iij. Cap. Fratres: Gratias. ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capit. Testimoniũ Chri cõfirmatũ est ĩ vobis: ita ut nihil vobis desit ĩ vlla gra, expectãtib' reuelationẽ dñi nri Iesu Chri. ℟. br. In æternum. ℣. Benedicam. Ad ix. Caplm. Confirmabit vos vsque in finem sine crimine, in die Aduentus Domini nostri Iesu Chri. ℟. br. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Tulit paralyticus lectũ suũ, ĩ quo iacebat, magnificãs Deũ: & omnis plebs, vt vidit, dedit laudẽ Deo.

DOMINICA XIX. POST PENTEC. Semi.ma. Ad Vesperas. Caplm.

Eph. 4. c Fratres: Renouamini spiritu mentis uestrę, & induite nouum hominẽ, qui secundum Deũ creat' est, in iustitia, & sãctitate ueritatis. Oratio. Omnipotens, & misericors Deus, uniuersa nobis aduersantia propitiatus exclude: vt mente, & corpore pariter expediti; quæ tua sunt, liberis mentibus exequamur. Per dñm. Lectio vij. Lectio S. Euãgelij sm Matthæũ.

C. 22. a In illo tpe: Loquebatur Iesus Principibus Sacerdotum, & Pharisęis ĩ parabolis, dicẽs. Simile factum est regnũ Cęlorũ hoĩ regi, q fecit nuptias filio suo. Et rel'. Homilia sancti Gregorij Papę. Sępe iã me dixisse memini, quòd plerunq;, in sctõ Euãgelio, regnũ Cęlorũ p̃sens Eccl'ia nominat: cõgregatio quippe iustoꝝ, regnũ Cęlorũ dicit. Quia enĩ p Prophetam dñs dicit, Cęlũ mihi sedes est: Et Salomõ ait, Aĩa iusti sedes est sapiẽtię: Paulus ẽt dicit, Chrm Dei virtutẽ, & Dei sapientiam: liquidò colligere debemus, qa si Deus est sapiẽtia, aĩa aũt iusti, sedes sapientię; dum cęlum dicitur sedes Dei: cęlum ergo est aĩa iusti. Lect. viij. Hinc per Psalmistã dicitur. Cęli enarrant gloriam Dei. Regnum ergo cęlorum est Ecclesia iustoꝝ, qa dũ eorũ corda, in terra nil ambiũt, per hoc quod ad superna suspirant, iam in eis dominus, quasi in cęlestibus regnat. Dicatur ergo. Simile est regnũ Cęlorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Iam intelligit charitas vestra quis est iste rex, regis filij pater, ille nimirum, cui Psalmista ait: Deus iudicium tuum regi da, & iustitiam tuam filio regis. Lectio ix. Qui fecit nuptias filio suo. Tunc enim, De' pater, Deo filio suo nuptias fecit, quando, hũc in utero virginis,

℣ginis, humanę naturę ꝯiūxit, qñ Deū ante sęcla, fieri voluit hoīem. ī fine seculorū. Sed, q̄a ex duab⁹ ꝑsonis, fieri solet ista cōiūctio, absit hoc ab intellectib⁹ nr̄is, vt ꝑsonā Dei & Hominis Redēptoris nr̄i Iesu Chr̄i, ex duab⁹ ꝑsonis credam⁹ vnitā. Ex duabus quippe, atq; in duab⁹ hūc naturis existere dicim⁹ sed ex duab⁹ ꝑsonis cōpositū credi, vt nefas, vitam⁹. Apertius igit̄, atq; securi⁹ dici potest, q̄a in hoc, pr̄ Regi filio nuptias fecit, qñ ei ꝑ incarnationis mysteriū, sanctā Ecclesiā sociauit. Ad Bñs. Añ. Dicite īuitatis, Ecce prādiū meū paraui: venite ad nuptias. Ad iij. Capl'm. Frēs: Renouamini. ℟. brc. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capl'm.

Deponētes mendaciū, loquimini ueritatē, vnusq̄sq; cū ꝓximo suo: q̄m sum⁹ īuicē mēbra. ℟. bre. In ęternū. ℣. Benedicā. Ad ix. Cap.

Qui furabatur iam non furetur; Magis autem laboret, operando manib⁹ suis qđ bonū ē: vt habeat vnde tribuat necessitatē patienti. ℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña. Intrauit rex, ut videret discumbētes: & vidit ibi hominē nō vestitū veste nuptiali, & ait illi: Amice, quomodo huc ītrasti, non habēs vestem nuptialem?

DOMINICA XX. POST PENTEC: Semi. ma. Ad Vesp. Capl'm.

FRatres: Videte quomodo caute ambuletis: non quasi insipientes, sed vt sapientes, redimentes tempus, quoniam dies mali sunt. Oratio. Eph. 5. d

LArgire q̄s dñe, fidelib⁹ tuis indulgētiā placatus, & pacē: vt pariter, ab omnibus mundētur offensis; & secura tibi mente deseruiant. Per dñm. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sm̄ Ioannē.

IN illo tempore: Erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua. C. 4. f

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Hoc nobis de expositione video esse requirendū: cur is, q ad salutē filio petēdā venerat, audiuit: Nisi signa, & ꝓdigia uideritis, nō credetis. Qui enī salutē quęrebat filio: ꝓculdubio credebat. Neq; enī ab eo quęreret salutē, quē non crederet Saluatorem. Quare ergo ei dicitur, Nisi signa & prodigia videritis, nō creditis: qui ante credidit quàm signū uideret? Lec. viij. 38.

Sed memētote qđ petijt, & aptè cognoscetis, q̄a in fide dubitauit. Poposcit naq;, vt descēderet, & sanaret filiū eius. Corporalem ergo

Domini

Domini pſentiā q̄rebat: qui p ſpiritū nuſquā deerat. Min⁹ itaq; in illo credidit, quē nō putauit ſalutē poſſe dare, niſi præſens eſſet & corpore. Si enī pfectè crediſſet, proculdubio ſciret, quia nō eſſet locus, vbi non eſſet Deus. Lec. ix.
Ex magna ergo parte diffis⁹ eſt, q virtutis honorē nō dedit maieſtati, ſed pſentiæ corporali. Salutem itaq; filio petijt, & tñ in fide dubitauit: qa eū ad quē venerat, & potentē ad curandū credidit, & tñ, moriēti filio eſſe abſentē putauit. Sed dñs, q rogat vt vadat: qa non deſit, vbi inuitat, indicat: Solo iuſſu ſalutē reddidit: q volūtate oīa creauit. Ad Bñs. Añ. Erat quidam Regul⁹, cui⁹ fili⁹ infirmabatur Capharnaū: hic, quū audiſſet, qa Ieſus veniret ī Galilæā, rogabat eū, vt ſanaret filiū ei⁹. Ad iij. Cap. Fratres: Videte. ℟. bre. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum.
Nolite fieri imprudentes, ſed intelligentes, quæ ſit voluntas Dei, & nolite inebriari vino, in quo eſt luxuria, ſed implemini Spiritu ſancto. ℟. br. In æternum. ℣. Benedicam. Ad ix. Capitulum.
Gratias agentes ſemper, pro omnibus, in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti, Deo, & Patri. Subiecti inuicem in timore Chriſti. ℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña. Cognouit pater, quia illa hora erat, in qua dixit Ieſus, filius tuus viuit: & credidit ipſe, & domus eius tota.

DOMINICA XXI. POST PENTEC.

Semi.ma. Ad Veſp. Capitulum.

Fratres: Cōfortamini in domino: & in potētia virtutis ei⁹. Induite vos armaturā Dei, vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli. Eph. 6 b

Oratio.

Familiam tuā q̄s dñe, continua pietate cuſtodi: vt à cunctis aduerſitatibus tē ptegente ſit libera; & in bonis actib⁹ tuo nomini ſit deuota. Per dñm. Lect. vij.
Lectio S. Euāgelij ſm Matthæū.
In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis, parabolam hanc. C. 18. c Simile eſt regnum Cęlorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum ſeruis ſuis. Et reliqua.
Homilia S. Hieronymi pſbyteri.
Familiare eſt Syris, & maxime Palęſthinis, ad oēm ſermonē ſuū parabolas iūgere, vt qđ per ſimplex pceptū, teneri ab auditorib⁹ non pōt, p ſimilitudinē, exēplaq; teneatur. Pręcipit itaque dñs Petro, ſub cōparatione regis, & dñi, & ſerui, (De ex poſ. 1 Matt.)

qui debitor decē milliū talētorū, à dño rogās veniā impetrauerat, vt ipse quoque, dimittat conseruis suis minora peccātibus. Lect. viij. Si enim ille rex, & dñs, seruo suo debitori decē millia talētorū, tā facilè dimisit: quāto magis, serui, cōseruis suis debēt minora dimittere? Qđ vt manifestius fiat, dicam⁹ sub exēplo. Si qs nrm, cōmiserit adulteriū, homicidiū, sacrilegiū, maiora crimina, decē millia talentorū rogātib⁹ dimittunt, si ipsi dimittāt minora peccātib⁹. Lec. ix. Sin aūt ob factā cōtumeliā sim⁹ implacabiles, & propter amarius vbū, ppetes habeam⁹ discordias: nonne nobis videmur, rectè redigēdi in carcerē, & sub exēplo operis nri hoc agere, vt maiorum nobis delictorū venia nō relaxetur? Sic et pater meus cęlestis faciet vobis, si nō remiseritis, vnusquisque fratri suo, de cordibus vestris. Ad Bñs. Aña. Dixit dñs seruo: Redde qđ debes: procidens aūt seru⁹ ille, rogabat eū dicēs. Patientiā habe in me: & omnia reddā tibi. Ad iij. Cap. Fratres: Confortamini. ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Cap. Accipite armaturam Dei, vt possitis resistere in die malo, & in omnibus perfecti stare. ℟. br. In æternū. ℣. Benedicam. Ad ix. Caplm. In oib⁹ sumētes scutū fidei, ī quo possitis oīa tela neqssimi ignea extīguere: Et galeā salutis assumite, & gladiū spūs, qđ est verbū Dei. ℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Serue nequā, oē debitū dimisi tibi, qm̄ rogasti me, nōne ergo oportuit & te miseri conserui tui: sicut et ego tui misi⁹ sū?

DOMINICA XXII. POST PENTEC. Semi. ma. Ad Vesperas. Caplm.

Fratres: Confidimus in domino Iesu, qa, qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet vsque in diē Chri Iesu. Oro. Phil. 1. a

Deus refugiū nrm, & virtus: adesto pijs Ecclię tuę precibus, auctor ipse pietatis, & pręsta; vt qđ fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per dñm. Lect. vij. Lectio S. Euangelij sm Matthęū.

In illo tēpore: Abeuntes Pharisęi, consiliū inierunt: vt caperēt Iesum in sermone. Et reliqua. C. 22. b

Homilia Sancti Hilarij Episcopi.

Frequēter Pharisęi cōmouent, & occasionē insimulādi eū, habere ex pteritis nō possunt: cadere enī vitiū in gesta ei⁹, & dicta nō poterat; sed de malitię affectu, ī omnē se inqsitionē reperiūda accusationis

nis extēdūt. Nanq; à sęculi vitijs, atque à superstitionib⁹ humanarū religionū, vniuersos ad spē regni cęlestis vocabat. Lectio viij. Igitū, an violaret sęculi potestatē, de ꝓpositę interrogationis conditione ꝑtētāt: an videlicet reddi tributū Cęsari oporteret. Qui, interna cogitationum secreta cognoscens (Deus enim nihil eorū, quę intra hominem sunt abscōsa, nō speculatur) afferri sibi denarium iussit, & quęsiuit, cuius hęc inscriptio esset, & forma. Lectio ix.
Pharisęi rñderūt, Cæsaris eā esse. Quibus ait, Cęsari reddēda esse, q̄ Cęsaris sūt: Deo aūt reddēda esse, q̄ Dei sūt. O plenā miraculi rñsionē, & pfectā dicti cęlestis absolutionē. Ita oīa inter contēptū sęculi, & cōtumeliā lædēdi Cęsaris tēperauit, vt curis oībus, & officijs humanis, deuotas Deo mētes absolueret, quū Cęsari, q̄ ei⁹ essent, reddenda decernit. Ad Bñs. Aña. Magister scimus quia verax es, & viā Dei ī ṽitate doces. Ad iij. Cap. Fratres: Confidimus. ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum.
Testis est mihi Deus, quō cupiam oēs vos esse ī visceribus Iesu Xpi. Et hoc oro, vt charitas vr̄a magis ac magis abūdet. ℟. br. In ętern ū. ℣. Benedicam. Ad ix. Capitulum.
Probetis potiora: vt scitis sinceri, & sine offensa, in diem Christi, repleti fructu iustitię, per Iesū Christum, in gloriam, & laudem Dei. ℟. brc. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Reddite quę sūt Cæsaris, Cæsari: & q̄ sunt Dei, Deo.

DOMINICA XXIII. POST PENTEC.

Semi. ma. Ad Vesp. Capitulum.

Frēs: Imitatores mei estote, & obseruate eos, q ita ambulant, sicut habetis formam nostram. Phil. 3 d Oratio.
Absolue q̄s dñe, tuoꝝ delicta populorū: & à pc̄tōrum nostroꝝ nexib⁹, q̄ pro nr̄a fragilitate contraximus; tua benignitate liberemur. Per dominum. Lect. vij.
Lectio S. Euangelij sm̄ Matthęū.
In illo tpe: Loquente Iesu ad Turbas, ecce Princeps vnus accessit, & adorauit eū, dicēs. Dñe, filia mea modo defuncta est. Et reī. C. 9. c
Homilia S. Hieronymi p̄sbyteri.
Octauū signū ē, ī quo Prīceps postulat suscitari filiā suā; nolens de mysterio verę Circūcisionis excludi: sed subintrat mulier sanguine fluēs, & octauo sanāt loco: vt Prīcipis filia, de hoc exclusa numero, veniat ad nonū: iuxta illud quod Ex cō. I Mat.

in Psalmo dicitur. Aethiopia pręueniet manus eius Deo: Et, quum intrauerit plenitudo gentiū, tunc omnis Israel saluus fiet. Lec. viij. Ecce mulier, q̄ sanguinis fluxū pa tiebatʳ duodecim annis, accessit retro: & tetigit fimbriā vestimēti eiᵘˢ. In Euāgelio, scd̄m Lucā, scribitur, ꝙ Pricipis filia, duodecim annos haberet ætatis. Nota ergo, ꝙ eo tēpore, hęc mulier, idest gētiū populus, cęperit ęgrotare, quo genus crediderat Iudæorum. Nisi enim ex comparatione virtutū, vitium non ostenditur. Lect. ix. Hæc aūt mulier sāguine fluēs, nō ī domo, nō in vrbe accedit ad dominū, qa iuxta legē vrbibᵘˢ excludebatʳ, sed in itinere, ābulāte dn̄o, vt dū p̄git ad aliā, alia curaretʳ. Vnde dicūt, & Apl̄i: Vobis q̄dē prius oportebat p̄dicari verbū Dei, sed quoniā vos indignos iudicastis salute, transgredimur ad gētes. Ad Bn̄s. An̄a. Dicebat intra se: Si tetigero fimbriam vestimenti eius tātum, Salua ero. Ad iij. Cap Fr̄s: Imitatores. ℟. bre. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum. Nr̄a conuersatio in cœlis est, vnde etiā Saluatorē expectamᵘˢ dn̄m nr̄m Iesū Christū, q reformabit corpᵘˢ humilitatis nr̄æ, cōfiguratū corpori claritatis suę. ℟. br. In ęternum. ℣. Benedicā. Ad ix. Capl̄m. Rogo & te germane compar, adiuua illas, quæ mecum laborauerūt in Euāgelio, cū Clemente, & cęteris coadiutoribus meis: Quorum nomina sunt in libro vitæ. ℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. An̄a. Conuersus Iesus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te saluam fecit.

Si ante lxx. supfuere aliqua officia Dn̄icalia, ea disponunt ī Dn̄icis sequētibᵘˢ, ita vt off. Dn̄icę vj. celeb. ī Dn̄ica, ante illā ī qua celebrādū ē off. Dn̄icę xxiiij. q̄ ē illa p̄ximior primę Dn̄icę Aduen. At si supfuerit plura officia, q̄ sint Dn̄icæ, primū officiū ex relictis ponet in vlt. fer. huiᵘˢ hebd. xxiij. ī qua nō sint legēdi p̄phetę minores, nā tūc ī pręced. fer. ponit off. Dn̄icale hoc modo. Ad Mat. iij. lect. erūt de Euāg. cū sua Homilia. Ad Bn̄s. An̄. et ad Lau. & p̄ Hor. vsq; ad ix. tm̄, Or̄o de illa Dn̄ica, reliqua oīa erunt de fer. cōi. Cętera aūt off. Dn̄icalia disponētur ī sequētibᵘˢ Dn̄icis, vt s̄. Et si ī hac Hebd. nulla aderit fer. In qua dictū offic. possit poni, ponatur ī vlt. die huiᵘˢ hebd. vbi sit F. simplex: qd̄ si poterit trāsferri trāsferat. Et si F. simplex nō aderit ponatur

natur infra octauam, si ponat ī F. simplicis fiet de offi. Dñicę, cū cō. F. simplicis, & si ī oct. De oct. cū cōm. off. Dñicę ī Mat. p vij. lec. q̄ erit iij. & ī Laud. p Añam ad Bñs. ℣. & orōnē oīa de Dñica p̄ter ℣. q̄ erit. Repleti sum⁹. Si hoc off. ponit in F. simplici, ī primis Vesp. à Cap. fit đ illo F. nisi ab alio īpediat̄ nā hoc off. īcipiet ad Mat. & terminabit̄ ad Nonā. Et si à Pēt. vsq; ad Aduen. fuerit tm̄ xxiij. Dñicę, ī vlt. fer. hebd. xxij. ī qua nō sint legēdi p̄phetę minores, fiat off. vt ī Dñicę xxiij. deīde ī sequēte Dñica (q̄ erit xxiij.) fiet off. Dñicę xxiiij.

DOMINICA III. POST EPIHP. Semi. ma. Ad Vesperas. Cap'm.

Ro. 12. d FRatres: Nolite esse prudētes apud vosmetipsos, nulli malum pro malo reddentes, prouidentes bona non tātum coram Deo, sed etiam corā omnibus hominibus. Oratio.

OMnipotēs sempiterne De⁹: īfirmitatem nostrā propitius respice; atq; ad protegēdum nos, dexteram tuę maiestatis extende. Per dñm nostrū. Lect. vij. Lectio S. Euāgelij sm̄ Matthæū.

C. 8. a IN illo tempore: Quum descendisset Iesus de monte, sequutę sūt eum turbę multę. Et reliquā. Homilia S. Hieronymi p̄sbyteri. De mōte dño descēdēti occurrūt turbę, qa ad altiora ascēdere non valuerūt: & prim⁹ occurrit ei lep̄sus: necdū enī poterat, cū lepra, tā multiplicē, ī mōte, Saluatoris audire sermonē. Et notandū, q̄ hic prim⁹ specialiter curat⁹ ē, secūdus puer Cēturionis, tertia socr⁹ Petri febriēs ī Capharnaū, quarto loco q̄ oblati sūt ei, à dęmonio vexati, quoꝝ sp̄ūs ṽbo eijciebat, qñ & oēs malè habentes curauit. Lect. viij. Et ecce, leprosus veniens, adorabat eū dicēs. Rectè post p̄dicationē atq; doctrinā, signi offert̄ occasio, vt p ṽtutū miracula, p̄teritus apud audiētes sermo firmet̄. Dñe si vis, potes me mūdare. Qui uolūtatē rogat, de ṽtute nō dubitat. Et extēdēs manū Ies⁹, tetigit eū, dicēs. Volo, Mūdare. Extēdēte manū dño, statī lepra fugit. Lect. ix. Simulq; considero, quā humilis, & sine iactātia respōsio. Ille dixerat, si uis, dñs respondit, Volo. Ille p̄miserat, potes me mundare: dñs iungit, & dicit Mūdare. Nō ergo vt pleriq; latinorū putāt, iungendū ē, & legendum, volo mundare, sed separatim, ut primū dicat, Volo, deinde imperet, Mundare.

De ex-pos. in Matt.

Ad Bñs. Añ. Quũ descendisset Iesus de monte, ecce, leprosus ueniens, adorabat eũ, dicens: Dñe si vis, potes me mundare: & extendens manum tetigit eum dicens, Volo, Mundare. Ad iij. Capl'm. Fratres: Nolite. ℟.bre. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum. Si fieri põt, qđ ex uobis ẽ, cũ omnib⁹ hominibus pacẽ habẽtes: nõ uosmetipsos defendẽtes Charissimi, sed date locũ irę. ℟.br. In ęternum. ℣. Benedicã. Ad ix. Capl'm. Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbones ignis cõgeres super caput eius: noli uinci a malo, sed uince in bono malũ. ℟.bre. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Dñe si uis, potes me mũdare: Et ait Ies⁹, Volo, Mũdarẽ.

DOMINICA IIII. POST EPIPH. Semi.ma. Ad Vesperas. Cap.

Rom. 13.c Fratres: Nemini quicquam debeatis, nisi vt inuicem diligatis: qui enim diligit proximum, legẽ impleuit. Oro. Deus, qui nos in tantis periculis cõstitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutẽ mẽtis, & corporis; vt ea, quę pro peccatis nostris patimur, te adiuuante uincamus. Per dominum. Lectio vij. Lectio S. Euãgelij s'm Matthæũ.

In illo tempore: Ascendẽte Iesu in nauiculam, sequuti sunt eum discipuli eius: Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut nauicula operiretur fluctibus, ipse uero dormiebat. Et reliqua. C.8 c

Homilia S. Hieronymi p̃sbyteri.

Quintũ signũ fecit, qñ ascẽdens nauem de Caphatnaũ, uentis imperauit, & mari. Sextũ, qñ in regione Gerasenorũ, dedit potestatem dęmonibus in porcos. Septimũ, qñ ingrediens ciuitatẽ suam, paralyticum secundũ curauit in lectulo. Primus enĩ paralyticus, est puer Centurionis. Lectio viij. De expos. in Matt.

Ipse uero dormiebat, & accesserunt ad eũ, & suscitauerunt eũ, dicentes. Dñe salua nos. Huius signi typũ, in Iona legimus, qñ cęteris periclitantibus, ipse securus, est, & dormit, suscitatẽ, & ĩperio ac sacramento passionis suæ, liberat suscitantes. Tunc surgens imperauit uentis, & mari. Ex hoc loco intelligimus, ꝙ omnes creaturæ sentiant creatorem. Lect. ix. Quas enim increpauit, & quibus ĩperauit, sentiunt imperantẽ, nõ errore hęreticorũ, qui oĩa putant ani-

animantia, sed maiestate cōditoris, q̄ apud nos insēsibilia, illi sēsibilia sūt. Porrò hoīes mirati sunt, dicētes. Qualis est hic quia venti, & mare obediunt ei? Non discipuli, sed nautę, & cęteri, q̄ in naui erant mirabantur. Ad Bñs. Aña. Ascendente Iesu in nauiculā: ecce motus magnus factus est in mari: & suscitauerūt eū discipuli ei⁹ dicētes. Domine salua nos, perim⁹. Ad iij. Cap. Fratres: Nemini. ℞. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Cap. Nō adulterabis, nō occides, non furaberis, non falsum testimoniū dices, non concupisces, & si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instaurat̄, diliges proximum tuum sicut teipsum. ℞. br In ęternum. ℣. Benedicā. Ad ix. Caplm. Dilectio ꝓximi, malū nō operat̄: plenitudo ergo legis, est dilectio. ℞. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Añ. Dñe salua nos, perim⁹: īpera, & fac De⁹ trāquillitatē.

DOMINICA V. POST EPIPHAN.

Semi. ma. Ad Vesperas. Caplm.

Col. 3. b FRēs: Induite vos sicut electi Dei, scti, & dilecti, viscera mīæ, benignitatē, humilitatem, modestiam, patiētiā, supportantes inuicē, & donantes vobismetipsis, si quis aduers⁹ aliquē habet querelam. Oratio.

FAmiliā tuā quæsumus dñe, continua pietate custodi: vt q̄ in sola spe gratiæ cœlestis innititur, tua semper protectione muniatur. Per dominum. Lectio vij.

Lectio S. Euāgelij sm̄ Matthæū.

IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile ē regnū Cœlorū homini, q̄ seminauit bonū semē ī agro suo. Et rel. C. 13. c

Homilia S. Augustini Episcopi.

Quū negligēti⁹ agerēt ꝓpositi Ecclesię, & dormitionē mortis acciperēt Apl'i: Venit diabol⁹, & superseminauit eos, quos, malos filios, dñs īterpretat̄. Sed q̄rit̄, vtrū hęretici sint, an malè viuētes catholici: Possunt enim dici mali filij etiā hæretici, quia ex eodem Euangelij semine, & Christi nomine procreati, prauis opinionib⁹ ad falsa dogmata conuertuntur. Lec. viij. De ex pos. I Matt.

Sed q̄ dicit eos in medio tritici seminatores, quasi vident̄ illi significari, q̄ vni⁹ cōionis sunt. Verū tñ, q̄m dñs, agrū, nō Ecclesiā sed hūc mūdū interpretat̄, bene intelligūtur hæretici, q̄ nō societate vnius Eccl'iæ, vel vni⁹ fidei, sed societate soli⁹ noīs Chr̄iani, in hoc mundo ꝓmiscent̄ bonis. At illi q̄ ī eadē fi-

de

de mali sunt, palea potius, q̃ zizania reputant: qa palea, etiã fundamentũ ipsum habet cum frumẽto, radicemq; communẽ. Lect. ix.
In illa planè sagena, qua cõcludũtur boni & mali pisces, nõ absurdè mali catholici ĩtelligũt. Aliud est enĩ mare, qđ significat magis istũ mundũ, aliud sagena, q̃ vni⁹ fidei, vel vni⁹ Ecclĩæ cõione videt ondere. Inter hęreticos aũt, et malos catholicos hoc interest; quòd Hęretici falsa credũt, illi autẽ vera credẽtes, nõ viuũt ita, vt credunt.
Ad Bñs. Añ. Domine nonne bonũ semen seminasti in agro tuo? vnde ergo habet zizania? & ait illis: hoc fecit inimic⁹ hõ. Ad iij. Ca.
Fratres: Induite. ℟. bre. Inclina.
℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum.
Verbum Christi habitet ĩ vobis, abundanter in omni sapientia docentes, & commonẽtes vosmetipsos in psalmis, & hymnis, & Cãticis spũalib⁹, in grã, cantantes in cordib⁹ vr̃is dño. ℟. br. In æternũ.
℣. Benedicam Ad ix. Capitulum.
Omne quodcunque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine dñi nostri Iesu Christi facite, gratias agentes Deo, & Patri, per Iesum Christum dñm nostrum.
℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis.

Ad Mag. Añ. Colligite primũ zizania, & alligate ea ĩ fasciculos ad cõburẽdũ: triticũ autẽ cõgregate in horreũ meum, dicit Dominus.

DOMINICA VI. POST EPIPH.
Semi. ma. Ad Vesperas Caplm.

Fratres: Gratias agimus Deo semp, pro oibus vobis; memoriã vestri faciẽtes in orationib⁹ nostris, sine intermissione: memores operis fidei vestræ, & laboris, & charitatis. 1. Th. 1. a
Oratio.
Præsta, q̃s ops Deus: vt semp rationabilia meditãtes; quæ tibi sunt placita, & dictis exequamur, & factis. Per dñm. Lect. vij.
Lectio S. Euãgelij sm Matthæũ.
In illo tempore: Dixit Iesus turbis parabolam hanc. Simile est regnum Cęlorum grano sinapis, quod accipiens homo, seminauit in agro suo. Et reliqua. C. 13.
Homilia S. Hieronymi p̃sbyteri.
Hõ q seminat ĩ agro suo, à plerisque Saluator ĩtelligit, q̃ ĩ aĩs credentiũ seminet: ab alijs, ipse hõ, seminãs ĩ agro suo, hoc ẽ in semetipso, & in corde suo. Quis ẽ iste, q seminat, nisi sens⁹ nr̃, & animus, q suscipiẽs granũ p̃dicationis, & fouẽs semẽtẽ, humore fidei, facit ĩ agro sui pectoris pullulare? L. viij. In Matt.

Prædi-

Prędicatio Euãgelij, minima est oĩb'disciplinis. Ad primã quippe doctrinã, fidẽ nõ habet veritatis, hoĩem Deũ, mortuũ, & scãdalũ crucis p̃dicãs. Confer huiusmodi doctrinã dogmatib' philosopho rũ, & libris eorũ, & splẽdori eloquẽtię, & cõpositioni sermonũ: et videbis quãto minor sit cęteris seminib', semẽtis Euãgelij. Lect. ix.

Sed illa quũ creuerint, nihil mordax, nihil uiuidũ, nihil uitale demõstrãt: totũ flaccidũ, marcidũq; ebullit ĩ olera, & ĩ herbas, quę cito arescũt, & corruũt. Hęc aũt p̃dicatio, q̃ parua videbat̃ in principio, quũ vel in aĩa credẽtis, vel in toto mũdo sata fuerit, nõ exurgit ĩ olera: sed crescit in arborẽ, ita ut uolucres cęli (quas uel aĩas credẽtiũ, vel fortitudines Dei seruitio mãcipatas, sentire debemus) veniãt, & habitent in ramis eius.

Ad Bñs. Aña. Simile est regnum Cęlorum grano sinapis, quod minimum est omnibus seminibus, quum autem creuerit, maius est omnibus oleribus. Ad iij. Capit. Fratres: Gratias. ℟. bre. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum.

Scientes fratres dilecti, à Deo electionem uestram, quia Euangelium nostrum, non fuit ad uos in sermone tantum, sed & ĩ uirtute, & in Spiritu sancto, & in plenitudine multa. ℟. bre. In æternum. ℣. Benedicam: Ad ix. Capl'm.

Conuersi estis ad Deum, à simulacris, seruire Deo uiuo, & uero, & expectare filium eius de Cęlis, quẽ suscitauit ex mortuis Iesum, qui eripuit nos ab ira uentura. ℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis.

Ad Mag. Aña. Simile est regnum Cęlorũ fermento, quod acceptũ mulier abscõdit in farinę satis tribus, donec fermẽtatum est totũ.

DOMINICA XXIIII. POST PENT.

Semi. ma. Hæc Dñica, sp p̃cedere đbet ĩmediatè Dñicã primã Adu: vt supra dictũ est. Ad Vesp. Cap.

FRes: Non cessam' p̃ vobis orãtes, & postulãtes, vt ĩpleamĩi agnitione volũtatis Dei: In oĩ sapiẽtia, & ĩ tellectu spũali, ut ambuletis dignè Deo. Colo. 1. b. Oro.

EXcita quæsumus domine, tuorum fidelium volũtates: ut diuini opis fructum, propensi' exequentes; pietatis tuæ remedia maiora p̃cipiãt. Per dñm. Lec. vij.

Lectio S. Euãgelij sm Matthæũ.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Quum uideritis abominationẽ desolatiõis, (q̃ dicta c. 24. b

cta est à Daniele pheta) stantē in loco sctō, q legit, ītelligat. Et rel.
Homilia S. Hieronymi psbyteri.
Ex Cō. 1 Mac. Qn̄ ad intelligentiā puocamur, mysticū monstrat̄ esse, qđ dictū est. Legim⁹ aūt ī Daniele hoc modo. In dimidio hebdomadis deficiet hostia, & sacrificiū, & erit ī tēplo abominatio desolationum, vsq; ad psūmationē tpis: et psūmatio dabit̄ sup solitudine. Lec. viij.
De hoc & Apostolus loquit̄, qđ homo iniqtatis, & aduersari⁹ eleuandus sit, cōtra oē, qđ dr̄ Deus, aut quod colit̄: ita ut audeat stare in tēplo Dei: & ostendere, qđ ipse sit Deus: cuius Aduentus, secundum operationē Satanę destruet eos: & ad Dei solitudinē rediget, qui se susceperint. Potest aut simpliciter, aut de Antichristo accipi, aut de imagine Cæsaris, quam Pilatus posuit in tēplo, aut de Adriani equestri statua: q in ipso sācto sanctorum loco, usque in præsentem diem stetit. Lectio ix.
Abominatio quoq; secūdm veterē scripturā, idolū nuncupat̄. Et iccirco additur, desolationis, quòd in desolato templo, atque destructo, idolū positum sit. Abominatio desolationis, intelligi potest et omne dogma peruersum: quod quū uiderim⁹ stare in loco sācto, hoc est in Ecclesia, & se ostendere Deū, debemus fugere de Iudęa ad montes: hoc est dimissa occidēte litera, & Iudaica prauitate, appropinquare mōtibus ęternis, de qbus illuminat mirabiliter Deus.
Ad Bn̄s. Añа. Quū uideritis abominationē desolationis, q dicta ē à Daniele, ppheta, stātē ī loco sancto, qui legit ītelligat. Ad iij. Cap.
Fratres: Non cessamus. ℟. brc. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capl̄m.
In omni patientia, & longanimitate, cum gaudio gratias agentes Deo, & Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum, in lumine. ℟. br. In ęternum. ℣. Benedicam. Ad Nonā. Capitulum.
Eripuit nos de potestate tenebrarum, & trāstulit regnum filij dilectionis suę: in quo habem⁹ redēptionē, & remissionem peccatorum. ℟. bre. Clamaui. ℣. Ab occultis.
Ad Mag. Añа. Amen dico uobis, qa non pręteribit generatio hæc, donec omnia fiant: Cęlum, & terra transibunt, verba autem mea non transibunt: dicit dominus.
Infrascripta ℟ia dicunt̄ tm̄ Dominicis diebus qn̄ fit de Dn̄ica, à Dominica iij. post Pentecosten, vsq; Ad Dn̄icam primā Augusti.

℟. j.

℟.j. Præparate corda vr̃a dño, & seruite illi soli: Et liberabit vos de manu inimicorum vestrorum. ℣. Cõuertimini ad eũ iñ toto cor de vestro, & auferte Deos alienos de medio vestri. Et liberabit vos. ℟.ij. Dñs q eripuit me de ore Leo nis, & de manu bestiæ liberauit me: Ipse me eripiet de manib⁹ inimicorum meorum. ℣. Misit De⁹ misericordiam suam, & veritatẽ suam: animam meam eripiet de medio catulorum leonum. Ipse. ℟.iij. Montes Gelboe, nec ros, nec pluuia veniant super vos, Vbi ceciderunt fortes Israel. ℣. Oẽs mon tes, qui estis in circuitu ei⁹, visitet dñs: à Gelboe aũt transeat. Vbi ceciderunt. ℣. Gloria. Vbi ceciderũt. ℟.iiij. Ego te tuli de domo Patris tui, dicit dominus, & posui te pascere gregem populi mei: Et fui tecum in omnibus vbicunque am̃bulasti, firmans regnum tuum in æternum. ℣. Fecique tibi nomen grande, iuxta nomen magnorũ, q sunt in terra, & requiẽ dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui. ℟.v. Exaudisti dñe orõnem serui tui, vt ędificarẽ tẽplũ nomini tuo: Bñdic, & sãctifica domũ istã in sẽ piternũ, De⁹ Israel. ℣. Dñe qui custodis pactũ cũ seruis tuis, q ãbulãt corã te, ĩ toto corde suo. Bñd. ℟.vj. Audi dñe hymnũ, & orõnẽ, quã seru⁹ tu⁹ orat te hodie, vt sint oculi tui aperti, & aures tuæ intẽtę, Super domũ istã, die ac nocte. ℣. Respice dñe de sãctuario tuo, & de excelso cęlorũ habitaculo. Super domũ. ℣. Gloria. Sup do. ℟.vij. Factũ est, dum tolleret dominus Heliam per turbinẽ in cęlum, Helisæus clamabat dicẽs. Pater mi, pater mi, curr⁹ Israel, & auriga eius. ℣. Quum pergerent, & incedentes sermocinarẽtur, ecce currus igneus, & equi ignei diuiserũt vtrunque: & ascendẽs Helias per turbinem in cęlum, Helisæus clamabat dicens. Pater mi. ℟.viij. Iussit Helisæus afferri sibi vas nouũ: & egressus ad fontẽ misit in illũ sal, & ait. Hæc dicit dñs. sanaui aquas: & nõ erit vltra in eis mors. ℣. Sanatæ sunt aquæ, iuxta verbum Helisei, qđ loquutus est. Hæc dicit dñs. ℣. Glĩa. Hec dicit. Liber j. Regũ legĩt Dñica iij. post Pentec. nisi in illam cadat F. dup. tunc etenim Dñica iiij. legĩt. Si legĩt ĩ mẽsib⁹ Maij & Iunij, de eo legĩt vsq; ad primã Dñicã post Cal: Iulij. At si legĩt ĩ mẽse Iulij, legĩt ĩ illa Dñica tm̃, ĩ q̃ primo ponĩt, siue sit iij. siue iiij. post Pent. Lect. j.

INCIPIT

INCIPIT LIBER I. REGVM.

C. 1. a FVit vir vnus de Ramathaī Sophī, de mōte Ephraī, & nomē eius, Elcana, filius Ieroha, filij Heliu, filij Thau, filij Suph, Euphratęus: & habuit duas vxores: nomē vni Anna, & nomē secūdę Phenēna. Fuerūtq; Phenēnæ filij: Annę aūt nō erāt liberi. Et ascēdebat vir ille, de ciuitate sua, statutis diebus, vt adoraret, et sacrificaret domino exercituum, in Silo. Erāt autem ibi duo filij Heli, Ophni, et Phinees, sacerdotes Dñi. Lect. ij. Venit ergo dies, & īmolauit Elcana: deditq; Phenēnę vxori suæ, & cūctis filijs eius, et filiabus, partes: Annę aūt dedit partē vnā, tristis; qa Annā diligebat. Dñs aūt cōcluserat vuluā eius. Affligebat quoq; eā æmula eius, & vehementer angebat, intantum vt exprobraret, q dñs conclusisset vuluā eius. Sicq; faciebat per singulos annos, quū redeūte tpe, ascēderēt ad templū Dñi: & sic prouocabat eā. Lec. iij. Porrò illa flebat, & nō capiebat cibū. Dixit ergo ei Elcana vir suus. Anna cur fles? & quare nō comedis? & quamobrē affligīt cor tuū? Nūqd nō ego melior sū tibi, quā decē filij? Surrexit aūt Anna postq comederat, & biberat ī Silo: & Heli sacerdote sedēte sup sellā, ante postes tēpli Dñi; quū esset Anna amaro aīo, orauit ad Dominū flēs largiter: & votū vouit dicens. Dñe exercituū, si respicies, videris afflictionē famulæ tuæ, & recordatus mei fueris, nec oblitus ancillæ tuæ, dederisque seruę tuę sexū virilē: dabo eum dño, omnibus diebus vitę eius: & nouacula nō ascēdet super caput eius. Lectio iiij. FActū est aūt, quū illa multiplicaret preces corā dño, vt Heli obseruaret os eius. Porrò Anna loqbatī ī corde suo, tantūq; labia illius mouebant, & vox penitus non audiebat. Aestimauit igit eā Heli temulentā, dixitq; ei. Vsquequò ebria eris? Digere paulisp vinū, quo mades. Rñdens Anna, nequaquam, inquit, domine mi, nā mulier infelix nimis ego sum, vinumq;, & omne quod inebriare potest, non bibi: Sed effudi aīam meam in conspectu Dñi. Lect. v. Ne reputes ancillā tuā, quasi vnā de filiabus Belial: qa ex multitudine doloris, & męroris mei, loquuta sū vsq; in p̄sens. Tunc Heli ait ei. Vade in pace: & Deus Israel det tibi petitionē tuam, quā rogasti eū. At illa dixit: Vtinā, īueniat ancilla

cilla tua gratiam, in oculis tuis. Et abijt mulier in viam suam, & comedit: vultusq; eius, nõ sunt amplius in diuersa mutati. Lect. vj.

Et surrexerunt mane, & adorauerunt corã dño: reuersiq; sunt, et venerũt ĩ domũ suã, ĩ Ramatha. Cognouit aũt Elcana Annã vxorem suã: & recordat' ẽ ei' dñs. Et factũ ẽ, post circulũ dieꝝ, cõcepit Anna & pepit filiũ, vocauitq; nomẽ ei' Samuel, eò ꝙ à dño postulasset eũ. Ascẽdit aũt vir eius Elcana, & oĩs dom' ei', ut ĩmolaret dño hostiã solẽnẽ, & votũ suũ: & Anna nõ ascẽdit; dixit enĩ viro suo, Nõ vadã donec ablactetur infans: & ducã eum, ut appareat ante conspectũ Domini, & maneat ibi iugiter.

Prima die. Lectio j.

De libro primo Regum.

c.2.f Venit vir Dei ad Heli, & ait ad eũ. Hęc dicit dñs. Nun qd nõ aptè reuelat' sũ domui Pr̃is tui, quũ esset ĩ Aegypto in domo Pharaonis? Et elegi eũ ex oĩb' tribub' Israel mihi ĩ sacerdotẽ, ut ascenderet ad altare meũ, & adoleret mihi ĩcẽsũ: & portaret Ephod corã me, & dedi domui Pr̃is tui, oĩa de sacrificijsślioꝝ Isrl̃. Lec. ij.

Quare, calce abiecistis victimam meã, & munera mea, q̃ pcepi, vt offerent in tẽplo; & magis honorasti filios tuos, q̃ me, vt comederetis primitias oẽs, sacrificij Isrl̃ populi mei? propterea ait dñs Deus Israel. Loquens loquutus sum, vt domus tua, & dom' Patris tui ministraret in cõspectu meo, vsque in sempiternum. Lectio iij.

Nunc autẽ dicit dñs. Absit hoc à me, sed quicunq; honorificauerit me, glorificabo eũ: q aũt cõtẽnũt me, erunt ignobiles. Ecce dies veniũt, & pcidã brachiũ tuũ, & brachiũ dom' Pr̃is tui, vt nõ sit senex ĩ domo tua. Et vidbis ęmulũ tuũ ĩ tẽplo, ĩ vniuersis psp̃is Isrl̃: & nõ erit senex ĩ domo tua oĩb' dieb'.

Secunda die. Lectio j.

De libro primo Regum.

Abijt Samuel, & dormiuit in loco suo: & venit dñs, & stetit, & vocauit sicut vocauerat secundò, Samuel, Samuel. Et ait Samuel: Loq̃re dñe, qa audit seruus tu'. Et dixit dñs ad Samuelẽ. Ecce ego facio ṽbũ ĩ Isrl̃, qđ qcũq; audierit, tinniẽt ambę aures eius. In die illa, suscitabo aduersum Heli, oĩa q̃ loquut' sum sup domũ ei', incipiam, & complebo. Lect. ij. c.3.b

Dormiuit aũt Samuel vsque mane, aperuitq; ostia domus Dñi: & Samuel timebat indicare visionẽ

Heli. Vocauit ergo Heli Samuelē, & dixit. Samuel fili mi. Qui respō dēs, ait. Prestò sū. Et interrogauit eū. Quis ē sermo, quē loquut⁹ est dn̄s ad te? oro te ne cęlaueris me. Hęc faciat tibi De⁹, & hęc addat: si abscōderis à me sermonē, ex oībus ṽbis, q̄ dicta sunt tibi. Lec. iij.

I ndicauit itaq; ei Samuel vniuersos sermones, & nō abscondit ab eo. Et ille respōdit. Dn̄s est: quod bonū est in oculis suis, faciat. Creuit aūt Samuel, & dn̄s erat cū eo: & nō cecidit ex oīb⁹ verbis eius in terrā. Et cognouit vniuersus Isrl', à Dan, vsque Bersabeæ, quod fidelis Samuel ꝓpheta esset Domini.

Tertia die. Lectio j.

D e libro primo Regum.

c.4.b F Actū ē ī dieb⁹ illis, cōuenerūt Philisthijm ī pugnā. Egress⁹ ē nāq; Israel obuiā Philisthijm in ꝑliū, & castrametat⁹ est, iuxta lapidem Adiutorij. Porrò Philisthijm venerūt ī Aphec, et īstruxerūt aciē cōtra Israel. Inito aūt certamine, terga ṽtit Israel Philisthęis, & cęsa sūt in illo certamine, pāssī, p agros, quasi quatuor millia virorū: & reuers⁹ est ppl'us ad castra L. ij.

D ixeruntq; maiores natu de Isrl'. Quare pcussit nos dn̄s hodie, corā Philisthiī? Afferam⁹ ad nos đ Silo, arcā fęderis Dn̄i, & veniat ī medïū nr̄i, vt saluet nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ. Misit ergo ppl'us in Silo, & tulerūt īde arcam fęderis Dn̄i exercituū, sedētis sup Cherubī: erātq; duo filij Heli, cū arca fęderis Dn̄i, Ophni, et Phinees. L. iij.

Q uūq; venisset arca fęderis Dn̄i ī castra, vociferat⁹ est oīs Israel clamore grandi, & ꝑsonuit terra, & audierūt Philisthijm vocē clamoris, dixerūtq;. Quę nā ē hęc vox clamoris magni, ī castris Hebræoꝝ? Et cognouerūt, ꝙ arca Dn̄i venisset ī castra. Timuerūtq; Philisthiī dicētes. Venit De⁹ ī castra. Et ingemuerūt dicētes: Vę nobis, nō enī fuit tāta exultatio hęri, & nudius terti⁹, vę n̄obis. Quis nos saluabit de manu Deoꝝ sublimiū istorū?

Quarta die. Lectio j.

D e libro primo Regum.

A Ggrauata ē aūt man⁹ Dn̄i sup Azotios, & demolitus est eos, & pcussit ī secretiori parte natiū, Azotū, & fines ei⁹, & ebullierunt uillæ, & agri, in medio regionis illius, & nati sunt mures, & facta est cōfusio mortis magnę ī ciuitate. Vidētes aūt viri Azotij huiuscemodi plagā, dixerūt. Nō maneat arca Dei Israel apud nos; qm̄ dura est man⁹ ei⁹ sup nos: & c.5.b

super

super Dagon Deũ nrm. Lect. ij.
Et mittẽtes, congregauerũt oẽs Satrapas Philisthinoꝝ ad se, & dixerunt. Quid faciem⁹ de arca Dei Israel? Rñderũtq; Gethæi. Circũducatᷓ arca Dei Israel. Et circũduxerũt arcã Dei Isrl. Illis aũt circũducẽtib⁹ eã, fiebat man⁹ dñi Dei ꝑ singulas ciuitates ĩterfectiõis magnę nimis, et ꝑcutiebat viros vni⁹cui⁹q; vrbis, à paruo vsq; ad maiorẽ, et ꝯputrescebãt ꝑminẽtes extales eoꝝ. Inierũtq; Gethęi cõsiliũ: et fecerũt sibi sedꝭ pelliceas. L. iij.
Miserũt ergo arcã Dei ĩ Accarõ. Quũ q; venisset arca Dei ĩ Accarõ exclamauerũt Accaronitę dicentes. Adduxerunt ad nos arcã Dei Isrl, vt ĩterficiat nos, & populum nrm. Miserũt itaq;, & cõgregauerũt oẽs Satrapas Philisthinorũ, q dixerũt. Dimittite arcã Dei Isrl, & reuertatᷓ ĩ locũ suũ, vt nõ ĩterficiat nos, cũ pplo nro. Fiebat enĩ pauor mortis, in singulis vrbib⁹, & grauissima valde manus Dei.

Quinta die. Lectio j.

De libro primo Regum.

c. 7. a FActũ ẽ, ex qua die mãsit arca Dñi ĩ Cariathiarĩ, multiplicati sũt dies: erat qppè iã ann⁹ vicesimus, & reqeuit oĩs domus Israel post dñm. Ait aũt Samuel ad vniuersã domũ Isrl, dicẽs. Si ĩ toto corde vro reṽtimini ad Dñm, auferte Deos alienos ď medio vri, Baalĩ, & Astaroth: & ꝑparate corda vra dño, & seruite ei soli, et eruet vos de manu Philisthiĩ. L. ij.
Abstulerunt ergo filij Israel, Baalĩ, & Astaroth, & seruierunt dño soli. Dixit autẽ Samuel. Congregate vniuersum Isrl in Masphat, vt orẽ pro vobis dñm. Et cõuenerunt in Masphat, hauseruntque aquã, et effuderunt in conspectu Domini, & ieiunauerunt in die illa, atque dixerunt. Peccauimus Domino. Iudicauitque Samuel filios Israel in Masphath. Lec. iij.
Et audierũt Philisthijm, ꝙ cõgregati essẽt filij Isrl ĩ Masphath, & ascẽďrũt Satrapę Philisthinoꝝ ad Isrl. Qď quũ audissẽt filij Israel, timuerũt à facie Philisthinoꝝ, dixerũtq; ad Samuelẽ. Ne cesses ꝑ nobis clamare ad dñm Deũ nrm, vt saluet nos de manu Philisthinoꝝ. Tulit aũt Samuel agnũ lactentẽ vnũ, et obtulit illũ holocaustũ ĩtegꝝ dño, et clamauit Samuel ad dñm ꝑ Isrl, et exaudiuit eũ Dñs.

Sexta die. Lectio j.

De libro primo Regum.

COngregati vniuersi maiores natu Israel, venerunt ad c. 8. a

Samuelẽ ĩ Ramatha:dixerũtq; ei. Ecce tu senuisti, et filij tui nõ ambulãt ĩ vijs tuis:cõstitue nobis regẽ, vt iudicet nos,sicut & vniuerse habẽt natiões. Displicuitq; sermo ĩ oculis Samuelis, eò ꝙ dixissẽt:Da nobis regẽ,vt iudicet nos. Et orauit Samuel ad dñm. Lec.ij.

Dixit aũt Dñs ad Samuelẽ: Audi vocẽ populi, ĩ oĩb⁹ q̃ loquunt̃ tibi: nõ enĩ te abiecerũt,sed me, ne regnẽ sup eos. Iuxtã oĩa opera sua,q̃ fecerũt,à die qua eduxi eos de Aegypto, vsq; in diẽ hãc,sicut dereliquerũt me,et seruierũt dijs alienis,sic faciũt ẽt tibi. Nũc ergo vocẽ eorũ audi: veruntamẽ cõtestare eos,& prædic eis ius regis,q regnaturus est super eos. Lec.iij.

Dixit itaq; Samuel oĩa ṽba Dñi ad populũ,qui petierat à se regẽ, &ait.Hoc erit ius regis,q ĩperaturus est vobis.Filios vestros tollet,& ponet ĩ currib⁹suis,facietq; sibi equites, & p̄cursores quadrigarũ suaꝝ,& cõstituet sibi tribunos,& centuriones,& aratores agrorũ suorũ,& messores segetũ, et fabros armoꝝ,et curruũ suoꝝ.

Septima die. Lectio j.

De libro primo Regum.

c.9.a Erat vir de Beniamin, nomine Cis,filius Abiel,filij Seor, filij Bechorath, filij Sareth, filij Aphia,filij viri Iemini,fortis robore.Et erat ei fili⁹ vocabulo Saul, electus,et bon⁹:et nõ erat vir đ filijs Isrl̃ melior illo,ab humero,et sursũ,eminebat sup oẽm ppl̃m. L.ij.

Perierãt aũt asinæ Cis p̃ris Saul, et dixit Cis ad Saul filiũ suũ. Tolle tecũ vnũ de pueris, et ꝯsurgẽs vade,et q̃re asinas.Qui quũ trãsissent per montẽ Ephraim,& ꝑ terram Salisa,& nõ inuenissẽt, transierunt etiam per terrã Salim, & non erant:sed & per terram Iemini,& minime repererunt. Lec.iij.

Quũ aũt venissent ĩ terrã Suph, dixit Saul ad puerũ, q erat cũ eo, Veni et r̃uertamur,ne fortè dimiserit p̃r me⁹ asinas,et solicit⁹ sit ꝑ nobis.Qui ait.Ecce vir Dei ẽ ĩ ciuitate hac, vir nobilis:oẽ qđ loq̃t,sine ãbiguitate venit. Nũc ergo eamus illuc, si fortè ĩdicet nobis de via nr̃a, propter quam venimus.

Octaua die. Lectio j.

De libro primo Regum.

Conuocauit Samuel ppl̃m ad Dñm ĩ Masphath,et ait ad filios Israel: Hęc dicit dñs De⁹ Isrl̃. Ego eduxi Isrl̃ de Aegypto, & erui vos de manu Aegyptioꝝ, & de manu omniũ Regũ, qui affligebãt vos. Vos aũt hodie proiecistis c.10.c

cistis dñm Deũ uestrũ, q sol⁹, saluauit vos de uniuersis malis, & tribulationib⁹ vrīs, & dixistis: Nequáquã; sed regẽ cõstitue super nos. Nunc ergo, state corã Domino, p trib⁹ uestras, & familias. Lec. ij.

Et applicuit Samuel oẽs trib⁹ Israel, & cecidit sors sup tribũ Beniamin. Et applicuit tribũ Beniamin, & cognatiões eius, & cecidit sors sup cognationẽ Metri, & puenit vsq; ad Saul filiũ Cis. Quæsierunt ergo eũ, & nõ est inuẽtus, & cõsuluerũt post hęc dñm, vtrũ nã vẽturus esset illuc: rñditq; dñs. Ecce abscõditus est domi. Lec. iij.

Cucurrerũt itaq;, & tulerũt eũ inde, stetitq; ĩ medio ppl̃i, & altior fuit vniuerso populo, ab humero, & sursum. Et ait Samuel ad oẽm populũ. Certè uidetis, quẽ elegit dñs, qm̃ non sit similis illi ĩ omni populo. Et clamauit oĩs populus; & ait: Viuat rex. Loquut⁹ est aũt Samuel ad populũ, legẽ regni, & scripsit in libro, & reposuit coram dño: & dimisit Samuel omnẽ populum, singulos in domum suã.

Nona die. Lectio j.

De libro primo Regum.

C. 13. a Filius uni⁹ anni erat Saul, quũ regnare cępisset: duobus aũt annis regnauit super Israel, & elegit sibi Saul tria millia de Isrl̃, & erant cum Saul duo millia in Machmas, & in monte Bethel: mille autem cum Ionatha in Gabaa Beniamin: Porrò cæterum populum remisit, unumquemque in tabernacula sua. Lectio ij.

Et percussit Ionathas stationem Philisthinorum, q̃ erat in Gabaa. Quod quũ audissent Philisthijm, Saul cecinit buccina in oĩ terra, dicens. Audiant Hebręi: & vniuersus Israel audiuit huiuscemodi famã. Percussit Saul stationem Philisthinoꝝ, & erexit se Israel aduers⁹ Philisthijm. Clamauit ergo popul⁹ post Saul ĩ Galgala. Lect. iij.

Et Philisthijm cõgregati sunt ad pliandũ cõtra Israel, triginta millia curruũ, & sex millia equitũ, & reliquũ uulgus, sicut arena, q̃ est ĩ litore maris plurima. Et ascẽdẽtes castrametati sũt in Machmas ad Oriẽtẽ Bethauẽ. Qđ quũ uidissẽt uiri Israel se ĩ arcto positos (afflict⁹ enĩ erat popul⁹) abscõderũt se in speluncis, & in abditis, in petris quoque, & ĩ antris, & in cisternis.

Decima die. Lectio j.

De libro primo Regum.

Dixit Ionathas, ad adolescẽtẽ armigerũ suũ. Veni, trãseamus ad stationẽ incircũcisorũ C. 14. a

hoꝝ, si fortè faciat dñs pro nobis: qa nõ estdño difficile saluare, vel ĩ multis, vel in paucis. Dixitque ei armiger suus: fac oĩa, quę placent animo tuo: pge quò cupis, & ero tecum vbicunq; volueris. Lect. ij. E t ait Ionathas. Ecce nos transimus ad viros istos: quũq; apparuerimus eis, si taliter loquuti fuerĩt ad nos: Manete, donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendamus ad eos. Si autem dixerint: Ascendite ad nos: ascendamus, quia tradidit eos dñs in manibus nr̃is, & hoc erit nobis signũ. Apparuit igĩt vterq; stationi Philisthinoꝝ: dixeruntq; Philisthijm. En Hebręi egrediunĩ de cauernis in quib⁹ absc̃oditi fuerãt. Lect. iij. E t loquuti sũt uiri de statione ad Ionathã, & ad armigerũ ei⁹ dixerũtq;. Asc̃edite ad nos, & ost̃edem⁹ vobis rẽ. Et ait Ionathas ad armigeꝝ suũ. Asc̃edam⁹, seq̃re me: tradidit enĩ dñs eos ĩ man⁹ Israel. Ascendit aũt Ionathas, manib⁹ et pedib⁹ reptãs, & armiger ei⁹ post eum. Itaq; quumvidissent faciem Ionathę, alij cadebant ante Ionathã, alios armiger eius interficiebat, sequens eum.

Vndecima die. Lectio j.

D e libro primo Regum.

DIxit dñs ad Samuelẽ. Vsq; quò tu luges Saul, quũ ego ꝓieceri eũ, ne regnet sup Israel? Imple cornu tuũ oleo, & veni, vt mittã te ad Isai Bethlehemitem. Prouidi enim ĩ filijs eius mihi regem. Et ait Samuel. Q̃uo vadam? Audiet enim Saul, et ĩterficiet me. Et ait dñs. Vitulũ de arm̃eto tolles in manu tua, & dices: Ad immolandum domino veni. Lec. ij. E t vocabis Isai ad victimam, & ego ostendã tibi quid facias: & vnges quec̃ũq; mõstrauero tibi. Fecit ergo Samuel sicut loquut⁹ est ei dñs. Venitq; in Bethleem, & admirati sunt seniores ciuitatis, occurrentes ei, dixeruntque. Pacificus ne est ingressus tuus? Et ait, Pacificus: ad immolandum domino veni. Sanctificamini, & venite mecum, vt immolẽ. Lect. iij. Sanctificauit ergo Isai, & filios ei⁹, & vocauit eos ad sacrificium. Quũq; ingressi essent, vidit Eliab, & ait: Nũ corã dño est Chr̃s eius? Et dixit dñs ad Samuelem. Ne respicias vultũ eius, neq; altitudinẽ staturę eius: quoniam abieci eũ, nec iuxta intuitum hominis, ego iudico. Homo enim videt ea quę patent, Deus autem intuetur cor.

Duodecima die. Lectio j.

De

De libro primo Regum.

c. 17. Dixit vnus quispiã de Israel: Nũ vidisti viꝝ hũc, q ascendit? ad exprobrandũ enim Israel ascẽdit. Virũ ergo q pcusserit eũ, ditabit rex diuitijs magnis, & filiã suã dabit ei, & domũ pr̃is ei⁹ faciet absq; tributo in Israel. Et ait Dauid ad viros, q stabãt secũ, dicẽs. Quid dabit̃ viro, q pcusserit Philistęũ hũc, & tulerit opprobrium de Israel? Quis est enim hic Philisthæus incircuncisus, qui exprobrauit aciẽ Dei viuentis? Lect. ij.

Audita sunt aũt verba, q̃ loquutus est Dauid, & annunciata in cõspectu Saul: ad quẽ quũ fuisset adductus, loquutus est ei. Non concidat cor cuiusquã in eo, ego seruus tuus vadã, & pugnabo aduersus Philisthæũ. Et ait Saul ad Dauid: Nõ vales resistere Philisthęo isti, nec pugnare aduersus eum, quia puer es: hic autem, vir bellator est ab adolescentia sua. Le. iij.

Dixitq; Dauid ad Saul. Pascebat seruus tuus, patris sui gregẽ, & veniebat leo, vel vrsus, tollebat arietẽ de medio gregis: & persequebar eos, & pcutiebã, eruebãq; de ore eoꝝ: & illi ꝯsurgebãt aduersũ me, & apprehẽdebã mẽtũ eoꝝ, & suffocabã, ĩterficiebãq; eos: nã & leonẽ, & vrsum ĩterfeci ego seru⁹ tu⁹. Erit igitur, & Philisthęus hic incircuncisus, quasi unus ex eis.

Tertiadecima die. Lect. j.

De libro primo Regum.

Ibat Philistęus incedẽs, & appropinquans aduersum Dauid, & armiger ei⁹ ante eũ. Quũq; ĩspexisset Philisthęus, & vidisset Dauid, despexit eũ. Erat aũt adolescẽs, rufus, & pulcher aspectu. Et dixit Philisthę⁹ ad Dauid. Nũqd ego canis sum, ꝙ tu venis ad me cum baculo? Et maledixit Philisthæ⁹ Dauid in dijs suis: dixitq; ad Dauid. Veni ad me, & dabo carnes tuas volatilib⁹ cęli, & bestijs terrę. Le. ij.

Dixit autẽ Dauid ad Philisthæũ. Tu uenis ad me cũ gladio, & hasta, & clypeo: ego aũt venio ad te, ĩ noĩe Dñi exercituũ, Dei agminũ Israel, quib⁹ exprobrasti hodie, & dabit te dñs in manu mea, & pcutiã te, & auferã caput tuũ a te: & dabo cadauera castrorum Philisthijm hodie, volatilibus cęli, & bestijs terræ, vt sciat omnis terra, quia est Deus in Israel. Lectio iij.

Quũ ergo surrexisset Philisthęus, & veniret, & appropĩquaret cõtra Dauid, festinauit Dauid, & cucurrit ad pugnam ex aduerso Philisthęi. Et misit manũ suã in perã,

tulitq; vnũ lapidẽ; & funda iecit: & circũducẽs, pcussit Philisthæũ in frõte. Et infixus est lapis in fronte ei⁹, & cecidit ĩ faciẽ suã sup terrã. Prçualuitq; Dauid aduersũ Philisthæum, in funda, & lapide: pcussumque Philisthæum interfecit.

Liber ij. Regũ leg. Dñica j. post Cal. Iulij (si i mẽse Iunij lect⁹ ẽ j.) alioqn lecto j. seqnti Dñica leg. Qñ Resur. Dñi ven. 21. Apr. qa eo ãno tm legẽdũ ẽ de hoc lib. p hebd. lectiões diuid. p ¶ ita vt sufficiãt et Dñicæ et fer. vj. i q̃ ɔtigit agere đ fer. Le. j.

INCIPIT LIB. II. REGVM.

Factũ est postq̃ mortuus ẽ Saul, vt Dauid reuerteret à cęde Amalec, et maneret ĩ Siceleg duos dies. In die aũt tertia, apparuit hõ, veniẽs đ castris Saul, veste cõscissa, & puluere cõspersus caput: & vt venit ad Dauid, cecidit super faciẽ suã, & adorauit. ¶ Dixitq; ad eũ Dauid. Vnde venis? Qui ait ad eũ: De castris Israel fugi. Et dixit ad eum Dauid. Quod est verbum, quod factum est? indica mihi. Lectio ij.

Qui ait: fugit populus ex plio, & multi corruentes è poplo mortui sunt: sed & Saul, & Ionathas fili⁹ eius interierunt. ¶ Dixitq; Dauid ad adolescẽtẽ, q nũciabat ei. Vnde scis, qa mortuus est Saul, & Ionathas fili⁹ eius? Et ait adolescẽs, q nunciabat ei. Casu veni in montẽ Gelboe, et Saul ĩcũbebat sup hastã suã: porrò curr⁹, & eqtes appropinquabãt ei, & ɔuers⁹ post tergũ suũ, vidẽsq; me vocauit. Lect. iij.

Qui quũ rñdissẽ, Adsũ, dixit mihi: Quis nã es tu? & aio ad eũ. Amalecites ego sũ; & loquut⁹ ẽ mihi. Sta sup me, & interfice me, qm̃ tenẽt me ãgustię, et adhuc tota aĩa mea ĩ me est. Stansq; sup eũ occidi illũ: sciebã enim ꝙ viuere nõ poterat post ruinã; & tuli diadema, quod erat in capite eius, & armillam de brachio illius, & attuli ad te dominum meum huc. Lectio iiij.

Apprehẽdẽs aũt Dauid vestimẽta sua, scidit, oẽsq; viri q erãt cũ eo, & plaxerũt, & fleuerũt, & ieiunauerũt vsq; ad vespã sup Saul, & sup Ionathã filiũ ei⁹, & sup pplm dñi, & sup domũ Isrl eò ꝙ corruissẽt gladio. ¶ Dixitque Dauid ad iuuenẽ, q nũciauerat ei. Vnđ es tu? Qui rñdit: Fili⁹ hoĩs aduenæ Amalecitæ ego sũ. Et ait ad eũ Dauid: Quare nõ timuisti mittere manũ tuã, vt occideres Xp̃m dñi? Vocãsq; Dauid unũ de pueris suis, ait. Accedẽs irrue in eum. Qui pcussit illũ, et mortu⁹ ẽ. Le. v.

Igitur,

Igit, post hęc, ꝯsuluit Dauid dñm dicens. Num ascendã in vnã de ciuitatibus Iuda? Et ait dñs ad eum: Ascẽde. Dixitq; Dauid. Quo ascendã? & respõdit ei: In Hebrõ. Ascẽdit ergo Dauid, & duę vxores ei⁹, Achineam Iezraelitis, & Abigail vxor Nabal Carmeli: sed & viros, q erãt cũ eo, duxit Dauid singulos cũ domo sua: & manserũt ĩ oppidis Hebrõ. ¶ Veneruntq; viri Iuda, & vnxerunt ibi Dauid, vt regnaret super domũ Iuda. Lect. vj.

Annũciatũ est Dauid, ꝙ viri Iabes Galaad sepelissẽt Saul. Misit ergo Dauid nũcios, ad viros Iabes Galaad, dixitq; ad eos. Bñdicti vos à dño, q fecistis mĩam hãc, cũ dño vr̃o Saul, et sepelistis eũ. ¶ Et nũc, retribuet vobis qdẽ dñs mĩam, & veritatẽ, sed & ego reddã grãm, eo ꝙ fecistis ṽbũ istud. Cõfortentũ manꝰ vr̃ę, & estote filij fortitudinis: licet enĩ mortuꝰ sit dñs vester Saul, tñ me vnxit domꝰ Iuda ĩ regẽ sibi.

Lib. iij. Reg. legit ĩ Dñica seq. illã, ĩ q̃ posit⁹ ẽ lib. ij. et ď eo leg. vsq; ad Dñicã prox. At qñ Resur. Dñi ven. 20. vl' 23. April. leg. 19. Iulij. Lc. j.

INCIPIT LIBER III. REGVM.

C. 1. a. Rex Dauid senuerat: habebatq; ętatis plurimos dies: quumque operiret vestibus nõ calefiebat. Dixerũt ergo ei serui sui: Quæramꝰ dño nr̃o regi adolescentulã virginẽ, & stet corã rege, & foueat eũ, dormiatq; ĩ sinu suo, & calefaciat dñm nr̃m regẽ. Quæsierũt igit adolescẽtulã speciosã, ĩ oĩbꝰ finibꝰ Israel, & ĩuenerũt Abisac Sunamitidem, & adduxerunt eam ad regem. Lect. ij.

Erat autẽ puella pulchra nimis, dormiebatq; cũ rege, & ministrabat ei. Rex verò nõ cognouit eã. Adonias aũt filiꝰ Aggith, eleuabat dicens: Ego regnabo. Fecitque sibi currus, & equites, & quinquaginta viros, q currerent ante eũ. Nec corripuit eũ pr̃ suus aliqñ dicens: Quare hoc fecisti? Erat aũt & ipse pulcher valde, secũdus natu post Absalõ, & sermo eiꝰ cũ Ioab filio Saruiæ, & cũ Abiathar sacerdote, q adiuuabãt partes Adonię. Le. iij.

Sadoc verò sacerdos, & Banaias filius Ioiadæ, & Nathã Propheta, & Semei, & Cerethi, & Phelethi, & oẽ robur exercitus Dauid, non erat cũ Adonia. Dixit itaque Nathã, ad Bethsabee mr̃em Salomonis: Nũ audisti, ꝙ regnauerit Adonias filius Aggith, & dominus noster Dauid hoc ignorat? Lect. iiij.

Nunc ergo veni, accipe consiliũ à me, & salua aĩam tuã, filijq;

filijq; tui Salomonis. Vade, & ĩgre dere ad regẽ Dauid, & dic ei: Nõne tu dñe mi rex, iurasti mihi ancillę tuę, dicẽs: Qđ Salomon filius tu' regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo? quare ergo regnat Adonias? & adhuc ibi te loquẽte cum rege, ego veniam post te, & complebo sermones tuos. Ingressa est itaque Bethsabee ad regem, in cubiculo. Lectio v.

Et respondit rex Dauid, dicẽs: Vocate ad me Bethsabee. Quæ cum fuisset ĩgressa corã rege, & stetisset ãte eũ, iurauit rex, & ait. Viuit domin', q eruit aĩam meã de oĩ ãgustia: qa sicut iuraui per dñm Deũ Israel, dicẽs: Salomõ fili' tu' regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum pro me, sic faciam hodie. Sũmissoq; Bethsabee ĩ terrã vultu, adorauit regẽ dicens. Viuat dñs me' Dauid ĩ ęternũ. L. vj.

Dixit quoq; rex Dauid: Vocate mihi Sadoc, sacerdotẽ, & Nathan Prophetã, & Banaiam filium Ioiadę. Qui quũ ingressi fuissẽt corã rege dixit ad eos. Tollite vobiscũ seruos dñi vestri, & imponite Salomonẽ filiũ meũ, sup mulã meã & ducite eũ in Gihõ: Et vngat eũ ibi Sadoc Sacerdos, et Nathã Propheta, in regem super Israel: & canetis buccina, atq; dicetis. Viuat rex Salomõ: & ascendetis post eũ & venietis ĩ Hierlẽm, & sedebit sup soliũ meũ, et ipse rĝnabit p me.

Prima die. Lectio j.

De libro tertio Regum.

Apparuit dñs Salomoni per somniũ, nocte, dicẽs: Postula, quod vis, vt dem tibi. Et ait Salomõ. Tu fecisti cũ seruo tuo Dauid patre meo, mĩam magnã, sicut ambulauit in conspectu tuo in veritate, & iustitia, & recto corde tecũ, custodisti enĩ mĩam tuã grãdẽ, & dedisti ei filiũ sedẽtẽ sup thronũ ei': sicut est hodie. Lec. ij. c. 3.

Et nũc dñe Deus meus, tu regnare fecisti seruũ tuũ, p Dauid pr̃e meo. Ego aũt sũ puer paruul', & ignorãs egressum, & ĩtroitũ meũ: & seru' tuus in medio est populĩ quẽ elegisti, populi ĩfiniti, q numerari, & supputari nõ põt præ multitudine. Dabis ergo seruo tuo cor docile, vt pplm tuũ iudicare possit, & discernerẽ ĩter bonũ, & malũ: qs enĩ poterit iudicare populũ istũ, pplm tuũ hũc multũ? Le. iij.

Placuit ergo sermo corã dño, qđ Salomõ postulasset huiuscemodi rem: Et dixit dñs Salomoni. Quia postulasti verbũ hoc, & nõ petijsti tibi dies multos, nec diuitias,

aut

aut aías inimicorũ tuorũ, ſed po-
ſtulaſti tibi ſapiẽtiã, ad diſcernen
dũ iudiciũ, ecce feci tibi ſcdm ſer
mones tuos, & dedi tibi cor ſapi-
ẽns, & ĩtelligẽs, in tãtũ, vt null' an-
te te ſil'is tui fuerit, nec poſt te ſur
rectur' ſit: ſed & hęc, q̃ non poſtu
laſti, dedi tibi, diuitias ſcilicet, &
gloriã, vt nemo fuerit ſimilis tui
in regibus, cunctis retro diebus.
Liber iiij. Regum legit in Dñica,
poſtquã lectus fuerit lib. iij. At ſi
litera dñicalis fuerit E. legitur 27.
Iulij. Et ſi G. 19. eiuſdẽ. Quũ verò
Reſurrectio Dñi venerit 25. Apri
lis, legit 31. Iulij, & ď eo legit vſq;
ad Dñicã primã Auguſti. Lect. j.

INCIPIT LIB. IIII. REGVM.

c. 1. a PRæuaricatus eſt Moab
in Iſrael, poſtquã mor
tu' eſt Achab. Cecidit-
que Ochozias p cãcellos cęnacu-
li ſui, qđ habebat in Samaria, &
ęgrotauit: Miſitque nuncios, di-
cẽs ad eos. Ite, cõſulite Beelzebub
Deũ Accarõ, vtrũ viuere queã de
infirmitate mea hac. Angelus aũt
dñi loquut' eſt ad Heliã Thesby-
ten, dicẽs: Surge, & aſcẽde in oc-
curſum nũciorũ regis Samarię, et
dices ad eos. Nũqd non eſt Deus
in Iſrael, vt eatis ad conſulẽdum
Beelzebub Deũ Accarõ? Quamo
brem hæc dicit dñs. De lectulo,
ſuper quem aſcendiſti, non deſcẽ
des, ſed morte morieris. Lectio ij.
Et abijt Helias: reuerſiq; ſunt nũ-
cij ad Ochoziã, q dixit eis: Quare
reuerſi eſtis? At illi rñderũt ei. Vir
occurrit nobis, et dixit ad nos. Ite,
& reuertimini ad regem, q miſit
vos, & dicetis ei. Hæc dicit domi-
nus: nunqd, qa non erat Deus in
Iſrael, mittis, vt cõſulatur Beelze-
bub Deus Accaron? Iccirco, de le
ctulo ſup quẽ aſcendiſti, nõ deſcẽ
des, ſed morte morieris. Lect. iij.
Qui dixit eis: Cui' figurę, & habi-
t' ẽ vir ille, q occurrit vobis, et lo-
quut' eſt vba hęc? At illi dixerũt:
Vir piloſ', & Zona pellicea accin
ct' renib'. Qui ait. Helias Thesby
tes ẽ. Miſitq; ad eũ qnquagenariũ
Pricipẽ, et qnquagĩta viros, q erãt
ſub eo. Qui aſcẽdit ad eũ, ſedẽtiq;
in vertice montis, ait. Homo Dei:
Rex pręcepit, vt deſcendas. Reſpõ
densq; Helias dixit quinquagenã
rio. Si hõ Dei ſum, deſcẽdat ignis
de cęlo, & deuoret te, & qnquagĩ
ta tuos. Deſcendit itaque ignis de
cęlo, & deuorauit eũ, & quinqua
ginta, qui erant cum eo. Lect. iiij.
ACceſſerunt filij pphetaꝝ, q c. 2. a
erãt ĩ Ierico ad Heliſeũ, &
dixerũt ei. Nunqd noſti, quia dó-
minus

minus hodie tollet dñm tuũ à te? Ait: Et ego noui, silete. Dixit autẽ ei Helias: Sede hic, quia dñs misit me vsq; ad Iordanẽ. Qui ait: Viuit dñs, & viuit aĩa tua, qa nõ derelinquã te. Ierũt igĩt ambo pariter, & qnquaginta viri de filijs prophetarũ sequuti sunt eos, qui & steterunt è contra longè, illi autẽ ambo stabant sup Iordanẽ. Lect.v.

Tulitq; Helias pallium suũ, & inuoluit illud, & pcussit aquas, q̃ diuisę sunt in vtrãq; partẽ, & trãsierũt ambo p siccũ. Quũq; transissẽt, Helias dixit ad Heliseũ: Postula quod vis, vt faciã tibi antequã tollar à te. Dixitq; Heliseus: Obsecro, vt fiat in me duplex spũs tu⁹. Qui respõdit. Rem difficilẽ postulasti: attamẽ, si videris me, quãdo tollar à te, erit tibi quod petijsti: si aũt non videris, non erit. Lect.vj.

Quumq; pergerent, & incedẽtes sermocinarent̃, ecce, currus igne⁹, & equi ignei diuiserũt utrũq;, et ascẽdit Helias p turbinẽ in cœlũ. Helise⁹ aũt videbat & clamabat, Pr̃ mi, pr̃ mi: Curr⁹ Israel, & auriga eius. Et nõ vidit eum amplius.

Prima die. Lectio j.

De libro quarto Regum.

C.4.a MVlier q̃dã de vxorib⁹ prophetarũ, clamabat ad Heliseũ, dicens. Seruus tu⁹ vir meus mortuus est, & tu nosti, qa seru⁹ tuus fuit timẽs dñm: et ecce creditor venit, vt tollat duos filios meos ad seruiendũ sibi. Cui dixit Helise⁹. Quid vis, vt faciam tibi? dic mihi qd habes ĩ domo tua? Le.ij.

Et illa respõdit. Nõ habeo ancilla tua quicquã in domo mea, nisi parũ olei quo vngar. Cui ait. Vade, pete mutuo ab oĩbus uicinis tuis vasa vacua nõ pauca, & ĩgredere, & claude ostiũ tuũ, quũ intrinsec⁹ fueris tu, & filij tui: & mitte inde in omnia vasa hęc: & quũ plena fuerint tolles. Lectio iij.

Iuit itaq; mulier, & clausit ostiũ sup se, & sup filios suos: illi offerebãt vasa, & illa ĩfundebat. Quũq; plena fuissent vasa, dixit ad filium suũ: Affer mihi adhuc vas. Et ille respõdit: Nõ habeo. Stetitq; oleũ. Venit aũt illa, & ĩdicauit homini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende oleũ, & redde creditori tuo: tu autem, & filij tui viuite de reliquo.

Secunda die. Lectio j.

De libro quarto Regum.

HEliseus loquut⁹ est ad mulierem, cuius viuere fecerat filium, dicens. Surge, vade, tu & dom⁹ tua, & peregrinare vbicũq; repereris: vocauit enĩ dñs famẽ; & veniet C.8.a

& veniet super terrã septẽ annis. Quę surrexit,& fecit iuxta verbũ hominis Dei:& vadens cũ domo sua, peregrinata est in terra Philisthijm, diebus multis. Lectio ij. Q uumq; finiti essent anni septẽ, reuersa est mulier de terra Philisthijm:& egressa est, vt interpellaret regẽ pro domo sua,& ꝑ agris suis. Rex autẽ, loquebat̃ cũ Giezi puero viri Dei, dicens. Narra mihi omnia magnalia, quę fecit Heliseus. Quumq; ille narraret regi, quomodo mortuũ suscitasset, apparuit mulier cuius viuificauerat filiũ, clamans ad Regem pro domo sua,& pro agris suis. Lect. iij. D ixitq; Giezi. Dñe mi rex, hæc est mulier,& hic est filius eius, quẽ suscitauit Heliseus. Et interrogauit rex mulierem, quę narrauit ei vera esse. Deditq; ei rex eunuchũ unũ, dicens. Restitue ei oĩa q̃ sua sũt,& vniuersos reddit⁹ agroꝝ, à die qua reliq̃t terrã, vsq; ad p̃sens.

A Dñica j. Augusti vsq; ad Aduẽ. Dñi ordinãt̃ ℞. & lib. legẽdi singulis mẽsib⁹, etq̃ sꝑ ĩcipit à Dñica j. illa erit j. q̃ erit ꝓximior Cal. hoc modo si Cal. fuerĩt fe. ij. iij. vel iiij. Dñica j. erit añ Cal. si v. vj. vl' Sab. post. Insuꝑ si F. dup. cadit ĩ Dñicã quo ad lec. lib. illa nõ ꝯnumerat̃. Infra s. ℞. dñr tñ Dñicis dieb⁹, qñ fit de Dñica à Dñica j. Augusti, vsq; ad j. Dñicã Septẽb. quo tpe legent̃ libri Salomonis. ut infra.

℞. j. In principio, Deus, antequã terrã faceret, priusquã abyssos cõstitueret, priusquã ꝓduceret fontes aquarũ: Antequã montes collocarentur, ante omnes colles generauit me dñs. ℣. Quando præparabat cęlos, aderã cum eo cuncta cõponens. Antequam mont. ℞. ij. Prębe fili cor tuum mihi, & oculi tui vias meas custodiãt: Vt addatur grã capiti tuo. ℣. Attẽde fili mi sapientiã meã,& ad eloqũ meũ ĩclina aurẽ tuã. Vt addatur. ℞. iij. Vidi cuncta q̃ fiunt sub Sole,& ecce vniuersa vanitas, Et afflictio spiritus. ℣. Vanitas vanitatũ dixit Ecclesiastes, vanitas vanitatum,& omnia vanitas. Et afflictio. ℣. Gloria pri. Et afflictio. ℞. iiij. Ne temerè quid loquaris, neq; cor tuũ sit velox ad proferẽdũ sermonẽ corã Deo: Deus ẽnĩ in cęlo, tu vero suꝑ terrã. ℣. Iccirco, sint pauci sermones tui. Deus. ℞. v. Sub umbra illius quem desideraverã sedi: Et fructus eius dulcis gutturi meo. ℣. Introduxit me rex in cellam vinariam, ordinauit in me charitatem. Et fructus.

℞. vj.

℟.vj. Inueni quē diligit aīa mea:
Tenui eum,nec dimittam,donec
introducam illum in domum ma
tris meæ. ℣. Pessulū ostij mei apui
dilecto meo. Tenui. ℣. Glīa. Ten.
℟.vij. Da mihi dñe sediū tuarum
assistricē sapiētiā:& noli me reꝓ-
bare a pueris tuis; Qm̄ seruus tu⁹
ego sū,et filius ancillę tuę. ℣. Mit
te illā de sede magnitudinis tuæ;
vt mecū sit,&mecū laboret. Qm̄.
℟.viij. Gyrū cęli circuiui sola,& ī
fluctibus maris ambulaui:in om
ni gente,& ī omni populo prima
tū tenui. Superborū & sublimiū
colla, propria uirtute calcaui. ℣.
Ego ī Altissimis habito:et thron⁹
meus in columna nubis. Super-
borum. ℣. Gloria. Superborum.
Qn̄ litera Dn̄icalis erit A. vel F.
quatuor primi lib. habebūt ꝓpriā
Dn̄icā, & Ecclīastic⁹ legeт xxxj. pa
ri modo si fuerit D. nisi qđ Ecclīa
stic⁹ poneт xxvij. Qn̄ B. vl' G. singu
li lib. ꝓpriā Dn̄icā habebūt. Qn̄
C. Parab. ī j. Dn̄ica, Ecclesiastes in
ij. Cātica Canticorū & Sapientia
in iij. ac feria vj. quæ erit xxvij. le-
getur Ecclesiasticus, & quando
E. j. Dominica legentur Parabo
læ & Ecclesiastes, et ij. Cantica
Canticorum et Sapientia, ac fer.
iiij. q̄ erit xxvij. legeт Ecclīasticus.

INCIPIVNT PARABOLAE
Salomonis. Lect. j.

PArabolæ Salomonis C. 1.
filij Dauid regis Is-
rael:ad sciendam sa
pientiam,et discipli
nā,ad intelligenda uerba pruden
tię, et suscipiendā eruditionem
doctrinæ, iustitiā, iudiciū, et ęqui
tatē; ut detur paruulis astutia, et
adolescentulis scientia et intelle-
ctus. Audiens sapiens, sapientior
erit; et intelligens gubernacula
possidebit. Animaduertet para-
bolā,et interpretationem; verba
sapientū,et ænigmata eoꝝ. Le. ij.
Timor Dn̄i principiū sapientiæ.
Sapientiā,atq; doctrinā stulti de-
spiciūt. Audi fili mi disciplinā pa
tris tui,et ne dimittas legē matris
tuę: ut addaт gratia capiti tuo, et
torques collo tuo. Fili mi,si te la-
ctauerint peccatores, ne acquie-
scas eis. Si dixerint, Veni nobis-
cū, insidiemur sanguini, abscon
damus tendiculas contra insontē
frustra:deglutiamus eū sicut īfer
nus viuētē,et integrū, quasi descē
dentē in lacū. Oēm pretiosā sub-
stantiam reperiemus, implebim⁹
domos nostras spolijs. Sortē mit-
te nobiscum, marsupium vnū sit
omnium nostrum. Lectio iij.

Fili mi, ne ambules cũ eis, prohibe pedẽ tuũ à semitis eorũ. Pedes enim illorũ ad malũ currũt, & festinant vt effundãt sanguinem. Frustra aũt iacitur rete, ante oculos pennatorũ: ipsi quoq; contra sanguinẽ suũ insidiant, & moliũtur fraudes contra animas suas. Sic semitæ oĩs auari, animas possidentium rapiunt. Lectio iiij.

C. 3. a. Fili mi, ne obliuiscaris legis meæ, & pceptamea cor tuũ custodiat: longitudinẽ enĩ dieꝝ, & annos vitę, & pacẽ apponẽt tibi. Mĩa, & ỳitas, te nõ deserãt: circũda eas gutturi tuo, et describe ĩ tabulis cordis tui: et ĩuenies gratiã & disciplinã bonã, coram Deo & hoĩb'. Habe fiduciã ĩ dño ex toto corde tuo, & ne ĩnitaris prudẽtię tuę. In oĩb' vijs tuis cogita illũ, & ipse diriget gressus tuos. Lect. v.

Ne sis sapiens apud temetipsũ: time Deũ, & recede a malo: sanitas qppè erit vmbilico tuo, & irrigatio ossiũ tuorũ. Honora dñm de tua substantia, & de primitijs oĩũ frugũ tuaꝝ da paupib': & ĩplebũt horrea tua saturitate, & vino torcularia tua redũdabũt. Lc. vj.

Disciplinam Dñi, fili mi, ne abijcias, nec deficias quũ ab eo corriperis: quẽ enim diligit dñs, corripit, & quasi pater in filio cõplacet sibi. Beatus homo qui inuenit sapiẽtiã, & q affluit prudentia: melior est acquisitio ei', negotiatione auri, & argẽti, primi & purissimi fruct' ei'. Pretiosior est cũctis opib' sapiẽtia: & oĩa q̃ desiderant, huic non valent cõparari. Lect. j.

INCIPIT LIBER ECCLESIASTES.

Verba Ecclesiastæ filij David regis Hierlẽm. Vanitas vanitatũ, dixit Eclesiastes: Vanitas vanitatũ, & oĩa vanitas. Quid habet amplius homo de vniuerso labore suo, quo laborat sub Sole? Generatio pterit, & generatio aduenit, terra aũt in ęternũ stat. Oritur Sol, & occidit, & ad locũ suũ reuertit: ibiq; renascens, gyrat per Meridiem, et flectitur ad Aquilonem. Lect. ij. C. 1. a.

Lustrans vniuersa ĩ circuitu pergit spiritus, & in circulos suos reuertitur. Oĩa flumina intrant in mare, & mare non redundat. Ad locũ unde exeunt flumina, reuertuntur, vt iterum fluant. Cunctę res difficiles, non potest eas homo explicare sermone. Non saturatur oculus visu, nec auris impletur auditu. Quid est qđ fuit? ipsũ qđ futurũ est. Quid ẽ qđ factũ est? ipsũ qđ faciendũ est. Lect. iij.

Nihil

Nihil sub Sole nouũ, nec ualet quisquã dicere, ecce hoc recẽs est: Iam enim præcessit in sęculis, quę fuerunt ante nos. Non est priorũ memoria, sed nec eoꝝ quidẽ quę postea futura sunt, erit recordatio apud eos, qui futuri sunt ĩ nouissimo. Ego Ecclesiastes, fui rex Israel in Hierl'ẽm, & ꝓposui ĩ aĩo meo q̃rere, & ĩuestigare sapienter de oĩb⁹, q̃ fiũt sub Sole. Hãc occupationẽ pessimã dedit De⁹ filijs hoĩum, vt occuparent ĩ ea. Vidi cũcta, q̃ fiũt sub Sole, & ecce vniũsa vanitas, & afflictio spũs. L.iiij.

C.2.a Dixi in corde meo. Vadã, & affluam delicijs, & fruar bonis: & vidi quod hoc quoq; esset vanitas. Risum reputaui errorẽ: & gaudio dixi, Quid frustra deciperis? Cogitaui in corde meo abstrahere à vino carnẽ meã, ut animum meũ transferrẽ ad sapientiam, deuitarẽq; stultitiã, donec viderem quid esset utile filijs hominũ: quo facto, opus ẽ sub Sole numero dierum vitę suę. Lect.v.

Magnificaui opera mea, ædificaui mihi domos, & plãtaui vineas. Possedi seruos et ancillas, multãque familiã habui: armẽta quoq;, et magnos ouiũ greges, vltra oẽs qui fuerunt ante me in Hierl'ẽm. Coaceruaui mihi argẽtũ, et aurũ, & substantias regũ, & ꝓuinciaꝝ. Feci mihi cantores, & cãtatrices, & delicias filioꝝ hominum, Scyphos, & vrceos in ministerio ad vina fundẽda: & supergressus sũ opibus omnes, qui ante me fuerunt in Hierusalem. Lectio vj.

Sapientia quoq; pseuerauit mecũ. Et omnia, quę desiderauerũt oculi mei, nõ negaui eis: nec prohibui cor meum, qui omni voluptate frueretur, & oblectaret se ĩ his, quę pręparauerã, & hanc ratus sum partem meã, si vterer labore meo. Quumq; me cõuertissem ad vniuersa opera, quæ fecerant manus meę, & ad labores in quib⁹ frustra sudauerã, vidi ĩ omnib⁹ vanitatẽ, et afflictionẽ animi & nihil ꝑmanere sub Sole. Lec.j.

INCIPIVNT CANTICA CANTIC.

Osculet me osculo oris C.1.a suí: qa meliora sũt vbera tua vino, fragrãtia vnguẽtis optimis. Oleũ effusũ nomen tuũ: ideo adolescentulę dilexerũt te. Trahe me, post te curremus, in odorẽ vnguẽtorũ tuorũ. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus, & lætabimur in te, memores vberum tuorũ sup uinum. Recti diligunt te. Lect.ij.

Nigra

Nigra sum, sed formosa, filię Hie
rusalē, sicut tabernacula Cedar,
sicut pelles Salomonis. Nolite
me considerare ꝙ fusca sim, quia
decolorauit me Sol. Filij matris
meę pugnauerunt contra me, po
suerūt me custodē ī uineis: Vineā
meam nō custodiui. Indica mihi,
quē diligit aīa mea, vbi pascas, vbi
cubes ī meridie: Ne uagari īcipiā
post greges sodaliū tuoꝝ. Lec.iij.
Si ignoras te, o pulcherrima in-
ter mulieres, egredere, & abi post
vestigia gregū tuorū: & pasce hę
dos tuos, iuxta tabernacula pasto
rū. Equitatui meo, in currib⁹ Pha-
raonis, assimilaui te amica mea.
Pulchræ sunt genę tuę sicut tur-
turis, collum tuum sicut monilia.
Murenulas aureas faciemus tibi,
vermiculatas argento. Dum esset
rex ī accubito suo, nardus mea de
dit odorem suū. Fasciculus myr-
rhę dilectus meus mihi, inter vbe
ra mea commorabitur. Lect.iiij.
C.2.a Ego flos campi, & liliū con-
ualliū. Sicut liliū inter spi-
nas, sic amica mea inter filias: sicut
mal⁹ īter ligna syluarū, sic dilect⁹
me⁹ īter filios. Sub umbra illi⁹ quē
desiderauerā, sedi: & fruct⁹ ei⁹ dul
cis gutturi meo. Introduxit me
rex in cellā uinariā, ordinauit in
me charitatē. Fulcite me floribus,
stipate me malis, quia amore lan-
gueo. Lęua ei⁹ sub capite meo, &
dextera illi⁹ amplexabitˀ me. Lec.v.
Adiuro vos filię Hierusalem, per
capreas, ceruosq; camporum, ne
suscitetis, neq; euigilare faciatis
dilectā, quoadusq; ipsa uelit. Vox
dilecti mei: Ecce iste venit saliens
in montibus, trāsiliens colles. Si-
milis est dilectus meus capreæ,
hinnuloq; ceruorum: en ipse stat
post parietē nostrū, respiciens per
fenestras, prospiciēs ꝑ cācellos. En
dilectus me⁹ loquitˀ mihi. Lect.vj.
Surge, propera amica mea, co-
lūba mea, formosa mea, & veni: iā
enī hyems trāsiit, īber abijt, & re-
cessit. Flores apparuerūt ī terra no
stra, tēp⁹ putationis aduenit. Vox
turturis audita est in terra nostra,
ficus protulit grossos suos, vineæ
florentes, dederunt odorē suum.
Surge, ꝓpera amica mea, specio-
sa mea, et veni. Colūba mea ī fora
minibus petrę, in cauerna mace-
rię: ostende mihi faciē tuam, sonet
vox tua ī aurib⁹ meis: uox enī tua
dulcis, & facies tua decora. Lect.j.

INCIPIT LIBER SAPIENTIAE.

Diligite iustitiā, q iudica- C.1.a
tis terrā. Sētite de dño
ī bonitate, & ī simplici

tate cordis q̄rite illū: q̄m ĩuenit ab ijs, q nō tentãt illū, apparet aūt ijs, qui fidē habēt in illū. Peruersę enĩ cogitationes separant a Deo: probata aūt uirtus corripit ĩsipiētes; quoniā in maleuolam animā nō introibit sapientia, nec habitabit ĩ corpore subdito peccatis. Lec. ij.

Spūs enĩ sctūs, disciplinę effugiet fictū, & auferet se, à cogitationibꝰ q̄ sūt sine intellectu, & corripiet à supueniēte iniqtate. Benignꝰ ē enĩ spūs sapiētię: & nō liberabit maledictū à labijs suis, q̄m renū eius testis ē Deꝰ, & cordis illiꝰ scrutator est verꝰ, & linguę eiꝰ auditor; q̄m spiritus Dñi repleuit orbē terrarū, & hoc quod ꝯtinet oĩa, sciētiā hēt uocis. Propter hoc, qui loquit̄ iniqua non potest latere: nec p̄teriet illū corripiēs iudiciū. Lect. iij.

In cogitationibus enim impij, interrogatio erit: sermonū aūt illiꝰ auditio ad Deū veniet, ad correptionē iniqtatū illiꝰ; q̄m auris zeli audit oĩa, & tumultꝰ murmuratio nū non abscōdet̄. Custodite ergo vos à murmuratiōe, q̄ nihil ꝓdest; & à detractiōe parcite lĩguę: q̄m s̄mo obscurꝰ ĩ vacuū nō ibit: Os autē q̄d mētit̄, occidit aĩam. Lec. iiij.

C. 4. b IVstus autē, si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est nō diuturna, neq; annoꝝ numero cō putata. Cani aūt sunt sensus hoĩs & ętas senectutis, uita immaculata. Placens Deo factus dilectus, & uiuens inter peccatores, trāslatus est. Raptus est, ne malitia mutaret intellectū eius, aut ne fictio deciperet animam illius. Lect. v.

Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona: & incōstãtia cōcupiscentię, trāsuertit sensum sine malitia. Consummatus ĩ breui expleuit tempora multa. Placita enim erat Deo aĩa illius: ꝓpter hoc, properauit educere illū de medio iniquitatū. Populi aūt uidētes, & nō intelligētes, nec ponētes in p̄cordijs talia. Q̄m gratia Dei, & misericordia in sanctos eius, & respectus super electos illius. Lectio vj.

Cōdēnat aūt iustꝰ mortuꝰ, viuos ĩpios, & iuuētꝰ celeriꝰ consūmata, lōgā vitā iniusti. Videbūt enĩ finē sapiētis, & nō ĩtelligēt q̄d cogitauerit de illo Deꝰ, & quare munierit illū dñs; videbūt enĩ, & ꝯtēnēt eū: illos aūt dñs irridebit. Et erūt post hęc, decidētes sine honore, et ĩ ꝯtumeliā ĩter mortuos ĩ ꝑpetuū.

Prima die. Lect. j.

De libro Sapientiæ.

MElior est sapientia, quā vires, C. 6. a

res,& uir prudēs quā fortis. Audi te ergo reges,& intelligite: discite iudices finiū terrę.Præbete aures, vos qui cōtinetis multitudines,& placetis vobis in turbis nationū: quoniam data est à dño potestas vobis, & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opa vr̄a,& cogitatio nes scrutabit̄:qm̄ quū essetis mini stri regni illius,nō rectè iudicastis, nec custodistis legē iustitię,neque sm̄ volūtatē Dei ambulastis. L.ij.

Horrēdè et citò apparebit vobis; qm̄ iudicium durissimū, in ijs qui pręsunt fiet.Exiguo enim cōcedit mīa:Potētes aūt potēter tormēta patient̄. Nō enī subtrahet psonā cuiusquā Deus,q ē oīum dn̄ator, nec uerebit̄ magnitudinē cuiusquā:qm̄ pusillū, & magnū ipse fecit, & æqualiter cura est illi de omnibus: Fortioribus autem,fortior instat cruciatio. Lectio iij.

Ad uos ergo reges: sūt hi sermones mei:ut discatis sapiētiā, & nō excidatis.Qui enī custodierint iustitiā,iustè iudicabunt̄;&q didicerīt iusta,īuenīēt qd rn̄deāt.Cōcupiscite ergo sermones meos,diligite illos,&habebitis disciplinā.Clara ē,& q̄ nūq̄ marcessit sapiētia,et facilè videt̄ ab ijs,q diligūt eā:& īuenit̄ ab ijs, q q̄runt illam. Lect.j.

INCIPIT LIBER ECCLESIASTICVS.

Mnis sapiētia a dn̄o Deo ē,& cū illo fuit sp̄,& ē āte ęuū. Arenā maris, & pluuię guttas, & dies sęculi qs dinumerauit? Altitudinē Cęli,& latitudinē terrę, & pfundū abyssi quis dimensus est? Sapiētiam Dei pręcedentē oīa, quis inuestigauit? Prior oīum creata est sapientia,et intellus prudētię ab ęuo. Lect.ij. C.1.a

Fons sapientiæ verbū Dei in excelsis,& ingressus illius mandata ęterna. Radix sapiētię, cui reuelata est,& astutias illius quis agnouit? Disciplina sapientię,cui reuelata est,& manifestata?&multiplicationē ingressus illius, qs intellexit? Vnus est altisimus, Creator oīum ops,& rex potēs,& metuēdus nimis,sedens super thronū illius,& dominans Deus. Lect.iij.

Ipse creauit illā ī Spū scō, & vidit,& dinumerauit,& mēsus ē,& effudit illā sup oīa opa sua,& sup oēm carnē sm̄ datū suū, & pbuit illā diligētibus se.Timor Dn̄i gloria,& gloriatio,& lętitia,& corona exultationis. Timor Dn̄i delectabit cor,& dabit lętitiā,& gaudiū, in lōgitudinē dierū.Timenti Dn̄m bene erit ī extremis:& ī die defunctionis suę bn̄dicet. Le.iiij.

Dilectio Dei, honorabilis sapientia. Quibus autē appa ruerit in uisu, diligūt eā ī visione, & in agnitione magnaliū suorū. Initiū sapiētię timor dñi, & cū fidelib⁹ ī uulua cōcreat⁹ est. Corona sapiētię timor dñi, replens pacē, & salutis fructū: & vidit, & dinumerauit eā: utraq; aūt sūt dona Dei. Sciētiā, & intellectū pruden tię, sapientia compartietur, & glo riam tenentium se, exaltat. Lec. v. Radix sapientię est, timere dñm: rami illius longęui. In thesauris sapientię intellectus, & scientię re ligiositas, execratio autē peccatoribus sapientia. Timor domini ex pellit peccatum: nam qui sine timore est, non poterit iustificari; iracundia enim animositatis illi⁹, subuersio illius est. Vsq; in tempus sustinebit patiens, & postea redditio iucunditatis. Lectio vj. Bonus sensus, vsq; in tempus abscondet verba illius: & labia mul torū, enarrabunt sensum illius. In thesauris sapientię, significatio disciplinę: execratio autē peccatori cultura Dei. Fili, concupiscens sapiētiā, cōserua iustitiā, & De⁹ præ bebit illā tibi; Sapiētia enim & disciplina, timor dñi, & qđ benepla citum ē illi, fides & māsuetudo: et adimplebit thesauros illius. Ne sis incredibilis timori domini: & ne accesseris ad illū duplici corde.

Prima die. Lect. j.

De libro Ecclesiastici.

Fili, accedens ad seruitutem Dei, sta in iustitia, & in timore, & præpara animam tuam ad tentationem. Deprime cor tuū, & sustine: inclina aurem tuam, & suscipe uerba intellectus, & ne festines in tempore obductionis. Sustine sustentationes Dei: coniungere Deo, & sustine; ut crescat in nouissimo uita tua. Lectio ij. Omne, quod tibi applicitum fuerit, accipe: & in dolore sustine, & ī humilitate tua patientiam habe; quoniā in igne probatur aurū, & argētū: homines verò receptibiles, in camino humiliationis. Crede Deo, & recuperabit te, & dirige uiā tuā, & spera in illū: serua timorē illius, & in illo veterasce. Le. iij. Metuentes dñm, sustinete misericordiā eius, & non deflectatis ab illo, ne cadatis. Qui timetis dominū, credite illi, & nō euacuabitur merces vestra. Qui timetis dñm, sperate in illū: & in oblectationē veniet vobis misericordia. Qui timetis Dominum, diligite illum: & illuminabuntur corda vestra.

Infrascripta Responsoria, dicũtur tantũ Dñicis diebus, quãdo fit de Dñica, à Dñica prima Septẽbris, vsque ad primam Dominicam Octobris, quo tempore leguntur Libri, primus & secundus Esdræ, Tobias, Iudith, Hester, & Iob.

℟. j. Deus noster liberasti nos de iniquitate nostra, & dedisti nobis salutẽ, vt cõuerteremur ad te, & seruarem' mãdata tua: Nunquid iratus es nobis, vsq; ad cõsummationem, ne dimitteres nobis reliquias ad salutẽ? ℣. Domine Deus Israel, iustus es tu, ecce coram te sumus in delicto nostro. Nunqd.

℟. ij. Memẽto mei Deus in bonũ: Et ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, & in cęremonijs eius. ℣. Recordare mei domine Deus meus. Et ne deleas.

℟. iij. Omni tempore bñdic Deũ, & pete ab eo, vt vias tuas dirigat: Et omni tempore consilia tua in ipso permaneant. ℣. Inquire, vt facias quæ placita sunt illi, in veritate, & in tota virtute tua. Et omni tempore. ℣. Gloria. Et oĩ tẽpore.

℟. iiij. Benedicite Deum cęli, & coram omnibus viuentibus confitemini illi: Quia fecit vobiscũ misericordiam suam. ℣. Ipsum benedicite, & cãtate illi: & enarrate omnia mirabilia eius. Quia fecit vob.

℟. v. Domine Deus, qui conteris bella ab initio, eleua brachiũ tuũ super gentes, quæ cogitant seruis tuis mala: Et dextera tua glorificetur in nobis. ℣. Allide virtutem eorũ in virtute tua: cadat robur eorum in iracundia tua. Et dextera.

℟. vj. Adonai domine, De' magne, & mirabilis, qui dedisti salutem in manu fęminæ: Exaudi preces seruorũ tuorũ. ℣. Benedictus es dñe, qui non derelinquis pręsumentes de te, et de sua virtute gloriãtes humilias. Exaudi. ℣. Gloria. Exaudi.

℟. vij. Cõforta me rex sanctorum, principatũ tenens: Et da sermonẽ rectũ, et bene sonãtem in os meũ. ℣. Dñe rex vniuersę potestatis, cõuerte cõsiliũ eorũ sup eos. Et da.

℟. viij. Si bona suscepimus de manu Domini: mala aũt quare nõ sustineamus? Dñs dedit, dñs abstulit, sicut dño placuit, ita factũ est, sit nomẽ Dñi benedictum. ℣. Nudus egressus sum de vtero matris meę, nudus reuertar illuc. Dominus dedit. ℣. Gloria. Dñs dedit.

Dominica j. Septembris, legit Liber primus Esdrę, & de eo legitur etiam j. fer. sequenti, nisi qñ litera Dñicalis erit C, quia tunc legetur in Dominica prima tm̃. Lectio j.

INCIPIT LIBER I. ESDRAE.

C. 1. N anno primo Cyri Regis Persarũ, vt cõpleret verbũ Dñi ex ore Hieremiæ, suscitauit dñs spiritũ Cyri regis Persarũ: & traduxit vocem in oĩ regno suo, etiã ꝑ scripturã dicẽs. Hæc dicit Cyr⁹ rex Persarum: Oĩa regna terrę dedit mihi dñs De⁹ cęli, & ipse ꝑcepit mihi, vt ædificarẽ ei domũ ĩ Hierl'em, q̃ est ĩ Iudęa. Le.ij.

Quis est ĩ vobis de vniuerso pp'lo eius? Sit De⁹ illi⁹ cũ ipso. Ascẽdat in Hierl'em, q̃ est in Iudęa: & ędificet domũ dñi Dei Israel, ipse est De⁹ q est in Hierl'em. Et oẽs reliq in cũctis locis vbicũque habitãt, adiuuẽt eũ viri de loco suo, argento, et auro, & substãtia, & pecoribus, excepto qđ voluntariè offerunt templo Dei, qđ est in Hierl'em. Lec.iij.

Et surrexerunt principes patrum de Iuda, & Beniamin, & sacerdotes, & leuitæ, & oĩs cuius Deus suscitauit spiritum, vt ascẽderet ad ędificãdũ templũ Dñi, quod erat in Hierl'em: vniuersique qui erant in circuitu, adiuuerũt manus eoꝝ in vasis argenteis, & aureis, in substantia, & iumentis, in suppellectili, exceptis his, quæ spontè obtulerant. Rex quoq; Cyrus ꝓtulit vasa tẽpli Dñi, q̃ tulerat Nabuchodonosor de Hierusalem, & posuerat ea in templo Dei sui. Lec.iiij.

Congregat⁹ est popul⁹, quasi vir vn⁹ in Hierl'em. Et surrexit Iosue fili⁹ Iosedec, & frẽs ei⁹ sacerdotes, & Zorobabel filius Salathiel, & frẽs ei⁹, & ædificauerũt altare Dei Israel, vt offerrẽt in eo holocaustomata, sicut scriptũ est in lege Moysi viri Dei. Collocauerunt autem altare Dei super bases suas, deterrentibus eos per circuitum populis terrarum: & obtulerunt super illud holocaustum domino, mane, & vespere. Lectio v. C. 3.

Fecerũtq; solẽnitatẽ tabernaculorũ, sicut scriptũ est: et holocaustũ, dieb⁹ singulis ꝑ ordinẽ sm̃ ꝑceptũ, op⁹ diei ĩ die suo. Et post hęc, holocaustũ iuge, tã ĩ calẽdis, q̃ ĩ vniuersis solennitatibus Dñi, quæ erant cõsecratę: & in oĩb⁹, in quibus vltrò offerebãt munus dño. Lec.vj.

A primo die mensis septimi, cęperunt offerre holocaustũ dño: porrò templum Dei nondũ fundatũ erat. Dederunt aũt pecunias latomis, & cęmentarijs: cibũ quoque, & potum, & oleum Sidonijs, Tyrijsq;, vt deferrẽt ligna cedrina, de Libano, ad mare Ioppẽ, iuxta qđ pręceperat Cyr⁹ rex Persarum eis.

Prima

Prima die. Lectio j.
De libro primo Esdræ.

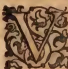
C.3.c Anno secundo aduẽtus eorũ ad templũ Dei ĩ Hierusalẽ, mẽse secũdo, cęperunt Zorobabel fili' Salathiel, & Iosue filius Iosedec, & reliq de fratrib' eorũ sacerdotes, & leuitę, & oẽs q venerãt de captiuitate ĩ Hierlem: & cõstituerũt leuitas à viginti annis, et supra, vt vrgerent opus Domini. Stetitque Iosue, & filij eius, & fratres eius, Cedmihel, & filij eius, & filij Iuda, quasi vir vn', vt instarẽt super eos, qui faciebãt op' in templo Dei: filij Henadad, & filij eorũ, & fratres eorum leuitæ. Lectio ij.

Fũdato igĩ à cęmentarijs templo Dñi, steterũt sacerdotes in ornatu suo cũ tubis, & leuitę filij Asaph ĩ cymbalis, vt laudarent Deum per manus Dauid regis Israel. Et cõcinebãt ĩ hymnis, & cõfessione Domino: Qm̃ bon': qm̃ in æternum mĩa ei' sup Israel. Oĩs quoq; populus vociferabaĩ clamore magno, in laudando Dñm, eo quòd fundatum esset templũ Dñi. Lect.iij.

Plurimi ẽt de Sacerdotib', & Leuitis, & Principes patrũ, & Seniores, q viderant tẽplũ prius, quum fundatum esset, & hoc tẽplum in oculis eorum, flebãt voce magna: & multi vociferãtes ĩ lętitia leuabant vocẽ. Nec poterat qsquam agnoscere vocẽ clamoris lętãtiũ, & vocẽ fletus populi: cõmixtĩ enĩ populus vociferabatur clamore magno, & vox audiebaĩ procul.

Lib. ij. finito primo, vt ĩ stati legiĩ, & đ eo legiĩ vsq; ad ij. Dñicã. Le. j.

INCIPIT LIBER II. ESDRAE.

Verba Nehemię filij Helchię, & factũ est in mẽse Casleu anno vicesimo, & ego erã ĩ Susis castro. Et venit Hanani vnus de fratrib' meis, ipse, & viri Iuda: & ĩterrogaui eos de Iudęis q remãserant, & supererant de captiuitate, & Hierusalẽ. Et dixerũt mihi: Qui remãserunt, & derelicti sunt de captiuitate ibi in prouincia, in afflictione magnã sunt, & in opprobrio: & mur' Hierusalem dissipatus est, & portæ eius combustæ sunt igni. Lect. ij. C.1.a

Quumq; audissem verba huiusce modi, sedi, & fleui, & luxi diebus multis, & ieiunabã, & orabã ante faciẽ Dei cęli. Et dixi: Quæso dñe Deus cęli, fortis, magne, atque terribilis, q custodis pactũ, & mĩam cum his qui te diligunt, & custodiũt mãdata tua: fiant aures tuæ auscultãtes, & oculi tui aperti, vt audias orationẽ serui tui, quã ego

oro corã te hodie, nocte, & die, ꝓ filijs Israel seruis tuis. Lectio iij.

E t cõfiteor ꝓ peccatis filiorũ Isrl', q̃bus peccauerũt tibi: & ego, et domus pr̃is mei peccauim⁹. Vanitate seducti sum⁹, et non custodiuimus mãdatum tuum, & cęremonias, & iudicia quæ p̃cepisti Moysi famulo tuo. Memẽto verbi qđ mandasti Moysi seruo tuo, dicẽs: Quum transgressi fueritis, ego dispergã vos in populos. Et si reuertamini ad me, & custodiatis pręcepta mea, & faciatis ea: ẽt si abducti fueritis ad extrema cęli, inde congregabo vos, & reducã ĩ locũ quẽ elegi, vt habitaret nomẽ meũ ibi.

Prima die. Lectio j.

D e libro secundo Esdræ.

C. 2. a F Actũ est in mẽse Nisan, anno vicesimo Artaxerxis regis, & vinũ erat ante eũ, & leuaui vinũ, & dedi regi: & erã quasi lãguidus ante faciẽ ei⁹. Dixitq; mihi rex: quare vult⁹ tu⁹ tristis ẽ, quũ te ægrotũ nõ videã? nõ ẽ hoc frustra, sed malũ nescio qđ ĩ cord̃ tuo ẽ. Et timui valde, ac nimis, & dixi Regi. Rex in ęternũ viue: quare nõ męreat vultus me⁹, q̃a ciuitas, dom⁹ sepulcrorũ patris mei, deserta est, & portę eius combustæ sunt igni? Lect. ij.

E t ait mihi rex: Pro qua re postulas? Et oraui Deum cęli: & dixi ad Regẽ. Si videt̃ regi bonũ, & si placet seru⁹ tuus ante faciem tuã, vt mittas me in Iudęã, ad ciuitatẽ sepulcri Pr̃is mei, & ædificabo eam. Dixitq; mihi Rex, & Regina q̃ sedebat iuxta eũ: Vsq; ad quod tempus erit iter tuũ, & qñ reuerteris? Et placuit ante vultũ Regis, & misit me, & cõstitui ei tẽpus. Lect. iij.

E t dixi regi. Si regi videtur bonũ, epistolas det mihi ad duces regionis trãs flumen, vt traducant me, donec veniã in Iudæã: & epistolã ad Asaph custodẽ saltus regis, vt det mihi ligna, vt tegere possim portas tẽpli, turres domus, & muros ciuitatis, & domũ quã ingressus fuero. Et dedit mihi rex, iuxta manum Dei mei bonam mecum.

Secunda die. Lectio j.

D e libro secundo Esdræ.

V Eni ad duces regionis trãs flumen, dediq; eis epistolas regis: miserat aũt rex mecum, principes militũ, & equites. Et audierũt Sanaballat Horonites, & Tobias seruus Ammonites, & contristati sunt afflictione magna, ꝙ venisset homo, q̃ quęreret ꝓsperitatẽ filioꝝ Israel. Et veni Hierusalẽ, & erã ibi trib⁹ dieb⁹: & surrexi nocte, ego, & viri pauci mecũ, & nõ C. 2. b

indicaui

indicaui cuiquã, qd Deus dedisset
in corde meo, vt facerẽ in Hierusa
lem: & iumẽtum non erat mecũ,
nisi animal cui sedebam. Lect. ij.
Et egressus sum per portam vallis
nocte, et ante fontẽ draconis, et ad
portã stercoris: & cõsiderabã mu-
rum Hierusalem dissipatum, &
portas eius cõsumptas igni. Et trã
siui ad portam fontis, & ad aquę-
ductum regis, & non erat locꝰ iu-
mento, cui sedebam, vt transiret.
Et ascendi per torrẽtem nocte, &
cõsiderabã murũ, et reuersus veni
ad portam vallis, & redij. Lect. iij.
Magistratus autẽ nesciebant, quo
abijssem, aut qd ego facerẽ, sed &
Iudęis, & sacerdotibꝰ, & optima-
tibus: & magistratibus, & reliquis
qui faciebant opus, vsq; ad id loci
nihil indicaueram. Et dixi eis: Vos
nostis afflictionẽ in qua sumꝰ, qa
Hierusalẽ deserta est, & portę eius
cõsumptę sunt igni, venite, & ædi
ficemꝰ muros Hierusalem, & non
simus vltra opprobrium. Et indi-
caui eis manum Dei mei, quòd es
set bona mecum, & verba regis,
quæ loquutus esset mihi, & aio:
Surgamus, & ędificemus. Et con-
fortatæ sunt manꝰ eorũ in bono.
Dominica ij. Septembris legitur
Tobias. Lectio j.

INCIPIT LIBER TOBIAE.

TObias ex tribu, & ciuita c. 1. a
te Nephthalim, q̃ est ĩ
superioribus Galilęę su
pra Naasson, post viã, q̃ ducit ad
occidentẽ, in sinistro habẽs ciuita
tẽ Sephet: quũ captꝰ esset, in diebꝰ
Salmanasar regis Assyriorũ, in ca-
ptiuitate tñ positꝰ, viam veritatis
nõ deseruit: ita vt oĩa quæ habere
poterat, quotidie concaptiuis fra-
tribus, q erant ex eius genere, im-
pertiret. Quũq; esset iunior omni-
bus in tribu Nephthalim, nihil ta
mẽ puerile gessit in opere. Lect. ij.
Deniq; quum irent oẽs ad vitulos
aureos, quos Ieroboã fecerat, rex
Israel, hic solꝰ fugiebat consortia
oĩum, & ꝑgebat in Hierlẽm ad tẽ
plũ Dñi, & ibi adorabat dñm Deũ
Israel, omnia primitiua sua, et de-
cimas suas fideliter offerẽs, ita vt ĩ
tertio anno, proselytis, et aduenis,
ministraret oẽm decimationem.
Hęc & his sĩlia, sm legẽ Dei pueru
lus obseruabat. Quũ vero factus
fuisset vir, accepit vxorẽ Annã de
tribu sua, genuitq; ex ea filium, no
men suum imponẽs ei, quẽ ab in-
fantia timere Deũ docuit, & ab-
stinere ab omni peccato. Lect. iij.
Igitur, quũ per captiuitatẽ deue-
nisset cũ vxore sua, & filio, ĩ ciuita
tem.

tē Niniuen cū oī tribu ſua:& quū oēs ederent ex cibis gentiliū, ipſe cuſtodiuit aīam ſuā,&nūquā cōtaminatus eſt,in eſcis eorū. Et qm̄ memor fuit dñi,ī toto corde ſuo, dedit illi Deꝰ grām,ī cōſpū Salmanaſar regis, & dedit illi poteſtatē quocūq; vellet ire,habēs libertatē q̄cunq; facere voluiſſet. Pergebat ergo ad oēs,q̄ erāt ī captiuitate,et monita ſalutis dabat eis. Lect.iiij.

C.2.a Poſt hæc verò, quū eſſet dies feſtus dñi,&factū eſſet prandiū bonū in domo Tobię,dixit filio ſuo. Vade,& adduc aliquos de tribu nr̄a,timētes Deū:vt epulentur nobiſcū. Quūq; abijſſet,reuerſus nūciauit ei,vnū ex filijs Iſrael, iugulatū,iacere ī platea. Statimq; exiliēs de accubitu ſuo, relinquēs prādiū,ieiunus ꝑuenit ad corpus, tollenſq; illud, portauit ad domū ſuā occultè, vt dū Sol occubuiſſet,cautè ſepeliret eum. Lect.v.

Arguebāt aūt eū oēs proximi eiꝰ dicētes: Iā huius rei cauſa interfici iuſſus es, & vix effugiſti mortis imperiū,& iterū ſepelis mortuos? ſed Tobias plus timens Deū, quā regē,rapiebat corpora occiſoꝝ,& occultabat ī domo ſua,& medijs noctibus ſepeliebat ea. Contigit autē, ut quadā die fatigatus à ſepultura, veniens in domū ſuā,iactaſſet ſe iuxta parietem,et obdormiſſet,& ex nido hirūdinum dormienti illi, calida ſtercora inciderent ſuper oculos eius,fieretq; cęcus. Hanc autem tentationē, ideo permiſit dominꝰ euenire illi,vt poſteris daretur exēplum patientiæ eius,ſicut & Sancti Iob. Lect.vj.

Nā quū ab īfantia ſua ſemꝑ Deū timuerit,& mandata eiꝰ cuſtodierit,nō eſt cōtriſtatꝰ, cōtra Deum, q̄d plaga cęcitatis euenerit ei; ſed immobilis ī Dei timore ꝑmāſit,agēs grās Deo,oībꝰ diebꝰ vitæ ſuæ. Nā ſicut beato Iob īſultabant reges:ita iſti,parētes,& cognati eius, irridebāt vitā eiꝰ,dicentes. Vbi eſt ſpes tua,ꝓ qua eleemoſynas,& ſepulturas faciebas? Tobias vero increpabat eos, dicens. Nolite ita loqui, quoniam filij sāctorum ſumus,& vitam illam expectamus, quam Deus daturus eſt ijs, qui fidem ſuam nunquā mutāt ab eo.

Prima die. Lectio j.

De libro Tobiæ.

Anna vxor eius,ibat ad opus textrinū quotidie,& de labore manuū ſuarū,victū quē conſequi poterat, deferebat; vnde factum eſt, vt hædum caprarū accipiens detuliſſet domi:cuius quū C.2.d

vocem

vocem balātis, vir eius audiſſet, di
xit. Videte ne forte furtiuus ſit:
reddite eū dominis ſuis; quia non
licet nobis, aut edere ex furto, ali-
quid, aut contingere. Lectio ij.
Ad hæc, vxor ei⁹ irata, reſpondit:
Manifeſtè, vana facta eſt ſpes tua,
& eleemoſynę tuę modo apparue
rūt. Atq; his, & alijs huiuſcemodi
verbis, exprobrabat ei. Tunc To-
bias ingemuit, & cępit orare cū la
crymis, dicens. Iuſtus es domine,
& oīa iudicia tua iuſta sūt: & oēs
viæ tuæ mīa, & veritas, & iudiciū:
Et nunc dñe, memor eſto mei, &
ne vindictam ſumas de peccatis
meis, neque reminiſcaris delicta
mea, vel parentū meorū. Lect. iij.
Qm̄ non obediuim⁹ p̄ceptis tuis,
ideo traditi ſum⁹ in direptionē, &
captiuitatē, & mortē, & ī fabulā,
& ī īproperiū oīb⁹ nationib⁹, ī q-
bus diſpſiſti nos. Et nūc dñe, ma-
gna iudicia tua, qa nō egimus ſm
p̄cepta tua, & nō ābulauim⁹ ſince
riter corā te. Et nūc dñe, ſcd̄m vo
luntatē tuā fac mecū, & p̄cipe in
pace recipi ſpiritū meū: Expedit
enim mihi mori, magis, q̄ viuere.

Secunda die. Lectio j.

De libro Tobiæ.

C. 12. a VOcauit ad ſe Tobias filiū
ſuum, dixitq; ei: Quid poſ-
ſum⁹ dare viro iſti ſancto, q venit
tecū? Reſpōdens Tobias, dixit pr̄i
ſuo. Pr̄ quā mercedē dabimus ei?
aut qd dignū poterit eſſe, bn̄ficijs
eius? Et vocantes eum, pater ſcili-
cet, & filius, tulerūt eum in partē:
& rogare cęperūt, vt dignaret̄, di-
midiam partē omnium quę attu-
lerant, acceptam habere. Lect. ij.
Tunc dixit eis occultè. Benedici-
te Deum cęli, & corā oībus viuen
tibus cōfitemini ei, qa fecit vobiſ-
cū miſericordiam ſuā: Etenim ſa-
cramentū regis abſcōdere, bonū
eſt: opera aūt Dei reuelare, & cōfi
teri honorificū eſt. Bona ē oro cū
ieiunio, & eleemoſyna, magis quā
theſauros auri recondere: quoniā
eleemoſyna à morte liberat, & ip
ſa eſt q̄ purgat peccata, & facit in-
uenire miſericordiā, & vitā ęternā
q aūt faciunt peccatū, & iniquita
tē, hoſtes ſunt animæ ſuæ. Lec. iij.
Manifeſto ergo vobis veritatē, &
non abſcōdā à vobis occultū ſer-
monē. Qn̄ orabas cū lacrymis, &
ſepeliebas mortuos, et derelinque
bas prandiū tuum, & mortuos ab
ſcōdebas per diem in domo tua,
& nocte ſepeliebas eos, ego obtu-
li orationē tuā dño: & qa accept⁹
eras Deo, neceſſe fuit vt tentatio
pbaret te: & nūc miſit me dn̄s, vt
cura-

curarē te, et Saram vxorē filij tui à dęmonio liberarē. Ego enī sū Raphael angel⁹, vnus ex septē, q astamus ante dñm. Quūq; hæc audissēt, turbati sūt, & tremētes ceciderūt sup terrā, ī faciē suā. Dixitq; eis angelus. Pax vobis, nolite timere.

Dñica iij. Septemb. legit̄ Iudith. At si litera Dñicalis fuerit, F. vel G. legitur 1 7. Septembris. Lect. j.

De libro Iudith.

C.8.a Erat Iudith, relicta Manasses, vidua iā annis tribus, & mēsib⁹ sex. Et ī superiorib⁹ dom⁹ suę, fecit sibi secretū cubiculū, ī quo cū puellis suis clausa morabat̄, & habēs sup lūbos suos ciliciū, ieiunabat oībus dieb⁹ vitę suę, ꝓter sabbata, & neomenias, & festa dom⁹ Israel. Erat aūt elegāti aspectu nimis, cui uir su⁹ reliquerat diuitias multas, & familiam copiosam, ac possessiones, armentis bouum, & gregibus ouium plenas. Lectio ij.

Et erat hęc oīb⁹ famosissima, qm̄ timebat Dñm valde: nec erat q loqueret̄ de illa ṽbū malū. Hęc itaq; quū audisset, qm̄ Ozias promisisset, ꝙ transacto quinto die traderet ciuitatē, misit ad presbyteros Chabri, & Charmi: & venerūt ad illā, & dixit illis. Qđ est hoc verbū, ī quo cōsensit Ozias, vt tradat ciuitatē Assyrijs, si intra qnq; dies non venerit vobis adiutoriū? Et q estis vos, q tētatis dñm? Lect. iij.

Non est iste sermo, qui misericordiā ꝓuocet: sed poti⁹ q irā excitet, & furorē accēdat. Posuistis vos tēpus miserationis dñi, & ī arbitriū vestrū diē cōstituistis ei. Sed qa patiēs dñs ē, ī hoc ipso pęniteam⁹, & īdulgētiā ei⁹, fusis lacrymis postulem⁹: nō enī quasi homo, sic Deus cōminabit̄: neq; sicut fili⁹ hoīs, ad iracūdiā īflāmabit̄. Et ideo humiliemus illi aīas nostras. Lect. iiij.

Dixit Iudith à lōgè, custodib⁹ muroꝝ. Aperite portas, quoniā nobiscum est Deus, qui fecit virtutē in Israel. Et factū est, quū audissent viri vocē eius, vocauerunt presbyteros ciuitatis, & occurrerunt ad eā oēs, à minimo vsq; ad maximū, qm̄ sperabāt eā iā nō esse venturā. Et accēdētes luminaria cōgirauerūt circa eā uniuersi: illa aūt, ascēdēs in eminētiorem locū, iussit fieri silētiū. Lec. v. C.13.b

Quumq; oēs tacuissent, dixit Iudith: Laudate dñm Deū nr̄m, qui non deseruit sperātes in se: & ī me ancilla sua, adimpleuit misericordiā suā, quā ꝓmisit domui Israel: & interfecit in manu mea hostem

populi

populi sui, in hac nocte. Et proferẽs de pera caput Holofernis, ostẽdit illis dicens. Ecce caput Holofernis, principis militiæ Assyriorum. Et ecce conopęum illius, in quo recumbebat in ebrietate sua, vbi, per manũ fęminę, percussit illũ dominus Deus noster. Lect.vj.

Viuit aũt ipse dñs, qm̃ custodiuit me Angel' ei', & hĩc euntẽ, & ibi cõmorãtẽ, & inde huc reuertẽtẽ: & nõ pmisit me dñs ancillã suam coinqnari, sed sine pollutione peccati, reuocauit me vobis, gaudẽtẽ ĩ victoria sua, ĩ euasione mea, & ĩ liberatione vestra. Cõfitemini illi oẽs, qm̃ bonus, qm̃ in sęculũ mĩa eius. Vniuersi autem adorantes dñm, dixerũt ad eã. Benedixit te Dñs in virtute sua, quia per te, ad nihilũ redegit inimicos nostros.

Prima die. Lect.j.

De libro Iudith.

C.16.d Omnis ppl's, post victoriã, venit ĩ Hierl'em adorare dñm: & mox vt purificati sũt, obtulerũt oẽs holocausta, et vota, et repmissiões suas. Porrò Iudith, vniuersa vasa bellica Holofernis, q̃ dedit illi ppl's, & conopęũ, qđ ipsa sustulerat de cubili ipsi', obtulit ĩ anathema obliuionis. Lectio ij.

Erat autẽ populus iucũdus, secũdũ faciẽ sanctorũ, & per tres menses, gaudiũ huius victorię celebratũ est cũ Iudith. Post dies autem illos, vnusquisq; redijt in domum suã, & Iudith, magna facta est in Bethulia, & p̃clarior erat vniuersę terrę Israel. Erat etiam virtuti castitas adiũcta, ita vt nõ cognosceret virũ, oĩbus diebus vitę suæ, ex quo defunctus est Manasses vir eius. Erat autem diebus festis procedens cũ magna gloria. Lec.iij.

Mãsit aũt in domo viri sui, annos cẽtũ quinq;, & dimisit Abram suã liberã: & defuncta ẽ, ac sepulta cũ viro suo, in Bethulia: luxitq; illã oĩs ppl's diebus septẽ. In oĩ autem spatio vitę ei', nõ fuit q pturbaret Israel, & post mortẽ ei' annis multis. Dies aũt victorię huius fęstiuitatis, ab Hebræis in numero sanctoꝝ dieꝝ accipit̃, et colit̃ à Iudęis ex illo tẽpore, vsq; in pręsentẽ diẽ.

Si litera Dñicalis fuerit A. vel B. Liber Hester legit̃ ante quatuor tpa, alioquin post. Si A. legetũ fe.ij. q̃ erit 18. Si B. item fer.ij. q̃ erit 19.

Feria iiij. quatuor tempoꝝ. Lect.j.

Lectio S. Euãgelij s'm Marcum.

In illo tẽpore: Respondẽs vnus de turba, dixit ad Iesum. Magister, attuli filiũ meum ad te, habentẽ spiritum mutũ. Et reliqua. C.9.c

Homilia.

Homilia Vener. Bedæ pſbyteri.
Act. de tpe. Dęmõiacũ hũc, quẽ deſcẽdẽs de mõte dñs ſanauit, Marcus quidẽ ſurdum mutũq;, Matthęus uerò, lunaticũ fuiſſe cõmemorat: ſignificat aũt eos, de qbus ſcriptum ẽ. Stult⁹ ut luna mutat: q nunquã ĩ eodẽ ſtatu pmanẽtes, nũc ad hęc, nũc ad illa vitia mutati creſcunt, atq; decreſcũt. Qui muti sũt non ꝯfitẽdo fidẽ, ſurdi, nec ipsũ aliquaten⁹ ỽitatis audiẽdo ſmonẽ. Le. ij.

Et dixit Ies⁹: hoc gen⁹ dęmoniorum ĩ nullo poteſt exire, niſi in orone, & ieiunio. Dũ docet Aplos, qũo dęmon nequiſſimus debeat expelli, oẽs inſtituit ad vitam: vt ſcilicet nouerint⁹, grauiſſima queq; vel ĩmundorum ſpirituũ, vel hoĩum tentamẽta ieiunijs, & orationibus eſſe ſuperãda: irã quoq; Domini, quum invltionem noſtrorum ſcelerũ fuerit accenſa, hoc remedio ſingulari poſſe placari. Lectio iij.

Ieiuniũ aũt generale eſt, nõ ſolũ ab eſcis, ſed à cũctis illecebris abſtinere carnalibus: ĩmo ab oĩbus vitiorũ cõtinere paſſionib⁹. Sic et oro generalis, nõ ĩ verbis ſolũ eſt, qb⁹ diuinã clemẽtiã ĩuocam⁹, verumetiã ĩ oĩbus, q̃ ĩ obſequiũ nr̃i ꝯditoris, fidei deuotione gerimus.

Ad Bñs. Aña. Interrogauerũt diſcipuli, ſecretò, dñm, quare nõ potuim⁹ eijcere dęmoniũ? q ait illis. Hoc genus in nullo poteſt exire, niſi in oratione, & ieiunio. Oro:

Miſericordię tuę remedijs, q̃s dñe, fragilitas nr̃a ſubſiſtat: vt quę ſua cõditione atterit; tua clemẽtia reparetur. Per dñm.

In his quatuor tpib⁹, ad Lau. non dñr ſuffr. & hę orones dñr ſingulis dieb⁹ vſq; ad ix. tm, ad Veſ. ſi nullum F. aderit, vl ſimp. Fe. iiij. dicet oro. Propitiare & vj. Perpetua.

Feria ſexta q̃tuor tpum. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm Lucam.

In illo tempore: Rogabat Ieſum quidã Phariſęus, ut manducaret cum illo. Et ingreſſus domum Phariſæi, diſcubuit. Et rel. c. 7. f

Homilia Vener. Bedæ pſbyteri.

Quidã dicũt, hãc eãdẽ nõ eſſe mulierẽ, quę imminẽte Dñica paſſione, caput pedeſq; eius unguento profudit: Quia hęc lacrymis lauerit, & crine pedes terſerit, & manifeſtè peccatrix appelletur. De illa autẽ nihil tale ſcriptũ ſit, nec potuerit ſtatĩ, capite dñi, meretrix digna fieri. Verũ qui diligẽtius inueſtigãt, inueniunt eandẽ mulierẽ; Mariã, uidelicet Magdalenam ſororẽ Lazari, ſicut Ioãnes narrat, bis eodẽ functã fuiſſe obſeq o. L. ij. Act. de SS.

Semel

Semel qdē hoc loco, qũ primò accedēs cum humilitate, & lacrymis, remissionē meruit pctōꝝ. Nā & Ioānes hoc, q̄uis non vt Lucas, qũo factum sit, narrauerit, tamen ipsam Mariā cōmendans, cōmemorauit, vbi de resuscitando fratre eius cępit loq. Erat aũt qdā inqens, lāguens Lazar⁹, à Bethania, de Castello Mariæ, & Marthę sororis eius. Maria aũ t erat, quæ vnxit dominum vngueto, & extersit pedes eius, capillis suis. Lectio iij.

Scdō aũt ī Bethania (nā pri⁹ ī Galilęa factũ est) nō iā peccatrix, sed casta, sancta, deuotaq; Chrō mulier, nō solũ pedes, sed & caput ei⁹ vnxisse reperit: qđ et regulis allegorię pulcherrimè cōgruit; qa et vna quæq; fidelis aīa, pri⁹ ad dñi pedes humiliata, peccatis absoluēda curuaī, deinde augescētibus p tēpora meritis, latę fidei fragrātia, dñi quasi caput, odore perfudit aromatũ.

Ad Bñs. Añ. Remittuntur tibi peccata tua: fides enim tua te saluam fecit, vade in pace. Oratio.

Præsta q̄s ops Deus: vt obseruationes sacras, annua deuotione recolētes; & corpore tibi placeamus, & mente. Per dominum.

Sabbato quatuor tpum. Lectio j.

Lectio sancti Euangelij sm Lucā.

IN illo tēpore: Dicebat Ies⁹ turbis similitudinē hanc. Arborē fici habebat quidam, plātatam in vinea sua, & venit quęrens fructũ in illa, & non inuenit. Et reliqua. c. 13. b

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Dñs & redēptor nr̄, p euāgelium suũ, aliqñ v̄bis, aliqñ reb⁹ loqtur: aliqñ aliud v̄bis, atq; aliud reb⁹: aliqñ aũt hoc v̄bis, qđ reb⁹. Duas etenī res ex euāgelio, frēs, audistis, ficulneā īfructuosā, & mulierē curuā: & vtriq; rei est pietas impensa. Illud aũt dixit per similitudinem, istud egit per exhibitionē. Lec. ij. 31.

Sed hoc significat ficulnea infructuosa, qđ mulier īclinata, & hoc ficulnea reseruata, qđ mulier erecta. Quid arbor fici, nisi humanā naturā designat? quid mulier inclinata, nisi eandē naturam significādo, denũciat? Quæ & benè plantata est sicut fic⁹, et benè creata sicut mulier, sed ī culpā ꝓpria spōte lapsa, neq; fructũ seruat opationis, neq; statum rectitudinis. Lect. iij.

Ad peccatũ quippè ex voluntate corruēs, qa fructũ obedietię ferre noluit, statũ rectitudinis amisit; q̄ ad Dei similitudinē cōdita, dũ in sua dignitate nō pstitit, qđ plantata, vel creata fuerat seruare contēpsit. Tertiò dñs vineæ ad ficulneā

venit,

venit, qa naturā generis humani, ante legem, sub lege, sub grā, expectādo, admonēdo, visitādo reqsiuit. Ad Bñs. Añ. Quum vidisset Iesus mulierē inclinatam, quæ omnino nō poterat sursum respicere, īposuit illi manū, & cōfestim erecta est, & glorificabat Deū. Orō.

OMnipotēs sēpiterne De⁹, q per continentiam salutarē corporibus mederis, & mētibus: maiestatem tuam supplices exoramus; vt pia ieiunantium deprecatione placat⁹, & p̄sentia nobis subsidia tribuas, & futura. Per dñm.

Dominica quarta Septemb. legit̄ Esther. At si fuerit litera Dñic. E: legēt feria iiij. quæ erit 24. Lect. j.

De libro Esther.

c. 2. a ERat vir Iudę⁹ ī Susā ciuitate, vocabulo Mardochęus, filij Iair, filij Semei, filij Cis, de stirpe Iemini, q trāslat⁹ fuerat đ Hierl'em, eo tpe, quo Iechoniā regē Iuda, Nabuchodonosor rex Babylonis transtulerat, q fuit nutrici⁹ filię fratris sui Edissę, q̄ altero noīe vocabāt Esther: et vtrunq; parentē amiserat; pulchra nimis, & decora facie: mortuisque prē ei⁹, ac matre, Mardochęus sibi eam adoptauit in filiam. Lect. ij.

Quūq; percrebruisset Assueri regis Impiū, & iuxta mādatū illi⁹, multę pulchrę v̄gines adducerēt Susā & Egeo traderēt eunucho, Esther quoq;, īter ceteras puellas ei tradita ē, vt seruarēt ī numero fęminarū, q̄ placuit ei, & īuenit gratiam ī cōspū illius: & p̄cepit eunucho, vt accelerarēt mūdū muliebrē, et traderet ei partes suas, & septē puellas speciosissimas de domo Regis, & tā ipsam, q̄ pedissequas eius ornaret, atque excoleret. Lect. iij.

Quę noluit īdicare ei ppl'm & patriā suā. Mardochæ⁹ enī p̄ceperat ei, vt đ hac re oīno reticeret: q deambulabat quotidie ante vestibulū dom⁹, ī qua electę v̄gines seruabant, curā agēs salutis Esther. Euoluto autē tpe p ordinem, instabat dies, quo, Esther filia Abigail, fratris Mardochæi, quā sibi adoptauerat in filiam, deberet intrare ad Regem. Quæ non quæsiuit muliebrem cultum, sed quecūq; voluit, Egeus eunuchus custos virginū, hæc ei ad ornatum dedit. Lec. iiij.

ERat enī formosa valde, & incredibili pulchritudine, omniū oculis gratiosa, & amabilis videbat̄. Ducta est itaq; ad cubiculū Regis Assueri, mēse decimo q vocabatur Tebeth, septimo anno regni ei⁹. Et adamauit eā Rex, plusq̄

omnes

omnes mulieres, habuitq; gratiã & misericordiam coram eo super omnes mulieres: & posuit diadema Regni, in capite eius, fecitque eã regnare in loco Vasthi. Lect.v.

Et iussit conuiuiũ præparari permagnificum, cunctis Principibus, & seruis suis, pro cõiũctione, et nuptijs Esther. Et dedit requiem vniuersis prouincijs, ac dona largitus est, iuxta magnificẽtiã principalẽ. Quumq; & secũdò quærerent virgines, & congregarentur: Mardochęus manebat ad ianuam Regis, nec dum prodiderat Esther patriã & populum suum, iuxta mandatum eius. Quidquid enim ille præcipiebat, obseruabat Esther: & ita cũcta faciebat, vt eo tpe solita erat quo eã paruulã nutriebat. Lec.vj.

Eo igit̃ tpe, quo Mardochę' ad Regis ianuã morabat̃, irati sũt Bagatham & Thares, duo eunuchi Regis, q ianitores erãt, & ĩ primo palatij limine p̃sidebãt: voluerũtq; ĩsurgere ĩ Regẽ, & occidere eum. Qđ Mardochæũ nõ latuit, statĩq; nũciauit Reginæ Esther: & illa Regi, ex noĩe Mardochæi, q ad se rẽ detulerat. Quęsitũ est, & inuentũ: & appẽsus est vterq; eorũ in patibulo. Mandatũq; est historijs, & annalibus traditum coram Rege.

Prima die. Lectio j.

De libro Esther.

Mardochę' mãdauit Esther c. 4. dicens. Ne putes ꝙ animã tuã tm̃ liberes, qa ĩ domo Regis es prę cũctis Iudęis, si enĩ nũc silueris ꝑ aliã occasionẽ liberabunt̃ Iudęi: & tu, & dom' pr̃is tui peribitis. Et qs nouit, vtrũ idcirco ad regnũ veneris, vt in tali tempore parareris? Rursumque Esther hæc Mardochæo v̄ba mãdauit. Vade & congrega oẽs Iudæos, quos in Susan repereris, & orate pro me. Lect.ij.

Non comedatis, & nõ bibatis, tribus dieb', & trib' noctibus: & ego cum ancillis meis similiter ieiunabo: & tũc ingrediar ad Regẽ, contra legem faciens, non vocata, tradensq; me morti, & periculo. Iuit itaq; Mardochęus, & fecit omnia quę ei Esther pręceperat. Die autẽ tertio, induta est Esther regalibus vestimẽtis, & stetit in atrio dom' regię, quod erat interi', cõtra basilicam Regis. At ille sedebat super solium suum, in cõsistorio palatij, contra ostium domus. Lectio iij.

Quumq; vidisset Esther Reginam stantẽ, placuit oculis ei', & extendit cõtra eã virgam aureã, quam tenebat manu. Quę accedẽs, osculata est summitatẽ virgæ eius. Dixitque

xitq; ad eam Rex: Quiduis Esther
Regina? quæ est petitio tua? etiã si
dimidiam partem Regni petieris,
dabitur tibi. At illa respondit: si
Regi placet, obsecro vt venias ad
me hodie, & Aman tecum, ad con
uiuium quod paraui. Statimque
Rex, Vocate, inquit, citò Aman, vt
Esther obediat voluntati.

Secunda die. Lectio j.
De libro Esther.

C.7.a Dixit Esther ad Regẽ, Si inue
ni gratiã ĩ oculis tuis ò Rex,
& si tibi placet, dona mihi animã
meã pro qua rogo, et pplm meum
ꝓ quo obsecro. Traditi enĩ sum⁹,
ego & pplus me⁹, vt cõteramur, iu
gulemur, & pream⁹. Atq; vtinã ĩ
seruos & famulas vẽderemur: esset
tolerabile malũ, & gemẽs tacerẽ,
nũc aũt hostis nr̃ ẽ, cui⁹ crudelitas
redũdat in Regẽ. Rñdensq; Rex As
suer⁹ ait. Quis est iste, & cui⁹ poten
tię, vt hęc audeat facere? Dixitque
Esther: Hostis & inimicus noster
pessimus iste est Aman. Lectio ij.
Quod ille audiens, illicò obstu-
puit, vultũ Regis ac Reginæ ferre
nõ sustinens. Rex autẽ iratus sur-
rexit, & de loco cõuiuij, intrauit in
hortũ arboribus consitum. Amã
quoq; surrexit, vt rogaret Esther
Reginam pro anima sua; intellexit
enim à Rege sibi paratum malũ.
Qui quum reuers⁹ esset de horto
nemorib⁹ consito, & intrasset con
uiuij locũ, reperit Amã sup lectu-
lũ corruisse, ĩ quo iacebat Esther,
& ait: Etiã Reginã vult opprime-
re, me pñte, ĩ domo mea. Lect. iij.
Necdum verbum de ore Regis e-
xierat, & statĩ operuerũt faciẽ eius.
Dixitque Harbona, vnus de eunu
chis qui stabant in ministerio Re-
gis. En lignum quod parauerat
Mardochęo, qui loquutus est pro
Rege, stat in domo Aman, habens
altitudinis qnquaginta cubitos.
Cui dixit Rex: Appendite eum in
eo. Suspensus est itaque Aman, in
patibulo quod parauerat Mardo
chæo: & Regis ira quieuit.
Si litera Dñicalis fuerit B.C. & D.
legĩt Iob ĩ vltima Dñica Septẽb. si
E. vel F. 25. si G. legẽt 28. Lectio j.

INCIPIT LIBER IOB.

Vir erat ĩ terra Hus, noĩe C.1.a
Iob: & erat vir ille sim-
plex, & rect⁹, ac timens
Deũ, & recedẽs à malo. Natiq; sũt
ei septẽ filij, et tres filię. Et fuit pos
sessio eius septẽ millia ouiũ, & tria
millia camelorũ, qngẽta quoq; iu
ga boũ, & qngẽtę asinę, ac familia
multa nimis: eratq; vir ille, magn⁹
inter omnes orientales. Lectio ij.

Et

Et ibant filij eius,& faciebant cõuiuia per domos, vnusquisq; ĩ die suo. Et mittẽtes,vocabant tres sorores suas, vt comederent, & biberent cũ eis. Quumq; in orbẽ transissent dies conuiuij, mittebat ad eos Iob,& sanctificabat illos:consurgẽsq; diluculo,offerebat holocausta per singulos: dicebat enim. Ne fortè peccauerĩt filij mei, & benedixerint Deo, in cordib⁹ suis. Sic faciebat Iob cũctis dieb⁹. Lect.iij.

Quadã aũt die, quũ venissent filij Dei, vt assisterẽt corã dño, affuit ĩter eos ẽt Satan. Cui dixit dñs: Vñ venis? Qui rñdens ait: Circuiui terrã, & perambulaui eam. Dixitque dñs ad eum. Nunquid considerasti seruum meum Iob, ꝙ non sit ei similis in terra, homo simplex, & rectus, ac timens Deũ, & recedẽs à malo? Cui rñdens ait Satan. Nũquid frustra Iob timet Deum? Nonne tu vallasti eum, ac domũ eius, vniuersamque substantiam eius per circuitum? Lectio iiij.

Qvum autẽ quadã die, filij & filiæ eius, comederẽt & biberent vinũ, in domo fratris sui primogeniti, nũcius venit ad Iob, q diceret: boues arabãt & Asinę pascebant iuxta eos, & irruerũt Sabęi, tuleruntq; omnia, et pueros ꝑcusserunt gladio: & euasi ego sol⁹ vt nũciarẽ tibi. Quum adhuc ille loquereť, venit alter, & dixit: Ignis Dei cecidit è cœlo, & tactas oues puerosq; ꝯsũpsit: & effugi ego sol⁹, vt nũciarẽ tibi. Lec.v.

Sed & illo adhuc loquente, venit alius, & dixit: Chaldęi fecerũt tres turmas, & inuaserunt camelos, & tulerunt eos, necnon & pueros ꝑcusserũt gladio, & ego fugi solus, vt nunciarem tibi. Adhuc loquebatur ille, & ecce ali⁹ intrauit, & dixit: Filijs tuis & filiabus, vescentibus, & bibẽtibus vinum in domo fratris sui primogeniti, repentè, vẽtus vehemens irruit à regione deserti, & cõcussit quatuor angulos domus, quę corruens oppressit liberos tuos, & mortui sunt: & effugi ego sol⁹, vt nũciarẽ tibi. Lec.vj.

Tunc surrexit Iob, & scidit vestimenta sua, & tonso capite corruẽs in terram, adorauit, & dixit. Nudus egressus sum de vtero matris meæ, & nudus reuertar illuc: dominus dedit, dominus abstulit: sicut domino placuit, ita factũ est: Sit nomen Domini benedictum. In omnibus his, nõ peccauit Iob labijs suis, neque stultum quid contra Deum loquutus est.

Prima die. Lectio j.

De libro Iob.

C. 1. a Factum est, quũ quadã die ve nisset filij Dei, & starent corã Dño, venisset quoq; Satã ĩter eos, & staret in cõspectu ei⁹, vt diceret Dñs ad Satã. Vnde venis? Qui rñdẽs ait: Circuiui terrã, & pambula ui eã. Et dixit Dñs ad Satan. Nunquid considerasti seruũ meũ Iob, quòd non sit ei similis in terra, vir simplex, & rectus, ac timẽs Deum, & recedens à malo, & adhuc retinens innocentiam? Lectio ij.

Tu aũt cõmouisti me aduers⁹ eũ, vt affligerẽ eũ frustra. Cui rñdens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta q̃ habet homo, dabit pro aĩa sua: alioquin mitte manum tuã, & tange os eius, & carnem, & tũc videbis quòd in faciem benedicat tibi. Dixit ergo Dominus ad Satã: Ecce in manu tua est; veruntamẽ animam illius serua. Lectio iij.

Egress⁹ igit Satã à facie Dñi, pcussit Iob vlcere pessimo, à planta pedis vsq; ad verticẽ ei⁹, qui, testa, saniem radebat, sedens in sterquilinio. Dixit autem illi vxor sua: Adhuc tu pmanes ĩ simplicitate tua? benedic Deo, & morere. Qui ait ad illam: Quasi vna de stultis mulierib⁹ loquuta es. Si bona suscepimus de manu Dei, mala quare nõ sustineamus? In omnibus his, nõ peccauit Iob labijs suis.

Secunda die. Lectio j.

De libro Iob.

Dominus cõuersus est ad pęnitentiam Iob, quũ oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus oĩa quęcunq; fuerant Iob, duplicia. Venerunt aũt ad eũ oẽs fratres sui, & vniuersę sorores suę, & cũcti q̃ nouerãt eũ prius: & comederũt cũ eo panẽ in domo ei⁹: & mouerũt sup eũ caput, & cõsolati sũt eũ, sup oĩ malo q̃ ĩtulerat Dñs sup eũ: & dederũt ei vnusquisq; ouẽ vnã, & ĩaurẽ aureã vnã. L. ij. C. 42. c

Dñs aũt, bñdixit nouissimis Iob, magis q̃ prĩcipio ei⁹: & facta sũt ei q̃tuordecĩ millia ouiũ, & sex millia cameloꝝ, & mille iuga Boũ, et mille asinæ. Et fuerũt ei septẽ filij, & tres filiæ. Et vocauit nomẽ vni⁹ Diẽ, & nomen secundę Cassiã, & nomẽ tertiæ Cornustibij. Lect. iij.

Nõ sunt autem inuentę mulieres speciosę sicut filię Iob, in vniuersa terra: deditq; eis pater suus, hæreditatem inter fratres earum. Vixit autẽ Iob post flagella hæc, centum quadraginta annis, & vidit filios suos, & filios filiorũ suorũ, vsque ad quartam generationem, et mortu⁹ est senex, & plenus dierũ.

Infrascri-

Infrascripta Responsoria dicũtur Dominicis dieb⁹, qñ fit de Dominica, à Dñica j. Octobr. vsque ad primam Dominicam Nouẽbris.

℟. j. Sanctificati filij Leui, tulerunt arcã Dei vectibus in humeris suis: Vt afferrent eam in locum præparatum. ℣. Congregauit Dauid leuitas, qui sanctificati sunt, et tulerunt arcam. Vt afferrẽt eam.

℟. ij. Salua nos Deus Saluator noster, & congrega nos, & erue de gẽtibus, vt cõfiteamur nomini sãcto tuo: Et exultemus in carminibus Dñi. ℣. Confitemini domino qm̃ bonus: quoniam in æternum misericordia eius. Et exultemus.

℟. iij. Fuit domin⁹ cum Iosaphat, & cõfirmauit Regnũ in manu ei⁹: Quia ambulauit in vijs Dauid patris eius. ℣. Factæ sunt ei infinitæ diuitiæ, & multa gloria. Quia ambulauit. ℣. Glĩa. Quia ambulauit.

℟. iiij. Filij mei nolite negligere, Vos enim elegit Dñs, vt stetis coram eo, & ministretis illi, colatisque eum, & cremetis ei incensum. ℣. Accedite, & offerte victimas, & laudes in domo Dñi. Vos enim.

℟. v. Congregatæ sunt gentes in multitudine, vt dimicent contra nos: & ignoramus quid agere debeamus. Dñe De⁹ ad te sunt oculi nostri, ne pereamus. ℣. Tu scis q̃ cogitant in nos: quomodo poterimus subsistere ante faciẽ illorũ, nisi tu adiuues nos? Domine Deus.

℟. vj Impetum inimicorum ne timueritis: memores estote, quõ salui facti sunt patres nostri. Et nunc clamemus in Cœlum, & miserebitur nostri Deus noster. ℣. Mementote mirabiliũ eius, quę fecit Pharaoni, & exercitui eius in mari rubro. Et nunc. ℣. Gloria. Et nunc.

℟. vij. Adaperiat cor vestrũ Dominus ĩ lege sua, & in p̃ceptis suis: & faciat pacem in diebus vestris, cõcedat vobis salutem: Et redimat vos à malis. ℣. Benefaciat vobis Deus, & meminerit testamenti sui, quod loquutus est ad Abraham & Isaac, & Iacob seruorum suorum fidelium. Et redimat vos.

℟. viij. Exaudiat Dominus orationes vestras, & recõcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo: Dominus Deus vester. ℣. Det vobis cor omnibus, ut colatis eum, & faciatis eius uoluntatem. Dominus. ℣. Gloria patri. Dominus.

Dominica prima Octobris legitur liber primus Paralipomenon, nisi litera Dominicalis fuerit F. quia tunc legitur feria iiij. quę erit secunda die Octobris. Lectio j.

DE LIBRO I. PARALIPOMENON.

C.10.a PHilisthijm pugnabāt contra Israel, fugerūtq; viri Israel Philisthęos, & ceciderūt uulnerati in monte Gelboe. Quūq; appropinquassent Philisthęi persequētes Saul, & filios ei⁹, pcusserū t Ionathan, & Abinadab, & Melchisua filios Saul. Et aggrauatum est prælium contra Saul, inuenerūtq; eum sagittarij, & vulnerauerunt iaculis. Lectio ij.

Et dixit Saul ad armigerum suū: Euagina gladiū tuū, & interfice me: ne fortè ueniāt incircūcisi isti, & illudāt mihi. Noluit autē armiger ei⁹ hoc facere timore pteritus. Arripuit ergo Saul ensē, & irruit ī eū. Qđ quū vidisset armiger ei⁹, videlicet mortuū eē Saul, irruit ēt ipse ī gladiū suū, & mortu⁹ ē. Interijt ergo Saul, & tres filij ei⁹: & oīs domus illius pariter concidit. Lec. iij.

Quod quū uidissent viri Israel, q habitabāt in cāpestribus fugerūt: & Saul ac filijs ei⁹ mortuis, dereliquerūt vrbes suas, & huc illucq; dispsi sūt. Veneruntq; Philisthijm et habitauerūt in eis. Die igitur altero, detrahētes Philisthiī spolia cœsorū, inuenerūt Saul, & filios eius, iacentes in mōte Gelboe. Lect. iiij.

Congregat⁹ ē igit oīs Isrl ad Dauid ī Hebron, dicēs: Os tuū sum⁹, et caro tua. Heri quoq; & nudi⁹ terti⁹, quū adhuc regnaret Saul, tu eras q educebas, et ītro ducebas Isrl: Tibi enim dixit Dñs De⁹ tu⁹: Tu pasces pplm meū Isrl, et tu eris princeps super eū. Venerūt ergo oēs maiores natu Isrl ad Regē ī Hebrō, & inijt Dauid cū eis fęd⁹ corā dño. Vnxerūtq; eū Regē sup Isrl, iuxta sermonē Dñi, quē loquut⁹ ē ī manu Samuel. Lect. v. C.11.a

Abijt quoq; Dauid, & oīs Israel ī Hierlem: Hęc ē Ieb⁹, vbi erāt Iebusęi habitatores terrę. Dixerūtq; q habitabāt ī Ieb⁹ ad Dauid. Nō īgredieris huc. Porrò Dauid cępit arcē Siō, q ē ciuitas Dauid, dixitq;: Oīs q pcusserit Iebusęū inprimis: erit Princeps, & Dux. Lectio vj.

Ascēdit igit prim⁹ Ioab fili⁹ Saruię & fact⁹ ē prīceps. Habitauit āt Dauid ī arce, & iccircò appellata ē ciuitas Dauid. Aedificauitq; urbē ī circuitu, à Mello, vsq; ad gyrū: Ioab aūt reliqua vrbis extruxit. Proficiebatq; Dauid vadēs, & crescēs, et dominus exercituū erat cū eo.

Prima die. Lect. j.

De libro j. Paralipomenon.

INijt consiliū Dauid cū tribunis, & cēturionibus, et uniuersis C.13.a

sis Principibus, & ait ad oẽm cetũ Israel. Si placet vobis, & à Dño Deo nostro egredit̃ sermo, quẽ lo quor: mittamus ad fratres nostros reliquos, in vniuersas regiones Israel, & ad sacerdotes & leuitas, q̃ habitant in suburbanis vrbiũ, & congregent̃ ad nos, & reducamus arcã Dei nostri ad nos. Non enĩ reqsiuim⁹ eã ĩ dieb⁹ Saul. Et rñdit vniuersa multitudo vt ita fieret: placuerat enĩ sĩmo oĩ pp̃lo. Le. ij.

Congregauit ergo Dauid cũctũ Israel, à Sihor Aegypti, usq; dum ingrediaris Emath, vt adduceret arcã Dei de Cariathiarim. Et ascẽ dit Dauid, & omnis vir Israel, ad collem Cariathiarim, qui est in Iuda, ut afferret ĩde arcã dñi Dei sedentis super Cherubim, vbi inuocatũ est nomen eius. Imposueruntq; arcã Dei, super plaustrum nouũ de domo Abinadab. Le. iij.

Oza autẽ, & frater eius, minabãt plaustrũ. Porrò Dauid, & uniuersus Israel, ludebant corã Deo oĩ virtute, in canticis, & in cytharis, & in psalterijs, & tympanis, & cymbalis, & tubis. Quũ autem puenissent ad Areã Chidon, tetẽdit Oza manum suã, ut sustẽtaret arcã; bos qppe lasciuiens, paululũ ĩclinauerat eã. Irat⁹ẽ itaq; dñs ꝯtra Ozã, & pcussit eũ, eò q᷑ tetigisset arcã, & mortu⁹ est ibi corani dño.

Secunda die. Lect. j.

De libro j. Paralipomenon.

Misit Hirã rex Tyri nũcios ad Dauid, & ligna cedrina & artifices parietũ, lignorũq;, vt ędificarent ei domũ. Cognouitq; Dauid, eò q᷑ cõfirmasset eũ dñs in regẽ super Israel, & subleuatũ est Regnũ suũ, super populũ eius Israel. Accepit quoq; Dauid alias vxores in Hierusalẽ: genuitq; filios, & filias. Et hęc nomina eorũ q̃ nati sunt ei in Hierusalẽ: Samua, & Sobad, Nathan, & Salomõ, Iebahar, & Elisua, & Eliphaleth, Noga quoque, & Napheg, & Iaphia, Elisama, & Baliada, & Eliphelet. Lectio ij. c. 14. a

Audiẽtes aũt Philisthijm, eò q᷑ vnct⁹ esset Dauid in regẽ sup vniuersũ Israel, ascẽderũt oẽs, vt q̃rerent eũ. Quod quum audisset Dauid, egressus est obuiã eis. Porrò Philisthijm veniẽtes, diffusi sũt in ualle Raphaĩ. Cõsuluitq; Dauid dñm, dicens: Si ascendã ad Philistheos, & si trades eos in manu meã? Et dixit ei dominus. Ascende, & tradã eos in manu tua. Lectio iij.

Quũq; illi ascẽdissent in Baalpharasim, pcussit eos ibi Dauid, & di-

xit. Diuisit De⁹ inimicos meos ꝑ
manum meã,sicut diuidũt aquæ.
Et iccirco,vocatũ est nomen illi⁹
loci Baalpharasim. Dereliquerũt-
que ibi Deos suos, quos Dauid
iussit exuri. Alia ẽt vice Philisthiĩ
irruerunt, & difusi sunt in ualle.

Tertia die. Lectio j.

De libro primo Paralipomenon.

c. 20. FActũ est post anni circulum,
eo tpe,quo solẽt reges ad bel
la procedere, congregauit Ioab
exercitũ,& robur militię,& vasta
uit terrã filioꝝ Ammõ,prexitq;,et
obsedit Rabba:porrò Dauid ma-
nebat in Hierl'em quãdo Ioab ꝑ-
cussit Rabba, & destruxit eã. Le.ij.

Tulit aũt Dauid coronam Mel-
chon de capite ei⁹, & inuenit ĩ ea
auri pondo talentũ,& pretiosissi-
mas gẽmas,fecitq; sibi inde diade
ma:manubias quoq; vrbis pluri-
mas tulit.Populum autẽ qui erat
in ea,eduxit:&fecit, suꝑ eos tribu
las,& trahas,& ferrata carpẽta trã
sire,ita vt dissecarent̃,et ꝯtererent̃.
Sic fecit Dauid cũctis vrbib⁹ filio
rũ Ammõ,&reuers⁹ est cũ oĩ po-
pulo suo, in Hierusalem. Lect.iij.

Post hęc,initũ est bellũ in Gazer,
aduersus Philisthęos: in quo ꝑcus
sit Sobochai Husathites, Saphai
de genere Raphaim,et humiliauit
eos. Aliud quoq; bellũ,gestum est
aduers⁹ Philisthęos,ĩ quo, ꝑcussit
Adeodat⁹ fili⁹ Salt⁹ Bethleemites,
fratrẽ Goliath Gethęi,cui⁹ hastę li
gnũ,erat quasi liciatoriũ texẽtiũ.

Quarta die. Lectio j.

De libro primo Paralipomenon.

LOquutus est Dauid rex ad c. 29.
oẽm Ecclesiã. Salomonẽ fi-
lium meũ unũ elegit Deus,adhuc
puerũ &tenellũ:opus enim grãde
est,neq; enim homini præparatur
habitatio,sed Deo. Ego aũt totis
viribus meis,pręparaui impensas
domus Dei mei. Aurũ ad vasa au
rea, & argẽtum in argentea, ęs in
ęnea, ferrum in ferrea, ligna ad li-
gnea:& lapides onychinos,& qua
si stibinos,& diuersoꝝ coloꝝ,om
nemq; pretiosum lapidẽ, & mar-
mor pariũ abundantissimè. Le.ij.

Et super hęc,quę obtuli in domũ
Dei mei,de peculio meo, aurũ &
argentũ, do in tẽplũ Dei mei,ex-
ceptis his, quę præparaui in ædẽ
sanctã. Tria millia talenta auri de
auro Ophir: & septẽ millia talen-
torũ argenti probatissimi, ad de-
aurandos parietes templi. Et ubi-
cũq; opus est aurũ,deauro,et vbi
cunq; est opus argentum, de ar-
gento opera fiant,per manus arti
ficum:& si quis spontè offert, im
pleat.

pleat manum suam hodie, & offerat quod voluerit Dño. Lectio iij.

Polliciti sunt itaq; Principes familiarũ, et proceres tribuũ Israel, tribuni quoq;, & Cẽturiones, & Principes Principũ possessionũ Regis. Dederuntq; in opera dom⁹ Dñi, auri talẽta quĩq; millia, & solidos decẽ millia: argẽti talẽta decẽ millia: et ęris talẽta decẽ et octo millia: ferri quoq; cẽtũ millia talentorũ.

Dominica ij. Octobris legitur liber ij. Paralipomenon. Lectio j.

INC. LIB. II. PARALIPOMENON.

C. 1. a

Confortat⁹ est Salomon fili⁹ Dauid ĩ Regno suo & Dñs erat cum eo, & magnificauit eum in excelsum. Precepitq; Salomõ vniuerso Isrl̃, tribunis, & cẽturionib⁹, & ducib⁹, & iudicib⁹ oĩs Isrl̃, & Prĩcipib⁹ familiarum: & abijt cũ vniũsa multitudine, ĩ excelsũ Gabaõ, vbi erat tabernaculũ fęderis Dñi, quod fecit Moyses famul⁹ Dei ĩ solitudine. A rcã aũt Dei adduxerat (Lect. ij. Dauid, de Chariathiarim, in locũ quẽ pparauerat ei, & vbi fixerat illi tabernaculũ, hoc est ĩ Hierl̃em. Altare quoq; ęneũ, qđ fabricatus fuerat Beseleel fili⁹ Vri, filij Hur, ibi erat corã tabernaculo Dñi: qđ & reqsiuit Salomõ, & oĩs Ecclĩa. Ascẽditq; Salomõ ad altare ęneũ, corã tabernaculo fęderis Dñi, & obtulit in eo mille hostias. Ecce aũt ĩ ipsa nocte apparuit ei De⁹, dicẽs. Postula qđ vis, vt dẽ tibi. L. iij.

D ixitq; Salomon Deo. Tu fecisti cũ Dauid pr̃e meo, mĩam magnã: & cõstituisti me Regẽ p eo. Nunc ergo dñe De⁹, ĩpleat̃ sermo tuus, quẽ pollicit⁹ es Dauid patri meo: tu enĩ me fecisti Regẽ sup populũ tuũ multũ, q tã innumerabilis ẽ, q̃ puluis terrę. Da mihi sapiẽtiã, et intelligentiã, ut ingrediar, & egrediar corã pplo tuo: Quis enim potest hunc populũ tuum, dignè, q tam grãdis est, iudicare? Lect. iiij.

D Ixit aũt De⁹ ad Salomonẽ. Quia hoc magis placuit cordi tuo, & nõ postulasti diuitias et substãtiã, et gloriã, neq; animas eorũ q te oderunt, sed nec dies uitę plurimos: petisti aũt sapientiã, & scientiam, ut iudicare possis populũ meum, super quem cõstitui te Regẽ: Sapiẽtia & sciẽtia data sũt tibi: diuitias autem, & substãtiã, & gloriam dabo tibi: ita ut nullus in Regibus, nec ante te, nec post te, fuerit similis tui. Lectio v.

V enit ergo Salomon, ab excelso Gabaon in Hierl̃em, corã tabernaculo fęderis, & regnauit sup Isrl̃: con-

cōgregauitq; sibi currus, & eqtes, & facti sunt ei mille quadringenti curr⁹, & duodecī millia equitū: et fecit eos esse in urbibus quadrigarū, & cū Rege in Hierusalem. Prębuitq; rex argētū, & aurū ī Hierusalē quasi lapides, & Cedros quasi Sycomoros, q̄ nascunt̄ ī cāpestribus multitudine magna. Lect. vj.

Adducebant̄ aūt ei equi de Aegypto, & de Coa à negotiatorib⁹ regis, qui ibāt, & emebāt p̄tio quadrigā equorū sexcētis argēteis, & equū cētū quinquaginta: similiter de vniuersis regnis Cethęorū, & à regibus Syrię, emptio celebrabat̄.

Prima die. Lectio j.

C. 3. a De libro ij. Paralipomenon.

ET cępit Salomon ædificare domum dñi in Hierl'em, in monte Moria, q̄ demōstrat⁹ fuerat Dauid patri eius, in loco quē parauerat Dauid, ī area Ornā Iebusęi. Cępit aūt ędificare mēse secūdo, āno quarto regni sui. Et hęc sūt fundamēta q̄ iecit Salomō, ut ędificaret domū Dei, lōgitudinis cubitos ī mēsura prima sexagīta, latitudinis cubitos viginti. Lec. ij.

Porticū vero ante frōtē, q̄ tendebat̄ in longū iuxta mensurā latitudinis domus, cubitorū viginti: porrò altitudo cētū uiginti cubitorum erat: & deaurauit eā intrinsec⁹ auro mūdissimo. Domū quoque maiorem, texit tabulis ligneis abiegnis, & laminas auri obrizi affixit per totum: sculpsitq; in ea palmas, & quasi catenulas se inuicem cōplectentes. Strauit quoq; pauimentū templi preciosissimo marmore, decore multo. Lectio iij.

Porrò aurū erat probatissimum, de cuius laminis texit domum, & trabes ei⁹, & postes, & parietes, & ostia: & cęlauit Cherubim in parietibus. Fecit quoq; domum Sancti sanctorū, longitudinem iuxta latitudinem domus, cubitorum viginti: & latitudinē similiter viginti cubitorum: & laminis aureis texit eam, quasi talentis sexcentis. Sed et clauos fecit aureos, ita vt singuli claui, siclos qnquagenos appēderēt: cęnacula quoq; texit auro.

Secunda die. Lect. j.

De libro ij. Paralipomenon.

INtulit Salomō oīa q̄ vouerat Dauid pr̄ suus, argētū & aurū, C. 5. a & vniuersa vasa posuit ī thesauris dom⁹ Dei. Post q̄ ꝯgregauit maiores natu Israel, & cūctos prīcipes tribuū, & capita familiarū de filijs Israel, in Hierusalem: vt adducerent arcam fęderis dñi de ciuitate Dauid, q̄ est Sion. Venerūt itaque

ad

ad regem omnes viri Israel, in die solenni mensis septimi. Lectio ij.
Quumq; venissent cuncti seniorum Isrl: portauerũt leuitę arcã, & ĩtulerũt eã, & oẽm paratum tabernaculi. Porrò, vasa sãctuarij q̃ erãt ĩ tabernaculo, portauerũt sacerdotes cũ leuitis. Rex aũt Salomon, & vniuersus cętus Israel, & omnes qui fuerunt congregati ante arcã, immolabãt arietes, & boues absque vllo numero: tanta enim erat multitudo uictimarum. Lect. iij.
Et ĩtulerũt sacerdotes arcã fœderis dñi, ĩ locũ suũ, idest ad oraculũ tẽpli, ĩ Sãctã sctõrum, subter alas Cherubĩ: ita vt Cherubĩ expãderẽt alas suas, sup locũ ĩ quo posita erat arca, & ipsã arcã tegerẽt cũ vectibus suis. Vectium autem quib' portabatur arca, quia paululũ lõgiores erãt, capite parebant ante oraculũ: si vero quis paululũ fuisset extrinsecus, eos videre nõ poterat.

Tertia die. Lect. j.

De libro ij. Paralipomenon.

C. 7. a Mactauit rex Salomon hostias, boũ vigĩti duo millia, arietũ cẽtũ vigĩti millia: & dedicauit domũ Dei rex, et vniuers' ppl'us. Sacerdotes aũt stabãt ĩ officijs suis, & leuitę in organis carminũ dñi, q̃ fecit Dauid rex, ad laudã dũ dñm, qm̃ ĩ ęternũ mĩa ei', hymnos Dauid canẽtes p manus suas: porrò sacerdotes canebãt tubis ãn eos, cũctusq; Israel stabat. Lect. ij.
Sãctificauit quoq; Salomon mediũ atrij, ante tẽplũ dñi: obtulerat enĩ ibi holocausta, et adipes pacificorum: qa altare ęneũ qđ fecerat, nõ poterat sustinere holocausta, et sacrificia, & adipes pacificorũ. Fecit ergo Salomõ solẽnitatẽ ĩ tpe illo septẽ dieb', & oĩs Isrl' cũ eo, ecclesia magna valde, ab ĩtroitu Emath vsq; ad torrentẽ Aegypti. Lect. iij.
Fecitq; die octauo collectã, eò q dedicasset altare septẽ dieb', & solennitatẽ celebrasset dieb' septẽ. Igitur in die vicesimo tertio mensis septimi, dimisit populos ad tabernacula sua, lætantes, atq; gaudẽtes sup bono, quod fecerat dñs Dauidi, & Salomoni, & Israeli populo suo. Cõpleuitq; Salomõ domũ dñi, & domũ regis, & oĩa q̃ disposuerat ĩ cordẽ suo, vt facerẽt ĩ domo dñi, et ĩ domo sua, et, psperat' ẽ.

Quarta die. Lect. j.

De libro ij. Paralipomenon.

Egredimini ad ciuitates Iuda, C. 24. a & colligite de vniuerso Isrl' pecuniam, ad sartatecta templi Dei nostri, per singulos annos, festinatoq; hoc facite: porrò leuitæ

egere

egere negligēti⁹. Vocauitq; rex Ioiadā pricipē,& dixit ei: Quare tibi nō fuit curę, vt cogerēs leuitas, īferre de Iuda, et de Hierl'ēm pecuniā, q̄ cōstituta est à Moyse seruo dñi, vt īferret eā oīs multitudo Israel, ī tabernaculum testimonij? Lect. ij.

Athalia enī impijssima, & filij ei⁹ destruxerūt domū Dei, & de vniuersis q̄ sāctificata fuerāt in tēplo Dñi, ornauerūt phanum Baalim. Pręcepit ergo rex, & fecerūt arcā: posuerūtq; eā iuxta portā dñi forinsec⁹. Et p̄dicatū est in Iuda, & Hierl'ēm, vt deferrent singuli prętiū dño, qđ cōstituit Moyses seru⁹ Dei sup oēm Isrl' in deserto. Lc. iij.

Lætatiq; sunt cuncti principes, et oīs populus: et ingressi cōtulerūt ī arcam dñi, atq; miserūt, ita vt impleret. Quūq; tēpus esset, vt deferrēt arcā corā rege per manus leuitarū (videbāt enī multā pecuniā) ingrediebāt scriba regis, et quē primus sacerdos cōstituerat: effundebātq; pecuniā q̄ erat in arca: porrò arcā reportabant ad locū suū; sicque faciebāt per singulos dies, & cōgregata est infinita pecunia.

Quinta die. Lectio j.

De libro secundo Paralipomenō.

C. 29. Ezechias regnare cœpit, quū vigintiquinq; esset annorū, & vigīti nouē ānis regnauit ī Hierl'ēm: nomē mr̄is ei⁹ Abia, filia Zacharię. Fecitq; qđ erat placitū ī cōspū dñi, iuxta oīa, q̄ fecerat Dauid pater eius. Ipso anno, & mēse primo regni sui, apuit valuas domus domini, & instaurauit eas. Lect. ij.

Adduxitq; sacerdotes, atq; leuitas, & cōgregauit eos ī plateā oriētalē: Dixitq; ad eos. Audite me leuitæ, & sāctificamini, mūdate domum dñi Dei patrū nr̄oꝝ, et auferte omnē immūditiā de sāctuario. Peccauerūt pr̄es nr̄i, & fecerūt malū in cōspū dñi Dei nr̄i, derelīquētes eū auerterūt facies suas à tabernaculo dñi, & p̄buerūnt dorsum. L. iij.

Clauserūnt ostia, q̄ erant in porticu, & extīxerūt lucernas, incēsūq; nō adoleuerūt, & holocausta nō obtulerūt ī sāctuario Deo Isrl': cōcitat⁹ est itaq; furor dñi sup Iudā, & Hierl'ēm; tradiditque eos in cōmotionē, & ī interitū, & in sibilū, sicut ipsi cernitis oculis vestris. En corruerūt patres nostri gladijs: filij nostri, & filiæ nostrę, & cōiuges captiuę ductę sūt, propter hoc scelus: Nunc ergo placet mihi, vt ineamus fœd⁹ cum dño Deo Israel, & auertet à nobis furorē iræ suæ.

Dominica tertia Octobris legitur liber primus Maccabęorū. Lect. j.

INCIPIT LIB. I. MACCABAEORVM.

c. 1. a ET Actum est, postquã per cussit Alexãder Philippi Macedo, qui primus regnauit ĩ Gręcia, egressus de terra Cethĩ, Dariũ regẽ Persaꝝ et Medorũ: ꝯstituit ꝑlia multa, & oĩum obtinuit munitiões, & ĩterfecit reges terrę, & ꝑtrãsijt vsq; ad fines terrę, & accepit spolia multitudinis gentiũ: & siluit terra ĩ cõspũ ei⁹. Le. ij.

Et congregauit virtutem, & exercitũ fortẽ nimis: & exaltatũ est, & eleuatũ cor eius, & obtinuit regiones gẽtiũ, & tyrãnos: & facti sunt illi in tributũ. Et post hęc decidit ĩ lectũ, & cognouit qa moreret̃. Et vocauit pueros suos nobiles, q secum erãt nutriti à iuuentute: & diuisit illis regnũ suũ, quum adhuc viueret. Et regnauit Alexander, annis duodecĩ, & mortu⁹ est. Lec. iij.

Et obtinuerunt pueri eius regnũ, vnusquisque in loco suo. Et imposuerunt sibi oẽs diademata, post mortẽ ei⁹, & filij eorũ post eos, annis multis: & multiplicata sũt mala in terra. Et exijt ex eis, radix peccati Antiochus illustris, filius Antiochi regis, qui fuerat Romę obses: & regnauit in anno centesimo trigesimo septimo regni græcorum. Lectio iiij.

PAratũ est regnũ in cõspectu Antiochi, & cępit regnare in terra Aegypti, vt regnaret super duo regna. Et intrauit ĩ Aegyptũ in multitudine graui, in curribus, & elephãtis, & equitibus, & copiosa nauium multitudine, & constituit bellum, aduersus Ptolemęum regem Aegypti: & veritus est Ptolemæus à facie eius, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. Et comprehẽdit ciuitates munitas in terra Aegypti, & accepit spolia terrę Aegypti. Lectio v.

Et conuertit se Antiochus, postquã percussit Aegyptũ, in centesimo, et quadragesimo tertio anno, & ascẽdit ad Isrl̃, & ascẽdit Ierosolymã, ĩ multitudine graui: & ĩtrauit in sanctificationem cum supbia, & accepit altare aureũ, & candelabrũ luminis, & vniuersa vasa eius, & mensã propositionis, et libatoria, et phialas, et mortariola aurea, et velũ, et coronas, et ornamentũ aureum quod in facie templi erat: et cõminuit omnia. Le. vj.

Et accepit argentum, et aurũ, & vasa cõcupiscibilia: et accepit thesauros occultos quos inuenit: et sublatis omnibus, abijt in terram suam; et fecit cędem hominum, et loquutus est in superbia magna.

Et

Et factus est planctus magnus in Israel, & in omni loco eorũ: & ingemuerũt principes, & seniores, et iuuenes, & vgines infirmati sunt, & speciositas mulierũ ĩmutata est.

Prima die. Lectio j.

De libro j. Maccabæorum.

C. 2. a IN diebus illis, surrexit Mattathias fili' Ioãnis, filij Simeonis, sacerdos ex filijs Ioarim, ab Hierusalẽ, & consedit in monte Modin: & habebat filios quinque, Ioãnẽ, qui cognominabatur Gaddis, & Simonem, qui cognominabatur Thasi: & Iudã, q vocabatur Maccabęus: & Eleazarum, q cognominabatur Abarõ: & Ionatham, qui cognominabatur Apphus. Hi viderunt mala quæ fiebant in populo Iuda, & in Hierusalem. Lect. ij.

Et dixit Matthatias: Væ mihi, vt quid natus sum videre contritionẽ populi mei, & contritionem ciuitatis sãctę, & sedere illic, quum datur in manib' inimicorum? Sancta in manu extraneorũ facta sũt, templum eius sicut homo ignobilis. Vasa glorię eius captiua adducta sunt: trucidati sunt senes eius in plateis, & iuuenes eius, ceciderunt in gladio inimicorum. Quæ gens non hęreditauit regnũ eius, & nõ obtinuit spolia eius? Lec. iij.

Et scidit vestimenta sua Mattathias, & filij eius: & operuerunt se cilicijs, & planxerunt valde. Et venerunt illuc, qui missi erãt à rege Antiocho, vt cogerẽt eos, qui cõfugerant in ciuitatem Modin, immolare, & accendere thura, et à lege Dei discedere. Et multi de populo Israel consentientes, accesserunt ad eos: sed Mattathias, & filij eius constanter steterunt.

Secunda die. Lectio j.

De libro j. Maccabæorum.

REspõdit Mattathias, & dixit magna voce. Etsi omnes gẽtes regi Antiocho obediũt, C. 2. b
vt discedant, vnusquisque à seruitute legis patrum suorum, & consentiant mandatis eius, ego & filij mei, & fratres mei, obediemus legi patrum nostrorum: propitius sit nobis Deus. Non est nobis vtile relinquere legẽ, & iustitias Dei. Non audiemus verba regis Antiochi, nec sacrificabimus, transgredientes legis nostræ mandata, vt eamus altera via. Lectio ij.

Et vt cessauit loqui verba hęc, accessit quidam Iudęus, in omnium oculis, sacrificare idolis sup aram in ciuitate Modin, secundum iussum regis: & vidit Mattathias, & doluit, & cõtremuerunt renes ei',

& ac-

&accensus est furor eius secundũ iudicium legis, & insiliens, trucidauit eum super aram: sed et virũ quem rex Antiochus miserat, qui cogebat immolare, occidit in ipso tempore, & aram destruxit, & Zelatus est legem, sicut fecit Phinees Zamri filio Salomi. Lect. iij.

Et exclamauit Mattathias voce magna in ciuitate dicẽs. Oĩs q Zelum habet legis, statuens testm̃, exeat post me. Et fugit ipse, & filij eius in mõtes: & reliquerunt q̃cũque habebant in ciuitate. Tũc descenderunt multi, quærentes iudicium & iustitiam, in desertũ: & sederunt ibi, ipsi, et filij eius, et mulieres eorum, & pecora eorum: qm̃ inundauerunt super eos mala.

Tertia die. Lectio j.

De libro j. Maccabæorum.

c. 2. f Appropinquauerũt dies Mattathię moriẽdi, et dixit filijs suis: Nunc confortata est superbia, et castigatio, et tempus euersionis, et ira indignationis. Nunc ergo, ò filij, æmulatores estote legis, et date animas vestras pro testamento patrum vestrorum, et mementote operum patrum, quę fecerunt in generationibus suis. & accipietis gloriam magnam, et nomen æternum. Lectio ij.

Abrahã, nonne in tentatione inuentus est fidelis, & reputatum est ei ad iustitiam? Ioseph in tempore angustię suę custodiuit mandatum, & factus est dominus Aegypti. Phinees pater noster, zelando zelum Dei, accepit testamentum sacerdotij ęterni. Iesus dum impleuit verbum, factus est dux ĩ Israel. Caleb dũ testificatur in Ecclesia, accepit hęreditatẽ. Lect. iij.

Dauid, in sua misericordia, consequutus est sedem regni in sæcula. Helias, dum zelat zelum legis, receptus est in cœlum. Ananias, Azarias, & Misael credentes, liberati sunt de flamma. Daniel, ĩ sua simplicitate, liberat⁹ est de ore leonũ. Et ita cogitate per generationem & generationẽ; qa omnes q sperant in eum, non infirmãtur.

Quarta die. Lect. j.

De libro j. Maccabæorum.

Defunct⁹ est Mattathias anno centesimo, & quadragesimo sexto: & sepultus est à filijs suis, in sepulcris patrum suorũ in Modin, & planxerunt eum omnis Israel, planctu magno. Et surrexit Iudas qui uocabatur Maccabæus fili⁹ eius pro eo: & adiuuabãt eum oẽs fratres eius, & uniuersi q se cõiunxerant patri eius: & prœliabũtur c. 2. g c. 3. a

tur

tur prælium Iſrael cum lætitia. Et dilatauit gloriã populo ſuo. Lc.ij.

E t perſequutus eſt iniquos, perſcrutans eos: & qui conturbabãt populum ſuum, omnes ſuccẽdit flammis, & repulſi sũt inimici eiꝰ prę timore eius; & omnes operarij iniquitatis conturbati ſunt: & directa eſt ſalus in manu eius. Et exacerbabat reges multos, & lętificabat Iacob in operibꝰ ſuis, & ĩ ſæculũ memoria eius in benedictione. Et perambulabat ciuitates Iuda, & perdidit impios ex eis, & auertit iram ab Iſrael: et nominatus eſt vſq; ad nouiſſimum terræ, et congregauit pereuntes. Lec.iij.

E t congregauit Apollonius gentes, et à Samaria uirtutem multã et magnam, ad bellãdũ contra Iſrael: et cognouit Iudas, et exijt ob uiã illi: et percuſſit, et occidit illũ, et ceciderũt vulnerati multi, et reliq fugerũt: et accepit ſpolia eorũ, et gladiũ Apollonij abſtulit Iudas, et erat pugnãs ĩ eo oĩbꝰ diebꝰ.

A Dñica quarta Octobris, vſq; ad primã Dñicam Nouemb. legitĩ liber ſecũdus Maccabęorũ. Lect.j.

INC. LIB. II. MACCABAEORVM.

c. 1. Ratribus qui ſunt per Aegyptum Iudæis, ſalutem dicunt, fratres q ſunt in Ieroſolymis Iudæi, & qui in regione Iudęa, & pacem bonã. Benefaciat vobis Deus, & meminerit teſtamenti ſui, quod loquutus eſt ad Abrahã, & Iſaac, & Iacob ſeruorum ſuorum fidelium: & det vobis cor omnibus, vt colatis eum, & faciatis eius voluntatem, corde magno, & animo volenti. Adaperiat cor veſtrum in lege ſua, & in præceptis ſuis, & faciat pacẽ. Exaudiat orationes veſtras, & recõciliet vobis, nec vos deſerat ĩ tẽpore malo. Et nũc, hic ſumus orantes pro uobis. Lect.ij.

F acturi igitur, quinta & uigeſima die menſis Casleu, purificationem templi, neceſſariũ duximus ſignificare vobis, vt & vos quoq; agatis diem ſcenopegię, & diem ignis, q datꝰ eſt quãdo Nehemias ędificato tẽplo, & altari, obtulit ſacrificia. Nam quum in Perſidẽ ducerentur patres noſtri, ſacerdotes q tũc cultores Dei erant, acceptum ignẽ de altari occultè abſcõderũt ĩ ualle, vbi erat puteus altꝰ, & ſiccus, & in eo contutati ſunt eũ, ita vt oĩbꝰ ignotꝰ eſſet locus. Lect.iij.

Quũ aũt prętérijſſent anni multi, & placuiſſet Deo, vt mitteret Nehemias à rege Perſidis, nepotes ſacerdotũ illorũ qui abſcõderant,

miſit

misit ad requirendū ignē: & sicut narrauerūt nobis, non inuenerūt ignem, sed aquā crassam, & iussit eos haurire, & afferre sibi: & sacrificia, q̄ imposita erāt, iussit sacerdos Nehemias aspergi aqua ipsa, & ligna, & q̄ erāt sup posita. Vtq; hoc factū ē, & tempus affuit quo sol refulsit, qui prius erat in nubilo: accensus est ignis magnus, ita vt omnes mirarentur. Lectio iiij.

c. 2. a INuenitur in descriptionibus Hieremiæ Prophetę, quòd iussit eos ignem accipere, qui transmigrabant, vt significatum est, et vt mandauit trāsmigratis. Et dedit illis legē, ne obliuiscerent̄ pręcepta dñi, & vt nō exerrarent mētibus, videntes simulacra aurea, et argentea, & ornamenta eorū. Et alia huiusmodi dicēs, hortabat̄ ne legē amouerēt à corde suo. Le. v.

Erat aūt in ipsa scriptura, qūo tabernaculum & arcam, iussit propheta, diuino respōso ad se facto, comitari secum, vsquequo exijt in montem, in quo Moyses ascendit, et vidit Dei hæreditatem. Et veniens ibi Hieremias, inuenit locum speluncæ: Et tabernaculum, et arcam, et altare incēsi intulit illuc, et ostium obstruxit. Et accesserunt quidam simul, qui sequebantur, vt notarent sibi locum: et non potuerunt inuenire. Lect. vj.

Vt aūt cognouit Hieremias, culpās illos, dixit, Quod ignotus erit locus; donec congreget Deus cōgregationē populi, et ꝓpitius fiat: et tūc dn̄s ostendet hęc, et apparebit maiestas Dn̄i, et nubes erit, sicut et Moysi manifestabat̄, et sicut quū Salomō petijt, ut loc⁹ sanctificaret̄ magno Deo, manifestabat hęc. Magnificè enim sapientiam tractabat: et vt sapientiā habens, obtulit sacrificium dedicationis, et cōsummationis templi.

Prima die. Lectio j.

De libro ij. Maccabęorum.

QVum sancta ciuitas habitaret in oī pace, leges etiā adhuc optimè custodirentur, propter Onię pontificis pietatem, et animos odio habentes mala, fiebat, ut et ipsi Reges et Principes, locū summo honore dignū ducerent, et templū maximis muneribus illustrarent, ita ut Seleuc⁹ Asiæ Rex, de redditibus suis, præstaret omnes sumptus, ad ministeriū sacrificiorum ꝑtinētes. Lect. ij. c. 3. a

Simon autē de tribu Beniamin, prępositus tēpli cōstitutus, cōtendebat

debat, obsistēte sibi Principe Sacerdotum, iniquū aliquid in ciuitate moliri: Sed quū uincere Oniā nō posset, venit ad Apolloniū Tharsęę filiū, qui eo tēpore erat dux Cęlesyrię, et Phenicis: et nūciauit ei, pecunijs innumerabilibus plenū esse ęrarium Ierosolymis, et communes copias immēsas esse, q̄ nō pertinent ad rationē sacrificiorū: esse autem possibile, sub potestate Regis cadere uniuersa. Lectio iij.

Quumq; retulisset ad Regē Apollonius, de pecunijs q̄ delatę erant, ille accitū Heliodoꝝ, qui erat sup negocia eius, misit cū mandatis, vt p̄dictā pecuniā transportaret. Statimque Heliodorus iter est aggressus, specie quidem, quasi per Cęlesyriā, et Phenicem ciuitates esset peragraturus, reuera autem Regis propositum perfecturus.

Secunda die. Lectio j.

De libro ij. Maccabęorum.

C.4.3 Heliodorus, quod decreuerat, pficiebat eodē loco ipse cū satellitib⁹ circa ęrariū, p̄sens. Sed spiritus oīpotentis Dei, magnā fecit suę ostēsionis euidentiā: ita ut oēs, q ausi fuerant parere ei, ruētes Dei uirtute, ī dissolutionē, et formidinē ꝯuerterent. Lect. ij.

Apparuit enim illis, quidā equus, terribilē habens sessorē, optimis operimētis adornatus: isq; cū impetu, Heliodoro priores calces elisit: qui autē ei sedebat, uidebat arma habere aurea. Alij etiam apparuerūt duo iuuenes, uirtute decori, optimi gloria, speciosiq; amictu, q circū steterūt eū, et exvtraq; parte flagellabāt, sine ītermissiōe multis plagis uerberātes. Lect. iij.

Subito aūt, Heliodorus cōcidit ī terrā, eūq; multa caligine circūfusum, rapuerunt, atq; in sella gestatoria positū eiecerunt. Et is, q cū multis cursoribus, et satellitibus prędictū ingressus est ęrariū, portabatur nullo sibi auxiliū ferente, manifesta Dei cognita uirtute, et ille qdē p diuinā uirtūtē iacebat mut⁹, atq; oī spe, et salute priuat⁹.

Tertia die. Lect. j.

De libro ij. Maccabæorum.

Simon prædictus, pecuniarū, et patriæ delator, male loquebatur de Onia, tāquā ipse Heliodorū instigasset ad hęc, et ipse fuisset inuentor malorū: prouisorēq; ciuitatis, ac defensorem gētis suę, et æmulatorē legis Dei, audebat insidiatorem regni dicere. Lect. ij. C.4.1

Sed quum inimicitię intātū pro-

cederent

cederent, ut etiã per quoſdam Simonis neceſſarios, homicidia fierent: cõſiderans Onias periculum cõtẽtionis, et Apolloniũ inſanire, vtpotè ducem Cęleſirię, & Phœnicis, ad augendã malitiã Simonis, ad regem ſe contulit, nõ vt ciuiũ accuſator, ſed cõmunẽ vtilitatẽ, apud ſemetipsũ uniuerſę multitudinis conſiderans. Videbat enim, ſine regali prouidẽtia, impoſſibile eſſe pacẽ reb⁹ dari, nec Simonem poſſe ceſſare à ſtultitia ſua. Le. iij.

Sed poſt Seleuci uitæ exceſſum, quũ ſuſcepiſſet regnũ Antiochus, qui Nobilis appellabatur; ambiebat Iaſon, frater Onię, ſummũ ſacerdotium: adito rege, promittẽs ei argẽti talẽta treceta ſexaginta, et ex redditibus alijs talenta octoginta. Sup hoc ꝑmittebat et alia cẽtũ quinquaginta, ſi poteſtati ei⁹ cõcederet, gymnaſiũ, et Ephebiã ſibi cõſtituere, et eos q in Ieroſolymis erãt, Antiochenos ſcribere.

Quarta die. Lect. j.

De libro ij. Maccabæorum.

C. 5. a EOdem tẽpore, Antiochus ſecũdã profectionẽ parauit in Aegyptum. Contigit aũt, per vniuerſam Hieroſolymorũ ciuitatẽ, videri diebus quadraginta per aera, equites diſcurrẽtes, auratas ſtolas habentes, et haſtas quaſi cohortes armatas, & curſus equorum per ordines digeſtos: & congreſſiones fieri cominus, & ſcutorum motus, & galeatorum multitudinem gladijs diſtrictis, & telorum iactus, & aureorum armorum ſplendorem, omniſq; generis loricarum. Quapropter oẽs rogabãt ĩ bonũ mõſtra cõuerti. Lec. ij.

Sed quũ falſus rumor exiſſet, tanquã vita exceſſiſſet Antiochus, aſſumptis Iaſon nõ minus mille uiris, repentè aggreſſus eſt ciuitatẽ: & ciuibus ad murũ cõuolantib⁹, ad ultimum apprehenſa ciuitate, Menelaus fugit in arcem: Iaſon verò, non parcebat in cæde ciuibus ſuis, nec cogitabat, proſperitatem aduerſus cognatos, malum eſſe maximum, arbitrans, hoſtium & non ciuium ſe trophæa capturum. Lectio iij.

Et principatum quidẽ non obtinuit, finem uerò inſidiaꝝ ſuarum confuſionem accepit: & profugus iterum abijt in Ammanitem. Ad ultimũ, in exitiũ ſui cõcluſus ab Areta Arabũ tyranno, fugiens de ciuitate ĩ ciuitatẽ, oĩb⁹ odioſus vt refuga legũ & execrabilis, vt pa

triç & ciuium hostis, in Aegyptū extrusus est: & qui multos de patria sua expulerat, peregrè perijt.

Quinta die. Lect. j.

De libro ij. Maccabęorum.

C. 6. d Eleazarus unus de primoribus scribarum, vir ætate prouectus, & uultu decorus, aperto, ore hians, compellebatur carnē porcinā manducare. At ille, gloriosissimā mortem, magis quàm odibilem uitam complectens, voluntariè præibat ad supplicium. Intuens autem, quemadmodum oporteret accedere, patienter sustinens, destinauit non admittere illicita, propter vitę amorē. Lect. ij.

Hi autē qui astabant, iniqua miseratione cōmoti, ꝓpter antiquā viri amicitiā, tollentes eū, secretò rogabant afferri carnes, quibus vesci ei licebat, ut simularet manducasse, sicut Rex imperauerat, de sacrificij carnibus: ut hoc facto à morte liberaret, & propterueterē viri amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem. Lectio iij.

At ille, cogitare cępit, ętatis ac senectutis suę, eminentiam dignam & ingenitæ nobilitatis canitiem, atq; à puero optimę conuersationis actus, & secūdum sanctę, & à Deo conditę legis constituta: respondit citò, dicēs: pręmitti se velle in infernum. Nō enim ętati nostrę dignum est, inquit, fingere: ut multi adolescentes, arbitrantes Eleazarū nonaginta annorū, transisse ad uitam alienigenarū, & ipsi ꝓpter meā simulationē, & ꝓpter modicū corruptibilis vitæ temp⁹ decipiant̄, & per hoc, maculā, atq; execrationē meę senectuti cōqrā.

Sexta die. Lectio j.

De libro ij. Maccabæorum.

Contigit, septem fratres vnà C. 7. a cum matre sua apprehēsos, compelli à Rege, edere contra fas carnes porcinas, flagris, & taureis cruciatos. Vnus autem ex illis qui erat primus, sic ait. Quid quæris, & quid uis discere à nobis? parati sum⁹ mori magis, quàm patrias Dei leges præuaricari. Iratus itaque Rex, iussit sartagines & ollas æneas succendi. Lectio ij.

Quibus statim succensis, iussit, ei qui prior fuerat loquutus, amputari linguā, & cute capitis abstracta, summas quoq; manus, & pedes, ei præcidi, cæteris eius fratribus & matre inspiciētibus. Et quū iam per omnia inutilis factus esset, iussit ignē admoueri, et adhuc

spiran-

ſpirantem torreri in ſartagine, in qua quum diu cruciaretur, cæteri, unà cum matre, inuicem ſe hortabantur mori fortiter. Lectio iij.

Mortuo illo primo, hoc modo, ſequentem deducebant ad illudendum, & cute capitis eius cum capillis abſtracta, interrogabant ſi manducaret, priuſquam toto corpore, per membra ſingula puniretur. At ille reſpondens patria voce, dixit. Non faciam. Propter quod, & iſte, ſequenti loco primi tormenta ſuſcepit.

Septima die. Lectio j.

De libro ſecundo Maccabæorũ.

C.7.c Antiochus cõtemni ſe arbitrat⁹, ſimul & exprobrãtis voce deſpecta, quũ adhuc adoleſcentior ſupereſſet, nõ ſolũ verbis hortabatur, ſed et cum iuramẽto affirmabat, diuitem ſe & beatum facturum, et translatum à patrijs legibus amicum habiturũ, & res neceſſarias ei præbiturũ. Lectio ij.

Sed ad hęc quũ adoleſcẽs nequaquã inclinaret, vocauit rex matrẽ, & ſuadebat ei, vt adoleſcẽti fieret ĩ ſalutẽ. Quũ aũt multis eã verbis eſſet hortatus, pmiſit ſuaſurã ſe filio ſuo. Itaq; inclinata ad illum, irridens crudelem tyrannum, ait patria uoce. Fili mi miſerere mei, quę te in utero nouẽ mẽſibus portaui, & lac triennio dedi, & alui, et in ætatem iſtam perduxi. Lect. iij.

Peto nate, ut aſpicias ad cœlum & terram, & ad oĩa q̃ in eis ſunt: Et intelligas, quia ex nihilo fecit illa Deus, & hoĩum genus: ita fiet vt non timeas carnificem iſtũ: ſed dignus fratribus tuis effectus particeps, ſuſcipe mortẽ, ut in illa miſeratione, cum fratribus tuis te recipiam. Quum hæc illa adhuc diceret, ait adoleſcens. Quem ſuſtinetis? non obedio præcepto regis, ſed præcepto legis, quæ data eſt nobis per Moyſen.

Infraſcripta Reſponſoria, dicũtur tantũ Dominicis diebus qñ fit de Dominica, à Dominica j. Nouẽb. vſq; ad Aduen. Domini, quo tempore infraſcripti libri Prophetarum legentur infraſcripto modo.

℟.j. Domine oĩpotens, Deus Iſrael, anima in anguſtijs, & ſpirit⁹ anxius clamat ad te. Audi dñe & miſerere, quia Deus miſericors es. ℣. Iniquitates noſtrę, & peccata noſtra ſuper nos sũt, & ĩ ipſis nos tabeſcim⁹. Audi domine & miſe.

℟.ij. Viuo ego dicit dominus Deus, nolo mortẽ impij, ſed vt conuertatur

uertatur impius a uia sua: & uiuat. Conuertimini à vijs vestris pessimis. ℣. Peccauimus, iniquitatem fecimus, impiè egimus, & recessimus, & declinauimus à mandatis tuis, ac iudicijs. Cōuertimini à vijs vestris pessimis.

℟. iij. Congregabuntur filij Iuda, & filij Israel pariter, & ponent sibimet caput unum, & ascendent de terra: Et dicetur eis, filij Dei viuentis. ℣. In monte Sion, & in Hierusalē erit saluatio, & in residuis quos dominus vocauerit. Et dicetur eis, filij Dei viuentis. ℣. Gloria patri. Et dicē eis, filij Dei viuētis.

℟. iiij Iuxta est dies Domini super omnes gentes, & sicut fecisti fiet tibi: Retributionem tuam conuertet in caput tuum. ℣. Quærite bonum, & non malum, ut uiuatis. Retributionem tuam conuertet.

℟. v. Quum angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum; Vt ueniat ad te oratio mea, ad templum sanctum tuū. ℣. Dabis ueritatem Iacob & misericordiam. Vt ueniat ad te oratio mea, ad templum sanctum tuum.

℟. vj. Bonus dn̄s, & confortans in die tribulationis, & sciens sperantes in se. Dn̄s patiens, & magnus fortitudine. ℣. Mundi sunt oculi tui ne uideas malum: & respicere ad iniquitatem non poteris, quare non respicis iniqua agētes? Dominus patiēs. ℣. Gloria patri. Dominus patiēs, & magnus fortitu.

℟. vij. Ego uobiscum sum dicit Dominus exercituum, & spiritus meus erit in medio vestri: Nolite timere. ℣. Quærite dominū omnes mansueti terrę, qui iudicium eius operati estis. Nolite timere.

℟. viij. Reuertimini ad me, & ego reuertar ad vos, dicit Dn̄s exercitum: Et conuertimini, & videbitis quid sit inter iustum, & impium, & inter seruientem Deo, et non seruientem ei. ℣. Loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo, ueritatem, & iudicium pacis, iudicate in portis vestris. Et conuertimini. ℣. Gloria patri. Et conuertimini, & videbitis quid.

Dominica prima legitur Baruch, secūda Ezechiel, & tertia Daniel, Si litera Dn̄icalis fuerit E. Liber Ezechielis legitur feria vj. quę erit xiiij. Si D. Liber Danielis legitur feria iij. quę erit xvij. de quo legit̄ vsq; dum ponantur tres primi Prophetæ minores, uel fiat officium, alicuius Dominicæ. Lectio j.

INCIPIT

INCIPIT LIBER BARVCH PROPH.

C.1.a
Aec verba libri, q̃ ſcripſit Baruch fili⁹ Neriæ, filij Maaſię, filij Sedecię, filij Sedei, filij Helcię ĩ Babylonia, ĩ anno q̃nto, ĩ ſeptimo die mẽſis, ĩ tpe quo ceperũt Chaldęi Hierl'em, & ſuccẽderũt eã igni. Et legit Baruch verba libri huius, ad aures Iechoniæ filij Ioacĩ Regis Iuda, & ad aures vniuerſi ppl̃i, veniẽtis ad librũ. **Lec.ij.**

Et ad aures potentium filiorum Regum, & ad aures presbiterorũ, & ad aures populi, à minimo, vſque ad maximum eorum omniũ habitantium ĩ Babylonia, ad flumen Sodi. Qui audientes plorabant, & ieiunabant, & orabant in conſpectu Domini. Et collegerũt pecuniam, ſecundum quod potuit uniuſcuiuſq; manus. **Lect.iij.**

Et miſerunt in Hieruſalẽ, ad Ioacim, filium Helcię filij Salom ſacerdotẽ, et ad ſacerdotes, et ad omnem populũ, qui inuenti ſunt cũ eo in Hieruſalẽ, quum acciperet vaſa templi Domini, quæ ablata fuerant de templo, reuocare ĩ terram Iuda decima die menſis Siban, uaſa argentea quæ fecit Sedecias filius Ioſię, Rex Iuda, poſtea quam cepiſſet Nabuchodonoſor Rex Babylonis Iechoniã, & Principes, & vinctos, & potẽtes, & populum terrę ab Hieruſalẽ, & duxit eos uinctos ĩ Babylonẽ. **Lect.iiij.**

ET dixerũt. Domine noli meminiſſe iniquitatum patrũ noſtrorum, ſed memento manus tuę, & nominis tui in tempore iſto: quia tu es dominus Deus noſter, & laudabimus te domine, quia propter hoc, dediſti timorem tuum in cordibus noſtris, & ut inuocemus nomen tuum, & laudemus te in captiuitate noſtra, quia conuertimur ab iniquitate patrum noſtrorum, q̃ peccauerunt ante te. **Lectio v.** C.1.a

Et ecce, nos in captiuitate noſtra ſumus hodie, qua nos diſperſiſti ĩ improperium, & ĩ maledictũ, et in peccatum, ſecundũ omnes iniquitates patrum noſtrorum, qui receſſerunt à te, domine Deus noſter. Audi Iſrael mãdata uitæ: auribus percipe, ut ſcias prudentiã. Quid eſt Iſrael, quòd in terra inimicorũ es? inueteraſti in terra aliena, coinqnatus es cum mortuis, deputatus es cum deſcendentibus in infernum: Dereliquiſti fontem ſapientiæ. **Lectio vj.**

Nam si in uia Dei ambulasses, habitasses utiq; in pace super terram. Disce ubi sit prudentia, ubi sit uirtus, ubi sit ītellectus: ut scias simul, ubi sit lōgiturnitas uitę, & uictus, ubi sit lumen oculorū, & pax. Quis inuenit locum eius, & quis intrauit in thesauros eius? Vbi sunt Principes gentium, & qui dominatur super bestias, quę sunt super terram?

Prima die. Lect. j.

De Baruch Propheta.

C. 4. Hic liber mandatorum Dei, & lex quæ est in æternum: omnes qui tenent eam, peruenięt ad uitam: qui autem dereliquerūt eam, in mortem. Conuertere Iacob, & apprehende eam, ambulā per uiam ad splendorem eius, cōtra lumen eius. Ne tradas alteri gloriam tuam, & dignitatem tuā genti alienæ. Beati sumus Israel: quia, quæ Deo placent, manifesta sunt nobis. Lectio ij.

Animæquior esto populus Dei, memorabilis Israel. Venundati estis gentibus, non in perditionē: sed propter quod, in ira Dei, ad iracundiam prouocastis dominū traditi estis aduersarijs. Exacerbastis enim eum qui fecit uos, Deū æternum, immolantes dęmonijs, & non Deo. Lectio iij.

Obliti enim estis eum q nutriuit vos, & contristastis nutricem vestram Hierusalem. Vidit enim iracundiam à Deo venientem vobis, & dixit. Audite confines Siō; adduxit enim mihi Deus luctum magnum: uidi enim captiuitatē populi mei, filiorum meorum & filiarum, quam superduxit illis æternus. Nutriui enim illos cum iucunditate: dimisi autem illos cum fletu & luctu. Lectio j.

INCIP. LIB. EZECHIELIS PROPH.

Et factum est in tricesimo anno, in quarto, in quinta mensis, quum essem in medio captiuorum iuxta fluuium Chobar, aperti sunt Cęli, & uidi visiones Dei. In quinta mensis, (ipse est annus quint' trāsmigrationis Regis Ioacim) factum est uerbū Domini, ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Domini. Lect. ij. C. 1. 1

Et uidi, & ecce, vētus turbinis veniebat ab Aquilone, & nubes magna, & ignis inuoluēs, & splendor in circuitu eius: & de medio eius

quasi

quasi species electri, idest, de medio ignis. Et in medio eius similitudo quatuor aĩalium, & hic aspectus eorum. Similitudo hominis in eis: & quatuor facies vni: & quatuor pennæ vni. Lectio iij.

Et pedes eorũ pedes recti, & planta pedis eorum, quasi planta pedis uituli, & scintillę quasi aspect' ęris candentis: & manus hominis sub pennis eorũ, in quatuor partibus: & facies, & pẽnas ꝑ quatuor partes habebant: iunctęq; erant pennę eorũ, alterius ad alterũ: non reuertebantur quum incederẽt, sed vnumquodq; ante faciẽ suã gradiebatur. Similitudo autẽ uultus eorũ, facies hominis, & facies leonis à dextris ipsorum quatuor: facies autem bouis, à sinistris ipsorum quatuor: & facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. Lect. iiij.

C. 2. a Et audiui loquentem ad me, & dicentẽ. Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad gẽtes apostatrices, q̃ recesserũt à me: Ipsi & patres eoꝝ ꝑuaricati sũt pactũ meũ, vsq; ad diẽ hãc. Et filij dura facie & ĩdomabili corde sunt, ad quos ego mitto te: & dices ad eos. Hęc dicit dñs De': si fortè vel ipsi audiãt, & si forte quiescãt, qm̃ domus exasperãs est: & scient q̃a propheta fuerit in medio eoꝝ. Lec. v.

Tu ergo fili hominis ne timeas eos, neq; sermones eorũ metuas: qm̃ increduli & subuersores sũt tecum, & cum scorpionib' habitas. Verba eorum ne timeas, & vultus eorũ ne formides: quia dom' exasperans est. Loqueris ergo verba mea ad eos, si fortè audiãt, & quiescãt: qm̃ irritatores sunt. Lectio vj.

Tu autem fili hominis, audi quęcũq; loquor ad te, & noli esse exasperans, sicut domus exasperatrix est: aperi os tuũ, & comede q̃cũq; ego do tibi. Et uidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat inuolutus liber: & expãdit illũ corã me, q erat script' ĩtus, & foris: & scriptę erãt ĩ eo lamẽtationes, & carmẽ, & vę.

Prima die. Lectio j.

De Ezechiele Propheta.

Dixit ad me: Fili hoĩs, quodcunq; ĩueneris comede: comede uolumẽ istud, & vadẽs loq̃re ad filios Isrl. Et aperui os meũ, & cibauit me uolumine illo. Et dixit ad me: Fili hoĩs, vẽter tuus comedet, & viscera tua cõplebũtur volumine isto, q̃d ego do tibi: & comedi illud, & factũ ẽ ĩ ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fi- C. 3. a

li hoīs, vade ad domū Iſrael, & lo
queris uerba mea ad eos. Lect. ij.
Non enim ad populum profundi
ſermonis, & ignotę linguę tu mit
teris, ad domū Iſrael: neq; ad po-
pulos multos profundi ſermonis,
& ignotę linguę, quorū non poſſis
audire ſermones: & ſi ad illos mit-
tereris, ipſi audirent te. Domus
autē Iſrael nolunt audire te, quia
nolunt audire me. Oīs quippe do
mus Iſrael, attrita fronte eſt, & du
ro corde. Ecce dedi faciem tuā, va
lentiorē faciebus eoꝝ, & frontem
tuam, duriorē frontibus eorū. Vt
adamantem, & vt ſilicem dedi fa-
ciem tuam: ne timeas eos, neque
metuas à facie eorum, quia dom⁹
exaſperans eſt. Lectio iij.
Et dixit ad me: Fili hoīs, oēs ſer-
mones meos quos loquor ad te,
aſſume ī corde tuo, & aurib⁹ tuis
audi. Et vade, īgredere ad trāſmi-
grationē, ad filios ppl̄i tui, & loq̄-
ris ad eos, & dices eis, Hęc dicit dn̄s
De⁹: ſi fortè audiāt & quieſcāt. Et
aſſumpſit me ſpūs, & audiui poſt
me, vocē ꝯmotionis magnę. Bn̄di
cta glīa Dn̄i de loco ſuo. Et vocē
alarū aīaliū, pcutientiū altera ad
alterā, & uocē rotarum ſequētiū
aīalia, et vocē cōmotionis magnę.

Secunda die. Lectio j.
De Ezechiele Propheta.
FActus eſt ſermo Domini ad c. 13.
me, dicens. Fili hominis, va-
ticinare ad prophetas Iſrael, qui
prophetant: & dices prophetan-
tibus de corde ſuo. Audite uerbū
Domini: Hæc dicit domin⁹ De⁹.
Væ prophetis inſipientibus, qui
ſequuntur ſpiritum ſuū, & nihil
vident. Quaſi vulpes in deſertis,
prophetæ tui Iſrael erant. Non
aſcēdiſtis ex aduerſo, neq; oppo-
ſuiſtis murū pro domo Iſrael: ut
ſtaretis ī pręlio ī die Dn̄i. Lect. ij.
Vident vana, & diuināt menda-
cium, dicentes: Ait Dominus:
quum dominus non miſerit eos:
& perſeuerauerunt confirmare
ſermonem. Nunquid non uiſio-
nem caſſam uidiſtis, & diuinatio-
nem mendacem loquuti eſtis? &
dicitis. Ait Dominus: quum ego
non ſim loquutus. Propterea hęc
dicit dominus Deus. Quia loquu
ti eſtis vana, & vidiſtis menda-
cium: ideo ecce ego ad vos, dicit
dominus Deus. Lectio iij.
Et erit manus mea, ſuper prophe
tas qui uidēt vana, & diuināt mē-
daciū: in concilio populi mei nō
erunt, & in ſcriptura domus Iſrael
non

non scribentur, nec in terram Israel ingredientur; & scietis quia ego domin⁹ Deus, eò quòd deceperint populum meum, dicentes; Pax, & non est pax: & ipse ędificabat parietem, illi autem liniebant eum luto, absque paleis.

Tertia die. Lectio j.

De Ezechiele Propheta.

c.14. FActus est sermo Domini ad me, dicens. Fili hominis, qd fiet de ligno uitis, ex omnibus lignis nemorum, quę sunt inter ligna syluarum? Nũquid tollẽt de ea lignũ, vt fiat opus, aut fabricabitur de ea paxillus, ut dependeat in eo quodcunq; vas? Ecce, igni datum est in escam, utranq; partẽ eius consumpsit ignis, & medietas eius redacta est in fauillã: nũquid vtile erit ad opus? Etiam quum esset integrum, non erat aptum ad opus: quantò magis quum illud ignis deuorauerit, et combusserit, nihil ex eo fiet operis? Lectio ij.

Propterea hęc dicit domin⁹ De⁹. Qũo lignum uitis inter ligna syluarum, quod dedi igni ad deuorandum, sic tradam habitatores Hierusalem. Et ponam faciem meam in eos: de igne egredientur, & ignis cõsumet eos: & scietis qa ego dominus, quũ posuero faciẽ meam in eos, & dedero terram inuiam, & desolatam, eò quòd præuaricatores extiterint, dicit dominus Deus. Lectio iij.

Et factus est sermo Dñi ad me, dicens. Fili hoĩs, notas fac Hierusalem abominationes suas, & dices. Hęc dicit dñs Deus Hierusalem. Radix tua, & generatio tua de terra Chanaan, pater tu⁹ Amorrheus, & mater tua Cethęa. Et qñ nata es, in die ortus tui non est p̃cisus umbilicus tuus, & aqua non es lota in salutem, nec sale salita, nec inuoluta pannis. Lectio j.

INCIPIT LIB. DANIELIS PROPH.

ANno tertio regni Ioacĩ Regis Iuda, venit Nabuchodonosor Rex Babylonis, in Hierl'em, & obsedit eã: & tradidit Dñs in manu ei⁹ Ioacĩ Regẽ Iudę, & partẽ vasorũ dom⁹ Dei: & asportauit eã ĩ terram Sennaar, ĩ domũ Dei sui, & vasa ĩtulit in domũ thesauri Dei sui. Lect. ij. c.1.a

Et ait Rex Asphenem præposito eunuchorũ, ut introduceret de filijs Israel, & de semine Regio & tyrannorũ, pueros, in quibus nulla esset macula, đcoros forma, & erueditos oĩ sapiẽtia, cautos sciẽtia, &

doctos

doctos disciplina, & qui possent stare in palatio Regis: vt doceret eos literas, & linguam Chaldæorum. Lectio iij.

Et constituit eis Rex annonam p singulos dies, de cibis suis, & de vino vnde bibebat ipse; vt enutriti trib' annis, postea starēt in cōspectu Regis. Fuerunt ergo inter eos de filijs Iudæ, Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. Et imposuit eis præpositus eunuchorum nomina, Danieli Baltassar, Ananiæ Sidrach, Misaeli Misach, Azariæ Abdenago. Lectio iiij.

PRoposuit autē Daniel ī corde suo, ne pollueret̄ de mēsa Regis, neq; de vino potus eius: & rogauit eunuchorum præpositū ne contaminaretur: Dedit autem Deus Danieli, gratiā & misericordiam, in conspectu Principis eunuchorum. Et ait Princeps eunuchorum ad Danielē. Timeo ego dominum meum Regem, qui cōstituit uobis cibum & potum: qui si uiderit uultus vestros macilentiores, prę cæteris adolescentibus coęuis uestris, condemnabitis caput meum Regi. Lectio v.

Et dixit Daniel ad Malasar, quem constituerat princeps eunuchorū super Danielem, Ananiā, Misaelem, & Azariam. Tenta nos obsecro seruos tuos, decem diebus: & dentur nobis legumina ad vescēdum, & aqua ad bibendum: & cōtemplare uultus nostros, & vultus puerorum qui vescuntur cibo regio: & sicut videris, facies cum seruis tuis. Qui audito sermone huiuscemodi, tentauit eos diebus decem. Post dies autē decē, apparuerūt vultus eorum meliores, & corpulentiores præ omnibus pueris, qui vescebant̄ cibo regio. Lec. vj.

Porrò Malasar tollebat cibaria, & vinū potus eorū, dabatq; eis legumina. Pueris autē his, dedit De' scientiā, & disciplinā, ī omni libro & sapientia: Danieli aūt, intelligētiam oīum visionū, & somniorū. Completis itaq; dieb', post quos dixerat Rex ut introducerētur: introduxit eos pręposit⁹ eunuchorum, in cōspectu Nabuchodonosor. Cūq; eis loquut' fuisset Rex, non sunt inuēti tales de vniuersis, vt Daniel, Ananias, Misael, & Azarias: & steterūt in cōspectu Regis.

Prima die. Lectio j.

De Daniele Propheta.

DIxit Daniel Nabuchodonosor Regi. Tu Rex Regū c.2.

es:

es:& Deus cęli, regnum, & fortitudinem, & imperium, & gloriam dedit tibi: & omnia in quibus habitant filij hominum, & bestiæ agri: Volucres quoque cœli dedit in manu tua, & sub ditione tua, vniuersa constituit. Tu es ergo caput aureum: Et post te consurget regnum aliud, minus te, argenteum, & regnum tertium aliud, æreum, quod imperabit vniuersę terrę: & regnum quartũ erit velut ferreum. Quomodo ferrum cõminuit et domat oĩa; sic comminuet & conteret omnia hæc. Lect. ij.

Porrò, quia vidisti pedum & digitorum partẽ testeam figuli, & partem ferream: regnũ diuisum erit, quod tamen de plãtario ferri orietur, secundũ qđ vidisti, ferrũ mistum testæ ex luto: Et digitos pedũ ex parte ferreos, & ex parte fictiles: ex parte regnum erit solidũ, & ex parte contritum. Lectio iij.

Quod autẽ vidisti ferrum mistũ testæ, ex luto, commiscebuntur quidem humano semine, sed non adhærebunt sibi, sicuti ferrum misceri non põt testę. In dieb' aũt regnorũ illorũ, suscitabit Deus cęli regnum, qđ in ęternum non dissipabit, & regnũ eius alteri populo nõ tradetur: comminuet autem, & consumet vniuersa regna hęc: & ipsum stabit in ęternum.

Secunda die. Lectio j.

De Daniele Propheta.

PRonuncians Nabuchodonosor Rex ait. Verè ne Sidrach, Misach, et Abdenago, Deos meos non colitis, & statuam aureã quã constitui, non adoratis? Nunc ergo, si estis parati, quacunque hora audieritis sonitum tubę, fistulę, citharę, sãbucę, psalterij, & symphonię, omnisq; generis musicorum, prosternite vos, & adorate statuã quam feci: quod si non adoraueritis, eadem hora mittemini in fornacẽ ignis ardẽtis. Et quis est De' q eripiet vos de manu mea? Le. ij. c. 3. b

Respondentes Sidrach, Misach, & Abdenago, dixerunt Regi Nabuchodonosor. Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enĩ De' noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardẽtis, & de manibus tuis, ò Rex, liberare: quod si noluerit, notum sit tibi Rex, quia Deos tuos non colimus, & statuam auream, quam erexisti non adoramus. Lectio iij.

Tunc Nabuchodonosor replet' est furore: & aspectus faciei illius immu-

immutatus est super Sidrach, Misach, & Abdenago: & pręcepit, vt succenderetur fornax, septuplum quàm succendi consueuerat. Et cōfestim viri illi, vincti cum braccis suis, & tiaris, & calceamentis, & vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis: nam iussio Regis vrgebat. Et ceciderunt in medio camino ignis ardentis colligati, & ambulabant in medio flammæ, laudantes Deum, & benedicentes Domino.

Tertia die. Lectio j.

De Daniele Propheta.

c. 4. d Quod vidit Rex vigilem, & sanctum descendere de Cęlo, & dicere. Succidite arborem, & dissipate illam; attamen germen radicum eius in terra dimittite, & vinciatur ferro, & ære in herbis foris, & rore cœli cōspergatur: & cum feris sit pabulū eius, donec septem tempora mutētur super eum. Hęc est interpretatio sententiæ Altissimi, quę peruenit super dominum meum Regem. Lectio ij.

Eijcient te ab hominibus, & cum bestijs, ferisq; erit habitatio tua, et fęnum vt bos comedes, & rore cęli infunderis. Septem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias, quòd dominet̄ Excelsus super regnum hominum, & cuicūque voluerit, det illud. Lectio iij.

Quod autem præcepit vt relinqueretur germen radicum eius, idest arboris: regnum tuum tibi manebit, postquam cognoueris potestatem esse cœlestem. Quamobrem Rex, consilium meum placeat tibi, & peccata tua eleemosynis redime, & iniqtates tuas misericordijs pauperum; forsitan ignoscet Deus delictis tuis. Omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor Regem.

Quarta die. Lectio j.

De Daniele Propheta.

Viri illi curiosius inquirentes, inuenerunt Danielem orantem, & obsecrantem Deum suum: & accedentes, loquuti sunt Regi super edicto. Rex, nunqd nō cōstituisti, vt omnis homo, qui rogaret quemquam de dijs, & hominibus, vsque ad dies triginta, nisi te Rex, mitteretur in lacum Leonum? Ad quos respondēs Rex, ait. Verus est sermo, iuxta decretum Medorum atque Persarum, quod præuaricari non licet. Lectio ij. c. 6. c

Tunc respondentes dixerunt coram

ram Rege. Daniel de filijs captiuitatis Iudæ, non curauit de lege tua, & de edicto quod cōstituisti: sed trib⁹ temporibus per diē orat obsecratione sua. Quod uerbum quum audisset Rex, satis cōtristatus est, & pro Daniele posuit cor vt liberaret eū, & vsq; ad occasū Solis laborabat vt erueret illum. Viri autem illi intelligentes Regem, dixerunt ei: Scito Rex, quia lex Medorum atq; Persarum est, ut omne decretū quod constituerit Rex, nō liceat īmutari. Lect.iij.

Tunc Rex præcepit, & adduxerūt Danielem, et miserūt eum in lacū Leonum. Dixitq; Rex Danieli: Deus tuus quē colis semper, ipse liberabit te. Allatusque est lapis vnus, & positus est super os laci; quē obsignauit Rex annulo suo, et annulo optimatum suorum, ne quid fieret contra Danielem. Et abijt Rex in domum suam, & dormiuit incœnatus, cibiq; non sunt allati coram eo, insuper & somn⁹ recessit ab eo.

Quinta die. Lectio j.

De Daniele Propheta.

C.6.e Rex primo diluculo consurgens, festinus ad lacum Leonum perrexit: appropinquāsque lacui, Danielem voce lacrymabili inclamauit, & affatus est eum. Daniel serue Dei uiuentis, De⁹ tu⁹ cui tu seruis sp, putasne valuit te liberare à Leonib⁹? Lect.ij.

Et Daniel Regi respondens ait: Rex in æternum uiue. Deus meus misit Angelum suum, & conclusit ora Leonum, & non nocuerūt mihi: quia coram eo iustitia est inuenta ī me: sed & coram te, Rex, delictū non feci. Tunc uehementer Rex gauisus ē sup eo, & Danielem pcepit educi de lacu. Lec.iij.

Eductusq; est Daniel de lacu, & nulla læsio inuēta est in eo, qa credidit Deo suo. Iubente aūt Rege, adducti sunt uiri illi q accusauerunt Danielē, & ī lacū Leonū missi sūt, ipsi, & filij, & uxores eoꝝ; & nō puenerūt vsq; ad pauimentū laci, donec arriperēt eos Leones, & oīa ossa eorum comminuerūt.

Sexta die. Lectio j.

De Daniele Propheta.

In anno primo Darij filij Assueri de semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldæorum: anno vno regni ei⁹, ego Daniel intellexi in libris, numerū annorum, de quo factus ē sermo Dñi ad Hieremiā prophetā, ut cō- c.9.a

plerentur

plerentur desolationis Hierusalem septuaginta anni: & posui faciem meam ad dominum Deum meum, rogare & deprecari in ieiunijs, sacco, & cinere: & oraui dominum Deum meum, & confessus sum, & dixi. Lectio ij.

Obsecro domine Deus, magne, & terribilis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus te, & custodientibus mandata tua. Peccauimus, iniquitatem fecimus, impiè egimus, & recessimus, & declinauimus à mandatis tuis ac iudicijs. Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione à principio, cito volans tetigit me, in tempore sacrificij vespertini, & docuit me, & loquutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum vt docerē te, & intelligeres. Lectio iij.

Ab exordio precum tuarū, egressus est sermo: ego autem veni vt indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu autem animaduerte sermonem, & intellige visionem. Septuaginta hebdomades abbreuiatę sunt super populū tuum, & super vrbem sanctam tuam; vt consummetur preuaricatio, & finem accipiat peccatū, & deleatur iniquitas, et adducatur iustitia sempiterna, & impleatur visio & Prophetia, & vngatur sanctus sanctorū.

De duodecim Prophetis minoribus legentur duodecim lectiones tātum, idest, vna cuiuslibet, si fuerit feria legētur tres, & si Dominica sex, si ergo litera Dominic. fuerit A. E. vel F. tres primi legentur vigesimaprima, si B. vigesimaoctaua, si C. & D. vigesima, si G. vigesimaquinta, deinde legētur reliqui ordine suprascripto, qui sufficiēt vsque ad Aduentum Domini. Infrascr. sūt tres primi Prophetæ.

INCIPIT LIBER OSEE Prophetæ. C. 1. a

Verbum Domini quod factum est ad Osee filium Beeri, in diebus Oziæ, Ioathan, Achaz, Ezechiæ regum Iuda, & in diebus Ieroboā filij Ioas regis Israel. Principium loquendi domino in Osee: & dixit dominus ad Osee. Vade, sume tibi vxorem fornicationum, & fac filios fornicationum, quia fornicans fornicabitur terra à domino. Et abijt, & accepit Gomer filiam Debelaim, & concepit, & peperit ei filium. Et dixit dominus ad eum: Voca nomen eius Iezrahel:

hel: quoniam adhuc modicum, & visitabo sanguinem Iezrahel super domum Iehu, & quiescere faciam regnum domus Israel.

INCIPIT LIBER IOELIS Prophetæ.

C.1.a Verbum Domini quod factum est ad Ioel filiũ Phathuel. Audite hoc senes, & auribus percipite omnes habitatores terræ: si factũ est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? Super hoc filijs vestris narrate, & filij vestri filijs suis, & filij eorum generationi alteræ. Residuum erucæ comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo. Expergiscimini ebrij, & flete, & vlulate omnes qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam perijt ab ore vestro. Gens enim ascendit super terram meam, fortis & innumerabilis: dẽtes eius vt dentes leonis: & molares eius vt catuli leonis.

INCIPIT LIBER AMOS Prophetæ.

C.1.a Verba Amos, qui fuit in pastoralibus Techue, quæ vidit super Israel in diebus Oziæ regis Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel, ante duos annos terræmotus. Et dixit: Dominus de Sion rugiet, & de Hierusalem dabit vocem suam: & luxerunt speciosa pastorum, & exiccat⁹ est vertex Carmeli. Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Damasci, & super quatuor non cõuertam eum: eò quòd triturauerint in plaustris ferreis Galaad. Et mittam ignem in domum Azael, & deuorabit domos Benadad, & conteram vectem Damasci: & disperdam habitatorem de campo Idoli.

Infrascr. sunt tres secundi Proph.

INCIPIT LIBER ABDIAE Prophetæ.

Visio Abdiæ. Hæc dicit C.1.a domin⁹ Deus ad Edõ. Auditum audiuim⁹ à dño, & legatũ ad gentes misit: surgite, & cõsurgam⁹ aduers⁹ eũ in prælium. Ecce paruulũ dedi te in gentibus: contẽptibilis tu es valde. Superbia cordis tui extulit te, habitãtem in scissuris petrarum, exaltantem solium tuum, qui dicis in corde tuo: Quis detrahet me in terrã? Si exaltatus fueris vt Aquila, & si inter sydera posueris nidum tuũ, inde detrahã te, dicit Dominus.

INCIPIT

INCIPIT LIBER IONAE
Prophetæ.

C.1.a Actum est verbum Domini, ad Ionam filium Amathi, dicens: Surge, & vade in Niniuen ciuitatē grandem, & prædica in ea: quia ascendit malitia eius coram me. Et surrexit Ionas, vt fugeret in Tharsis à facie Domini, & descendit in Ioppen, & inuenit nauem euntem in Tharsis: & dedit naulum eius, & descendit in eā, vt iret cum eis in Tharsis, à facie Domini. Dominus autem misit ventum magnū in mare, & facta est tempestas magna in mari, & nauis periclitabatur conteri.

INCIPIT LIBER MICHAEAE
Prophetæ.

C.1.a Erbum Dñi, quod factū est ad Michęam Morastitē, in dieb' Ioatham, Achaz, & Ezechiæ Regum Iuda, quod vidit sup Samariam & Hierusalem. Audite populi omnes: et attēdat terra & plenitudo eius: & sit domin' Deus vobis in testem, dominus de templo sancto suo. Quia ecce Domin' egredietur de loco suo, & descendet, & calcabit super excelsa terrę. Et consumēnt montes subtus eum: & valles scindentur sicut cera à facie ignis, sicut aquæ, quæ decurrunt in præceps. In scelere Iacob omne istud, & in peccatis domus Israel.

Infrascr. sunt tres tertij Prophetæ.

INCIPIT LIBER NAVM
Prophetæ.

Nus Niniue. Liber visionis Naum Elcesæi. C.1.a
Deus æmulator, & vlciscens Dominus, & habens furorem, vlciscens Dominus in hostes suos, & irascens ipse inimicis suis. Dominus patiens, & magnus fortitudine, & mundans non faciet innocentem. Dominus, in tempestate & turbine viæ eius, & nebulæ puluis pedum eius: increpās mare & exiccans illud: & omnia flumina ad desertum deducens. Infirmatus est Basan, & Carmelus: & flos Libani elanguit. Montes commoti sunt ab eo, & colles desolati sunt, & contremuit terra à facie eius, & orbis, & omnes habitantes in eo.

INCIPIT LIBER ABACHVC
Prophetæ.

Nus quod vidit Abacuch propheta. Vsque quo domine clamabo C.1.a
& non

& non exaudies? vociferabor ad
te vim patiens, & non saluabis?
Quare ostēdisti mihi iniquitatem
& laborem: videre prædam & in-
iustitiam contra me? Quare respi-
cis contemptores, & taces concul
cante impio iustiorem se? Et fa-
cies homines quasi pisces maris,
& quasi reptilia non habentia du-
cem? Et factum est iudicium &
contradictio potentior? Propter
hoc lacerata est lex, & non perue-
nit vsque ad finem iudicium: quia
impius pręualet aduersus iustum,
propterea egredietur iudicium
peruersum.

INCIPIT LIB. SOPHONIAE.
Prophetæ.

c. 1. a VErbum domini quod
factum est ad Sopho-
niam filium Chusi, fi-
lij Godolię, filij Amariæ, filij Eze-
chiæ, in diebus Iosiæ, filij Amon
regis Iudæ. Congregans congre-
gabo omnia à facie terræ dicit do
minus: congregans hominem &
pecus, congregans volatilia cœli
& pisces maris: & ruinę impiorum
erunt: Et disperdam homines à fa
cie terræ, dicit dominus. Et exten
dam manum meam super Iudā,
& super omnes habitantes Hieru
salem, & disperdam de loco hoc
reliquias Baal, & nomina ædituo-
rum cum sacerdotibus, & eos qui
adorant super tecta militiam cœ-
li, & adorant, & iurāt in domino.

Infrascripti sunt tres vltimi
Prophetę.

INCIPIT LIBER AGGAEI.
Prophetæ.

IN anno secundo Darij c. 1. a
regis, in mense sexto, in
die vna mensis: factum
est verbum domini in manu Ag-
gæi Prophetæ, ad Zorobabel filiū
Salathiel ducem Iuda, & ad Ie-
sum filium Iosedec sacerdotem
magnum, dicens. Hæc ait domi-
nus exercituum, dicens: Populus
iste dicit: Nondum venit tempus
domus domini ædificandę. Et fa-
ctum est verbum domini in ma-
nu Aggæi prophetæ, dicens: Nun
quid tempus vobis est, vt habite-
tis in domibus laqueatis, & dom⁹
ista deserta? & nunc hæc dicit do
minus exercituum: Ponite corda
vestra super vias vestras.

INCIPIT LIB. ZACHARIAE.
Prophetæ.

IN mense octauo, in an- c. 1. a
no secundo Darij, fa-
ctum est verbum do-
mini

mini, ad Zachariam filium Bara-
chiæ, filij Addo, prophetā, dicēs:
Iratus est dominus super patres
vestros iracūdia. Et dices ad eos:
Hæc dicit dominus exercituum.
Cōuertimini ad me, ait dominus
exercituum: & conuertar ad vos,
dicit dominus exercituum. Ne
sitis sicut patres vestri, ad quos cla
mabant prophetæ priores, dicen-
tes: Hęc dicit dominus exercituū.
Conuertimini de vijs vestris ma-
lis, & de cogitationibus vestris pes
simis: & non audierunt, neque at-
tenderunt ad me, dicit Dominus.
Patres vestri ubi sunt? & prophe-
tę nūquid in sempiternum uiuēt?

INCIPIT LIBER MALACHIAE
Prophetę.

ONus verbi domini ad Is- c. 1.
rael, ī manu Malachię
prophetæ. Dilexi uos,
dicit dominus; & dixistis: in quo
dilexisti nos? Nonne frater erat
Esau Iacob, dicit dominus, & di-
lexi Iacob, Esau autē odio habui?
Et posui Seir montes eius in soli-
tudinem, & hæreditatem eius in
dracones deserti? Quod si dixerit
Idumæa: Destructi sumus, sed re
uertentes ædificabimus quæ de-
structa sunt: hęc dicit dn̄s exerci-
tuum. Isti ędificabunt, & ego de
struā: & uocabuntur termini im
pietatis, & populus cui iratus est
dn̄s vsq; in ęternū: & oculi uestri
videbūt, & vos dicetis magnifice-
tur domin⁹ super terminū Israel.

ORDO PSALTERII

DOMINICA AD MATVTINVM.

PAter nr̄,q es in cęlis:San ctificet̄ nomē tuū: Adueniat regnū tuū: Fiat volūtas tua,ſicut ī cęlo, & ī terra: Panē nr̄um quotidianū da nobis hodie:et dimitte nobis đbita nr̄a, Sicut et nos dimittim⁹ debitorib⁹ nr̄is: Et ne nos īducas ī tētationē. Sed libera nos à malo, amen. ℣.

DOmine labia mea aperies. ℟. Eros meum annunciabit laudem tuam.

℣. Deus in adiutoriū meū intēde. ℟. Dn̄e ad adiuuandū me feſtina. Gloria patri,& filio,et ſpiritui ſancto. Sicut erat ī principio & nūc, & ſp, & in ſęcula ſęculorū, amen. Allā. Qđ Allā. ſp dicit̄ in oīb⁹horis,ac etiā in Lau. poſt Sicut erat. Deinde dicit Inuit. cōpetēs, & reiterat̄ totum, vt infra. Inuitatoriū. Iubilemus Deo, ſalutari noſtro. Et repetitur iterum Inuit. Iubilemus Deo, Salutari noſtro. p̄s. 94.

VEnite exultemus dn̄o, iubilemus Deo ſalutari noſtro: p̄occupemus faciē eius in cōfeſſione, & in pſalmis iubilem⁹ ei. Iubilemus Deo, Salutari noſtro. Qm̄ De⁹ magnus dn̄s, & rex magn⁹ ſup oēs Deos: qm̄ non repellet dn̄s plebē ſuā: qa in manu ei⁹ ſunt oēs fines terræ, & altitudines mōtiū ipſe conſpicit. Salutari noſtro. Qm̄ ipſi⁹ē mare,et ipſe fecit illud: & aridā fundauerunt manus eius. *Venite adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram domino, qui fecit nos:* qa ipſe eſt domin⁹ Deus noſter: nos autem populus eius, & oues paſcuæ eius. Iubilemus Deo, Salutari noſtro. Hodie ſi vocē eius audieritis, nolite obdurare corda veſtra, ſicut ī exacerbatione ſecundum diem tētationis in deſerto, vbi tētauerūt

me patres vestri, probauerũt, & vi derunt opa mea. Salutari nostro.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi: semp hi errãt corde: ipsi verò non cognouerũt vias meas, quibus iuraui in ira mea, si introibũt ĩ requiẽ meã. Iubilemus Deo, Salutari nostro.

Gloria patri, & filio, & spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nũc, & semper, & in sæcula seculorum, amen. Salutari nostro. Iubilemus Deo, Salutari nostro.

Supradicto modo dicuntur omnia Inuitatoria. Hymnus.

PRimo dierum omnium,
Quo mundus extat cõditus,
Vel quo resurgens conditor,
Nos morte victa liberat.

Pulsis procul torporibus,
Surgamus omnes ocyus:
Et nocte quæramus pium,
Sicut prophetam nouimus.

Nostras preces vt audiat,
Suamque dextram porrigat,
Et expiatos sordibus,
Reddat polorum sedibus.

Vt quique sacratissimo
Huius diei tempore,
Horis quietis psallimus,
Donis beatis muneret.

Iam nunc paterna claritas,
Te postulamus affatim,
Absit libido sordidans,
Omnisq; actus noxius.

Ne fœda sit, vel lubrica,
Compago nostri corporis,
Per quam auerni ignibus,
Ipsi crememur acrius.

Ob hoc redemptor quæsumus,
Vt probra nostra diluas,
Vitæ perennis commoda,
Nobis benignè conferas.

Quo carnis actu exules,
Effecti ipsi cęlibes,
Vt præstolamur cernui,
Melos canamus gloriæ.

Deo patri sit gloria,
Eiusq; soli filio,
Cum spiritu paraclito,
Et nunc, & in perpetuũ. Amẽ.

IN PRIMO NOCTVR.

Aña. Seruite domino. ps. 1.

BEatus vir, qui non abijt in cõsilio impiorum, & in via peccatorũ nõ stetit: & in cathedra pestilentiæ non sedit.

Sed in lege dñi voluntas eius: & in lege ei⁹ meditabit̃ die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, qđ plantatũ est secus decursus aquarũ: qđ fructũ suũ dabit in tempore suo.

Et foliũ eius non defluet: & oĩa quæcun-

quæcunq; faciet, prosperabũtur.
Non sic impij, non sic: sed tanquã puluis, quem proijcit ventus à facie terræ.
Ideo nõ resurgunt ĩpij in iudicio: neq; peccatores in cõsilio iustoꝝ.
Quoniam nouit dominus viã iustorum: & iter impiorum peribit.
Gloria prĩ, & filio: & spũi sancto.
Sicut erat in principio, & nũc, & semp: & in sęcula sęculorũ. Amẽ.
Qui ℣. Gloria patri. & Sicut erat.
Sp dñr ĩ fine oĩum Psalmoꝝ, et Cãticoꝝ pter Cãticũ Bñdicite. ps. 2.

QVare fremuerunt gẽtes: & ppl'i meditati sũt inania?
Astiterunt reges terræ, & prĩcipes cõuenerũt in vnũ: aduersus dñm, & aduersus Chrm eius.
Dirũpamus vincula eoꝝ: & proijciamus à nobis iugum ipsorum.
Qui habitat in cęlis irridebit eos: & dominus subsannabit eos.
Tũc loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo conturbabit eos.
Ego autẽ constitutus sum rex ab eo; super Sion montẽ sanctũ eius: prædicans præceptum eius.
Dominus dixit ad me, filius meus es tu: ego hodie genui te.
Postula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam: & possessionẽ tuam terminos terrę.
Reges eos in virga ferrea: & tanquàm vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite: erudimini, qui iudicatis terram.
Seruite domino in timore: & exultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur dominus: & pereatis de via iusta.
Quum exarserit in breui ira eius: beati omnes, qui confidunt in eo.
Antiphona. Seruite domino in timore: & exultate ei cũ tremore.
Antiphona. Intellige. ps. 3.

DOmine qd multiplicati sũt, qui tribulant me? multi insurgunt aduersum me.
Multi dicunt animæ meæ: nõ est salus ipsi in Deo eius.
Tu autem dñe susceptor meus es: gloria mea, et exaltãs caput meũ.
Voce mea ad dominũ clamaui: et exaudiuit me de mõte sãcto suo.
Ego dormiui, & soporatus sum: & exurrexi, quia dñs suscepit me.
Non timebo millia populi circũdãtis me: exurge domine, saluum me fac Deus meus.
Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.
Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua. ps. 5.

VErba mea auribus percipe dñe:ĩtellige clamorẽ meũ.
Intende voci orationis meæ: rex meus, & Deus meus.
Quoniã ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi, & videbo: qm̃ nõ Deus volẽs iniquitatem tu es.
Neque habitabit iuxta te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.
Odisti oẽs, q operant̃ iniquitatẽ: perdes oẽs, qui loquunt̃ mẽdaciũ.
Virum sanguinũ, & dolosũ abominabit̃ dominus: ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.
Introibo in domũ tuã: adorabo ad tẽplũ sctm̃ tuũ in timore tuo.
Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.
Sepulcrum patens est guttur eorum; linguis suis dolose agebant: iudica illos Deus.
Decidant à cogitationibus suis; secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: quoniã irritauerunt te domine.
Et lętentur omnes, qui sperant in te: in æternum exultabunt, & habitabis in eis.
Et gloriabunt̃ ĩ te oẽs, qui diligũt nomẽ tuũ: qm̃ tu benedices iusto.
Domine vt scuto bonę voluntatis tuę: coronasti nos. Añ. Intelli ge clamorem meum domine. Añ. Deus iudex iustus. ps. 6.

DOmine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.
Miserere mei dñe, quoniam infirmus sum: sana me domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.
Et anima mea turbata est valde: sed tu domine vsquequo?
Conuertere domine, & eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.
Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: in inferno autẽ quis confitebitur tibi?
Laboraui in gemitu meo, lauabo p singulas noctes lectũ meum: lacrymis meis stratum meũ rigabo.
Turbat⁹ est à furore oculus meus: ĩueteraui ĩter oẽs inimicos meos.
Discedite à me omnes, qui operamini iniquitatẽ: quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei.
Exaudiuit domin⁹ deprecationẽ meã: dñs orationẽ meã suscepit.
Erubescãt, & cõturbent̃ vehemẽter oẽs inimici mei: cõuertant̃, & erubescant valde velociter. ps. 7.

DOmine Deus me⁹ in te ſperaui: ſaluũ me fac ex oĩbus perſequentibus me, & libera me.
Ne quãdo rapiat vt leo animam meam: dum non eſt qui redimat, neque qui ſaluum faciat.
Dñe Deus meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniquitas in manibus meis.
Si reddidi retribuẽtibus mihi mala: decidã meritò ab inimicis meis inanis.
Perſequatur inimicus aĩam meã; & comprehendat, et conculcet in terra vitam meam: & gloriã meã in puluerem deducat.
Exurge dñe in ira tua: & exaltare in finibus inimicorum meorum.
Et exurge dñe Deus meus, in præcepto, quod mandaſti: & Synagoga populorum circundabit te.
Et propter hanc in altum regredere: dominus iudicat populos.
Iudica me dñe ſcđm iuſtitiã meã: & ſcđm innocentiã meã ſup me.
Conſumetur nequitia peccatorum, & diriges iuſtũ: ſcrutans corda, & renes Deus.
Iuſtum adiutorium meũ à dño: qui ſaluos facit rectos corde.
Deus iudex iuſt⁹, fortis, & patiẽs: nunquid iraſcet̃ per ſingulos dies?
Niſi conuerſi fueritis, gladium ſuum vibrauit: arcum ſuum tetendit, & parauit illum.
Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardentibus effecit.
Ecce parturijt iniuſtitiam, concepit dolorẽ: & peperit iniquitatẽ.
Lacum aperuit, & effodit eum: et incidit in foueam, quam fecit.
Conuertetur dolor eius in caput eius: & in verticẽ ipſius iniquitas eius deſcendet.
Confitebor dño ſecundũ iuſtitiã ei⁹: & pſallã nomini dñi altiſſimi.
Añа. Deus iudex iuſtus, fortis, & longanimis, nũquid iraſcetur per ſingulos dies?
℣. Memor fui nocte noĩs tui dñe.
℟. Et cuſtodiui legem tuam.
Pater nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Abſolutio. Exaudi domine.
Bño j. Benedictione perpetua:
Benedictio ij. Vnigenitus. Benedictio iij. Spiritus ſancti gratia.

IN SECVNDO NOCTVRNO.

Añ. Quàm admirabile. ps. 8.
DOmine dominus noſter: quàm admirabile eſt nomen tuũ in vniuerſa terra?
Quoniam eleuata eſt magnificentia tua: ſuper cœlos.
Ex ore infantiũ, & lactentiũ, perfeciſti laudẽ propter inimicos tuos: vt deſtruas inimicum, & vltorẽ.

Quoniã videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorũ: Lunã, & Stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, ꝙ memor es ei⁹? aut filius hominis, qm̃ visitas eũ?

Minuisti eum paulominus ab angelis; gloria, & honore coronasti eum: & cõstituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius: oues & boues vniuersas, insuper & pecora campi.

Volucres cęli, & pisces maris: qui perambulant semitas maris.

Dñe dñs noster: quam admirabile est nomẽ tuũ in vniuersa terra?

Añ. Quàm admirabile est nomen tuum domine, in vniuersa terra.

Aña. Narrabo. ps. 9.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua:

Lætabor, & exultabo in te: psallã nomini tuo altissime.

In conuertendo inimicum meũ retrorsum: infirmabuntur, & peribunt à facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meũ, & causam meã: sedisti super thronum, qui iudicas iustitiam.

Increpasti gentes, & perijt impi⁹: nomẽ eorum delesti in æternum, & in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt frameæ in finẽ: & ciuitates eorum destruxisti.

Perijt memoria eorũ cũ sonitu: et dominus in æternum permanet.

Parauit in iudicio thronum suũ; & ipse iudicabit orbẽ terrę in æquitate: iudicabit populos in iustitia.

Et factus est dominus refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum: quoniam non dereliquisti quærentes te domine.

Psallite dño, qui habitat in Sion: annũciate inter gẽtes studia eius.

Quoniam requirens sanguinem eorũ recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei dñe: vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: vt annũciem omnes laudationes tuas, in portis filiæ Sion.

Exultabo ĩ salutari tuo: infixę sũt gentes in interitu, quem fecerũt.

In laqueo isto, quem absconderunt: comprehensus est pes eorũ.

Cognoscetur dñs iudicia faciens: in operib⁹ manuum suarum cõprehensus est peccator.

Conuertantur peccatores in infernum: omnes gentes, quæ obliuiscuntur Deum.

Qm̃ nõ ĩ finẽ obliuio erit paupis: patiẽtia paupeꝝ nõ peribit ĩ finẽ.
Exurge dñe, nõ cõfortet homo: iudicent gentes in cõſpectu tuo.
Conſtitue domine legislatorem ſuper eos: ut ſciant gentes, quoniam homines ſunt.
Vt qd dñe receſſiſti lõgè: deſpicis ĩ opportunitatib⁹, ĩ tribulatione?
Dum ſuperbit impius, incẽditur pauper: comprehenduntur in cõſilijs quibus cogitant.
Quoniam laudatur peccator in deſiderijs animæ ſuæ: & iniquus benedicitur.
Exacerbauit dominum peccator: ſecundum multitudinem irę ſuæ non quæret.
Non eſt Deus in conſpectu eius: inquinatæ ſunt uiæ illius, in omni tempore.
Auferũtur iudicia tua à facie ei⁹: omnium inimicorum ſuorum dominabitur.
Dixit enim in corde ſuo: nõ mouebor à generatione in generatio nem, ſine malo.
Cuius maledictione os plenum eſt, & amaritudine, & dolo: ſub lingua eius labor & dolor.
Sedet in inſidijs cum diuitibus in occultis: ut interficiat innocentẽ.
Oculi eius in pauperẽ reſpiciunt: inſidiatur in abſcõdito, quaſi leo in ſpelunca ſua.
Inſidiatur, ut rapiat pauperẽ: rapere pauperem, dũ attrahit eum.
In laqueo ſuo humiliabit eũ: inclinabit ſe, & cadet quum dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in corde ſuo, oblitus eſt Deus: auertit faciem ſuam, ne videat in finem.
Exurge domine Deus, & exaltetur manus tua: ne obliuiſcaris pauperum.
Propter quid irritauit impius Deum? dixit enim in corde ſuo, nõ requiret.
Vides, quoniam tu laborem & dolorem cõſideras: ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eris adiutor.
Contere brachium peccatoris, & maligni: quæretur peccatum illius, & non inuenietur.
Dominus regnabit in æternũ, & in ſæculum ſæculi: peribitis gentes de terra illius.
Deſiderium pauperũ exaudiuit dominus: præparationem cordis eorum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo, & humili: ut non apponat ultra magnificare ſe homo ſuper terram.

Aña. Narrabo omnia mirabilia tua dñe. Aña. Oculi Dñi. ps. 10.

IN domino confido: quomodo dicitis animæ meæ, trãſmigra in montem ſicut paſſer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum; parauerunt ſagittas ſuas in pharetra: ut ſagittent in obſcuro rectos corde.

Quoniam quæ perfeciſti, deſtruxerunt: iuſtus autem quid fecit?

Dominus in templo ſancto ſuo: dominus in cœlo ſedes eius.

Oculi eius in pauperẽ reſpiciunt: palpebræ eius interrogant filios hominum.

Dominus interrogat iuſtũ, & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam ſuam.

Pluet ſuper peccatores laqueos: ignis, ſulphur, & ſpiritus procellarum, pars calicis eorum.

Qm̃ iuſtus dñs, & iuſtitias dilexit: æquitatem uidit uultus eius.

Antiphona. Oculi domini in pauperem reſpiciunt.

℣. Quoniam tu illumĩnas lucernam meam domine.

℞. Deus meus illumina tenebras meas. Pater noſter. ℣. Et ne nos. ℞. Sed libera nos. Abſolutio. Ipſi⁹ pietas. Benedictio iiij. Deus pater. Bño v. Xp̃s ꝑpetuę. Bño vj. Ignẽ.

IN TERTIO NOCTVRNO.

Aña. Tu domine. ps. 11.

SAluum me fac dñe, qm̃ defecit ſanctus: quoniam diminutæ ſunt ueritates à filijs hominum.

Vana loquuti ſunt vnuſquiſque ad proximum ſuum: labia doloſa in corde, & corde loquuti ſũt.

Diſperdat dñs vniuerſa labia doloſa: & linguam magniloquam.

Qui dixerũt, linguã noſtram magnificabimus; labia noſtra à nobis ſũt: quis noſter dominus eſt?

Propter miſeriã inopũ, & gemitũ pauperũ: nunc exurgã, dicit dñs.

Ponam in ſalutari: fiducialiter agam in eo.

Eloquia domini, eloquia caſta: argentum igne examinatum, probatum terrę, purgatũ ſeptuplum.

Tu dñe ſeruabis nos, & cuſtodies nos: à generatione hac ĩ æternũ.

In circuitu ĩpij ambulãt: ſecũdũ altitudinẽ tuã, multiplicaſti filios hoĩum. Añ. Tu dñe ſeruabis nos, & cuſtodies nos. Añ. Diligã. ps. 17.

DIligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamentũ meũ, & refugiũ meum, & liberator meus.

Deus meus adiutor meus: & ſperabo in eum.

Pro-

Protector meus, & cornu salutis meæ: & susceptor meus.

Laudans inuocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero.

Circũdederunt me dolores mortis: & torrẽtes iniquitatis conturbauerunt me.

Dolores ĩferni circũdederũt me: pͦoccupauerũt me laquei mortis.

In tribulatione mea ĩuocaui dominũ: & ad Deum meũ clamaui.

Et exaudiuit de tẽplo sancto suo vocẽ meã: & clamor meus in cõspectu ei⁹, introiuit in aures eius.

Cõmota est, & cõtremuit terra; fundamẽta montiũ conturbata sũt, & cõmota sũt: qm̃ irat⁹ ẽ eis.

Ascẽdit fumus in ira eius; & ignis à facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo.

Inclinauit cęlos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.

Et ascendit super Cherubĩ & volauit: uolauit super pẽnas vẽtoꝝ.

Et posuit tenebras latibulũ suũ: ĩ circuitu ei⁹ tabernaculũ eius, tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in cõspectu eius, nubes transierunt: grando, & carbones ignis.

Et intonuit de Cęlo dominus, & altissimus dedit vocem suã: grando, & carbones ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipauit eos: fulgura multiplicauit, & conturbauit eos.

Et apparuerũt fontes aquarum: & reuelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua domine: ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

Misit de summo, & accepit me: & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis; & ab his, qui oderũt me: quoniam cõfortati sunt sup me.

Præuenerunt me in die afflictionis meæ: & factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit, quoniã voluit me.

Et retribuet mihi dñs, secundum iustitiã meã: & secundũ puritatẽ manuũ mearum retribuet mihi.

Quia custodiui vias domini: nec impiè gessi à Deo meo.

Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: & iustitias eius non repuli à me.

Et ero immaculatus cũ eo: & obseruabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi dominus, secũdũ iustitiã meã: & secundum puritatem manuum mearum, in cõspectu oculorum eius.

Cum sancto sanctus eris: & cum viro

viro innocente innocens eris.
Et cum electo electus eris: & cũ peruerso peruerteris.
Quoniam tu populum humilem saluum facies: & oculos superborum humiliabis.
Quoniam tu illuminas lucernam meam domine: Deus meus illumina tenebras meas.
Qm̃ in te eripiar à tẽtatione:& in Deo meo transgrediar murum.
Deus meus impolluta uia eius; eloquia domini igne examinata: protector est oĩum sperãtiũ in se.
Qm̃ quis Deus præter dñm: aut quis Deus pręter Deum nostrũ?
Deus q̧ præcinxit me uirtute: & posuit immaculatam uiam meã.
Qui pfecit pedes meos tanquàm ceruoꝝ:& sup excelsa statuẽs me.
Qui docet manus meas ad prælium:& posuisti ut arcum æreũ, brachia mea.
Et dedisti mihi protectionẽ salutis tuę:& dextera tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me in finem: & disciplina tua ipsa me docebit.
Dilatasti gress⁹ meos subtus me: & nõ sunt ĩfirmata uestigia mea.
Persequar inimicos meos, & comprehendam illos: & non conuertar, donec deficiant.
Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.
Et præcinxisti me uirtute ad bellum: & supplantasti insurgentes in me subtus me.
Et inimicos meos dedisti mihi dorsũ:& odiẽtes me disperdidisti.
Clamauerũt (nec erat q̧ saluos faceret) ad dñm: nec exaudiuit eos.
Et comminuam eos ut puluerẽ ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentium.
Populus quem non cognoui, seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.
Filij alieni mentiti sunt mihi, filij alieni inueterati sunt: & claudicauerunt à semitis suis.
Viuit dñs, & bñdictus De⁹ me⁹: & exaltetur Deus salutis meę.
Deus qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgentibus ĩ me, exaltabis me: à viro iniquo, eripies me.
Propterea cõfitebor tibi in natiõib⁹ dñe:& noĩ tuo psalmũ dicã.
Magnificãs salutes regis ei⁹;& faciens mĩam Chr̃o suo Dauid: & semini eius, vsq; in sæculum. Añ.

Diligam

Diligā te domine virtus mea. Añ. In te ſperauerunt. ps. 21.

Deus De⁹ me⁹ reſpice in me; quare me dereliqſti? lōge à ſalute mea vba delictoꝝ meorū.
Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & non ad inſipientiam mihi.
Tu aūt in ſctō habitas: la⁹ Iſrael.
In te ſperauerunt patres noſtri: ſperauerunt, & liberaſti eos.
Ad te clamauerunt, & ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt & non ſunt confuſi.
Ego autem ſum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abiectio plebis.
Omnes videntes me, deriſerunt me: loquuti ſunt labijs, & mouerunt caput.
Sperauit in dño, eripiat eū: ſaluū faciat eum, quoniam vult eum.
Qm̄ tu es qui extraxiſti me de vētre; ſpes mea ab vberibus matris meæ: in te proiect⁹ ſum ex vtero.
De vētre matris meę Deus meus es tu: ne diſceſſeris à me.
Quoniā tribulatio proxima eſt: quoniam non eſt, qui adiuuet.
Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me.
Aperuerunt ſuper me os ſuū: ſicut leo rapiēs & rugiens.
Sicut aqua effuſus ſum: & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.
Factum eſt cor meū tanquā cera liqueſcens: in medio uentris mei.
Aruit tanq̄ teſta virt⁹ mea; & lingua mea adhęſit faucib⁹ meis: & ī puluerem mortis deduxiſti me.
Quoniam circundederunt me canes multi: concilium malignātium obſedit me.
Foderunt manus meas, & pedes meos: dinumerauerunt omnia oſſa mea.
Ipſi verò conſiderauerunt, & inſpexerunt me: diuiſerūt ſibi veſtimenta mea, & ſuper ueſtem meā miſerunt ſortem.
Tu autem domine, ne elongaueris auxilium tuum à me: ad defenſionem meam conſpice.
Erue à framea De⁹ aīam meam: & de manu canis vnicam meam.
Salua me ex ore leonis: & à cornib⁹ vnicorniū humilitatem meā.
Narrabo nomen tuum fratribus meis: ī medio eccleſię laudabo te.
Qui timetis dñm laudate eū: vniuerſū ſemē Iacob, glorificate eū.
Timeat eum omne ſemē Iſrael: quoniam non ſpreuit, neq; deſpexit deprecationem pauperis.
Nec auertit faciem ſuā à me: & quū clamarē ad eū, exaudiuit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: uota mea reddam, in conspectu timentium eum.
Edent pauperes, & saturabunt; & laudabūt dn̄m, q requirūt eū: uiuēt corda eorū in sęculū sæculi.
Reminiscentur, & conuertētur ad dominū: vniuersi fines terræ.
Et adorabunt in conspectu eius: vniuersæ familiæ gentium.
Quoniam domini est regnum: & ipse dominabitur gentium.
Manducauerūt, & adorauerunt oēs pingues terræ: in cōspectu ei⁹ cadēt oēs, q descēdunt in terram.
Et anima mea illi uiuet: & semen meum seruiet ipsi.
Annunciabitur dn̄o generatio ventura: & annūciabunt cœli iustitiam eius populo qui nascetur, quem fecit Dominus. Aña. In te sperauerunt patres nostri, & liberasti eos Domine.
℣. Exaltare Dn̄e in virtute tua.
℟. Cantabimus, & psallemus uirtutes tuas. Pater nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. Absolutio. A vinculis. Bn̄o vij. Euágelica le. Bn̄o viij. Diuinum auxilium, vel alia pro ratione lect. oct. Bn̄o ix. Ad societatem. uel alia pro ratione lect. ix. qua finita, dicit ix. ℟. quando non est dicendus, Hym.

TE Deū laudamus: te Dn̄m confitemur.
Te ęternū patrem: oīs terra veneratur.
Tibi omnes Angeli: tibi cęli, & vniuersæ potestates.
Tibi Cherubim, & Seraphim: incessabili voce proclamant.
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt cęli, & terra: maiestatis gloriæ tuæ.
Te gloriosus Apostolorū chor⁹.
Te prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia.
Patrem immensæ maiestatis.
Venerandum tuum uerum, & unicum filium.
Sanctum quoque paraclitum spiritum.
Tu rex Gloriæ Christe.
Tu patris sempiternus es filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti uirginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna cęlorū.
Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria patris.

Iudex

Iudex crederis esse venturus.
Te ergo quæsumus tuis famulis subueni: *Quos precioso sanguine redemisti.*
Aeterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari.
Saluum fac populum tuum Domine: & benedic hæreditati tuæ.
Et rege eos, & extolle illos: vsque in æternum.
Per singulos dies benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.
Dignare Domine, die isto: sine peccato nos custodire.
Miserere nostri Domine: miserere nostri.
Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodum sperauimus in te.
In te Domine speraui: non confundar in æternum.

AD LAVDES.

DEus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandum me festina.
Gloria patri, & filio, & spũi scõ.
Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. amen. Alleluia.
Aña. Dominus regnauit. ps. 92.

DOmin' regnauit, decorẽ indutus est: indut' est dom' fortitudinẽ, & pcinxit se.
Etenim firmauit orbem terræ: qui non commouebitur.
Parata sedes tua Deus ex tunc: à sæculo tu es.
Eleuauerunt flumina dñe: eleuauerunt flumina uocem suam.
Eleuauerũt flumina fluct' suos: à vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domũ tuã decet sãcti tudo dñe in longitudine dierũ.
Añ. Dñs regnauit accinctus fortitudine, cum decore uirtutum, cuius sedes parata est in æternum.
Antiphona. Fortitudo mea.
Infras. ps. dicitur loco supradicti, In dieb' triũ fe. se. vj. sp. Alijs vo fe. qñ fit tm̃ de vig. vel de fer. ps. 50.

MIserere mei De': scd̃m magnã misericordiam tuã.
Et sm̃ multitudinẽ miserationũ tuarum: dele iniquitatem meam.
Ampli' laua me ab iniqtate mea: & à peccato meo munda me.
Qm̃ iniqtatẽ meã ego cognosco: & pctm̃ meũ cõtra me est semp.

Tibi

Tibi soli peccaui, & malū corā te feci: ut iustificeris in sermonib' tuis, & uincas quum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea..

Ecce enim ueritatem dilexisti: incerta, & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me domine hyssopo, & mundnbor: lauabis me, & super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudiū, & lętitiā: & exultabūt ossa humiliata.

Auerte faciē tuā à peccatis meis? & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innoua in uisceribus meis.

Ne proijcias me à facie tua: & spiritū sanctū tuū, ne auferas à me.

Redde mihi lætitiā salutaris tui: & spiritu principali cōfirma me.

Docebo iniquos uias tuas: & impij ad te conuertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus Deus salutis meæ: & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Dñe labia mea aperies: & os meū annunciabit laudem tuam.

Quoniam si uoluisses sacrificiū, dedissem utique: holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum, & humiliatum Deus non despicies.

Benignè fac domine in bona uoluntate tua Sion: ut ædificentur muri Hierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes & holocausta: tunc imponēt super altare tuum. vitulos.

In ferialibus diebus dicunt secundi psalmi, & Cantica unicuique feriæ assignata.

Infrascriptus ps. dr̄ tm̄, qn̄ fit de Dñica, nā qn̄ fit de festo dr̄ ei' loco ps. Iubilate Deo. vt j. ps. 117.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.

Dicat nunc Israel quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.

Dicat nunc domus Aaron: quoniam in sęculū misericordia eius.

Dicant nunc qui timent dominum: quoniam in sæculum misericordia eius.

De tribulatione inuocaui dñm: & exaudiuit me ī latitudine dñs.

Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adiutor: & ego despiciam inimicos meos.

Bonum

Bonum est cõfidere in domino: quàm confidere in homine.
Bonum est sperare in domino: quàm sperare iu principibus.
Omnes gentes circuierunt me:& in noĩe dñi, quia ultus sũ in eos.
Circundantes circundederunt me: & in nomine domini, quia ultus sum in eos.
Circundederunt me sicut apes; & exarserunt sicut ignis in spinis: & in nomine domini, quia ultus sum in eos.
Impulsus euersus sum, ut caderem:& Dominus suscepit me.
Fortitudo mea, & laus mea Dominus:& fact' est mihi in salutẽ.
Vox exultationis, & salutes: in tabernaculis iustorum.
Dextera dñi fecit uirtutẽ; dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit uirtutem.
Non moriar, sed uiuam:& narrabo opera domini.
Castigans castigauit me dominus: & morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas cõfitebor domino: hæc porta domini, iusti intrabunt in eam.
Confitebor tibi, quoniã exaudisti me:& fact' es mihi in salutem.
Lapidẽ, quẽ reprobauerũt ædificãtes: hic factus est in caput anguli.
A domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris.
Hæc dies, quam fecit dominus: exultemus, & lætemur in ea.
O domine saluum me fac; ò domine bene prosperare: benedict' qui venit in nomine domini.
Benediximus vobis de domo domini: Deus dñs,& illuxit nobis.
Constituite diẽ solennem in condensis: vsque ad cornu altaris.
Deus meus es tu, & cõfitebor tibi: De' meus es tu,& exaltabo te.
Confitebor tibi quoniã exaudisti me:& factus es mihi in salutẽ.
Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius.
Infrascriptus ps̃. dicitur in omnibus festis ix. lectionum; quãdo nõ fit de Dominica, loco suprascripti psalmi Confitemini. ps̃. 99.

IVbilate Deo omnis terra: seruite domino in lętitia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote quoniã dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, & nõ ipsi nos.
Populus eius, & oues pascuæ eius; introite portas eius in confessione: atria eius in hymnis confitemini illi.

Laudate

Laudate nomen eius, quoniã suauis est dominus; in ęternum misericordia eius: & vsque in generationem & generationem veritas eius. Aña. Fortitudo mea, & laus mea dominus, & factus est mihi in salutem. Añ. Labia mea. ps. 62.

DEus Deus meus: ad te de luce vigilo.

S itiuit in te anima mea: quã mul tipliciter tibi caro mea?

I n terra deserta, inuia, & inaquosa; sic ĩ sctõ apparui tibi: vt viderẽ virtutem tuam, & gloriam tuam.

Q m̃ melior est misericordia tua sup vitas: labia mea laudabũt te.

S ic benedicam te in vita mea: & in noĩe tuo leuabo manus meas.

S icut adipe, & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.

S ic memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus.

E t in velamento alarum tuarum exultabo; adhęsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.

I psi verò in vanum quæsierunt animã meam; introibunt in inferiora terrę: tradentur in man⁹ gladij, partes vulpium erunt.

R ex verò lętabitur in Deo; laudabuntur omnes, qui iurant in eo; quia obstructum est os loquentium iniqua. sine Gloria. ps. 66.

D eus misereatur nostri, et benedicat nobis: illuminet vultum suũ super nos, & misereatur nostri.

V t cognoscam⁹ in terra viam tuã: in omnib⁹ gentibus salutare tuũ.

C onfiteanĩ tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

L ætentur, & exultent gẽtes; quoniã iudicas populos in ęquitate: et gentes in terra dirigis.

C onfiteãtur tibi populi Deus; cõfiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus Deus noster; benedicat nos Deus: & metuant eũ omnes fines terræ. Aña. Labia mea, laudabũt te De⁹ ĩ vita mea: quoniam melior est misericordia tua super uitas. Aña. Tres pueri.

Canticum trium puerorum.

BEnedicite omnia opera domini domino: laudate, & super exaltate eum in sæcula.

B enedicite angeli domini domino: benedicite cęli domino.

B enedicite aquæ omnes, quæ super cęlos sunt domino: benedicite omnes uirtutes domini dño.

B enedicite Sol, & Luna domino: benedicite Stellæ Cęli domino.

B enedicite imber, & ros dño: benedicite

nedicite omnes spiritus Dei dño.
Benedicite ignis, & æstus dño: benedicite frigus, & æstas domino.
Benedicite rores, & pruina dño: benedicite gelu, & frig⁹ domino.
Benedicite glacies, & niues dño: bñdicite noctes, & dies domino.
Benedicite lux & tenebrę dño: benedicite fulgura, & nubes dño.
Benedicat terra dominū: laudet, & superexaltet eum in sæcula.
Benedicite montes & colles domino: benedicite uniuersa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes domino: benedicite maria, & flumina domino.
Benedicite cete, & omnia q̄ mouentur in aquis domino: benedicite oēs uolucres cęli domino.
Benedicite omnes bestiæ, & pecora domino: benedicite filij hominum domino.
Benedicat Israel dominum: laudet & superexaltet eum ī sæcula.
Benedicite sacerdotes dñi dño: bñdicite serui domini domino.
Benedicite spiritus, & animæ iustorum domino: benedicite sācti, & humiles corde domino.
Benedicite Anania, Azaria, Misael domino: laudate, & superexaltate eum in sæcula.
Benedicamus Patrem, & Filium cum sancto Spiritu: laudemus, & superexaltemus eum in sæcula.
Benedictus es dñe in firmamēto cęli: & laudabilis, & gloriosus, & supexaltatus in sęcula. Aña. Tres pueri iussu Regis in fornacem missi sunt, non timentes flammam ignis, dicentes benedictus Deus.
Añ. Iuuenes, & virgines. ps. 148.

Laudate dominum de Cælis: laudate eum in excelsis.
Laudate eum omnes Angeli ei⁹: laudate eum omnes uirtutes eius.
Laudate eum Sol, & Luna: laudate eum omnes Stellę & lumen.
Laudate eum cœli cœlorum: & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen domini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt.
Statuit ea in æternum, & in sęculum sæculi: præceptum posuit, & non præteribit.
Laudate dominum de terra: dracones, & omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarū: q̄ faciunt uerbū eius.
Montes, & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri.
Bestię, & uniuersa pecora: serpētes & uolucres pennatæ.
Reges terrę, & omnes populi: principes, & omnes iudices terrę.

Iuuenes, & virgines, senes cum iunioribus, laudent nomẽ Dñi: qa exaltatum est nomen eius solius.
Confessio eius super cęlũ, & terram; & exaltauit cornu pp̃li sui.
Hymnus omnibus sanctis eius: filijs Israel populo appropinquanti sibi. sine Gloria patri. p̃s. 149.
Cantate dño canticum nouum: laus eius in Ecclesia sanctorum.
Lętetur Israel in eo, qui fecit eũ: & filię Sion exultent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro: ĩ tympano, & psalterio psallãt ei.
Quia beneplacitum est domino in populo suo: & exaltauit mansuetos in salutem:
Exultabunt sancti in gloria: lętabuntur in cubilibus suis.
Exultationes Dei ĩ gutture eorũ: & gladij ancipites ĩ manib⁹ eorũ.
Ad faciẽdam vindictam in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus: & nobiles eorum in manicis ferreis.
Vt faciant in eis iudiciũ conscriptum: gloria hæc est, oĩbus sanctis eius. sine Gloria p̃ri. p̃s. 150.
Laudate dominum in sanctis ei⁹: laudate eum in firmamento uirtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio, & cythara.
Laudate eũ ĩ tympano, & choro: laudate eũ in chordis, & organo.
Laudate eum in cymbalis benesonantibus; laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet dominum. Antiphona.
Iuuenes, & virgines, senes cum iunioribus, laudate dñm de Coelis.
Infrascriptũ Capitulum dicĩt tm̃ in ferialibus diebus, ab Octaua Pentec. usq; ad Aduẽtum. Cap.

Nox pręcessit, dies autem appropinquauit: abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis, sicut ĩ die honestè ambulemus. ℟. Deo gratias. Rom. 13.d
Sic r̃ndeĩ oĩbus Capitulis. Hym.

Aeterne rerum conditor,
Noctem diemq; qui regis,
Et temporum das tempora,
Vt alleues fastidium.

Præco diei iam sonat,
Noctis profundæ peruigil,
Nocturna lux viantibus,
A nocte noctem segregans.

Hoc excitatus lucifer
Soluit polum caligine,
Hoc omnis errorum chorus
Viam nocendi deserit.

Hoc

Hoc nauta vires colligit,
Pontique mitescunt freta,
Hoc ipsa petra Ecclesiæ
Canente, culpam diluit.
Surgamus ergo strenuè,
Gallus iacentes excitat,
Et somnolentos increpat,
Gallus negantes arguit.
Gallo canente, spes redit,
Aegris salus refunditur,
Mucro latronis conditur,
Lapsis fides reuertitur.
Iesu labentes respice,
Et nos videndo corrige,
Si respicis lapsi stabunt,
Fletuque culpa soluitur.
Tu lux refulge sensibus,
Mentisq; somnum discute,
Te nostra vox primum sonet,
Et ora soluamus tibi. Deo pri.
℣. Dñs regnauit, decorem induit.
℟. Induit dominus fortitudinem, & præcinxit se virtute.

Deinde inchoatur Aña ad Benedictus, quæ dicto Cantico, pficit.

Canticum Zachariæ Prophetæ.

Luc. 1. 8 Benedictus Dñs Deus Israel: quia visitauit, & fecit redemptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis: in domo Dauid pueri sui.

Sicut loquut⁹ est p os sanctorũ: q à sęculo sunt prophetarum ei⁹.

Salutem ex inimicis nostris: & de manu omnium, qui oderũt nos.

Ad faciendam misericordiam cũ patribus nostris: & memorari testamenti sui sancti.

Iusiurandum quod iurauit ad Abraham patrem nostrum: daturum se nobis.

Vt sine timore, de manu inimicorũ nostrorũ liberati: seruiam⁹ illi.

In sanctitate, & iustitia coram ipso: omnibus diebus nostris.

Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis: pręibis enim ante faciem Domini, parare vias eius.

Ad dandam scientiam salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordię Dei nostri: in quibus visitauit nos oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, et vmbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Repet. Añ. (si nõ sũt dicẽdę pces) dr. ℣. Dñs vobiscũ vl ℣. Dñe exaudi. Deĩde dr Or. cõpetens, & si q sũt cõm. faciẽdę, fiant; qb⁹ expletis, vel omissis, sequunt Suffrag. Infras. pces dũr ad Lau. iij. vj. ix. & Ves. qñcũq; fit Off. iij. lect. excep. Oct. & ĩ Fer. Off. dũr flexis genib,

℣. Kyrie eleiſon. ℟. Chrẽ eleiſon.
℣. Kyrie eleiſon. Pater noſter.
Et ne nos inducas in tẽtationem.
℟. Sed libera nos à malo.
℣. Ego dixi domine miſerere mei.
℟. Sana aĩam meã, qa peccaui tibi.
℣. Cõuertere domine vſquequo.
℟. Et deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos.
℣. Fiat mĩa tua domine ſup nos.
℟. Quemadmodũ ſperauim⁹ ĩ te.
℣. Sacerdotes tui induãt iuſtitiã:
℟. Et ſancti tui exultent.
℣. Domine ſaluum fac Regem.
℟. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.
℣. Saluum fac populum tuũ domine, & benedic hæreditati tuæ.
℟. Et rege eos, & extolle illos vſque in æternum.
℣. Memento cõgregationis tuæ.
℟. Quam poſſediſti ab initio.
℣. Fiat pax in virtute tua.
℟. Et abũdantia in turribus tuis.
℣. Oremus ꝓ fidelib⁹ Defunctis.
℟. Requiem æternã dona eis domine, & lux perpetua luceat eis.
℣. Requieſcant in pace. ℟. Amẽ.
℣. Pro fratribus nr̃is abſentibus.
℟. Saluos fac ſeruos tuos Deus meus ſperantes in te.
℣. Pro afflictis, & captiuis.
℟. Libera eos Deus Iſrael, ex omnibus tribulationibus ſuis.
℣. Mitte eis dñe auxiliũ de ſãcto.
℟. Et de Sion tuere eos.
℣. Dñe exaudi orationẽ meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.
Orõ cõp. Hucuſq; dñr Preces ad iij. vj. & ix. ſp & ad Laud. et Veſp. qñ nõ fit de fer. Nã qñ fit de feria, añ ℣ Dñs vob. ĩ Lau. dr̃ p̃s. De ꝓfundis. & in veſper. p̃s. Miſerere. altero eorũ finito, cũ Glĩa pr̃i. & Sicut erat. Sequuntur ĩfraſcript.
℣. Dñe De⁹ virtutũ cõuerte nos.
℟. Et oñde faciẽ tuã, & ſalui erim⁹.
℣. Exurge Chriſte adiuua nos.
℟. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuũ.
℣. Dñe exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dñs vob. ℟. Et cũ ſpũ tuo. Or.
Orõ cõp. In Laud. & Veſp. ſp dr̃, Pr̃ nr̃. totum clara uoce. Qñ fit de fer. ab Oct. Pentec. vſq; ad Adu. Fer. ij. dicitur infraſcripta Oratio.

Omnipotens ſẽpiterne De⁹, qui dediſti famulis tuis, in confeſſione veræ fidei, ęternę Trinitatis gloriam agnoſcere, & in potentia maieſtatis adorare vnitatẽ: quęſumus; vt eiuſdem fidei firmitate ab oĩb⁹ ſemp muniamur aduerſis. Per dominum noſtrum.

Fer. iij.

Fer.iij.Orõ. Da Ecclīæ. ut infra.
Fer.iiij.Orõ. Propitiare. vt infra.
Feria v. Oratio.

DEus,q̃ nobis ſub Sacramento mirabili, paſſionis tuæ memoriā reliquiſti: tribue q̃s, ita nos corporis, & ſanguinis tui, ſacra myſteria venerari; vt redemptionis tuæ fructum, in nobis iugiter ſentiamus. Qui viuis.

Fer. vj. Oratio. Perpetua. vt infra.
Sabbato. Oratio.

COncede nos famulos tuos, q̃s dn̄e Deus, ꝑpetua,mētis & corporis ſanitate gaudere: & glīoſa Beatę Mariæ ſp virginis intercessione; à p̄ſenti liberari triſtitia, & ęterna ꝑfrui lætitia. Per do:

Supraſcr. orōnes dn̄r ēt ad Veſp. ita tñ, vt ſi fer.ij.fuerit feſtū iij.lec: & fer.iij.faciēdū ſit de feria, fer.ij. Ad Veſ.dicat̄ orō Sāctiſs.Trin.q̄q̄ ſequēti die dicēda ſit orō S. Barb. Nā orō vni⁹ feriæ nūq̄,dr̄ ī altera. Sciēdū ē āt,ī fer.offi.fer.iij. nō dici debere comm. S. Barbaræ, fer.iiij: Sacrarū Reliquiarū, nec fer.vj. S. Crucis. Suffragia ſp dn̄r ad Laud. & Veſ.à j.die poſt Oct.Pēt.vſq; ad Adu. exceptis F. dup.& eoꝝ Oct.

Commemoratio S. Crucis. Aña. Per ſignū Crucis,de inimicis noſtris libera nos Deus noſter.

℣. Oīs t̄ra adoret te,et pſallat tibi.
℟. Pſalmum dicat nomini tuo domine. Oremus. Oratio.

PErpetua nos,quæſum⁹ dn̄e, pace cuſtodi: quos ꝑ lignū ſacrę Crucis redimere dignat⁹ es. Qui viuis.

Cōm.Apoſtoloꝝ.Aña. Petrus Apoſtolus, & Paulus doctor gentium, ipſi nos docuerunt legem tuam Domine.

℣. Qūo in vita ſua dilexerunt ſe.
℟. Ita & in morte non ſunt ſeparati. Oremus. Oratio.

DEus,cui⁹ dextera, beatum Petrū ambulantē ī fluctibus ne mergeret erexit, & coapoſtolum eius Paulū, tertiò naufragantem,de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propitius, & concede; vt amborum meritis ęternitatis gloriam cōſequamur.

Commemor. S. Barbaræ. Aña. Tribus luminibus, trinum vnūq; lumen obſeruans, per palmam martyrij, Beata Barbara ad cœleſtia regna peruenit.

℣. Ora pro nobis Beata Barbara.
℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti. Oremus. Oratio.

DA Ecclīæ tuæ q̃s Dn̄e, pia beatæ Barbaræ veneratione lætari: ſub cui⁹ patrocinio tribuiſti tibi iugiter famulari. Per d.

Cō.SS.quorū reliqę habent. Aña. Sanctorum sacras Reliquias pia deuotione venerantes, ipsos imitari studeamus, vt cum illis in cęlesti gloria semper gaudeamus.

℣. Sapientiam sanctorum, narrent populi.

℟. Et laudes eorum promat Ecclesia.

Oremus. Oratio.

PRopitiare nobis quæsumus domine famulis tuis, per horum sanctorum tuorum, quorū Reliquię in præsenti requiescunt Ecclesia, merita gloriosa: vt eorum pia intercessione; ab omnibus semper protegamur aduersis. Per dominum nostrum.

Quū dicit extra Ecclesiā officium dicatur in nřa requiescūt Ecclia.

Commemor. Pacis Antiphona.

Da pacem domine in diebus nostris, quia non est ali⁹ qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtute tua.

℟. Et abūdantia in turribus tuis.

Oremus. Oratio.

DEus, à quo sancta desideria recta consilia, & iusta sunt opa: da seruis tuis illā, quā mūd⁹ dare nō potest pacē; ut & corda nřa mādatis tuis dedita, & hostiū sublata formidine, tpa sint tua ptectione tranquilla. Per Dñm nostrū Iesum Chřm Filiū tuū; Qui tecū viuit & regnat, ī vnitate Spiritus sancti Deus: per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo

℣. Bñdicamus dño. ℟. Deo grās.

℣. Fideliū aīę, per misericordiam Dei requiescāt in pace. ℟. Amen.

Pater noster. totum sub silentio.

℣. Dominus det nobis suam sanctam pacem.

℟. In vita, & post mortē, amen.

Quę sequuntur semper dicuntur genibus flexis. Antiphona.

SAlue Regina misericordię, vita dulcedo, & spes nostra salue: Ad te clamamus exules filij Euę. Ad te suspiramus, gementes, & flentes in hac lacrymarum valle, Eia ergo aduocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte: Et Iesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende. O clemēs, O pia, O dulcis virgo Maria.

℣. Dignare me laudare te virgo sacrata.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos. Oremus. Oratio.

COncede misericors De⁹ fragilitati nostræ præsidium: vt qui sanctæ Dei genitricis memoriam

moriam agimus; intercessionis ei⁹ auxilio, à nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum dominum nostrum. ℟. Amen.
Quando fit de Beata Maria, suprad. Orõ dr̄ hoc mõ. vt qui sanctæ Dei genitricis Visitationem, vel Assumptionē, vel Natiuitatē celebram⁹; intercessionis ei⁹ auxilio: InF. Niuis dr̄ solēnia colim⁹. Per Oct. eiusdē qñ fit tm̄ comme. de Oct. dr̄ vt q sanctæ Dei genitricis Visitationis, vel Assumptionis, vel Natiuitatis memoriā agimus.
Deinde concludendo dicitur.
℣. Diuinum auxiliū maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

Pater nr̄, q es ĩ celis, Sāctificet nomē tuū: Adueniat regnū tuum: Fiat voluntas tua, sicut in celo, & in terra: Panē nr̄m quotidianū da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nr̄a, Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo, amen.

Credo ĩ Deū patrē omnipotentē, creatorē cęli & terræ: & ĩ Iesū Chr̄m filiū eius vnicum dn̄m nr̄m: Qui cōcept⁹ est de Spiritu Sācto: nat⁹ ex Maria virgine: Passus sub Pōtio Pilato, crucifix⁹, mortu⁹, & sepult⁹: Descēdit ad inferos: tertia die resurrexit à mortuis: Ascēdit ad cęlos: sedet ad dexterā Dei p̄ris oĩpotentis: Inde ventur⁹ ē iudicare viuos, & mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam catholicam, Sanctorum communionem, Remissionem peccatorū, Carnis resurrectionem, Vitam ęternam, amen.
Suprascr. mõ terminant̄ quotidie Laud. & ēt Prima, Tertia, Sexta, Nona, & Vesperę quādocunq; tñ finis ĩponit̄ Off. Attñ post Lau. & Nonā, anteq̄ dicat̄ Pr̄ nr̄. in Choro pulsat̄, & dr̄ Aue Maria. deĩde dr̄ Pr̄ nr̄. & Credo infrasc. mõ qñcūq; pulsat̄, dr̄ Aue Maria. Añā. Angelus Domini nunciauit Marię, & concepit de Spiritu sancto. Aue Maria gr̄a plena dn̄s tecum: Bn̄dicta tu in mulieribus, & benedict⁹ fruct⁹ vētris tui Iesus. Sācta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nūc, & in hora mortis nostræ. Amen. Antiphona. Ecce ancilla dn̄i, fiat mihi secundū ℣bū tuū. Aue Maria. & Añā. Et verbū caro factū est, & habitauit in nobis. Aue Maria. Qūo aūt terminet̄ Cōplet. suo loco dicet̄ Infrascriptæ horæ dicunt̄ in diebus iij. lect. q̄ aūt dicant̄ in diebus ix. lect. quære post Laud. Sabbati.

IN FESTIS TRIVM Lectionum, & Ferijs, ad Primam.

Pater noster. Deus in adiutoriū. Gloria patri. Alleluia. Hymnus.

Iam lucis orto sydere,
Deum precemur supplices;
Vt in diurnis actibus,
Nos seruet à nocentibus.
Linguam refrenans temperet,
Ne litis horror insonet:
Visum fouendo contegat,
Ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima,
Absistat & vecordia:
Carnis terat superbiam,
Potus, cibique parcitas.
Vt quum dies abscesserit,
Noctemque sors reduxerit,
Mundi per abstinentiam,
Ipsi canamus gloriam.
Deo patri sit gloria.

Aña. Illumina. ps. 12.

Vsquequo dñe obliuisceris me in finē? vsq̄quo auertis faciē tuā à me? Quādiu ponam consilia in anima mea? dolorem ī corde meo per diem.

Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? respice, & exaudi me domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne vnquā obdormiā in morte: ne qñ dicat inimic⁹ meus, p̄ualui aduersus eū.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui.

Exultabit cor meū ī salutari tuo; cātabo dño, q bona tribuit mihi: & psallā noī dñi altissimi. ps. 13.

Dixit insipiens in corde suo: non est Deus.

Corrupti sūt, & abominabiles facti sunt in studijs suis: non est qui faciat bonū, non est vsq; ad vnū.

Dominus de cœlo prospexit sup filios hominum: vt videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: nō est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.

Sepulcrum patens est guttur eorū, linguis suis dolosè agebant: venenū aspidum sub labijs eorum.

Quorū os maledictione, & amaritudine plenum est: veloces pedes eorū, ad effundendū sanguinem.

Contritio, & infelicitas in vijs eorū; & viā pacis non cognouerunt: nō ē timor Dei ante oculos eorū.

Nonne cognoscent oēs, qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meam, sicut escam panis?

Dñm nō īuocauerūt: illic trepidauerunt timore, vbi nō erat timor.

Quo-

Quoniã domin' in generatione iusta est: consilium inopis confudistis, quoniam domin' spes eius est.

Quis dabit ex Siõ salutare Israel? quum auerterit domin' captiuitatem plebis suę: exultabit Iacob, & lætabitur Israel. ps. 14.

Domine quis habitabit ĩ tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: & operatur iustitiam.

Qui loquit̃ veritatẽ in corde suo: qui non egit dolũ in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: et opprobrium non accepit, aduersus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autem dominum glorificat.

Qui iurat proximo suo, & non decipit; qui pecuniam suam non dedit ad vsuram: & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc: non commouebitur in æternum.

Aña. Illumina oculos meos, ne vnq̃ obdormiam in morte.

1. Ti. 1. d. Regi sæculorum immortali, & inuisibili, soli Deo honor, & glĩa in sęcula sclorũ, amẽ.

℟. bre. Christe fili Dei viui, Miserere nobis.

℟. Xp̃e fili Dei viui, Misere nobis.

℣. Qui sedes ad dexteram patris.

℟. Miserere nobis.

℣. Gloria pr̃i, & filio & sp̃ui sancto.

℟. Xp̃e fili Dei viui, Misere nobis.

℣. Exurge Christe, adiuua nos.

℟. Et libera nos, propter nomen tuum. Sic dicuntur omnia. ℟. bre. Per Oct. Corporis Dñi, ac Visitationis, Assumptionis, & Natiuitatis B. Mariæ, quando de Octaua fit officium, vel comm. dicitur.

℣. Qui natus es de Maria virgine.

Infra s. p̃ces dñr, qñ illæ ĩ lau. dictæ sunt, & in fer. off. flexis genibus.

℣. Kyrie eleison. ℟. Chr̃e eleison.

℣. Kyrie eleison. Pater nr̃. secretò.

Et ne nos inducas in tẽtationem.

℟. Sed libera nos à malo.

℣. Credo in Deum. secretò.

Carnis resurrectionem.

℟. Vitam æternam, amen.

℣. Et ego ad te domine clamaui.

℟. Et mane or̃o mea pręueniet te.

℣. Repleatur os meum laude.

℟. Vt cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

℣. Domine auerte faciem tuam à peccatis meis.

℟. Et oẽs iniquitates meas dele.

℣. Cor mũdum crea in me Deus.

℟. Et spiritum rectum innoua in visceribus meis.

℣. Ne

℣. Ne proijcias me à facie tua.
℟. Et spiritum sanctum tuum, ne auferas à me.
℣. Redde mihi lętitiā salutaris tui.
℟. Et spū principali confirma me.
Tunc Prælatus Ecclesiæ dicit.
Adiutoriū nostrum in noīe Dñi.
℟. Qui fecit cęlum & terram.
Hic fit cōfessio, & absol. vt ī Cōp. qua expleta, hebdomadari⁹ sequit.
℣. Dignare Domine die isto.
℟. Sine peccato nos custodire.
℣. Miserere nr̄i dñe. ℟. Miserere nr̄i.
℣. Fiat mīa tua Domine sup nos.
℟. Queādmodū sperauim⁹ in te.
℣. Dñe exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dñs vob. ℟. Et cū spū tuo. O r.

Domine De⁹ op̄s, qui ad prīcipiū hui⁹ diei nos puenire fecisti: tua nos hodie salua virtute, vt in hac die ad nullū declinemus peccatū; sed semp ad tuā iustitiā faciendā, nr̄a pcedāt eloquia, dirigant cogitatiōes, & opa. Per dñm.
℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū spū tuo.
℣. Bñdicam⁹ dño. ℟. Deo gratias.
In Choro dr̄ Martyrologiū quo dicto, & rn̄so Deo grās sequit ℣.

Pretiosa ī cōspectu Domini.
℟. Mors sanctorum eius.
℣ Sancta Maria, & omnes sancti intercedant pro nobis ad Dominum; vt nos mereamur ab eo adiuuari, & saluari, Qui viuit, & regnat in sæcula sęculorū. ℟. Amen.
℣. De⁹ in adiutoriū meū intende.
℟. Dñe ad adiuuandū me festina.
℣. De⁹ in adiutoriū meū intende.
℟. Dñe ad adiuuandū me festina.
℣. De⁹ in adiutoriū meū intende.
℟. Dñe ad adiuuandū me festina.
℣. Glīa pr̄i, & filio, & spūi sancto.
℟. Sicut erat ī principio, & nūc & sēper, & in sęcula sęculorū, amen.
℣. Kyrie eleisō. ℟. Christe eleison.
℣. Kyrie eleison. Pater nr̄. secretò.
Et ne nos inducas in tētationem.
℟. Sed libera nos à malo.
℣. Respice in seruos tuos domine, & in opa tua, & dirige filios eorū.
℟. Et sit splēdor dñi Dei nr̄i super nos, & opa manuū nr̄az dirige sup nos, & op⁹ manuū nr̄az dirige.
℣. Gloria pr̄i, & filio, & spūi sācto.
℟. Sicut erat in principio, & nunc, & sp, & ī scl'a scl'oz, amē. O rem⁹.

Dirigere, & sanctificare, regere, & gubernare dignare dñe Deus rex cęli & terræ, hodie corda, et corpora nr̄a, sēsus, sermones, & act⁹ nr̄os, ī lege tua, & ī opib⁹ mādatorū tuorū, vt hic, et ī ęternū te auxiliāte, salui, & liberi esse mereamur, Saluator mūdi. Qui viuis, & regnas ī sęcl'a sęcl'oz. ℟. Am̄.

℣. Iube

℣. Iube domne benedicere. Bño. Dies, & actus nostros, in sua pace disponat dñs oĩpotens. ℟. Amen.

Ad absolutionẽ Capli lect. breuis.

1. Th. 3. Dominus dirigat corda, & corpora nostra, in charitate Dei & patientia Christi. Tu autem domine nostri miserere.

℟. Deo gratias. Prælatus dicit.
℣. Adiutorium nrũm in noĩe dñi.
℟. Qui fecit cęlum, & terram.
℣. Benedicite. ℟. Deus.
℣. Dominus nos benedicat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perducat æternam. ℟. Amen.

Hebdomadarius sequitur.

℣. Et fidelium aĩę, per mĩam Dei requiescant in pace. ℟. Amẽ. Pr nr. Dñs det. vt in Laud. Dominicæ.

IN FESTIS TRIVM Lectionum, & ferijs. Ad Tertiam:

Pater noster. Deus in adiutoriũ. Gloria patri. Alleluia. Hymnus.

Nunc sancte nobis spiritus,
Vnum patri cum filio,
Dignare promptus ingeri,
Nostro refusus pectori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessionem personent,
Flammescat igne charitas,
Accendat ardor proximos.
Deo patri sit gloria.

Aña. Propter verba. ps. 15.

Conserua me dñe, qm̃ speraui in te; dixi dño Deus meus es tu: qm̃ bonorum meorum nõ eges.
Sancti q sunt in terra eius: mirificauit oẽs voluntates meas in eis.
Multiplicatę sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt.
Non cõgregabo cõuenticula eorũ de sãguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.
Dominus pars hæreditatis meæ; & calicis mei: tu es, qui restitues hęreditatem meam mihi.
Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hęreditas mea pręclara est mihi.
Benedicam dominũ, qui tribuit mihi intellectũ: insuper & vsq; ad noctẽ increpuerũt me renes mei.
Prouidebam dominum in cõspectu meo semper: quoniã à dextris est mihi, ne commouear.
Propter hoc lætatũ est cor meũ; & exultauit lingua mea: insuper & caro mea requiescet in spe.
Quoniã nõ derelinques animam meã in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.
Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplebis me lętitia cũ vultu tuo: delectationes in dextera, tua vsque in finem. ps. 16.

Exau-

EXaudi dñe iustitiã meam: intẽde deprecationem meam. Auribus percipe orationem meã: non in labijs dolosis.
De vultu tuo iudicium meũ prodeat: oculi tui videant æquitates.
Probasti cor meũ, & visitasti nocte: igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas.
Vt non loquatur os meum opera hominũ: propter verba labioꝝ tuorũ, ego custodiui vias duras.
Perfice gressus meos ĩ semitis tuis: vt non moueantur vestigia mea.
Ego clamaui, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.
Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te.
A resistentibus dexteræ tuę: custodi me vt pupillam oculi.
Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: à facie impiorũ, qui me afflixerunt.
Inimici mei aĩam meam circũdederũt: adipem suum concluserũt: os eorũ loquutum est superbiam.
Proijcientes me, nunc circundederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.
Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: & sicut catulus leonis habitans in abditis.
Exurge dñe, ꝑueni eũ, & supplãta eũ; eripe aĩam meã ab impio: frameã tuã ab inimicis manus tuæ.
Domine à paucis de terra diuide eos in vita eorũ: de abscõditis tuis adimpletus est venter eorum.
Saturati sunt filijs: & dimiserunt reliquias suas paruulis suis.
Ego aũt, in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor quum apparuerit gloria tua.

Ps. 18.

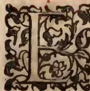
COeli enarrant gloriam Dei: & opera manuum eius, annunciat firmamentum.
Dies diei eructat verbum: & nox nocti indicat scientiam.
Nõ sunt loquelę, neq; sermones: quorũ nõ audiantur voces eorũ.
In oẽm terram exiuit sonus eorũ: & in fines orbis terrę, verba eorũ.
In sole posuit tabernaculũ suũ: & ipse tanquàm sponsus, procedens de thalamo suo.
Exultauit vt gigas ad currendam viam: à summo cęlo egressio eius.
Et occursꝰ eiꝰ vsq; ad summũ eiꝰ: nec est, q se abscõdat à calore eiꝰ.
Lex domini immaculata, conuertẽs animas: testimoniũ dñi fidele, sapientiam præstans paruulis.
Iustitię domini rectę, lætificantes corda: præceptum domini lucidum, illuminans oculos.
Timor dñi sanctus, permanens in sæculum.

ſæculum ſæculi: iudicia domini vera, iuſtificata in ſemetipſa.
Deſiderabilia ſuper aurũ, & lapidem pretioſum multum: & dulciora ſuper mel & fauum.
Etenim ſeru' tu' cuſtodit ea: ĩ cuſtodiendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: & ab alienis parce ſeruo tuo.
Si mei non fuerint dominati, tũc immaculatus ero: & emundabor à delicto maximo.
Et erunt, vt complaceant eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.
Domine adiutor meus: & redemptor meus.
Añ. Propter verba labiorum tuorũ, ego cuſtodiui vias duras. Cap.
1. Io. 4.c Deus charitas eſt; & qui manet ĩ charitate, in Deo manet, & Deus in eo.
℟. bre. Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei.
℟. Dominus pars hęreditatis.
℣. Reſtituet hęreditatẽ meã mihi.
℟. Et calicis mei. ℣. Gloria patri.
℟. Dominus pars hæreditatis.
℣. Adiutor meus es tu, ne derelinquas me.
℟. Neque deſpicias me Deus ſalutaris meus. Reſ. vt in Lau. Dñicę.

IN FESTIS TRIVM
Lect. & Fer. Ad Sextã. Pr nr. Deus in ad. Gloria patri. Alla. Hymn'.

Rector potens verax Deus
Qui tẽperas rerum vices,
Splendore mane inſtruis,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer ſalutem corporum,
Veráq; pacẽ cordiũ. Deo pri.

Antihpona. Domine: ps. 19.

Exaudiat te dñs ĩ die tribulatiõis: ꝓtegat te nomẽ Dei Iacob.
Mittat tibi auxiliũ de ſancto: & de Sion tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificij tui: & holocauſtum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi ſecundũ cor tuũ: & omne conſilium tuum cõfirmet.
Letabimur ĩ ſalutari tuo: & ĩ nomine Dei nr̃i magnificabimur.
Impleat dñs oẽs petitiones tuas: nunc cognoui, quoniam ſaluum fecit dominus Chriſtum ſuum.
Exaudiet illũ de cęlo sãcto ſuo: ĩ potentatibus ſalus dexteræ eius.
Hi in curribus, & hi in equis: nos autem in nomine Dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt & ceciderunt: nos aũt ſurrexim', & erecti ſum'.

Domine

Dñe saluũ fac regẽ: & exaudi nos ĩ die, qua inuocauerim' te. ps. 20.

DOmine in virtute tua lętabitur rex: & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: & voluntate labiorum eius nõ fraudasti eum.

Qm̃ pręuenisti eũ in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ei', coronã de lapide precioso.

Vitam petijt à te, & tribuisti ei: longitudinem dierum in sæculũ, & in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam, & magnum decorem impones super eum.

Quoniã dabis eũ in bñdictionẽ in sæculum sæculi: lætificabis eũ in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in dño: & in mĩa altissimi nõ commouebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos vt clibanũ ignis, in tpe vultus tui: dñs in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: & semen eorũ à filijs hominum.

Qm̃ d̃clinauerũt ĩ te mala: cogitauẽrũt ꝯsilia, q̃ nõ potuerũt stabilir̃.

Qm̃ pones eos dorsum: in reliqjs tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare dñe ĩ virtute tua: cãtabim', & psallem' ỽtutes tuas. ps. 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuæ ibi me collocauit.

Super aquam refectionis educauit me: animam meam cõuertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ: propter nomen suum.

Nam & si ambulauero in medio vmbræ mortis: non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.

Parasti in cõspectu meo mẽsam: aduersus eos qui tribulant me.

Impĩguasti ĩ oleo caput meũ: & calix meus inebriãs, q̃ ꝑclarus est.

Et misericordia tua subsequetur me: omnibus diebus vitæ meæ.

Et vt inhabitem in domo dñi: in longitudine dierum. Aña Domine ĩ virtute tua lætabit̃ rex. Cap.

ALter alteri' onera portate, & sic adĩplebitis legẽ Xpi. Gal. 6. a

℟. br. Dominus regit me: Et nihil mihi deerit. ℟. Dominus regit.

℣. In loco pascuę, ibi me collocauit. ℟. Et nihil. ℣. Gloria. ℟. Dñs.

℣. Benedicã dñm in omni tẽpore.

℟. Semper laus eius in ore meo.

Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

IN FESTIS TRIVM Lectionum, & ferijs ad Nonam.

P ater noster. D eus in adiutoriũ.
G loria patri. Alleluia. Hymnus.

R Erum Deus tenax vigor,
Immotus in te permanẽs,
Lucis diurnæ tempora,
Successibus determinans.
L argire clarum vespere,
Quo vita nusquàm decidat,
Sed premium mortis sacræ
Perennis instet gloria.
D eo patri sit gloria.

Aña. Dominus virtutum. ps. 23.

Omini ẽ terra, et plenitudo ei⁹: orbis terrarum, & vniuersi q habitant in eo.
Q uia ipse sup maria fundauit eũ: & super flumina preparauit eum.
Q uis ascendet in mõtem dñi: aut quis stabit in loco sancto eius?
I nnocens manibus, & mũdo corde; qui non accepit in vano aĩam suam: nec iurauit in dolo proximo suo.
H ic accipiet benedictionem à domino: & misericordiam à Deo salutari suo.
H æc est generatio quærentiũ eũ: quærentium faciem, Dei Iacob.
A ttollite portas principes vestras; & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.
Q uis est iste rex glorię? dñs fortis, & potens: dñs potens in prælio.
A ttollite portas principes vestras; & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.
Q uis est iste rex gloriæ? dñs virtutum ipse est rex gloriæ. ps. 24.

A D te domine leuaui animã meam: Deus meus in te cõfido non erubescam.
N eque irrideant me inimici mei: etenim vniuersi, qui sustinent te, non confundentur.
C onfundantur omnes iniqua agentes: superuacue.
V ias tuas domine demonstra mihi: & semitas tuas edoce me.
D irige me in veritate tua, & doce me: quia tu es Deus saluator me⁹, & te sustinui tota die.
R eminiscere miserationum tuarum domine: & misericordiarum tuarum, quæ à sæculo sunt.
D elicta iuuentutis meæ: & ignorantias meas ne memineris.
S ecundum misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam domine.
D ulcis, & rectus dñs: propter hoc legẽ dabit delinquentibus in via.
D iriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.

V ni-

Vniuersæ viæ domini misericordia, & veritas: requirentibus testamentum eius, & testimonia eius.
Propter nomen tuũ dñe, propitiaberis peccato meo: multũ est enĩ.
Quis est homo qui timet dñm? legem statuit ei, in via quam elegit.
Anima eius in bonis demorabit: & semen eius hęreditabit terram.
Firmamẽtũ ẽ dñs timẽtibus eum: & testm̃ ipsius, vt manifestet illis.
Oculi mei semper ad dñm: qm̃ ipse euellet de laqueo pedes meos.
Respice in me, & miserere mei: q̃a vnicus, & pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatib' meis erue me.
Vide humilitatem meam, & laborem meum: & dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt: & odio iniquo oderunt me.
Custodi aĩam meam, & erue me: non erubescam, qm̃ speraui in te.
Innocentes, & recti adhæserunt mihi: quia sustinui te.
Libera Deus Israel: ex omnibus tribulationibus suis. ps.25.

Iudica me dñe, qm̃ ego in innocentia mea ingressus sum: et in domino sperans, non infirmabor.
Proba me domine, & tẽta me: vre renes meos, & cor meum.
Qm̃ mĩa tua ante oculos meos est: & complacui in veritate tua.
Non sedi cum concilio vanitatis: & cũ iniqua gerẽtib' nõ introibo.
Odiui Ecclesiam malignantium: & cum impijs non sedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: et circũdabo altare tuũ dñe.
Vt audiã vocẽ laudis tuę: & enarrem vniuersa mirabilia tua.
Dñe dilexi decorem dom' tuę: & locum habitationis gloriæ tuæ.
Ne pdas cũ ĩpijs De' aĩam meã: et cum viris sanguinum vitam meã.
In quorũ manib' iniquitates sũt: dextera eoꝝ repleta est munerib'.
Ego aũt in innocentia mea ingressus sũ: redime me, & miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in Ecclesijs benedicam te dñe. Aña. Dñs virtutum ipse est rex gloriæ. Cap.

Empti estis prętio magno, glorificate, & portate Deum in corpore vestro.

℟.br. Redime me domine, Et miserere mei. ℟. Redime me dñe.
℣. Pes enim me' stetit in via recta.
℟. Et miserere. ℣. Glĩa. ℟. Redime.
℣. Ab occultis meis mũda me dñe
℣. Et ab alienis parce seruo tuo.
Reliqua vt in Laudib' Dominicę.

FERIA

FERIA II. AD MATVT.
Pater nr̄. Dn̄e labia. Deus in ad.
Gloria pr̄i. Alleluia. Inuit. Venite
Exultemus dn̄o ps. Venite. Sed
nūc incipit. Iubilem' Deo. Hym.

Somno refectis artubus,
Spreto cubili surgimus,
Nobis pater canentibus
Adesse te deposcimus.
Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat,
Vt actuum sequentium
Tu sancte sis exordium.
Cedant tenebrę lumini,
Et nox diurno sideri,
Vt culpa, quam nox intulit,
Lucis labascat munere.
Precamur ijdem supplices,
Noxas vt omnes amputes:
Et ore te canentium
Lauderis in perpetuum.

Deo pr̄i sit gl̄ia. Añа. Dn̄s. ps. 26.

Omin' illuminatio mea: & salus mea quē timebo? Dominus protector vitę meæ: à quo trepidabo?
Dum appropiant super me nocētes: vt edant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.
Si cōsistant aduersum me castra: non timebit cor meum.
Si exurgat aduersum me praeliū: in hoc ego sperabo.
Vnam petij à dn̄o, hāc requiram: vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vitæ meæ.
Vt videam voluntatem domini: & visitem templum eius.
Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorū ꝓtexit me, in abscōdito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me: & nūc exaltauit caput meū, sup inimicos meos.
Circuiui, & immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: cantabo, & psalmū dicā domino.
Exaudi dn̄e vocē meā, qua clamaui ad te: miserere mei & exaudi me.
Tibi dixit cor meū, exq̄siuit te facies mea: faciē tuā dn̄e requiram.
Ne auertas faciem tuam à me: & ne declines in ira à seruo tuo.
Adiutor meus esto, ne derelinquas me: neq; despicias me Deus salutaris meus.
Qm̄ pr̄ me', & mr̄ mea dereliquerūt me: dn̄s autem assumpsit me.
Legem pone mihi domine in via tua: & dirige me in semitam rectam, propter inimicos meos.
Ne tradideris me, in animas tribulātiū me: qm̄ insurrexerūt ī me testes iniq;, & mētita est iniq̄tas sibi.

C redo videre bona domini:in terra viuentium.
E xpecta dominum, viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine dominum. ps.27.

A D te dñe clamabo, Deus meus ne sileas à me:ne qñ taceas à me: & assimilabor descẽdentibus in lacum.
E xaudi dñe vocem deprecationis meæ,dũ oro ad te: dũ extollo manus meas ad tẽplum sctm̃ tuum.
N e simul tradas me cum peccatoribus:& cum operantibus iniquitatem, ne perdas me.
Q ui loquuntur pacẽ cũ proximo suo: mala autẽ in cordibus eorũ.
D a illis secundum opera eorum: & secundum nequitiam adinuẽtionum ipsorum.
S cdm̃ opa manuũ eoꝝ tribue illis: redde retributionẽ eorũ ipsis.
Q m̃ non intellexerunt opera dñi: & in opera manuum ei⁹ destrues illos: & non ædificabis eos.
B enedict⁹ dñs: quoniã exaudiuit vocem deprecationis meæ.
D ominus adiutor meus, & protector me⁹:& in ipso sperauit cor meum, & adiutus sum.
E t refloruit caro mea: & ex voluntate mea confitebor ei.
D ñs fortitudo plebis suæ:& protector saluationũ Christi sui est.
S aluũ fac populũ tuũ dñe,& benedic hęreditati tuę:& rege eos,et extolle illos vsque in æternũ. Añ. Dominus defensor vitę meę. Añ. Adorate dominum. ps.28.

A Fferte domino filij Dei: afferte domino filios arietũ.
A fferte dño gloriam, & honorẽ; afferte dño gloriam nomini eius: adorate dñm in atrio sancto eius.
V ox domini super aquas, Deus maiestatis intonuit: dominus super aquas multas.
V ox domini ĩ virtute: uox domini in magnificentia.
V ox dñi confringentis cedros:& cõfringet dominus cedros libani.
E t comminuet eos tanquàm vitulum libani: & dilectus quemadmodum filius unicornium.
V ox domini intercidentis flammam ignis; vox domini cõcutientis desertum:& commouebit dominus desertum Cades.
V ox domini pręparantis ceruos, & reuelabit condensa:& in templo eius omnes dicent gloriam.
D ominus diluuiũ inhabitare facit:& sedebit dñs rex in ęternum.
D ominus virtutem populo suo dabit: dominus benedicet populo suo in pace. ps.29.

EXaltabo te domine, quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Domine Deus meus clamaui ad te: & sanasti me.
Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me à descendentibus in lacum.
Psallite dño sancti eius: & cõfitemini memoriæ sanctitatis eius.
Quoniã ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius.
Ad vesperum demorabitur flet⁹: & ad matutinum lætitia.
Ego autem dixi in abundantia mea: non mouebor in æternum.
Domine in voluntate tua: præstitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuam à me: & factus sum conturbatus.
Ad te dñe clamabo: & ad Deum meum deprecabor.
Quę vtilitas in sanguine meo: dũ descendo in corruptionem?
Nunquid confitebit̃ tibi puluis: aut annũciabit veritatem tuam?
Audiuit dñs, & misertus est mei: dominus factus est adiutor meus.
Conuertisti planctũ meũ in gaudium mihi: cõscidisti saccũ meũ, & circundedisti me lætitia.
Vt cantet tibi gloria mea, & non compungar: dñe Deus meus in ęternũ cõfitebor tibi. Añ. Adorate Dominum in aula sancta eius.
Aña In tua iustitia. ps. 30.
IN te dñe spaui, nõ cõfundar in æternũ: ĩ iustitia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuam: accelera, vt eruas me.
Esto mihi in Deũ protectorẽ, & ĩ domũ refugij: vt saluũ me facias.
Qm̃ fortitudo mea, & refugium meũ es tu: & propter nomen tuũ deduces me, & enutries me.
Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: quoniã tu es protector meus.
In man⁹ tuas cõmẽdo spũm meũ: redemisti me dñe Deus veritatis.
Odisti obseruantes vanitates: superuacuè.
Ego autem in dño speraui: exultabo, & lętabor ĩ misericordia tua:
Qm̃ respexisti humilitatẽ meã: saluasti de necessitatibus aĩam meã.
Nec conclusisti me in manib⁹ inimici: statuisti in loco spatioso pedes meos.
Miserere mei dñe, qm̃ tribulor: cõturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.
Quoniam defecit in dolore vita mea: & anni mei in gemitibus.
Infirmata est in paupertate virt⁹ mea: & ossa mea cõturbata sunt.

Super omnes inimicos meos, factꝰ sum opprobrium vicinis meis valde: & timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerunt à me: obliuioni datus sum, tanquam mortuus à corde.
Factus sum tanquã vas perditũ: qm̃ audiui vituperationẽ multorum, commorantium in circuitu.
In eo dum conuenirent simul aduersum me: accipere animam meã consiliati sunt.
Ego aũt ĩ te speraui dñe; dixi Deꝰ meꝰ es tu: ĩ manibꝰ tuis sortes meę.
Eripe me de manu inimicorum meorum: & à persequẽtibus me.
Illustra faciẽ tuã sup seruũ tuum; saluum me fac in mĩa tua: dñe nõ confundar, quoniam inuocaui te.
Erubescant impij, & deducantᷣ in infernũ: muta fiant labia dolosa.
Quæ loquunt̃ aduersus iustũ iniquitatẽ: in supbia, & in abusione.
Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ domine: quam abscondisti timentibus te.
Perfecisti eis, qui sperant in te: in conspectu filiorum hominum.
Abscondes eos in abscondito faciei tuæ: à conturbatione hoĩum.
Proteges eos in tabernaculo tuo: à contradictione linguarum.
Bñdictꝰ dñs: qm̃ mirificauit mĩam suam mihi, in ciuitate munita.
Ego aũt dixi ĩ excessu mẽtis meę: piectꝰ sum à facie oculorũ tuorũ.
Ideo exaudisti vocem orationis meæ: dum clamarem ad te.
Diligite dñm oẽs sc̃ti eiꝰ, qm̃ veritatẽ reqret dñs: & retribuet abundanter facientibus superbiam.
Viriliter agite, & cõfortetur cor vr̃m: oẽs q̃ speratis in dño. ps. 31.

Beati quoꝝ remissę sũt iniqtates: & quoꝝ tecta sunt pc̃tã.
Beatꝰ vir, cui nõ ĩputauit dñs peccatũ: nec est in spiritu eius dolus.
Quoniã tacui, inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.
Quoniã die ac nocte grauata est super me manus tua: cõuersus sũ in ęrũna mea, dũ configit̃ spina.
Delictum meum cognitũ tibi feci: & iniustitiam meã nõ abscõdi.
Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam domino: & tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis sanctus: in tempore opportuno.
Veruntamẽ ĩ diluuio aquaꝝ multarũ: ad eũ non approximabunt.
Tu es refugium meum à tribulatione, q̃ circundedit me: exultatio mea, erue me à circũdantibꝰ me.
Intellectum tibi dabo, & instruã te in via hac qua gradieris: firmabo

bo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus, & mulus: quibus non est intellectus:
In camo, & fręno maxillas eorũ cõstringe: qui nõ approximãt ad te.
Multa flagella pctõris: sperãtes autẽ in dño misericordia circũdabit.
Lætamini in dño, & exultate iusti: & gloriamini oẽs recti corde.
Añ. In tua iustitia libera me dñe.
Antiphona. In psalterio. ps. 32.
EXultate iusti in domino: rectos decet collaudatio.
Cõfitemini dño in cithara: ĩ psalterio decẽ chordarum psallite illi.
Cantate ei canticum nouũ: bene psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbum domini: & omnia opera eius in fide.
Diligit misericordiã, & iudiciũ: misericordia dñi plena est terra.
Verbo domini cęli firmati sũt: & spiritu oris eius omnis virtus eorũ.
Congregãs sicut ĩ vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.
Timeat dñm oĩs terra: ab eo autẽ cõmoueanť oẽs inhabitãtes orbẽ.
Quoniã ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit & creata sunt.
Dñs dissipat consilia gentium; reprobat aũt cogitationes populorũ: & reprobat consilia Principũ.
Consiliũ autem dñi in æternum manet: cogitationes cordis eius in generatione, & generationem.
Beata gens, cuius est dominus Deus eius: populus quem elegit in hæreditatem sibi.
De cœlo respexit dominus: vidit omnes filios hominum.
De pparato habitaculo suo: respexit super oẽs qui habitant terram.
Qui finxit singilatim corda eorũ: qui intelligit omnia opera eorũ.
Non saluatur rex per multã virtutem: & gigas non saluabitur in multitudine virtutis suæ.
Fallax equus ad salutẽ: in abundãtia aũt virtutis suæ non saluabiť.
Ecce oculi Dñi sup metuẽtes eũ: & in eis q sperant super mĩa eius.
Vt eruat à morte animas eorum: & alat eos in fame.
Anima nostra sustinet dñm: qm̃ adiutor, & protector noster est.
Quia in eo lętabitur cor nr̃m: & in nomine sc̃tõ eius sperauimus.
Fiat mĩa tua dñe sup nos: quẽadmodũ sperauimus in te. ps. 33.
BEnedicã dñm in oĩ tpe: semper laus eius in ore meo.
In domino laudabitur anima mea: audiant mansueti, & lætenť.
Magnificate dñm mecũ: & exaltemus nomen eius in idipsum.
Exquisiui dominum, & exaudiuit

me: & ex omnibus tribulationi-
bus meis eripuit me.
Accedite ad eũ,& illuminamini:
& facies vestræ non confundẽtur.
Iste pauper clamauit,& dominus
exaudiuit eum:& de omnibus tri
bulationibus eius saluauit eum.
Immittet Angelus Dñi ĩ circuitu
timentium eum: & eripiet eos.
Gustate,& videte qm̃ suauis ẽ do
minus:beatus vir, qui sperat in eo.
Timete dñm oẽs sancti eius: qm̃
non est inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt, & esurierunt:
inquirentes autem dominum nõ
minuentur omni bono.
Venite filij, audite me: timorem
domini docebo vos.
Quis ẽ homo, qui vult vitam:di-
ligit dies videre bonos?
Prohibe linguã tuam à malo: &
labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte à malo, & fac bonum:in-
quire pacem, & persequere eam.
Oculi domini super iustos:& au-
res eius in preces eorum.
Vult' aũt Dñi sup faciẽtes mala:
vt perdat de terra memoriã eorũ.
Clamauerunt iusti, & dñs exau-
diuit eos: & ex omnibus tribula-
tionibus eorum liberauit eos.
Iuxta est dñs ijs, q tribulato sunt
corde:& humiles spiritu saluabit.

Multę tribulationes iustoꝝ:& de
omnib' his, liberauit eos domin'.
Custodit dñs omnia ossa eorum:
vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorum pessima:& qui
oderunt iustum delinquent.
Redimet dñs aĩas seruoꝝ suoꝝ:et
nõ delinquẽt oẽs, qui sperãt in eo.
Añ. In psalterio decẽ chordarum
psallite dño. Añ. Expugna. ps. 34.
Iudica domine nocentes me:
expugna impugnantes me.
Apprehende arma, & scutum:
& exurge in adiutorium mihi.
Effunde frameam, & cõclude ad
uersus eos, qui persequuntur me:
dic animę meę, sal' tua ego sum.
Confundantur, & reuereantur:
quærentes animam meam.
Auertantur retrorsum,& cõfun-
dantur: cogitantes mihi mala.
Fiãt tanq̃ puluis ante faciẽ venti:
& Angel' domini coarctans eos.
Fiant viæ illorũ tenebrę & lubri-
cũ:& Angelus dñi ꝑsequens eos.
Quoniã gratis absconderunt mi
hi interitũ laquei sui: superuacuè
exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus, quẽ ignorat:
& captio quam abscondit appre-
hẽdat eũ:& ĩ laqueũ cadat ĩ ipsũ.
Anima aũt mea exultabit in dño:
& delectabit super salutari suo.

Omnia

Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tibi?
Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum, & pauperem à diripientibus eum.
Surgentes testes iniqui: quę ignorabam, interrogabant me.
Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.
Ego autem quum mihi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabã in ieiunio aĩam meã: & oratio mea ĩ sinu meo cõuertet.
Quasi proximũ, & quasi fratrem nr̃m, sic cõplacebã: quasi lugens, & contristatus, sic humiliabar.
Et aduersum me lætati sunt, & conuenerunt: congregata sunt super me flagella, & ignoraui.
Dissipati sunt, nec cõpuncti; tentauerunt me, subsannauerũt me subsannatione: frẽduerunt super me dentibus suis.
Domine quando respicies? restitue animã meã à malignitate eorum: à leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in Ecclesia magna: in populo graui laudabo te.
Non supergaudeãt mihi qui aduersantur mihi iniquè: q oderunt me gratis, & annuunt oculis.
Quoniam mihi quidẽ pacificè loquebantur: & in iracũdia terrę loquentes, dolos cogitabant.
Et dilatauerũt sup me os suũ: dixerũt, euge, euge, viderũt oculi nr̃i.
Vidisti domine, ne sileas: domine ne discedas à me.
Exurge, & ĩtẽde iudicio meo: De' me', & dñs meus in causam meã.
Iudica me sm iustitiã tuã, dñe De' meus: & non supergaudeãt mihi.
Non dicant in cordibus suis, euge, euge animæ nostræ: nec dicãt deuorabimus eum.
Erubescant, & reuereãtur simul: qui gratulantur malis meis.
Induanĩ cõfusione & reuerentia: qui maligna loquũtur super me.
Exultent, & lętenĩ, q volũt iustitiã meã: & dicãt semper magnificeĩ dñs, qui volũt pacẽ serui eius.
Et lingua mea meditabiĩ iustitiã tuam: tota die laudẽ tuam. ps. 35.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso: non est timor Dei ante oculos eius.
Qm̃ dolosè egit in cõspectu eius: vt inueniaĩ iniquitas ei' ad odiũ.
Verba oris ei' iniquitas, & dolus: noluit intelligere, vt bene ageret.
Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni viæ non bonę, malitiam autem non odiuit.
Dñe in cęlo misericordia tua: & veritas tua vsque ad nubes.

Iustitia tua sicut mõtes Dei: iudicia tua abyssus multa.
Homines & iumẽta saluabis dñe: quemadmodũ multiplicasti misericordiam tuam Deus.
Filij autem hominũ: in tegmine alarum tuarum sperabunt.
Inebriabuntur ab vbertate domus tuę: & torrẽte voluptatis tuę potabis eos.
Qm̃ apud te est fons vitæ: & in lumine tuo videbimus lumen.
Prętẽde mĩam tuã sciẽtib' te: et iustitiã tuã his, q recto sunt corde.
Non veniat mihi pes superbię: & man' peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderunt, qui operantur iniquitatẽ: expulsi sunt, nec potuerũt stare. Aña. Expugna impugnantes me. Antiphona. Reuela. ps. 36.

Noli æmulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem.
Quoniam tanquàm fœnum velociter arescent: & quemadmodum olera herbarum, citò decident.
Spera ĩ dño, & fac bonitatẽ: & ĩ habita terrã, et pasceris in diuitijs ei'.
Delectare in domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuela domino viã tuam: & spera in eo, & ipse faciet.
Et educet quasi lumen iustitiam tuã; & iudiciũ tuũ tãquã meridiẽ: subditus esto domino, & ora eũ.
Noli æmulari in eo, q pſperat̃ in via sua: in hoĩe faciẽte iniustitias.
Desine ab ira, & derelinque furorem: noli ęmulari, vt maligneris.
Quoniã qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autẽ dominum, ipsi hęreditabũt terram.
Et adhuc pusillũ, & nõ erit peccator: et q̃res locũ ei', & nõ inuenies.
Mansueti autem hęreditabũt terram: & delectabuntur in multitudine pacis.
Obseruabit peccator iustũ: & stridebit super eum dentibus suis.
Dominus aũt irridebit eum: qm̃ prospicit, quòd veniet dies eius.
Gladium euaginauerunt peccatores: intenderunt arcum suum.
Vt decipiant pauperẽ, & inopem: vt trucident rectos corde.
Gladius eorũ intret in corda ipsorum: & arcus eorum confringat̃.
Melius est modicum iusto: super diuitias peccatorum multas.
Qm̃ brachia peccatorũ conterentur: confirmat autem iustos dñs.
Nouit dñs dies immaculatorum: & hęreditas eorũ in æternum erit.
Non confundent̃ in tempore malo; & in diebus famis saturabũtur: quia peccatores peribunt.

Inimici

Inimici verò dñi, mox vt honorificati fuerint, & exaltati: deficiẽtes quemadmodum fumus deficiẽt.
Mutabit peccator, & non soluet: iustus aũt miseretur, & retribuet.
Quia bñdicẽtes ei hęreditabũt terrã: maledicentes aũt ei disperibũt.
Apud dominum gressus hominis dirigetur: & viam eius volet.
Quum ceciderit, non collidetur: quia dñs supponit manum suam.
Iunior fui, etenim senui; & non vidi iustum derelictum: nec semen eius quærens panem.
Tota die miseret, & commodat: & semẽ illi' in benedictione erit.
Declina à malo, & fac bonum: & inhabita in sæculum sæculi.
Quia dominus amat iudicium, et non derelinquet sanctos suos: in æternum conseruabuntur.
Iniusti puniẽtur: & semen impiorum peribit.
Iusti aũt hęreditabũt terrã: & ihabitabunt in sæculũ sæculi sup eã.
Os iusti meditabitur sapientiam: & lingua eius loquetur iudicium.
Lex Dei eius in corde ipsius: & nõ supplantabuntur gressus eius:
Considerat peccator iustũ: & quęrit mortificare eum.
Dominus autem nõ derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum quum iudicabitur illi.
Expecta dñm, & custodi viã ei'; et exaltabit te, vt hẽditate capias terrã: quũ perierint pctõres videbis.
Vidi impium superexaltatum: & eleuatum sicut cedros Libani.
Et trãsiui, & ecce nõ erat: quæsiui eũ, & non est inuentus locus eius.
Custodi innocentiã, & vide æqtatẽ: qm̃ sunt reliquiæ hoĩ pacifico.
Iniusti autem disperibunt: simul reliquiæ impiorum interibunt.
Salus aũt iustorũ à dño: & protector eorũ in tẽpore tribulationis.
Et adiuuabit eos dominus, & liberabit eos; & eruet eos à peccatoribus: & saluabit eos, quia sperauerunt in eo. ps. 37.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Qm̃ sagittę tuæ infixę sũt mihi: et confirmasti super me manũ tuã.
Non est sanitas in carne mea à facie irę tuæ: nõ est pax ossibus meis, à facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates meę supergressę sunt caput meũ: etsicut on' graue, grauatæ sunt super me.
Putruerunt & corruptę sunt cicatrices meę: à facie insipientiæ meę.
Miser fact' sũ, et curuat' sũ vsq; in finẽ: tota die cõtristat' ĩgrediebar.

Qm̃

Qm̃ lũbi mei ĩpleti ſunt illuſionibus: & nõ eſt ſanitas in carne mea.
Afflictus ſum, & humiliatus ſũ nimis: rugiebã à gemitu cordis mei.
Domine ante te omne deſideriũ meum: & gemitus meus à te non eſt abſconditus.
Cor meũ conturbatum eſt, dereliquit me virt⁹ mea: & lumẽ oculorũ meorũ, & ipſum nõ eſt mecũ.
Amici mei, & ꝓximi mei: aduerſũ me appropĩquauerũt, & ſteterũt.
Et qui iuxta me erant de lõge ſteterunt: & vim faciebant qui quęrebant animam meam.
Et qui inquirebant mala mihi, loquuti ſunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanquam ſurdus non audiebam: & ſicut mutus non aperiens os ſuum.
Et factus ſum ſicut homo non audiens: & non habens in ore ſuo redargutiones.
Quoniam ĩ te domine ſperaui: tu exaudies me domine Deus meus.
Quia dixi, nequando ſupergaudeãt mihi inimici mei: & dũ commouẽtur pedes mei, ſuper me magna loquuti ſunt.
Qm̃ ego in flagella parat⁹ ſum: & dolor me⁹ in cõſpectu meo ſemp.
Quoniã iniquitatẽ meã annũciabo: & cogitabo pro peccato meo.
Inimici autẽ mei viuunt, & cõfirmati ſunt ſuper me: & multiplicati ſunt qui oderunt me iniquè.
Qui retribuũt mala ꝓ bonis, detrahebãt mihi: qm̃ ſeq̃bar bonitatẽ.
Ne derelinquas me domine De⁹ meus: ne diſceſſeris à me.
Intẽde in adiutorium meum: domine Deus ſalutis meæ. Aña. Reuela domino viam tuam.
℣. Dñe in cœlo miſericordia tua.
℟. Et veritas tua vſque ad nubes.
Pater nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sꝫ libera.
Abſol. A vinculis. Bño j. Ille nos.
℟. j. Quã magna multitudo dulcedinis tuæ dñe: Quã abſcondiſti timentibus te. ℣. Et perfeciſti eis, q̃ ſperant in te dñe, in conſpectu filioꝝ hoĩum. Quã. Bño ij. Diuinũ.
℟. ij. Adiutor meus eſto Deus: Ne derelinquas me. ℣. Neq; deſpicias me, Deus ſalutaris meus. Ne dere.
Bño iij. Ad ſocietatẽ. Si fit de oct. ꝟ F. ꝟ fer. ma. vl' ꝟ vig. dñr bñon. cõp:
℟. iij Benedicã dñm ĩ oĩ tpe: Sp la⁹ ei⁹ ĩ ore meo. ℣. In dño laudabitur anima mea, audiant manſueti, & lætentr̃. Semper. ℣. Glia pr̃i. Semp.

AD LAVDES.

Deus in ad. Gloria patri. Alleluia: Si fit de oct. vel de Feſto dicit ps. Dominus regn. 65 Añ. Miſerere.

ps. Miserere. 65. Aña. Miserere mei Deus. Aña. Iubilate Deo. ps. Iubilate. 66. Aña. Iubilate Deo omnis terra. Aña. Deus. ps. Deus Deus meus. 66. Aña. Deus Deus meus ad te de luce vigilo. Aña. Conuersus est. Cant. Ezec. Proph.

Ezec. 12. CONfitebor tibi Dñe, qm̄ iratus es mihi: cōuers' ē furor tu', & cōsolatus es me.

Ecce Deus Saluator meus: fiducialiter agam, & non timebo:

Quia fortitudo mea, & laus mea dñs: et factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas ī gaudio de fontib' Saluatoris: et dicetis ī illa die, cōfitemini dño, et īuocate nomē ei':

Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote, quoniam excelsum est nomen eius.

Cātate dño, qm̄ magnificè fecit: annunciate hoc in vniuersa terra.

Exulta, & lauda habitatio Siō: qa magnus in medio tui sāct' Israel.

Añ. Conuersus est furor tuus dñe, & consolatus es me. Añ. Laudate. ps. Laudate dominū de cœlis. 67. Aña. Laudatē dominū de cœlis. Cap. Nox præcessit. 67. Hymn'.

SPlendor paternæ gloriæ,
De luce lucem proferens,
Lux lucis, & fons luminis,
Diem dies illuminans.
Verusque Sol illabere,
Micans nitore perpeti,
Iubarque sancti Spiritus
Infunde nostris sensibus.
Votis vocemus te patrem,
Patrem perennis gloriæ,
Pater potentis gratiæ,
Culpam releget lubricam.
Informet actus strenuos,
Dentes retundat inuidi,
Casus secundet asperos,
Donet gerendi gratiam.
Mentem gubernet, & regat
Casto & fideli corpore,
Fides calore feruea,
Fraudis venena nesciat.
Christusque nobis sit cibus,
Potusque noster sit fides,
Læti bibamus sobriam
Ebrietatem spiritus.
Lætus dies hic transeat:
Pudor sit vt diluculum,
Fides velut meridies,
Crepusculum mens nesciat.
Aurora cursus prouehit,
Aurora totus prodeat,
In Patre totus Filius,
Et totus in verbo Pr̄. Deo pr̄i.

℣. Repleti sumus mane mīa tua.
℟. Exultauim', & delectati sum'.

Ad Bñs. Añ. Bñdict' Deus Israel.
Reliqua vt in Laudib. Dominicæ.

FERIA III. AD MATVT.
Pater noster. Dñe labia. Deꝰ ī ad.
Gloria patri. Alleluia Inuitatoriū.
Præoccupemus faciem Domini,
In cōfessione. ps. Venite. Hymnꝰ.

COnsors paterni luminis
Lux ipse lucis, & dies,
Noctem canendo rumpimus,
Assiste postulantibus.
Aufer tenebras mentium:
Fuga cateruas dęmonum:
Expelle somnolentiam,
Ne pigritantes obruat.
Sic Christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus,
Vt prosit exorantibus,
Qđ p̄cinētes psallimꝰ. Deo pr̄i.

Aña. Non delinquam. ps. 38.

DIxi, custodiā vias meas: vt nō delinquā ī lĩgua mea. Posui ori meo custodiam: quum consisteret peccator aduersū me.
Obmutui, & humiliatꝰ sū, & silui à bonis: & dolor meꝰ renouatꝰ est.
Concaluit cor meū intra me: & in meditatiōe mea exardescet ignis.
Loquutus sum in lingua mea: notum fac mihi domine finē meum.
Et numerum dierum meorum quis est: vt sciam quid desit mihi?
Ecce mensurabiles posuisti dies meos: & substantia mea tanquàm nihilum ante te.
Veruntamē vniuersa vanitas: omnis homo viuens.
Veruntamē in imagine pertrāsit homo: sed & frustra cōturbatur:
Thesaurizat: & ignorat cui congregabit ea.
Et nūc q̄ est expectatio mea, nōne dñs? et substātia mea apud te ē.
Ab oībus iniquitatibus meis erue me: opprobriū īsipiēti dedisti me.
Obmutui, & nō apui os meū, qm̄ tu fecisti: amoue à me plagas tuas.
A fortitudine manus tuæ, ego defeci in increpationibꝰ: propter iniquitatem corripuisti hominem.
Et tabescere fecisti sicut araneam, animam eius: verūtamen vanè cōturbatur omnis homo.
Exaudi orationem meam dñe, & deprecationem meam: auribꝰ percipe lacrymas meas.
Ne sileas, qm̄ aduena ego sū apud te, & pegrinus: sicut oēs pr̄es mei.
Remitte mihi, vt refrigerer, priusquā abeā: & ampliꝰ nō ero. ps. 39.

EXpectans expectaui dñm: & intendit mihi.
Et exaudiuit p̄ces meas: et eduxit me de lacu misię, & de luto fęcis.
Et statuit supra petrā pedes meos: & direxit gressus meos.

Et

Et immisit in os meum canticum nouum: carmen Deo nostro.
Videbunt multi, & timebunt: & sperabunt in domino.
Beatus vir cuius est nomē domini spes eius: & non respexit in vanitates, & insanias falsas.
Multa fecisti tu domine De⁹ me⁹ mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.
Annunciaui, & loquutus sũ: multiplicati sunt super numerum.
Sacrificium, & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi.
Holocaustum, & pro peccato nō postulasti: tunc dixi, ecce venio.
In capite libri scriptum est de me, vt facerem volũtatem tuam: De⁹ meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.
Annunciaui iustitiam tuam in Ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo, domine tu scisti.
Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam, & salutare tuum dixi.
Non abscondi misericordiã tuã, & veritatē tuã: à concilio multo.
Tu aũt dñe ne lōgè facias miserationes tuas à me: mĩa tua & veritas tua semper susceperunt me.
Quoniã circundederunt me mala, quorum non est numer⁹: comprehenderũt me iniquitates meæ, & non potui, vt viderem.
Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei: et cor meũ dreliqt me.
Complaceat tibi dñe, vt eruas me: dñe ad adiuuandum me respice.
Confundantur, & reuereantur simul, qui quærũt animam meam: vt auferant eam.
Conuertant̃ retrorsum, & reuereantur: qui volunt mihi mala.
Ferant confestim confusionem suam: qui dicũt mihi, euge, euge.
Exultēt, & lętent̃ sup te oēs quęrētes te: & dicãt semp magnificetur dñs, qui diligunt salutare tuum.
Ego autem mendicus sũ, & pauper: dominus solicitus est mei.
Adiutor me⁹, & ꝓtector meus tu es: Deus meus ne tardaueris. Aña. Non delinquam in lingua mea.
Aña Sana Domine. ps. 40.

Beatus qui intelligit super egenum & pauperem: in die mala liberabit eum dominus.
Dñs cõseruet eũ, & viuificet eum: & beatũ faciat eũ ĩ terra: & nō trã dat eũ in animã inimicorũ eius.
Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: vniuersum stratũ eius versasti in infirmitate eius.
Ego dixi, dñe miserere mei: sana animam meam, quia peccaui tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: qñ morieť, & peribit nomen eius.
Et si ingrediebatur, vt videret, vana loquebatur: cor eius cõgregauit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras: & loquebatur in idipsum.
Aduersum me susurrabãt omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi.
Verbum iniquum constituerunt aduersum me: nunquid qui dormit non adijciet, vt resurgat?
Etenim homo pacis meæ in quo speraui: q edebat panes meos, magnificauit sup me supplãtationẽ.
Tu autem dñe miserere mei, & resuscita me: & retribuam eis.
In hoc cognoui qm̃ voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.
Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in cõspectu tuo in æternum.
Bñs dñs Deus Israel: à sæculo, & vsque in sæculum, fiat, fiat. ps. 41.
Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus.
Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?
Fuerunt mihi lacrimę meæ panes die ac nocte: dũ dicitur mihi quotidie, vbi est Deus tuus?
Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam trãsibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei.
In voce exultationis, & confessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?
Spera in Deo quoniam adhuc cõfitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.
Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonij à monte modico.
Abyssus abyssum inuocat: in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelsa tua, & fluctus tui: super me transierunt.
In die mandauit dominus mĩam suam: & nocte canticum eius.
Apud me oratio Deo vitę meę: dicam Deo susceptor meus es.
Quare oblit⁹ es mei, & quare cõtristat⁹ ĩcedo: dũ affligit me inimic⁹?
Dum confringuntur ossa mea: exprobrauerunt mihi, qui tribulant me inimici mei.
Dũ dicunt mihi per singulos dies, vbi est Deus tuus? quare tristis es

anima

aña mea, & quare conturbas me?
S pera in Deo, qm̃ adhuc confite-
bor illi: salutare vult' mei, & De'
me' Añ. Sana dñe aĩam meã: quia
peccaui tibi. Añ. Eructauit. ps. 43.
D Eus aurib' nr̃is audiuimus:
pr̃es nr̃i ãnũciauerũt nobis.
O pus quod operatus es in diebus
eorum: & in diebus antiquis.
M anus tua gentes disperdidit, &
plantasti eos: afflixisti populos, &
expulisti eos.
N ec enim in gladio suo possede-
runt terram: & brachium eorum
non saluauit eos.
S ed dextera tua, & brachiũ tuũ;
& illuminatio vultus tui: quoniã
complacuisti in eis.
T u es ipse rex meus, & Deus me':
qui mandas salutes Iacob.
I n te inimicos nostros ventilabi-
mus cornu: & in nomine tuo sper
nemus insurgentes in nobis.
N õ enim in arcu meo sperabo: &
gladius meus non saluabit me.
S aluasti enim nos de affligentib'
nos: & odientes nos confudisti.
I n Deo laudabimur tota die: &
in nomine tuo confitebimur in
sæculum.
N ũc ãt repulisti, et cõfudisti nos:
et nõ egredieris De' ĩ ꝟtutib' nr̃is.
A uertisti nos retrorsum post ini-
micos nostros: & qui oderunt nos
diripiebant sibi.
D edisti nos tanquam oues escarũ:
& in gentibus dispersisti nos.
V endidisti populum tuum sine
pretio: & non fuit multitudo in
commutationibus eorum.
P osuisti nos opprobrium vicinis
nostris: subsannationem & deri-
sum his, q̃ sunt in circuitu nostro.
P osuisti nos in similitudinẽ genti
b': cõmotionẽ capitis in populis.
T ota die verecũdia mea cõtra me
ẽ: et ꝯfusio faciei meę cooꝑuit me.
A voce exprobrantis, & obloquẽ-
tis: à facie inimici & persequentis.
H æc omnia venerunt super nos;
nec obliti sumus te: & iniquè non
egimus in testamento tuo.
E t non recessit retro cor nr̃um: &
declinasti semitas nr̃as à via tua.
Qm̃ humiliasti nos ĩ loco afflictio
nis: et cooꝑuit nos vmbra mortis.
S i obliti sumus nomẽ Dei nostri:
& si expãdimus manus nostras ad
Deum alienum.
N onne Deus requiret ista? ipse enĩ
nouit abscondita cordis.
Q m̃ ꝑ te mortificamur tota die:
ęstimati sum' sicut oues occisiõis.
E xurge, quare obdormis dñe? ex-
urge & ne repellas in finem.
Q uare faciẽ tuã auertis: obliuisce-
ris

ris inopię nr̄ę, et tribulationis nr̄ę?
Quoniam humiliata est in puluere anima nostra: cõglutinatus est in terra venter noster.
Exurge domine, adiuua nos: & redime nos ꝑpter nomē tuū. ꝑs. 44.

ERuctauit cor meū verbū bonū: dico ego opa mea regi.
Lingua mea calamus scribæ: velociter scribentis.
Specios⁹ forma prę filijs hoīum; diffusa est gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te De⁹ in æternum.
Accingere gladio tuo: super femur tuum potentissime.
Specie tua, & pulchritudine tua: intēde, prosperè ꝓcede, & regna.
Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagittę tuę acutę: (populi sub te) cadent in corda inimicorū regis.
Sedes tua De⁹ in sęculū sęculi: virga directionis, virga regni tui.
Dilexisti iustitiā, & odisti iniqtatē: ꝓpterea vnxit te Deus De⁹ tuus oleo lętitię prę consortibus tuis.
Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo.
Astitit regina à dextris tuis, ī vestitu deaurato: circūdata uarietate.
Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui.
Et cōcupiscet rex decorē tuū: qm̄ ipse ē dn̄s De⁹ tu⁹, & adorabūt eū.
Et filię Tyri ī munerib⁹: vultū tuū deprecabūtur oēs diuites plebis.
Omnis gloria eius filię regis ab intus, in fimbrijs aureis: circumamicta varietatibus.
Adducentur regi virgines post eam: proximę eius afferentur tibi.
Afferentur in lætitia, & exultatione: adducentur in tēplum regis.
Pro prīb⁹ tuis nati sūt tibi filij: ꝯstitues eos Principes sup oēm terrā.
Memores erūt noīs tui dn̄e: ī omni generatione & generationem.
Propterea populi confitebuntur tibi in ęternum: & ī sęculū sęculi.
An̄. Eructauit cor meum verbū bonum. An̄a. Iubilate. ꝑs. 45.

DEus noster refugium & virtus: adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.
Sonuerunt & turbatę sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: sanctificauit tabernaculum

culum suum altissimus.
Deus ī medio ei⁹ nō cōmouebit: adiuuabit eā De⁹ mane diluculo.
Conturbatę sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit vocem suā, & mota est terra.
Dominus uirtutum nobiscū: susceptor noster Deus Iacob.
Venite, & uidete opera dñi; quæ posuit prodigia super terrā: auferens bella vsque ad finem terræ.
Arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburet igni.
Vacate, & videte, quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.
Dominus uirtutum nobiscū: susceptor noster De⁹ Iacob. ps. 46.
OMnes gentes plaudite manibus: iubilate Deo in voce exultationis.
Qm̃ dominus excelsus, terribilis: rex magnus super omnem terrā.
Subiecit populos nobis: & gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hęreditatem suam: speciem Iacob, quem dilexit.
Ascendit Deus in iubilo: & dominus in voce tubæ.
Psallite Deo nostro, psallite: psallite regi nostro, psallite.
Quoniam rex omnis terræ Deus: psallite sapienter.
Regnabit Deus super gentes: De⁹ sedet super sedem sanctam suam.
Principes pplorū cōgregati sunt cum Deo Abraham: qm̃ dij fortes terrę vehementer eleuati sunt.
Aña. Iubilate Deo in voce exultationis. Añ. Magnus Dñs. ps. 47.
MAgnus dñs, & laudabilis nimis: in ciuitate Dei nostri, in monte sancto eius.
Fundatur exultatione uniuersæ terræ: mons Sion, latera aquilonis, ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius cognoscetur: quum suscipiet eam.
Quoniā ecce reges terræ congregati sunt: conuenerunt in unum.
Ipsi uidentes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos.
Ibi dolores, ut parturiētis: in spū vehemēti cōteres naues Tharsis.
Sicut audiuim⁹, sic uidimus ī ciuitate dñi uirtutum; in ciuitate Dei nr̃i: Deus fundauit eam in ętern ū.
Suscepim⁹ Deus misericordiam tuam: in medio templi tui.
Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: iustitia plena est dextera tua.
Lętetur mōs Siō, & exultent filiæ Iudæ: ꝓpter iudicia tua domine.
Circundate Sion, & cōplectimini

ni eam: narrate in turribus eius.
Ponite corda vr̃a in virtute eius, & distribuite domos eius: vt enar retis in progenie altera.
Q̃m hic est Deus Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula. p̃s. 48.
Audite hæc oẽs gẽtes: aurib⁹ pcipite oẽsq; habitãtis orbẽ.
Quiq; terrigenæ, & filij hominũ: simul in vnum diues & pauper.
Os meũ loquetur sapientiã: & me ditatio cordis mei prudentiam.
Inclinabo in parabolã aurẽ meã: aperiã ĩ psalterio ppositionẽ meã.
Cur timebo ĩ die mala? iniquitas calcanei mei circundabit me?
Qui cõfidũt ĩ virtute sua: & ĩ mul titudine diuitiarũ suaꝝ gloriañt.
Frater nõ redimit, redimet hõ: & non dabit Deo placationem suã.
Et pretium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternum, & viuet adhuc in finem.
Non videbit interitum quum vi derit sapientes moriẽtes: simul in sipiens, & stultus peribunt.
Et relĩquẽt alienis diuitias suas: et sepulcra eoꝝ dom⁹ illoꝝ ĩ ęternũ.
Tabernacula eoꝝ ĩ pgenie & pge nie: vocauerũt noĩa sua ĩ terris suis.
Homo quum in honore esset, nõ intellexit: cõparatus est iumẽtis ĩ-
sipiẽtibus, & similis factus est illis.
Hęc via illorum scãdalum ipsis: & postea ĩ ore suo complacebũt.
Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos.
Et dominabuntur eorum iusti in matutino: & auxilium eorum ve terascet in inferno à gloria eorũ.
Veruntñ De⁹ redimet aĩam meã de manu inferi: quũ acceperit me.
Ne timueris quum diues factus fuerit homo: & quum multiplica ta fuerit gloria domus eius.
Q̃m quũ interierit nõ sumet oĩa: neq; descẽdet cum eo gloria eius.
Quia aĩa ei⁹ ĩ vita ipsi⁹ bñdicet: cõ fitebitur tibi quum benefeceris ei.
Introibit vsq; ĩ pgenies patrũ suo tũ: et vsq; ĩ ęternũ nõ vidẽbit lumẽ.
Homo quũ in honore esset, non intellexit: cõparatus est iumẽtis ĩ-sipiẽtib⁹, & similis fact⁹ ẽ illis. Añ. Magnus dñs, & laudabilis nimis.
Aña. Deus Deorum. p̃s. 49.
Deus Deorum dominus lo quut⁹ est: & vocauit terrã.
A solis ortu vsq; ad occasum: ex Sion species decoris eius.
Deus manifestè veniet: Deus no ster, & non silebit.
Ignis in cõspectu eius exardescet: & in circuitu ei⁹ tẽpestas valida.
Aduocauit cęlum desursum: &

terram.

terram discernere populum suũ:
C ongregate illi sãctos ei⁹: q ordinãt testamẽtũ eius, sup sacrificia.
E t annunciabunt cœli iustitiam eius: quoniam Deus iudex est.
A udi populus meus, & loquar, Israel, & testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.
N on in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
N on accipiam de domo tua vitulos: neq; de gregibus tuis hircos.
Q m̃ meę sunt omnes ferę syluaꝝ: iumenta in montibus, & boues.
C ognoui omnia volatilia cęli: & pulchritudo agri mecum est.
S i esuriero non dicã tibi: meus est enim orbis terrę, & plenitudo ei⁹.
N ũqd mãducabo carnes taurorũ: aut sanguinẽ hircoꝝ potabo?
Immola Deo sacrificium laudis: & redde altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me.
Peccatori aũt dixit Deus; quare tu enarras iustitias meas: & assumis testamentum meum per os tuũ?
T u vero odisti disciplinam: & ꝓiecisti sermones meos retrorsum.
Si videbas furẽ, currebas cũ eo: & cũ adulteris portionẽ tuã ponebas
O s tuũ abundauit malitia: & lingua tua concinnabat dolos.
S edens aduersus fratrem tuum, loquebaris; & aduersus filium matris tuę, ponebas scandalum: hæc fecisti & tacui.
E xistimasti inique, quòd ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam.
I ntelligite hęc, qui obliuiscimini Deum: nequando rapiat, & non sit qui eripiat.
Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei. ps. 51.

Q Vid gloriaris in malitia: q potens es in iniquitate?
T ota die ĩiustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiã super benignitatem: iniquitatem magis, quàm loqui æquitatem.
D ilexisti omnia verba præcipitationis: lingua dolosa.
Propterea Deus destruet te in finem; euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicem tuam de terra viuentium.
V idebunt iusti, & timebunt; & super eum ridebunt, & dicent: ecce homo, qui nõ posuit Deum adiutorem suum.
S ed sperauit in multitudine di-

uitiarum suarum: & præualuit in vanitate sua.

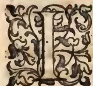
Ego autem sicut oliua fructifera in domo Dei: speraui in misericordia Dei in æternum, & in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti: & expectabo nomē tuum; quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Añ. Deus Deorū dñs loquutus ē. ℣. Immola Deo sacrificiū laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. Pr nr. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Absol. A vinculis. Bño j. Ille nos. ℟ j. Auribus pcipe dñe lacrymas meas, ne sileas à me, remitte mihi: Quoniā incola ego sum apud te, & peregrinus. ℣. Cōplaceat tibi dñe, vt eripias me, dñe ad adiuuandū me festina. Qm. Bño ij. Diuinū. ℟. ij. Statuit dñs sup petram pedes meos, & direxit gress⁹ meos Deus me⁹: Et īmisit in os meū cāticum nouū. ℣. Exaudiuit pces meas: & eduxit me de lacu miseriç. Et immisit. Benedictio iij. Ad societatē. Si fit de oct. de F. de fer. ma. vel de vig. dñr bñdictiones competētes. ℟. iij. Ego dixi dñe miserere mei: Sana aīam meā qa peccaui tibi. ℣. Ab omnib⁹ iniquitatibus meis eripe me dñe. Sana. ℣. Glia. Sana.

AD LAUDES.

Deus in ad. Gloria pri. Alla. Si fit de oct. vel de Festo dr ps. Dñs reg. 65. Añ. Dele dñe. ps. Miserere. 65. Aña. Dele domine iniquitatem meam. Aña. Salutare. ps. 42.

IUdica me De⁹, & discerne causam meā de gēte non sancta: ab homine iniquo, & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? & quare tristis incedo dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: ad Deū qui lętificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo quoniam adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus. Antiphona. Salutare vultus mei Deus meus Antiphona. Benedicam te. ps. Deus Deus meus. 66. Añ. Benedicā te ī vita mea Deus me⁹. Añ. Cūctis dieb⁹.

Canticum Ezechiæ.

EGo dixi ī dimidio dierū meorum: vadā ad portas inferi. Ise. 38. b

Quæ-

Quæsiui residuū annorum meorum: dixi, non videbo dominum Deum in terra viuentium.

Non aspiciam hominem vltra: et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata ēst, & conuoluta est à me: quasi tabernacula pastorum.

Præcisa ē velut à texēte vita mea; dū adhuc ordirer succidit me: de mane vsq; ad vesperam finies me.

Sperabam vsque ad mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.

De mane vsq; ad vesperam finies me: sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba.

Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, respōde pro me: quid dicam? aut quid respondebit mihi, quum ipse fecerim?

Recogitabo tibi oēs annos meos: in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic viuitur, & ī talibus vita spiritus mei, corripies me, & viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meā, vt non periret: proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia nō īfern⁹ cōfitebit̄ tibi; neq; mors laudabit te: nō expectabūt q descendūt in lacū veritatem tuā.

Viuens viuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam.

Dn̄e saluū me fac: & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ, in domo Domini.

Añа. Cunctis diebus vitæ nostræ saluos nos fac dn̄e. Añа. Omnes angeli eius. ps. Laudate dn̄m de cœlis. 67. Añа. Omnes angeli ei⁹ laudate dominum de cœlis. Cap. Nox præcessit. 67. Hymnus.

Ales diei nuncius,
Lucē propinquā præcinit:
Nos excitator mentium
Iam Christus ad vitam vocat.

Auferte, clamat, lectulos
Aegros, sopore desides,
Castèque, rectè ac sobriè
Vigilate, iam sum proximus.

Iesum ciamus vocibus,
Flentes precantes sobriè:
Intenta supplicatio
Dormire cor mundum vetat.

Tu Christe somnum discute,
Tu rumpe noctis vincula,
Tu solue peccatum vetus,
Nouūq; lumē ingere. Deo pr̄i.

℣. Repleti sumus mane mīa tua.
℟. Exultauim⁹, & delectati sum⁹.

Ad Bn̄s. Añ. Erexit nobis dn̄s cornu salutis, ī domo Dauid pueri sui. Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA IIII. AD MATVT.
Pater nr̄. Dñe labia. De⁹in adiutorium. Gloria patri. Alleluia.
Inuitatoriū In manu tua domine, Oēs fines terrę. p̄s. Venite. Hym.

Rerum creator optime,
Rectorq; noster aspice,
Nos à quiete noxia,
Mersos sopore libera.
Te sancte Christe poscimus,
Ignosce tu criminibus:
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Mentes manusque tollimus,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum præcipit,
Paulusque gestis censuit.
Vides malum quod gessimus,
Occulta nostra pandimus:
Preces gementes fundimus,
Dimitte qđ peccauim⁹. Deo p.

Aña. Auertit dominus. p̄s. 52.

Dixit īsipiēs ī corde suo: nō est Deus. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniqtatibus: non est qui faciat bonum.
Deus de cęlo prospexit sup filios hominum: vt videat si est intelligens, aut requirens Deum.
Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.
Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meam, vt cibum panis?
Deū non inuocauerūt: illic trepidauerūt timor, vbi nō erat timor.
Quoniā Deus dissipauit ossa eorū, qui hominibus placent: cōfusi sunt, quoniam Deus spreuit eos.
Quis dabit ex Siō salutare Israel? quum cōuerterit dominus captiuitatē plebis suę, exultabit Iacob, & lætabitur Israel. p̄s. 54.

Exaudi De⁹ orationē meā; & ne despexeris deprecationē meam: intēde mihi, & exaudi me.
Contristatus sum in exercitatione mea: & cōturbat⁹ sū à voce inimici, & à tribulatione peccatoris.
Quoniā declinauerūt in me iniqtates: & in ira molesti erant mihi.
Cor meū cōturbatū est in me: & formido mortis cecidit super me.
Timor, & tremor venerunt super me: & contexerunt me tenebræ.
Et dixi, quis dabit mihi pennas sicut colūbę? & volabo, & reqescā.
Ecce elongaui fugiens: & mansi in solitudine.
Expectabā eū, q̄ saluū me fecit: à pusillanimitate spūs & tēpestate.
Præcipita dñe, & diuide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatē,

& con-

& contradictionem in ciuitate.
Die ac nocte circundabit eam super muros eius iniquitas: & labor in medio eius & iniustitia.
Et non defecit de plateis eius: vsura, & dolus.
Quoniam si inimic⁹ meus maledixisset mihi: sustinuissem vtique.
Et si is qui oderat me, sup me magna loquutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis: dux meus & notus meus.
Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulauimus cum consensu.
Veniat mors super illos: & descēdant in infernum viuentes.
Quoniam nequitię in habitaculis eorum: in medio eorum.
Ego autem ad Deum clamaui: & dominus saluauit me.
Vespere, & mane, & meridie narrabo, & annunciabo: & exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animam meam ab his, q appropinquāt mihi: quoniam inter multos erant mecum.
Exaudiet Deus, & humiliabit illos: qui est ante sæcula.
Non enim est illis cōmutatio, & non timuerunt Deū: extendit manum suam in retribuendo.
Contaminauerunt testamētum eius; diuisi sunt ab ira vultus eius: & appropinquauit cor illius.
Molliti sunt sermones eius super oleum: & ipsi sunt iacula.
Iacta super dominū curā tuam, & ipse te enutriet: & non dabit in æternum fluctuationem iusto.
Tu vero Deus deduces eos: in puteum interitus.
Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autē sperabo in te dñe. Añ. Auertit dominus captiuitatem plebis suæ. Añ. In te confidit. ps. 55.

Miserere mei Deus, quoniā conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
Cōculcauerūt me inimici mei tota die: qm̄ multi bellātes ad⁹sū me.
Ab altitudine diei timebo: ego verò in te sperabo.
In Deo laudabo sermones meos, in Deo speraui: non timebo quid faciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabantur: aduersum me omnes cogitationes eorum in malum.
Inhabitabunt, & abscondent: ipsi calcaneum meum obseruabūt.
Sicut sustinuerunt animam meā, pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes.

Deus vitam meam annunciaui tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.
Sicut & in promissione tua: tunc conuertent inimici mei retrorsū.
In quacunq; die inuocauero te: ecce cognoui, qm̄ Deus meus es.
In Deo laudabo verbū;in dn̄o laudabo sermonē:in Deo speraui, nō timebo quid faciat mihi homo.
In me sunt De⁹ vota tua: quę reddam laudationes tibi.
Quoniam eripuisti animam meā de morte;& pedes meos de lapsu: vt placeam coram Deo in lumine viuentium. ps. 56.

MIserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea.
Et in vmbra alarum tuarum sperabo:donec transeat iniquitas.
Clamabo ad Deum altissimum: Deum qui benefecit mihi.
Misit de cœlo,& liberauit me:dedit in opprobriū cōculcantes me.
Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam; & eripuit animam meam,de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus.
Filij hoīum,dētes eorū arma, et sagittę:et lingua eorū gladi⁹ acutus.
Exaltare super cœlos Deus:& in omni terra gloria tua.
Laqueū parauerūt pedibus meis: & incuruauerūt animam meam.
Foderunt ante faciem meam foueam:& inciderunt in eam.
Paratum cor meū Deus, paratum cor meū:cātabo, & psalmū dicā.
Exurge gl'ia mea,exurge psalteriū & cithara:exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis dn̄e: & psalmum dicam tibi in gentibus.
Qm̄ magnificata est vsq; ad cęlos mīa tua:et vsq; ad nubes v̄itas tua.
Exaltare super cœlos Deus:& super omnem terrā gloria tua. Aña. In te cōfidit anima mea domine.
Añ. Iustè iudicate. ps. 57.

SI verè vtiq; iustitiā loquimini: rectè iudicate filij hominum.
Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniustitias manus vestræ concinnant.
Alienati sūt pctōres à vulua: errauerūt ab vtero,loquuti sunt falsa.
Furor illis secundum similitudinē serpentis: sicut aspidis surdæ, & obturantis aures suas.
Quæ nō exaudiet vocē incātātiū: & venefici incantantis sapienter.
Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet dominus.
Ad nihilum deuenient tanquàm aqua decurrens: intendit arcum suum.

suum donec infirmentur.
Sicut cera, quę fluit, auferent: sup-
cecidit ignis, & non viderũt solẽ.
Priusquam intelligerent spinæ ve
stræ rhamnum: sicut viuentes, sic
in ira absorbet eos.
Lætabitur iustus, quum viderit
vindictam: manus suas lauabit in
sanguine peccatoris.
Et dicet homo, si vtique est fruct⁹
iusto: vtique est Deus iudicans eos
in terra. p̄s. 58.
ERipe me de inimicis meis De⁹
meus: & ab insurgentibus in
me libera me.
Eripe me de operantibus iniquita
tẽ: & de viris sanguinũ salua me.
Quia ecce ceperunt animã meã:
irruerunt in me fortes.
Neque iniquitas mea, neque pec-
catum meum domine: sine iniqui
tate cucurri, & direxi.
Exurge in occursum meum, & vi
de: & tu domine Deus virtutum
Deus Israel.
Intende ad visitandas omnes gen
tes: non miserearis omnibus, qui
operantur iniquitatem.
Conuertentur ad vesperam, & fa
mem patientur vt canes: & circui-
bunt ciuitatem.
Ecce loquent̃ ĩ ore suo, & gladi⁹
in labijs eorum: qm̃ quis audiuit?
Et tu Domine deridebis eos: ad ni
hilum deduces omnes gentes.
Fortitudinẽ meã ad te custodiam;
qa Deus susceptor meus es: Deus
me⁹ misericordia eius p̄ueniet me.
Deus ostendit mihi super inimi-
cos meos, ne occidas eos: nequan-
do obliuiscantur populi mei.
Disperge illos in virtute tua: & de
pone eos protector me⁹ domine.
Delictum oris eorum, sermonem
labiorum ipsorum: & comprehẽ-
dantur in superbia sua.
Et de execratione, & mẽdacio an-
nũciabuntur in cõsummatione:
in ira cõsummationis, & nõ erũt:
Et scient quia Deus dominabitur
Iacob: & finium terræ.
Conuertentur ad vesperam, & fa
mem patientur vt canes: & circui-
bunt ciuitatem.
Ipsi dispergentur ad manducan-
dum: si vero non fuerint saturati,
& murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinẽ
tuã: & exaltabo mane mĩam tuã.
Quia factus es susceptor meus, &
refugium meum: in die tribulatio
nis meæ.
Adiutor meus tibi psallam, quia
Deus susceptor meus es: De⁹ me⁹
mĩa mea. Añã. Iuste iudicate filij
hoĩum. Añ. Da nobis. p̄s. 59.

Deus

DEus repulisti nos, & destruxisti nos: iratus es, & misertus es nobis.
Commouisti terram, & conturbasti eam: sana contritiones eius, quia commota est.
Ostēdisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.
Dedisti metuentibus te significationem: vt fugiant à facie arcus.
Vt liberentur dilecti tui: saluū fac dextera tua, & exaudi me.
Deus loquutus est in sancto suo: lętabor & partibor Sichimā, et cō uallem tabernaculorū metibor.
Me' ē Galaad, & me' ē Manasses: & Ephraim fortitudo capitis mei.
Iuda rex me': Moab olla spei meę.
In Idumęā extendā calciamētum meū: mihi alienigenę subditi sūt.
Quis deducet me in ciuitatē munitam? quis deducet me vsque in Idumæam?
Nonne tu Deus qui repulisti nos: & non egredieris Deus in virtutibus nostris?
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
In Deo faciem' ꝟtutē: & ipse ad nihilū deducet tribulātes nos. ps. 60.
EXaudi Deus deprecationem meam: intēde orationi meę. A finib' terrę ad te clamaui: dū anxiaret cor meū, īpetra exaltasti me
Deduxisti me, qa fact' es spes mea: turris fortitudinis à facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: protegar in velamento alarum tuarum.
Quoniam tu Deus me' exaudisti orationem meam: dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.
Dies sup dies regis adijcies: annos eius vsque in diem generationis, & generationis.
Permanet in æternum in conspectu Dei: misericordiam & veritatem eius quis requiret?
Sic psalmū dicā noī tuo ī sæculū sęculi: vt reddā vota mea de die in diē. Añ. Da nobis dñe auxilium de tribulatione. Aña. In Deo. ps. 61.
NOnne Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.
Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: susceptor meus, non mouebor amplius.
Quousque irruitis in hoīem? interficitis vniuersi vos: tanquam parieti īclinato, & macerię depulsæ.
Verūtñ pretiū meū cogitauerūt repellere, cucurri ī siti: ore suo bñdicebāt, et cord suo maledicebāt.
Verūtamē Deo subiecta esto aīa mea: quoniā ab ipso patiētia mea.

Quia

Quia ipse Deus meus, & saluator meus:adiutor me⁹,nõ emigrabo.
In Deo salutare meũ,& glĩa mea: De⁹auxilij mei,et spes mea ĩ deo ē.
Sperate in eo omnis congregatio populi; effundite corã illo corda vestra:De⁹adiutor nr̃ in æternum.
Verũtñ vani filij hominũ; mēdaces filij hominum in stateris: vt decipiãt ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniquitate;& rapinas nolite concupiscere: diuitiæ si affluant, nolite cor apponere.
Semel loquutus est De⁹,duo hæc audiui;quia potestas Dei est, & tibi domine mĩa:quia tu reddes vnicuique iuxta opera sua. p̃s. 63.

EXaudi De⁹ orationē meam quũm deprecor:à timore inimici eripe animam meam.
Protexisti me à conuētu malignãtium: à multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerũt, vt gladiũ lĩguas suas:intenderũt arcũ rē amarã, vt sagittent in occultis immaculatũ.
Subitò sagittabunt eum, & non timebunt: firmauerũt sibi sermonem nequam.
Narrauerunt, vt absconderent laqueos:dixerunt, quis videbit eos?
Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum: & exaltabitur Deus.
Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorũ: & infirmatę sunt cõtra eos linguæ eorum.
Conturbati sunt omnes,qui videbant eos: & timuit omnis homo.
Et annunciauerunt opera Dei: & facta eius intellexerunt.
Lętabiĩ iust⁹ in dño, & spabit in eo & laudabunĩ oẽs recti corde.
Aña. In Deo salutare meũ,& gloria mea. Aña. Benedicite. p̃s. 65.

IVbilate Deo omnis terra; psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.
Dicite Deo, quàm terribilia sunt opera tua dñe:in multitudine virtutis tuæ,mētienĩ tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te, & psallat tibi:psalmum dicat nomini tuo.
Venite,& videte opera Dei: terribilis in consilijs sup filios hoĩum.
Qui conuertit mare in aridam; in flumine pertransibũt pede: ibi lætabimur in ipso.
Qui dominatur in virtute sua in æternum; oculi eius super gentes respiciunt:qui exasperant, nõ exaltentur in semetipsis.
Benedicite gentes Deum nostrũ: & auditam facite vocē laudis ei⁹.
Qui posuit animam meam ad vitam:

tam: & non dedit in commotionem pedes meos.

Q m̄ ꝓbasti nos De⁹: igne nos examinasti, sicut examinat̄ argētum.

I nduxisti nos in laqueum; posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti hoīes sup capita nr̄a.

T rāsiuimus per ignem & aquam: & eduxisti nos in refrigerium.

I ntroibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

E t loquutum est os meum:in tribulatione mea.

H olocausta medullata offerā tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hircis.

V enite, & audite, & narrabo omnes, qui timetis Deum: quanta fecit animæ meæ.

A d ipsum ore meo clamaui: & exultaui sub lingua mea.

I niquitatē si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus.

P ropterea exaudiuit Deus:& attē dit voci deprecationis meæ.

B enedictus Deus, qui non amouit orationem meam: & misericordiam suam à me. ps. 67.

E Xurgat Deus, & dissipentur inimici eius:& fugiāt, q oderunt eum à facie eius.

S icut deficit fumus, deficiāt: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

E t iusti epulent̄, & exultent in cōspectu Dei:& delectent̄ in lętitia.

C ātate Deo, psalmū dicite nomini eius; iter facite ei, qui ascēdit super occasum: dominus nomē illi.

E xultate in cōspectu eius, turbabuntur à facie eius: patris orphanorum, & iudicis viduarum.

D e⁹ in loco sc̄tō suo: Deus qui inhabitare facit vni⁹ moris ī domo.

Q ui educit vinctos in fortitudine: similiter eos, qui exasperāt, qui habitant in sepulcris.

D eus quum egredereris in cōspectu populi tui: quum pertransires in deserto.

T erra mota est, etenim cęli distillauerunt à facie Dei Sinai: à facie Dei Israel.

P luuiam volūtariam segregabis Deus hęreditati tuę, & infirmata est: tu verò perfecisti eam.

A īalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

D ominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa.

R ex virtutū dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia.

S i dormiatis inter medios cleros, pennæ columbę deargentatæ: & posteriora dorsi ei⁹ ī pallore auri.

D um

Dum discernit cœlestis reges sup eam, niue dealbabunt in Selmon: mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulatus, mons pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos?
Mõs in quo beneplacitũ est Deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem.
Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: dñs in eis in Sinai in sancto.
Ascendisti in altũ, cepisti captiuitatẽ: accepisti dona in hominib⁹.
Etenim non credentes: inhabitare dominum Deum.
Benedictus domin⁹ die quotidie: prosperum iter faciet nobis, Deus salutarium nostrorum.
Deus noster Deus saluos faciẽdi: & domini domini exitus mortis.
Veruntñ Deus confringet capita inimicorum suorũ: verticẽ capilli perambulantium in delictis suis.
Dixit dñs ex Basan conuertã: conuertam in profundum maris.
Vt intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.
Viderũt ĩgressus tuos De⁹: ĩgress⁹ Dei mei, regis mei, q̃ est in sancto.
Præuenerunt principes coniũcti psallentibus: in medio iuuencularum tympanistriarum.
In Ecclesijs benedicite Deo domino: de fontibus Israel.
Ibi Beniamin adolescentulus: in mentis excessu.
Prĩcipes Iuda duces eoꝝ: prĩcipes Zabulõ, & principes Nephtalim.
Mãda De⁹ virtuti tuæ: confirma hoc De⁹, q̃d operatus es in nobis.
A templo tuo in Hierusalem: tibi offerent reges munera.
Increpa feras arundinis; congregatio taurorum in vaccis populorum: vt excludant eos, qui probati sunt argento.
Dissipa gentes, quæ bella volunt; venient legati ex Aegypto: Aethiopia præueniet manus eius Deo.
Regna terræ cantate Deo: psallite domino.
Psallite Deo: qui ascendit super cęlum cęli, ad Orientem:
Ecce dabit voci suę vocẽ virtutis; date gloriã Deo sup Israel: magnificẽtia ei⁹, & virt⁹ eius in nubibus.
Mirabilis De⁹ in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtutẽ, & fortitudinẽ plebi suæ: benedictus Deus.
Añ. Benedicite gentes Deũ nr̃m.
℣. Deus vitã meã annũciaui tibi.
℟. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Pater noster.
℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Absol.

A vin-

A vinculis Benedictio j. Ille nos.
℟. j. Ne perdideris me dñe cũ iniq- tatibus meis; Neque in finẽ iratus reserues mala mihi. ℣. Non intrés in iudicium cum seruo tuo domine. Neque. Benedictio ij. Diuinũ.
℟. ij. Paratũ cor meũ Deus, paratũ cor meũ: Cantabo, & psalmũ dicã dño. ℣. Exurge gl'ia mea, exurge psalteriũ et cithara, exurgã diluculo. Cãtabo. Bño iij. Ad societatẽ.
Si fit de oct. de F. de fer. ma. vel de vig. dñr bñdictiones cõpetentes.
℟. iij. Adiutor meus tibi psallã, qa Deꝰ susceptor meus es: Deus meꝰ mĩa mea. ℣. Lætabor, & exultabo in te, psallã nomini tuo altissime. Deus meus. ℣. Gloria pri. Deꝰ meꝰ.

AD LAVDES.

Deus in ad. Gloria patri. Alleluia.
Si fit de oct. vel de Festo, dicit ps. Dominus regnauit. 65. Añ. Ampliꝰ. ps. Miserere. 65. Antiphona. Ampliꝰ laua me ab iniustitia mea domine. Aña. Te decet. ps. 64.

TE decet hymnꝰ Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Hierusalem.
Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum præualuerunt super nos: & impietatibus nostris tu propitiaberis.
Beatus quẽ elegisti, & assumpsisti: habitabit in atrijs tuis.
Replebimur in bonis domus tuę: sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.
Exaudi nos Deꝰ salutaris nr̃: spes oĩum finiũ terrę, & in mari longe.
Præparans montes in virtute tua accinctꝰ potentia: q cõturbas profundum maris, sonũ fluctuũ eius.
Turbabunt gentes, & timebũt q habitãt terminos à signis tuis: exitꝰ matutini, & vespere delectabis.
Visitasti terram, & inebriasti eã: multiplicasti locupletare eam.
Flumen Dei repletum est aquis; parasti cibum illorum: quoniam ita est præparatio eius.
Riuos eius inebrians, multiplica genimina eius: in stillicidijs eius lętabitur germinans.
Bñdices coronę anni benignitatis tuę: et cãpi tui replebunt vbertate:
Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.
Induti sunt arietes ouiũ; & valles abũdabũt frumento: clamabunt, etenĩ hymnũ dicẽt. Aña. Te decet hymnꝰ Deꝰ ĩ Siõ. Añ. In noĩe tuo. ps. Deus Deus meꝰ. 66. Añ. In nomine tuo leuabo manꝰ meas dñe. Añ. Dominus. Canticum Annæ.

Exul-

1. Reg. 2. EXultauit cor meum in domino: & exaltatum est cornu meum in Deo meo.
Dilatatum est os meum sup inimicos meos: quia læta ta sum in salutari tuo.
Non est sanctus, vt est dñs; neq; enim est alius extra te: & non est fortis sicut Deus noster.
Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes.
Recedāt vetera de ore vestro; q̃a Deus scientiarum dominus est: & ipsi præparantur cogitationes.
Arcum fortium superatus est: & infirmi accincti sunt robore.
Repleti prius pro panibus se locauerunt: & famelici saturati sunt.
Donec sterilis peperit plurimos: & quæ multos habebat filios, infirmata est.
Dominus mortificat, & viuificat: deducit ad inferos, & reducit.
Dominus pauperem facit, & ditat: humiliat, & subleuat.
Suscitans de puluere egenum: & de stercore erigens pauperem.
Vt sedeat cum principibus: & solium gloriæ teneat.
Domini enim sunt cardines terræ: & posuit super eos orbem.
Pedes sanctorum suorum seruabit; & impij in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.
Dñm formidabũt aduersarij eius: & super ipsos in cœlis tonabit.
Dñs iudicabit fines terræ; & dabit imperiũ regi suo: & sublimabit cornu Christi sui. Antiphona.
Dñs iudicabit fines terræ. Aña. Cęli cęlorum. ps. Laudate dominum de cęlis. 67. Antiphona. Cęli cœlorum laudate dominum.
Cap. Nox præcessit. 67. Hym.

NOx, & tenebræ, & nubila,
Cõfusa mũdi, & turbida,
(Lux intrat, albescit polus,
Christus venit,) discedite.

Caligo terræ scinditur,
Percussa Solis spiculo,
Rebusq; iam color redit,
Vultu nitentis syderis.

Te Christe solum nouimus:
Te mente pura & simplici,
Flendo, & canendo quæsum᷒,
Intende nostris sensibus:

Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgentur tua,
Tu lux Eoi syderis,
Vultu sereno illumina. Deo p.

℣. Repleti sumus mane mĩa tua.
℟. Exultauim᷒, & delectati sum᷒.
Ad Bñs. Aña. De manu omnium qui nos oderunt, libera nos dñe.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA V. AD MATVT.
Pater nr̃. Dñe labia. Deꝰ in adiu.
Gloria patri. Alleluia. Inuitat.
Adoremus dominum; Qui fecit
nos. ps. Venite. Hymnus.

NOx atra rerum contegit
Terræ colores omnium,
Nos confitentes poscimus
Te iuste iudex cordium.
Vt auferas piacula,
Sordesq; mentis abluas,
Donesque Christe gratiam,
Vt arceantur crimina.
Mens ecce torpet impia,
Quam culpa mordet noxia,
Obscura gestit tollere,
Et te redemptor quærere.
Repelle tu caliginem
Intrinsecus quam maxime,
Vt in beato gaudeat
Se collocari lumine.
Deo patri. Añ. Dñe Deus. ps. 68.

SAluũ me fac Deꝰ: quoniam intrauerũt aquæ, vsq; ad aĩam meam. Infixus sum in limo ꝓfundi:& nõ est substantia.
Veni in altitudinem maris: & tẽpestas demersit me.
Laboraui clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ:defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meũ.
Multiplicati sunt sup capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.
Confortati sunt qui persequuti sunt me inimici mei iniustę: quæ non rapui, tunc exoluebam.
Deus tu scis insipientiam meã:& delicta mea à te nõ sũt abscõdita.
Non erubescant in me, qui expectant te dñe:domine virtutum.
Non confundãtur super me: qui quærunt te Deus Israel.
Qm̃ propter te sustinui opprobriũ:operuit confusio faciẽ meã.
Extraneꝰ factꝰ sum fratribꝰ meis: & peregrinus filijs matris meæ.
Quoniam zelus domus tuæ comedit me:& opprobria exprobrãtium tibi, ceciderunt super me.
Et operui in ieiunio animã meã: & factũ est in opprobrium mihi.
Et posui vestimentũ meũ ciliciũ: & factus sum illis in parabolam.
Aduersum me loquebantur, qui sedebant in porta:& in me psallebant, qui bibebant vinum.
Ego verò orationem meam ad te domine:tẽpus beneplaciti Deus.
In multitudine misericordiæ tuę exaudi me:in veritate salutis tuæ.
Eripe me de luto, vt non infigar: libera me ab his qui oderunt me, & de profundis aquarum.
Nõ me demergat tẽpestas aquæ;

neq; absorbeat me ꝓfundū: neq; vrgeat sup me puteus os suum.
E xaudi me dñe, quoniā benigna est mīa tua: secundū multitudinē miserationū tuarū respice in me.
E t ne auertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.
I ntende animæ meę, & libera eā: propter inimicos meos eripe me.
T u scis improperiū meum & cōfusionē meā: & reuerentiā meam.
I n conspectu tuo sunt omnes q tribulant me: improperium expectauit cor meum, & miseriam.
E t sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.
E t dederunt in escam meā fel: & in siti mea potauerunt me aceto.
F iat mēsa eoꝝ corā ipsis ī laqueū: & in retributiones, & in scādalū.
O bscurent oculi eorū ne videāt: & dorsum eorū semper incurua.
E ffunde super eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehēdat eos.
F iat habitatio eoꝝ deserta: & ī tabernaculis eoꝝ nō sit q īhabitet.
Q uoniā quem tu percussisti persequuti sunt: & super dolorē vulnerum meorum addiderunt.
A ppone iniqtatē sup iniquitatē eorū: & nō intrent in iustitiā tuā.
D eleantur de libro viuentium: & cum iustis non scribantur.
E go sum pauper & dolens: salus tua Deus suscepit me.
L audabo nomē Dei cū cantico: & magnificabo eum in laude.
E t placebit deo sup vitulū nouellū: cornua producētē, & vngulas.
V ideant pauperes, & lætentur: q̄rite Deum, & viuet anima vestra.
Q uoniā exaudiuit pauperes dñs: & vinctos suos non despexit.
L audent illum cœli, & terra: mare, & omnia reptilia in eis.
Q uoniam De⁹ saluā faciet Siō: & ædificabuntur ciuitates Iudæ.
E t inhabitabunt ibi: & hæreditate acquirent eam.
E t semen seruorum eius possidebit eam: & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea. ps. 69.

D Eus in adiutorium meū intende: domine ad adiuuandum me festina.
C onfundantur, & reuereātur: qui quærunt animam meam.
A uertantur retrorsum, & erubescant: qui volunt mihi mala.
A uertantur statim erubescentes: qui dicunt mihi, euge, euge.
E xultent, & lętentur in te oēs qui q̄runt te: & dicāt semp, magnificetur dñs, qui diligunt salutare tuū.

Ego vero egenus, & pauper sum: Deus adiuua me.
Adiutor me⁹, & liberator me⁹ es tu: domine ne moreris. Aña. Domine Deus in adiutorium meum intende. Aña. Esto mihi. ps. 70.
IN te domine speraui, nō confundar in æternum: in iustitia tua libera me, & eripe me.
Inclina ad me aurem tuam: & salua me.
Esto mihi in Deū ꝓtectorē, & in locū munitū: vt saluū me facias.
Quoniam firmamētum meum: & refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris: & de manu contra legem agentis, & iniqui.
Quoniā tu es patientia mea dñe: dñe spes mea à iuuentute mea.
In te cōfirmat⁹ sū ex vtero: de vētre mr̄is meę tu es ꝓtector meus.
In te cantatio mea semper; tanquam prodigium fact⁹ sum multis: & tu adiutor fortis.
Repleaī os meū laude: ut cātē gloriā tuā, tota die magnitudinē tuā.
Ne proijcias me ī tempore senectutis: quū defecerit virtus mea, ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui custodiebant animā meā, consilium fecerunt in vnum.
Dicentes, Deus dereliquit eum; persequimini, & comprehendite eum: quia non est qui eripiat.
Deus ne elongeris à me: Deus meus in auxilium meum respice.
Cōfundanī, & deficiāt detrahētes aīę meę: operiātur confusione, & pudore, q̄ quęrunt mala mihi.
Ego autem semper sperabo: & adijciā super omnē laudem tuā.
Os meum annūciabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.
Q̄m non cognoui literaturā; introibo in potentias domini: dñe memorabor iustitiæ tuæ solius.
Deus docuisti me à iuuentute mea: & vsque nunc pronunciabo mirabilia tua.
Et vsque in senectam & seniū: Deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachiū tuū: generationi omni quę vētura est.
Potētiam tuā, & iustitiam tuam Deus, vsque ī altissima quę fecisti magnalia: Deus quis similis tibi?
Quantas ostendisti mihi tribulationes multas & malas; & conuersus viuificasti me: & de abyssis terræ iterum reduxisti me.
Multiplicasti magnificentiā tuā: & conuersus consolatus es me.
Nam & ego confitebor tibi ī vasis psalmi veritatem tuam Deus:

psallã tibi in cithara sctũs Israel.
Exultabunt labia mea quũ cãtauero tibi:et aĩa mea quã rednmisti.
Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: quum cõfusi &reueriti fuerint qui quęrunt mala mihi. ps. 71.

DEus iudiciũ tuũ regi da: & iustitiam tuam filio regis.
Iudicare populum tuum in iustitia: & pauperes tuos ĩ iudicio.
Suscipiant montes pacem populo: & colles iustitiam.
Iudicabit pauperes populi; & saluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.
Et permanebit cum Sole,& ante Lunã:ĩ generatione,& gñationẽ.
Descendet sicut pluuia in uellus: &sicut stillicidia stillãtia superrã.
Oriet ĩ dieb⁹ ei⁹ iustitia,& abũdãtia pacis: donec auferatur Luna.
Et dominabitur à mari vsque ad mare:& à flumine usque ad terminos orbis terrarum.
Corã illo procident Aethiopes: & inimici eius terram lingent.
Reges Tharsis & insulæ munera offerent: reges Arabum & Saba dona adducent.
Et adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes seruient ei.
Quia liberabit pauperẽ à potẽte: & pauperem cui nõ erat adiutor.
Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum saluas faciet.
Ex vsuris, & iniquitate redimet animas eorum:& honorabile nomen eorum coram illo.
Et uiuet & dabit ei de auro Arabiæ; & adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.
Erit firmamentũ in terra in summis montium;super extolletur super Libanum fructus eius:& florebunt de ciuitate sicut fęnũ terræ.
Sit nomẽ eius bñdictũ in sęcula: ante solem permanet nomẽ eius.
Et bñdicentĩ ĩ ipso oẽs tribus terrę: oẽs gentes magnificabunt eum.
Benedictus dominus Deus Israel: qui facit mirabilia solus.
Et benedictũ nomen maiestatis eius in ęternum:& replebitur maiestate eius omnis terra, fiat, fiat.
Añа. Esto mihi dñe in Deũ protectorem. Aña. Liberasti. ps. 72.

QVàm bonus Israel Deus: his qui recto sunt corde.
Mei aũt penè moti sunt pedes: penè effusi sũt gress⁹ mei.
Quia zelaui super iniquos: pacẽ peccatorum videns.
Quia nõ ẽ respect⁹ morti eorum: & firmamentum in plaga eorũ.
In labore hominum nõ sunt: &

cũ hominib' nõ flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate, & impietate sua.
Prodijt quasi ex adipe iniquitas eoꝝ: trãsierunt in affectũ cordis.
Cogitauerũt, & loquuti sũt neqtiã: iniqtatẽ ĩ excelso loquuti sũt.
Posuerunt in cęlũ os suum: & lingua eorum transiuit in terra.
Ideo conuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenient in eis.
Et dixerunt, quomodo scit De⁹: & si est scientia in excelso?
Ecce ipsi peccatores & abundãtes in sæculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi, ergo sine causa iustificaui cor meum: & laui inter innocentes manus meas.
Et fui flagellatus tota die: & castigatio mea in matutinis.
Si dicebã, narrabo sic: ecce nationem filiorũ tuorum reprobaui.
Existimabam, vt cognoscerem hoc: labor est ante me.
Donec intrẽ in sanctuarium Dei: & intelligam in nouissimis eorũ.
Veruntamẽ ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarẽtur.
Quomodo facti sunt ĩ desolationem? subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.
Velut somnium surgentium domine: in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
Quia inflãmatũ est cor meũ; & renes mei cõmutati sunt: & ego ad nihilũ redact⁹ sum, & nesciui.
Vt iumentum factus sum apud te: & ego semper tecum.
Tenuisti manum dexteram meã; & in voluntate tua deduxisti me: & cum gloria suscepisti me.
Quid enim mihi est in cęlo? & à te quid volui super terram?
Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.
Quia ecce, qui elongant se à te peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te.
Mihi autẽ adhęrere Deo bonum est: ponere in dño Deo spẽ meã.
Vt annunciẽ oẽs prædicationes tuas: in portis filię Sion. Ps. 73.

Vt quid Deus repulisti in finem? iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ?
Memor esto congregationis tuę: quam possedisti ab initio.
Redemisti virgã hæreditatis tuæ: mons Siõ in quo habitasti in eo.
Leua manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto?
Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solennitatis tuæ.

Posuerunt

Posuerũt signa sua, signa: & nõ cognouerũt sicut ĩ exitu sup sũmũ.
Quasi in sylua lignorũ securibus exciderũt ianuas eius ĩ idipsum: in securi & ascia deiecerunt eam.
Incenderunt igni sanctuarium tuum in terra: polluerunt tabernaculum nominis tui.
Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.
Signa nostra non vidimus, iam non est propheta: & nos non cognoscet amplius.
Vsquequo Deus, improperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem?
Vt qd auertis manũ tuã, & dexterã tuã: de medio sinu tuo ĩ finẽ?
Deus aũt rex noster ante sęcula: operatus ẽ salutẽ in medio terræ.
Tu cõfirmasti ĩ virtute tua mare: cõtribulasti capita draconũ ĩ aqs.
Tu cõfregisti capita draconis: dedisti eum escã populis Aethiopũ.
Tu dirupisti fontes, & torrentes: tu siccasti fluuios Ethan.
Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus es auroram, & Solem.
Tu fecisti omnes terminos terræ: æstatem & ver tu plasmasti ea.
Memor esto huius, inimicus improperauit domino: & populus insipiens incitauit nomen tuum.
Ne tradas bestijs aĩas confitentes tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentum tuũ: qa repleti sunt q obscurati snnt terræ domibus iniquitatum.
Ne auertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum.
Exurge Deus, iudica causam tuã: memor esto ĩproperiorũ tuorũ, eorũ q̃ ab insipiẽte sunt tota die.
Ne obliuiscaris voces inimicorũ tuorum: superbia eorum qui te oderunt, ascendit semper. Aña.
Liberasti virgam hæreditatis tuę.
Antiphona. Inuocabimus. ps. 74.

Confitebimur tibi Deus: cõfitebimur, & inuocabimus nomen tuum.
Narrabim⁹ mirabilia tua: quũ accepero tps ego iustitias iudicabo.
Liqfacta ẽ terra, & oẽs q habitãt ĩ ea: ego cõfirmaui columnas ei⁹.
Dixi iniqs, nolite iniquè agere: & delĩquẽtib⁹, nolite exaltar̃ cornu.
Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.
Quia neque ab Oriente, neq; ab Occidente, neq; à desertis montibus: quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: qa calix in manu domini vini meri plenus misto.
Et inclinauit ex hoc in hoc; verũtamen fęx eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.
Ego autem annunciabo in sæculum: cantabo Deo Iacob.
Et oĩa cornua pctõꝝ cõfringã: & exaltabuntur cornua iusti. ps. 75.

Notus in Iudæa Deus: in Israel magnum nomẽ eius.
Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion.
Ibi confregit potentias: arcũ, scutum, gladium, & bellum.
Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: turbati sunt omnes insipientes corde.
Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua Deus Iacob: dormitauerũt q ascẽderũt equos.
Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.
De cœlo auditũ fecisti iudicium: terra tremuit, & quieuit.
Quũ exurgeret in iudiciũ Deꝰ: vt saluos faceret oẽs mãsuetos terræ.
Quoniam cogitatio hominis cõfitebitur tibi: & reliquię cogitationis, diem festum agent tibi.
Vouete, & reddite domino Deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili, & ei qui aufert spiritum principũ: terribili apud reges terrę. Aña. Inuocabimus nomen tuũ domine. Añ. Tu es Deus. ps. 76.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad Deum, & intendit mihi.
In die tribulationis meæ Deum exquisiui, manibus meis nocte cõtra eum: & non sum deceptus.
Renuit consolari anima mea; memor fui Dei, & delectatꝰ sum, & exercitatꝰ sũ: et defecit spũs meus.
Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatus sum, et nõ sum loquutꝰ.
Cogitaui dies antiquos: & annos æternos in mente habui.
Et meditatus sum nocte cũ corde meo: & exercitabar & scopebã spiritum meum.
Nũqd ĩ ęternũ pijciet Deꝰ: aut nõ apponet, vt cõplacitior sit adhuc?
Aut in finẽ misericordiã suam abscindet: à gñatione ĩ gñationem?
Aut obliuiscet misereri Deꝰ? aut continebit in ira sua mĩas suas?
Et dixi, nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ excelsi.
Memor fui operũ dñi: qa memor ero ab initio mirabilium tuorũ.

Et meditabor in oīb' operib' tuis: & ī adinuētionib' tuis exercebor.
Deus in sancto via tua; quis Deus magn' sicut De' noster? tu es Deus qui facis mirabilia.
Notam fecisti in populis virtutē tuā: redemisti in brachio tuo populum tuū, filios Iacob, & Ioseph.
Viderūt te aq̄ De'; viderūt te aq̄, et timuerūt: et turbatæ sūt abyssi.
Multitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes.
Etenim sagittæ tuæ transeūt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerūt coruscationes tuæ orbi terrę: cōmota ē et ɔtremuit terra.
In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua nō cognoscentur.
Deduxisti sicut oues populū tuū: in manu Moysi, & Aaron. p̄s. 77.

ATtendite popule meus legem meam: inclinate aurē vestram in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.
Quanta audiuim', & cognouim' ea: et patres nr̄i narrauerūt nobis.
Non sunt occultata à filijs eorū: in generatione altera.
Narrantes laudes dn̄i, & virtutes eius: & mirabilia eius, quæ fecit.
Et suscitauit testimoniū in Iacob: & legem posuit in Israel.
Quāta mandauit patrib' nostris, nota facere ea filijs suis: vt cognoscat generatio altera.
Filij qui nascentur, & exurgent: & narrabunt filijs suis.
Vt ponant in Deo spem suam, & non obliuiscātur operum Dei: & mandata eius exquirant.
Ne fiāt sicut patres eorum: generatio praua & exasperans.
Gn̄atio q̄ non direxit cor suū: & nō est creditus cū Deo spirit' eius.
Filij Ephrē intēdentes, & mittētes arcum: conuersi sunt in die belli.
Non cu stodierūt testamētū Dei: & ī lege eius noluerūt ambulare.
Et obliti sunt benefactorum ei': & mirabiliū eius, quę ostendit eis.
Corā patrib' eorū fecit mirabilia in terra Aegypti: in cāpo Taneos.
Interrupit mare, & perduxit eos: & statuit aquas quasi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petrā in eremo: & adaquauit eos velut in abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: & deduxit tanquam flumina aquas.
Et apposuerūt adhuc peccare ei: ī irā excitauerūt excelsū ī īaquoso.
Et tentauerunt Deum in cordib' suis: vt peterent escas aīabus suis.

Et male loquuti sunt de Deo: dixerunt, nunquid poterit Deus parare mensam in deserto?
Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ: & torrentes inundauerunt.
Nunquid & panem poterit dare: aut parare mensam populo suo?
Ideo audiuit dominus, & distulit: & ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit in Israel.
Quia non crediderũt in Deo: nec sperauerunt in salutari eius.
Et mandauit nubibus desuper: et ianuas cæli aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum: & panem cœli dedit eis.
Panem Angelorũ mãducauit homo: cibaria misit eis in abũdãtia.
Transtulit Austrũ de cœlo: & induxit in virtute sua Africum.
Et pluit super eos sicut puluerem carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio castrorũ eorum: circa tabernacula eorum.
Et mãducauerũt, & saturati sunt nimis; & desideriũ eorũ attulit eis: nõ sunt fraudati à desiderio suo.
Adhuc escæ eorũ erant in ore ipsorum: & ira Dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: & electos Israel impediuit.
In oĩbus his peccauerunt adhuc: et non crediderũt in mirabilibus eius.
Et defecerũt in vanitate dies eorũ: & anni eorum cum festinatione:
Quum occideret eos, quærebant eum, & reuertebantur: & diluculò veniebant ad eum.
Et rememorati sunt, qa Deus adiutor est eorum: & Deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo: & lingua sua mentiti sunt ei.
Cor aũt eorũ nõ erat rectũ cũ eo: nec fideles habiti sũt in testõ eius.
Ipse aũt ẽ misericors, & propitius fiet pctĩs eorũ: & nõ disp̃det eos.
Et abũdauit, vt auerteret irã suã; & non accẽdit omnem irã suam.
Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens, & non rediens.
Quoties exacerbauerunt eum in deserto: in iram concitauerunt eum in inaquoso?
Et cõuersi sũt & tentauerũt Deũ: & sanctum Israel exacerbauerũt.
Nõ sunt recordati manus ei: die q̃ redemit eos de manu tribulantis,
Sicut posuit ĩ Aegypto signa sua: & p̃digia sua in campo Taneos.
Et cõuertit in sanguinẽ flumina eorũ: & imbres eorũ ne biberent.
Misit in eos cynomyam, & comedit eos: ranam, & disperdidit eos.
Et dedit ærugini fructus eorum: & la-

& labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum: & moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini iumenta eorum: & possessiones eorum igni.

Misit in eos irã indignationis suę: indignationẽ, & irã, & tribulationẽ, immissiones per angelos malos.

Viã fecit semitę irę suę, & non pepercit à morte aĩabus eorũ: & iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum ĩ terra Aegypti: primitias oĩs laboris eorum, in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oues pplm̃ suũ: et pduxit eos tanq̃ gregẽ in deserto.

Et eduxit eos in spe, & nõ timuerũt: & inimicos eoꝝ opuit mare.

Et induxit eos in mõtem sanctificationis suæ: montem quem acquisiuit dextera eius.

Et eiecit à facie eorum gentes: & sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus Israel.

Et tentauerunt, & exacerbauerũt Deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt.

Et auerterũt se, & nõ seruauerũt pactum: quemadmodũ patres eorum conuersi sunt in arcũ prauũ.

In iram concitauerũt eum in collibus suis: & in sculptilibus suis ad æmulationem eũ prouocauerũt.

Audiuit Deus, & spreuit: & ad nihilum redegit valde Israel.

Et repulit tabernaculum Silo: tabernaculum suum, vbi habitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinẽ eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suũ: & hæreditatẽ suam spreuit.

Iuuenes eorum comedit ignis: & virgines eorũ nõ sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorũ in gladio ceciderũt: & viduę eorũ non plorabant.

Et excitat⁹ est tanq̃ dormiẽs dñs: & tanq̃ potens crapulatus à vino.

Et pcussit inimicos suos ĩ posteriora: oppbriũ sẽpiternũ dedit illis.

Et repulit tabernaculum Ioseph: & tribum Ephraim non elegit.

Sed elegit tribum Iuda: montem Sion quem dilexit.

Et ædificauit sicut vnicorniũ sanctificium suũ in terra: quam fundauit in sæcula.

Et elegit Dauid seruũ suũ; & sustulit eum de gregibus ouium: de post fętantes accepit eum.

Pascere Iacob seruum suum: & Israel hæreditatem suam.

Et pauit eos in ĩnocẽtia cordis sui: & in

& ĩ ītellectib' manuũ suarũ deduxit eos. Añ. Tu es De', q facis mirabilia. Aña. Propitius esto. ps. 78.

DEus venerunt gentes in hæreditatem tuã; polluerunt templum sanctũ tuum: posuerũt Hierusalem in pomorũ custodiã.

Posuerunt morticinia seruorum tuoꝝ escas volatilibus cęli: carnes sanctorum tuorum bestijs terræ.

Effuderunt sanguinem ipsorũ tãquam aquam in circuitu Hierusalem: & non erat, qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio & illusio his qui in circuitu nostro sunt.

Vsquequo domine irasceris in finē: accendet̃ velut ignis zelus tu'?

Effunde iram tuam in gẽtes quæ te non nouerunt: & in regna quæ nomen tuum non inuocauerunt.

Quia comederunt Iacob: & locũ eius desolauerunt.

Ne memineris iniquitatum nr̃aꝝ antiquarũ; cito anticipēt nos mĩæ tuę: qa paupes facti sumus nimis.

Adiuua nos Deus salutaris nr̃; & propter gloriam nominis tui dñe libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in gentib', vbi est De' eorum? & innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Vltio sanguinis seruorũ tuorũ q effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secũdũ magnitudinem brachij tui: possĭde filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplũ in sinu eorũ: improperium ipsorũ quod exprobrauerunt tibi dñe.

Nos aũt pp̃lus tu', et oues pascuę tuæ: confitebimur tibi in sæculũ.

In generatione & generationem: annũciabimus laudē tuã. ps. 79.

QVi regis Israel intende: qui deducis velut ouē Ioseph.

Qui sedes sup Cherubim: manifestare coram Ephraim, Beniamin, & Manasse.

Excita potentiam tuam, & veni: vt saluos facias nos.

Deus conuerte nos: & ostende faciem tuam, & salui erimus.

Domine Deus virtutũ: quousque irasceris super orationē serui tui?

Cibabis nos pane lacrymaꝝ: et potũ dabis nobis ĩ lacrymis ĩ mēsura?

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: & inimici nostri subsannauerunt nos.

Deus virtutũ cõuerte nos: & ostē de faciem tuam, & salui erimus.

Vineam de Aegypto transtulisti: eiecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu

eius:& plãtasti radices eius, & impleuit terram.
Operuit montes vmbra eius:& arbusta eius cedros Dei.
Extẽdit palmites suos vsq; ad mare:& vsq; ad flumẽ propagines ei⁹.
Vt quid destruxisti maceriã eius: & vindemiãt eam omnes qui praetergrediuntur viam?
Exterminauit eam aper de sylua: & singularis ferus depastus est eã.
De⁹ virtutũ cõuertere: respice de Cęlo, et vide, & visita vineam istã.
Et perfice eam, quam plantauit dextera tua: & super filium hominis quem confirmasti tibi.
Incensa igni, & suffosa: ab increpatione vultus tui peribunt.
Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ: & super filium hominis quem confirmasti tibi.
Et nõ discedimus à te, viuificabis nos:& nomen tuũ inuocabimus.
Dñe De⁹ virtutũ conuerte nos:& oñde faciẽ tuã, & salui erim⁹. Aña.
Propitius esto peccatis nr̃is dñe.
℣. Gaudebunt labia mea, dũ cantauero tibi.
℟. Et anima mea, quã redemisti.
Pr̃ nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera.
Absol. A vinculis. Bño j. Ille nos.
℟. j. Deus in te speraui, nõ confundar in æternum, in tua iustitia libera me: Et eripe me. ℣. Inclina ad me aurem tuam, & salua me. Et eripe. Benedictio ij. Diuinum.
℟. ij Repleat̃ os meũ laude tua, vt hymnũ dicã glię tuę, tota die magnificentiã tuã, noli me proijcere ĩ tpe senectutis: Dũ defecerit virt⁹ mea Deus ne derelinquas me.
℣. Gaudebũt labia mea, dũ cãtauero tibi, & aĩa mea, quã redemisti.
Dũ defecerit. Bño iij. Ad societatẽ.
Si fit de oct. de F. de fer. ma. vel de vig. dñr bñdictiones competẽtes.
℟. iij Gaudebũt labia mea dũ cãtauero tibi: Et aĩa quã r̃demisti dñe.
℣. Sed & lingua mea meditabit̃ iustitiã tuã, tota die laudẽ tuam. Et anima quam. ℣. Gloria. Et anima.

AD LAVDES.

De⁹ in ad. Glia pr̃i. All. Si fit d oc. vel de F. dr̃ ps Dñs regn. 65. Aña. Tibi soli. ps. Miserere. 65. Añ. Tibi soli peccaui domine miserere mei. Aña. Dñe refugium. ps. 89.

Domine refugiũ fact⁹ es nobis: à generatione ĩ generationem.
Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis: à sęculo, & vsque in sęculum tu es Deus.
Ne auertas hoĩem in humilitatẽ: & dixisti, cõuertimini filij hoĩum.

Quo-

Qm̃ mille anni ante oculos tuos: tanquã dies hesterna, quę ꝑterijt.
Et custodia in nocte: quę pro nihilo habentur, eorum anni erunt.
Mane sicut herba transeat; mane floreat, & trãseat: vespere decidat, induret, & arescat.
Quia defecimus in ira tua: & in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in cõspectu tuo: sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nostri defecerunt: & in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabũtur: dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.
Si aũt in potẽtatib⁹, octoginta anni: & ampli⁹ eorũ labor & dolor.
Quoniam superuenit mansuetudo: & corripiemur.
Quis nouit potestatẽ iræ tuæ: & ꝑ timore tuo irã tuã dinumerare?
Dexteram tuam sic notam fac: & eruditos corde in sapientia.
Cõuertere domine vsquequo: & deprecabilis esto sup seruos tuos.
Repleti sumus mane mĩa tua: exultauimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.
Lętati sum⁹ ꝓ dieb⁹ qb⁹ nos humiliasti: annis quibus vidimus mala.
Respice in seruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.
Et sit splendor domini Dei nostri sup nos; & opa manuũ nr̃arũ dirige sup nos: & op⁹ manuũ nr̃arum dirige. Añ. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis. Añ. In matutinis. ps. Deus De⁹ me⁹. 66. Añ. In matutinis dñe meditabor ĩ te. Aña. Cantemus dño.

Canticum Moysi.

Cantemus domino, gloriose enĩ magnificat⁹ est: equum, & ascensorem proiecit in mare. Exo. 15.
Fortitudo mea, & laus mea dominus: & factus est mihi in salutem.
Iste De⁹ me⁹, & glorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum.
Dñs quasi vir pugnator, oĩpotens nomen eius: currus Pharaonis, & exercitum eius proiecit in mare.
Electi prĩcipes ei⁹ submersi sunt ĩ mari rubro; abyssi operuerũt eos: descẽderũt in ꝓfundũ quasi lapis.
Dextera tua dñe magnificata est ĩ fortitudine; dextera tua dñe pcussit inimicũ: & in multitudine glĩę tuę deposuisti aduersarios tuos.
Misisti iram tuam, quę deuorauit eos sicut stipulam: & in spũ furoris tui congregatæ sunt aquæ.
Stetit vnda fluens: cõgregatę sunt abyssi in medio mari.
Dixit inimicus persequar, & comprehendam: diuidam spolia,

implebitur

implebitur anima mea.

Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.

Flauit spiritus tuus, et operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus domine, quis similis tui? magnificus in sanctitate, terribilis, atq; laudabilis, & faciens mirabilia?

Extendisti manum tuã, & deuorauit eos terra: dux fuisti in misericordia tua, pplo quẽ redemisti.

Et portasti eũ in fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuum.

Ascẽderũt ppli, & iratisũt: dolores obtinuerũt habitatores Philisthiĩ.

Tunc conturbati sunt principes Edom; robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido, & pauor: in magnitudine brachij tui.

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus domine: donec pertranseat populus tuus, iste, quem possedisti.

Introduces eos, & plãtabis ĩ mõte hæreditatis tuæ: firmissimo habitaculo tuo qđ operatus es dñe.

Sanctuarium tuum domine, qđ firmauerunt manus tuę: dominus regnabit in æternum & vltra.

Ingressus est enĩ eques Pharao cũ currib⁹, & eqtibus ei⁹ ĩ mare: & reduxit super eos dñs aquas maris.

Filij autẽ Israel ambulauerũt per siccum: in medio eius. Aña. Cantemus dño, gloriosè enim magnificatus est. Aña. In sanctis eius. ps. Laudate dominum de cœlis. 67.

Añ. In sanctis eius laudate Deum.

Cap. Nox præcessit. 67. Hymn⁹.

Lvx ecce surgit aurea,
Pallens fatiscat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Errore traxit deuio.

Hæc lux serenum conferat,
Purosque nos præstet sibi:
Nihil loquamur subdolum,
Voluamus obscurum nihil.

Sic tota decurrat dies,
Nec lingua mẽdax, nec man⁹,
Oculi nec peccent lubrici,
Nec noxa corpus inquinet.

Speculator astat desuper,
Qui nos diebus omnibus,
Actusque nostros prospicit,
A luce prima in vesperum.

Deo patri sit gloria.

℣. Repleti sumus mane mĩa tua.

℟. Exultauim⁹, & delectati sum⁹.

Ad Benedictus. Aña. In sanctitate seruiamus domino, & liberabit nos ab inimicis nostris.

Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA VI. AD MATVT.

P̄ ſ nr̄. D ñe labia. D e⁹ in ad. G lia. All'a. Inuit. Nos popul⁹ Domini, Et oues manus eius. p̄s. Venite. Terti⁹ ℣. terminat̄ ibi, Quia ipſe ē dn̄s Deus noſter. & ſtati ſubiūgit Inuit. Nos populus Dn̄i Hymn⁹.

TV Trinitatis vnitas,
Orbem potenter qui regis,
Attende laudum cantica,
Quæ excubantes pſallimus.

Nam lectulo conſurgimus
Noctis quieto tempore,
Vt flagitemus vulnerum
A te medelam omnium.

Quò, fraude quicquid dæmonū
In noctibus deliquimus,
Abſtergat illud cęlitus
Tuæ poteſtas gloriæ.

Nec corpus adſit ſordidum,
Nec torpor inſtet cordium,
Nec criminis contagio
Tepeſcat ardor ſpiritus.

Ob hoc, redemptor, quæſumus
Reple tuo nos lumine,
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

Deo patri. Aña. Exultate. p̄s. 80.

EXultate Deo adiutori nr̄o: iubilate Deo Iacob.

Sumite pſalmū, & date tympanū: pſalteriū iucūdū cū cithara.

Buccinate in neomenia tuba: in inſigni die ſolennitatis veſtræ.

Quia præceptū in Iſrael eſt: & iudicium Deo Iacob.

Teſtimoniū ī Ioſeph poſuit illud, quū exiret de terra Aegypti: linguam quā non nouerat audiuit.

Diuertit ab oneribus dorſū eius: manus eius in cophino ſeruierūt.

In tribulatione inuocaſti me & liberaui te; exaudiui te in abſcondito tempeſtatis: probaui te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, & conteſtabor te: Iſrael, ſi audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.

Ego enim ſū domin⁹ Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: dilata os tuum, & implebo illud.

Et non audiuit populus meus vocē meā: & Iſrael nō intēdit mihi.

Et dimiſi eos ſecundum deſideria cordis eorum: ibunt in adinuentionibus ſuis.

Si populus meus audiſſet me: Iſrael ſi in vijs meis ambulaſſet.

Pro nihilo forſitan inimicos eorum humiliaſſem: & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meā.

Inimici dn̄i mentiti ſunt ei: & erit tempus eorum in ſæcula.

Et cibauit illos ex adipe frumēti: & de petra melle saturauit eos.

Deus stetit in syna- (ps. 81. goga deorum: in medio autem Deos diiudicat.

Vsquequo iudicatis iniquitatem: & facies peccatorum sumitis?

Iudicate egeno & pupillo: humilem & pauperem iustificate.

Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neq; intellexerunt, in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi, dij estis: & filij excelsi oēs.

Vos aūt sicut hoīes moriemini: et sicut vnus de Principibus cadetis.

Surge Deus, iudica terram: qm̄ tu hęreditabis in omnibus gentibus.

Añ. Exultate Deo adiutori nostro.

Aña. Tu solus altissimus. ps. 82.

DE', qs similis erit tibi? ne taceas, neq; cōpescaris Deus.

Qm̄ ecce inimici tui sonuerūt: & qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignauerunt consilium: & cogitauerūt aduersus sanctos tuos.

Dixerunt, venite, & disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen Israel vltra.

Quoniam cogitauerūt vnanimiter: simul aduersum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumæorum, & Ismaelitæ.

Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, & Amalec: alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adiutorium filijs Lot.

Fac illis sicut Madian & Sisarę: sicut Iabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor: facti sunt vt stercus terræ.

Pone Principes eorū sicut Oreb, & Zeb: & Zebee, & Salmana.

Omnes Principes eorum, qui dixerunt: hęreditate possideamus sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos vt rotā: & sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit syluā: et sicut flamma comburens mōtes.

Ita persequeris illos in tempestate tua: & in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia: & quærēt nomen tuum domine.

Erubescāt, & cōturbent in sęcłm sęculi: & cōfundantur, & pereant.

Et cognoscant, quia nomen tibi dominus: tu sol' altissimus in omni terra. ps. 83.

QVàm dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiscit, & deficit anima mea in atria domini.

Cor

Cor meum, & caro mea: exultauerunt in Deum viuum.
Etenī passer inuenit sibi domum: & turtur nidum, vbi reponat pullos suos.
Altaria tua domine virtutum: rex meus, & Deus meus.
Beati q habitāt in domo tua dñe: in sęcula sęculorū laudabunt te.
Beat' vir, cui'ē auxiliū abs te: ascēsiones in corde suo disposuit, ī valle lacrymarū, in loco quē posuit.
Etenim benedictionem dabit legislator; ibunt de virtute in virtutē: videbit Deus Deorū in Sion.
Dñe De' virtutum exaudi orationē meā: auribus pcipe De' Iacob.
Protector noster aspice Deus: & respice in faciem Christi tui.
Quia melior est dies vna in atrijs tuis: super millia.
Elegi abiectus esse in domo Dei mei: magis quā habitare in tabernaculis peccatorum.
Quia mīam, & veritatem diligit De': gratiā, & gloriam dabit dñs.
Non priuabit bonis eos, qui ambulant in innocētia: dñe virtutū, beatus homo, qui sperat in te. Añ. Tu solus altissimus super omnem terram. Añа. Benedixisti. ps. 84.
BEnedixisti domine terrā tuā: auertisti captiuitatē Iacob.
Remisisti iniquitatem plebis tuę: operuisti omnia peccata eorum.
Mitigasti omnem irā tuam: auertisti ab ira indignationis tuæ.
Conuerte nos Deus salutaris noster: & auerte iram tuam à nobis.
Nunquid in æternū irasceris nobis? aut extendes iram tuam à generatione in generationem?
Deus tu cōuersus viuificabis nos: & plebs tua lætabitur in te.
Ostende nobis domine misericordiā tuā: & salutare tuū da nobis.
Audiam quid loquatur in me dominus Deus: qm̄ loquetur pacem in plebem suam.
Et super sanctos suos: et in eos qui conuertuntur ad cor.
Veruntamen prope timētes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.
Mīa & veritas obuiauerunt sibi: iustitia & pax osculatæ sunt.
Veritas de terra orta est: & iustitia de cœlo prospexit.
Etenim dñs dabit benignitatē: & terra nostra dabit fructum suū.
Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in via gressus suos. ps. 85.
INclina dñe aurē tuā & exaudi me: qm̄ inops, et paup sū ego.
Custodi animam meam, quoniā sanctus sum: saluum fac seruum

tuum

tuum Deus meus sperantē in te.
Miserere mei domine, quoniam ad te clamaui tota die: lętifica animam serui tui, quoniam ad te domine animam meam leuaui.
Qm̄ tu dn̄e suauis et mitis: & multæ mīæ oībus inuocantibus te.
Aurib' pcipe dn̄e orationē meā: & intēde voci deprecationis meę.
In die tribulationis meæ clamaui ad te: quia exaudisti me.
Non est similis tui in dijs dn̄e: & non est secundum opera tua.
Omnes gentes quascūque fecisti venient, & adorabunt corā te domine: & glorificabūt nomen tuū.
Quoniam magnus es tu, & faciēs mirabilia: tu es Deus solus.
Deduc me dn̄e in via tua, & ingrediar in veritate tua: lętetē cor meū, vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi dn̄e Deus me', in toto corde meo: & glorificabo nomen tuum in æternum.
Quia misericordia tua magna est super me: & eruisti animam meā ex inferno inferiori.
Deus iniqui insurrexerunt super me; & synagoga potentium quæsierunt animam meam: & nō proposuerunt te in conspectu suo.
Et tu dn̄e De' miserator & misericors: patiēs, et multę mīę, & verax.
Respice in me, & miserere mei: da imperium tuum puero tuo, et saluum fac filium ancillæ tuæ.
Fac mecum signum in bonū, vt videāt qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu dn̄e adiuuisti me, & consolatus es me. Añā. Benedixisti domine terram tuam.
Añā. Fundamenta eius. p̄s. 86.

FVndamenta eius in montib' sc̄tis: diligit dn̄s portas Sion super omnia tabernacula Iacob.
Gl'iosa dicta sūt de te: ciuitas Dei.
Memor ero Raab, & Babylonis: scientium me.
Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Aethiopum: hi fuerūt illic.
Nunquid Siō dicet, homo; & homo natus est in ea: & ipse fundauit eam altissimus?
Dn̄s narrabit in scripturis ppl'oꝝ: & principū horū qui fuerūt in ea.
Sicut lætantium omnium: habitatio est in te. p̄s. 87.

DOmine Deus salutis meæ: ī die clamaui et nocte corā te.
Intret ī cōspectu tuo oratio mea: inclina aurē tuā ad precē meam.
Quia repleta est malis aīa mea: & vita mea īferno appropinquauit.
Aestimat' sū cū descendentib' in lacū: factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormiẽtes ĩ sepulcris; quorũ nõ es memor amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis, & in vmbra mortis.

Sup me cõfirmat⁹ est furor tu⁹: & oẽs fluctus tuos ĩduxisti sup me:

Longe fecisti notos meos à me: posuerũt me abominationẽ sibi.

Traditus sum, & non egrediebar: oculi mei languerunt præ inopia.

Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas.

Nunquid mortuis facies mirabilia? aut medici suscitabunt & confitebuntur tibi?

Nũquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam: & veritatem tuam in perditione?

Nunquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te domine clamaui: & mane oratio mea præueniet te.

Vt qd domine repellis orationem meam: auertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus sum, & conturbatus.

In me transierunt irę tuę: & terrores tui conturbauerunt me.

Circundederũt me sicut aqua tota die: circundederunt me simul.

Elongasti à me amicum, & proximũ: & notos meos à miseria. Aña. Fũdamenta eius in montibus sanctis. Añ Benedictus. ps. 88.

Misericordias domini: in æternum cantabo.

In generatione, & gñationem: annũciabo veritatẽ tuã in ore meo.

Quoniam dixisti, in ęternum mĩa ędificabitur in cęlis: præparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamentũ electis meis: iuraui Dauid seruo meo: vsque in æternum præparabo semen tuũ.

Et ædificabo in generatione & generationem: sedem tuam.

Confitebuntur cęli mirabilia tua domine: etenim veritatem tuã in Ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubib⁹ ęquabit dño: similis erit Deo in filijs Dei?

Deus qui glorificatur in concilio sanctorum: magnus & terribilis super oẽs qui in circuitu ei⁹ sunt.

Domine De⁹ virtutum quis similis tibi? potens es domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dñaris potestati maris: motũ autem fluctuum eius tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratũ, superbum: in brachio virtutis tuę dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cęli, & tua est terra; orbẽ

terrę & plenitudinem eius tu fundasti: aquilonē, & mare tu creasti.
Thabor, & Hermon in noīe tuo exultabūt: tuū brachiū cū potētia
Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua: iustitia, & iudicium preparatio sedis tuæ.
Mīa & vitas p̄cedēt faciē tuā: beatus populus qui scit iubilationē.
Dn̄e in lumine vultus tui ambulabūt: & in noīe tuo exultabūt tota die: & in iustitia tua exaltabūtur.
Qm̄ glīa virtutis eorū tu es: & ī bn̄placito tuo exaltabit cornu nr̄m.
Quia domini est assumptio nr̄a: & sancti Israel regis nostri.
Tūc locut' es in visione sctīs tuis: & dixisti: posui adiutoriū in potente, & exaltaui electū ď plebe mea.
Inueni Dauid seruum meū: oleo sancto meo vnxi eum.
Man' enim mea auxiliabitur ei: & brachium meū confortabit eum.
Nihil p̄ficiet inimic' in eo: & fili' iniq̄tatis non apponet nocere ei.
Et concidā à facie ipsius inimicos eius: & odiētes eū ī fuga cōuertā.
Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu eius.
Et ponam in mari manum eius: & in fluminibus dexteram eius.
Ipse inuocabit me, pr̄ meus es tu: De' me' & susceptor salutis meæ.
Et ego primogenitum ponam illum: excelsum præ regibus terræ.
In ęternū seruabo illi mīam meā: & testamentum meū fidele ipsi.
Et ponā in sæculū sæculi semen eius: & thronū ei' sicut dies cœli.
Si autem dereliquerint filij eius legem meam: & in iudicijs meis nō ambulauerint.
Si iustitias meas prophanauerint: & mādata mea nō custodierint.
Visitabo in virga iniquitates eorū: & in verberibus peccata eorum.
Mīam aūt meā nō dispergam ab eo: neq; nocebo in veritate mea.
Neq; prophanabo testamentum meum: & quę procedunt de labijs meis non faciam irrita.
Semel iuraui in sctō meo, si Dauid mētiar: semē ei' ī ęternū manebit.
Et thronus ei' sicut Sol in conspectu meo: & sicut Luna perfecta in æternum, & testis in cœlo fidelis.
Tu verò repulisti & despexisti: distulisti Christum tuum.
Auertisti testamentum serui tui: p̄phanasti ī terra sanctuariū eius.
Destruxisti oēs sepes eius: posuisti firmamentum eius formidinem.
Diripuerunt eū oēs trāseūtes viā: fact' est opprobrium vicinis suis.
Exaltasti dexterā deprimentiū eū:

lætificasti omnes inimicos eius.
Auertisti adiutorium gladij eius: & non es auxiliatus ei in bello.
Destruxisti eum ab emũdatione: & sedem eius in terra collisisti.
Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione.
Vsquequo dñe auertis in finẽ: exardescet sicut ignis ira tua?
Memorare quæ mea substantia: nũquid enim vanè cõstituisti omnes filios hominum?
Quis est homo qui viuet, & non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi?
Vbi sunt miẽ tuę antiquæ dñe: sicut iurasti Dauid in veritate tua?
Memor esto dñe opprobrij seruorũ tuorum: quod continui in sinu meo multarum gentium.
Quod exprobrauerũt inimici tui dñe: quod exprobrauerunt cõmutationem Christi tui.
Bñs dñs in æternũ: fiat, fiat. ps. 93.

Deus vltionum dñs: Deus vltionum liberè egit.
Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis.
Vsquequo peccatores dñe: vsquequo peccatores gloriabuntur?
Effabuntur, & loquentur iniquitatem: loquentur omnes qui operantur iniustitiam?
Populũ tuũ dñe humiliauerũt: & hæreditatem tuam vexauerunt.
Viduam & aduenam interfecerunt: & pupillos occiderunt.
Et dixerunt, non videbit dñs: nec intelliget Deus Iacob.
Intelligite insipientes in populo; & stulti aliquando sapite.
Qui plãtauit aurẽ, nõ audiet? aut qui finxit oculũ, non considerat?
Qui corripit gentes non arguet? qui docet hominem scientiam?
Dominꝰ scit cogitationes hominum: quoniam vanæ sunt.
Beatus homo, quem tu erudieris dñe: & de lege tua docueris eum;
Vt mitiges ei à diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea.
Quia non repellet dñs plebẽ suã; & hęreditatẽ suã nõ derelinquet.
Quoadusque iustitia cõuertatur in iudicium: & qui iuxta illam omnes, qui recto sunt corde.
Quis cõsurget mihi aduersus malignantes? aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem?
Nisi qa dñs adiuuit me: paulominus habitasset in inferno aĩa mea.
Si dicebã, motus est pes meus: mĩa tua domine adiuuabat me.
Secũdum multitudinem dolorũ meorũ ĩ corde meo: cõsolationes tuę lætificauerũt animam meam.

Nunquid

Nunqd adhæret tibi sedes iniqtatis: qui fingis laborē in præcepto?
Captabūt in aīam iusti: & sanguinem innocentem condemnabūt.
Et fact' est mihi dñs in refugiū: & De' me' in adiutorium spei meæ.
Et reddet illis iniquitatē ipsorū; & in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos dominus De' noster.
Aña. Bñdictus domin' in ęternū.
Aña. Cantate domino. ps. 95.

Cantate dño cāticum nouū: cantate domino oīs terra.
Cantate domino, & benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.
Annūciate inter gētes gloriā ei': ī omnibus populis mirabilia eius.
Qm̄ magnus dñs, & laudabilis nimis: terribilis ē super omnes deos.
Quoniam omnes dij gētium dæmonia: dominus autē cœlos fecit.
Confessio & pulchritudo in conspectu ei': sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione eius.
Afferte dño patrię gentiū; afferte dño gloriam, & honorem: afferte domino gloriam nomini eius.
Tollite hostias, & introite in atria ei': adorate dñm ī atrio sācto ei'.
Commoueatur à facie eius vniuersa terra: dicite in gētibus, quia dominus regnauit.
Etenim correxit orbem terrę, qui non commouebitur: iudicabit populos in æquitate.
Lętentī cęli, & exultet terra; commoueatur mare, & plenitudo ei': gaudebūt cāpi, & oīa q̄ in eis sūt.
Tunc exultabūt omnia ligna syluarum à facie domini, qa venit: quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrę in ęquitate: & populos ī veritate sua. ps. 96.

Dominus regnauit, exultet terra: lętentī insulæ multæ.
Nubes, & caligo in circuitu ei': iustitia, et iudiciū correctio sedis ei'.
Ignis ante ipsum præcedet: & inflāmabit in circuitu inimicos ei'.
Alluxerunt fulgura eius orbi terræ: vidit & commota est terra.
Montes sicut cera fluxerunt à facie dñi: à facie domini oīs terra.
Annunciauerunt cęli iustitiā eius: & viderūt oēs populi gloriā eius.
Cōfundantī oēs, q adorāt sculptilia: & q gl'iantī in simulacris suis.
Adorate eum omnes angeli eius: audiuit, & lætata est Sion.
Et exultauerūt filię Iudę: propter iudicia tua domine.
Qm̄ tu dñs altissim' sup oēm terrā: nimis exaltatus es sup oēs deos.
Qui diligitis dñm odite malū; custodit dñs aīas sanctorum suorū:

de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est iusto: & rectis corde lætitia.
Lætamini iusti in domino: & cōfitemini memoriæ sanctificationis eius. Aña. Cantate domino, & benedicite nomini eius.
℣. Intret oratio mea, in conspectu tuo domine.
℟. Inclina aurem tuam, ad precē meam. Pater noster.
℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Absol. A vinculis. Benedictio j. Ille nos.
℟. j. Cōfitebor tibi domine De⁹ in toto corde meo, & honorificabo nomen tuum in æternum: Quia mīa tua dñe, magna est super me. ℣. Deus me⁹ es tu, & confitebor ti bi, Deus me⁹ es tu, & exaltabo te. Quia. Benedictio ij. Diuinum.
℟. ij. Misericordia tua dñe magna est sup me: Et liberasti aīam meā ex inferno inferiori. ℣. In die tribulationis meæ clamaui ad te, qa exaudisti me. Et liberasti animā.
Benedictio iij. Ad societatem.
Si fit de Oct. de F. de Fer. ma. vel de Vig. dñr bñones competentes.
℟. iij Fact⁹ est mihi dñs in refugiū: Et De⁹ me⁹ in auxilium spei meæ. ℣. Eripuit me de inimicis meis for tissimis, et fact⁹ ē dñs ptector me⁹. Et De⁹ me⁹. ℣. Gloria Pri. Et Deus.

AD LAVDES.

Deus in adiutorium. Gloria pri. All'a. Hodie non dicitur ps. Dñs regn. nisi sit officiū dup. vel semi. sed semper dicitur ps. Miserere. Aña. Spiritu principali. ps. Miserere. 65. Añ. Spiritu principali cō firma cor meū Deus. Antiphona. In veritate tua. ps. 142.

Domine exaudi orationem meam; auribus percipe obsecrationem meam: in veritate tua exaudi me, in tua iustitia.
Et nō intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo, omnis viuens.
Quia persequut⁹ est inimicus animam meam: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: & anxiatus est super me spiritus meus, in me turba tum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum; meditatus sum in omnibus operibus tuis: & in factis manuū tuarum meditabar.
Expādi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam à me: & similis ero descēdētib⁹ in lacū.
Auditā fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.
Notā fac mihi viā, in qua ambulē: qa ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis domine, ad te cōfugi: doce me facere voluntatem tuā, quia De⁹ meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomē tuum domine, viuificabis me in æquitate tua.
Educes de tribulatione animam meam: & in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniam ego seruus tuus sum. Antiphona. In veritate tua exaudi me domine.
Antiphona. Illumina domine.
ps. Deus Deus meus. 66. Aña. Illumina domine vultum tuum super nos. Aña. Domine audiui.

Canticum Abacuc.

c.3.a Domine audiui auditionem tuam: & timui.
Domine opus tuū: in medio annorum viuifica illud.
In medio annorū notum facies: quum iratus fueris, misericordiæ recordaberis.
Deus ab austro veniet: & sanctus de monte Pharan.
Operuit cęlos gloria eius: & laudis eius plena est terra.
Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abscōdita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.
Egredietur diabolus ante pedes eius: stetit, & mensus est terram.
Aspexit, & dissoluit gētes: & contriti sunt montes sæculi.
Incuruati sunt colles mundi: ab itineribus æternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiæ: turbabuntur pelles terrę Madian.
Nunquid in fluminibus iratus es dñe; aut in fluminibus furor tu⁹: vel in mari indignatio tua?
Qui ascendis super equos tuos: & quadrigæ tuæ saluatio.
Suscitans suscitabis arcū tuum: iuramēta tribub⁹, quę loquut⁹ es.
Fluuios scindes terræ; viderunt te & doluerunt montes: gurges aquarum transijt.
Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas leuauit.
Sol, & Luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibunt, in splendore fulgurātis hastæ tuæ.
In fremitu conculcabis terram:

& in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem populi tui: in salutem cum Christo tuo.
Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentum eius vsque ad collum.
Maledixisti sceptris ei⁹, capiti bellatorum eius: venientibus vt turbo, ad dispergendum me.
Exultatio eorũ: sicut eius, qui deuorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui, & conturbatus est venter meus: à voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis: & subter me scateat.
Vt requiescam in die tribulationis: & ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus enim non florebit: & non erit germen in vineis.
Mentietur opus oliuæ: & arua non afferent cibum.
Abscindetur de ouili pecus: & nõ erit armentum in præsepibus.
Ego autem in domino gaudebo: & exultabo in Deo Iesu meo.
Deus dñs fortitudo mea: & ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et sup excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem. Añ. Dñe audiui auditũ tuũ, & timui.
Aña. In tympano, & choro. ps. Laudate dominum de cœlis. 67.
Ana. In tympano, & choro, in chordis, & organo laudate Deũ.
Cap. Nox præcessit. 67. Hymn⁹.

Aeterna cęli gloria,
Beata spes mortalium,
Celsi tonantis vnice,
Castæque proles virginis.

Da dexteram surgentibus,
Exurgat & mens sobria,
Flagransque in laudem Dei,
Grates rependat debitas.

Ortus refulget lucifer,
Sparsamque lucem nunciat,
Cadit caligo noctium,
Lux sancta nox illuminet.

Manensque nostris sensibus,
Noctem repellat sæculi:
Omnique fine diei
Purgata seruet pectora.

Quæsita iam primum fides,
Radicet altis sensibus:
Fęcunda spes congaudeat
Quo maior extat charitas.

Deo patri sit gloria.

℣. Repleti sumus mane mĩa tua.
℟. Exultauim⁹, & delectati sum⁹.
Ad Benedictus. Aña. Per viscera misericordiæ Dei nostri, visitauit nos Deus oriens ex alto.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

SABBATO AD MATVT.
Pr̄ noster. Dn̄e labia. Deus in ad.
Gloria. All'a. Inuit. Hodie si vocē
dn̄i audieritis; Nolite obdurare
corda vr̄a. p̄s. Venite. Quartus ℣.
omissis ℣bis ĩ Inuit. dictis, incipiet
ibi. Sicut in exacerbatione. Hym.

SVmmæ Deus clementiæ,
Mundiq; factor machinæ,
Vnus potentialiter,
Trinusque personaliter.
Nostros pius cum canticis
Fletus benignè suscipe:
Quo corde puro sordibus,
Te perfruamur largius:
Lumbos iecurque morbidum
Adure igni congruo:
Accincti vt sint perpetim,
Luxu remoto pessimo.
Vt quique horas noctium
Nunc concinendo rumpim⁹,
Donis beatæ patriæ
Ditemur oēs affatim. Deo pr̄i.

Añа. Cantate domino. p̄s. 97.

Antate dn̄o canticum nouū: qa mirabilia fecit.
Saluauit sibi dextera eius: & brachium sanctum eius:
Notū fecit dn̄s salutare suū: ĩ cōspectu gētiū reuelauit iustitiā suā.
Recordatus est misericordiæ suę: & veritatis suæ domui Israel.
Viderunt omnes termini terræ: salutare Dei nostri.
Iubilate Deo omnis terra: cantate, & exultate, & psallite.
Psallite domino in cithara; in cithara, & voce psalmi: in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.
Iubilate in conspectu regis dn̄i; moueatur mare, & plenitudo ei⁹: orbis terrarū, & qui habitāt ĩ eo.
Flumina plaudent manu, simul montes exultabūt à cōspectu domini: qm̄ venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrarū in iustitia: & populos in æquitate. p̄s. 98.

Dominus regnauit, irascantur populi: qui sedes super Cherubim moueatur terra.
Dominus in Sion magnus: & excelsus super omnes populos.
Cōfiteātur nomini tuo magno, quoniam terribile, & sanctum est: & honor regis iudiciū diligit.
Tu parasti directiones: iudicium, & iustitiam in Iacob tu fecisti.
Exaltate dominum Deum nostrum: & adorate scabellum pedum eius, quoniam sanctum est.
Moyses & Aaron in sacerdotibus eius: & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.
Inuocabant dominum, & ipse

exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testimonia eius: & præceptum quod dedit illis.
Dñe Deus nr̄ tu exaudiebas eos; De⁹ tu propitius fuisti eis: & vlciscens, in oēs adinuentiones eorũ.
Exaltate dñm Deum nostrũ; & adorate in monte sancto eius: qm̄ sanctus dñs Deus nr̄. Aña. Cantate domino, quia mirabilia fecit.
Aña. Misericordiam. ps. 99.
IVbilate Deo omnis terra: seruite domino in lætitia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote, qm̄ dñs ipse est Deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos:
Populus eius, & oues pascuæ ei⁹; introite portas eius in cõfessione: atria eius ī hymnis cõfitemini illi.
Laudate nomen eius, quoniam suauis est dominus; in æternum mĩa eius: & vsq; in generationem, & generationē veritas ei⁹. ps. 100.
MIsericordiã & iudicium: cantabo tibi domine.
Psallam & intelligam in via immaculata: quando venies ad me.
Perambulabã in innocentia cordis mei: in medio domus meæ.
Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: facientes præuaricationes odiui.
Non adhæsit mihi cor prauum: declinantem à me malignum nõ cognoscebam.
Detrahentē secretò proximo suo: hunc persequebar.
Superbo oculo, & insatiabili corde: cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terræ, vt sedeant mecum: ambulãs in via immaculata, hic mihi ministrabat.
Nõ habitabit ī medio dom⁹ meę q facit supbiã: q loqt̄ iniqua, non direxit ī cõspectu oculoꝝ meorũ.
In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: vt disperderem de ciuitate domini, oēs operãtes iniquitatem. Añ. Misericordiã & iudicium cãtabo tibi domine.
Añ. Clamor meus. ps. 101.
DOmine exaudi orōnē meã: & clamor me⁹ ad te veniat.
Non auertas faciem tuam à me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.
In quacunque die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fęnum, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce

A voce gemitus mei: adhæsit os meum carni meæ.
Similis factus sum pelicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.
Vigilaui:& fact⁹ sum sicut passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici mei:& qui laudabāt me, aduersum me iurabant.
Quia cinerē tāq̄ panē māducabā: & poculū meū cū fletu miscebā.
A facie irę indignationis tuę: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerunt:& ego sicut fęnum arui.
Tu autem dn̄e in ęternum permanes: & memoriale tuum in generatione, & generationem.
Tu exurgēs misereberis Siō: quia tp̄s miserendi eius,q̄a venit tēpus.
Quoniā placuerunt seruis tuis lapides ei⁹:& terrę ei⁹ miserebuntur.
Et timebūt gētes nomē tuū dn̄e: & omnes reges terræ gloriā tuā.
Quia ædificauit dominus Siō: & videbitur in gloria sua.
Respexit in orationem humiliū: & non spreuit preces eorum.
Scribant hęc ī gn̄atione altera:& pp̄l'us q̄ creabit laudabit dominū.
Quia prospexit de excelso sancto suo:dn̄s de cęlo in terram aspexit.
Vt audiret gemitus cōpeditorū: vt solueret filios interemptorum.
Vt annūcient in Sion nomē dn̄i: & laudem eius in Hierusalem.
In conueniendo populos in vnū: & reges vt seruiant domino.
Respondit ei in via virtutis suæ: paucitatē dieꝝ meoꝝ nūcia mihi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione, & generationem anni tui.
Initio tu domine terrā fundasti: & opera manuū tuarū sunt cœli.
Ipsi peribūt, tu aūt permanes:& oēs sicut vestimētū veterascent.
Et sicut opertoriū mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui nō deficient.
Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabūt:& semē eoꝝ ī sęculū diriget. p̄s.102.

Benedic aīa mea dn̄o: & oīa q̄ intra me sunt,noī sc̄tō ei⁹.
Benedic anima mea dn̄o: & noli obliuisci,oēs retributiones eius.
Qui p̄pitiat omnibus iniq̄tatibus tuis:q̄ sanat oēs infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam:qui coronat te in misericordia, & miserationibus.
Qui replet ī bonis desideriū tuū: renouabit vt aquilæ iuuētus tua.
Faciens misericordias dn̄s:& iudiciū omnibus iniuriā patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi: filijs Israel voluntates suas.
Miserator & misericors domin⁹: longanimis & multũ misericors.
Non in perpetuũ irascetur: neque in æternum comminabitur.
Non secũdũ peccata nostra fecit nobis: neque secũdum iniquitates nostras retribuit nobis.
Quoniam secũdum altitudinem cœli à terra: corroborauit misericordiam suam, super timentes se.
Quãtũ distat ort⁹ ab occidẽte: lõgè fecit à nobis iniqtates nostras.
Qũo miseretur pater filiorũ; misertus est dñs timẽtibus se: qm̃ ipse cognouit figmẽtum nostrum.
Recordatus est qm̃ puluis sumus: homo sicut fęnum dies eius, tanquam flos agri sic efflorebit.
Quoniam spiritus pertransibit in illo, & nõ subsistet: & non cognoscet amplius locum suum.
Mĩa aũt domini ab ęterno: & vsque ĩ ęternũ super timentes eum.
Et iustitia illius in filios filiorum: his qui seruant testamentum eius.
Et memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea.
Dñs in cœlo parauit sedẽ suã: & regnum ipsius omnibus dñabit.
Bñdicite dño oẽs angeli eius potẽtes virtute: faciẽtes verbũ illius ad audiẽdã vocẽ sermonum eius.
Benedicite dño oẽs virtutes eius: ministri ei⁹ q̃ facitis volũtatẽ eius.
Benedicite dño oĩa opa eius: in oĩ loco dñationis ei⁹, benedic anima mea dño. Añ. Clamor meus ad te veniat De⁹. Aña. Benedic. ps. 103.

Benedic aĩa mea domino: domine Deus meus, magnificatus es vehementer.
Confessionem & decorẽ induisti: amictus lumine sicut vestimẽto.
Extendens cęlũ sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius.
Qui ponis nubẽ ascensum tuum: qui ambulas sup pennas ventorũ.
Qui facis angelos tuos spiritus: & ministros tuos ignem vrentem.
Qui fundasti terrã sup stabilitatẽ suã: nõ inclinabit in sęculũ sęculi.
Abyssus sicut vestimentũ amict⁹ eius: super montes stabunt aquæ.
Ab increpatione tua fugient: à voce tonitrui tui formidabunt.
Ascendunt montes, & descendũt campi: in locum quẽ fundasti eis.
Terminũ posuisti quẽ nõ trãsgredient: neq; cõuertent opire terrã.
Qui emittis fontes ĩ cõuallib⁹: inter mediũ mõtiũ ptransibunt aq̃.
Potabunt omnes bestiæ agri: expectabunt onagri in siti sua.
Sup ea volucres cœli habitabũt:

de medio petrarũ dabunt voces:
Rigãs mõtes de ſupioribꝰ ſuis: de fructu operũ tuorũ ſatiabit terra.
Producens fęnũ iumentis:& herbam ſeruituti hominum.
Vt educas panem de terra:& vinũ lætificet cor hominis.
Vt exhilaret faciem in oleo:& panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi:& cedri Libani quas plantauit: illic paſſeres nidificabunt.
Herodij domus dux eſt eorũ: mõtes excelſi ceruis, petra refugium herinacijs.
Fecit Lunam in tempora: Sol cognouit occaſum ſuum.
Poſuiſti tenebras,& facta ẽ nox:in ipſa pertrãſibũt oẽs beſtiæ ſyluæ.
Catuli leonũ rugientes, vt rapiãt: & quærant à Deo eſcam ſibi.
Ortus eſt Sol & congregati ſunt: & in cubilibus ſuis collocabunt.
Exibit homo ad opus ſuum:& ad opationem ſuã vſq; ad veſperam.
Quã magnificata ſunt opera tua dñe;omnia in ſapientia feciſti:impleta eſt terra poſſeſſione tua.
Hoc mare magnũ, & ſpatioſum manibus:illic reptilia, quorũ non eſt numerus.
Animalia puſilla cum magnis: illic naues pertranſibunt.
Draco iſte quem formaſti ad illũdendum ei:omnia à te expectant, vt des illis eſcam in tempore.
Dãte te illis,colligẽt: apiẽte te manũ tuã, oĩa implebunt bonitate.
Auertente autẽ te faciẽ turbabuntur;auferes ſpũm eoꝝ, & deficiẽt: & in puluerem ſuũ reuertentur.
Emitte ſpiritum tuũ,& creabuntur:& renouabis faciem terræ.
Sit gloria domini in ſæculum: lętabitur dominus in operibꝰ ſuis.
Qui reſpicit terrã, & facit eam tremere:q tãgit montes,& fumigãt.
Cãtabo domino in vita mea:pſallam Deo meo quandiu ſum.
Iucundum ſit ei eloquium meũ: ego verò delectabor in domino.
Deficiant peccatores à terra; & iniqui,ita vt non ſint:benedic anima mea domino. ps.104.

CONfitemini domino, & inuocate nomen eius:annunciate inter gentes opera eius.
Cantate ei, & pſallite ei: narrate omnia mirabilia eius.
Laudamini in nomine ſancto eiꝰ: lętetẽ cor quærentium dominum.
Quærite dominũ,& confirmamini:quærite faciem eius ſemper.
Memẽtote mirabilium eiꝰ quę fecit: ꝓdigia eiꝰ, & iudicia oris eius.
Semen Abraham ſerui eius: filij

Iacob electi eius.
Ipse dominus Deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in sęculum testamēti sui: verbi quod mādauit in mille generationes.
Quod disposuit ad Abrahā: & iuramenti sui ad Isaac.
Et statuit illud Iacob in pceptū: & Israel in testamentum æternū.
Dicēs tibi dabo terram Chanaā: funiculum hæreditatis vestræ.
Quum essent numero breui: paucissimi & incolæ eius.
Et pertransierunt de gente in gentem: & de regno ad populū alteꝝ.
Nō reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.
Nolite tangere Christos meos: & in pphetis meis nolite malignari.
Et vocauit famē sup terrā: & omne firmamentum panis contriuit.
Misit ante eos virum: in seruum venundatus est Ioseph.
Humiliauerūt in compedibus pedes eius; ferrū pertransijt animam eius: donec veniret verbum eius.
Eloquium domini inflammauit eum; misit rex & soluit eum: princeps populorum, & dimisit eum.
Constituit eum dñm domus suę: & principem oīs possessionis suæ.
Vt erudiret principes eius sicut semetipsum: & senes eius prudentiam doceret.
Et intrauit Israel in Aegyptum: et Iacob accola fuit in terra Cham.
Et auxit populū suū vehementer: & firmauit eū sup inimicos eius.
Cōuertit cor eoꝝ, vt odirēt populū ei⁹: & dolū facerēt in seruos ei⁹:
Misit Moysen seruum suum: Aaron quem elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorū suoꝝ: & prodigiorum in terra Cham.
Misit tenebras, & obscurauit: & non exacerbauit sermones suos.
Cōuertit aquas eorum in sanguinem: & occidit pisces eorum.
Et dedit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipsorum.
Dixit, & venit cynomya, & cinifes: in omnibus finibus eorum.
Posuit pluuias eorum grādinem: ignē cōburentem in terra ipsorū.
Et pcussit vineas eoꝝ, & ficulneas eoꝝ: & contriuit lignū finiū eorū.
Dixit, & venit locusta, & bruch⁹: cuius non erat numerus.
Et comedit oē fęnū in terra eorū: & comedit oēm fructū terrę eoꝝ.
Et pcussit oē primogenitū ī terra eoꝝ: primitias omnis laboris eoꝝ.
Et eduxit eos cū argēto, & auro: et nō erat in tribubus eorū infirm⁹.
Lætata est Aegypt⁹ in profectione

ne eorum: quia incubuit timor eorum super eos.
Expādit nubē in ꝓtectionē eorū: & ignē, vt luceret eis per noctem.
Petierūt, & venit coturnix: & pane cœli saturauit eos.
Dirupit petrā, & fluxerūt aquæ: abierunt in sicco flumina.
Qm̄ memor fuit verbi sancti sui: qđ habuit ad Abrahā puerū suū.
Et eduxit populum suū in exultatione: & electos suos in lætitia.
Et dedit illis regiones gētium: & labores populorum possederunt.
Vt custodiāt iustificationes ei⁹: et legē ei⁹ reqrāt. Añ. Bñdic aīa mea dño. Añ. Visita nos dñe. ps. 105.
Confitemini dño, qm̄ bon⁹: qm̄ in sæculum mīa eius.
Quis loquetur potētias domini: auditas faciet omnes laudes eius?
Beati qui custodiūt iudiciū: & faciunt iustitiam in omni tempore.
Memēto nostri dñe in bñplacito ppli tui: visita nos in salutari tuo.
Ad videndū in bonitate electorū tuoꝝ ad lętādū ī lętitia gētis tuę: vt lauderis cum hæreditate tua.
Peccauimus cū patribus nostris: iniustè egimus, iniquitatē fecim⁹.
Pr̄es nr̄i in Aegypto nō intellexerūt mirabila tua: nō fuerunt memores multitudinis mīæ tuæ.
Et irritauerūt ascendentes in mare: mare rubrum.
Et saluauit eos ꝑꝑ nomen suum: vt notam faceret potētiam suam.
Et increpuit mare rubrū, & exiccatum est: & deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
Et saluauit eos de manu odientiū: et redmit eos đ manu inimici.
Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit.
Et crediderunt verbis eius: & laudauerunt laudem eius.
Citò fecerūt, obliti sūt operū ei⁹: & nō sustinuerunt consiliū eius.
Et cōcupierūt cōcupiscētiā ī deserto: et tētauerūt Deū ī īaquoso.
Et dedit eis petitionē ipsoꝝ: et misit saturitatem in animas eorum.
Et irritauerūt Moysen in castris: Aaron sanctum domini.
Apta ē terra, & deglutiuit Dathā: et opuit sup cōgregationē Abirō.
Et exarsit ignis in synagoga eorū: flamma combussit peccatores.
Et fecerunt vitulum in Oreb: & adorauerunt sculptile.
Et mutauerūt gloriā suā: in similitudinem vituli comedētis fęnū.
Obliti sunt Deum, qui saluauit eos: qui fecit magnalia in Aegypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et

Et dixit vt disperderet eos: si non Moyses electus eius stetisset in cõ fractione, in conspectu eius.
Vt auerteret iram eius, ne disperderet eos: & pro nihilo habuerũt terram desiderabilem.
Non crediderunt verbo eius; & murmurauerunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem dñi.
Et eleuauit manũ suã super eos: vt prosterneret eos in deserto.
Et vt deijceret semen eorum in nationibus: & disperderet eos in regionibus.
Et initiati sunt Beelphegor: & comederũt sacrificia mortuorum.
Et irritauerũt eũ ĩ adinuẽtionib⁹ suis: & multiplicata ẽ in eis ruina.
Et stetit Phinees, & placauit: & cessauit quassatio.
Et reputatum est ei in iustitiam: in generatione, & generationem vsque in sempiternum.
Et irritauerũt eũ ad aquas cõtradictionis; et vexat⁹ est Moyses pp eos: qa exacerbauerũt spũm eius.
Et distĩxit ĩ labijs suis: nõ dispdiderũt gentes, quas dixit dñs illis.
Et cõmisti sũt ĩter gẽtes, & didicerũt opa eoꝝ; & seruierũt sculptili b⁹ eoꝝ: & factũ ẽ illis in scãdalũ.
Et immolauerunt filios suos: & filias suas dæmonijs.
Et effuderunt sanguinẽ innocentem; sanguinẽ filiorum suorum, & filiarum suarum: quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan.
Et ĩfecta ẽ terra ĩ sanguinib⁹, & cõtaminata ẽ ĩ opibus eoꝝ: & fornicati sunt in adinuẽtionibus suis.
Et irat⁹ ẽ furore dñs ĩ ppl'm suũ: et abominat⁹ est hęreditatẽ suam.
Et tradidit eos in manus gentiũ: & dñati sunt eorũ, q oderũt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eorum; & humiliati sunt sub manibus eorum: sæpe liberauit eos.
Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: & humiliati sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularentur: & audiuit orationem eorum.
Et memor fuit testamenti sui: & pęnituit eum secũdum multitudinem misericordiæ suæ.
Et dedit eos in mĩas: in cõspectu omnium, qui ceperant eos.
Saluos nos fac dñe Deus noster: & congrega nos de nationibus.
Vt confiteamur nomini sancto tuo: & gloriemur in laude tua.
Benedictus dñs Deus Israel à sæculo, & vsq; in sæculũ: & dicet oĩs populus, fiat, fiat. ps. 106.

Confitemini dño, qm̃ bon⁹: qm̃ in sæculum mĩa eius.

Dicant

Dicāt qui redēpti sunt à domino: quos redemit de manu inimici: & de regionibus congregauit eos.

A solis ortu, & occasu: ab aquilone, & mari.

Errauerunt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

Esurientes, & sitientes: anima eorum in ipsis defecit.

Et clamauerunt ad dominum quum tribularentur: & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam: vt irēt in ciuitatem habitationis.

Confiteant̄ dño mīæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.

Quia satiauit animā inanem: & animam esurientē satiauit bonis.

Sedētes ī tenebris, & vmbra mortis: vinctos in mēdicitate, & ferro.

Quia exacerbauerūt eloquia Dei: & cōsilium altissimi irritauerunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum: & infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.

Et clamauerunt ad dominum quum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.

Et eduxit eos de tenebris, & vmbra mortis: & vīcula eoꝝ dirupit.

Confiteant̄ dño mīæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.

Quia contriuit portas æreas: & vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniqtatis eoꝝ: ꝑꝑ īiustitias enī suas humiliati sūt.

Omnem escam abominata est anima eorum: & appropinquauerunt vsque ad portas mortis.

Et clamauerunt ad dominum quum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.

Misit verbū suū, & sanauit eos: & eripuit eos de interitionib' eorū.

Cōfiteant̄ dño mīę eius: & mirabilia eius filijs hominum.

Et sacrificēt sacrificiū laudis: et annūciēt opera eius in exultatione.

Qui descēdunt mare in nauibus: faciētes operationē in aqs multis.

Ipsi viderunt opera domini: & mirabilia eius in profundo.

Dixit, & stetit spiritus procellæ: & exaltati sunt fluctus eius.

Ascendunt vsq; ad celos, & descēdunt vsque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum deuorata est.

Et clamauerunt ad dominum quum tribularentur: & de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam eius in auram: & siluerunt fluctus eius.

Et lętati sũt, qa siluerũt: & deduxit eos in portũ volũtatis eorum.
Cõfiteanť dño mĩæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Et exaltẽt eũ ĩ Ecclesia plebis: & in cathedra seniorum laudẽt eũ.
Posuit flumina in desertum: & exitus aquarum in sitim.
Terrã fructiferam in salsuginẽ: à malitia inhabitantium in ea.
Posuit desertũ ĩ stagna aquaꝝ: & terram sine aqua in exitus aquaꝝ.
Et collocauit illic esuriẽtes: & cõstituerunt ciuitatẽ habitationis.
Et seminauerunt agros, & plantauerunt vineas: & fecerunt fructum natiuitatis.
Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: & iumenta eorum non minorauit.
Et pauci facti sunt: & vexati sũt à tribulatione malorũ, & dolore.
Effusa est contentio super principes: & errare fecit eos in inuio, & non in via.
Et adiuuit pauperem de inopia: & posuit sicut oues familias.
Videbunt recti, & lętabuntur: & omnis iniquitas oppilabit os suũ.
Quis sapiens, & custodiet hęc? & intelliget misericordias domini.
Añ. Visita nos dñe in salutari tuo.
Añ. Cõfitebor domino. ps. 107.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, & psallam in gloria mea.
Exurge gloria mea, exurge psalteriũ, & cithara: exurgam diluculo.
Cõfitebor tibi in populis dñe: & psallam tibi in nationibus.
Quia magna est super cęlos mĩa tua: & vsq; ad nubes veritas tua.
Exaltare super cęlos Deus; & super omnem terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui.
Saluũ fac dextera tua, & exaudi me: Deꝰ loquutꝰ est in sancto suo.
Exultabo, & diuidã Sichimã: et cõuallẽ tabernaculorum dimetiarꝰ.
Meꝰ ẽ Galaad, & meꝰ ẽ Manasses: & Ephraĩ susceptio capitis mei.
Iuda rex meus: Moab lebes spei meæ.
In Idumæam extendam calciamentum meum: mihi alienigenę amici facti sunt.
Quis deducet me ĩ ciuitatẽ munitã? qs deducet me vsq; ĩ Idumæã?
Nonne tu Deꝰ, q repulisti nos: & nõ exibis Deꝰ in virtutibus nr̃is?
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
In Deo faciemꝰ virtutẽ: & ipse ad nihilum deducet inimicos nr̃os.
Deus laudẽ meã ne (ps. 108. taceueris: qa os peccatoris, & os

& os dolosi super me apertũ est.
Loquuti sunt aduersum me lingua dolosa: & sermonibus odij circundederunt me, & expugnauerunt me gratis.
Pro eo vt me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam.
Et posuerũt aduersũ me mala ꝓ bonis:& odiũ pro dilectiõe mea.
Constitue super eum peccatorẽ: & diabolus stet à dextris eius.
Quũ iudicat, exeat cõdemnatus: & oratio eius fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci:& episcopatum eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: & vxor eius vidua.
Nutantes transferãtur filijs eius, & mendicent: & eijciantur de habitationibus suis.
Scrutetẽ fęnerator oẽm substãtiã eius: & diripiãt alieni labores ei⁹.
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatẽ nomen eius.
In memoriam redeat iniquitas patrũ eius in cõspectu domini:& pctm̃ matris eius non deleatur.
Fiãt cõtra dñm semp, et dispereat de terra memoria eorũ: pro eo ꝙ non est recordatus facere mĩam.
Et persequutus est hominem inopem,& mendicum:& compunctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem,& veniet ei:& noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.
Et ĩduit maledictionẽ sicut vestimẽtũ;& intrauit sicut aqua in interiora ei⁹:& sicut oleũ ĩ ossib⁹ ei⁹.
Fiat ei sicut vestimẽtũ quo opitẽ: & sicut Zona qua semp ꝑcingitẽ.
Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud dominũ:& q loquuntur mala aduersus animam meã.
Et tu dñe, dñe fac mecũ propter nomẽ tuũ: qa suauis est mĩa tua.
Libera me, quia egenus, & pauper ego sum: & cor meum conturbatum est intra me.
Sicut vmbra quũ declinat ablat⁹ sum:& excussus sũ sicut locustæ.
Genua mea ĩfirmata sũt à ieiunio & caro mea ĩmutata est ꝑp oleũ.
Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, & mouerunt capita sua.
Adiuua me dñe De⁹ meus: saluũ me fac propter misericordiã tuã:
Et sciant, quia manus tua hæc:& tu domine fecisti eam.
Maledicẽt illi, & tu benedices; q insurgunt in me, confundantur: seruus autem tuus lætabitur.
Induantur, qui detrahunt mihi

pudore: & operiantur sicut diploide confusione sua.
Cõfitebor dño nimis in ore meo: & ĩ medio multorũ laudabo eũ.
Quia astitit à dextris pauperis: vt saluam faceret à persequentibus animam meam. Antiphona.
Cõfitebor dño nimis in ore meo.
℣. Dñe exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
Pater noster. ℣. Et ne nos.
℟. Sed libera nos à malo. Absol.
A vinculis. Benedictio j. Ille nos.
℟. j. Misericordiam, & iudicium cantabo tibi dñe: Psallam, & intelligam in via immaculata, quãdo venies ad me. ℣. Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ. Psallã, & ĩtelligam. Benedictio ij. Diuinum.
℟. ij. Dñe exaudi orationẽ meã, ẽt clamor meus ad te pueniat: Quia non spernis Deus preces pauperum. ℣. Fiant aures tuæ intendentes, in orationem serui tui. Quia.
Benedictio iij. Ad societatem.
Si fit de oct. de festo, de fer. ma. vl' de Vig. dñr bñones competentes.
℟. iij. Velociter exaudi me dñe: Quia defecerũt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerunt, & ego sicut fænum arui. Quia. ℣. Gloria. Quia.

AD LAVDES.

Deus ĩ ad. Gloria patri. Alleluia.
Si fit de octaua vel de Festo dr ps.
Dñs regn. 65. Aña. Benigne fac.
ps. Miserere. 65. Antiphona.
Benigne fac in bona volũtate tua domine. Aña. Bonum est. ps. 91.
Bonum est cõfiteri domino: & psallere nõ mini tuo altissime.
Ad annunciandum mane misericordiam tuam: & veritatem tuam per noctem.
In decachordo psalterio: cum cantico in cithara.
Quia delectasti me dñe in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.
Quam magnificata sunt opera tua domine? nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.
Vir insipiens non cognoscet: & stultus non intelliget hæc.
Quum exorti fuerint peccatores sicut fęnum: & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.
Vt intereãt in sęculũ sęculi: tu autem altissimus in æternum dñe.
Quoniam ecce inimici tui domine; quoniam ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.
Et exaltabĩt sicut vnicornis cornu meum:

meũ:& senect⁹ mea in mĩa vberi.
E t despexit oculus me⁹ inimicos meos:& insurgentibus in me malignantibus, audiet auris mea.
I ustus vt palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur.
Plantati in domo domini:in atrijs domus Dei nostri florebunt.
A dhuc multiplicabuntur in senecta vberi:& bene patientes erunt, vt annuncient.
Q m̃ rect⁹ dñs De⁹ nr̃:& nõ est iniqtas ĩ eo. Añ. Bonũ est ꝯfiteri dño.
Añ. Metuãt dñm. ꝑs. De⁹ De⁹ me⁹. 66. Aña. Metuant dñm oẽs fines terræ. Aña. Date magnitudinem.

Canticum Moysi.

Deut. 32.a.
A Vdite cęli, quæ loquor:audiat terra verba oris mei.
C oncrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meũ.
Quasi imber super herbã;& quasi stillæ super gramina:quia nomẽ domini inuocabo.
D ate magnificentiam Deo nostro: Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia.
D eus fidelis,& absque vlla iniquitate, iustus, & rectus: peccauerũt ei,& non filij eius in sordibus.
G eneratio praua atque peruersa: hæccine reddis domino popule stulte, & insipiens?
N unquid nõ ipse est pater tuus: q possedit te,& fecit, & creauit te?
M emento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.
I nterroga patrẽ tuũ, & annũciabit tibi:maiores tuos,& dicẽt tibi.
Q uando diuidebat altissimus gẽtes:quãdo separabat filios Adam.
Constituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum Israel.
Pars autem domini populus eius: Iacob funiculus hæreditatis eius.
I nuenit eũ in terra deserta: in loco horroris, & vastæ solitudinis.
Circunduxit eum,& docuit:& custodiuit quasi pupillam oculi sui.
S icut Aquila ꝓuocãs ad volandũ pullos suos:& super eos volitans.
Expandit alas suas, & assumpsit eũ:atq; portauit in humeris suis.
Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.
C onstituit eũ super excelsam terrã: vt comederet fructus agrorũ.
V t sugeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo.
Butyrũ de armento, & lac de ouibus:cum adipe agnorum, & arietum filiorum Basan.
Et hircos cũ medulla tritici:& sãguinẽ vuæ biberet meracissimũ.
Incrassat⁹ ẽ dilect⁹,& recalcitrauit: incrassat⁹, impinguatus, dilatatus.

D ereliquit Deum factorem suũ: & recessit à Deo salutari suo.
P rouocauerunt eum in dijs alienis:& in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.
I mmolauerunt dęmonijs,& non Deo:dijs quos ignorabant.
N oui recentesq; venerunt: quos non coluerunt patres eorum.
D eum qui te genuit dereliquisti: & oblitus es domini creatoris tui.
V idit domin⁹, & ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui,& filię.
E t ait, abscondam faciem meam ab eis:& considerabo nouissima eorum.
G eneratio enim peruersa est:& infideles filij.
I psi me prouocauerunt in eo qui non erat Deus:& irritauerunt in vanitatibus suis.
E t ego prouocabo eos in eo qui non est populus:& in gente stulta irritabo illos.
I gnis succẽsus est ĩ furore meo:& ardebit vsq; ad inferni nouissima.
D euorabitque terram cum germine suo:& montium fundamenta comburet.
C ongregabo super eos mala:& sagittas meas complebo in eis.
C onsummentur fame:& deuorabunt eos aues morsu amarissimo.
D entes bestiarum immittam in eos:cum furore trahentium super terram,atque serpentium.
F oris vastabit eos gladius, & int⁹ pauor: iuuenem simul ac virginẽ, lactentem cum homine sene.
E t dixi, vbi nam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.
S ed propter iram inimicorum distuli: ne fortè superbirent hostes eorum.
E t dicerent manus nostra excelsa: & non dominus fecit hęc omnia.
G ens absque consilio est, & sine prudentia:vtinam saperent,& intelligerent, ac nouissima prouiderent.
Quomodo persequebãt vnus mille:& duo fugarent decem millia?
N onne ideo,quia Deus suus vendidit eos:& domin⁹ cõclusit illos?
N õ enĩ est Deus noster, vt dij eorum:& inimici nr̃i sunt iudices.
D e vinea Sodomorum vinea eorũ:& de suburbanis Gomorrhæ.
V ua eorum vua fellis:& botrus amarissimus.
F el draconum vinum eorum:& venenum aspidum insanabile.
N onne hæc condita sunt apud me:& signata in thesauris meis?

Mea

Mea est vltio, & ego retribuam eis in tempore: vt labatur pes eorum.
Iuxta est dies perditionis: & adesse festinant tempora.
Iudicabit dñs populum suum: & in seruis suis miserebitur.
Videbit, quòd infirmata sit man⁹; & clausi quoque defecerunt: residuique consumpti sunt.
Et dicet, vbi sunt dij eorũ: in quibus habebant fiduciam?
De quorum victimis comedebant adipes: & bibebant vinum libaminum.
Surgant & opitulentur vobis: & in necessitate vos protegant.
Videte quòd ego sim solus: & nõ sit alius Deus præter me.
Ego occidam, & ego viuere faciam; percutiebam, & ego sanabo: & non est qui de manu mea possit eruere.
Leuabo ad cœlum manum meã: & dicam, viuo ego in æternum.
Si acuero, vt fulgur, gladium meum: & arripuerit iudiciũ manus mea.
Reddã vltionẽ hostibus meis: & his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine: & gladius meus deuorabit carnes.
De cruore occisorũ: & de captiuitate nudati inimicorum capitis.
Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorum suorũ vlciscetur.
Et vindictam retribuet in hostes eorum: & propitius erit terræ populi sui. Añ. Date magnitudinem Deo nostro. Aña. In cymbalis. ps. Laudate dominũ de cęlis. 67. Aña. In cymbalis bene sonantibus laudate Deum. Capitulum. Nox præcessit. 67. Hymnus.

AVrora iam spargit polum,
Terris dies illabitur:
Lucis resultat spiculum,
Discedat omne lubricum.
Phantasma noctis decidat:
Mentis reatus subruat:
Quicquid tenebris horridum,
Nox attulit culpæ, cadat.
Et mane illud vltimum,
Quod præstolamur cernui,
In lucem nobis effluat,
Dum hoc canore concrepat.
Deo patri sit gloria.

℣. Repleti sumus mane mĩa tua.
℟. Exultauimꝰ, & delectati sumꝰ.
Ad Benedictus. Aña. Illuminare dñe his, qui in tenebris, & vmbra mortis sedent, & dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.
Reliqua vt in Laudib. Dominicę.

DOMINICIS DIEBVS.
Et Festis nouem Lect. Ad Primã.
Pater noster. Deus in adiutoriũ. Gloria Alleluia. Hymnus.

IAm lucis orto sidere,
Deum precemur supplices,
Vt in diurnis actibus
Nos seruet à nocentibus.
Linguam refrenans temperet,
Ne litis horror insonet:
Visum fouendo contegat,
Ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima,
Absistat, & vecordia:
Carnis terat superbiam
Potus, cibique parcitas.
Vt quum dies abscesserit,
Noctemque sors reduxerit,
Mundi per abstinentiam,
Ipsi canamus gloriã. Deo pñi.

Añ. Beati, qui ambulant. ps. 53.
DEus ĩ noĩe tuo saluum me fac: & in virtute tua iudica me.
De⁹ exaudi orõnẽ meã: aurib⁹ percipe ṽba oris mei.
Quoniam alieni insurrexerũt aduersum me; & fortes quæsierunt animam meam: & non proposuerũt Deũ ante conspectum suum.
Ecce enim Deus adiuuat me: & domin⁹ susceptor est animę meæ.
Auerte mala inimicis meis: & in veritate tua disperde illos.
Volũtariè sacrificabo tibi: & cõfitebor noĩ tuo dñe, qm̃ bonũ est.
Quoniam ex omni tribulationẽ eripuisti me: & sup inimicos meos despexit oculus meus. ps. 118.
BEati immaculati in via: qui ambulant in lege domini.
Beati qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirũt eum.
Non enim qui operantur iniquitatem: in vijs eius ambulauerunt.
Tu mandasti: mandata tua custodiri nimis.
Vtinam dirigantur viæ meæ: ad custodiendas iustificationes tuas.
Tunc non confundar: quum perspexero in omnibus mãdatis tuis.
Cõfitebor tibi ĩ directiõe cordis: in eo ꝙ didici iudicia iustitiæ tuę.
Iustificationes tuas custodiã: non me derelinquas vsquequaque.
In quo corrigit adolescentior viã suã? ĩ custodiẽdo sermones tuos.
In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me à mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.
In labijs meis: pronũciaui omnia iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorũ delectatus sum: sicut in oĩbus diuitijs.
In mandatis tuis exercebor: & cõsiderabo vias tuas.
In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos. Ex eodem.

Retribue seruo tuo, viuifica me: & custodiam sermones tuos.
Reuela oculos meos: & cõsiderabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: nõ abscõdas à me mandata tua.
Cõcupiuit aĩa mea desiderare iustificationes tuas: in omni tẽpore.
Increpasti superbos: maledicti, q̃ declinant à mandatis tuis.
Aufer à me opprobriũ, & cõtemptũ: quia testimonia tua exq̃siui.
Etenĩ sederũt prĩcipes; & aduersũ me loquebãtur: seruus autẽ tuus exercebatĩ in iustificationib⁹ tuis.
Nã & testimonia tua meditatio mea est: & cõsilium meum iustificationes tuæ.
Adhæsit pauimento anima mea: viuifica me secũdũ verbum tuũ.
Vias meas enunciaui, & exaudisti me: doce me iustificationes tuas.
Viã iustificationũ tuarũ ĩstrue me: & exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amoue à me: & de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.
Adhæsi testimonijs tuis domine: noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum cucurri: quum dilatasti cor meum.

Dñicis diebus quando ad Matut. dicta est Aña. Seruite dño. cum reliquis, tunc dicitur infrascriptũ

Symbolum Athanasij.

Quicũque vult salu⁹ esse: ante oĩa opus est, vt teneat catholicam fidem.
Quam nisi quisque integram, inuiolatamque seruauerit: absque dubio in æternum peribit.
Fides autem catholica hęc est: vt vnum Deum in trinitate, & trinitatem in vnitate veneremur.
Neq; confundentes personas: neque substantiam separantes.
Alia est enim persona Patris, alia Filij: alia Spiritus sancti.
Sed Patris, & Filij, & Spiritus sancti vnà est diuinitas: æqualis gloria, coæterna maiestas.
Qualis Pater, talis Filius: talis Spiritus sanctus.
Increatus Pater, increatus Filius increatus Spiritus sanctus.

Immēsus Pater, immensus Filius: immensus Spiritus sanctus.
Aeternus Pater, æternus Filius: æternus Spiritus sanctus.
Et tñ nō tres ęterni: sđ vn⁹ ętern⁹.
Sicut nō tres ĩcreati, nec tres ĩmē si: sđ vn⁹ ĩcreatus, & vn⁹ immēsus.
Similiter oĩpotēs Pr̄, oĩpotens Filius: omnipotens Spiritus sanctus.
Et tamen non tres omnipotētes: sed vnus omnipotens.
Ita Deus Pater, Deus Filius: Deus Spiritus sanctus.
Et tñ nō tres dij: sed vn⁹ est Deus.
Ita dominus Pater, dominus Filius: dominus Spiritus sanctus.
Et tamē nō tres domini: sed vnus est dominus.
Quia sicut singillatim vnāquāq; personam, Deum, ac dominū cōfiteri christiana veritate compellimur: ita tres Deos, aut dños dicere, catholica religione ꝓhibemur.
Pater à nullo est factus: nec creatus, nec genitus.
Filius à patre solo est: non factus, nec creatus, sed genitus.
Spiritus sanctus à Patre, & Filio; non factus, nec creatus, nec genitus: sed procedens.
Vnus ergo Pater, non tres patres; vnus Filius, nō tres filij: vnus Spiritus sanctus, nō tres spirit⁹ sancti.
Et in hac trinitate nihil prius, aut posterius; nihil maius, aut minus: sed totæ tres personę coæternę sibi sunt, & coęquales.
Ita vt per omnia, sicut iam supradictum est: & vnitas in trinitate, & trinitas in vnitate venerāda sit.
Qui vult ergo salu⁹ esse: ita de trinitate sentiat.
Sed necessarium est ad ęternā salutē: vt incarnationē quoque dñi nr̄i Iesu Christi fideliter credat.
Est ergo fides recta, vt credamus, & cōfiteamur: qa dñs nr̄ Ies⁹ Christus Dei filius, Deus & homo est.
Deus est ex substantia patris ante sęcula genitus: & homo est ex substantia matris in sæculo natus.
Perfect⁹ De⁹, ꝑfectus hō: ex aĩa rōnali, & humana carne subsistens.
Aequalis Patri secūdū diuinitatē: minor Pr̄e secūdum humanitatē.
Qui licet Deus sit, & homo: non duo tamen, sed vnus est Christus.
Vnus autem non conuersione diuinitatis in carnē: sed assumptione humanitatis in Deum.
Vnus omnino nō cōfusione substantiæ: sed vnitate personæ.
Nam sicut anima rationalis & caro, vnus est homo: ita Deus, & homo, vnus est Christus.
Qui passus est pro salute nostra, descen-

descendit ad inferos: tertia die resurrexit à mortuis.

Ascendit ad cęlos, sedet ad dexteram Dei Pris oĩpotentis: inde ventur⁹ ẽ iudicare viuos & mortuos.

Ad cuius aduentum, omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: & reddituri sunt de factis proprijs rationem.

Et q bona egerũt, ibũt ĩ vitã ęternã: q verò mala, in ignẽ ęternum.

Hæc est fides catholica, quã nisi quisque fideliter, firmiterq; crediderit: saluus esse non poterit.

Gloria Pri, & Filio: & Spũi sãcto.

Sicut erat in principio, & nũc, & semper: & in sęcula sęcłorũ, amẽ.

Aña. Beati qui ambulant in lege tua domine. Capitulum.

1. Timo. 1. d Regi sæculorũ ĩmortali, & inuisibili, soli Deo, honor & gloria in sęcula sęculorũ, amẽ.

℟. bre. Christe fili Dei viui, Miserere nobis. ℟. Christe fili Dei.

℣. Qui sedes ad dexteram Patris.

℟. Miserere nobis. ℣. Gloria Pri.

℟. Xpe fili Dei viui, Misere nobis.

℣. Exurge Christe adiuua nos.

℟. Et libera nos pp nomẽ tuum.

In Fest., & Oct. Corp. Dñi. In oĩb⁹ Festis, & Oct. B. Mariæ, ac ĩ oĩbus Dñicis, & Festis occur. ĩfra pdictas Oct. qñ de Octaua agitur comm.

℣. Qui natus es de Maria virgine.

In F. Transfigurationis Domini.

℣. Qui apparuisti hodie. Oremus.

Domine De⁹ ops, q ad prĩcipiũ hui⁹ diei nos peruenire fecisti: tua nos hodie salua virtute, vt in hac die ad nullũ declinemus pctm; sed semp ad tuã iustitiã faciẽdã, nra procedãt eloqa, dirigantur cogitationes, & opa. Per dñm.

℣. Dñs vobiscũ. ℟. Et cũ spũ tuo.

℣. Bñdicamus dño. ℟. Deo grãs.

in Choro dr̃ Martyrologiũ, quo dicto, & rñso Deo grãs sequit. ℣.

Pretiosa in cõspectu domini.

℟. Mors sanctorum eius.

℣. Sancta Maria, & omnes Sancti intercedãt pro nobis ad dominũ; vt nos mereamur ab eo adiuuari, & saluari, Qui viuit, & regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. De⁹ in adiutoriũ meũ intende.

℟. Dñe ad adiuuãdũ me festina.

Et sic dicitur ter, ultimo additur

℣. Gloria pri, & filio, & spũi scõ.

℟. Sicut erat ĩ principio, et nũc & semp, & in sęcula sęculorũ, amẽ.

℣. Kyrie eleison. ℟. Chre eleison.

℣. Kyrie eleison. Pater nr̃. secretò.

Et ne nos inducas in tẽtationem.

℟. Sed libera nos à malo.

℣. Respice in seruos tuos domine, & in opa tua, & dirige filios eorũ.

℟. Et

℟. Et sit splẽdor dñi Dei nr̃i super nos, & opa manuũ nr̃aꝝ dirige su ꝑ nos, & op⁹ manuũ nr̃aꝝ dirige.
℣. Gloria pr̃i, & filio, & spũi sc̃tõ.
℟. Sicut erat ĩ principio, & nũc, & sẽp, & in sc̃la sc̃orũ, am̃. Orem⁹.

Dirigere, & sanctificare, regere, & gubernare, dignare dñe Deus rex cœli & terræ, hodie corda, & corpora nr̃a, sẽs⁹, sermones, & act⁹ nr̃os ĩ lege tua, & ĩ opib⁹ mãdatoꝝ tuorũ: ut hic, & ĩ ęternũ te auxiliante, salui, & liberi esse mereamur, Saluator mũdi. Qui uiuis, & regnas ĩ sęc̃la sęc̃loꝝ ℟. Am̃.
℣. Iube domne benedicere. Bn̄o.
Dies, & actus nostros: in sua pace disponat dn̄s oĩpotens ℟. Amen.
Ad absolutionẽ Capl̃i lec. breuis.

¹ Tit. 1.d. Dominus dirigat corda, & corpora nostra in charitate Dei, & patientia Christi. Tu autem domine nostri miserere.
℟. Deo gratias. Prælatus dicit.
℣. Adiutoriũ nostrũ in noĩe dñi.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Benedicite. ℟. Deus.
℣. Dn̄s nos bñdicat, & ab oĩ malo defendat, & ad uitam perducat æternã ℟. Amen. Hebd. sequitur
℣. Et fidelium aĩæ, per mĩam Dei requiescant in pace ℟. Am̃. Pr̃ nr̃. Dn̄s det. vt in Laud. Dominicæ.

DOMINICIS DIEBVS.
Et Festis nouem Lect. ad Tertiã.
Pater noster. Deus in adiutoriũ.
Gloria. Alleluia. Himnus.

Nunc sancte nobis Spirit⁹,
Vnum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri,
Nostro refusus pectori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessionem personent:
Flammescat igne charitas,
Accendat ardor proximos.
Deo patri sit gloria.

Añ. Deduc me dñe. Ex Ps. 118.

Legem pone mihi domine viam iustificationum tuarum: & exquiram eã semp.
Da mihi intellectũ & scrutabor legem tuam: & custodiam illam in toto corde meo.
Deduc me in semitam mandatorum tuorum: quia ipsam volui.
Inclina cor meum in testimonia tua: & non in auaritiam.
Auerte oculos meos, ne uideant vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquium tuũ: in timore tuo.
Amputa opꝓbriũ meũ qđ suspicatus sum: qa iudicia tua iucũda.
Ecce concupiui mandata tua: in æquitate tua uiuifica me.

Et

Et veniat sup me mĩa tua dñe: salutare tuũ secundũ eloqum tuũ.
Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speraui in sermonibus tuis.
Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vsquequaque: quia in iudicijs tuis supersperaui.
Et custodiam legem tuã semper: in sęculum, & in sæculum sęculi.
Et ambulabam in latitudine: quia mandata tua exquisiui.
Et loq̃bar de testimonijs tuis ĩ cõspectu Regũ: & nõ confundebar.
Et meditabar in mandatis tuis: quæ dilexi.
Et leuaui manus meas ad mandata tua, q̃ dilexi: & exercebor in iustificationibus tuis. Ex eodem.

Memor esto verbi tui seruo tuo: ĩ quo mihi spẽ dedisti.
Hęc me cõsolata est in humilitate mea: qa eloqũ tuũ viuificauit me.
Supbi iniquè agebãt vsquequaque: à lege aũt tua non declinaui.
Memor fui iudiciorũ tuorũ à sæculo domine: & consolatus sum.
Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquentibus legẽ tuã.
Cãtabiles mihi erãt iustificatiões tuę: in loco peregrinationis meæ.
Memor fui nocte nominis tui domine: & custodiui legem tuam.
Hæc facta est mihi: quia iustificationes tuas exquisiui.
Portio mea domine: dixi custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: & cõuerti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum, & non sum turbatus: vt custodiam mandata tua.
Funes peccatorũ circũplexi sunt me: & legem tuã nõ sum oblitus.
Media nocte surgebã ad cõfitẽdũ tibi: sup iudicia iustificationis tuę.
Particeps ego sum oĩum timẽtiũ te: & custodientiũ mandata tua.
Mĩa tua dñe plena est terra: iustificationes tuas doce me. Ex eodẽ.

Bonitatẽ fecisti cũ seruo tuo dñe: secundum verbũ tuũ.
Bonitatẽ, & disciplinã, & scientiã doce me: qa mãdatis tuis credidi.
Priusquã humiliarer, ego deliqui: ꝓpterea eloquiũ tuum custodiui.
Bonus es tu: & in bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborũ: ego aũt ĩ toto corde meo scrutabor mandata tua.
Coagulatũ est sicut lac cor eorũ: ego vero legẽ tuã meditatus sum.
Bonũ mihi, quia humiliasti me:

vt discam iustificationes tuas.
Bonum mihi lex oris tui: super milliа auri, & argenti.
Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me: da mihi intellectũ, vt discam mandata tua.
Qui timẽt te, videbũt me, & lętabunt: qa in verba tua supsperaui.
Cognoui dñe, qa æquitas iudicia tua: & ĩ ỽitate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua, vt consolet me: sm eloquium tuũ seruo tuo.
Veniãt mihi miserationes tuę, & viuã: qa lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatẽ fecerunt in me: ego autẽ exercebor in mandatis tuis.
Conuertantur mihi timentes te: & qui nouerunt testimonia tua.
Fiat cor meũ immaculatũ in iustificationib' tuis: vt nõ confundar.
Añ. Deduc me dñe in semitã mãdatorum tuorũ. Cap. competens.
℟. br. Inclina cor meum Deus, In testimonia tua. ℟. Inclina cor.
℣. Auerte oculos meos ne videãt vanitatem, in via tua viuifica me.
℟. In testimõia. ℣. Glria. ℟. Inclina.
℣. Adiutor meus es tu, ne derelinquas me.
℟. Neque despicias me Deus salutaris meus.
Reliqua vt in Laudib' Dominicę.

DOMINICIS DIEBVS.
Et Festis nouem Lect. ad Sextam.
Pater noster. Deus in adiutoriũ.
Gloria. Alleluia. Hymnus.

Rector potens verax Deus,
Qui temperas rerũ vices,
Splendore mane instruis,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.
Deo patri sit gloria.

Añ. Adiuua me. Ex psal. 118.
Defecit in salutare tuũ aĩa mea: & in verbũ tuum supersperaui.
Defecerũt oculi mei in eloquium tuum: dicentes, quãdo consolaberis me?
Quia fact' sũ sicut vter in pruina: iustificationes tuas nõ sũ oblitus.
Quot sunt dies serui tui? qñ facies de persequentibus me iudicium?
Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.
Omnia mandata tua veritas: iniq persequuti sunt me, adiuua me.
Paulominus cõsummauerũt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.
Secũdũ mĩam tuam viuifica me: & custodiam testimonia oris tui.

In æternũ domine: verbum tuũ permanet in cœlo.
In generatione, & generationem veritas tua: fundasti terram, & permanet.
Ordinatione tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.
Nisi quod lex tua meditatio mea est: tunc fortè perijssem in humilitate mea.
In æternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.
Tuus sum ego, saluũ me fac: qm̃ iustificationes tuas exquisiui.
Me expectauerũt peccatores, vt ꝑderẽt me: testimonia tua ĩtellexi.
Oĩs cõsummationis vidi finẽ: latũ mãdatũ tuũ nimis. Ex eodem.
Quomodo dilexi legẽ tuam domine: tota die meditatio mea est.
Super inimicos meos prudẽtem me fecisti mandato tuo: quia in æternum mihi est.
Sup oẽs docẽtes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea ẽ.
Super senes intellexi: quia mandata tua quæsiui.
Ab omni via mala ꝓhibui pedes meos: vt custodiam verba tua.
A iudicijs tuis nõ declinaui: quia tu legem posuisti mihi.
Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo.
A mãdatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui omnem viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbum tuum: & lumen semitis meis.
Iuraui, & statui: custodire iudicia iustitiæ tuæ.
Humiliat⁹ sũ vsquequaque dñe: viuifica me secũdum verbũ tuũ.
Voluntaria oris mei beneplacita fac dñe: & iudicia tua doce me.
Anima mea in manib⁹ meis semper: & legem tuã nõ sum oblitus.
Posuerũt peccatores laqueũ mihi: & de mãdatis tuis non erraui.
Hæreditate acquisiui testimonia tua in ęternũ: quia exultatio cordis mei sunt.
Inclinaui cor meum ad faciẽdas iustificationes tuas ĩ ęternũ: propter retributionem. Ex eodem.
Iniquos odio habui: & legem tuam dilexi.
Adiutor, & susceptor meus es tu: & in verbum tuum supersperaui.
Declinate à me maligni: & scrutabor mandata Dei mei.
Suscipe me secundum eloquium tuum, & viuam: & nõ confundas me ab expectatione mea.
Adiuua me, & saluus ero: & meditabor in iustificationib⁹ tuis sẽp.

Spreuisti

Spreuisti oẽs discedentes à iudicij tuis: q̃a iniusta cogitatio eorũ.
Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: à iudicijs enim tuis timui.
Feci iudicium & iustitiã: non tradas me calumniantibus me.
Suscipe seruum tuũ in bonum: non calumnientur me superbi.
Oculi mei defecerunt in salutare tuum: & in eloquiũ iustitiæ tuæ.
Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam: & iustificationes tuas doce me.
Seruus tuus sum ego: da mihi intellectum, vt sciã testimonia tua.
Tempus faciendi domine: dissipauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mãdata tua: super aurum, & topazion.
Propterea ad omnia mãdata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui. Aña. Adiuua me, & saluus ero dñe. Cap. competens.
℟. br. In æternum dñe, Permanet verbum tuum. ℟. In æternum.
℣. In sæculum sæculi veritas tua.
℟. Permanet. ℣. Glĩa. ℟. In ęternũ.
℣. Benedicã dñm ĩ omni tẽpore.
℟. Semper laus eius in ore meo.
Reliqua, vt in Laud. Dominicæ

DOMINICIS DIEBVS.
Et Festis nouem Lect. Ad Nonã.

Pater noster. Deus in adiutoriũ. Gloria. Alleluia. Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immotus in te permanẽs,
Lucis diurnę tempora
Successibus determinans.
Largire clarum vespere,
Quo vita nusquam decidat,
Sed præmium mortis sacræ,
Perennis instet gloria.
Deo patri sit gloria.

Aña. Aspice in me. Ex psal. 118.

Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.
Declaratio sermonum tuorum illuminat: & intellectum dat paruulis.
Os meũ apui, & attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.
Aspice in me, & miserere mei: sm iudiciũ diligentium nomen tuũ.
Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: & non dominetur mei omnis iniustitia.
Redime me à calumnijs hominum: vt custodiam mãdata tua.
Faciẽ tuã illumina sup seruũ tuũ: & doce me iustificationes tuas.
Exitꝰ aquaꝝ deduxerũt oculi mei: quia non custodierunt legẽ tuã.

Iust⁹ es dñe:& rectũ iudiciũ tuũ.
Mandasti iustitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.
Tabescere me fecit zelus meus:qa obliti sunt verba tui inimici mei:
Ignitum eloquium tuum vehemẽter:& seruus tuus dilexit illud.
Adolescẽtul⁹ sũ ego,& cõtẽptus: iustificationes tuas nõ sũ oblitus.
Iustitia tua iustitia in ęternum: et lex tua veritas.
Tribulatio, & angustia ĩuenerũt me:mãdata tua meditatio mea ẽ.
Aequitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, & viuam.

Ex eodem.

CLamaui in toto corde meo exaudi me domine: iustificationes tuas requiram.
Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiam mandata tua.
Præueni in maturitate, & clamaui: qa in verba tua supersperaui.
Præuenerunt oculi mei ad te diluculo:vt meditarer eloquia tua.
Vocem meam audi secundum misericordiam tuam domine: & secundũ iudiciũ tuũ viuifica me.
Appropinquauerunt persequentes me iniquitati: à lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu domine:& omnes vię tuæ veritas.
Initio cognoui de testimonijs tuis: quia in æternum fundasti ea.
Vide humilitatem meã, & eripe me:quia legẽ tuã non sum oblit⁹.
Iudica iudiciũ meum, & redime me:ꝑpter eloqũ tuũ viuifica me.
Lõge à peccatoribus salus: quia iustificationes tuas nõ exqſierũt.
Misericordiæ tuæ multę dñe: secundũ iudiciũ tuũ viuifica me.
Multi qui persequuntur me, & tribulant me: à testimonijs tuis non declinaui.
Vidi pręuaricantes,& tabescebã: quia eloquia tua nõ custodierũt.
Vide qm̃ mãdata tua dilexi dñe: in misericordia tua viuifica me.
Principiũ verborum tuorum veritas: in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

Ex eodem.

PRincipes persequuti sũt me gratis:& à verbis tuis formidauit cor meum.
Lætabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui,& abominat⁹ sum:legem aũt tuã dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi: super iudicia iustitiæ tuæ.
Pax multa diligentibus legẽ tuã: & non est illis scandalum.
Expectabam salutare tuum domine: & mandata tua dilexi.

Custodiuit anima mea testimonia tua: & dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua, & testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.
Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo dñe: iuxta eloquiũ tuum da mihi intellectum.
Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.
Eructabũt labia mea hymnum: quum docueris me iustificationes tuas.
Pronũciabit lingua mea eloquiũ tuum: qa oĩa mãdata tua æqtas.
Fiat manus tua, vt saluet me: qm̃ mandata tua elegi.
Concupiui salutare tuum dñe: et lex tua meditatio mea est.
Viuet anima mea, & laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis, quæ perijt: quære seruum tuũ: quia mandata tua nõ sum oblitus. Añ. Aspice ĩ me, & miserere mei dñe. Cap. comp.
℟. br. Clamaui ĩ toto corde meo: Exaudi me domine. ℟. Clamaui.
℣. Iustificationes tuas requiram.
℟. Exaudi. ℣. Gloria. ℟. Clamaui.
℣. Ab occultis meis mũda me dñe.
℟. Et ab alienis parce seruo tuo.
Reliqua vt in Laudib' Dominicę.

DOMINICA AD VESP.

Pater nr̃. Deus in adiut. Gloria. Alleluia. Añ. Dixit dñs. ps. 109.

Dixit dominus dño meo: sede à dextris meis.
Donec ponã inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis tuę emittet dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.
Tecum principium ĩ die virtutis tuę, in splẽdoribus sanctorum: ex vtero ante luciferum genui te.
Iurauit dominus, & non pęnitebit eum: tu es sacerdos in ęternũ, secũdum ordinẽ Melchisedec.
Dominus à dextris tuis: cõfregit in die iræ suæ reges.
Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.
De torrẽte in via bibit: propterea exaltauit caput. Añ. Dixit dominus domino meo: sede à dextris meis. Aña. Fidelia. ps. 110.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: in consilio iustorum, & congregatione.
Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio

Confessio & magnificentia opus eius: & iustitia eius manet in sæculum sæculi.
Memoriã fecit mirabilium suorum; misericors & miserator domin' escam dedit timentibus se.
Memor erit in sæculum testamẽti sui: virtutem operum suorum annunciabit populo suo.
Vt det illis hæreditatẽ gẽtiũ: opa manuũ eius veritas, & iudicium.
Fidelia omnia mãdata eius; confirmata in sæculum sæculi: facta in veritate, & æquitate.
Redemptionem misit dominus populo suo: mandauit in æternũ testamentum suum.
Sanctum & terribile nomẽ eius: initium sapientiæ timor domini.
Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in sæculum sæculi.
Añ. Fidelia omnia mandata eius, confirmata ĩ sæculũ sæculi. Añ. In mandatis. ps. 111.
Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius volet nimis.
Potens in terra erit semẽ eius: generatio rectorum benedicetur.
Gloria, & diuitiæ in domo ei': & iustitia eius manet ĩ sæculũ sæculi.
Exortũ ẽ in tenebris lumẽ rectis: misericors, & miserator, & iust'.
Iucundus hõ q miseret, & cõmodat; disponet sermones suos in iudicio: qa ĩ æternũ nõ cõmouebit.
In memoria æterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.
Paratum cor eius sperare in domino; confirmatum est cor eius: non commouebitur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in sæculum sæculi: cornu eius exaltabitur in gloria.
Peccator videbit, & irascetur; dẽtibus suis fremet, & tabescet: desiderium peccatorum peribit. Añ. In mãdatis eius cupit nimis. Añ. Sit nomen domini. ps. 112.
Laudate pueri dominũ: laudate nomen domini.
Sit nomen domini benedictum: ex hoc nũc, & vsque in sæculum.
A solis ortu vsq; ad occasum: laudabile nomen domini.
Excelsus super omnes gentes dominus: & super cælos gloria eius.
Quis sicut dominus De' noster, qui in altis habitat: & humilia respicit in cælo, & in terra.
Suscitans à terra inopẽ: & de stercore erigens pauperem.
Vt collocet eum cũ principibus: cum principibus populi sui.
Qui habitare facit sterilem in do-

mo: matrem filiorum lætantem. Aña. Sit nomē dñi benedictū in secła: Añ. Nos q viuim⁹. ps. 113.

IN exitu Israel de Aegypto: do m⁹ Iacob de populo Barbaro.
Facta est Iudæa sanctificatio ei⁹: Israel potestas eius.
Mare, vidit, & fugit: Iordanis cōuersus est retrorsum.
Montes exultauerunt vt arietes: & colles sicut agni ouium.
Quid est tibi mare, quod fugisti: & tu Iordanis, quia conuersus es retrorsum?
Montes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouium.
A facie domini mota est terra: à facie Dei Iacob.
Qui conuertit petram in stagna aquarū: & rupē in fontes aquaꝝ.
Non nobis domine, nō nobis: sed nomini tuo da gloriam.
Super misericordia tua & veritate tua: ne quando dicant gentes, vbi est Deus eorum?
Deus autem noster in Cęlo: omnia quæcunque voluit fecit.
Simulacra gentium argentum & aurum: opera manuum hominū.
Os habent, & non loquentᷓ: oculos habent, & non videbunt.
Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt.
Manus habēt, & nō palpabunt; pedes habent, & nō ambulabūt: non clamabunt in gutture suo.
Similes illis fiant, qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.
Domus Israel sperauit in domino: adiutor eorum, & protector eorum est.
Domus Aaron sperauit in domino: adiutor eorum & protector eorum est.
Qui timent dominum sperauerunt in domino: adiutor eorū, & protector eorum est.
Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis.
Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.
Benedixit omnibus qui timēt dominum: pusillis cum maioribus.
Adijciat dominus super vos: super vos, & super filios vestros.
Benedicti vos à domino: qui fecit Cęlum & terram.
Cęlum cęli domino: terram aūt dedit filijs hominum.
Non mortui laudabunt te domine: neque omnes qui descendunt in infernum.
Sed nos qui viuimus, benedicim⁹ domino: ex hoc nunc, & vsque in sæculum. Aña. Nos qui viuimus benedicimus domino.

Infra-

Infrascriptum Capitulum dicitur tantũ in ferialibus diebus, ab Oct. Pent. vsque ad Aduentum. Cap.

2. Co. 1. BEnedictus Deus, & Pater domini nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, q consolat nos in omni tribulatione nr̃a. Hymn'.

LVcis creator optime,
Lucem dierum proferens,
Primordijs lucis nouæ,
Mundi parans originem.
Qui mane iunctum vesperi,
Diem vocari præcipis,
Tetrum chaos illabitur,
Audi preces cum fletibus,
Ne mens grauata crimine,
Vitæ sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis illigat.
Cęlorum pulset intimum,
Vitale tollat præmium,
Vitemus omne noxium,
Purgemus omne pessimum:
Deo patri sit gloria.

℣. Dirigatur domine oratio mea.
℟. Sicut icẽsum in cõspectu tuo.

Inchoat Añ. cõp. Cãt. B. Marię.

Luc. 1 c MAgnificat: aĩa mea dominum.
Et exultauit spũs me': in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potẽs est: & sanctum nomen eius.
Et misericordia eius à progenie in progenies: timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo: dispersit supbos mẽte cordis sui.
Deposuit potentes de sede: & exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum: recordatus misericordiæ suæ.
Sicut loquut' ẽ ad pr̃es nostros: Abraham, & semini eius in sęcula.

Deinde pficit̃ tota Añа. cui subiũgit̃ Orõ cõp. Finita orõne dicunt̃ comm. si quæ sunt. deinde suffr. si dicẽda sunt vt in Laud. Dñicæ. Reliqua omnia, vt in ijsdẽ Laud.

FERIA II. AD VESP.

Pater noster. Deus in adiutoriũ: Gloria. Alleluia. Antiphona. Inclinauit dominus. ps. 114.

DIlexi, qm̃ exaudiet domin': vocẽ orõnis meæ.
Quia inclinauit aurem suam mihi: & in diebus meis inuocabo.
Circũdederũt me dolores mortis: et picula ĩferni inuenerũt me.

Tribulationē,&dolorē inueni: et nomen domini inuocaui.
Odñe libera aīam meā, misicors dñs,& iustus:& Deus nr̄ miseret.
Custodiens paruulos dominus: humiliatus sum, & liberauit me.
Conuertere aīa mea in requiem tuā:quia dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam de morte; oculos meos à lacrymis: pedes meos à lapsu.
Placebo domino: in regione viuorū. Aña. Inclinauit dñs aurem suā mihi. Aña. Credidi. ps. 115.
CRedidi, propter quod loquutus sum:ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: p omnibus, quæ retribuit mihi?
Calicem salutaris accipiam: & nomen domini inuocabo.
Vota mea domino reddam; corā omni populo eius: pretiosa in cōspectu domini mors Sāctorū ei⁹.
O domine,quia ego seruus tuus: ego seruus tu⁹,& fili⁹ ancillæ tuę.
Dirupisti vincula mea; tibi sacrificabo hostiam laudis: & nomen domini inuocabo.
Vota mea dño reddā; ī cōspectu omnis populi eius: in atrijs dom⁹ domini, in medio tui Hierusalē.
Aña. Credidi,propter qđ loquut⁹ sum. Añ. Laudate dñm. ps. 116.
LAudate dominū omnes gentes:laudate eum oēs populi.
Qm̄ cōfirmata ē sup nos mīa ei⁹: & veritas dñi manet in æternum.
Aña. Laudate dominum oēs gentes. Antiphona. Clamaui. ps. 119.
AD dominū,quū tribularer clamaui:& exaudiuit me.
Domine libera animam meam à labijs iniquis: & à lingua dolosa.
Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi: ad linguam dolosam?
Sagittæ potentis acutæ: cum carbonibus desolatorijs.
Hei mihi,quia incolatus me⁹ prolongatus est: habitaui cum habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea.
Cum his q oderūt pacē, erā pacificus: quū loquebar illis,impugnabant me gratis. Aña. Clamaui & exaudiuit me. Añ. Auxiliū. ps. 120.
LEuaui oculos meos ī mōtes: vnde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum à domino: qui fecit cœlum & terram.
Nō det in commotionem pedem tuū:neq; dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit,neque dormiet: qui custodit Israel.

Dñs

Dñs custodit te, dñs ꝓtectio tua: super manum dexteram tuam.

Per diem Sol non vret te: neq; Luna per noctem.

Dominus custodit te ab oĩ malo: custodiat animam tuã dominus.

Dñs custodiat introitum tuũ, & exitum tuum: ex hoc nũc, & vsq; in sęculum. Añ. Auxilium meũ à dño. Cap. Bñs De⁹. 117. Hymn⁹.

IMmense cœli conditor,
Qui mista ne confunderent,
Aquæ fluenta diuidens,
Cœlum dedisti limitem.

Firmans locum cœlestibus,
Simulq; terræ riuulis,
Vt vnda flammas temperet,
Terræ solum ne dissipet.

Infunde nunc pijssime
Donum perennis gratiæ;
Fraudis nouæ ne casibus
Nos error atterat vetus.

Lucem fides inueniat,
Sic luminis iubar ferat,
Vt vana cuncta terreat,
Hanc falsa nulla comprimant.

Deo patri sit gloria.

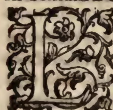
℣. Dirigatur domine oratio mea.
℟. Sicut incensum in conspũ tuo.

Ad Mag. Aña. Magnificat anima mea dominum, quia respexit Deus humilitatem meam.

Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA III. AD VESP.

Pater noster. Deus in adiutoriũ. Gloria pri. Alleluia. Antiphona. In domum Domini. ps. 121.

Aetatus sum in his, quę dicta sũt mihi: in domũ domini ibimus.

Stãtes erãt pedes nostri: in atrijs tuis Hierusalem.

Hierusalẽ, q̃ ædificatᷓ vt ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipsum.

Illuc enim ascenderũt tribus, tribus domini, testimonium Israel: ad cõfitendum nomini domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domum Dauid.

Rogate quæ ad pacem sunt Hierusalẽ: & abũdãtia diligentib⁹ te.

Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & ꝓximos meos: loquebar pacem de te.

Propter domum domini Dei nostri: quæsiui bona tibi.

Añ. In domum domini lætantes ibimus. Añ. Qui habitas. ps. 122.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in Cœlis.

Ecce sicut oculi seruorũ: in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad

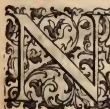
dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.
Miserere nostri domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectionē.
Quia multū repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis. Aña. Qui habitas in Cœlis miserere nobis.
Aña. Adiutorium. ps. 123.
NIsi quia domin' erat in nobis, dicat nunc Israel: nisi quia dominus erat in nobis.
Quū exurgerēt homines in nos: fortè viuos deglutissent nos.
Quū irasceret furor eorū in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.
Torrentem pertransiuit aīa nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.
Benedictus dñs: qui nō dedit nos in captionem dentibus eorum:
Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.
Laqueus contritus est: & nos liberati sumus.
Adiutorium nostrū in noīe domini: qui fecit Cęlum, & terram.
Aña. Adiutorium nostrū in noīe dñi. Añ. Benefac domine. ps. 124.
QVi confidunt in domino, sicut mons Sion: non commouebitur in ęternum, qui habitat in Hierusalem.
Montes in circuitu eius, & dominus in circuitu populi sui: ex hoc, nunc, & vsque in sæculum.
Quia non relinquet dominus virgam peccatorum super sortem iustorum: vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.
Bñfac dñe: bonis & rectis corde.
Declinantes autem in obligationes; adducet dñs cum operātibus iniquitatē: pax super Israel. Aña. Bñfac dñe bonis, & rectis corde.
Aña. Facti sumus. ps. 125.
IN conuertendo dominus captiuitatem Sion: facti sumus sicut consolati.
Tūc repletum est gaudio os nrm: & lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis.
Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.
Conuerte domine captiuitatem nostram: sicut torrens in Austro.
Qui seminant in lacrymis: in exultatione metent.
Euntes ibant, & flebant: mittētes semina sua.
Venientes autem venient cū exultatione: portātes manipulos suos.
Aña. Facti sumus sicut consolati.
Cap. Benedictus Deus. 117. Hym.

Telluris

Telluris ingens conditor,
Mundi solum qui eruens,
Pulsis aquæ molestijs,
Terram dedisti immobilem.
Vt germen aptum proferens,
Fuluis decora floribus,
Fœcunda fructu sisteret,
Pastumque gratum redderet.
Mentis perustæ vulnera
Munda virore gratiæ,
Vt facta fletu diluat,
Motusque prauos atterat.
Iussis tuis obtemperet,
Nullis malis approximet,
Bonis repleri gaudeat,
Et mortis actū nesciat. Deo p.
℣. Dirigatur domine oratio mea.
℟. Sicut incensum in cōspū tuo.
Ad Mag. Añ. Exultet spirit⁹ meus in Deo salutari meo.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA IIII. AD VESP.

P r̄ nr̄. D e⁹ in adiutoriū. Glīa pr̄i. All'. Aña. Nisi dominus. ps. 126.

Nisi dominus ędificauerit domū: in vanum laborauerūt, q ędificāt eā. Nisi dominus custodierit ciuitatem: frustra vigilat, qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquā sederitis qui manducatis panem doloris.
Quum dederit dilectis suis somnum: ecce hæreditas domini, filij, merces fructus ventris.
Sicut sagittæ in manu potētis: ita filij excussorum.
Beatus vir, qui impleuit desideriū suū ex ipsis: nō confundet, quū loquetur inimicis suis in porta. Añ. Nisi dominus custodierit ciuitatē, frustra vigilat, qui custodit eam.
Aña. Beati omnes. ps. 127.

Beati omnes, qui timēt dñm: qui ambulant in vijs eius.
Labores manuū tuarū, quia manducabis: beat⁹ es, & bene tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ.
Filij tui sicut nouellę oliuarum: in circuitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum.
Bñdicat tibi dñs ex Sion: & videas bona Hierl'em oīb⁹ dieb⁹ vitæ tuę.
Et videas filios filiorū tuorū: pacē sup Israel. Añ. Beati oēs qui timēt dominum. Añ. Bñdixim⁹. ps. 128.

Saepe expugnauerunt me à iuuētute mea: dicat nūc Israel.
Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea: etenī nō potuerūt mihi.
Supra dorsū meū fabricauerunt pctōres: ꝓlōgauerūt iniqtatē suā.

Dn̄s iustus cōcidet ceruices pctō-rū: cōfundant̄, & conuertātur retrorsum omnes qui oderunt Siō.
Fiāt sicut fęnum tectorum: quod priusquam euellatur exaruit.
De quo non implebit manū suā, qui metet: & sinum suum, qui manipulos colliget.
Et non dixerūt, qui præteribant, bn̄dictio dn̄i super vos: benediximus vobis in noīe domini. Añā. Benediximus vobis in nomine domini. Añā. De profundis. p̄s. 129.

DE profundis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocē meā.
Fiant aures tuæ intendētes: in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates obseruaueris dn̄e: domine quis sustinebit?
Quia apud te ꝓpitiatio est: & propter legē tuā sustinui te domine.
Sustinuit anima mea in verbo ei⁹: sperauit anima mea in domino.
A custodia matutina vsque ad noctem: speret Israel in domino.
Quia apud dominum misericordia: & copiosa apud eū redēptio.
Et ipse redimet Israel: ex omnib⁹ iniquitatibus eius. Antiphona. De profundis clamaui ad te dn̄e. Añā. Speret. p̄s. 130.

DOmine non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.
Neque ambulaui in magnis: neq; in mirabilibus super me.
Si non humiliter sentiebam; sed exaltaui animam meam.
Sicut ablactat⁹ est super matrem suā: ita retributio in anima mea.
Speret Israel in domino: ex hoc, nunc, & vsq; in sæculum. Añ. Speret Israel in domino. Cap. Benedictus Deus. 117. Hymnus.

COeli Deus sanctissime,
Qui lucidum centrum poli
Candore pingis igneo,
Augens decoro lumine.
Quarto die qui flammeam
Solis rotam constituens,
Lunæ ministras ordinem,
Vagosque cursus siderum.
Vt noctibus, vel lumini
Diremptionis terminum,
Primordijs, & mensium
Signum dares notissimum.
Illumina cor hominum,
Absterge sordes mentium,
Resolue culpæ vinculum,
Euerte moles criminū. Deo p.

℣. Dirigatur domine oratio mea.
℟. Sicut incensum in conspū tuo.
Ad Mag. Añā. Respexit dominus humilitatem meam, & fecit in me magna, qui potens est.
Reliqua vt in Laudib⁹ Dominicę.

FERIA

FERIA V. AD VESPER.

Pater noster. Deus in adiutoriũ. Gloria. All. Añ. Memento. ps. 131.

Emento domine Dauid: & oĩs mã suetudinis eius.

Sicut iurauit domino: votum vouit Deo Iacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ: si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero somnum oculis meis: & palpebris meis dormitationẽ.

Et requiem temporibus meis, donec inueniam locum domino: tabernaculum Deo Iacob.

Ecce audiuimus eam in Ephrata: inuenimus eam in campis syluæ.

Introibimus in tabernaculũ eius: adorabimus in loco, vbi steterunt pedes eius.

Surge dñe in requiem tuam: tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur iustitiã: & sancti tui exultent.

Propter Dauid seruum tuũ: non auertas faciem Christi tui.

Iurauit dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filij tui testamentum meũ: & testimonia mea hæc, quæ docebo eos.

Et filij eorum vsque in sæculum: sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.

Hęc requies mea in sæculũ sęculi: hic habitabo quoniam elegi eam.

Viduã eius benedicens benedicã: pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eiꝰ induam salutari: & sancti eius exultatione exultabũt.

Illuc producam cornu Dauid: paraui lucernam Christo meo.

Inimicos eius induam confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea. Antiphona. Memento domine Dauid. Aña. Ecce quam bonum. ps. 132.

Ecce quàm bonum, & quàm iucundum: habitare fratres in vnum.

Sicut vnguẽtũ in capite: quod descendit in barbam, barbã Aaron.

Quod descendit in oram vestimẽti eius: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandauit dominus benedictionem: & vitam vsque in sæculum. Antiphona. Ecce quàm bonum, & quàm iucũdum habitare fratres in vnum.

Antiphona. Omnia. ps. 134.

Laudate

L Audate nomen domini: laudate serui dominum.
Qui statis in domo domini: in atrijs domus Dei nostri:
L audate dñm, quia bonus dñs: psallite nomini ei⁹, quoniã suaue.
Quoniam Iacob elegit sibi dominus: Israel in possessionem sibi.
Quia ego cognoui, ꝙ magnus est domin⁹: & De⁹ nr̃ præ oĩbus dijs.
O mnia quæcunque voluit dominus fecit, in cœlo, & in terra: in mari, & in omnibus abyssis.
E ducens nubes ab extremo terrę: fulgura in pluuiam fecit.
Qui producit ventos de thesauris suis: q percussit primogenita Aegypti, ab homine vsque ad pecus.
E t misit signa, & ꝓdigia in medio tui Aegypte: in Pharaonem, & in omnes seruos eius.
Qui percussit gẽtes multas: & occidit reges fortes.
S eõ regẽ Amorrhæorũ, & Og regẽ Basan: & oĩa regna Chanaan.
E t dedit terrã eorum hęreditatẽ: hæreditatem Israel populo suo.
D omine nomen tuum in ęternũ: dñe memoriale tuum in generatione, & generationem.
Quia iudicabit dñs populũ suũ: & in seruis suis deprecabitur.
S imulacra gentiũ, argentũ, & aurum: opera manuum hominum.
O s habent, & non loquẽt: oculos habent, & non videbunt.
A ures habẽt, & non audient: neque enim est spũs in ore ipsorum:
S imiles illis fiant, qui faciũt ea: & omnes qui confidunt in eis.
D omus Israel benedicite dño: domus Aaron benedicite domino.
D omus Leui benedicite dño: qui timetis dñm, benedicite domino.
B enedictus dñs ex Sion: qui habitat in Hierusalem. Añ. Omnia q̃cũque voluit dominus fecit. Añ. Confitemini domino. ps. 135.

C Onfitemini domino, quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia eius.
C onfitemini Deo deorum: qm̃ in ęternum misericordia eius.
C onfitemini domino dominoꝝ: qm̃ in æternum misericordia ei⁹.
Q ui facit mirabilia magna solus: qm̃ in æternum misericordia ei⁹.
Q ui fecit cœlos in intellectu: qm̃ in æternum misericordia eius.
Qui firmauit terram sup aquas: qm̃ in æternum misericordia ei⁹.
Q ui fecit luminaria magna: qm̃ in æternum misericordia eius.
S olem in potestatem diei: quoniã in æternum misericordia eius.
L unam, & stellas in potestatem noctis:

noctis: qm̃ in æternum mĩa eius.
Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum: quoniam in æternum misericordia eius.
Qui eduxit Israel de medio eorũ: qm̃ in ęternum misericordia eius.
In manu potenti, & brachio excelso: qm̃ in æternum mĩa eius.
Qui diuisit mare rubrum in diuisiones: qm̃ in æternum mĩa eius.
Et eduxit Israel per medium ei⁹: qm̃ in æternum misericordia ei⁹.
Et excussit Pharaonem, & virtutem eius in mari rubro; quoniam in æternum misericordia eius.
Qui traduxit populum suum per desertum: quoniam in æternum misericordia eius.
Qui percussit reges magnos: qm̃ in æternum misericordia eius.
Et occidit reges fortes: quoniam in æternum misericordia eius.
Seon regem Amorrhæorum: qm̃ in æternum misericordia eius.
Et Og regem Basan: quoniam in æternum misericordia eius.
Et dedit terram eorum hæreditatẽ; quoniam in æternũ mĩa eius.
Hæreditatẽ Israel seruo suo: qm̃ in æternum misericordia eius.
Quia ĩ humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in æternum misericordia eius.
Et redemit nos ab inimicis nr̃is: qm̃ in æternum misericordia ei⁹.
Qui dat escam omni carni: quoniã in ęternum misericordia eius.
Confitemini Deo cœli: quoniam in æternum misericordia eius.
Confitemini dño dominorum: quoniam in æternum misericordia eius. Aña. Confitemini dño, quoniã in ęternũ mĩa eius. Aña. Hymnum cãtate nobis. ps. 136.

Super flumina Babylonis illic sedimus, & fleuimus: dum recordaremur tui Sion.
In salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra.
Quia illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum.
Et qui abduxerũt nos: hymnum cantate nobis de canticis Sion.
Quomodo cantabimus cãticum domini: in terra aliena?
Si oblitus fuero tui Hierusalem: obliuioni detur dextera mea.
Adhæreat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui.
Si non proposuero Hierusalem: in principio lętitiæ meæ.
Memor esto domine filiorum Edom: in die Hierusalem.
Qui dicunt, exinanite, exinanite: vsque ad fundamentum in ea.

Filia

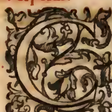
Filia Babylonis misera: beatus q retribuet tibi retributionem tuã, quam retribuisti nobis.
Beatus qui tenebit:& allidet paruulos suos ad petrã. Añ. Hymnũ cantate nobis de canticis Sion.
Cap. Bñdict' De'.117. Hymnus.

Magnæ Deus potentiæ,
Qui ex aquis ortũ genus,
Partim remittis gurgiti,
Partim leuas in aera.
Demersa lymphis imprimens,
Subuecta cœlis irrigans,
Vt stirpe vna prodita
Diuersa rapiant loca.
Largire cunctis seruulis,
Quos mũdat vnda sanguinis,
Nescire lapsus criminum,
Nec ferre mortis tædium.
Vt culpa nullum deprimat,
Nullum leuet iactantia:
Elisa mens ne concidat,
Elata mens ne corruat.
Deo patri sit gloria.

℣. Dirigatur domine oratio mea.
℟. Sicut ĩcẽsum in cõspectu tuo.
Ad Mag. Antiphona. Fac Deus potentiam in brachio tuo: disper de superbos, & exalta humiles.
Reliqua vt in Laudib' Dominicę.

FERIA VI. AD VESP.

Pater noster. Deus in ad. Gloria. Alleluia. Añ. In cõspectu. ps.137.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: qm̃ audisti ṽba oris mei.
In conspectu angelorum psallã tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.
Super mĩa tua, & veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.
In quacũque die inuocauero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteant̃ tibi dñe oẽs reges terrę: qa audierũt oĩa verba oris tui.
Et cantent in vijs domini: quoniã magna est gloria domini.
Quoniã excelsus dñs, & humilia respicit: & alta à longe cognoscit.
Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me; & super irã inimicoꝝ meoꝝ extendisti manũ tuã: & saluũ me fecit dextera tua.
Dñs retribuet ꝓ me; domine misericordia tua in sæculũ: opa manuum tuarum ne despicias. Aña. In cõspectu angelorum psallã tibi Deus meus. Añ. Dñe. ps.138.

Domine probasti me, & cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meã, et r̃surrectionẽ meã.
Intellexisti cogitationes meas de longè

longè: semitam meam, & funiculum meum inuestigasti.
Et oẽs vias meas præuidisti: quia non est sermo in lingua mea.
Ecce domine tu cognouisti oĩa nouissima, & antiqua: tu formasti me, & posuisti sup me manũ tuã.
Mirabilis facta est scĩa tua ex me: cõfortata est, & non potero ad eã.
Quò ibo à spiritu tuo: & quò à facie tua fugiam?
Si ascendero in cęlum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.
Si sumpsero pennas meas diluculo: & habitauero ĩ extremis maris.
Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.
Et dixi forsitan tenebræ conculcabũt me: & nox illuminatio mea in delitijs meis.
Quia tenebrę non obscurabunt à te; & nox sicut dies illuminabit: sicut tenebrę eius, ita & lumen eius.
Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris meæ.
Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & aĩa mea cognoscet nimis.
Nõ est occultatum os meum à te; quod fecisti in occulto: & substantia mea, in inferioribus terræ.
Imperfectum meũ viderũt oculi tui; & in libro tuo omnes scribentur: dies formabunt, & nemo ĩ eis.
Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos, & super arenã multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum.
Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate à me.
Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate ciuitates suas.
Nonne q oderũt te dñe, oderã: & super inimicos tuos tabescebam?
Perfecto odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.
Proba me Deus, & scito cor meũ: interroga me, & cognosce semitas meas.
Et vide, si via iniquitatis in me est: & deduc me in via æterna. Aña. Domine probasti me, & cognouisti me. Añ. A viro iniquo. ps. 139.

Eripe me domine ab hoĩe malo: à viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die cõstituebant plia.
Acuerũt lĩguas suas sicut serpentes: venenũ aspidũ sub labijs eoꝝ.
Custodi me dñe de manu peccatoris: & ab hoĩbus iniqs eripe me.
Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.

Et

Et funes extenderũt in laqueum: iuxta iter scãdalũ posuerũt mihi.
Dixi dño, Deus meus es tu: exaudi dñe vocem deprecationis meæ.
Dñe dñe virt⁹ salutis meę: obumbrasti sup caput meũ in die belli.
Ne tradas me domine à desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.
Caput circuitus eorũ: labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent sup eos carbones: in ignẽ deijcies eos, ĩ miserijs nõ subsistẽt.
Vir lĩguos⁹ nõ dirigetĩ terra: virũ iniustum mala capiẽt in interitu.
Cognoui quia faciet dñs iudiciũ inopis: & vindictam pauperum.
Verũtñ iusti cõfitebuntnoĩ tuo: & habitabunt recti cũ vultu tuo.
Añ. A viro iniquo libera me dñe.
Aña. Domine clamaui. ps. 140.

Domine clamaui ad te, exaudi me: intende voci meæ, quum clamauero ad te.
Dirigatĩ oratio mea, sicut ĩcẽsũ in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum, sacrificiũ vespertinum.
Pone dñe custodiam ori meo: & ostium circunstantiæ labijs meis.
Nõ dclines cor meũ ĩ vba malitię: ad excusandas excusatiões ĩ pctĩs.
Cũ hoĩb⁹ operãtib⁹ iniquitatẽ: & non cõmunicabo cũ electis eorũ.
Corripiet me iustus in mĩa, & increpabit me: oleũ aũt peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniã adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt iuncti petræ iudices eorum.
Audiẽt vba mea, qm̃ potuerũt: sicut crassitudo trę erupta ẽ sup trã.
Dissipata sũt ossa nr̃a sec⁹ infernũ: quia ad te dñe dñe oculi mei: in te speraui, non auferas animam meã.
Custodi me à laqueo, quẽ statuerunt mihi: & à scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sũ ego, donec trãseã. Aña. Dñe clamaui ad te, exaudi me. Añ. Portio mea dñs. ps. 141.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum.
Effundo in cõspectu eius orationem meam: et tribulationẽ meam ante ipsum pronuncio.
In deficiẽdo ex me spiritũ meum: & tu cognouisti semitas meas.
In via hac, qua ambulabã: absconderunt superbi laqueum mihi.
Cõsiderabã ad dexteram, & videbã: & non erat, q cognosceret me.
Perijt fuga à me: & non est, qui requirat animam meam.

Clamaui

Clamaui ad te dñe: dixi, tu es spes mea, portio mea ĩ terra viuentiũ. Intende ad deprecationem meã: quia humiliatus sum nimis. Libera me à persequentibus me: quia confortati sunt super me. Educ de custodia aĩam meã; ad cõfitẽdũ noĩ tuo: me expectãt iusti, donec retribuas mihi. Añ Portio mea dñs, sit ĩ terra viuentiũ. Cap. Bñs Deus. 117. Hymnus.

Plasmator hominis Deus,
Qui cuncta solus ordinans,
Humum iubes producere
Reptantis, & feræ genus.
Qui magna rerum corpora
Dictu iubentis viuida,
Vt seruiant per ordinem,
Subdens dedisti homini.
Repelle à seruis tuis,
Quicquid per immunditiam
Aut moribus se suggerit,
Aut actibus se interserit.
Da gaudiorum præmia,
Da gratiarum munera,
Dissolue litis vincula,
Astringe pacis fędera. Deo prĩ.

℣. Dirigatur domine oratio mea.
℟. Sicut ĩcẽsum in cõspectu tuo.
Ad Mag. Aña Deposuit potẽtes, sanctos persequentes: & exaltauit humiles Christum confitentes. Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

SABBATO AD VESP.

Pater noster. Deus in ad. Gloria. Allª. Aña. Benedictus. ps. 143.

Benedictꝰ dñs Deꝰ meus; qui docet manus meas ad p̃lium: et digitos meos ad bellũ. Mĩa mea, & refugium meũ: suscẽptor meus, & liberator meus. Protector meus, & in ipso sperauĩ: q subdit populũ meũ sub me. Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum? Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra prætereũt. Domine inclina cęlos tuos, & descẽde: tãge mõtes, & fumigabũt. Fulgura corruscationem, & dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & conturbabis eos. Emitte manũ tuã de alto; eripe me, & libera me de aquis multis: & de manu filiorum alienorum. Quorum os loquutum est vanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis. Deus canticũ nouũ cantabo tibi: ĩ psalterio decachordo psallã tibi. Qui das salutem regibus; qui redemisti Dauid seruũ tuũ: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum; quorum os loquutũ est vanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filij sicut nouellæ plantationes: in iuuentute sua.

Filiæ eorum compositæ: circumornatæ, vt similitudo templi.

Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eorũ fœtosæ; abundantes in egressib' suis: boues eoꝝ crassę.

Non est ruina maceriæ, neq; trãsitus: neq; clamor in plateis eorũ.

Beatũ dixerũt pplm, cui hęc sunt: beat' popul', cui' dñs Deus eius.

Aña. Benedictus dñs Deus meus:

Aña. Per singulos dies. ps. 144.

EXaltabo te Deus meus rex: & benedicam nomini tuo in sęculum, & in sęculum sęculi.

Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in sęculum, & in sæculum sæculi.

Magnus dñs, & laudabilis nimis: & magnitudinis eius nõ est finis.

Gñatio, & gñatio laudabit opera tua: & potentiã tuã pronũciabũt.

Magnificẽtiã glię sctĩtatis tuę loquẽtur: & mirabila tua narrabũt.

Et virtutẽ terribiliũ tuorũ dicẽt: & magnitudinẽ tuam narrabũt.

Memoriam abundantię suauitatis tuę eructabunt: & iustitia tua exultabunt.

Miserator, & misericors dominus: patiẽs, & multum misericors.

Suauis dñs vniuersis: & miserationes eius sup omnia opera eius.

Confiteantur tibi dñe, oĩa opera tua: & sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur.

Vt notam faciat filijs hominum potentiam tuam: & gloriam magnificentię regni tui.

Regnum tuum, regnũ omnium sæculorum: & dominatio tua in oĩ generatione, & generationẽ.

Fidelis dñs in oĩb' verbis suis: & sanctus in oĩbus operibus suis.

Alleuat dominus omnes, qui corruunt: & erigit omnes elisos.

Oculi oĩum ĩ te sperãt dñe: & tu das escã illorũ, in tpe opportuno.

Aperis tu manum tuã: & imples omne animal benedictione.

Iust' dñs in omnibus vijs suis: & sanctus in omnib' operibus suis.

Propè est dñs oĩb' ĩuocantib' eũ: oĩbus inuocantib' eũ in veritate.

Voluntatem timentium se faciet: & deprecationem eorum exaudiet: & saluos faciet eos.

Custodit dñs omnes diligẽtes se: & omnes peccatores disperdet.

Laudationē dñi loquet os meū;& bñdicat oīs caro noī sancto eius: in sęculum, & in sæculū sæculi. Aña. Per singulos dies benedicā te dñe. Aña. Laudabo. ps. 145.

LAuda anima mea dñm; laudabo dominū in vita mea: psallam Deo meo quādiu fuero.
Nolite cōfidere ī prīcipib⁹:in filijs hoīum, in quibus non est salus.
Exibit spiritus eius, & reuertetur in terram suam: in illa die peribūt omnes cogitationes eorum.
Beatus, cuius Deus Iacob adiutor eius; spes eius in domino Deo ipsius: qui fecit cęlum & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt.
Qui custodit veritatē in seculum; facit iudicium iniuriam patientibus: dat escam esurientibus.
Dominus soluit compeditos: dominus illuminat cæcos.
Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.
Dominus custodit aduenas; pupillum, & viduam suscipiet: & vias peccatorum disperdet.
Regnabit dñs in sæcula; De⁹ tu⁹ Sion: in generatione, & generationē. Añ. Laudabo Deū meū in vita mea. Aña. Deo nro. ps. 146.

LAudate dñm, qm̄ bonus est psalmus: Deo nostro sit iucunda, decoraque laudatio.
Aedificans Hierusalem domin⁹: dispersiones Israelis cōgregabit.
Qui sanat contritos corde:& alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinē stellarū:& omnibus eis nomina vocat.
Magnus dominus noster, & magna virtus eius: & sapientiæ eius non est numerus.
Suscipiēs māsuetos dñs: humiliās aūt peccatores, vsque ad terram.
Pręcinite domino in cōfessione: psallite Deo nostro in cithara.
Qui operit cęlum nubib⁹: & parat terræ pluuiam.
Qui producit in montibus fęnū: & herbam seruituti hominum.
Qui dat iumentis escā ipsorū: & pullis coruorū inuocantib⁹ eum.
Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitum erit ei.
Beneplacitum est domino super timentes eum:& in eis, qui sperāt super misericordia eius.
Aña. Deo nostro iucunda sit laudatio Antiphona. Lauda ps. 147.

LAuda Hierusalem dominū: lauda Deum tuum Sion.
Qm̄ cōfortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem: & adipe

adipe frumenti ſatiat te.
Qui emittit eloquium ſuum terræ: velociter currit ſermo eius.
Qui dat niuem ſicut lanam: nebulam ſicut cinerem ſpargit.
Mittit cryſtallū ſuum ſicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis ſuſtinebit?
Emittet vbū ſuum, & liquefaciet ea: flabit ſpiritus eius, et fluent aq̃.
Qui annunciat verbum ſuum Iacob: iuſtitias, & iudicia ſua Iſrael.
Nō fecit taliter omni nationi: & iudicia ſua non manifeſtauit eis.
Añ. Lauda Hieruſalem dominum. Cap. competens. Hymnus.

O Lux beata Trinitas,
Et principalis vnitas,
Iam ſol recedit igneus,
Infunde lumen cordibus.
Te mane laudum carmine,
Te deprecemur veſperi:
Te noſtra ſupplex gloria
Per cuncta laudet ſæcula.
Deo patri ſit gloria.

℣. Veſptina orō aſcēdat ad te dñe.
℟. Et deſcendat ſuper nos miſericordia tua. Ad Mag. Antiphona.
Suſcepit Deus Iſrael puerum ſuum, ſicut loquutus eſt ad Abraham, & ſemen eius: exaltare humiles uſque in ſæculum.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

AD COMPLETORIVM.

℣. Iube domne benedicere. Bñō. Noctem quietam, & finem perfectum concedat nobis dominus omnipotens. ℟. Amen. Lectio.

FRatres: Sobrij eſtote, & vigilate: quia aduerſarius veſter, Diabolus, tanquam leo rugiens circuit quęrēs quem deuoret: cui reſiſtite fortes in fide. Tu autem dñe noſtri miſerere. ℟. Deo grãs. 1.Pet. 5.c
Quę ſequunt̃ uſq; ad ℣. Cōuerte. In feriali officio dicuntur flexis genibus. Prælatus dicit.
℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. Chorus reſpondet.
Qui fecit cęlū, & terrā. Pater nr̃. totū ſub ſilentio. Cōfeſſio Præla:

COnfiteor Deo omnipotenti, beatæ Marię ſemper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Ioanni Baptiſtę, ſanctis Apoſtolis Petro, & Paulo, beatæ Barbarę, omnibus ſanctis, & vobis fratres; quia peccaui nimis cogitatione, verbo, opere, & omiſſione: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatā Mariam ſemper Virginem, beatum Michaelē Archangelū, beatum Ioānem Baptiſtam, ſanctos Apoſtolos Petrum, & Paulum, beatam Barbarā, omnes ſanctos,

& vos fratres orate p me, ad dñm Deum nostrum. Chorus respon.
Misereatur tui omnipotẽs Deus, & dimissis omnibus peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam.
Prælatus respon. Amen. Chorus.
Confiteor Deo omnipotẽti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Ioãni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro, & Paulo, beatæ Barbaræ, omnibus sanctis, & tibi pater; quia peccaui nimis cogitatione, verbo, opere, & omissione: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatã Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatũ Ioãnem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum, & Paulum, beatã Barbaram, omnes sanctos, & te pater orare pro me, ad dominum Deum nostrum. Prælatus dicit.
Misereat̃ vestri omnipotẽs Deus, & dimissis omnibus peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. Chorus ℟. Amen. Prelatus.
Indulgentiam, absolutionem, & remissionem omnium peccatorum nostrorum, tribuat nobis omnipotens, & misericors dominus Chorus respondit. Amen.
Qũ sol' dicit Offĩm, sic dicet Cõf.

Confiteor Deo omnipotẽti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Ioanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro, & Paulo, beatæ Barbaræ, & omnibus sanctis; quia peccaui nimis cogitatione, verbo, opere, & omissione: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Ioannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum, & Paulum, beatã Barbaram, & omnes sanctos orare pro me, ad dñm Deum nostrũ.
Misereatur nostri oṗs Deus, & dimissis oĩb' peccatis nostris, pducat nos ad vitam æternam, amen.
Indulgentiam, absolutionem, & remissionem omnium peccatorum nostrorum, tribuat nobis omnipotens, & misericors dñs, am. Hebdomadarius sequitur ℣.
Con℣ te nos De' salutaris nr̃. ℟. Et auerte irã tuã à nobis.
℣. Deus ĩ adiutoriũ meũ intẽde.
℟. Dñe ad adiuuandũ me festina.
Gloria pr̃i, & filio, & spũi sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, amen. Alleluia.
Antiphona. Miserere. ps. 4.

Vum inuocarem exaudiuit me Deus iustitię meę: in tribulatione dilatasti mihi.

Miserē mei: & exaudi orōnē meā.

Filij hominum vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Scitote, qm̄ mirificauit dominus sanctum suū: dominus exaudiet me, quum clamauero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: quę dicitis in cordibus vestris, & ī cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitię, & sperate in domino: multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatū ē sup nos lumē vult⁹ tui dn̄e: dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumēti, vini, & olei sui: multiplicati sunt.

In pace ī idipsū: dormiā, et rq̄escā.

Quoniā tu domine singulariter in spe: constituisti me. ps. 30.

IN te domine speraui non cōfundar in æternum: in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera, vt eruas me.

Esto mihi in Deū protectorē, & ī domū rfugij: vt saluū me facias.

Qm̄ fortitudo mea, & refugium meum es tu: & propter nomen tuū deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quē absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me domine Deus veritatis. ps. 90.

QVi habitat in adiutorio altissimi: in protectione Dei cęli commorabitur.

Dicet dn̄o susceptor me⁹ es tu: & refugiū meū, De⁹ me⁹ spabo ī eū.

Quoniam ipse liberauit me de laqueo venātiū: & à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis.

Scuto circūdabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno.

A sagitta volāte in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incursu, & Dęmonio meridiano.

Cadēt à latere tuo mille; & decē millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Verūtamen oculis tuis cōsiderabis: et retributionē pctōꝝ videbis.

Quoniā tu es domine spes mea: altissimum posuisti refugiū tuum.

Nō accedet ad te malū: et flagellū nō appꝓpīquabit tabnaculo tuo.

Qm̄ angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te in omnibus vijs tuis.

In

In manibus portabunt te:ne fortè offendas ad lapidem pedem tuũ.
Sup aſpidẽ, & baſiliſcũ ãbulabis: & cõculcabis leonem, et draconẽ.
Qm̃ ĩ me ſpauit, liberabo eũ: ꝓtegã eũ, qm̃ cognouit nomen meũ.
Clamauit ad me, & ego exaudiã eum; cum ipſo ſum in tribulatione: eripiã eum, & glorificabo eũ.
Lõgitudine dierũ replebo eum: et oſtendã illi ſalutare meũ. ps. 133.
ECce nunc benedicite dominum: omnes ſerui domini.
Qui ſtatis in domo domini: in atrijs domus Dei noſtri.
In noctib⁹ extollite man⁹ veſtras in ſancta: & benedicite dominũ.
Bñdicat tibi dñs ex Siõ: q fecit cœlũ, & terrã. Añ. Miſerere mihi domine, et exaudi orõnẽ meã. Hym.

TE lucis ante terminum
Rerum creator poſcimus,
Vt ſolita clementia
Sis præſul ad cuſtodiam.
Procul recedant ſomnia,
Et noctium phantaſmata,
Hoſtemq; noſtrũ comprime,
Ne polluantur corpora.
Deo patri ſit gloria. Capitulum.

Hie. 14.b TV autem in nobis es dñe, & nomẽ ſanctum tuum inuocatum eſt ſuper nos: ne derelinquas nos domine Deus noſter.

℟. br. In manus tuas domine, Cõmẽdo ſpũm meum. ℟. In manus.
℣. Redemiſti nos dñe De⁹ ℣itatis.
℟. Cõmẽdo. ℣. Gloria ℟. In man⁹.
℣. Cuſtodi nos domine, vt pupillam oculi.
℟. Sub vmbra alarum tuarũ protege nos. Añ. Salua nos.

Canticum Simeonis.

NVnc dimittis ſeruum tuũ dñe: ſm verbũ tuũ ĩ pace. Luc. 4 d
Quia viderunt oculi mei: ſalutare tuum.
Quod paraſti: ante faciẽ omnium populorum.
Lumẽ ad reuelationẽ gentium: et gloriã plebis tuæ Iſrael. Añ. Salua nos domine vigilantes, cuſtodi nos dormiẽtes: vt vigilemus cum Chriſto, & requieſcamus in pace.
Infraſc. ꝓces dñr, qñ illę ĩ Laud. dicẽdę sũt & ĩ fer. off. flexis genib⁹.
℣. Kyrie eleiſon. ℟. Chriſte eleiſõ.
℣. Kyrie eleiſon. Pater nr̃. ſecretò.
℣. Et ne nos inducas in tẽtationẽ.
℟. Sed libera nos à malo.
℣. Credo in Deum. ſecretò.
Carnis reſurrectionem.
℟. Vitam æternam. Amen.
℣. Bñdict⁹ es dñe De⁹ pr̃um nr̃oꝝ.
℟. Et laudabilis, & gl'ioſus ĩ ſæcl'a.
℣. Benedicam⁹ patrem, & filium cum ſancto ſpiritu.

℟. Laudemus, & superexaltemus eum in sæcula.
℣. Bñdict⁹es dñe, ĩ firmamẽto cęli.
℟. Et laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in sæcula.
℣. Bñdicat, & custodiat nos oṗs, & misericors dominus. ℟. Amen.
℣. Dignare domine nocte ista.
℟. Sine peccato nos custodire.
℣. Miserere nostri domine.
℟. Miserere nostri.
℣. Fiat mĩa tua domine super nos.
℟. Quẽadmodũ sperauimus in te.
℣. Domine exaudi orõnem meã.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

VIsita quęsumus domine habitationem istam: & omnes insidias inimici, ab ea longe repelle; angeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custodiant, & bñdictio tua sit super nos semper. Per dominum nostrum. ℟. Amẽ.
℣. Dñs vobiscũ. ℟. Et cũ spũ tuo.
℣. Benedicamus Domino.
℟. Deo gratias. Prælatus dicit.
℣. Bñdicat, & custodiat nos omnipotens, & misericors dñs, Pr̃, & Fili⁹, & Spũs sãct⁹. ℟. Amẽ. Hebd.
℣. Et fidelium animæ, per mĩam Dei requiescant in pace. ℟. Amẽ.
Pater noster. totum sub silentio.
℣. Dñs det nobis suã sanctã pacẽ.
℟. In vita, & post mortem, amen.
Quę sequũt, sp dñr flex. gẽib⁹. Añ.

SAlue Regina mĩæ, vita, dulcedo, & spes nr̃a salue. Ad te clamam⁹ exules filij Euæ. Ad te suspiram⁹ gemẽtes, & flẽtes ĩ hac lacrymarum valle. Eia ergo aduocata nr̃a, illos tuos misericordes oculos ad nos cõuerte: Et Iesum benedictũ fructũ vẽtris tui, nobis post hoc exilium ostende. O clemens, O pia, O dulcis virgo Maria.
℣. Ora ꝑ nobis sctã Dei genitrix.
℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi. Oremus. Oratio.

OMnipotens sẽpiterne De⁹, qui gloriosæ virginis matris Mariæ, corpus, & animam, vt dignum filij tui habitaculum effici mereretur, spiritu sancto cooperante præparasti: da, vt cuius cõmemoratione lætamur, ei⁹ pia intercessione, ab instantibus malis, & à morte perpetua liberemur, & famulos tuos ab omni aduersitate custodi. Per eundem Christum dñm nostrũ. ℟. Amen.
Si fiat officiũ beatæ Marię dicat, vt cuius Visitatione, vel Assumptione, vel Natiuitate lætamur, eius pia intercessione. In Festo Niuis dicatur solennitate.

Post orationem concludendo dr.
℣. Diuinũ auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

Deinde dicatur.

Pater noster. & Credo in Deum. Omnibus sabbatis, & quando fit officium beatæ Mariæ duplex, vel semiduplex ante Pater noster, & Credo, in choro pulsatur, & dicitur Aue Maria. vt supra post laudes Dominicæ notatum est. Si dicendæ sunt vigiliæ mortuorum, hoc loco dicuntur, quibus finitis, vel omissis, sequitur Psalmus. De profundis. 119. cum
℣. Requiem æternã dona eis dñe.
℟. Et lux perpetua luceat eis.
℣. A porta inferi.
℟. Erue domine animas eorum:
℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.
℣. Dñe exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Deus venię largitor, & humanæ salutis amator: quæsumus clementiam tuam; vt nostrę congregationis fratres, propinquos, & benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, ad perpetuæ beatitudinis consortium peruenire concedas.

Scđa erit vna ex infrascrip. ad libitũ, & tertia erit, Animabus. vt ĩ.

Secũda oratio in die depositionis.

Deus cui proprium est misereri semper, & parcere: te supplices exoramus pro anima famuli tui, vel ancillæ tuæ, quam de hoc sæculo hodie migrare iussisti; vt non tradas eam in manib⁹ inimici, neque obliuiscaris in finem, sed iubeas eam à sanctis angelis suscipi, & ad patriam paradisi perduci, vt quia in te sperauit, & credidit, non pœnas æternas sustineat, sed gaudia sempiterna possideat.

Alia secunda oratio in quocunque die citra xxx.

Quæsumus domine, vt animæ famuli tui, cuius depositionis diem N. commemoramus: sanctorum, atque electorum tuorum largiri digneris consortium; & rorem misericordiæ tuæ perennem infundas.

Alia secunda orõ in anniuersãrio.

Deus indulgentiarum domine: da animabus famulorũ famularumq; tuarum, quorum anniuersarium depositionis diem commemoramus; refrigerij sedẽ, quietis beatitudinem, & luminis claritatem.

Alia secũda orõ ꝓ vno defuncto.

Inclina

INclina domine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur: vt animam famuli tui, quam de hoc sæculo migrare iussisti, in pacis, ac lucis regione constituas; & sanctorum tuorum iubeas esse consortem.

Alia secūda orō ꝓ vna defuncta.

QVęsumus domine pro tua pietate, miserere animę famulæ tuæ: & à contagijs mortalitatis exutam, in æternę saluationis partem restitue.

Alia secūda oratio ꝓ Prē, & Mrē.

DEus, qui nos patrem & matrem honorare præcepisti: miserere clementer animabus patris, & matris meæ, eorumq; peccata dimitte, meq; eos in æternæ claritatis gaudio fac videre.

Alia secunda oratio pro his, qui ī Cemeterio Ecclesię nrę reqescūt.

DEus, cuius miseratione animæ fidelium requiescunt: famulis, & famulabus tuis omnibus, hic, in Christo quiescentibus, da propitius veniam peccatorum; vt à cunctis reatibus absoluti, tecum sine fine lætentur.

Alia secunda oratio pro DD. Mā tuæ de familia Gonziaga.

ADesto q̄s dn̄e animabus famulorū tuorū: vt si qua eis sæcularis macula inhæsit, aut vitium mundiale infecit; dono tuæ pietatis indulgeas, & abstergas.

Alia secūda orō pro Sacerdotib⁹.

DEus, qui inter apostolicos sacerdotes, famulos tuos, pontificali, seu sacerdotali fecisti dignitate vigere: præsta quæsumus; vt eorum quoque perpetuo aggregentur consortio.

Tertia, & vltima oratio.

ANimab⁹ q̄s domine famulorum famularumq; tuarum, mīam concede perpetuā: vt eis proficiat in ęternū; quód in te sperauerunt, & crediderunt. Per Christum dn̄m nostrū. ℟. Amen.

℣. Requiem ęternā dona eis dn̄e.

℟. Et lux perpetua luceat eis.

℣. Requiescant in pace. Amen.

℣. Animæ omnium fidelium defunctorum, per misericordiā Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Suprascr. ordine dn̄r orōnes extra chorū. Nā in choro seruat̄ ordo positus in fine officij mortuorū.

ABSOLVTIONES ET BENEDICTIONES LECTIONVM PER TOTVM ANNVM.

In festis nouem Lectionum.

In primo Nocturno absolutio.

EXaudi Dñe Iesu Xpe preces seruoꝝ tuoꝝ, & miserere nobis: q cũ pr̄e, & spũ sc̄tõ, viuis, et regnas ĩ sęcl̄a sęclo ꝝ. ℟. Amen. Bño.

1 Benedictione perpetua: benedicat nos pater æternus. ℟. Amen.

2 Vnigenitus Dei filius: nos benedicere, & adiuuare digneť. ℟. Amẽ.

3 Spirit⁹ sancti gratia: illuminet sensus, & corda nostra. ℟. Amen.

In secundo Nocturno absolutio.

IPsi⁹ pietas, & misericordia nos adiuuet: qui cum patre, & spũ sancto, viuit, & regnat in sæcula sęculorum. ℟. Amen. Benedictio.

4 Deus pater omnipotens: sit nobis propitius, & clemens. ℟. Amen.

5 Christus, perpetuę det nobis gaudia vitæ. ℟. Amen.

6 Ignem sui amoris: accendat Deus in cordibus nostris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno, & in officio trium Lectionum. Absolutio.

AVinculis peccatorũ nr̄oꝝ: absoluat nos oṗs, & misericors dñs. ℟. Amen. Benedictio.

Euangelica lectio: sit nobis salus, 7
& protectio. ℟. Amen.

In diebus trium Lectionum quãdò non legiť Euangelium. Alia.

Ille nos benedicat: qui sine fine vi- 7
uit, & regnat. ℟. Amen.

Quando fit de festo & vna tãtum lectio eius legitur. Alia.

Cuius solẽnia celebram⁹: eius etiã 7
intercessione gaudeamus. ℟. Am̃.

Diuinum auxilium: maneat sem 8
per nobiscum. ℟. Amen.

Si hoc loco legatur Euang. Alia.

Verba sãcti Euãgelij: doceat nos 8
Christus filius Dei. ℟. Amen.

Si fit de Sancto, vel Sancta. Alia.

Cuius festum colimus: ipse vel ip 8
sa intercedat pro nobis ad dominum. ℟. Amen.

Si fit de pluribus sanctis. Alia.

Quorũ festũ colimus: ipsi interce 8
dãt pro nobis ad dñm. ℟. Amen.

Si fit đ Sc̄tõ cũ duab⁹ cõm. & hoc loco nõ legať Euãg. vel si fiãt duę cõm. absq; Euãg. p̄ãbab⁹. Alia.

Quorum merita simul recense- 8
mus: ad eorum etiam cõsortium ire festinemus. ℟. Amen.

Si fit comm. vnius, Alia.
8 Cui⁹ cõmemoratiõe lętamur: ei⁹ et ĩtercéssiõe adiuuemur. ℟. Am̃.
Si fit commem. plurium, Alia.
8 Quorũ cõmemorõne lętamur: eorũ et ĩtercessiõe adiuuemur. ℟. Amẽ.
Si fuerit vigilia vnius, & fiat officium de ea. Alia.
8 Cuius p̃uenim⁹ festũ: ipse intercedat pro nobis ad dñm. ℟. Amen.
Si fuerit plurium vigilia, Alia.
8 Quorũ p̃uenim⁹ festũ: ipsi intercedãt pro nobis ad dñm. ℟. Amen.
9 Ad societatẽ ciuiũ supernorum: pducat nos rex angelorũ. ℟. Amẽ.
Si hoc loco legitur Euang. Alia.
9 Per Euangelica dicta: deleantur nostra delicta. ℟. Amen.
Si fit commem. vnius, Alia.
9 Cuius memoriam agimus: per ipsius merita, perducat nos dñs ad regna cœlestia. ℟. Amen.
Si fit commem. plurium, Alia.
9 Quorum memoriam agim⁹: per ipsorum merita, perducat nos dominus ad regna cęlestia. ℟. Amẽ.
Si fit de Scõ cũ duabus cõm. & ĩ p̃cedẽti lect. lectũ sit Euãg. alia.
9 Quorum natalitia simul veneramur: per eorum semitam iugiter gradiamur. ℟. Amen.
Quando fit offic. iij. lect. Bñō vij. erit prima, viij. secũda, & ix. tertia.

IN VIGILIIS APOSTOL. & Euangelistarum:

Inuitatoriũ. Hymni. ℣. Aña ad Bñs, & ℟. br. vt in Communi eorundẽ. Capitula, & Oratio, vt ĩ. Ad Laudes, & Tertiam, Cap.

HI viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defecerunt, cum semine eorum permanent bona: hæreditas sancta nepotes eorum. Eccl. 44.b

Ad Tertiam. ℟. br. In omnẽ terrã. ℣. Cõstitues. Si fuerit vn⁹. Oratio.

DA q̃s ops De⁹: vt bti N Apostoli tui, quã p̃uenim⁹ venerãda solẽnitas; & deuotionẽ nobis augeat, & salutem. Per dñm.

Si fuerint plures. Oratio.

COncede q̃s ops De⁹: vt sicut Apostolorũ tuorũ N & N. natalitia gloriosa p̃uenim⁹; sic ad tua beneficia promerẽda, maiestatem tuam pro nobis ipsi p̃ueniãt. Per dñm nostrum. Ad vj. Cap.

In testamẽtis stetit semẽ eorũ, & filij eorũ pp illos vsque in æternũ manẽt: semẽ eorũ, & glia eorũ nõ derelinquetur. ℟. br. Constitues. ℣. Nimis honorati. Ad ix, Cap.

Sapientiam ipsorum narrent populi: & laudẽ eorũ nũciet Eccl̃ia. ℟. bre. Nimis honorati. ℣. Annunciauerunt.

COM-

COMMVNE APOSTOLORVM ET EVANGELISTARVM.

Ad Vesp. Si fuerit dup. Añæ Laudũ, & Psalmi. Dixit Dñs. 115. Cõfitebor, Beatus vir, Laudate pueri, Laudate dñm omnes gentes.

Qui Psalmi cum Añis Lau. semp dñr in j. Vesp. oĩum dup. Capitula & Orões non ponũtur in cõibus Apłorũ, qa sp habẽtur ppria, vt decet Festa ix. lec. quo ritu celebrantur oĩa F. Apostolorũ. In alijs aũt cõib' ponẽt & Capſa, & Orões pro Festis iij. lect. tm. Hymn'.

Aeterna Christi munera,
Apostolorum gloriam
Laudes canẽtes dbitas,
Lætis canamus mentibus.

Ecclesiarum Principes,
Belli triumphales duces,
Cœlestis aulæ milites,
Et vera mundi lumina.

Deuota sanctorum fides,
Inuicta spes credentium,
Perfecta Christi charitas,
Mundi triumphat Principem.

In his paterna gloria,
In his voluntas spiritus,
Exultat in his filius:
Cœlum repletur gaudio.

Te nunc redemptor quæsumus,
Vt ipsius consortio,
Iungas precantes seruulos
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. In oẽm terrã exiuit son' eorũ.
℟. Et ĩ fines orbis terræ ṽba eorũ.

Ad Mag. Aña. Tradent vos in concilijs, & in sinagogis suis flagellabunt vos: & ante reges, & præsides ducemini propter me, in testimonium illis, & gentibus.

Ad Matut. Inuit. Regem Apostolorum dominum, Venite adorem'. ps. Venite. Hy. Aeẽna Xpi vt s̃. In j. Noct. Aña. In omnem terrã exiuit sonus eorum, & in fines orbis

bis terræ verba eorum. ps. Cœli enarrant. 72. Antiphona. Clamauerunt iusti, & dominus exaudiuit eos. ps. Benedicam dominum. 77. Antiphona. Cōstitues eos Principes super omnem terram: memores erunt nominis tui domine. ps. Eructauit cor. 82.
℣. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ.
℟. Et in fines orbis terrę ṽba eoꝝ.
℟. j. Ecce ego mitto vos, sicut oues in medio luporum, dicit domin⁹: Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. ℣. Dum lucem habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis. Estote ergo prudentes sicut serp.
℟. ij. Tollite iugum meum super vos, dicit dominus: & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde: Iugum enim meum suaue est, & onus meum leue. ℣. Et inuenietis requiem animabus vestris. Iugum enim meum suaue.
℟. iij. Dum steteritis ante reges, & præsides, nolite cogitare, quomodo aut quid loquamini: Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur enim vobis ī illa hora quid.
℣. Gloria. Dabitur enim vobis in.

In ij. Noct. Aña. Principes populorum, congregati sunt cum Deo Abraham. ps. Omnes gentes. 83. Antiphona. Dedisti hæreditatem timētibus nomen tuū domine. ps. Exaudi Deus deprecationem. 87. Aña. Annunciauerūt opera Dei, & facta ei⁹ intellexerūt. ps. Exaudi De⁹ orationē. 88.
℣. Constitues eos principes super omnem terram.
℟. Memores erunt noīs tui dñe.
℟. iiij. Vidi coniunctos viros, habentes splendidas vestes: & Angelus domini loquutus est ad me, dicens. Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium Cœlum, voce magna clamantē, & dicentem. Isti sunt viri sancti.
℟. v. Astiterunt iusti ante dominum, & ab inuicem non sunt separati: Calicem domini biberūt, & amici Dei sūt appellati. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia, ideo coronantur, & accipiunt palmam. Calicem dñi biberunt, & amici.
℟. vj. Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt prœmia æterna: Modo coronantur, & accipiunt palmam. ℣. Isti sunt,

qui

qui venerunt ex magna tribulatione: & lauerunt stolas suas in sanguine agni. Modo coronantur. ℣. Gloria patri. Modo coro.
In iij. Nocturno Aña. Exaltabũtur cornua iusti. ps. Confitebimur. 93. Aña. Lux orta est iusto, & rectis corde lætitia. ps. Dominus regnauit, exultet. 101. Añ. Custodiebãt testimonia eius, & præceptum quod dedit illis. ps. Dñs regnauit irascãtur. 103. ℣. Nimis honorati sunt amici tui Deus.
℟. Nimis confortatus est principatus eorum.
℟. vij. Isti sunt, qui viuentes in carne, plantauerunt Ecclesiam sanguine suo: non sunt de terris corpora eorum separata: Quorũ merita sunt in cœlis coæquata. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Quorum merita.
℟. viij. Isti sunt viri sancti, quos elegit dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, vt Sole Luna. ℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. ℣. Gloria patri. Quorum.
Ad Laudes & per Horas. Aña.

Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos. ps. Dominus regnauit. 141. cum reliquis. Antiphona. Maiorem charitatem nemo habet, vt animam suam ponat quis pro amicis suis. Antiphona. Vos amici mei estis, si feceritis quæ præcipio vobis, dicit dominus. Antiphona. Beati pacifici, beati mundo corde, qm ipsi Deũ videbũt. Aña. In patiẽtia vr̃a, possidebitis aĩas vr̃as.
Cap. vt in Vesperis. Hymnus.

Exultet cęlum laudibus,
Resultet terra gaudijs,
Apostolorum gloriam
Sacra canunt solennia.
Vos sæcli iusti iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite preces supplicum.
Qui cęlum verbo clauditis,
Serasque eius soluitis,
Nos à peccatis omnibus
Soluite iussu quæsumus.
Quorum præcepto subditur
Salus, & languor omnium,
Sanate ægros moribus,
Nos reddentes virtutibus.
Vt quum iudex aduenerit
Christus in fine sæculi:
Nos sempiterni gaudij
Faciat esse cõpotes. Te nunc.

℣. An-

℣. Annunciauerunt opera Dei.
℟. Et facta eius intellexerunt.
Ad Bñs. Aña. Non est seruus maior dño suo: si me persequuti sũt & vos persequentur, dicit dñs.
Ad iij. Capitulum. vt in Vesperis.
℟. bre. In omnem terram, Exiuit sonus eorum.
℣. Et in fines orbis terræ verba eorum. Exiuit. ℣. Constitues.
Ad vj. Capitulum competens.
℟. bre. Constitues eos principes, Super omnem terram.
℣. Memores erunt nominis tui domine. Super. ℣ Nimis honor.
Ad ix. Capitulum competens.
℟. bre. Nimis honorati sunt, Amici tui Deus.
℣. Nimis confortatus est principatus eorum. Amici tui Deus.
℣. Annunciauerunt opera Dei.
℟. Et facta eius intellexerunt.
Ad Vesperas Aña. Hoc est præceptum meum. cum reliquis de Laudibus ps. Dixit domin⁹. 115. cum reliquis in fine ps. Dñe probasti. 121. Ca. & Hym. vt ĩ j. vesp.
℣. Annunciauerunt opera Dei.
℟. Et facta eius intellexerunt.
Ad Magnificat. Antiphona Estote fortes in bello, & pugnate cum antiquo serpente, & accipietis regnum æternum.

COMMVNE VNIUS MAR.
Ad Vesperas. Capitulum.

Beatus vir, qui suffert tentationẽ: quoniam quum probatus fuerit accipiet coronã vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. Iac. 1. b
Hymnus.

Deus tuorum militum,
Sors, & corona, præmiũ:
Laudes canentes martyris
Absolue nexu criminis.
Hic nempe mundi gaudia,
Et blandimenta noxia
Caduca rite deputans,
Peruenit ad cœlestia.
Pœnas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Pro te rependens sanguinem
Aeterna dona possidet.
Ob hoc precatu supplici
Te poscimus pijssime:
In hoc triumpho martyris,
Dimitte noxam seruulis,
Te nunc redemptor quæsumus,
Vt ipsius consortio
Iungas precantes seruulos
In sempiterna sæcula. Amen.
℣. Gloria, & honore, coronasti eum domine.
℟. Et cõstituisti eum, super opera manuum tuarum. Ad Mag. Aña.
Iste

Iste sanct⁹, pro lege Dei sui certauit vsque ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

Infrascriptę Orationes dicuntur prout ante quascunque notatum est: hoc autem est sciẽdum. Si aliqui ex infrascriptis Sanctis cadent in tempus Paschale, eo anno omittatur illa Oratio, & dicatur quæ in communi Martyrum tempore Paschali est notata, illi Festo cõgruens. Quod etiam seruatur in Orationibus positis in sequenti communi plurium Martyrum.

Hæc Oratio dicitur in Festis sanctorum Mar. & Põt. Vrbani, Ioãnis, Siluerij, Anacleti, Stephani, Zepherini, Callisti, & Martini. Orõ.

INfirmitatem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis grauat; Beati N. martyris tui, atque Põtificis, intercessio gloriosa nos protegat. Per dominum nostrum Iesum Christum filium tuum.

Hæc Oratio dicitur in Festis SS. mart. & pont. Eleutherij, Felicis, Pij, Apollinaris, Donati, Lini, Euaristi, & Pontiani. Oratio.

OMnipotens sẽpiterne De⁹, qui nos Beati N. martyris tui, atque Pontificis, annua solennitate lætificas: concede propitius; vt cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam ꝓtectione gaudeamus. Per dominum nostrum.

Hæc Oratio dicitur in Festis sanctorum martyrum Christophori, Iustini, Agapiti, Antonini, Mẽnæ, & Saturnini. Oratio.

TRibue quæsumus omnipotens Deus: vt qui beati N. martyris tui natalitia colimus; intercessione eius, in tui nominis amore roboremur. Per dñm nr̃m Iesum Christum filium tuum.

Hæc Oratio dicitur in Festis sanctorum mar. Bonifacij, Pantaleonis, Romani, Hermetis, Nicomedis, & Chrysogoni. Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus: vt intercedente Beato N. martyre tuo à cunctis aduersitatibus liberemur in corpore; & à prauis cogitationibus mundemur in mente. Per dominum nostrum Iesum Christum filium tuum.

Ad Matut. Inuit. Regem martyꝝ dñm, Venite adorem⁹. ps. Venite. Hymnus. De⁹ tuorum militum. In j. Noct. Antiphona. In lege domini, fuit voluntas eius die ac nocte. ps. Beat⁹ vir. 59. Antiphona. Prædicans præceptum domini,

constitutus est in monte sancto eius. ps. Quare fremuerunt. 60.
Aña. Voce mea ad dominũ clamaui, & exaudiuit me de monte sancto suo. ps. Domine quid. 60.
℣. Gloria, & honore, coronasti eum domine.
℟. Et constituisti eum, super opera manuum tuarum.
℟. j. Iste sanctus pro lege Dei sui certauit vsq; ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: Fũdatus enim erat supra firmam petrã. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cęlestia regna. Fundatus enim erat supra.
℟. ij. Iustum deduxit domin' per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei: Et dedit illi scientiam sanctorum. ℣. Honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Et dedit illi scientiam.
℟. iij. Honestum fecit illum dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: Et dedit illi claritatem ęternam. ℣. Descendit cum illo in foueam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi claritatem. ℣. Gloria patri. Et dedit illi clari.
In ij. Noct. Aña. Filij hominum, scitote, quia dominus sanctũ suũ mirificauit. ps. Quum inuocarẽ. 125. Aña. Scuto bonæ voluntatis tuę, coronasti eum dñe. ps. Verba mea. 60. Aña. In vniuersa terra, gloria & honore coronasti eum. ps. Domine dominus noster. 61.
℣. Posuisti dñe super caput eius.
℟. Coronam de lapide pretioso.
℟. iiij. Iste cognouit iustitiam, & vidit mirabilia magna, & exorauit altissimum: Et inuentus est in numero sanctorum. ℣. Accepta domino fuit anima eius, ideo translatus est in gloriam. Et inuentus est in numero sanctorũ.
℟. v. Stolam iucunditatis induit eum dominus: Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. ℣. Cibauit illum dominus pane vitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potauit illum. Et coronã pulchritudinis posuit.
℟. vj. Desiderium animæ eius tribuisti ei domine: Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. ℣. Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronam de lapide prętioso. Et voluntate labiorum. ℣. Gloria. Et voluntate.
In iij. Noct. Añ. Quæ perfecisti domine, destruxerunt, iustus autem quid fecit? ps. In domino confido. 61. Aña. Qui ingreditur sine macula,

macula, & operatur iustitiam, habitabit in tabernaculo tuo domine. ps. Domine quis habitabit. 71.
Añ. Posuisti dñe super caput eius coronam de lapide pretioso. ps. Domine in virtute tua. 73. ℣. Magna est gloria eius, in salutari tuo.
℟. Gloriam, et magnum decorem impones super eum.
℟. vij. Corona aurea super caput eius: Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & ope fortitudinis. ℣. Magna est gloria eius in salutari tuo, gloriam, & magnum decorem, impones super eum. Expressa signo sanctitatis, gloria.
℟. viij. Gloria, & honore coronasti eum domine: Et cõstituisti eũ super opera manuum tuarum. ℣. Posuisti dñe super caput ei⁹, coronã de lapide pretioso. Et cõstit. Qñ non est dicendum sequẽs ℟. in hoc dicitur. ℣. Gloria patri. Et.
℟. ix. Dñe p̄uenisti eum in benedictionib⁹ dulcedinis: Posuisti in capite eius coronã de lapide p̄tioso. ℣. Vitam petijt à te, & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi. Posuisti in capite ei⁹. ℣. Gloria patri. Posuisti in capite.
Ad Laudes, & per Horas Antiph. Qui me cõfessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram patre meo. Antiphona. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ, dicit dominus. Antiphona. Qui mihi ministrat, me sequatur: & vbi ego sum, ibi sit & minister meus. Antiphona. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum pater meus, qui est in cęlis, dicit dominus. Antiphona. Volo Pater; vt vbi ego sum, ibi sit & minister meus. Cap. Beatus vir qui suffert. Hymnus.

Martyr Dei, qui maximi
Patris sequendo filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens cœlestibus.
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue:
Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tædium.
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis:
Nos solue vinclis sęculi,
Amore filij Dei.
Te nunc Redemptor. Vt ipsius.

℣. Iustum deduxit dominus per vias rectas.
℟. Et ostendit illi regnum Dei.
Ad Bñs. Añ. Qui odit animam suam in hoc mũdo: in vitam æternam custodit eam. Ad iij. Capit. Beatus vir qui suffert.

℟.br. Gloria & honore, Coronasti eum domine.

℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti eum domine. ℣. Posuisti.

Ad Sextam Capitulum.

Eccle. 15.a C ibabit illum pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potabit illum.

℟.br. Posuisti domine, Super caput eius.

℣. Coronam de lapide pretioso. Super caput eius. ℣. Magna est gloria eius. Ad ix.Cap.

Sap. 10.b Iustum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illum in laboribus, & cōpleuit labores illius.

℟.brc. Magna est gloria eius, In salutari tuo.

℣. Gloriam & magnum decorem impones super eum. In salutari tuo. ℣. Iustum deduxit.

Ad Vesp. Aña. Qui me confessus. cum reliq. ps. Dixit domin'. 115. cum reliq. in fi. ps. Voce mea. 122. Cap. Beatus vir qui suffert. Hym. De' tuorum militum. ℣. Iustum deduxit. Ad Mag. Antiphona. Qui vult venire post me, abneget semetipsum: & tollat crucem suam & sequatur me.

COMM. PLVRIVM MART.

Ad Vesperas. Cap.

Sap. 5.c Iusti aūt ī ꝑpetuū viuent, & apud dñm ē merces eorū: et cogitatio illorū apud altissimū; ideo accipiēt rgnū decoris, et diadema speciei đ manu dñi. Hy.

Sanctoꝝ meritis īclyta gaudia
Pangam' socij, gestaq; fortia:
Nā gliscit aīus promere cantibus
Victorum genus optimum.
Hi sūt quos rtinēs mūd' ihorruit,
Ipsum nā sterili flore per aridum
Spreuere penitus, teq; sequuti sūt
Rex Christe bone cœlitus.
Hi pro te furias, atque ferocia
Calcarunt hoīum sęuaq; verbera:
Cessit his lacerās fortiter vngula,
Nec carpsit penetralia.
Cędunt̄ gladijs more bidentium:
Nō murmur rsonat, nō q̄rimōia,
Sed corde tacito, mens bñ cōscia,
Conseruat patientiam.
Quę vox, q̄ poterit līgua retexer,
Quę tu mtyrib' munera pparas?
Rubri nā fluido sanguine laureis
Ditantur bene fulgidis.
Simplex ætherei numinis vnitas,
Quę distīcta eadē ē, trāq; Trinitas,
Aeternis vigeat semp honoribus,
Et terra simul & polo Amen.

℣. Læta-

℣. Lætamini in domino, qui diligitis dominum.

℟. Et confitemini memoriæ sanctitatis eius. Ad Mag. Aña. Istorũ est regnũ Cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, & peruenerunt ad prēmia regni: & lauerunt stolas suas in sanguine agni.

Hæc Oratio dicitur in Festis sanctorum Martyrum, Basilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarij. Processi, & Martiniani. Symphorosę, & septem filiorum. Maccabæorum. Hippoliti, & Concordiæ. Proti, & Hyacinthi. Cipriani, & Iustinę. Chrysanthi, & Darię. Orõ.

MAgnificet te domine sanctorum Martyrum tuorum N & N. beata solennitas: qua & illis gloriam sempiternã; & opem nobis ineffabili prouidẽtia contulisti. Per dominũ nr̃m.

Hæc Oratio dicitur in Festis sanctorum Martyrum Nerei, Archilei, & Pancratij. Viti, Modesti, et Crescentiæ. Septem fratrũ, Ruffinę, & Secundę. Nazarij, Celsi, Victoris, & Innocentij. Sixti, Felicissimi, & Agapiti. Timothæi, Hippolyti, & Symphoriani. Euphemię, Luciæ, & Geminiani. Cosmæ, & Damiani. Vitalis, & Agricolæ. Oratio.

SAnctorũ Martyrũ tuorũ N. & N. natalitia colentes q̃s domine: vt te largiente, in ęterna beatitudine; de eorum societate gaudeamus. Per dominum nostrum.

Hęc Orõ dr̃ in Festis SS. Martyrum Marcellini, Petri, & Erasmi. Marci, & Marcelliani. Naboris, & Felicis. Felicis, Simplicij, Faustini, & Beatricis. Cyriaci, Largi, & Smaragdi. Felicis, & Adaucti. Eustachij, & Sociorũ. Sergij, Bacchi, Marcelli, & Apulei. Quatuor coronatorum. Oratio.

FAc nos q̃s dñe, sanctorũ Martyrum tuorum N. & N: semper festa sectari: quorum suffragijs, protectionis tuæ dona sentiamus. Per dominum nostrum.

Hæc Oratio dicitur in Festis sanctorũ Martyꝝ Primi, & Feliciani. Geruasij, & Protasij. Quirici, & Iulitę. Abdon, & Sennen. Tiburtij, & Susannę. Duodecim fratrum. Mauritij, & Sociorum. Dionisij, Rustici, & Eleutherij. Triphonis, Respicij, & Nymphæ. Oratio.

ANnue q̃s ops Deus: vt sanctorum Martyrũ tuorum N. & N. nos lętificet festiua solennitas; vt quorum suffragijs nitimur, eorũ natalitijs gloriemur. Per dominum nostrum Iesum.

Ad Mat. Inuit. Gaudete, & exultate, Quia noĩa vr̃a scripta sũt ĩ Cęlis. p̃s. Venite. Hym. Sc̃tõrũ meri. In j. Noct. Añã. Secus decursus aquarũ, plantauit dñs vineã iustorum: quia in lege ipsius fuit voluntas eorũ. p̃s. Beatus vir. 59. Añã. Beati sunt Sancti, qui confidunt in domino, seruiẽtes ei in timore, & exultantes illi cum tremore. p̃s. Quare fremuerunt. 60. Añã. Dñi est sal⁹, & sup sãctos suos bñdictio ei⁹ ĩ ęternũ. p̃s. Dñe qd. 60. ℣. Lætamini in domino, qui diligitis dominum.

℟. Et confitemini memoriæ sanctitatis eius.

℟. j. Absterget Deus omnẽ lacrymam ab oculis sanctorũm: & iã nõ erit ampli⁹ neque luctus, neq; clamor, sed nec vllus dolor: Qm̃ priora transierunt. ℣. Nõ esuriẽt, neq; sitient amplius; neque cadet sup illos Sol, neq; vll⁹ ęstus. Qm̃.

℟. ij Viri sãcti gloriosum sanguinem fuderunt pro domino: amauerunt Christũ in vita sua: imitati sunt eum in morte sua: Et ideo coronas triũphales meruerunt. ℣. Vnus spiritus, & vna fides erat in eis. Et ideo coronas triumph.

℟. iij. Sancti tui dñe mirabile cõsequuti sunt iter, seruientes præceptis tuis, vt inuenirentur illæsi in aquis validis: Terra apparuit arida; & in mari rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquę: & torrentes inundauerunt. Terra apparuit. ℣. Gloria. Terra.

In ij. Noct. Añã. Gloriabuntur in te oẽs, qui diligunt nomen tuum dñe, in æternum exultabunt, & habitabitabis ĩ eis. p̃s. Verba mea. 60. Añã. Secundum multitudinem tuam; multiplicasti sanctos tuos domine. p̃s. Saluũ me fac. 61. Añã. Sanctis qui in terra sunt ei⁹, mirificauit omnes voluntates meas inter illos. p̃s. Cõserua. 72. ℣. Exultent iusti in cõspectu Dei. ℟. Et delectentur in lætitia.

℟. iiij. Tradiderunt corpora sua propter Deũ ad supplicia: Et meruerunt habere coronas ꝑpetuas. ℣. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerũt stolas suas in sanguine agni. Et mer.

℟. v. Tanquàm aurum in fornace ꝓbauit electos dominus: & quasi holocausti hostiã accepit illos, & in tẽpore erit respectus illorũ: Qm̃ donum & pax ẽ electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum intelligent veritatem, & fideles in dilectione acquiescẽt illi. Quoniam.

℟. vj.

℟.vj. Verbera carnificũ nõ timue rũt sãcti Dei, morietes pro Xp̃i no mine: Vt hæredes fierent ĩ domo dñi. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deũ ad supplicia. Vt hęredes fierẽt. ℣. Gloria. Vt hęredes. In iij. Noct. Añ. Psallite domino Sancti eius, & confitemini memoriæ sanctificationis illius. ps. Exaltabo te. 76. Aña. Exultate iusti in domino, rectos decet collaudatio. ps. Exultate iusti. 77. Aña. Multæ tribulationes iustorum: & ex omnib⁹ his eripuit eos dominus. ps. Benedicam. 77. ℣. Iusti aũt in perpetuum viuent. ℟. Et apud dñm est merces eorũ. ℟.vij. Propter testamentum domini & leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: Quia vnus fuit semper spirit⁹ in eis; & vna fides. ℣. Multæ tribulationes iustorũ, & de his omnibus liberauit eos dñs. Quia. ℟.viij. Clamauerunt iusti, & dominus exaudiuit eos: Et ex omnibus tribulationibus suis liberauit eos dñs. ℣. Reddidit Deus iustis mercedẽ laborũ suorum, & deduxit eos in via mirabili. Et ex. Qñ nõ ẽ dicẽdũ sequẽs ℟. ĩhoc dr̃. ℣. Gloria patri. Et ex omnibus. ℟.ix. Sãcti mei, q ĩ carne positi certamẽ habuistis: Mercedẽ laboris ego reddã vobis. ℣. Venite bñdicti Patris mei, pcipite regnũ. Mercedẽ laboris. ℣. Gloria. Mercedẽ. Ad Laud. & per Horas. Aña. Isti sunt Sancti, q pro testamẽto Dei sua corpora tradiderunt: & in sãguine agni lauerunt stolas suas. Aña. Si corã hominibus tormẽta passi sunt, spes electorũ est ĩmortalis in æternũ. Aña. Sancti qui sperãt in dño, habebũt fortitudinẽ, assumẽt pẽnas, vt Aquilę volabũt, & nõ deficiẽt. Aña. Tradiderũt corpora sua in mortẽ, ne seruirẽt idolis: ideo coronati possidẽt palmam. Aña. Ecce, merces sanctorũ copiosa est apud Deum: ipsi vero mortui sunt pro Xp̃o, & viuent in ęternũ. Cap. Iusti. Hym.

Rex gloriose martyrum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea,
Perducis ad cœlestia.
Aurem benignam protinus
Appone nostris vocibus:
Trophæa sacra pangimus,
Ignosce quod deliquimus.
Tu vincis in martyribus,
Parcendo confessoribus,
Tu vince nostra crimina,
Largitus indulgentiam.
Te nunc Redemptor. Ipsorũ vti.

 ℣. Exul-

℣. Exultabunt sancti in gloria.
℟. Lętabuntur in cubilibus suis.
Ad Bñs. Añ. Absterget Deus oẽm lacrymã ab oculis sctõrũ: et iã nõ erit amplius neq; luctus, neq; clamor, sed nec vll⁹ dolor, qm̃ priora trãsierunt. Ad iij. Cap. Iusti autẽ.
℟. bre. Lætamini in domino. Qui diligitis dominum.
℣. Et cõfitemini memoriæ sctitatis ei⁹. Qui. ℣. Exultẽt. Ad vj. Cap.
Sap. 10.d Reddidit Deus iustis mercedẽ laborum suorum, & deduxit illos in via mirabili: & fuit illis in velamẽto diei, et ĩ luce stellaꝝ ꝑ noctẽ.
℟. bre. Exultẽt iusti: In cõspũ Dei.
℣. Et delectentur in lętitia. In conspũ Dei. ℣. Iusti aũt. Ad ix. Cap.
Sap. 3 b Fulgebũt iusti, & tãquã scĩtillæ ĩ arũdineto discurrẽt: iudicabũt natiões, et dñabunt ppl'is; et regnabit dominus illorũ in perpetuũ.
℟. br. Iusti aũt, In ꝑpetuũ viuent.
℣. Et apud dñm ẽ merces eoꝝ. In.
℣. Exultabũt Sãcti. Ad Vesp. Añ. Isti sũt Sctĩ. cũ rel. d Lau. ps. Dixit dñs. 115. cũ rel. in fi. ps. Credidi. 117. Cap. Iusti aũt. Hym. Sãctorum meritis. ℣. Exultabunt.
Ad Mag. Añ. Gaudẽt ĩ Cęlis aĩæ sctõrũ, q Xpi vestigia sũt sequuti: et qa ꝑ ei⁹ amorẽ sãguinẽ suũ fuderũt, ideo cũ Xpo exultãt sine fine.

COMMVNE CONF. PONT.

Ad Vesperas. Capitulum.

Ecce sacerdos magn⁹, q ĩ vita sua suffulsit domũ: et ĩ dieb⁹ suis corroborauit tẽplũ. Eccle. 50.a

Iesu redẽptor omniũ, (Hym.
Perpes corona præsulum,
In hac die, clementius
Nostris faueto precibus.
Tui sacri qua nominis.
Almus sacerdos claruit,
Huius celebrat annua
Deuota plebs solennia.
Qui rite mundi gaudia
Huius caduca respuens,
Cum Angelis cœlestibus
Lętus potitur premijs.
Huius benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Huius precatu, seruulis
Dimitte noxam criminis.
Te nunc redemptor quæsumus,
Vt ipsius consortio
Iungas precantes seruulos
In sempiterna sęcula. Amen.

℣. Elegit eũ dñs sacerdotem sibi.
℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Ad Mag. Aña. Sacerdos & Pontifex, & virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis dominum.

Hæc Oro dr in Festo SS. Confess. atque Pōt.Paulini,& Remigij.Or.

PReces nostras quæsumus domine clementer exaudi,quas in beati N.Confessoris tui,atque Pontificis solennitate deferimus: & qui tibi digne meruit famularis eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolue peccatis. Per dominum nostrum.

Hæc Oro dr in Festo SS. Confess. atq; Pont.Leonis,& Marci. Oro.

AVxilium tuum,nobis quęsumus domine, placat⁹ in pende: & intercedente beato N. confessore tuo, atque Pontifice; dexteram super nos tuæ propitiationis extende. Per dñm nostrum Iesum Christum filium tuum:

Hęc Oro dr ī Festo SS.Conf.atq; Pōt.Bonauētūrę, & Cerbōij. Or.

QVęsumus omnipotēs De⁹: vt beatus N.cōfessor tu⁹, & Pontifex, tuum pro nobis imploret auxilium; vt à nostris reatibus absoluti, à cūctis ēt periculis eruamur. Per dñm nrm.

Hęc Oro dr ī Festo SS.Cōfes.atq; Pont.Ludouici,& Bricij. Oratio.

DEus tuorū gloria sacerdotum:pręsta q̄s;vt sancti N. confessoris tui atque pōtificis, cuius Festa gerimus,sentiamus auxilium. Per dominum nostrum.

Ad Matut.Inuitat. Regem Pōtificum dominū, Venite adorem⁹. ps.Venite. Hym.Iesu redemptor.

In j.Noct. Añ.Sāctum suum mirificauit dominus; vt sacrificet illi sacrificium iustitiæ. ps.Quum inuocarem.125.Aña.Exultauit sup salutare tuū dñe;q̄a ī bñonib⁹dulcedinis p̄uenisti eum.ps.Dñe ī virtute.73:Aña. Impinguasti in oleo caput ei⁹: & deduxisti illum p semitas iustitiæ. ps.Dñs regit. 73.

℣. Elegit eū dñs sacerdotem sibi.
℟.Ad sacrificādū ei hostiā laudis.
℟.j. Ecce sacerdos magn⁹,q in diebus suis placuit Deo; Ideo iureiurando fecit illum dñs crescere in plebem suam. ℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi,& testamentum suum cōfirmauit super caput eius. Ideo iureiurando.
℟.ij. Benedictionem omnium gētium dedit illi: Et testamentū suū posuit super caput eius. ℣.Statuit ei dñs testm̄ æternum,& dedit illi sacerdotium magnū,et beatificauit illum in gloria. Et testamētū.
℟.iij. Inueni Dauid seruum meū, oleo sc̄tō meo vnxi eū: Man⁹ enī mea auxiliabit̄ ei. ℣. Nihil p̄ficiet inimic⁹ī eo,& fili⁹iniq̄tatis nō nocebit ei.Manus: ℣.Gloria.Manus.

In ij. Noct. Aña. Circundabo altare tuum, vt audiam vocem laudis, et enarrem vniuersa mirabilia tua domine. ps. Iudica me domine. 74. Aña. Circuiuit tabernaculum, hostiam immolauit: & in domo domini inhabitabit in æternum. ps. Dominus illuminatio. 75. Aña. Adorauit dominum in atrio sancto eius: & bñdixit populo suo in pace. ps. Afferte dño. 75.
℣. Tu es sacerdos in æternum:
℟. Secundũ ordinẽ Melchisedec.
℟. iiij. Statuit ei dñs testamentum pacis, & principem fecit eum: Vt sit illi sacerdotij dignitas in æternum. ℣. Elegit eum dominus sacerdotẽ sibi. Vt sit illi sacerdotij.
℟. v. Sustulit eum dñs de gregib' ouium: de postfœtantes accepit eum, pascere Iacob seruum suũ, & Israel hæreditatem suam: Et pauit eos in innocentia cordis sui, in intellectu manuũ suarum deduxit illos. ℣. Dedit illi dñs sacerdotiũ magnũ, & beatificauit illũ, vt pasceret oues gregis sui. Et pauit.
℟. vj. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electũ de plebe mea: Man' enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eũ. Manus enim. ℣. Gloria. Manus.

In iij. Noct. Aña. Potasti dñe sanctum tuum, torrẽte vberrimo voluptatis domus tuæ. ps. Dixit iniustus. 78. Añ. Sacrificium, oblationem, & holocaustum pro peccatis populi sui, domino obtulit. ps. Expectans. 80. Añ. Holocausta in cõspũ Dñi obtulit: & ĩmolauit ei sacrificiũ laudis. ps. De' deo᷑. 83.
℣. Immola Deo sacrificiũ laudis.
℟. Et redde altissimo vota tua.
℟. vij. Talis decebat vt esset Pontifex: Segregatus à peccatoribus, & excelsior cœlis factus. ℣. Non est inuentus similis illi, qui conseruaret legem excelsi. Segregat' à pec.
℟. viij. Statuit illi Deus testamẽtũ ęternũ, & dedit ei sacerdotiũ magnũ: Et beatificauit illũ in gloria. ℣. Glorificauit eũ in cõspũ regũ, & ostẽdit illi gloriã suã. Et btific.
Qñ nõ ẽ dicẽdũ sequẽs. ℟. in hoc dicitur ℣. Gloria. Et beatificauit.
℟. ix. Iurauit dominus & non pęnitebit eũ: Tu es sacerdos in æternum, secũdum ordinem Melchisedec. ℣. Dixit dominus domino meo, sede à dextris meis. Tu es sacerdos. ℣. Gloria, Tu es sacerdos.
Ad Laudes & per Horas. Aña. Ecce sacerdos magn', qui in diebus suis placuit Deo, & inuentus est iustus. Antiphona. Nõ est inuentus

uentus similis illi, qui conseruaret legem excelsi. Antiphona. Ideo iureiurando, fecit illum dominus crescere in plebem suam. Antiph. Benedictionem omnium gentiũ dedit illi: & testamentum suum posuit sup caput ei⁹. Antiphona. Fungi sacerdotio, & offerre illi incensum dignum, in odorem suauitatis. Capitulum. Ecce sacerdos magnus. Hymnus.

Te iure plebs fidelium
Pastor beatum prædicat,
Cui tot benignus contulit
Diuina Christus munera.
Prudens, fidelis, & bonus,
Gregem tibi concreditum,
Cura, fide, custodia,
Lætis alebas pascuis.
Lectus sacerdos à Deo,
Sanctoq; oliuo perlitus
Illi placebas, & piæ
Laudis ferebas hostiam.
Lumbosq; cinctus, & manu
Vtraque gestans lumina,
Recta præibas omnibus,
Quæ fert ad astra, semita.
Tibi talenta tradita
Acri labore duplicas,
Hinc ad perenne gaudium
Tandem vocatus aduolas.
Te nunc Redẽptor q̃s, Vt ipsius

℣. Hic est Sacerdos, quem coronauit dominus.
℟. Corona iustitię, & veritatis.
Ad Bñs. Añ. Principẽ fecit eũ dñs, vt sit illi sacerdotij dignitas ĩ ęternum. Ad iij. Cap. Ecce Sacerdos.
℟. br. Elegit eũ dñs, Sacerdotẽ sibi.
℣. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Sacerdotem sibi.
℣. Tu es Sacerdos. Ad vj. Capl̃m.

Statuit ei testamentũ æternũ, & dedit illi Sacerdotium gentis, & beatificauit illum in gloria, & circuncinxit eum Zona iustitiæ, & induit eum stolam gloriæ. Eccl. 45.a.
℟. br. Tu es sacerdos, In ęternum.
℣. Secundum ordinem Melchisedec. In ęternũ. ℣. Immola Deo.

Ad Nonam Capitulum.

Statuit illi testm̃ pacis, pricipẽ sãctorũ, & gẽtis suę, vt sit illi, & semini ei⁹ sacerdotij dignitas ĩ ęternũ.
℟. bre. Immola Deo: Sacrificium laudis. ℣. Et redde altissimo vota tua. Sacrificium laudis. ℣. Hic est sacerdos. Ad Vesperas. Aña. Ecce sacerdos. cum reliquis de Lau. ps. Dixit dominus. 195. cum rel. in fine ps. Memẽto. 200 Capl̃m. Ecce sacerdos. Hym. Iesu Redẽp. ℣. Hic est sacerdos. Ad Mag. Añ. Talis decebat vt esset Pontifex, segregatus à peccatoribus, & excelsior cœlis factus.

COM-

COMMVNE CONF. non Pont. Ad Vesperas. Capl'm.

Eccl. 31.a Beatus vir, qui inuētus ē sine macula, & qui post aurum nō abijt, nec sperauit ī pecuniæ thesauris: quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Hymnus.

Iste confessor domini sacratus,
Festa plebs cui' celebrat p orbē
Hoc die lætus meruit secreta
Scandere cœli.

Qui pi', prudēs, humilis, pudic',
Sobrius, castus fuit, & quietus,
Vita dum præsens vegetauit eius
Corporis artus.

Ad sacrū cui' tumulū, frequēter
Mēbra languentū, modo sanitati
Quolibet morbo fuerint grauata
Restituuntur.

Vnde nūc nr̄ Chorus in honore
Ipsius hymnū canit hūc libenter,
Vt pijs eius meritis iuuēmur
Omne per æuum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cœli residens cacumē,
Totius mūdi machinā gubernat,
Trinus & Vnus. Amen.

℣. Lætabitur iustus in domino, & sperabit in eo.

℟. Et laudabunt oēs recti corde.

Ad Magnificat Antiphona. Similabo eum viro sapienti, qui ædificauit domum suam supra petrā.

Hæc Oratio dicitur in Festis SS. Abbatum Confess. non Pontific. Aegidij, & Hilarionis. Oratio.

Intercessio nos quæsumus domine, beati N. Abbatis commendet: vt quod nostris meritis non valemus; eius patrocinio assequamur. Per dominum nostrū.

Hæc Oratio dicitur in festis SS. Confess. non Pontific. Alexij, & Ludouici. Oratio.

Lætetur Ecclesia tua Deus, beati N confessoris tui confisa suffragijs: atque eius precibus gloriosis; & deuota permaneat, & secura consistat. Per dn̄m nostrū Iesum Christum filium tuum.

Hæc Oratio dicitur in festis SS. Confess. nō Pontific. Bernardini, Pastoris, & Nicolai. Oratio.

Adest o domine supplicationibus nostris, quas in beati N confessoris tui solennitate deferimus: vt qui nostræ iustitiæ fiduciam non habemus; eius qui tibi placuit, precibus adiuuemur. Per dominum nostrum.

Hæc Oratio dicitur in Festis SS. Confess. non Pontific. Antonij, Eusebij, & Leonardi. Oratio.

Maie-

MAiestatē tuam dñe suppli ces deprecamur: vt sicut nos iugiter sc̄ti. N. confessoris tui cōmemoratiōe lætificas; ita sēmp supplicatione defendas. Per do. Ad Matut. Inuit. Regē confessorum dñm, Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. Iste confessor. In j. Noc. Añ. Beatus vir, qui in lege dñi meditat̄: oīa quęcūq; faciet prosperabunt̄. ps. Beatus vir. 59. Aña. Iste sanctus, qui confisus est in dño, cōstitut⁹ est in mōte sācto eius. ps. Quare frem. 60. Aña. Tu es gloria mea dñe, tu exaltans caput meū. ps. Domine quid. 60. ℣. Lætabitur iustus in domino, & sperabit in eo.

℟. Et laudabūtur oēs recti corde. ℟. j. Euge serue bone & fidelis, qa ī pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: Intra in gaudium domini tui. ℣. Dñe quinque talēta tradidisti mihi: ecce alia quinq; superlucratus sum. Intra in gau. ℟. ij. Iste homo pfecit oīa, q̄ loquu tus est ei De⁹: & dixit ad eū, ingredere ī requiē meā: Quia te vidi iustū corā me ex omnibus gētibus. ℣. Sedere te faciā à dextris meis īre surrectione nouissimi diei. Quia. ℟. iij. Glorificauit eū dñs in cōspū regū: Et ostendit illi gloriam suā. ℣. In fide, & lenitate ipsius, sanctū fecit illū. Et ostendit. ℣. Gloria. Et. In ij. Noct. Aña. Inuocātem exaudiuit domin⁹ sanctū suū: & cōstituit eum in pace. ps. Quū inuoc. 125. Aña. Lętentur oēs, qui sperant in te domine, quoniam tu benedices iusto. ps. Verba mea. 60 Aña. Cōstituisti sanctū tuum, sup opa manuum tuarum domine. ps. Domine dominus noster. 61. ℣. Os iusti meditabitur sapientiā. ℟. Et lingua eius loquet̄ iudiciū. ℟. iiij. Dilectus Deo, & hoībus, cuius memoria in bñdictione est: Similē fecit illū in gloria sanctorū. ℣. Magnificauit eū in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placauit. Similem fecit illū. ℟. v Iste est, qui ante Deū magnas virtutes operat⁹ est: Ipse ītercedat pro peccatis omnium populorū. ℣. Hic est, q Ecclesiā Dei, virtutū omniū decorauit exemplis. Ipse. ℟. vj. Dedit dominus cōfessionem sancto suo, & excelso ī verbo gloriæ: De omni corde suo laudauit dominum, & dilexit eū. ℣. Sapiētia laudauit animam suam, & in domino honorabitur. De omni. ℣. Gloria patri. De omni corde. In iij. Noct. Añ. Non fecit proximo suo malū, nec opp̄briū accepit.

pit aduers' ꝓximos suos. ps. Dñe qs habitabit. 71. Aña. Vitã petijt à te, & tribuisti ei dñe ĩ sæculũ sę culi. ps. Dñe in virtute. 73. Aña. Hic accipiet benedictionẽ à dño, & misericordiam à Deo salutari suo. ps. Domini est terra. 74.
℣. Lex Dei eius in corde ipsius.
℟. Et nõ supplantabunt̃ gress' ei'.
℟. vij. Iustus germinabit sicut liliũ: Et florebit ĩ ęternũ ante dñm.
℣. Plantatus in domo domini, in atrijs domus Dei nñi. Et florebit.
℟. viij. Iste homo, ab adolescentia sua meruit ĩfirmos curare: Dedit illi dñs claritatẽ magnam, cæcos illuminare, & dęmones effugare.
℣. Ecce hõ sine q̃rela, ver' Dei cultor, abstinẽs se ab oĩ ope malo, & ꝑmanẽs ĩ innocentia sua. Dedit.
Qñ nõ est dicendũ sequens rñsoriũ in hoc dicit̃. ℣. Gloria. Dedit.
℟. ix Fidelis seruus, & prudẽs, quẽ cõstituit dñs super familiam suã: Vt det illi in tpe tritici mẽsuram,
℣ Beat' ille seru', quẽ quũ venerit dñs inuenerit vigilantem. Vt det illi in tempore. ℣. Gloria. Vt det.
Ad Laud. & ꝑ Hor. Aña. Dñe qn que talenta tradidisti mihi: ecce alia qnq; suplucrat' sũ. Añ. Serue bone, & fidelis, ĩtra ĩ gaudiũ Dñi tui. Añ. Fidelis seruus, & prudens, quem constituit dominus super familiam suam. Antiphona. Beatus ille seruus, quem quum venerit dominus, & pulsauerit ianuã, inuenerit eum vigilantem. Antiphona. Euge serue bone, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam. Capitulum. Beatus vir qui inuentus. Hymnus.

Iesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti seruulo
Reddis perenne præmium.

Da supplicanti cœtui,
Huius precatu supplici
Remissionem criminum,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni recurso tempore
Dies illuxit lumine,
Quo sanctus hic de corpore
Polum migrauit præpotens.

Hic vana terræ gaudia,
Et lutulenta prædia
Polluta sorde deputans,
Ouans tenet cœlestia.

Te Christe rex pijssime
Hic confitendo iugiter,
Calcauit hostem fortiter
Superbum, ac satellitem.

Virtutis actu, cum fide,
Confessionis ordine,
Ieiuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.

Proinde

Proinde te piissime
Precamur omnes supplices,
Vt huius almi gratia
Nobis remittas debita. Te nũc.
℣. Iustus vt palma florebit.
℟. Sicut cedr⁹ libani multiplicabitur. Ad Bñs. Añ. Deuicta oĩ corruptiõis molestia, tãq̃ seru⁹ fidelis, ꝺ æternis gaudijs cęlesti sede p̃miat. Ad iij. Capitulum. Beatus vir qui. ℟. br. Lętabitur iustus in domino: Et sperabit in eo.
℣. Et laudabũt oẽs recti corde. Et spabit ĩ eo. ℣. Os iusti. Ad vj. Cap.
Eccle. 45.a D ilectus Deo, & hominibus, cuius memoria in bñdictione est: similẽ illũ fecit in gloria sanctorũ. ℟. br. Os iusti, Meditabit̃ sapiẽtiã. ℣. Et lingua ei⁹ loquetur iudiciũ. Meditabitur sapientiam.
℣. Lex Dei ei⁹. Ad ix. Capitulum.
Eccle. 39.a Iustus cor suũ tradet ad vigilandũ diluculo, ad dñm qui fecit illũ: & ĩ cõspectu altissimi deprecabit̃. ℟. br. Lex Dei eius, In corde ipsi⁹. ℣. Et nõ supplãtabũtur gressꝰ ei⁹. In corde ipsius. ℣. Iustus. Ad Vesp. Añ Dñe qnq;. cũ rel̃. de Laud. ps. Dixit dñs. 115. cũ rel̃. ĩ fi. ps. Leuaui oc. 117. Ca. Beat⁹. Hy. Iste cõfessor. ℣ Iust⁹. Ad Mag. Añ. Hic vir ꝺspiciẽs mũdũ, et terrena triũphãs, Diuitias cęlo condidit ore, manu.

COMMVNE VIRGINVM.

Ad Vesperas. Capitulum.

FRatres: Qui gloriatur, ĩ dño glorietur: nõ enĩ q seipsũ cõmendat, ille probatus est, sed quẽ Deus commendat. Hym. 2. Co. 10.d.

IEsu corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.
Qui pascis inter lilia
Septus choreis virginum,
Sponsas decorans gloria,
Sponsisque reddens præmia.
Quocunque pergis, virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosq; dulces personant.
Te deprecamur largius,
Nostris adauge sensibus:
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera. Te nũc.
℣. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem.
℟. Propterea vnxit te Deus oleo lætitiæ. Ad Magnificat. Antiphona. Veni sponsa Christi virgo gloriosa, accipe coronam, quam tibi dominus præparauit in ęternum. Hæc Oratio dicitur in Festo Sanctæ virg. & mar. Christinæ. Orõ.

Indul-

INdulgentiam nobis quęsum' domine beata Christina virgo, & martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit; & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per dominum nostrum.

Hæc oro dr̄ in Festis SS. virginū, Potentianæ, Petronillæ, Praxedis, Marthę, & Claræ. Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de beatę N. virginis tuæ festiuitate gaudemus; ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per dominum nostrum.

Ad Matut. Inuitat. Regem virginum dn̄m, Venite adoremus. ps. Venite ex. Hym. Iesu corona.

In j. Noct. Aña. Exaudi dn̄e iustitiam meam: intende deprecationem meam, quoniam nō est inuē ta in me iniquitas. p̄s. Exaudi domine. 72 Añ. Tribuit ei dominus secundum cor suum: & omne castum eius consilium cōfirmauit. p̄s. Exaudiat. 73. Aña. Innocēs fuit manibus, & mundo corde, quæ non accepit ī vano animam suam. p̄s. Dominiest terra. 74.

℣. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem.

℟. Propterea vnxit te Deus oleo lætitiæ.

℟. j. Hæc est virgo sapiens, quam dominus vigilantem inuenit, quę acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: Et veniente domino, introiuit cum eo ad nuptias. ℣. De virginitate sua, gloriam foris non quæsiuit, quæ lætitiæ oleum, in corde suo habere curauit. Et veniente dn̄o, introiuit.

℟. ij. Ista est intacta virgo, sponsa Chr̄i purissima; Ideo habebit fructū in respectione animarū sanctarum. ℣. O quam pulchra est viuens generatio cum virginitate. Ideo habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

℟. iij. Quanta fecit virgo Hierusalem: Non deficient de petra vbera, neque nix à libano, aut declinabit aqua valida à vento, quæ portatur. ℣. Qualis est hæc virgo, quę Trinitatis fontibus irrigatur? Non deficient. ℣. Gloria patri. Nō deficiēt de petra vbera, neque.

In ij. Noct. Aña. Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines post eam. p̄s. Eructauit. 82. Aña. Cōturbati sunt montes in fortitudine eius: adiuuabit eam De' mane diluculo. p̄s. Deus noster. 82. Antiphona. Deus in domibus eius cognoscetur, quum suscipiet eam. p̄s. Magnus dominus. 83.

℣. Hæc est virgo de numero prudentum. ℟. Quam dñs vigilantem inuenit. ℟. iiij. Virgo casta cogitat, q̃ domini sunt: Vt sit sancta corpore & spiritu. ℣. Despondi vos vni viro virginẽ castã exhibere Chr̃o. Vt. ℟. v. Afferentur regi virgines post eam, proximę eius, Afferentur tibi in lętitia, & exultatione. ℣. Vultum tuum deprecabũtur omnes diuites plebis. Afferentur tibi in. ℟. vj. Veni sponsa Christi, virgo gloriosa, accipe coronam, quam tibi dominus præparauit, pro cuius amore mundum spreuisti: Et cum angelis in paradisum introisti. ℣. Veni electa mea, & ponã in te thronum meum, quia concupiuit rex speciem tuam. Et cũ. ℣. Gloria patri. Et cum angelis. In iij. Noct. Añа. Confessio, & pulchritudo in conspectu eius, sanctitas, & magnificentia in sanctificatione illius. ps. Cantate. 101. Aña. Audiuit, & lætata est Sion, & exultauerunt filię Iudę propter iudicia tua domine. ps. Dominus regnauit ex. 101. Aña. Notum fecit domino cor suum, & in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam. ps. Cantate ij. 103. ℣. Accipe coronã virgo Christi. ℟. Quam tibi dominus præparauit in æternum. ℟. vij. Propositum sanctæ virginitatis in corde suo incorruptum tenuit; Quia cœlesti sponso soli placere procurauit. ℣. Mũda anima, sempiterno Dei verbo fęcunda copulatur. Quia cœlesti sponso soli placere procurauit. ℟. viij. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: Propterea vnxit te Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & masuetudinem & iustitiam. Propterea vnxit te. Qñ nõ est dicendũ sequens. ℟. in hoc dicitur ℣. Gloria. Propterea. ℟. ix. Hæc est virgo casta, quæ fuit penitus expers corruptionis: Ipsa sequitur agnum Dei quocunque ierit. ℣. Hæc est, quæ nesciuit thorum in delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarum. Ipsa sequitur agnum Dei. ℣. Gloria patri. Ipsa sequitur. Ad Laudes, & per Horas. Aña. Hæc est virgo sapiens, & vna de numero prudentum. Antiphona. Prudens, & sapiens est hæc virgo, quam dominus vigilantem inuenit. Aña. Hæc est, quæ nesciuit thorum ĩ delicto, habebit fructũ in respectione animarum sanctarum. Aña. Ante thorum huius vir-

virginis, frequentate nobis dulcia cantica dramatis. Aña. O quam pulchra est casta generatio cum virginitate. Capitulum. Fratres: qui gloriatur. Hymnus.

PRoles, parensque virginis,
Lux & corona cælitum,
Laudes tibi dum virginis
Cantamus, audi supplices.

Te namque prudens omnibus
Spretis, amauit vnicè,
Cubilis expers noxij,
Omnisque culpæ nescia.

Virile pectus, spiritus
Cęlestis igne ferbuit,
Vis nulla mentem, nec dolus
Hostilis vnquam perculit.

Hanc nocte sera comperis
Plena paratam lampade,
Quare sacras ad nuptias
Admittis, & das pręmium.

Te nunc redemptor. Vt ipsius.

℣. Hæc est quę nesciuit thorum in delicto.

℟. Habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Ad Bñs. Aña. Surgens virgo sapiens, accensa lampade introiuit cum domino ad nuptias.

Ad iij. Cap. Fratres: qui gloriatur. ℟. bre. Dilexisti iustitiam: Et odisti iniquitatem.

℣. Propterea vnxit te Deus oleo lętitię. Et odisti. ℣. Hęc est virgo.

Ad Sextam Capitulum.

Aemulor vos Dei ęmulatione: despondi enim vos vni viro, virginem castam exhibere Christo. 2. Co. 11. a

℟. bre. Hęc est virgo, De numero prudentum.

℣. Quā dn̄s vigilantem inuenit: De numero prudentum.

℣. Accipe coronam. Ad ix. Capit.

Ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt, vt ea quæ sunt, destrueret: vt non glorietur omnis caro, in conspectu eius. 1. Co. 1. d

℟. br. Accipe coronā, Virgo Xp̄i.

℣. Quam tibi dominus præparauit in æternum. Virgo Christi.

℣. Hec est quæ nesciuit thorum in delicto.

℟. Habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Ad Vesperas. Antiphona. Hæc est virgo. cum reliquis de Laudibus p̄s. Dixit dominus: 115. cum reliquis in fine p̄s. Lauda anima mea dominum: 124. Capitulum. Fratres: qui gloriatur. Hymnus. Iesu corona. ℣. Hæc est virgo.

Ad Magn. Aña. Sponsa Christi, Virgo beata, incoinquinatorum certaminum præmia à domino percepit in æternum.

COM-

COMMVNE SANCTARVM . nec Virg. nec Marty.

Qm̃ nullũ huiusmodi F. vnq̃ est ix. lect. ideo hic tm̃ posuim⁹, q̃ necessaria sũt F. iij. lec. Ad Ves. Cap.

Eccle. 26. c Gratia mulieris sedulę, delectabit virũ suũ, & ossa illius impinguabit: disciplina illius datum Dei est. Hymnus.

O Sator rerũ simul et rẽdẽptor,
Qui tuo sexũ fragilẽ rẽplesti
Spiritu, noster chorus vnde tanta
Gaudia promit.

Huius exẽplo pater alme, pręsta
Cętui nostro, domitare carnem,
Hostis & diri laqueos cauere, &
Temnere mundum.

Spreuit hęc fortis mulier, sup̃bos
Sæculi fastus, fragilemq; luxum:
Seruiens Christo, vigilauit orans
Nocte dieque:

Parcius viuens, superauit omnes
Hostis antiqui insidias, & artes,
Vnde nunc gaudẽs, fruit̃ superna
Sede beata.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cœli residẽs cacumen,
Toti⁹ mũdi machinam gubernat
Trinus, & vnus. Amen.

℣. Specie tua, et pulchritudĩe tua.
℟. Intende, prospere procede, & regna. Ad Mag. Aña. Ista est speciosa, inter filias Hierusalem.

Hęc Oro dr̃ in F. Sctãrũ nec virg. nec mart. Annæ, & Elisabeth. Or.

Tvorũ corda fidelium Deus miserator illustra: & btẽ N. precibus gloriosis, fac nos prospera mundi despicere; & cęlesti semper cõsolatione gaudere. Per do.

Hæc Oratio dr̃ in F. SS. non virg. sed mar. Sabinę, & Felicitatis. Or.

Da nobis q̃s op̃s De⁹: vt beatæ N. martiris tuæ solẽnia recensentes; meritis ipsius protegamur & precibus. Per dominũ.

Ad Matut. Inui. Christum mulierum sanctarũ p̃miũ, Venite adorem⁹. p̃s. Venite. Hym. O sator.

Fer. ij. et v. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua.
℟. Intẽde, p̃spere, p̃cede, & regna.
Feria iij. & vj. ℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo.
℟. De⁹ ĩ medio ei⁹ nõ cõmouebit̃.
Feria iiii. & Sabbato. ℣. Elegit eam Deus, & prælegit eam.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

℟. j. Me expectauerunt pc̃tõres, vt p̃derẽt me, testimonia tua ĩtellexi: Oĩs cõsũmationis vidi finẽ. ℣. Cognoui dñe, q̃a ęq̃tas iudicia tua, et ĩ veritate tua humiliasti me. Oĩs.

℟. ij.

℟.ij. Pulchra facie, sed pulchrior fide, beata es respuens mundum, lætaberis cum Angelis: Intercede pro omnibus nobis.
℣.Diffusa ē grã in labijs tuis, ppea b ñdixit te De⁹ ī ęternū. Intercede.
℟.iij.Regnū mūdi,& oēm ornatū sęculi contēpsi pp amorē dñi mei Iesu Chri;Quē vidi,quē amaui, in quē credidi,quē dilexi. ℣.Eructauit cor meū ℣bū bonū, dico ego opa mea regi.Quē.℣.Gloria.Quē.
Ad Lau.& p Hor.Añ. Mulier sēsa ta, et tacita,nō ē īmutatio eruditę aīę.Añ. Grã sup Gratiā mulier sācta,& pudorata.Añ. Cōsiderauit semitas dom⁹suæ:& panē ociosā nō comedit.Añ. Vana ē pulchritu do,mulier timēs Deū, ipsa laudabit.Añ. Date ei de fructu manuū suaꝝ,et laudēt eā ī portis opa ei⁹.
Cap. Gratia mulieris. Hymnus.

Armata quę diuinitus
Scuto fuit septemplici,
Recalcitrantis corporis
Acuta frangit spicula.
Corpus tenellum reprimit,
Et seruituti subijcit,
Ieiuniorum sedulis
Exercitationibus.
Et facta demum corpore,
Et spiritu sanctissima,
Castissimis amplexibus
Sponsi perennis iungitur.
Nunc sponsa,nunc altissimi
Nos edoce,qua semita
Possimus hoc à sæculo
Ad altiora tendere.Te nunc.

℣.Diffusa est gratia in labijs tuis.
℟.Propterea bñdixit te De⁹ ī ęternū.Ad Bñs.Añ. Sicut sol oriēs mūdo,ī altissimis Dei, sic mulieris bonę species,ī ornamēto dom⁹eius.
Ad iij.Cap. Gratia mulieris.
℟.br. Spē tua,Et pulchritudīe tua ℣ Intēde,psper pcede,et rgna. Et pulchr.℣. Adiuuabit.Ad vj.Cap.
Gratia sup gratiā mulier sancta, & pudorata: oīs autē ponderatio non est digna continentis animę.
℟.br. Adiuuabit eā De⁹vultu suo.
℣. Deus in medio eius non commouebit.Deus vultu suo.℣. Elegit eam Deus. Ad ix.Capitulum.
Fūdamēta ętna sup petrā solidā: et mādata Dei ī cord mulieris sctē
℟.br. Elegit eā De⁹, Et pelegit eā.
℣. In tabernaculo suo habitare facit eam.Et pelegit eā.℣.Diffusa.
Ad Magnificat.Antiphona. Trahe me post te, in odorem currēmus vnguentorum tuorum:oleū effusum nomen tuum.
℣.Elegit eam Deus,& pelegit eā.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

PRO-

PROPRIVM SANCTORVM.

MAIVS.

SS. Nereus, Archileus, & Pancratius mar. Oro. Sctorũ. 133. Lect. j. Die 12.

NEreus, & Archile' frẽs eunuchi, ĩ Pontiana insula, cũ Flauia Domitilla, quã ad Christũ cõuerterãt, ac virginitatẽ seruare docuerãt, pp Xpi Dñi fidem, diu exulauerunt: quos Aurelian' Domitillæ spõsus, ꝙ ab illa Iesu Christi amore incensa, contémneretur, tanquã suasores, primum verberib' acerbissimè cędi iussit; deinde Moninio Ruffo consulari tradidit. Lectio ij.

Qui, quũ illis graui' instaret, vt simulacris Deorũ sacrificarẽt, fidenter negãtes, seq à sancto Petro baptizati essent, adduci posse, aut cogi, vt dæmonũ simulacra venerarẽt: equuleo torti, & cãdẽtib' laminis cruciati, securi pcussi sunt. Hoꝝ corpora, ab Auspitio eoꝝ discipulo, Domitillęq; educatore, in nauiculam imposita, & ad cryptã arenariam delata, ibi sepulta sunt in prędio Domitillæ, via Ardeatina, secundo ab Vrbe lapide, propè sepulcrum Sanctæ Petronillæ filiæ Beati Petri. Lectio iij.

Eodem die, Diocletiano Imperatore, Pancratius quatuordecim annos natus, virili virtute, & præstanti in Christum fide, de tyrãni, & dæmonum immanitate, datis fortiter ceruicibus, triumphauit. Cuius corpus, Octauilla matrona noctu sustulit, & vnguentis delibutum, via Aurelia sepeliuit.

S. Bonifacius martyr. Si in hunc diem cadat Dominica Pẽtecostẽ, hic Sanctus transfertur ad Fer. ij. sequentis hebdomadę. Oratio. Præsta quæsumus. 131. Lectio j. Die 14.

S Bonifa-

BOnifacius ciuis Romanꝰ, vt conquireret, & sepeliret martyrum corpora, quū Tharsi multos propter Christianæ fidei professionem, varijs tormētis cruciatos vidisset: eos vehementer hortabatur, vt cōstāter supplicia perferrēt, ꝙ breuē laborem sempiterna reqes cōsequutura esset. Lec.ij.

Cōprehēsꝰ igit̄, ferreis vngulis excarnificatus est: cui ēt ī ter manuū vngues & carnē, acuti calami sūt infixi, plumbumque liquefactum in os eius infusum. Quibus in cruciatibus ea vox tantū Bonifacij audiebatur; Gratias tibi ago domine Iesu Christe fili Dei. Lectio iij.

Mox in ollam feruentis picis, demisso capite coniectus est: vnde quum inuiolatus exisset, ira incensus iudex, securi percuti iubet. Eiꝰ corpꝰ Romam deportatum est, & in Ecclesia sui nominis sepultum Nonis Iunij: quum eius anima, Pridie Idꝰ Maij, apud Tharsum Ciliciȩ vrbē migrasset in cȩlū, Diocliciano, & Maximiano Impatoribꝰ.

Die 19. S.Potentiana Virgo. Oratio.
Exaudi nos Deus. 138. Lectio j.

POtētiana virgo, Pudētis Romani filia, parentibꝰ orbata, quū admirabili pietate chr̄ianā religionē coleret, vnà cū sorore Praxede, pecuniā ex vēdito p̄rimonio redactam, pauperibꝰ distribuit: seque ieiunijs, & orationibus dedit. Cuiꝰ etiā opera, tota eius familia, ī qua erāt nonagīta sex homines, à Pio Pōtifice baptizata est. Lect.ij.

In vigilijs adeo erat frequēs, saluti suæ sēp cōsulens, vt post susceptā religionē Christianam, nihil aliud scire videret̄, nisi Christū Iesum, et hunc crucifixū. Quȩ virginalis vitæ genꝰ quum delegisset, virginis habitu sumpto, in religionē Deo se dicauit. Insuper ī sacra æde, quā Pudens pater extruxerat, de consilio Pij Pontificis, fontem baptismi ædificandum curauit. Lectio iij.

Quòd aūt ab Antonino Pio Impatore sācitū erat, ne Chr̄iani publicè sacrificia facerēt, Piꝰ Pontifex, in ȩdibꝰ Potētianæ, cū Christianis sacra celebrabat: q̄bus illa benignè acceptis, q̄ ad vitam necessaria essent suppeditabat. Itaq; ī his Christianæ pietatis officijs, migrauit è vita: & ī sepulcro p̄ris, ad cȩmeterium Priscillȩ, via Salaria sepulta est, quartodecimo Calēdas Iunij.

S.Bernardinus Cōfessor. Oratio. Die 20.
Adesto domine. 136. Lectio j.

BErnardinus, Senis nobili familia natꝰ, literis ita operam dedit, vt neque precū, neque reli-

gionis

gionis Christianæ officium, quod ad salutem suã interesse putaret, vnquam, quantum in se fuit prætermiserit. Huic adolescenti quædam innata erat morũ honestas, vt à vitijs planè abhorreret; eo præsente, æquales nihil obscęnè, nihil intemperanter loqui, nedum agere audebant. Lectio ij.

Hoc pterea habuit ppriũ Bernardin⁹, ꝙ pauperes vnicè diligebat, ex eoq; id cognosci licet, ꝙ prãdiũ sibi paratum, sępe illis distribuere maluit. Itẽ ęgrotãtiũ curationem piè suscepit, & præsertim tunc, qñ Senas pestis grauiter inuaserat: nã tali morbo laborantibus, charitatis studio accensus, ita amanter officium præstabat suũ; vt quisqs hunc adolescentem in ipso ætatis flore conspiceret, meritò de vitæ eius periculo dubitaret. Lect.iij.

In his, atque alijs charitatis operibus Bernardinus exercitatus, totũ se denique diuino cultui tradidit. Nam omni patrimonio pauperibus distributo, in S. Francisci religionem, se votis, rite, solenniterq; nuncupatis, Chr̃o dño dicauit. In qua quidem ita profecit, vt omnẽ Italiam p̃dicatione illustrarit, & magna ex parte eius Prouincię factiones extinxerit. Multis igit̃ reb⁹, piè, religiosèque gestis, beatus Bernardinus annum sexagesimũ agẽs, Aquilę, obdormiuit in dño.

S. Vrbanus Papa & martyr. Orõ. Infirmitatem. 131. Lectio j. Die 25.

VRbanus Romanus, Aurelio Antonino Imperatore, doctrina et vitę sanctitate multos ad Xp̃i fidẽ cõuertit; ĩ illis Valerianũ beatę Cęcilię spõsum, & Tiburtiũ Valeriani fratrẽ, q postea martyriũ forti aĩo subierunt. Is instituit, vt vasa sacra, q̃ primũ ex ligno cõfecta adhibebãtur, ex auro, vel argento, vel stanno fierent. Lect.ij.

De bonis item Ecclesiæ attributis scripsit his ṽbis. Ipsę res fideliũ q̃ dño offerunt, nõ debẽt in alijs vsibus, q̃ Ecclesiasticis, & Chr̃ianorũ fratrũ, vel indigẽtiũ cõuerti; qa vota sũt fideliũ, & p̃tia pc̃torũ, ac patrimõia paupum. Notarijs pterea, quos ad res martyꝝ scribẽdas, sanct⁹ Clemẽs primũ ĩstituit, mercedẽ ex pr̃imõio eccl̃ię dcreuit. L.iii.

Hic, postq̃ annos octo, mẽses vndecim, dies duodecim sedit, cõprehẽsus, in carcerẽ detrudit̃: vbi diu in situ, & squalore quũ esset, tãdẽ securi pcuss⁹, martyrio coronat⁹, sepultus est in cęmeterio Prætextati, octauo Calendas Iunij. Ordinationibus quinque habitis men-

se Decẽbri, creauit Epos octo, ṗs-byteros nouẽ, Diaconos q̃nque.

Die 26. S. Eleutheri⁹ Papa & mar. Oratio. Omnipotens. 131. Lectio j.

Eleutherius, Nicopoli in Grę-cia natus, Aniceti Pontificis diacon⁹, Cõmodo Im̃patore prę-fuit Eccl'iæ. Huic, initio Pontifica-tus, supplices literę venerũt à Lu-cio Britannoꝝ Rege, vt se, ac suos, ĩ Chr̃ianoꝝ numeꝝ recipet. Quã-obrẽ Fugatiũ, et Damianũ, doctos & pios viros, misit in Britanniã, ꝑ quos Rex, & reliq fidẽ susciperẽt. Lec. ij. Hic statuit, vt nemo, licet mãifesti criminis re⁹sit, nisi primũ accusat⁹, gradu suo amoueat: idq; exẽplo Xp̃i, q quãuis Iudã furẽ esse sciret, qa tñ eo crimine à nemine il le accusaret, ab Ap̃latus dignitate ipsũ nõ amouit. Multa quoq; alia d̃creuit d̃ Eccl'iaꝝ priuilegijs, tũ de clericis, ac itẽ de iudicijs. Lect. iij. Hoc Pontifice, Irenæus Polycar-pi discipulus Romã veniens, ab eo benignè acceptus est; Quo tpe sũ-ma pace, & quiete fruebat̃ Eccl'ia Dei: ac ꝑ totũ orbẽ terrarũ, maxi-me Romę, fides ꝑpagabatur. Vixit Eleutheri⁹ in Põtificatu annos q̃n-decĩ, mẽses tres, dies duos. Hic fe-cit ordinatiões tres mẽse Decẽbri; Quib⁹ creauit ꝑ diuersa loca Epos q̃ndecĩ, p̄sbyteros duodecĩ, Diaco nos octo. Sepult⁹ est in Vaticano.

S. Ioannes Papa & martyr. Oratio. Infirmitatem. 131. Lectio j. Die 27.

Ioannes Hetruscus, Iustino se-niore Im̃patore, rexit Eccl'iam, ad quẽ ꝓfect⁹ ẽ Cõstãtinopolĩ, au xilij causa; ꝙ Theodoricus Rex hę retic⁹ diuexabat Italiã: cuius ẽt iter De⁹ miraculis illustrauit. Nã quũ ei nobilis vir, equum, quo ei⁹ vxor mãsueto vtebat̃, itineris causa cõ-modasset: factũ ẽ, vt dño postea re miss⁹, ita ferox euaderet, vt fremi-tu, & toti⁹ corporis agitatione, do minã expulerit, tãquã indignaret̃ mulierẽ recipe, ex quo sedisset ĩ eo, Iesu Chr̃i Vicari⁹. Quamobrẽ, illi equũ Põtifici donauerunt. Lec. ij. Sed illud mai⁹ miraculũ, quod Cõ stantinopoli ĩ aditu portę Aureæ, inspectãte freq̃ẽtissimo populo, qui vnà cum Imperatore, Põtifici honoris causa, occurrerat, cęco lu men restituit. Ad cuius pedes, pro-stratus etiã Imperator, eum vene-ratus est. Reb⁹, quarũ causa vene-rat, cũ Im̃patore compositis, Ro-mam redijt: statimq; epistolã scri-psit ad omnes Italię Epos. Lec. iij. Hac ep̃la iubebat, Epos, Arianoꝝ Ecclesias ad catholicum ritum cõ secrare: illud subiungens. Quia & nos

nos, qñ fuimus Constantinopoli, tam pro Religione catholica, q̃ ꝑ Regis Theodorici causa, quascũque illis ĩ partib⁹ eorũ Eccl'ias repi re potuim⁹, catholicas eas cõsecra uimus. Quod iniqſſimo aĩo ferẽs Theodoric⁹, dolo, accersitũ Põtificẽ in carcerẽ cõiecit: vbi squalore, inediaq; afflictus, cessit è vita; quum sedisset annos duos, mẽses nouẽ, dies decẽ & septẽ, ordinatis eo tẽpore Episcopis quindecim.

Die 30. S. Felix Papa & martyr. Oratio. Omnipotens. 131. Lectio j.

Felix Roman⁹, patre Cõstãtino nat⁹, Aureliano Imperatore Pontificatũ gessit. Vir fuit iust⁹, et oĩ virtutis laude ĩsignis. Hęc statuit. Vt Missa supra memorias, et sepulcra martyꝝ celebrarẽt. Vt loco sacro, neq; pręterea alibi, nisi necessitatis ratio postularet, sacrũ fieret. Vt Eccl'iã iterũ cõsecrari liceret, si modo nulla alia rõne constaret, illã iã cõsecratã esse. Lect. ij.

Eo Põtifice, Manes hæreticus homo Persa, & alij à catholica fide dissidentes, introductis opinionũ erroribus, graue damnum importare conati sunt Eccl'iæ Dei: cuius zelo vehemẽter accensus Felix, oĩ alia rõne ꝓuidit, ne qd Eccl'ia detrimenti paterẽt, tum Ep'la edita, grauissimis rationũ momentis, & sacrarũ in primis literarũ auctoritate, coarguit nefarios illorũ errores. Alterã ꝑterea Ep'am ad Galliæ Epos scripsit, q̃ sanè Epistola, Ecclesiasticæ disciplinæ pręceptis, atque institutis plena est. Lect. iij.

Quũ aũt is, mẽse Decẽbri, de more habuisset ordinationes duas, & creasset Episcopos quinque, Presbyteros nouẽ, Diaconos q̃nque, multis ꝓ fide et doctrina Chr'iana susceptis dimicationib⁹, tãdẽ martyrio coronat⁹, via Aurelia sepelĩt in Basilica, quã à se ędificatã dedicarat. Vixit in Pontificatu annos quatuor, mẽses tres, dies q̃ndecĩ.

S. Petronilla virg. Si in hũc diem cadat dñica Pẽt. hęc Sancta transfert ad fer. ij. sequẽtis hebdomadę. Oratio. Exaudi. 138. Lectio j. Die 31.

Petronilla, beati Petri Ap'li filia, ab ipso suscepta, anteq̃ is Chr'm dñm sequeretur, virgo fuit egregia corporis forma, sed animi pulchritudine lõge ꝑstantior. Baptismo suscepto, salutaris vitæ disciplina, à btã virgine Maria matre Chr'i dñi instructa, vt erat diuino spũ adolescẽtula, sctẽq; educata; cęlestis vitæ desiderio flagrans virginalẽ vitã colere statuit. Le. ij.

Ea Romã à pr'e ducta, aliqũ ęgro

ta quũ esset, à btō Petro q̄situ͂ est, cur qui alios sanaret, filiā suā morbo nō liberaret? rn̄dit, q̄a ita ei expedit. Veruntamen, ne cuiquàm de sua potestate, dubitationis locum relinqueret, eam iussit à lecto surgere, & conuiuis ministrare. Quę paulopost, rursus in eundem morbum incidēs, ex eo quũ aliquando conualuisset: Flaccus Comes, huius, nec de facie quidē sibi notę, fama solũ cōmot⁹, amore exarsit, summopereque propterea contendit, vt sibi in matrimonium collocaretur. Lectio iij.

Quum autem Petronilla intelligeret, virginitati suæ, quam Iesu Christo consecrarat, ab humani generis aduersario strui insidias, tridui spatio sibi sumpto ad deliberationem, id totum tempus in ieiunijs, & oratione consumpsit: assiduè hoc pręcata à cœlesti spōso, ne voluntati suæ vim fieri pateretur. Die igitur tertio, opem tulit virgini Deus, nam eam diuini sponsi desiderio ardentem, vbi à sancto Nicomede presbytero, Eucharistiā sumpsisset, in cœlum euocauit. Eius corp⁹ via Ardeatina sepultũ, postea à Paulo primo Pontifice, translatum est in Basilicam Principis Apostolorum.

IVNIVS.

Die ii.

SS. Marcellinus, Petrus, & Erasmus mar. Si in hũc diē cadat Fer. ij. vel iij. Pēt. vel Fer. vj. infra Oct. Corp. Dn̄i, hi Sācti trāsferunt ad iiij. Idus Iunij. videlicet ad diē 10. mēsis. Orō. Fac nos. 133. Lect. j.

Petrus Exorcista, Diocletiano Imperatore, Romę, à Sereno iudice propter Chrīanę fidei cōfessionē, miss⁹ in carcerē: Paulinā, Artemij q carceri p̄erat filiā, à dęmone agitatā, liberauit. Quo facto, & parentes puellę cũ tota familia, & vicinos, q ad rei nouitatē concurrerāt, Iesu Xp̄o cōciliatos ad Marcellinũ p̄sbyterũ adduxit, à quo oēs baptizati sunt. Lect. ij.

Quod vbi resciuit Seren⁹, Petrũ, & Marcellinũ ad se vocatos, asperius accusat, & ad verborũ acerbitatē, minas ac terrores adiũgit, nisi Chr̄o renũciēt. Cui quũ Marcellinus Chrīana libertate respōderet: pugnis cōtusum, & à Petro seiunctũ, nudũ includit in carcerē stratũ vitri fragmētis, sine cibo, ac sine lumine. Petrũ itē cōstringi imperat arctissimis vinculis. Sed quum vtriq; ex tormentis fides et aīus cresceret, cō stāti cōfessione, & abscisso capite, illustre testimoniũ Iesu Xp̄o dederunt. Lect. iij.

Erasmus

Erasmus Epus, iisdē Imperatoribus Diocliciano & Maximiano, ī Cāpania plūbatis & fustib⁹ cęsus, resina quoq;, sulphure, plūbo liqfacto, et ferventi pice, cera oleoq; pfusus, inde tñ integer & ĩuiolat⁹ euasit. Quo miraculo multi se ad Xpi fidē cōuerterūt. Verꝝ is iterū detrusus ī carcerē, cōstrictus ferreis grauissimisq; vĩculis, inde ab Angelo mirabl'r erept⁹ est. Deīde à Maximiano varijs affect⁹ suppliciis, tunicaq; ęrea cādēti īdut⁹, illa et tormēta, diuina v̄tute supauit: atq; ī Cāpaniā pfect⁹, plurimis et ī fide ɔfirmatis, & ad fidē ɔuersis, īsignē martyrij palmā adept⁹ est.

Die 9. SS. Primus & Felicianus martyr.

Oratio. Annue. 133. Lectio j.

PRim⁹ & Felician⁹ frēs, accusati Xpianę religionis apud Dioclitianū & Maximianū, ī vĩcula ɔijciunt: q b⁹ soluti, īde eripiūtur ab Angelo. Mox ad Prętorem adducti, quū Xpianā fidē acerrimè tuerent, alter ab altero distracti sunt, ac primū variè tētata est cōstantia Feliciani: sed quū suasores impietatis, se posse quicquā verbis proficere desperarēt, affixis stipiti manib⁹ eius & pedibus, ipsum sine cibo & potu, īde triduū pendentem reliquerunt. Lect. ij.

Postridie eius diei, Prętor vocatū ad se Primū sic affatur. Vides, quāto sit prudētior q̄ tu, fr̄ tuus, q obsequut⁹ Imperatorib⁹, apud ipsos ē honorat⁹? quē si tu quoq; imitari volueris, particeps eris ei⁹ honoris & grę. Cui Primus. Quid factū sit fr̄i meo, cognoui ex Angelo. Vtinā, quemadmodū sū cū eo volūtate ɔiūctissim⁹, sic ab eo dē ne martyrio disiungar. Lec. iij.

Quo dicto excāduit Prętor, et ad cęteros cruciat⁹, q bus Primū affecit, p̄sente iā Feliciano, liquatū igne plumbū in os eius iussit īfundi. Mox vtrunq; pduci impat in Theatrū, in eosq; immitti duos Leones: qui pstrati ad eoꝝ genua, capite, & cauda ipsis blādiebant̄. Ad id spectaculū, quū ampli⁹ duodecī millia hoīum ɔuenissent, q ngenti cū suis familijs Chr̄ianā religionē susceperūt. Quib⁹ reb⁹ pmot⁹ p̄tor, eos securi pcuti iussit.

F. S. BARNABAE APOSTOLI. Die 11.

Semi. ma. Si hoc F. cadet in Dñicā Pent. Fer. ij. vel iij. seq. trāsferēt post Trinitatem. Ad Vesp. Cap.

PEruēnit sermo ad aures Ecclesiæ, q̄ erat Ierosolymis, q mul ti Antiochię, & ex Gręcis, credentes verbo Domini Act. 11. c

conuerterentur, & miserunt Barnabã vsq; ad Antiochiam. Oro.

DEus, qui sancto Barnabæ Apostolo tuo, ad hanc gloriam veniendi, copiosum mun' gratię contulisti: pręsta nobis; & quæ docuit intellectu cõspicere; & ope adimplere. Per dñm. Lec. j.

BArnabas leuites, q & Ioseph vocatus est, in insula Cypro natus, qm̃ prim' p̃diũ vendidit, eiusq; pretiũ attulit ad pedes Apostoloꝝ, illi' factũ, plurimi quũ imitati essent, ad eoꝝ ꝯsolationẽ, is ꝓpterea, Filius est consolationis appellatus. In numero Apłorũ, vnà cum Paulo adscriptus est. Lec. ij.

Ad p̃dicãdũ Iesu Xp̃i Euangeliũ Antiochiam missus, quũ ibi per multos falsis Dijs repudiatis, ĩ veri Dei Xp̃i fide, & cultu versari cõpe risset, ea re valde lętat', illos ad fidei cõstãtiã adhortabat̃. Qua cohortatione plurimũ ꝓficiebat, ꝓpterea ꝙ, opiniõe hoĩũ, vir bon', & Spũ sc̃tõ plen' habebat̃. Le. iij.

Profectus inde Tharsũ vt quereret Paulũ, cũ eo Antiochiã venit. In eius Vrbis Eccl'ia annũ commorati, Chr̃ianę fidei, & vitę, illis hominibus pręcepta dederũt: vbi etiam Iesu Christi cultores, primũ Chr̃iani sũt appellati. Le. iiij.

DIscipuli autem Pauli & Barnabę, suis facultatibus Christianos qui in Iudæa erant sustentabant; eò mittentes pecuniam per Paulum, & Barnabam: Qui perfuncti illo charitatis officio, adhibito Ioanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam. Lectio v.

Quũ aũt Antiochię in Eccl'ia, cũ cęteris prophetis & doctoribus, Paulus & Barnabas, in ieiunio, & orõne dño deseruirẽt, dixit Spũs sc̃tũs. Segregate mihi Saulum & Barnabã, in opus, ad quod assũpsi eos. Tũc ieiunantes & orãtes, imponentesq; eis manus, dimiserunt illos. Itaq; Seleuciã venerũt, inde in Cyprum; ac multas præterea vrbes, regionesq;, prædicantes Euangeliũ summa cũ audientiũ vtilitate, peragrarũt. Lect. vj.

Postremò Barnabas digressus à Paulo, vnà cum Ioanne, qui cognominatus est Marcus, nauigauit in Cyprum, ibiq; circiter septimũ Neronis annum, tertio Idus Iunij, ad apostolici muneris laudẽ, martyrij coronã adiũxit. Eius corpus, Zenone Imperatore, repertũ est in insula Cypro, ad cuius pect', erat Euãgeliũ Matthæi Barnabę manu ꝯscriptũ. Lec. vij.

Lectio

Lectio S. Euang. sm Matthęum.

C.10.b IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Ecce ego mitto vos, sicut oues ī medio luporum. Et rel.

Homilia S. Hilarij Episcopi.

In Matt. Dñs nr̄, plures hos qdē, q vęsano furore ī Apl'os deseuituri essēt, futuros esse significat, quū se eos, sicut oues ī medio luporū ait mittere, ꝓdicēs, simplices sicut colūbas, & prudētes sicut serpētes eē oportere. Sed colūbæ simplicitas ī absoluto est. Quę autem sit serpentis prudentia, cōtuendū est. Lec. viij.

Nescio qd ī illo prudētiæ cōsilijq; extet, licet q̄dā hic aliqui memorię mādauerint, ꝙ vbi se ī man' hominū venisse ītelligat, oī gn̄e ab ictu caput subtrahat, idque aut collecto in orbē corpore contegat; aut foueę īmergat, cœdiq; partē reliq̄ relīquat. Nosq; hoc exēplo oportere, si qd acciderit ꝑsequutionū, caput nostrū, quod est Chr̄s, occulere, vt oblatis nobis in oēs cruciatus, fidem ab eo acceptam, iactura corporis cōmuniam'. Lect. ix.

Sed oīs hic, dñi, de Iudæis atque hæreticis, sermo est. Tradet frater fratrē, & pater filiū, & insurgēt filij in parētes. Idest, familiā inter se eiusdē domus dissidere, qa de parentum, cognationūq; nominib', populi quōdam vnitas indicatur. Nūc hostili īuicē odio, diuersisq; iudicib', etiā regibus terrę offerēdos, dū extorquere, aut silētiū nostrum, aut conniuentiam tentāt, testes & ipsis & gentibus futuri.

Ad iij. Cap Peruenit. ℟. br In omnem. ℣. Constitues. Ad vj. Cap sm.

Quū ꝑuenisset, & vidisset gratiā Dei, gauisus est, & hortabāt oēs ī ꝓposito cordis ꝑmanere ī dn̄o: qa erat vir bon', & plen' spiritu sancto, & fide. ℟. bre. Constitues. ℣. Nimis hono. Ad ix. Capitulū.

Docuerunt turbam multam, ita vt cognominarentur primū Antiochiæ discipuli, Christiani. ℟. br Nimis ho. ℣ Annūciauerūt.

SS. Basilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius martyres. Oratio. Die 12.

Magnificet. 133. Lectio j.

BAsilides, Cyrinus, Nabor, et Nazarius, Romani milites, nobiles genere, virtute illustres, Chr̄iana religione suscepta, quū Xp̄m Dei filiū, Diocliciano imperatore ꝑdicarēt, ab Aurelio Præfecto Vrbis cōprehēsi, & vt dijs sacra facerēt admoniti, ei' iussa contēnētes, missi sūt in carcerē. Lec. ij.

Quibus orātibus, quū subitò clarissima lux oborta omniū oculis q ibidem essent, carcerē collustrasset:

INdulgentiam nobis quęsum' domine beata Christina virgo, & martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit; & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per dominum nostrum.

Hæc oro dr in Festis SS. virginū, Potentianæ, Petronillæ, Praxedis, Marthę, & Claræ. Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de beatę. N. virginis tuæ festiuitate gaudemus; ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per dominum nostrum.

Ad Matut. Inuitat. Regem virginum dnm, Venite adoremus. ps. Venite ex. Hym. Iesu corona.

In j. Noct. Aña. Exaudi dñe iustitiam meam: intende deprecationem meam, quoniam nō est inuēta in me iniquitas. ps. Exaudi domine. 72 Añ. Tribuit ei dominus secundum cor suum: & omne castum eius consilium cōfirmauit. ps. Exaudiat. 73. Aña. Innocēs fuit manibus, & mundo corde, quæ non accepit ī vano animam suam. ps. Domini est terra. 74.

℣. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem.

℟. Propterea vnxit te Deus oleo lætitiæ.

℟. j. Hæc est virgo sapiens, quam dominus vigilantem inuenit, quę acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: Et veniente domino, introiuit cum eo ad nuptias. ℣. De virginitate sua, gloriam foris non quæsiuit, quæ lætitiæ oleum, in corde suo habere curauit. Et veniente dño, introiuit.

℟. ij. Ista est intacta virgo, sponsa Chrī purissima; Ideo habebit fructū in respectione animarū sanctarum. ℣. O quam pulchra est viuens generatio cum virginitate. Ideo habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

℟. iij. Quanta fecit virgo Hierusalem: Non deficient de petra vbera, neque nix à libano, aut declinabit aqua valida à vento, quæ portatur. ℣. Qualis est hæc virgo, quę Trinitatis fontibus irrigatur? Non deficient. ℣. Gloria patri. Nō deficiēt de petra vbera, neque.

In ij. Noct. Aña. Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines post eam. ps. Eructauit. 82. Aña. Cōturbati sunt montes in fortitudine eius: adiuuabit eam De' mane diluculo. ps. Deus noster. 82. Antiphona. Deus in domibus eius cognoscetur, quum suscipiet eam. ps. Magnus dominus. 83.

℣. Hæc

℣. Hæc est virgo de numero prudentum.

℟. Quam dñs vigilantem inuenit. ℟. iiij. Virgo casta cogitat, q̃ domini sunt: Vt sit sancta corpore & spiritu. ℣. Despondi vos vni viro virginẽ castã exhibere Chr̃o. Vt. ℟. v. Afferentur regi virgines post eam, proximę eius, Afferentur tibi in lętitia, & exultatione. ℣. Vultum tuum deprecabũtur omnes diuites plebis. Afferentur tibi in. ℟. vj. Veni sponsa Christi, virgo gloriosa, accipe coronam, quam tibi dominus præparauit, pro cuius amore mundum spreuisti: Et cum angelis in paradisum introisti. ℣. Veni electa mea, & ponã in te thronum meum, quia concupiuit rex speciem tuam. Et cũ. ℣. Gloria patri. Et cum angelis. In iij. Noct. Aña. Confessio, & pulchritudo in conspectu eius, sanctitas, & magnificentia in sanctificatione illius. ps. Cantate. 101. Aña. Audiuit, & læta est Sion: & exultauerunt filię Iudę propter iudicia tua domine. ps. Dominus regnauit ex. 101. Aña. Notum fecit domino cor suum, & in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam. ps. Cantate ij. 103. ℣. Accipe coronã virgo Christi. ℟. Quam tibi dominus præparauit in æternum.

℟. vij. Propositum sanctæ virginitatis in corde suo incorruptum tenuit; Quia cœlesti sponso soli placere procurauit. ℣. Mũda anima, sempiterno Dei verbo fęcunda copulatur. Quia cœlesti sponso soli placere procurauit.

℟. viij. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: Propterea vnxit te Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & masuetudinem & iustitiam. Propterea vnxit te. Qñ nõ est dicendũ sequens. ℟. in hoc dicitur ℣. Gloria. Propterea.

℟. ix. Hæc est virgo casta, quæ fuit penitus expers corruptionis: Ipsa sequitur agnum Dei quocunque ierit: ℣. Hæc est, quæ nesciuit thorum in delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarum. Ipsa sequitur agnum Dei. ℣. Gloria patri. Ipsa sequitur.

Ad Laudes, & per Horas. Aña. Hæc est virgo sapiens, & vna de numero prudentum. Antiphona. Prudens, & sapiens est hæc virgo, quam dominus vigilantem inuenit. Aña. Hæc est, quæ nesciuit thorum ĩ delicto, habebit fructũ in respectione animarum sanctarum. Aña. Ante thorum huius vir-

virginis, frequentate nobis dulcia cantica dramatis. Aña. O quam pulchra est casta generatio cum virginitate. Capitulum. Fratres: qui gloriatur. Hymnus.

PRoles, parensque virginis,
Lux & corona cælitum,
Laudes tibi dum virginis
Cantamus, audi supplices.

Te namque prudens omnibus
Spretis, amauit vnicè,
Cubilis expers noxij,
Omnisque culpæ nescia.

Virile pectus, spiritus
Cęlestis igne ferbuit,
Vis nulla mentem, nec dolus
Hostilis vnquam perculit.

Hanc nocte sera comperis
Plena paratam lampade,
Quare sacras ad nuptias
Admittis, & das pręmium.

Te nunc redemptor. Vt ipsius.

℣. Hæc est quę nesciuit thorum in delicto.

℟. Habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Ad Bñs. Aña. Surgens virgo sapiens, accensa lampade introiuit cum domino ad nuptias.

Ad iij. Cap. Fratres: qui gloriatur. ℟. bre. Dilexisti iustitiam: Et odisti iniquitatem.

℣. Propterea vnxit te Deus oleo lętitię. Et odisti. ℣. Hęc est virgo.

Ad Sextam Capitulum.

Aemulor vos Dei ęmulatione: despondi enim vos vni viro, virginem castam exhibere Christo. 2. Co. 11. a

℟. bre. Hęc est virgo, De numero prudentum.

℣. Quā dñs vigilantem inuenit: De numero prudentum.

℣. Accipe coronam. Ad ix. Capit.

Ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt, vt ea quæ sunt, destrueret: vt non glorietur omnis caro, in conspectu eius. 1. Co. 1. d

℟. br. Accipe coronā, Virgo Xpi.

℣. Quam tibi dominus præparauit in æternum. Virgo Christi.

℣. Hec est quæ nesciuit thorum in delicto.

℟. Habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Ad Vesperas. Antiphona. Hæc est virgo. cum reliquis de Laudibus ps. Dixit dominus: 115. cum reliquis in fine ps. Lauda anima mea dominum. 124. Capitulum. Fratres: qui gloriatur. Hymnus. Iesu corona. ℣. Hæc est virgo.

Ad Magn. Aña. Sponsa Christi, Virgo beata, incoinquinatorum certaminum præmia à domino percepit in æternum.

COM-

COMMVNE SANCTARVM . nec Virg. nec Marty.

Qm̃ nullũ huiusmodi F. vnq̃ est ix.lect. ideo hic tm̃ posuim⁹, q̃ necessaria sũt F.iiij. lec. Ad Ves. Cap.

Eccle. 16. c

Ratia mulieris sedulę, delectabit virũ suũ, & ossa illius impinguabit: disciplina illius datum Dei est. Hymnus.

O Sator rex simul et rẽdẽptor,
Qui tuo sexũ fragilẽ rẽplesti
Spiritu, noster chorus vnde tanta
Gaudia promit.

Huius exẽplo pater alme, pręsta
Cętui nostro, domitare carnem,
Hostis & diri laqueos cauere, &
Temnere mundum.

Spreuit hęc fortis mulier, supbos
Sæculi fastus, fragilemq; luxum:
Seruiens Christo, vigilauit orans
Noctedieque.

Parcius viuens, superauit omnes
Hostis antiqui insidias, & artes,
Vnde nunc gaudẽs, fruit̃ superna
Sede beata.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cœli residẽs cacumen,
Toti⁹ mũdi machinam gubernat,
Trinus, & vnus. Amen.

℣. Specie tua, et pulchritudĩe tua.
℟. Intende, prospere procede, & regna. Ad Mag. Añã. Ista est speciosa, inter filias Hierusalem.

Hęc Orõ dr̃ in F. Sctãrũ nec virg. nec mart. Annæ, & Elisabeth. Or̃.

TVorũ corda fidelium Deus miserator illustra: & btẽ N. precibus gloriosis, fac nos prospera mundi despicere; & cęlesti semper cõsolatione gaudere. Per do.

Hæc Oratio dr̃ in F.SS. non virg. sed mar. Sabinę, & Felicitatis. Or̃.

DA nobis q̃s op̃s De⁹: vt beatæ N. martiris tuæ solẽnia recensentes; meritis ipsius protegamur & precibus. Per dominũ.

Ad Matut. Inui. Christum mulierum sanctarũ p̃miũ, Venite adorem⁹. p̃s. Venite. Hym. O sator.

Fer. ij. et v. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua.

℟. Intẽde, p̃spere, p̃cede, & regna.

Feria iij. & vj. ℣. Adiuuabit eam Deus vultu suo.

℟. De⁹ ĩ medio ei⁹ nõ cõmouebit̃.

Feria iiii. & Sabbato. ℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

℟. j. Me expectauerunt pc̃tõres, vt pderẽt me, testimonia tua ĩtellexi: Oĩs cõsũmationis vidi finẽ. ℣. Cognoui dñe, q̃a ęq̃tas iudicia tua, et ĩ veritate tua humiliasti me. Oĩs.

℟.ij. Pulchra facie, sed pulchrior fide, beata es respuens mundum, lætaberis cum Angelis: Intercede pro omnibus nobis.
℣. Diffusa ē gr̃a in labijs tuis, ꝓpea b ñdixit te De⁹ ĩ ęternũ. Intercede.
℟.iij. Regnũ mũdi, & oẽm ornatũ sęculi contẽpsi ꝑꝑ amorẽ dñi mei Iesu Chr̃i; Quẽ vidi, quẽ amaui, in quẽ credidi, quẽ dilexi. ℣. Eructauit cor meũ ℣bũ b onũ, dico ego oꝑa mea regi. Quẽ. ℣. Gloria. Quẽ.
Ad Lau. & ꝑ Hor. Añ. Mulier sẽsata, et tacita, nõ ẽ ĩmutatio eruditę aĩę. Añ. Gr̃a sup Gratiã mulier sãcta, & pudorata. Añ. Cõsiderauit semitas dom⁹ suæ: & panẽ ociosa nõ comedit. Añ. Vana ẽ pulchritudo, mulier timẽs Deũ, ipsa laudabit. Añ. Date ei de fructu manuũ suaꝝ, et laudẽt eã ĩ portis oꝑa ei⁹.
Cap. Gratia mulieris. Hymnus.

A Rmata quę diuinitus
Scuto fuit septemplici,
Recalcitrantis corporis
Acuta frangit spicula.

C orpus tenellum reprimit,
Et seruituti subijcit,
Ieiuniorum sedulis
Exercitationibus.

E t facta demum corpore,
Et spiritu sanctissima,
Castissimis amplexibus
Sponsi perennis iungitur.

N unc sponsa, nunc altissimi
Nos edoce, qua semita
Possimus hoc à sæculo
Ad altiora tendere. T e nunc:

℣. Diffusa est gratia in labijs tuis.
℟. Propterea bñdixit te De⁹ ĩ ęternũ. Ad Bñs. Añ. Sicut sol oriẽs mũdo, ĩ altissimis Dei, sic mulieris bonę species, ĩ ornamẽto dom⁹ eius.
Ad iij. Cap. Gratia mulieris.
℟.br. Spẽ tua, Et pulchritudĩe tua ℣ Intẽde, ꝓspeř, ꝓcede, et r̃gna. Et pulchr. ℣. Adiuuabit. Ad vj. Cap.
G ratia sup gratiã mulier sancta, & pudorata: oĩs autẽ ponderatiõ non est digna continentis animę:
℟.br. Adiuuabit eã De⁹ vultu suo.
℣. Deus in medio eius non commouebit. Deus vultu suo. ℣. Elegit eam Deus. Ad ix. Capitulum.
F ũdamẽta ętña sup petrã solidã: et mãdata Dei ĩ cord mulieris sc̃tẽ
℟.br. Elegit eã De⁹, Et p̃elegit eã.
℣. In tabernaculo suo habitare fa cit eam. Et p̃elegit eã. ℣. Diffusa.
Ad Magnificat. Antiphona. Trahe me post te, in odorem curremus vnguentorum tuorum: oleũ effusum nomen tuum.
℣. Elegit eam Deus, & p̃elegit eã.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

PROPRIVM SANCTORVM.

MAIVS.

Die 12. SS. Nereus, Archileus, & Pancratius mar. Oro. Sctorũ. 133. Lect. j.

NEreus, & Archile' frẽs eunuchi, ĩ Pontiana insula, cũ Flauia Domitilla, quã ad Christũ cõuerterãt, ac virginitatẽ seruare docuerãt, pp Xpi Dñi fidem, diu exulauerunt: quos Aurelian' Domitillæ spõsus, q ab illa Iesu Christi amore incensa, contemneretur, tanquã suasores, primum verberib' acerbissimè cędi iussit; deinde Moninio Ruffo consulari tradidit. Lectio ij.

Qui, quũ illis graui' instaret, vt simulacris Deorũ sacrificarẽt, fidenter negãtes, se q à sancto Petro baptizati essent, adduci posse, aut cogi, vt dæmonũ simulacra venerarent: equuleo torti, & cãdẽtib' laminis cruciati, securi pcussi sunt. Hoꝝ corpora, ab Auspitio eoꝝ discipulo, Domitilleq; educatore, in nauiculam imposita, & ad cryptã arenariam delata, ibi sepulta sunt in prędio Domitillæ, via Ardeatina, secundo ab Vrbe lapide, propè sepulcrum Sanctæ Petronillæ filiæ Beati Petri. Lectio iij.

Eodem die, Dioclitiano Imperatore, Pancratius quatuordecim annos natus, virili virtute, & præstanti in Christum fide, de tyrãni, & dæmonum immanitate, datis fortiter ceruicibus, triumphauit. Cuius corpus, Octauilla matrona noctu sustulit, & vnguentis delibutum, via Aurelia sepeliuit.

S. Bonifacius martyr. Si in hunc diem cadat Dominica Pẽtecostẽ, hic Sanctus transfertur ad Fer. ij. sequentis hebdomadę. Oratio. Die 14.

Præsta quæsumus. 131. Lectio j.

S Bonifa-

Bonifacius ciuis Roman⁹, vt conquireret, & sepeliret martyrum corpora, quũ Tharsi multos propter Christianæ fidei professionem, varijs tormẽtis cruciatos vidisset: eos vehementer hortabatur, vt cõstãter supplicia perferrẽt, ꝙ breuẽ laborem sempiterna reqes cõsequutura esset. Lec. ij.

Cõprehẽs⁹ igit̃, ferreis vngulis excarnificatus est: cui ẽt ĩter manuũ vngues & carnẽ, acuti calami sũt infixi, plumbumque liquefactum in os eius infusum. Quibus in cruciatibus ea vox tantũ Bonifacij audiebatur; Gratias tibi ago domine Iesu Christe fili Dei. Lectio iij.

Mox in ollam feruentis picis, demisso capite coniectus est: vnde quum inuiolatus exisset, ira incensus iudex, securi percuti iubet. Ei⁹ corp⁹ Romam deportatum est, & in Ecclesia sui nominis sepultum Nonis Iunij: quum eius anima, Pridie Id⁹ Maij, apud Tharsum Cilicię vrbẽ migrasset in cęlũ, Diocliano, & Maximiano Impatorib⁹.

Die 19. S. Potentiana Virgo. Oratio.

Exaudi nos Deus. 138. Lectio j.

Potẽtiana virgo, Pudẽtis Romani filia, parentib⁹ orbata, quũ admirabili pietate chr̃ianã religionẽ coleret, vnà cũ sorore Praxede, pecuniã ex vẽdito p̃rimonio redactam, pauperib⁹ distribuit: seque ieiunijs, & orationibus dedit. Cui⁹ etiã opera, tota eius familia, ĩ qua erãt nonagĩta sex homines, à Pio Põtifice baptizata est. Lect. ij.

In vigilijs adeo erat freques, saluti suæ sẽp cõsulens, vt post susceptã religionẽ Christianam, nihil aliud scire videret̃, nisi Christũ Iesum, et hunc crucifixũ. Quę virginalis vitæ gen⁹ quum delegisset, virginis habitu sumpto, in religionẽ Deo se dicauit. Insuper ĩ sacra æde, quã Pudens pater extruxerat, de consilio Pij Pontificis, fontem baptismi ædificandum curauit. Lectio iij.

Quòd aũt ab Antonino Pio Impatore sãcitũ erat, ne Chr̃iani publicè sacrificia facerẽt, Pi⁹ Pontifex, in ędib⁹ Potẽtianæ, cũ Christianis sacra celebrabat: qbus illa benignè acceptis, q̃ ad vitam necessaria essent suppeditabat. Itaq; ĩ his Christianæ pietatis officijs, migrauit è vita: & ĩ sepulcro p̃ris, ad cęmeterium Priscillę, via Salaria sepulta est, quartodecimo Calẽdas Iunij.

S. Bernardinus Cõfessor. Oratio. Die 20.

Adesto domine. 136. Lectio j.

Bernardinus, Senis nobili familia nat⁹, literis ita operam dedit, vt neque precũ, neque religionis

gionis Christianæ officium, quod ad salutem suã interesse putaret, vnquam, quantum in se fuit prętermiserit. Huic adolescenti quædam innata erat morũ honestas, vt à vitijs planè abhorreret, eo pręsente, ęquales nihil obscęnè, nihil intemperanter loqui, nedum agere audebant. Lectio ij.

Hoc pterea habuit ppriũ Bernardin⁹, q pauperes vnicè diligebat, ex eoq; id cognosci licet, q prãdiũ sibi paratum, sępe illis distribuere maluit. Itẽ ęgrotãtiũ curationem piè suscepit, & præsertim tunc, qñ Senas pestis grauiter inuaserat: nã tali morbo laborantibus, charitatis studio accensus, ita amanter officium præstabat suũ; vt quisqs hunc adolescentem in ipso ætatis flore conspiceret, meritò de vitæ eius periculo dubitaret. Lect. iij.

In his, atque alijs charitatis operibus Bernardinus exercitatus, totũ se denique diuino cultui tradidit: Nam omni patrimonio pauperibus distributo, in S. Francisci religionem, se votis, rite, solenniterq; nuncupatis, Chro dño dicauit. In qua quidem ita profecit, vt omnẽ Italiam pdicatione illustrarit, & magna ex parte eius Prouincię factiones extinxerit. Multis igit rebus, piè, religiosèque gestis, beatus Bernardinus annum sexagesimũ agẽs, Aquilę, obdormiuit in dño.

S. Vrbanus Papa & martyr. Orõ. Infirmitatem. 131. Lectio j. Die 25.

VRbanus Romanus, Aurelio Antonino Imperatore, doctrina et vitę sanctitate multos ad Xpi fidẽ cõuertit; ĩ illis Valerianũ beatę Cęcilię spõsum, & Tiburtiũ Valeriani fratrẽ, q postea martyriũ forti aĩo subierunt. Is instituit, vt vasa sacra, q̃ primũ ex ligno cõfecta adhibebãtur, ex auro, vel argento, vel stanno fierent. Lect. ij.

De bonis item Ecclesiæ attributis scripsit his vbis. Ipsę res fideliũ q̃ dño offerunt, nõ debẽt in alijs vsibus, q̃ Ecclesiasticis, & Chrianorũ fratrũ, vel indigẽtiũ cõuerti; q a vota sũt fideliũ, & ptia pctõrũ, ac patrimõia paupum. Notarijs pterea, quos ad res martyꝝ scribẽdas, sanct⁹ Clemẽs primũ ĩstituit, mercedẽ ex prĩmõio eccl'ię dcreuit. L. iij.

Hic, postq̃ annos octo, mẽses vndecim, dies duodecim sedit, cõprehẽsus, in carcerẽ detrudit: vbi diu in situ, & squalore quũ esset, tãdẽ securi pcuss⁹, martyrio coronat⁹, sepultus est in cęmeterio Prætextati, octauo Calendas Iunij. Ordinationibus quinque habitis men-

se Decēbri, creauit Ep̄os octo, p̄sbyteros nouē, Diaconos q̄nque.

Die 26. S. Eleutheri⁹ Papa & mar. Oratio. Omnipotens. 131. Lectio j.

ELeutherius, Nicopoli in Gręcia natus, Aniceti Pontificis diacon⁹, Cōmodo Imp̄atore pręfuit Eccl̄iæ. Huic, initio Pontificatus, supplices literę venerūt à Lucio Britannoꝝ Rege, vt se, ac suos, ī Chr̄ianoꝝ numeꝝ recip̄et. Quāobrē Fugatiū, et Damianū, doctos & pios viros, misit in Britanniā, p̄ quos Rex, & reliq̄ fidē susciperēt. Hic statuit, vt nemo, licet (Lec. ij. māifesti criminis re⁹ sit, nisi primū accusat⁹, gradu suo amoueat: idq; exēplo Xp̄i, q̄ quāuis Iudā furē esse sciret, qa t̄n eo crimine à nemine ille accusaret, ab Ap̄latus dignitate ipsū nō amouit. Multa quoq; alia d̄creuit d̄ Eccl̄iaꝝ priuilegijs, tū de clericis, ac itē de iudicijs. Lect. iij. Hoc Pontifice, Irenæus Polycarpi discipulus Romā veniens, ab eo benignè acceptus est; Quo t̄pe sūma pace, & quiete fruebat̄ Eccl̄ia Dei: ac p̄ totū orbē terrarū, maxime Romę, fides p̄pagabatur. Vixit Eleutheri⁹ in Pōtificatu annos q̄ndecī, mēses tres, dies duos. Hic fecit ordinatiōes tres mēse Decēbris Quib⁹ creauit p̄ diuersa loca Ep̄os q̄ndecī, p̄sbyteros duodecī, Diaconos octo. Sepult⁹ est in Vaticano.

S. Ioannes Papa & martyr. Oratio. Die 27. Infirmitatem. 131. Lectio j.

IOannes Hetruscus, Iustino seniore Imp̄atore, rexit Eccl̄iam, ad quē p̄fect⁹ ē Cōstātinopolī, auxilij causa; q̄ Theodoricus Rex hęretic⁹ diuexabat Italiā: cuius ēt iter De⁹ miraculis illustrauit. Nā quū ei nobilis vir, equum, quo ei⁹ vxor māsueto vtebat̄, itineris causa cōmodasset: factū ē, vt d̄no postea remiss⁹, ita ferox euaderet, vt fremitu, & toti⁹ corporis agitatione, dominā expulerit, tāquā indignaret̄ mulierē recip̄e, ex quo sedisset ī eo, Iesu Chr̄i Vicari⁹. Quamobrē, illi equū Pōtifici donauerunt. Lec. ij. Sed illud mai⁹ miraculū, quod Cōstantinopoli ī aditu portę Aureæ, inspectāte freq̄ētissimo populo, qui vnà cum Imperatore, Pōtifici honoris causa, occurrerat, cęco lumen restituit. Ad cuius pedes, prostratus etiā Imperator, eum veneratus est. Reb⁹, quarū causa venerat, cū Imp̄atore compositis, Romam redijt: statimq; epistolā scripsit ad omnes Italię Ep̄os. Lec. iij. Hac ep̄la iubebat, Ep̄os, Arianoꝝ Ecclesias ad catholicum ritum cōsecrare: illud subiungens. Quia & nos

nos, qñ fuimus Constantinopoli, tam pro Religione catholica, q̃ ꝓ Regis Theodorici causa, quascũque illis ĩ partib⁹ eorũ Ecclĩas repire potuim⁹, catholicas eas cõsecrauimus. Quod iniq̃ssimo aĩo ferẽs Theodoric⁹, dolo, accersitũ Põtificẽ in carcerẽ cõiecit: vbi squalore, inediaq; afflictus, cessit è vita; quum sedisset annos duos, mẽses nouẽ, dies decẽ & septẽ, ordinatis eo tẽpore Episcopis quindecim.

Die 30. S. Felix Papa & martyr. Oratio. Omnipotens. 131. Lectio j.

Felix Roman⁹, patre Cõstãtino nat⁹, Aureliano Imperatore Pontificatũ gessit. Vir fuit iust⁹, et oĩ virtutis laude ĩsignis. Hęc statuit. Vt Missa supra memorias, et sepulcra martyꝝ celebrarẽt. Vt loco sacro, neq; pręterea alibi, nisi necessitatis ratio postularet, sacrũ fieret. Vt Ecclĩã iterũ cõsecrari liceret, si modo nulla alia rõne constaret, illã iã cõsecratã esse. Lect. ij.

Eo Põtifice, Manes hæreticus homo Persa, & alij à catholica fide dissidentes, introductis opinionũ erroribus, graue damnum importare conati sunt Ecclĩæ Dei: cuius zelo vehemẽter accensus Felix, oĩ alia rõne ꝓuidit, ne q̃d Ecclĩa detrimenti paterẽt, tum Eplã edita, grauissimis rationũ momentis, & sacrarũ in primis literarũ auctoritate, coarguit nefarios illorũ errores. Alterã p̃terea Eplãm ad Galliæ Epos scripsit, q̃ sanè Epistola, Ecclesiasticæ disciplinæ preceptis, atque institutis plena est. Lect. iij.

Quũ aũt is, mẽse Decẽbri, de more habuisset ordinationes duas, & creasset Episcopos quinque, Presbyteros nouẽ, Diaconos q̃nque, multis ꝓ fide et doctrina Chrĩana susceptis dimicationib⁹, tãdẽ martyrio coronat⁹, via Aurelia sepelit̃ in Basilica, quã à se ędificatã dedicarat. Vixit in Pontificatu annos quatuor, mẽses tres, dies q̃ndecĩ.

S. Petronilla virg. Si in hũc diem cadat dñica Pẽt. hęc Sancta transfert̃ ad fer. ij. seq̃ẽtis hebdomadę. Die 31.

Oratio. Exaudi. 138. Lectio j.

Petronilla, beati Petri Aplĩ filia, ab ipso suscepta, anteq̃ is Chrm̃ dñm sequeretur, virgo fuit egregia corporis forma, sed animi pulchritudine lõge p̃stantior. Baptismo suscepto, salutaris vitæ disciplina, à btã virgine Maria matre Chrĩ dñi instructa, vt erat diuino spũ adolescẽtula, sctẽq; educata; cęlestis vitæ desiderio flagrans virginalẽ vitã colere statuit. Le. ij.

Ea Romã à p̃re ducta, aliq̃n ęgro

ta quũ esset, à btõ Petro q̃situ͂ est, cur qui alios sanaret, filiã suã morbo nõ liberaret? rñdit, q̃a ita ei expedit. Veruntamen, ne cuiquàm de sua potestate, dubitationis locum relinqueret, eam iussit à lecto surgere, & conuiuis ministrare. Quę paulopost, rursus in eundem morbum incidẽs, ex eo quũ aliquando conualuisset: Flaccus Comes, huius, nec de facie quidẽ sibi notę, fama solũ cõmot⁹, amore exarsit, summopereque propterea contendit, vt sibi in matrimonium collocaretur. Lectio iij.

Quum autem Petronilla intelligeret, virginitati suæ, quam Iesu Christo consecrarat, ab humani generis aduersario strui insidias, tridui spatio sibi sumpto ad deliberationem, id totum tempus in ieiunijs, & oratione consumpsit: assiduè hoc pręcata à cœlesti sponso, ne voluntati suæ vim fieri pateretur. Die igitur tertio, opem tulit virgini Deus, nam eam diuini sponsi desiderio ardentem, vbi à sancto Nicomede presbytero, Eucharistiã sumpsisset, in cœlum euocauit. Eius corp⁹ via Ardeatina sepultũ, postea à Paulo primo Pontifice, translatum est in Basilicam Principis Apostolorum.

IVNIVS.

SS. Marcellinus, Petrus, & Erasmus mar. Si in hũc diẽ cadat Fer. ij. vel iij. Pẽt. vel Fer. vj. infra Oct. Corp. Dñi, hi Sãcti trãsferunt ad iiij. Idus Iunij. videlicet ad diẽ 10. mẽsis. Orõ. Fac nos. 133. Lect. j. Dien

Petrus Exorcista, Diocliti ano Imperatore, Romę, à Sereno iudice propter Chrianę fidei cõfessionẽ, miss⁹ in carcerẽ: Paulinã, Artemij q carceri p̃erat filiã, à dęmone agitatã, liberauit. Quo facto, & parentes puellę cũ tota familia, & vicinos, q ad rei nouitatẽ concurrerãt, Iesu Xp̃o cõciliatos ad Marcellinũ p̃sbyterũ adduxit, à quo oẽs baptizati sunt. Lect. ij.

Quod vbi resciuit Seren⁹, Petrũ, & Marcellinũ ad se vocatos, asperius accusat, & ad verborũ acerbitatẽ, minas ac terrores adiũgit, nisi Chr̃o renũciẽt. Cui quũ Marcellinus Chr̃iana libertate respõderet: pugnis cõtusum, & à Petro seiunctũ, nudũ includit in carcerẽ stratũ vitri fragmẽtis, sine cibo, ac sine lumine. Petrũ itẽ cõstringi imperat arctissimis vinculis. Sed quum vtriq; ex tormentis fides et aĩus cresceret, cõstãti cõfessione, & abscisso capite, illustre testimoniũ Iesu Xp̃o dederunt. Lect. iij.

Erasmus

Erasmus Epus, iisdē Imperatoribus Diocliciano & Maximiano, ī Cāpania plūbatis & fustib⁹ cęsus, resina quoq; sulphure, plūbo liquefacto, et feruenti pice, cera oleoq; pfusus, inde tñ integer & īuiolat⁹ euasit. Quo miraculo multi se ad Xpi fidē cōuerterūt. Veꝝ is iterū detrusus ī carcerē, cōstrictus ferreis grauissimisq; vīculis, inde ab Angelo mirabl'r erept⁹ est. Deīde à Maximiano varijs affect⁹ supplicijs, tunicaq; ęrea cādēti īdut⁹, illa ēt tormēta, diuina ꝟtute supauit: atq; ī Cāpaniā pfect⁹, plurimis et ī fide ꝯfirmatis, & ad fidē ꝯuersis, īsignē martyrij palmā adept⁹ est.

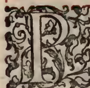
Die 9. SS. Primus & Felicianus martyr. Oratio. Annue. 133. Lectio j.

PRim⁹ & Felician⁹ frēs, accusati Xpianę religionis apud Dioclitianū & Maximianū, ī vīcula ꝯijciunt; qb⁹ soluti, īde eripiūtur ab Angelo. Mox ad Prętorem adducti, quū Xpianā fidē acerrimè tuerent, alter ab altero distracti sunt, ac primū variè tētata est cōstantia Feliciani: sed quū suasores impietatis, se posse quicquā verbis proficere desperarēt, affixis stipiti manib⁹ eius & pedibus, ipsum sine cibo & potu, īde triduū pendentem reliquerunt; Lect. ij.

Postridie eius diei, Prętor vocatū ad se Primū sic affatur. Vides, quāto sit prudētior q̄ tu, frī tuus, q obsequut⁹ Imperatorib⁹, apud ipsos ē honorat⁹? quē si tu quoq; imitari volueris, particeps eris ei⁹ honoris & grę. Cui Primus. Quid factū sit frī meo, cognoui ex Angelo. Vtinā, quemadmodū sū cū eo volūtate ꝯiūctissim⁹, sic ab eo dē ne martyrio disiungar. Lec. iij.

Quo dicto excāduit Prętor, et ad cęteros cruciat⁹, qbus Primū affecit, p̄sente iā Feliciano, liquatū igne plumbū in os eius iussit īfundi. Mox vtrunq; pduci impat in Theatrū, in eosq; immitti duos Leones: qui pstrati ad eoꝝ genua, capite, & cauda ipsis blādiebant. Ad id spectaculū, quū ampli⁹ duodecī millia hoīum ꝯuenissent, q n genti cū suis familijs Chrīanā religionē susceperūt. Quib⁹ reb⁹ pmot⁹ p̄tor, eos securi pcuti iussit.

F. S. BARNABAE APOSTOLI. Die 11. Semi.ma. Si hoc F. cadet in Dñicā Pent. Fer. ij. vel iij. seq. trāsfert post Trinitatem. Ad Vesp. Cap.

PEruenit sermo ad aures Ecclesiæ, q̄ erat Ierosolymis, q mul ti Antiochię, & ex Gręcis, credentes verbo Domini Act. 11 c

conuerterentur, & miserunt Barnabã vsq; ad Antiochiam. Oro.

DEus, qui sancto Barnabæ Apostolo tuo, ad hanc gloriam veniendi, copiosum mun⁹ gratię contulisti: pręsta nobis; & quæ docuit intellectu cõspicere; & ope adimplere. Per dñm. Lec. j.

BArnabas leuites, q & Ioseph vocatus est, in insula Cypro natus, qm prim⁹ pdiũ vendidit, eiusq; prętiũ attulit ad pedes Apostoloꝝ, illi⁹ factũ, plurimi quũ imitati essent, ad eoꝝ ꝯsolationẽ, is ꝑpterea, Filius est consolationis appellatus. In numero Apłorũ, vnà cum Paulo adscriptus est. Lec. ij.

Ad pdicãdũ Iesu Xpi Euangeliũ Antiochiam missus, quũ ibi per multos falsis Dijs repudiatis, ĩ veri Dei Xpi fide, & cultu versari cõpe risset, ea re valde lętat⁹, illos ad fidei cõstãtiã adhortabat. Qua cohortatione plurimũ ꝓficiebat, ꝓpterea ꝙ, opiniõe hoĩũ, vir bon⁹, & Spũ sctõ plen⁹ habebat. Lec. iij.

Profectus inde Tharsũ vt quereret Paulũ, cũ eo Antiochiã venit. In eius Vrbis Eccl'ia ãnnũ commorati, Chrianę fidei, & vitę, illis hominibus pręcepta dederũt: vbi etiam Iesu Christi cultores, primũ Chriani sũt appellati. Lec. iiij.

DIscipuli autem Pauli & Barnabę, suis facultatibus Christianos qui in Iudæa erant sustentabant; eò mittentes pecuniam per Paulum, & Barnabam. Qui perfuncti illo charitatis officio, adhibito Ioanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam. Lectio v.

Quũ aũt Antiochię in Eccl'ia, cũ cęteris prophetis & doctoribus, Paulus & Barnabas, in ieiunio, & orone dño deseruirẽt, dixit Spũs sctũs. Segregate mihi Saulum & Barnabã, in opus, ad quod asſũpsi eos. Tũc ieiunantes & orãtes, imponentesq; eis manus, dimiserunt illos. Itaq; Seleuciã venerũt, inde in Cyprum; ac multas præterea vrbes, regionesq;, prædicantes Euangeliũ summa cũ audientiũ vtilitate, peragrarũt. Lect. vj.

Postremò Barnabas digressus à Paulo, vnà cum Ioanne, qui cognominatus est Marcus, nauigauit in Cyprum, ibiq; circiter septimũ Neronis annum, tertio Idus Iunij, ad apostolici muneris laudẽ, martyrij coronã adiũxit. Eius corpus, Zenone Imperatore, repertũ est in insula Cypro, ad cuius pect⁹, erat Euãgeliũ Matthæi Barnabę manu ꝯscriptũ. Lec. vij.

Lectio

Lectio S. Euang. sm Matthęum. C.10.b

IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Ecce ego mitto vos, sicut oues ī medio luporum. Et rel.

Homilia S. Hilarij Episcopi.

In Matt. Dñs nr̄, plures hos qdē, q vęsano furore ī Apl'os deseuituri essēt, futuros esse significat, quū se eos, sicut oues ī medio luporū ait mitte re; pdicēs, simplices sicut colūbas, & prudētes sicut serpētes eē oporte re. Sed colūbæ simplicitas ī absoluto est. Quę autem sit serpentis prudentia, cōtuendū est. Lec. viij.

Nescio qd ī illo prudētiæ cōsilijq; extet, licet q̄dā hic aliqui memorię mādauerint, q̄ vbi se ī man' homi nū venisse ītelligat, oī gñe ab ictu caput subtrahat, idque aut collecto in orbē corpore contegat; aut foueę īmergat, cœdiq; partē reliq̄ relīquat. Nosq; hoc exēplo oportere, si qd acciderit psequutionū, caput nostrū, quod est Chr̄s, occulere, vt oblatis nobis in oēs cruciatus, fidem ab eo acceptam, iactura corporis cōmuniam'. Lect. ix.

Sed oīs hic, dñi, de Iudæis atque hæreticis, sermo est. Tradet frater fratrē, & pater filiū, & insurgēt filij in parētes. Idest, familiā inter se eiusdē domus dissidere, qa de parentum, cognationūq; nominib', populi quōdam vnitas indicatur. Nūc hostili īuicē odio, diuersisq; iudicib', etiā regibus terrę offerēdos, dū extorquere, aut silētiū nostrum, aut conniuentiam tentāt, testes & ipsis & gentibus futuri. Ad iij. Cap Peruenit. ℟. br In omnem. ℣. Constitues. Ad vj. Cap sm.

Quū peruenisset, & vidisset gratiā Dei, gauisus est, & hortabat oēs ī pposito cordis pmanere ī dño: qa erat vir bon'; & plen' spiritu sancto, & fide. ℟. bre. Constitues. ℣. Nimis hono. Ad ix. Capitulū.

Docuerunt turbam multam, ita vt cognominarentur primū Antiochiæ discipuli, Christiani. ℟. br Nimis ho. ℣ Annūciauerūt.

SS. Basilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius martyres. Oratio. Die 12.

Magnificet. 133. Lectio j.

BAsilides, Cyrinus, Nabor, et Nazarius, Romani milites, nobiles genere, virtute illustres, Chr̄iana religione suscepta, quū Xp̄m Dei filiū, Diocliciano imperatore pdicarēt, ab Aurelio Prefecto Vrbis cōprehēsi, & vt dijs sacra facerēt admoniti, ei' iussa contēnētes, missi sūt in carcerē. Lec. ij.

Quibus orātibus, quū subitò clarissima lux oborta omniū oculis q ibidem essent, carcerē collustraſset:

set: illo cœlesti splẽdore cõmotus Marcellus custodiæ præpositus, multiq; alij, Christo dño credide rũt. Verũ postea è carcere emissi, ab Imperatore Maximiano, quũ ei⁹ ẽt neglecto Impio, vnum Christum Deũ, & dominũ ĩ ore haberẽt, scorpionibus cruciati, iterum conijciuntur in vincula. Lect. iij.

V nde septimo die educti, & ante pedes Imperatoris cõstituti, ꝑstiterũt in irrisione inaniũ deorũ, Iesum Christum Deum constantissimè cõfitentes. Quamobrẽ dãnati, securi feriuntur. Quorũ corpora feris obiecta, nec ab illis tacta, à Chrianis honorificè sepulta sunt.

Die 13. S. Antonius Confessor. Oratio. Maiestatem. 137. Lectio j.

A Ntonius, Vlyssipone ĩ Lusitania nat⁹, in numerum Canonicorũ regulariũ ascribi voluit, sed quũ audisset, quosdã religiosos hoĩes, btĩ Francisci habitu indutos, martyrio in Mauritania esse affectos, in eiusdẽ familiam se transtulit, eo animo, vt ẽt ipse illo habitu indut⁹, ad ꝑdicãdũ Euangeliũ eò se ꝓferret: & pplm ad Xpi fidẽ suscipiẽdã adhortaret. Lec. ij.

Quũ in Mauritaniam nauigaret Antonius, vi ventorũ Vlyssiponẽ reiect⁹ est. Ex Hispania deinde Romã venit, summi Põtificis iussu ibi cõcionatur⁹, vbi ꝑdicando, vario, multipliciq; sermone vtendo, ita ꝓnunciabat, vt ea rectè & ab auditorib⁹ ꝑciperent, et ad salutis viam q̃plurimi reuocarentur. In Aemilia tandem, in quandam solitudinem, vt in cõtemplationibus facili⁹ cõquiesceret, se abdidit. Lec. iij.

I nde reuocatus, rursum on⁹ prædicationis suscepit, qua & hęreses in Italia restinxit, & factiones multorũ ciuiũ sedauit. Postremò Patauiũ ꝓfect⁹, anno antequã ex hac vita migraret, in Euangelij ꝑdicatione, & in audiendis cõfessionib⁹ illi vrbi plurimum profuit. In qua demum vitæ sanctitate, doctrina, et miraculis clarus, quieuit in dño Idibus Iunij. Sepultus est in Ecclesia quæ eius nomine est ædificata.

F: S. BASILII EPISC. ET CONFESS. Die 14.

Semi. Ad Vesperas. Cap.

F Ratres: Scitis gratiã dñi nñi Iesu Christi, quoniã propter vos egen⁹ fact⁹ est quum esset diues, vt illius inopia vos diuites essetis. 2. Co. 8. b Oratio.

D E⁹, q btm̃ Basiliũ cõfessorẽ tuũ atq; põtificẽ, ĩnumeris decorasti miraculis, et doctrinis: tribue q̃s, vt ei⁹ meritis et ꝑcib⁹, à gehẽnę ĩcẽdijs liberemur. Per do. L. j.

Basilius

BAsilius nobilis Capadox, Athenis, vnà cũ Gregorio Naziazeno ei⁹amicissimo, sęcularib⁹ lřis, deinde ĩ monasterio, sacris mirabiliter erudit⁹, cũ breui cursũ fecit ad oẽm doctrinę et morũ excellẽtiã, vt inde Magni cognomẽ inuenerit. Ita digressus à Gregorio, ad p̃dicãdũ Iesu Chři Euãgelium in Pontum accersitus est. Lect.ij. Eã Prouinciam, à Chřianis institutis aberrantem, ad viã salutis reuocauit: mox ab Eusebio Cęsareę Ep̃o, ad erudiẽdã eã ciuitatẽ adiutor adhibet, ĩ cui⁹ locũ postea successit. Is filiũ pr̃i cõsubstãtialẽ esse in primis defendit, ac Valentem, Imperatorem, sibi iratum, miraculis adeo flexit, vt incumbentem ad volũtatẽ eijciẽdi ipsũ ĩ exiliũ, à sentẽtia discedere coegerit. Le.iij. Nam & Valentis sella, in qua, facturus decretũ de eijciẽdo è Ciuitate Basilio, sedere volebat, confracta est, & tribus ab eo calamis adhibitis, ad scribendam exilij legem, nullus eorum reddidit atramentum: & quum nihilominus, in proposito scribendi impiũ decretum persisteret, ipsius dextera, dissolutis neruis, tota cõtremuit. His commotus Valens, Chartam vtraq; manu conscidit. Lect.iiij.

EA autẽ nocte, q̃ ad deliberãdum Basilio data est, Valẽtis vxor intimis est cruciata doloribus, & vnicus filius in grauẽ morbũ incidit. Quibus ille perterritus iniquitatẽ suã recognoscens, Basiliũ accersit: quo p̃sente puer cępit cõualescere. Ve℞ vocatis à Valente ad visendũ puerum hæreticis, paulo post moritur. Lect.v. Abstinentia, & continentia fuit admirabili. Vna tunica cõtentus erat: in ieiunio seruando diligentissimus, in oratione assiduus, in qua sępe totam noctem consumebat. Virginitatem perpetuò coluit. Primus, duriorem illũ antiquorum monacho℞ ritum, ad meliorem formam redegit, magisq; religioni cõgruentẽ. Lec.vj. Multa pręclarè scripsit: ac nemo, teste Gregorio Nazianzeno, sacrę scripturę libros, veri⁹, aut vberius explicauit. In omnibus enim suis scriptis inest orationis nitor, & verborũ copia, & præsertim in illis sex dierum concionib⁹, quas tantopere laudarunt patres veteris, in primisq; Nysenus frater, & Eustachius, antiquus eiusdem Basilij interpres. Obijt Calendis Ianuarij, quum tantum spiritu viuens, præter ossa & pellem, nul-

la.

la præterea corporis parte con-
stare videretur. Lectio vij.

Lectio S. Euang. sm̃ Matthæũ.

C.5.b I N illo tp̃e: Dixit Ies⁹ discipulis suis. Vos estis sal terrę: qđ si sal euanuerit, in quo salietur? Et rel.

Homilia sancti Basilij Episcopi.

De Ba ptis- mo. V icinos nostros illustremus, nũc quidẽ audiẽtes dicentẽ dñm. Vos estis lux mũdi, nũc verò audiẽtes ac faciẽtes quod dicit. Sic luceat lux vr̃a corã hoĩb⁹, vt videãt opera vr̃a bona. Tũc & apostolus cõtestabitur dicens: In quibus apparetis tãquã luminaria ĩ mũdo, sermonẽ vitę habẽtes, ad gloriationẽ meã in diem Christi. Lec. viij.

Q uomodo vero nõ esset abũdãti⁹ cõspicua vitę nouitas, nõ iã ex gẽtiliũ tm̃, et sęclariũ hoĩum collatione, sed & ex eoꝝ collatione q in iustitijs legalib⁹ eximij fuerũt? Quãdo non solum amplius aliqd extra necessitatem, et accessorium nõ desiderabimus, quod, et homines huius mundi faciunt. Lect. ix.

S ed nec ea q̃ iã pręsentia sunt ac nr̃a affectabim⁹, & ad benefaciẽdũ egenis, plusquã lex exigit, cõtẽdemus. Nõ enim proximis solum benefaciemus, sed & inimicis, ac prauis hoĩbus bonitatẽ nr̃am impẽdemus, sm̃ p̃ceptũ dñi nr̃i Iesu Christi faciẽtes, quo p̃cipit, vt misericordes simus, sicut & pater nr̃ cęlestis misericors est. Ad iij. Cap. Frẽs: Scitis. ℟. br. Elegit eũ dñs. ℣. Tu es sacerdos. Ad vj. Capl̃m.

N ũc verò & facto p̃ficite, vt quẽadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit & perficiendi ex eo, quod habetis. ℟. bre. Tu es sacerdos. ℣. Immola. Ad ix. Cap.

V estra abundantia illorũ inopiã suppleat, vt, & illorum abũdãtia vestrę inopię sit supplementum, vt fiat æqualitas sicut scriptũ est: Qui multum non abundauit, & qui modicum non minorauit. ℟. br. Immola. ℣. Hic ẽ sacerdos.

SS. Vitus, Modestus, & Crescentia mart. Orõ. Sctõꝝ. 133. Lect. j. Die 15.

V Itus admodũ puer, inscio patre baptizatus est: quod quũ ille resciuisset, nihil p̃termisit quo filiũ à Chr̃iana religione remoueret. Qua in voluntate p̃manentẽ, Valeriano iudici verberib⁹ castigandũ tradidit. Sed nihilominus in sentẽtia p̃sistẽs, patri, redditus est. Sed dũ eum pr̃ grauius punire cogitat, Vitus Angeli monitu, comitibus Modesto, & Crescentia, eius educatoribus, migrat in alienas terras. Lectio ij.

I bi eã sctĩtatis laudẽ adeptus est, vt

vt eius fama, ad Dioclitianũ plata, ipsũ Impator accerseret, vt filiã suã à dæmone vexatam liberaret. Qua liberata, quũ ei, amplissimis pmijs, igrat⁹ Impator vt Deos coleret, psuadere non potuisset, vnà cũ Modesto & Crescẽtia, vĩculis ↄstrictũ mittit ĩ carcerẽ: quos vbi ↄstãtiores esse cõperit, dimitti iubet ĩ igẽs vas, liquato plũbo, feruẽti resina: ac pice plenum. Lect. iij.

In quo, quũ triũ puerorũ hebręorum more, diuinos hymnos canerent: inde erepti, leoni obijciunt; q ꝓsternẽs se, eorũ pedes lãbebat. Quare inflãmat⁹ ira Impator, ꝙ multitudinẽ videbat miraculo cõmoueri, eos ĩ catasta sterni iubet, & ita cędi eoꝝ mẽbra, atq; ossa diuelli. Quo tpe, tonitrua, fulgura, magniq; tęrręmot⁹ fuere, quibus tẽpla deorũ corruerunt: & multi oppressi sũt. Eorũ reliquias, Florentia nobilis fęmina, vnguentis conditas, honorificè sepeliuit.

Die 18. F. S. OSANNAE VIRGINIS.

Semi.ma. Hoc F. concessit Leo x. celebrari Mantuę. Ad Vesp. Cap.

1. Cor. 10. d FRatres: Qui gloriat̃ in dño glĩet: non enĩ q seipsũ cõmẽdat, ille probat⁹ ẽ; sed quem Deus commendat. Oratio.

PLebem tuam, q̃s dñe, clemẽter exaudi: & beatæ Osannę ỽginis tuę solennitate lętãtẽ; ab oĩ iniquitate defende. Per dominũ.

Pro cõm. SS. Marci, & Marcelliani m̃. Orõ Fac nos. 133. Lect. j.

OSãna ỽgo Mãtuana, nobili Andreasiorũ gñe nata, vsq; ab ineũte penè ętate, cęlestiũ rerũ amore flagrãs, religioni, & sctĩtati dedita; quũ septimũ iã annũ ↄplesset, ỽginalis vitę gen⁹ delegit: ĩ cuius vitę ꝓposito iã adulta ꝑseuerauit, magna cũ sctĩtatis laude. L. ij.

Nam in Dei cultũ quũ totã se dicasset, id maxime studuit: vt & sẽ suũ appetitiões coerceret, & mẽtẽ castã, ab oĩq; labe purã ↄseruaret. Itaq; ĩ ieiunijs, & orõnib⁹ assidua, res oẽs humanas oblita, Deũ solũ cogitãs, & ĩ crucẽ Xpi Dñi, aciem ẽtis ĩtẽdẽs; suauissimè ĩ ea solum ↄtẽplatione ↄquiescebat. Lect. iij.

Charitatis autem studio accensa, ęgros adire solebat, eosq; omni christianę pietatis officio cõsolari conabatur: & quod ardentis charitatis indiciũ est, id à Deo summopere precabatur, vt sibi mala euenirent, quibus alioꝝ ægerrime affici sentiebat: sępeq; suis præcibus homines adiuuit, in maximo vitę periculo versantes. Lectio iiij.

In

IN Pado fluuio quum aliquando nauigaret, & unà secum complures mulieres & viri: nauicula fracta qua vehebantur, omnes vitæ periculum adierũt, huc, atque illuc Padi fluctibus agitati. Tũ beata Osanna Deũ pcata, manibus crucifixũ tenens, id Dei misericordia ĩpetrauit: vt oẽs salui, atq; incolumes euaderẽt. Lect. v.

Huius virginis sanctitate cognita, ac multis in rebus admirabilibus spectata, quum dies obitus eius instaret, magnus fit ad eam populi concursus, ita vt tota ciuitas, in religiosæ, beatæque huius virginis obsequium effusa videretur. Lectio vj.

Quinquagesimum annum agens obijt in Domino, quartodecimo Calendas Iulij, anno salutis Millesimo quingẽtesimo quinto: cui⁹ corpus honorificè asseruatur, in Ecclesia Prædicatorum, in capella ipsius nomini dicata. Multa, et in vita, & post mortem edidit miracula. Eius vita sanctè acta, & rebus mirabiliter pièque gestis cognitis, Leo Decimus Pontifex Maximus, concessit illius festiuitatem celebrari posse, in tota diæcesi Mantuana. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sũ Matthęũ.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obuiam sponso, & sponsæ. Et reliqua. C. 25. a

Homilia S. Augustini Episcopi.

Vidẽtur mihi quinq; virgines, significare quinque partitam cõtinentiam à carnis illecebris: continendus est enim animi appetitus à voluptate oculorum, à voluptate aurium, à voluptate olfaciendi gustandi & tangendi. ¶ Sed quia ista cõtinẽtia, partim coram Deo fit, vt illi placeatur interiore gaudio conscientiæ, partim corã hominibus tantum, vt gloria humana capiatur, quinque dicuntur sapiẽtes, & quinque stultæ: vtręque tamen virgines, quia vtraque continentia est, quamuis diuerso fomite gaudeat. Lectio viij. De Ver. bis Dñi Ser. 22.

Lampades autem sunt, quia manibus portantur opera, quæ secũdum istam continentiam fiunt. Dictum est autẽ, luceant opera vestra coram hominibus. Omnes verò acceperunt lampades suas, & venerunt obuiã sponso. ¶ Intelligẽdum est ergo, Christi noĩe cẽseri, de quibus agitur: non enim possunt, qui Christiani non sunt

sponso

sponso Christo venire obuiã. Sed quinque fatuæ, acceptis lãpadib⁹ suis, non sumpserũt oleum secũ. Multi enim, quamuis de Chr̃i bonitate plurimũ sperent, gaudium tamen non habent, dum continẽter viuũt, nisi in laudibus hoĩum.

Pro cõmemoratione. SS. Marci, & Marcelliani mart. Lectio ix.

Marcus, & Marcellianus fratres Romani, propter Christianã fidẽ à Fabiano duce comprehensi, ad stipitẽ alligati sunt, pedibus clauis confixis: quibus quum dictũ fuisset, ut resciperet, respõderunt. Hęc libenter Iesu Chr̃i causa perferimus, in cuius amore nunc fixi esse cepimus. Qui, diẽ, noctẽq; in tormentis diuinas laudes canẽtes: denique telis trãsfixi, ad martyrij glĩã ꝑuenerũt. Quoꝝ corpora, via Ardeatina sepulta sũt. Ad iij. Cap. Frẽs: Qui gloriatur. ℟. bre. Dilexi sti. ℣. Hæc est uirgo. Ad vj. Capit. Vtinam, sustineritis modicum quid insipientię meæ: sed & supportate me. ℟. bre. Hæc est virgo. ℣. Accipe coronam. Ad ix. Capit. Aemulor uos Dei æmulatione: despondi enim vos vni viro, virginem castam exhibere Christo. ℟. bre Accipe coronam. ℣. Hęc est quæ nesciuit.

SS. Geruasius, & Protasius martyres. Oratio. Annue. 133. Lect. j. DI 19.

Geruasius & Protasius, Vitalis & Valerię filij, quorum pater Rauennę, mater Mediolani in Neronis persequutione, pro Christi Domini fide martyrium subierunt, distributo pauperibus patrimonio, domesticos seruos libertate donarũt. Quo facto, gentilium sacerdotes, immane in illos conceptũ odiũ habebant. Lect. ij. Quare, quũ Austasius comes in bellũ ꝓficisci vellet, hanc occasionẽ perdendi pios fratres, se nactos esse putauerunt. Itaq; Austasio ꝑsuadent, se à dijs admonitos esse, nullo modo eum in bello victorẽ futurum, nisi Geruasio & Protasio coactis Christum negare, eosdẽ ad sacra dijs faciẽda compelleret. Quod illi detestati sũt. Lec. iij. Quare Austasius imperauit, Geruasiũ tandiu cędi, dũ inter uerbera expiraret: Protasium fustibus cõtusũ, securi ꝑcuti iubet. Quorũ corpora Philippus clam sustulit, & in suis ędibus sepeliuit: quę postea sanctus Ambrosius, Dei monitu, inuenta, in loco sacro & insigni collocanda curauit. Passi sunt Mediolani, tertiodecimo Calendas Iulij.

S. Syl-

Die 20. S. Syluerius Papa, & Martyr.

Oratio. Infirmitatē. 131. Lectio j.

Silueriust Cāpanus, post Agapitū proximè Pontifex creat⁹ est. Cuius doctrina & sctītas eluxit in insectandis hęreticis: & cōstātis animi magnitudo pspecta ē intuēdo iudicio Agapiti. Nā Anthemiū, quem, qa Eutychianā hęresim defendebat, Agapit⁹ ab Epatu Constantinopolitano deposuerat, quū ab Augusta sępissimę rogat⁹ esset, restituere noluit Le.ij.

Quamobrē irata mulier, mandat Belisario, vt Siluerium mittat in exiliū. Qui exulauit in Insula Pōtia; vnde his vbis scripsit ad Amatorem Epm. Sustentor pane tribulatiōis, & aqua angustię, nec tñ dimisi, aut dimitto officiū meum. Quod re ipsa probauit: nā ibi coacto Concilio multorum Episcoporum, quanta animi constantia fidem tueretur ostendit. Lect.iij.

Quędā verò constituit, quę ad restituēdā ecclesiasticā disciplinam, & ad integritatē fidei catholicę ptinebāt: ibiq; breui, incommodis ęrumnisq; confectus, obdormiuit ī dño, duodecimo Calēdas Iulij: cuius sepulcrum, multis miraculis illustratū fuit, quū menses decem & septem Ecclesię pręfuisset.

Die 22. S. Paulinus Episcopus, & cōfessor. Oratio. Preces. 135. Lectioj.

Paulinus, Nolæ Episcopus, humanioribus studijs, ac diuinis literis eruditus, multa elegā ter, & ornatè scripsit, versib⁹, & soluta oratione. Hic vastata à Vandalis Campania, oēm prorsus facultatem in alendos pauperes, & captiuos redimendos, contulit. Quo tempore, vt scribit Augustinus, ex opulentissimo diuite, uoluntate pauperrimus, & copiosissimè sanctus, captus à barbaris, sic Deum pręcabatur. Lectio ij.

Domine, ne excrucier propter aurum & argentum, vbi enim sint omnia mea, tu scis. Viduę filium redemit, seipsum pro illo in seruitutem tradens. In Africā duct⁹ à domino, qui erat Regis gener, eius hortum colendum suscepit. Prophetiæq; dono, Regis mortē ipsi domino prædixit. Lectio iij.

Post hæc, quū Rex ī somnis, Paulinū sedentē mediū inter duos iudices, sibiq; de manibus eripientē flagellū vidisset, tantus vir cognitus, honorificētissimè dimissus ē, vnà cū suis ciuibus captiuis. Nolā reuersus, ad Epale officiū, quū pietati incumberet: laterū dolore correptus, animā Deo reddidit.

Vigilia

Die 23. Vigilia Natiuitatis Sãcti Ioannis.
Ad Matut. Inuit. Regem præcurso
ris dominum, Venite adoremus.
ps. Venite. Hymnus.

ANtra deserti, teneris sub ãnis
Ciuiũ t̃mas fugiens petisti,
Ne leui saltem maculare vitã
Famine posses.

Præbuit hirtũ tegumen camelus
Artub' sacris, strophiũ bidẽtes,
Cui latex haustũ, sociata pastũ
Mella locustis.

Cæteri tantum cecinere vatum,
Corde præsago, iubar affuturũ:
Tu qdẽ, mundi scel' auferentẽ
Indice prodis.

Non fuit vasti spacium per orbis
Sãctior quisquã genit' Ioãne,
Qui nefas sæcli meruit lauantẽ
Tingere lymphis.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cæli residẽs cacumẽ,
Toti' mũdi machinã gubernat
Trinus, & vnus. Amen.

℣. ℟. bre. & Hymnus, ad Laudes, vt in F. eiusdem. Lectio j.
Lectio S. Euangelij s̃m Lucam.
C. 1. FVit in diebus Hærodis Regis Iudææ, sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia; & vxor illius de filiabus Aaron, & nomen eius Elisabeth. Et reliqua.
Homilia S. Ambrosij Episcopi.

Docet nos scriptura diuina, non solum mores, in ijs qui prædicabiles sunt, sed etiam parentes oportere laudari: vt veluti transmissa immaculatæ puritatis hæreditas, in ijs quos volumus laudari, præcellat. Quæ enim alia intentio hoc loco Sancti Euangelistæ, nisi vt Sanctus Ioannes Baptista, nobilitetur parentibus, miraculis, moribus, munere passionis? Lectio ij. In Luc.

Sic etiam, Sãcti Samuelis mater Anna laudatur: sic Isaac à parentibus nobilitatem pietatis accepit, quam posteris dereliquit. Sacerdos itaque Zacharias, non solum sacerdos, sed etiam de vice Abia, idest, nobilis inter superiores seminè. Et vxor, inquit, eius, de filiabus Aaron. Lectio iij.

Non solum igitur à parentibus, sed etiam à maioribus, sancti Ioannis nobilitas propagatur, non sæculari potestate sublimis, sed religionis successione venerabilis: tales enim maiores habere debuit prænuncius Christi, vt non repente conceptam, sed à maioribus acceptam, & ipso infusam iure naturæ, prædicare fidem dominici videretur aduentus.

Ad Laudes, Capitulum.

Hier. 1.b

FActum est verbum Domini ad me dicens. Priusquam te formarem in vtero, noui te: & antequã exires de vulua, sanctificaui te; & Prophetã in gẽtibus dedi te. Ad Bñs. Aña. Nazaræus vocabit puer iste, vinum & siceram nõ bibet, & omne immũdũ nõ mãducabit, ex vtero matris suę. Oratio.

PRæsta quęsumus omnipotẽs Deus, vt familia tua per viã salutis incedat: & beati Ioannis præcursoris, cuius pręuenimus festum, hortamenta sectando; ad eum quem prædixit, secura perueniat, dominum nostrum Iesum Christum filium tuum; Qui tecum viuit & regnat in vnitate. Ad iij. Cap. Factum est. ℞. br. Fuit homo. ℣. Inter natos. Ad vj. Cap. Noli dicere, Puer sum, quoniam ad omnia, quæ mittam te, ibis: & vniuersa quæcunq; mandauero tibi, loqueris. Ne timeas à facie eorum, quia ego tecum sum, vt eruam te dicit Dominus. ℞. bre. Inter natos. ℣. Elisabeth.

Ad Nonam Capitulum.

Ecce dedi ℣ba mea ĩ ore tuo: ecce cõstitui te hodie sup gẽtes, & sup regna; vt euellas, & destruas, & dispdas, & dissipes, & ędifices, & plãtes. ℞. br Elisabeth. ℣ Iste puer.

F. NAT. S. IOANNIS BAPT. Die 24.

Dup. ma. Ad Vesperas. Caplm.

AVdite insulæ, & attendite ppli de lõge: dñs ab vtero vocauit me, de ventre matris meę recordat⁹ ẽ noĩs mei. Hy. (Isa. 49.a)

VT queãt laxis rẽsonarẽ fibris
Mira gestorũ famuli tuorũ,
Solue polluti labij reatum,
Sancte Ioannes.

Nuncius celso veniens Olympo,
Te prĩ magnũ fore nasciturũ,
Nomẽ, & vitę seriem gerendę,
Ordine promit.

Ille promissi dubius superni,
Perdidit prõptę modulos loqlæ,
Sed reformasti genitus peremptę
Organa vocis.

Ventris obstruso recubãs cubili,
Sẽseras regẽ thalamo manẽtẽ;
Hĩc parẽs nati meritis vterque
Abdita pandit.

Sit salus illi, decus, atq; virtus,
Qui supra cęli residẽs cacumẽ,
Toti⁹ mũdi machinã gubernat
Trinus & vnus. Amen.

℣. Fuit homo missus à Deo.
℞. Cui nomen erat Ioannes.

Ad Mag. Aña. Ingresso Zacharia templum domini, apparuit

ei

ei Gabriel angelus, stans à dextris altaris incensi. Oratio.

DEus, qui præsentē diē hono rabilē nobis in beati Ioānis natiuitate fecisti: da populis tuis spiritualiū gratiā gaudiorum; & omnium fidelium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per dñm.

Ad Matut. Inuit. Regē præcursoris Dominū, Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. Vt queāt. In j. Noct. Aña. Priusquā te formarē in vtero, noui te: & anteq̄ pgredereris, sctificaui te. ps. Beatus vir. 59. Aña. Ad oīa, q̄ mittā te, dicit dñs, ibis: ne timeas, & quæ mandauero tibi, loqueris ad eos. ps. Quare fre. 60. Aña. Ne timeas à facie eo℞, qa ego tecū sum, dicit Dominus. ps. Domine quid. 60. ℣. Fuit homo missus à Deo. ℟. Cui nomē erat Ioānes. Lect. j. Incipit lib. Hieremiæ Prophetæ.

C. 1 a VErba Hieremiæ, filij Helciæ de sacerdotibus q fuerunt in Anathoth, in terra Beniamin: quod factū est verbū domini ad eum in diebus Iosiæ, filij Amon, regis Iuda, in tertiodecimo anno regni eius. Et factum est in diebus Ioacim filij Iosiæ regis Iuda, usq; ad consummationem vndecimi anni Sedeciæ, filij Iosiæ regis Iuda, usque ad transmigrationem Hierusalem in mēse quinto. Et factū est verbū dñi ad me, dicēs. Priusq̄ te formarē ī vtero, noui te, & āteq̄uam exires de vulua, sanctificaui te, et pphetā in gentibus dedi te. ℟. j. Descēdit Angelus domini ad Zachariam, dicēs. Accipe puerū ī senectute tua: Et habebit nomē Ioannes Baptista. ℣. Iste puer, magnus coram Dño, nam & manus eius cū ipso est. ℣. Et ha. Lect. ij. Et dixi, A, a, a, dñe De⁹, ecce nescio loq, quia puer ego sū. Et dixit domin⁹ ad me: Noli dicere Puer sū, qm̄ ad oīa, q̄ mittā te, ibis, & vniuersa q̄cūq; mādauero tibi, loqueris. Ne timeas a facie eorū, qā tecū ego sū, vt eruā te dicit dñs. Et misit dñs manū suam: & tetigit os meū, & dixit ad me: Ecce dedi verba mea ī ore tuo: ecce cōstitui te hodie sup gētes, & sup regna; vt euellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, & ædifices, & plātes. ℟. ij. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ dicēs. Nascet tibi filius: nomē ei⁹ Ioannes vocabit: Et multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. ℣. Erit enim magn⁹ coram dño, uinum, & siceram non bibet. Et. Lect. iij. Tu ergo accinge lumbos tuos, & surge, & loquere ad eos, oīa q̄ ego

ꝓcipio tibi. Ne formides à facie eorũ: nec enĩ timere te faciã vultum eoꝝ. Ego q̃ppe dedi te hodie in ciuitatẽ munitã, & in columnã ferream, & ĩ murum ęreũ super omnẽ terrã, regibus Iuda, principibus eius, & sacerdotibus, & omni populo terrę. Et bellabunt aduersum te, & nõ ꝑualebũt: q̃a ego tecum sum, ait dñs, vt liberem te. ℟.iij. Innuebãt pr̃i eius quẽ vellet vocari eũ, & postulãs pugillarẽ scripsit dicẽs. Ioãnes est nomen eius. ℣. Apertũ est os Zacharię, & prophetauit dicẽs. Ioã. ℣. Gl̃ia. Ioã. In ij. Noct. Añа. Misit dñs manũ suã, & tetigit os meũ: & prophetã in gentibus dedit me domin⁹. ꝑs. Quum inuocarem. 125. Añ. Ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce cõstitui te super gentes & regna. ꝑs. Verba mea. 60. Añа. Dñs ab vtero vocauit me, de ventre matris meę recordatus est nominis mei. ꝑs. Domine dominus noster. 61. ℣. Inter natos mulieꝝ, nõ surrexit maior. ℟. Ioãne Baptista. Lect. iiij. Sermo Sãcti Augustini Episcopi.

De sãctis. 20. IN alijs sc̃tis, & electis Dei nouim⁹ illũ diẽ coli, quo illos post cõsũmationẽ laborũ, & deuictũ triũphatũq; mũdũ, ĩ ꝑpetuas ęternitates, pręsens hęc vita parturijt. In alijs cõsũmata vltimi diei merita celebrantᷓ: ĩ hoc, etiã prima die, ipsa Ioãnis initia cõsecrantᷓ. ¶ Hac absq; dubio causa, q̃a ꝑ hũc, dñs aduẽtũ suũ, ne subito insperatũ hoĩes nõ agnoscerẽt, voluit esse testatũ. Ioãnes aũt figura fuit veteris testamẽti, & in se ꝑtulit formã legis; & ideo pręnunciauit Saluatorẽ, sicut lex gr̃am ꝑcucurrit. ℟.iiij. Priusquam te formarem in vtero, noui te, & antequã exires de ventre, sanctificaui te: Et prophetam in gentibus dedi te. ℣. Posui te in lucẽ gentiũ, vt sis salus mea vsq; ad extremũ terrę. Et. Lect. v. Quod aũt nondũ natus, de secreto materni vteri ꝓphetauit, & expers lucis, iam testis est veritatis: hoc est intelligendũ, ꝙ latens sub velamine, & carne literę, & redemptorẽ mundo spiritu prędicauit; & nobis dominũ Deũ nostrũ, de quodam legis vtero proclamauit. ¶ Ergo q̃a Iudęi errauerũt à ventre, id est à lege: q̃ Xp̃o grauida erat errauerũt à vẽtre, loquuti sunt falsa. Ideo hic venit in testimonium, vt testimoniũ ꝑhiberet de lumĩe. ℟.v. Fuit homo missus à Deo, cui nomẽ erat Ioannes. Hic venit in testimoniũ, vt testimoniũ ꝑhiberet de lumine, et pararet dño plebem

bē pfectā. ℣. Erat Ioannes in deserto, prędicans baptismum pęnitentię. Hic venit in testi. Lect. vj.
Quòd autem Ioannes in carcere constitutus, ad Christū discipulos suos destinauit, lex ad Euangeliū transmisit: quę lex iuxta typū Ioannis, quasi ignorātię clausa carcere, in obscuro & ī occulto iacebat, & Iudaicę cęcitatis sensus, intra literam tenebatur inclusus.
¶ De hoc, beatus Euāgelista proloquitur, ille erat lucerna ardens, & lucēs; id est spiritus sancti igne succēs⁹, vt mūdo ignorātię nocte possesso, lumē salutis ostēderet, et quasi īter dēsissimas delictoꝝ tenebras, splēdidissimū iustitię solē, lucis suę radio dmōstraret, ꝗ̄ seipso dicēs. Ego vox clamātis ī deserto.
℟. vj. Elisabeth Zacharię magnū virum genuit, Ioannē Baptistam precursorem dñi: Qui viam dño pręparauit in eremo. ℣. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes. Qui. ℣. Gloria. Qui.
In iij. Noct. Aña. Posuit os meū dñs, quasi gladium acutum, sub vmbra man⁹ suę protexit me. ps. Dñe quis habitabit. 71. Aña. Formans me ex vtero seruum sibi dicit dñs, Dedi te in lucem gentiū, vt sit sal' mea, vsq; ad extremum terrę. ps. Dñe in virtute. 73. Aña. Reges videbūt, & cōsurgent principes, & adorabūt dñm Deū tuū, qui te elegit. ps. Benedicam dominū. 77. ℣. Elisabeth Zachariæ magnū uirū genuit. ℟. Ioānem Baptistā pcursorē dñi. Lect. vij.
Lectio S. Euangelij sm Lucam.
Elisabeth impletum est tēp⁹ pariēdi, & peperit filium: & audierunt vicini, & cognati ei⁹, qa magnificauit domin⁹ mīam suā cū illa, & cōgratulabanī ei. Et rel. C. 1.
Homilia S. Ambrosij Episcopi.
Peperit filium Elisabeth, & congratulabantur vicini. Habet sanctorum editio lętitiā plurimorū, qa cōmune est bonū. Iustitia enī cōmunis est uirtus: & ideo in ortu iusti, futurę vitæ īsigne pręmittitur, & gratia sequuturæ uirtutis, exultatione uicinorum pręfigurātę signatur. Pulchrè autem, tempus quo fuit in utero Propheta, describitur, ne Mariæ præsentia taceaī, sed tempus siletur īfantię, eo ꝙ præsentia domini, matris in vtero roboraī, qui infantię impedimēta nesciuit. Et ideo in Euāgelio nihil super eo legimus, nisi ortum eius, & oraculum, exultationem in utero, & uocē in deserto. In Luc.
℟. vij Præcursor dñi venit, de quo

ipse testatur. Nullus maior inter natos mulierum Ioanne Baptista ℣. Hic est enim propheta, & plusquam propheta, de quo Saluator ait. Nullus maior inter natos mulierum Ioanne Baptista. Lec. viij. Neq; enim ullam infantiæ sensit ętatem, qui supra naturā, supra ętatem, in utero situs matris, à mensura perfectę cępit ętatis plenitudinis Chr̄i. Mirè sanctus Euāgelista p̄mittendū putauit, quòd plurimi, infantem patris nomine Zachariam appellandum putarunt, ut aduertas, matri non nomen alicuius displicuisse degeneris, sed id ei sancto infusum spiritu, quod ab Angelo, ante, Zachariæ fuerat prænunciatum. Et quidem ille mutus intimare vocabulum filij nequiuit vxori, sed per ꝓphetiam didicit Elisabeth, quod non didicerat à marito.

℟. viij. Hic est pręcursor dilectus, et lucerna lucens ante dominum: Ipse est enim Ioannes, qui uiam domino pręparauit in eremo, sed & agnum Dei demonstrauit, & illuminauit mētes hoīum. ℣. Ipse p̄ibit ante illū, ī spū & ℣tute Helię. Ipse. ℣. Gloria. Ipse. Lectio ix. Ioannes, inquit, est nomen eius: hoc est, non ei, nos nomē imponimus, quia iam à Deo nomen accepit. Habet uocabulum suum, qđ agnouimus, non quod elegimus. Habent hoc merita sanctorum, vt à Deo nomen accipiant. Sic Iacob Israel dicit quia Deum vidit. Sic dominus noster, Iesus nominatus est antequàm natus, cui nō Angelus, sed pater nomen imposuit. Vides, Angelos, quæ audierint, non quæ vsurpauerint, nunciare. Nec mireris, si nomen mulier quod nō audiuit, asserit, quoniam Spiritus ei sanctus, qui Angelo mandauerat, reuelauit.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Elisabeth Zacharię magnū virum genuit, Ioanē Baptistam pręcursorem Domini. Antiphona. Innuebant patri eius, quem vellet vocari eum, & scripsit dicens: Ioannes est nomen eius. Aña. Ioannes vocabitur nomen eius, & in natiuitate eius multi gaudebunt. Aña. Inter natos mulierum non surrexit maior Ioanę Baptista. Aña. Tu puer, propheta Altissimi vocaberis, p̄ibis ante dominū parare vias ei⁹. Cap. Audite Insulę. Hym.

Plusquā prophetæ, virginis,
Præconis, & prędnuncij
Verbi Dei, festiuitas
Iucunda nobis aduenit.

Declinet.

Declinet insolentium.
Vt ciuium commercia,
Primis in annis abdita,
Ad antra, lętus conuolat.
Non carnium, nec piscium,
Illi dapes lautissimæ,
Sed mella syluis edita,
Famem, & locustę subleuant.
Non uina quærit feruida,
Sed fontium perfrigidas
Aquas, ferarum pellibus
Sanctos & artus contegit.
Te nūc redemptor q̄s. Vt ipsius.
℣. Iste puer, magnus coram dn̄o.
℟. Nā & manus eius, cū ipso est.
Ad Bn̄s. Antiphona. Apertum est os Zachariæ, & prophetauit, dicens: Benedictus Deus Israel.
Ad iij. Cap'm. Audite insulæ.
℟. bre. Fuit homo Missus à Deo.
℣. Cui nomē erat Ioannes. Miss' a Deo. ℣. Inter natos Ad vj. Cap.
Posuit os meū quasi gladiū acutū in vmbra man' suę ꝓtexit me: & posuit me quasi sagittā electā.
℟. bre. Inter natos mulierum. Non surrexit maior.
℣. Ioāne Baptista. Non surrexit.
℣. Elisabeth Zacharię Ad ix. Cap.
Dedi te in lucem gentiū, vt sis salus mea vsque ad extremū terræ.
℟. bre. Elisabeth Zachariæ, Magnū virū genuit.
℣. Ioannem Baptistā pręcursorē domini. Magnum. ℣. Iste puer.
Ad Vesperas ult. p̄s. Super flumina. 121. Hymnus. Vt Queant.
℣. Iste puer. Ad Mag. Añā. Puer qui nat' est nobis, plusquā ꝓpheta est; Hic ē enī de quo Saluator ait: Inter natos mulierum, non surrexit maior Ioanne Baptista.
De oct. S. Ioānis Baptistę. Lect. j. Die 25.
Sermo Sācti Maximi Episcopi.
Solennitates nobis diuersorū martyrum, fratres charissimi, vitæ præsentis occasus, & suscepta ab eis pro nomine Christi passio, consecrauit. Beatus vero Baptista Ioannes, cuius nunc festiuitate lætamur, cœlestia mundo gaudia, sterili ab vtero hodie natus inuexit. Et illi quidem indubitata iam gloria, regnantem confessi sunt Dei filium: hic autem, & nasciturum Dominum prophetalis spiritus illuminatione pręuidit, & natum, priuilegio gratię singularis ostendit. Lect. ij. In Nati. Ioan. Bapt.
Intantum aūt in beato Ioanne spiritualis pręfulsit electio, vt ante mereretur annunciare dominum, quàm nascendi initium, vel linguā, qua annunciare posset, acciperet. Deniq; Elisabeth illa vet' mulier, & noua mater, q̄ ante par-

partum suum, de futuri filij lætabatur officio, venienti ad se beatæ Mariæ, in ipso occursu salutationis, ait. Ecce ex quo facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio infans in vtero meo. Lectio iij.

Quid est hoc miraculi, fratres, q̃ tantorum nouitas gaudiorum, vt habere se in vtero Elisabeth testaretur infantem, qui necdum semetipsum sentiens, dominicum iam sentiret aduentum. Verè puer iste omnium beatissimus paruulorũ, qui intra viscera materna adhuc conclusus, adesse Saluatorẽ mundi, quia necdum sermone poterat, prophetico gaudio reuelauit.

Die 26. F. SS. IOAN. ET PAVLI MART. Semi. Ad Vesperas. Cap.

1. Pet. 1. a. Charissimi: Gratia vobis & pax, adimpleatur in cognitione Dei, & Christi Iesu Dñi nostri. Hymnus. Sanctorum meritis. 132 ℣. Lętamini. Ad Magnificat. Antiphona. Astiterunt iusti ante dominum, & ab inuicem non sunt separati, calicem Domini biberunt, & amici Dei sunt appellati. Oratio.

Quæsumus omnipotẽs Deus, vt nos geminata lætitia hodiernæ festiuitatis excipiat: quæ, de beatorum Ioannis & Pauli glorificatione procedit; quos eadem fides, & passio, verè fecit esse germanos. Per dominum nostrum. Lectio j.

Ioannes & Paulus fratres, Romani, quum facultatibus à Constantia Constantini filia, cui piè fideliterque seruierant, sibi relictis, Christi pauperes alerent; à Iuliano Apostata, in numerum familiarium suorum inuitati, liberè negauerunt, se apud eum esse velle, qui Iesu Christi vestigijs non inhæreret, sed ab eo defecisset.

℟. j. Isti sunt duo viri misericordię, qui assistũt ante dominum, Dñatorem vniuersę terræ. ℣. Isti sunt duę oliuę, & duo candelabra lucẽtia antẽ dñm. Dñatorem. Lect. ij.

Quibus ille impio furore cõcitatus, ad deliberandum decem dies prǽfinit, vt nisi ad eam diem ei adhęrere, & Ioui sacrificare, relicta Chr̃i religione cõstituerĩt, sibi moriẽdũ esse certò sciãt. Qui quũ hęc audisset, nihil à ꝓposito deterriti, magis se ad charitatis ardorẽ excitati, sibiipsis consulere cogitarũt.

℟. ij. Isti sunt sancti, q pro Christi amore minas hoĩum cõtẽpserũt, Sancti martyres, in regno cœlorũ exultant cum angelis. ℣. O quàm

præciosa

ptiosa est mors sctõrũ, qui assiduè assistũt ante dominũ, & ab inuicẽ nõ sunt separati. Sancti Lect. iij.

Quamobrem intra illud tempus, ea bona, quæ sibi reliqua fuerant, post multa pietatis in pauperes of ficia, distribuerũt pauperibus, quo expeditiores, omni re terrena desti tuti, ad Dñm migrare possent, & plures iuuarent, à qb' post mortẽ in æterna tabernacula reciperẽtur. ℟. iij. Hæc est vera fraternitas, quæ nunquã potuit violari certamine, qui effuso sãguine sequuti sũt Do minũ: Contemnẽtes aulã regiam, peruenerunt ad regna cœlestia. ℣. Ecce quam bonum, & quam iucundum habitare fratres in vnum. Cõtemnentes aulã. ℣. Glia. Contemnentes aulam. Lect. iiij.

Die decima, sicuti statutũ fue rat, Terentianus prætoriæ cohortis præfectus ad eos mittit, secũ afferens Iouis effigiẽ, vt si qua rõne posset, eam venerarentur, eis que Imperatoris mãdatum exponit, vt nisi Ioui cultum adhibeant, aliosque ritus, ac legem sequãtur, statim moriantur. Lectio v.

Illi, vt erãt orãtes, rñderũt, se pro Christi fide, quẽ Deũ mẽte, & ore venerabant, nõ dubitanter mortem subituros. At Terentianus ve ritus, ne si publicè interficerẽtur, populus cõmoueretur, domi vbi tunc erant, abscissis eorum capitibus, sexto Calendas Iulij secretò eos sepeliendos curauit. Lect. vj.

Quũ autẽ eorũ mortẽ celare vellet, rumorem sparsit, Ioannem & Paulũ in exilium eiectos esse. Verum eorum mors à spiritibus immũdis, qui multorum corpora vexabãt, peruulgata est, in quib' Terentiani filius, & ipse oppressus à dæmone, ad sepulcrum martyrũ perductus, liberatus est: quo miraculo, & is in Christum credidit, et eius pater Terentianus. Lect. vij.

Lectio S. Euãgelij sm Matthæũ.

In illo tpe: Loquẽte Iesu ad turbas, ecce Mater eius, & fratres stabãt foris, quærẽtes loq ei. Et rel. c. 12. d

Homilia sancti Gregorij Papæ.

Sancti Euangelij, fratres charissimi, breuis ẽ lectio recitata, sed mãgnis mysteriorũ ponderibus grauida. Iesus enim, conditor & redẽptor nr̃, matrem se nosse dissimulat, & q̃ ei mr̃ sit, & q ꝓpinq, nõ ꝑ cognationẽ carnis, sed per coniũctionẽ spirit' designat, dicẽs. Quæ ẽ mr̃ mea, & qui fratres mei? Quicũq; enim fecerit volũtatẽ patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, & soror, & mater est. Lec. viij.

Quid

Quid nobis his verbis, qd aliud ĩnuit, nisi, q obſequẽtes iuſſionib' ſuis multos ex gentilitate colligit, & Iudeã, ex cui' carne eſt genitus, nõ cognoſcit? Sed quũ is, q volũtatem patris fecerit, ſoror, & frater dr̃, pp vtrũq; ſexũ, q ad fidẽ colligit, mirum nõ eſt; mirãdum vero valde eſt, qũo etiam mater dicat: fideles enim Diſcipulos, fratres vocare dignatus eſt, dicens. Ite nunciate fratribus meis. Lectio ix.

Qui ergo frater dñi fieri, ad fidẽ veniẽdo, potuerit, q̃rendũ eſt, qũo ẽt & mr̃ eſſe poterit. Sed ſciendũ nobis eſt, qa q Chr̃i ſoror, & frater eſt credẽdo, efficitur mater p̃dicãdo; quaſi enĩ parit Dñm, q eum cordi audiẽtis infundit: & mater ei' prędicãdo efficitur, ſi per eius vocem, amor dñi ĩ proximi mẽte gñatur.

Ad Laud. & p Hor. Añ. Paul' & Ioãnes dixerũt Iuliano: qa reliqſti religionẽ virtutib' plenã, à ſocietate tua nos oĩno ſubtraximus. Añ. Paul', & Ioãnes dixerunt Iuliano: nos vnũ Deũ colĩm', q fecit cœlũ, & terrã. Añ. Ioãnes & Paul' agnoſcẽtes tyrãnidẽ Iuliani, facultates ſuas pauperibus erogare cęperũt. Añ. Sãcti ſpũs, & aĩæ iuſtoꝝ, hymnũ dicite Deo. Añ. Ioãnes, & Paulus dixerunt Terentiano: ſi tu' dominus eſt Iulianus, habeto pacem cũ illo; nobis ali' nõ eſt, niſi dñs Ieſus Chriſt'. Cap. Chariſſimi: Grã. Hy. Rex glioſę. 134. ℣. Exultabũt.

Ad Bñs. Añ. Iſti sũt ſancti, qui pro Xp̃i amore minas hoĩum cõtẽpſerũt: Sãcti martyres ĩ regno cęlorũ exultãt cũ angelis. O quã pretioſa eſt mors ſanctorũ, qui aſſiduè aſſiſtunt ante Dominum, & ab inuicem non ſunt ſeparati. Ad iij. Cap. Chariſſimi: Gratia. ℟. br. Lætamini. ℣. Exultent. Ad vj. Capitulum.

Miniſtrate in fide veſtra virtutẽ: in virtute autem ſcientiã, in ſcientia autem abſtinentiam, in abſtinentia autem patientiã, in patientia autem pietatem, in pietate aũt amorẽ fraternitatis, in amore autẽ fraternitatis, charitatẽ. ℟. br. Exultent. ℣. Iuſti autem. Ad ix. Capl̃m.

Hęc ſi vobiſcũ adſint, & ſuperent: nõ vacuos, nec ſine fructu vos cõſtituẽt, ĩ Dñi nr̃i Ieſu Chr̃i cognitione. ℟. brc. Iuſti. ℣. Exultabũt.

Ad Veſp. vlt. p̃s. Credidi. 117. Cap. Chariſſimi: Gratia. Hym. Sanctorum meritis. 132. ℣. Exultabunt.

Ad Mag. Añ. Iſti sũt duę oliuę, & duo cãdelabra lucẽtia ante dñm: habẽt poteſtatẽ claudere cęlũ nubibus, & aperire portas eius; quia linguę eorũ, claues cęli factę ſunt.

De

Die 27. De octaua sancti Ioannis.
Si in diē sequ. cadet Dñica, hac die in prima, & secūda Lectione legit lectio sequ. diei diuisa, videlicet. Sermo S. Ioannis Chrysostomi. Nam in tertia legēt homilia vig. Et lectiones sequentes videlicet. Sermo sancti Basilij, legentur in primo Nocturno Octauę. Lect. j.

Sermo sancti Basilij Episcopi.

In ps. 28. Vox dñi super aquas. Qualis vox? super quas aquas? Velut prophetiā accipiamus, qđ dictū est. Memineris Ioannis, qui interrogatus à Iudæis, quis es tu? quod responsum dabimus ijs, qui miserunt nos? respondit. Ego vox clamātis in deserto. Igitur vox domini est Ioannes, Angelus à Deo missus ante faciem domini, vt pararet dño plebem pfectā. Lect. ij.

Hæc igitur vox super aquas erat sup Iordanē, in quo baptizabat, prædicās pęnitentię baptismum: & non solū in Iordane, sed etiam in Ennon prope Salem, quia aquę multæ erant illic. Igitur vox Dñi super aquas, Ioannes est super baptisma. Illic etiam Deus maiestatis intonuit. Venit enim vox dè cęlo, dicens. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi cōplacui. Le. iij.

Tunc etiam dñs super aquas multas dignatus est descendere in baptisma Ioannis, vt cōpleret omnē iustitiā, q̄ in lege est. Vox Domini in virtute: aufert enim debilitates populi, per pęnitentiæ baptismū, per ipsum baptizans in aqua ad pęnitentiam. In virtute est vox dicens: Pœnitentiam agite, appropinquauit enim regnū cęlorū, & facite fructus dignos pęnitentiæ.

Pro commem. S. Leonis Papæ, & Confess. Oratio. Auxilium. 135. Die 28.

De Oct. S. Ioannis Baptistæ. Lec. j.

Sermo S. Ioannis Chrysostomi.

Certè Iudæos magis alliciebat, quum in Ioāne magnū illū Heliā cernerēt, atq; in illi⁹ beati recordationē ex his quę tum cernebant, deducerent: immo verò ī maiorē etiā stuporē. Si qdē ille in vrbib⁹, & ī ædib⁹ pascebat: hic verò ab ipsis īcunabilis, ī eremo semper inhabitauit. ¶ Oportebat enī p̄cursorē illi⁹, q oīa vetera dissoluturus erat, puta, maledictionē, dolorē, laborē, atq; sudorē, aliqua & ipsū muneris hui⁹ symbola gestare, & supiora illa cōdēnatione esse. Itaq; nō in sudore faciei suæ panē comedit, sed angelicā quādam vitā, mortali in carne præ se tulit. (Mat. ho. 10.)

Pro commem. S. Leonis. Lect. ij.

Leo secūd⁹, Sicul⁹, diuinis & humanis

nis literis erudit⁹, Pōtifex maxim⁹ creat⁹, acta sextę synodi cōfirmauit. Superbiā Epōrū Rauēnatum fregit. Statuit p̄terea, vt ī missæ sacrificio, osculum pacis populo daretur. Psalmos, & hymnos, ad meliorē concentum reduxit. Incredibili pietate vir fuit, qui inopiā indigentium, opera, labore, & consilijs subleuabat. Præfuit Ecclesiæ menses decem, dies decem & septem. Obdormiuit in domino quarto Calendas Iulij. Sepultus est in Basilica Sancti Petri.

Pro commem. Vigiliæ. Lectio iij.

Lectio S. Euangelij s͡m Ioannem.

C.21. IN illo tempore: Dixit Iesus Simoni Petro. Simon Ioānis diligis me plus his? Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

In Io. tract. 123. Redditur negationi trinæ, trina confessio, ne minus amori lingua seruiat, quàm timori, & plus vocis elicuisse videatur mors imminēs, quàm vita pręsens, & sit amoris officium; pascere Dominicum gregem, si fuit timoris indicium negare pastorem. Qui hoc animo pascunt oues Christi, vt suas velint esse, non Christi: se conuincuntur amare, non Christum.

Pro commemoratio. eiusdē vig. Oratio. Cōcede quæsumus. 128.

F. SS. APOS. PETRI ET PAVLI Du-
Dup. ma. Ad Vesp. Cap.

MIsit Herodes Rex manus, vt affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Iacobum fratrem Ioannis gladio: videns autem, q̄a placeret Iudæis, apposuit apprehendere, & Petrū. Hymnus. Act. 12.

AVrea luce, & decore roseo,
Lux lucis oē p̄fudisti sęculū,
Decorans cęlos inclyto martyrio,
Hac sacra die, quæ dat reis veniā.
Ianitor cęli, doctor orbis pariter,
Iudices sęcli, vera mundi lumina,
Per crucē alter, alter ēse triūphās,
Vitæ senatum laureati possident.
Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas, atque iubilatio,
In vnitate, cui manent imperia
Per infinita sęculorū sęcula. Amē.

℣. Petr⁹ apl's, et Paul⁹ doctor gētiū.
℟. Ipsi, nos docuerūt legē tuā dn̄e.

Ad Mag. An̄. Tu es pastor ouium, princeps Apostolorū, tibi traditæ sunt claues regni cœlorum. Oro.

DEus, q hodiernā diē, Aploꝝ tuorū Petri & Pauli martyrio cōsecrasti: da Ecclīæ tuæ, eorū in oībus sequi p̄ceptū; p quos religionis sumpsit exordium. Per do.

Ad

Ad Matut.Inu. Tu es pastor ouiū princeps Apostolorum: Tibi tradidit Deus claues regni cœlorum. ps. Venite. Hym. Aurea luce. In j.Noct.Aña. Simon Petre, antequam de naui vocarem te, noui te, & super plebē meā principē te cōstitui. ps.Cęli enarrant.72.Aña. Si diligis me Simon Petre, pasce oues meas: & aīam tuam pone ꝑ ouibus meis. ps.Bñdicam.77.Añ. Dñe tu nosti, qa amo te, & si oportuerit me mori tecū, nō te negabo ps.Eructauit.82.✝.In oēm. Lec.j.

De Actibus Apostolorum.

c.3.a Petrus, & Ioannes, ascendebant in tēplū ad horā orōnis nonā. Et qdā vir, qui erat claudus ex vtero matris suæ, baiulabatur: quē ponebāt quotidie ad portam tēpli, quæ dicitur Speciosa; vt peteret eleemosynā ab introeuntib' in tēplū. Is quum vidisset Petrū & Ioānē, incipiētes introire in tēplū, rogabat vt eleemosynā acciperet. ℟.j.Simon Petre, antequā de naui vocarem te, noui te, et super plebē meā principē te cōstitui: Et claues regni cęlorū tradidi tibi. ✝. Quodcunq; ligaueris super terram, erit ligatū & in cęlis: & quodcunq; solueris super terram, erit solutum & in cœlis. Et claues regni. Lectio ij.

Intuens autem in eum Petrus cū Ioanne, dixit. Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petr' autem dixit: Argentum et aurum nō est mihi, quod autem habeo, hoc tibi do. In nomine Iesu Christi Nazareni, surge, & ambula. Et apphēsa manu ei' dextera, alleuauit eū. ℟.ij Si diligis me Simon Petre, pasce oues meas. Dñe tu nosti, quia amo te: Et animam meam pono ꝑ te. ✝. Si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Et. Lectio iij.

Et ꝓtinus consolidatæ sunt bases ei', & plātę: & exiliēs stetit, & ambulabat, & ītrauit cū illis in tēplū, ambulās, & exiliēs, & laudās Deū. Et vidit eū oīs pplus ambulātē, & laudantē Deum. Cognoscebant autem illum, quoniam ipse erat, q ad eleemosynam sedebat ad Speciosā portā tēpli, & repleti sūt stupore & extasi, ī eo qđ ꝯtigerat illi. ℟.iij.Tu es Petrus, & super hāc petram ędificabo Ecclesiam meā, & portę inferi non præualebunt aduersus eam: Et tibi dabo claues regni cęlorū. ✝. Quodcunque ligaueris super terram, erit ligatum & in cœlis: & quodcunq; solueris super terram, erit solutum & in cęlis. Et tibi dabo. ✝.Gloria. Et tibi.

In ij. Noct. Aña Dñe, si tu es, iube me venire ad te sup aquas. ps. Oēs gentes. 83. Antiphona. Beatus es Simon Bar iona, quia caro, & sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus, qui est in cœlis. ps. Exaudi Deus deprecationem. 87. Antiph. Ego pro te rogaui Petre, vt non deficiat fides tua, & tu aliquando conuersus, confirma fratres tuos. ps. Exaudi Deus orationem. 88. ℣. Constitues eos. Lectio iiij.

Sermo Sancti Leonis Papę.

De Nat. Apost. Petri & Pauli.

Omnium sanctarum solēni tatū, dilectissimi, tot⁹ mūdus est particeps, & vnius fidei pie tas exigit, vt qcquid pro salute vni uersorū gestū recolit, cōib⁹ vbiq; gaudijs celebret. ¶ Veruntñ hodierna festiuitas, pręter illam reue rentiā, quā toto terrarū orbe promeruit, speciali & propria nr̃æ vrbis exultatione, veneranda est, vt vbi pcipuorū Aplorū glorificatus est exitus, ibi ī die martyrij eo℞ sit lętitię principat⁹. Isti enī sunt viri, p quos tibi Euāgeliū Xpi, Roma, resplēduit, & quę eras magistra erroris, facta es discipula veritatis. ℟. iiij. Dñe, si tu es, iube me venire ad te super aquas. Et extendens Iesus manū, appręhendit eū, & dixit: Modicę fidei, quare dubitasti? ℣. Quumque vidisset ventum validū venientē, timuit; & quū cępisset mergi, clamauit dicēs: Domine saluū me fac. Et extendens. Lec. v.

Isti sunt patres tui, veriq; pastores, qui te regnis cęlestib⁹ inserendam, multo meli⁹, multoq; felici⁹ cōdiderūt, quam illi, quorū studio, pri ma męnium tuorū fundamēta locata sunt: ex quibus, is q tibi nomē dedit, fraterna te cęde fœdauit. ¶ Isti sunt enim, q te ad hanc gloriam prouexerūt, vt gēs sancta, popul⁹ electus, ciuitas sacerdotalis & regia, p sanctā beati Petri sedē, caput totius orbis effecta, latius pręsideres religiōe diuina, quàm dñatione terrena. Quāuis enī multis aucta victorijs, ius imperij tui, terra mariq; protuleris, minus tñ est, quod tibi bellicus labor subdidit, quam qđ pax Christiana subiecit. ℟. v. Surge Petre, & indue te vestimentis tuis; accipe fortitudinem ad saluādas gētes: Quia ceciderūt catenę de manibus tuis. ℣. Angel⁹ Domini astitit, & lumē refulsit in habitaculo carceris, percussoque latere Pętri excitauit eum, dicens: Surge velociter. Quia. Lectio vj.

Deus nāq; bon⁹, & iustus, & ops, qui misericordiā suā humano generi nunquam negauit, nobis etiā

hos beatos Apl̃os, & martyres, in hac vrbe pro custodia collocauit, oẽsque in commune mortales, ad cognitionẽ suã, abundãtissimis sp bñficijs erudiuit. ¶ Volũtariam errãtiũ cęcitatẽ, & ꝓcliuẽ in deteriora nequitiã, secretiore consilio, & altiore pietate miserat⁹ est, mittẽdo scilicet verbũ suũ æquale sibi, atque coęternũ, qđ caro factũ, ita diuinam naturã naturę vniuit humanę, vt illi⁹ ad infima inclinatio, nr̃a fieret ad summa ꝓuectio. ℟. vj. Tu es pastor ouiũ Princeps Apostolorum, tibi tradidit Deus omnia regna mundi: Et ideo traditæ sunt tibi claues regni cęlorum. ℣. Quodcunq; ligaueris sup terrã, erit ligatũ & in cęlis: & quodcũq; solueris super terrã, erit solutũ & in cœlis. Et ideo. ℣. Gl̃ia. Et ideo. In iij. Noct. Añ. Angelus Domini astitit Petro, & lumẽ refulsit in habitaculo carceris, pcussoq; latere eius excitauit eum. p̃s. Confitebimur. 93. Añ. Surge Petre, & indue te vestimentis tuis, accipe fortitudinẽ tuam ad saluandas gẽtes. p̃s. Dñs regnauit exultet. 101. Añ. Nunc scio verè, qa Dñs misit Angelũ suum, & liberauit me. p̃s. Dominus regnauit irascantur populi. 103. ℣. Nimis hono. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sm̃ Matthęũ.

IN illo tempore: Venit Iesus in partes Cæsaræ Philippi, & interrogabat Discipulos suos dicẽs. Quem dicunt homines esse filium hominis? Et reliqua. C. 16. b

Homilia S. Hieronymi p̃sbyteri. In Matt.

Pulchrè interrogat: Quem dicũt homines esse filium hominis? qa qui de filio hominis loquunt̃ homines sunt: q vero diuinitatẽ eius intelligũt, nõ homines, sed dij appellantur. At illi dixerunt. Alij Ioãnẽ Baptistã, alij autem Heliã. Miror quosdã interpretes, causas errorũ inquirere singulorũ, & disputationẽ longissimã texere, quare Dñm nostrum Iesum Christũ, alij Ioannẽ putauerint, alij Heliã, alij Hieremiã, aut vnũ ex prophetis: quũ sic potuerũt errare in Helia, & Hieremia, qũo Herodes errauit in Ioanne, dicens. Quem ego decollaui Ioannem, ipse surrexit à mortuis, & virtutes operant̃ in eo. ℟. vij. Ego pro te rogaui Petre, vt nõ deficiat fides tua: Et tu aliquando cõuersus, cõfirma fratres tuos. ℣. Caro et sãguis nõ reuelauit tibi sed pr̃ me⁹, q est ĩ cęlis. Et Le. viij. V os autẽ quẽ me esse dicitis? Prudens lector attẽde, ꝙ ex cõsequẽtib⁹, textuq; sermonis, ap̃li, nequaquam

quã homines, sed dij appellãtur. Quum enim dixisset, Quẽ dicunt homines esse filium hominis? subiecit. Vos autem quem me esse dicitis? Illis quia homines sunt humana opinantibus, vos qui estis dij, quẽ me esse existimatis? ℟.viij. Quẽ dicũt hoĩes esse filiũ hominis? dixit Iesus Discipulis suis. Respõdẽs Petrus, dixit: Tu es Christus filius Dei viui. Et ego dico tibi, qa tu es Petrus, & super hanc Petrã ædificabo Ecclesiam meam. ℣. Beatus es Simon Bar iona, qa caro & sãguis nõ reuelauit tibi, sed pr̃ meus, q est in cęlis. Et ego. ℣. Gloria. Et ego. Lect. ix.

Petrus ex persona omnium Apostolorum profitetur. Tu es Christus filius Dei viui. Deum viuum appellat, ad distinctionẽ coꝝ deorũ q putãtur dij, sed mortui sũt. Respondens autẽ Iesus, dixit ei. Beatus es Simon Bar iona. Testimonio de se apl'i reddidit vicem. Petr' dixerat. Tu ẽs Chr̃s fili' Dei viui: mercedẽ recepit vera ꝯfessio. Ad Laud. & per Hor. Añа. Petrus, & Ioannes, ascendebant in templum ad horam orationis nonã. Añа Argẽtũ, & aurũ nõ est mihi, quod aũt habeo, hoc tibi do. Añ. Dixit Angelus ad Petrũ. Circunda tibi vestimentũ tuũ, & sequere me. Añ. Misit dñs Angelũ suum, & liberauit me de manu Herodis: Añа. Tu es Petrus, & super hanc petram ędificabo Ecclesiãmeam. Cap. Misit Herodes Rex. Hym.

Apostolorum passio
Diem sacrauit sęculi,
Petri triumphum nobilem,
Pauli coronam præferens.
Primus Petrus Apostolus,
Nec Paulus impar gratia,
Electionis vas sacræ
Petri adęquauit fidem.
Verso crucis vestigio,
Simon honorem dans Deo,
Suspensus ascendit, dati
Non immemor oraculi.
Pręcinctus, vt dictum est, senex,
Et eleuatus ab altero,
Quo nollet, iuit, sed volens
Mortem subegit asperam.
Prodire quis mundum putet,
Concurrere plebem poli,
Electa gentium caput,
Sedes magistri gentium?
Te nunc Redemptor quæsumus,
Ipsorum vti consortio
Iungas precantes seruulos
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Petrus Apostolus, & Paulus doctor gentium.
℟. Ipsi nos docuerũt legẽ tuã Dñe:

Ad Bñs. Aña. Quodcunque ligaueris super terrã, erit ligatum & in cęlis: & quodcunq; solueris super terram, erit solutum & in coelis, dicit Dñs Simõi Petro. Ad iij. Ca. Misit Herodes Rex. ℟. bre. In omnẽ. ℣. Constitues. Ad vj. Cap. Petrus seruabatur ĩ carcere, oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deũ, ꝓ eo. ℟. br. Cõstitues. ℣. Nimis. Ad ix. Cap. Petrus ad se reuersus, dixit. Nunc scio verè, quia misit Dominus Angelum suum, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. ℟. bre. Nimis honorati. ℣. Annunciauerunt. Ad Vesperas. ps. Dixit dominus. 115. Laudate pueri Dominum. 116. Credidi propter. 117. In conuertendo. 118. Domine probasti me. 121. Cap. Hym. & ℣. vt ĩ primis Vesp. Ad Magnificat. Antiphona. Hodie Simon Petrus, clauicularius regni, ascendens Crucis patibulum, gaudens migrauit ad Christum. Hodie Paulus Apostolus, lumen orbis terræ, inclinato capite, pro Christi nomine martyrio coronatus est.

Si hodie fuerit Dominica, nihil amplius fit commemor. de ea.

F. COMM. S. PAVLI APOST. Die 30.

Dup. Ad Mat. Inuit. Laudemus Deum nostrũ, In confessione doctoris gentiũ. ps. Venite. Hymn.

Doctor egregie Paule mores instrue,
Et mẽte polũ nos trãsferre satage,
Donec perfectũ largiatur plenius,
Euacuato quod ex parte gerim⁹.
Nõ ĩpar Petro, Paule doctor gẽtiũ
Electionis templũ sacratissimũ,
In morte ꝑpar, ĩ corona particeps
In orbe claro coruscas vibramĩe.
Sit trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas, atque iubilatio,
In vnitate, cui manent imperia,
Per infinita sęculoꝝ sęcula. Amẽ.

In j. Noctur. Aña. Qui operatus est Petro in Apostolatu, operatus est & mihi inter gẽtes, et cognouerunt grãm, q̃ data est mihi à Chrõ dño. ps. Cęli enar. 72. Aña. Scio cui credidi, & certus sum, quia potens est depositũ meũ seruare ĩ illũ diẽ, iustus iudex. ps. Benedicam dñm. 77. Aña. Mihi viuere Christus est, & mori lucrum: gloriari me oportet in Cruce dñi nři Iesu Chři. ps. Eructauit. 82. ℣. In omnem terram. Lectio j. Sermo S. Gregorij Nazianzeni.

De Apost.

PAulũ adhibeam⁹ assertorẽ ỹbi nr̃i,&ĩ ipso,ac p ipsũ ↄsi derem⁹,qd & quãtũ sit cura,ac di ligẽtia aĩaꝝ, vel si paꝝ opis, &pru dẽtię r̃qrit,aut paꝝ ↄsilij laborisq; deposcit. Videam⁹ qd Paul⁹ dicat đ Paulo, & ex eo, qdistud sit nego tij de quo agitur, addiscamus. ℞.j. Qui opatus est petro in Apo stolatu, operatus est & mihi inter gẽtes: Et cognouerũt grãm Dei q̃ data est mihi. ℣. Gr̃a Dei ĩ me va- cua nõ fuit, sed gr̃a eius semp in me manet. Et cognou. Lectio ij.

Omitto enumerare labores, & vi gilias, in siti & fame miserias tolẽ- ratas, in frigore, & nuditate. Omit to illos extrinsecus insidiãtes, in- trinsecus resistentes. Omitto per- sequutiones. Iudaica cõsilia, car- ceres, vĩcula, accusatores, iudicia, quotidianas & momẽtaneas mor tes, ꝙ ĩ sporta p muꝝ demissus ẽ, ꝙ lapidatus est, ꝙ virgis cęsus est. ℞.ij. Bonũ certamẽ certaui, cur- sum cõsummaui, fidẽ seruaui. Id- eoq; reposita est mihi corona iu- stitiæ. ℣. Scio cui credidi & cert⁹ sum, qa potens est depositũ meũ seruare ĩ illũ diẽ. Ideoq;. Lect. iij.

Omitto circuitus orbis terrę, pe- ricula ĩ mari, pericula ĩ terris, die ac nocte in ꝓfundo maris naufra gia, pericula fluminũ, pericula la- tronũ, pericula ex genere, pericu- la ĩ falsis fratribus, manuũ labore victũ quęsitũ, sine sumptu Euãge liũ promulgatũ, ꝙ theatrũ factus ẽ, & Angelis, & hoĩbus, is, q̃ me- dius Dei & hoĩum cõsistebat, pro hoĩbus quidẽ, agones, & certami- na sustinẽs, Deo autẽ peculiarem populũ comparans, & acquirens. ℞. iij. Reposita est mihi corona iustitię, Quã reddet mihi dñs ĩ il- lum diẽ iustus iudex. ℣. Scio cui credidi, & certus sum qa potẽs est depositum meum seruare ĩ illum diem. Quam. ℣. Gloria. Quam. In ij. Noct. Añа. Tu es vas ele- ctionis, sancte Paule Apostole, p̃- dicator veritatis in vniuerso mũ- do. p̃s. Oẽs gentes. 83 Aña. Ma- gnus sanctus Paulus, vas electio- nis, vere digne est glorificãdus. p̃s. Exaudi Deus deprecationẽ. 87. Aña. Bonum certamen certaui, cursum consummaui, fidem ser uaui. p̃s. Exaudi Deus orationem meã. 88. ℣. Constitues. Lect. iiij.

PRęter hęc ergo oĩa, qs dignè exponere valeat, quotidianã ꝓ singulis prouidẽtiã, & solicitudi nẽ oĩum Ecclesiaꝝ? erga oẽs mise ricors, erga oẽs fraterno distentus affectu. Offendiculũ qs patiebat̃, & Pau-

& Paul⁹ nō infirmabat̃? Scādali-
zabat̃ aliquis, & Paul⁹ vrebat̃. Sed
docēdi enumerē studiū, ac labo-
rē, sed curarū varietatē, sed lenita
tē dicā, & iterū austeritatem, aut
ex vtraque temperamentum, vt
neq; multa aspiritate exulceraret, et
neq; nimia benignitate r̃solueret.
℟.iiij. Tu es vas electionis sancte
Paule Apostole, prædicator veri-
tatis in vniuerso mundo: Per quē
omnes gentes cognouerunt gra-
tiã Dei. ℣. Intercede pro nobis ad
Deū, q te elegit. Per quē. Lect. v.
Leges dat seruis & dñis; Prĩcipib⁹
& subiectis; viris & mulierib⁹; pa-
rētib⁹ & liberis; nuptis & ĩnuptis;
cōtinētib⁹ & luxuriosis; sapiētib⁹
& insipiētib⁹; circūcisioni & ꝑpu
tio; Ecclīæ & sęculo; spūi, & car-
ni. Pro alijs qdē lętat̃, & grãs agit:
alios vero castigat, & corripit; alios
gaudiū, & coronã nominat: alios
verò stultitiæ notat: cū alijs qdē
benè currentib⁹ currit: alios autē
malè currētes refręnat, & reuocat.
℟. v. Gratia Dei sum id quod sum:
Et gratia ei⁹ in me vacua nō fuit,
sed semp ĩ me manet. ℣. Qui ope
rat⁹ est Petro in Apl̃atu, opat⁹ est
& mihi ĩter gētes. Et grã. Lect. vj.
Nunc separat de Ecclesia, nūc re-
cipit, & charitatē confirmat: nūc
luget aliquos, nūc lętificat̃ ex alijs:
nūc lacte potat, nūc mysteria re-
uelat: nūc se deijcit, & exequat hu
milib⁹, nūc secū erigit humiles, &
exaltat: nūc ꝓponit spūm mãsue-
tudinis, nūc supbis, & arrogãtib⁹,
Apl̃icę potestatis virga minatur.
℟. vj. Saulus qui & Paulus, ma-
gnus prædicator, A Deo confor-
tatus, conualescebat, & confun-
debat Iudæos. ℣. Ostendens, q
hic est Christus filius Dei. A Deo
confort. ℣. Gloria. A Deo cōfor.
In iij. Noct. Aña. Saulus qui &
Paulus, magnus ꝑdicator, a Deo
cōfortatus, cōualescebat, & ꝯfun
debat Iudæos. ps. Confitebimur.
93. Añ. Ter dñm rogaui, vt aufer
ret à me stimulū carnis meę, & di-
xit mihi: Sufficit tibi Paule gratia
mea. ps. Dñs reg. ex. 101. Añ. Re
posita ē mihi corona iustitię, q̃ red
det mihi dñs ĩ illa die, iust⁹ iudex.
ps. Dñs reg. ir. 103. ℣. Nimis ho.
Lect. S. Euãg. sm Matthęū. L. vij.
IN illo tempore: Dixit Simon C. 19. d
Petrus ad Iesum. Ecce nos
reliquimus oĩa, & sequuti sum⁹ te;
quid ergo erit nobis? Et reliqua.
Homilia vener. Bedæ Presbyteri.
Audiens à Domino Petrus, quia De SS ctis.
diues difficile intraret in regnum
Cęloꝝ, sciensq; se cū suis condisci

 pulis,

:pulis, ad integrũ, mundi fallentis ſpreuiſſe delicias, voluit agnoſcere, quid vel ipſi, uel cæteri mundi cõtẽptores, ꝓ maiore mẽtis uirtute, maioris prẽmij ſperare deberẽt: & rñdẽs dño, ait. Ecce nos reliquimus oĩa, et ſequuti ſumus te. ℟. vij. Sctẽ Paule Apl'e ꝑdicator veritatis, et doctor gẽtiũ: Intercede ꝓ nobis ad Deũ q te elegit, vt digni efficiamur gr̃a Dei. ℣. Tu es vas electionis ſãcte Paule Apl'e, ꝑdicator veritatis. Intercede. Bñd. Quorum feſtum. Lectio viij.

V bi ſolerter intuendũ, ꝙ nõ ſolũ ſe oĩa reliquiſſe, ſed & dñm ſeq gloriat: qa ſtultũ ꝑfectò eſt, iuxta quoſdã, vitę huius diuitias calcare, & nõ hęc ꝓ æterna adipiſcẽda vita, ſed pro inani agere mortaliũ laude captanda; ſtultũ ꝑſentes labores vltro ſubire, abſq; ſpe futurę quietis & pacis. Perfectus ille eſt, q abiens vẽdit oĩa q̃ habet, & dat pauperibus, ac veniens ſequitur Chriſtum: Habebit enim theſaurum non deficientem in cęlis: ℟. viij. Damaſci Præpoſitus gẽtis Aretę regis, voluit me cõprehẽdere: & à fratrib' ꝑ murũ demiſſ'sũ ĩ ſporta; Et ſic euaſi manus eius in noĩe Dñi. ℣. Deus, & pr̃ Dñi nr̃i Ieſu Chr̃i ſcit, qa nõ mentior. Et ſic euaſi. ℣. Gloria. Et. Lectio ix.

V nde, bene, interrogante Petro, dixit talibus Ieſus. Amen dico vobis: quod vos, q ſequuti eſtis me, in regeneratione, quũ ſederit fili' hoĩs ĩ ſede maieſtatis ſuę, ſedebitis & vos ſup ſedes duodecĩ, iudicantes duodecim tribus Iſrael. In hac quippe vita pro eius nomine laborantes, in alia p̃mium ſperare docuit, ideſt ĩ regeneratione, quũ videlicet in vitã immortalẽ fuerimus reſurgẽdo regenerati, q in vitã caducã, mortal'r eram' geniti. Ad Laud. & p Hor. Añа. Ego plãtaui, Apollo rigauit, Deus aũt incrementũ dedit. Añ. Libẽter gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Chr̃i. Aña. Gratia Dei ĩ me vacua non fuit, ſed gr̃a ei' ſemp ĩ me manet. Añ. Damaſci Prępoſit' voluit me cõprehẽdere: à fratrib' ꝑ murũ demiſſus ſũ ĩ ſporta, & ſic euaſi man' ei'. Añ. Ter virgis cęſus ſũ, ſemel lapidatus ſum, ter naufragiũ pertuli pro Chriſti nomine. Cap.

FRatres: Notũ vobis facio Euãgelium, quod euãgelizatum eſt à me, quia non eſt ſecundũ hominem: neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici, ſed ꝑ reuelationẽ Ieſu Chriſti. Hym. Gal. 1

Electionis gratiæ;
Et sanctitatis aureum
Vas concinamus, sic die
Poscente, sacro Apostolo.
Hunc Christiani nominis
Expertus est acerrimum
Saluator hostem maximum,
At mox patronum præbuit.
Nobis ades precantibus,
Tibique Paule debitos
Præsens honores accipe,
Et vota nostra prospera.
Te nũc redẽptor q̃s. Ipsorum vti.
℣. Tu es vas electionis sancte Paule Apostole:
℟. Prædicator veritatis in vniuerso mundo.
Ad Benedictus. Antiphona. Vos, qui sequuti estis me, sedebitis sup sedes iudicantes duodecim tribus Israel, dicit Dominus. Oratio.

DEus, q multitudinẽ gentiũ, beati Pauli Apostoli p̃dicatione docuisti: da nobis q̃s; vt cui⁹ natalitia colimus, eius apud te patrocinia sentiam⁹. Per dñm nr̃m.
Pro cõm. S. Petri. Antiphona. Tu es pastor ouiũ princeps Apl'orũ, tibi traditę sũt claues regni Cęloꝝ.
℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hãc petrã ędificabo Ecclesiam meã. Orõ.

DEus, qui beato Petro Apl'o tuo, collatis clauibus regni Cœlestis, aĩas ligandi, atq; soluẽdi Pontificiũ tradidisti: concede; vt intercessionis ei⁹ auxilio, à pc̃torũ nr̃orum nexib⁹ liberemur. Qui vi.
Deinde fit commem. S. Ioannis.
Ad iij. Cap. Fratres: Notum vobis facio. ℟. brc. In omnem terram.
℣. Constitues Ad vj. Capitulum.
Quũ placuit ei, qui me segregauit ex vtero mr̃is meæ, & vocauit per gr̃am suã, vt reuelaret filiũ suũ in me; vt euãgelizarẽ illũ ĩ gẽtib⁹: cõtinuò nõ acqeui carni, & sãguini. (Ad Gal. 1)
℟. br. Cõst. ℣. Nimis ho. Ad ix. Ca.
Veni Ierosolymã videre Petrũ, & mãsi apud eũ dieb⁹ qdecĩ: aliũ aũt Apl'orũ vidi neminẽ, nisi Iacobũ fratrẽ Dñi. Quę autẽ scribo vobis, ecce corã Deo, quia non mentior.
℟. br. Nimis ho. ℣. Annũciauerũt.
Ad Vesp. vlt. ps. Dñe probasti. 121.
Cap. Fratres: Notum vobis facio.
Hy. Doctor egregie. ℣. Tu es vas.
Ad Mag. Antiphona. Sancte Paule Apostole, prædicator veritatis, & doctor gentium, intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit.
Et fit cõm. S. Petri, vt s̃. Infra Oct. Apl'orũ. ℟. j Qui opat⁹ est. ℟. ij Grã Dei. Capl'a, & Añã, ad Bñs. vt in F. Cõm. S. Pauli. Reliqua oĩa præter lect. vt in F. eorũdẽ. Attñ ad Mag. Añã, erit. Hodie Simon Petrus.

IVLIVS.

Die 1. OCTAVA S. IOANN. BAPT. SEMI.

Die 2. F. VISIT. B. MARIAE VIRG. Dup. Ad Vesp. Añ. Visitatio gloriosæ. cum reliq. de Laud. ps. Dixit dominus. 115. Cõfitebor. Beatus vir. Laudate pueri. Laudate dominum omnes gentes. 117. Cap.

Can. 2 b

ECce iste venit saliẽs in montibus, transiliens colles. Similis est dilectus me' capreæ, hinnuloque ceruorum: en ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestram, prospiciens per cancellos. Hymnus.

AVe maris Stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud aue
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Euæ nomen.

Solue vincla reis,
Profer lumen cęcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac, & castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Vt videntes Iesum
Semper collætemur.

Sit laus Deo patri,
Summo Christo decus:
Spiritui sancto,
Tribus honor vnus. Amen.

℣. Visitatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

℟. Cuius vita inclyta, cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Mag. Antiphona. Gloriosæ virginis Marię Visitationem dignissimam recolamus, quę & genitricis dignitatem obtinuit, & virginalẽ pudicitiam non amisit. Oratio.

ECclesiam tuam, quæsumus domine, beatæ Mariæ virginis intercessione, ab omni aduersitate custodi: quæ in eius Visitationis solennitate hodie aggregata congaudet. Per dñm nostrum.

Pro cõ. SS. mar. Processi, et Martiniani. Oratio. Magnificet. 133.

Ad Matut. Inuit. Visitationẽ Virginis Mariæ celebremus: Christũ eius filiũ adoremus dominũ. ps. Venite. Hym. *Aue maris Stella.*

In

In j. Noc. Añ. Benedicta tu in mulierib⁹, & benedictus fructus ventris tui. ps̄. Dñe dñs. 61. Añ. Benedicta filia tu à dño, qa p te fructũ vitę cõicauimus. ps̄. Cęli enar. 72. Añ. Benedicta & venerabilis es virgo Maria, q̃ intacta inuenta es mr̄ Saluatoris. ps̄. Dñi est terra. 74.

℣. Intercede pro nobis, sancta virgo virginum.

℟. Apud tuũ creatorẽ, et filiũ. Lc. j.

Sermo S. Ambrosij Episcopi.

Ex Cõ. in Luc. Contuẽdum est, qa superior venit ad inferiorẽ, vt iferior adiuuetur: Maria ad Elisabeth, Chr̄s ad Ioãnem. Denique ẽt postea vt sc̄tificaret baptismum Ioãnis, dñs venit ad baptismum. Citò quoq; aduentus Marię, & præsentiæ dñicæ beneficia declarant. Simul autem vt audiuit salutationẽ Mariæ Elisabeth, exultauit infans ĩ vtero ei⁹: & repleta est Spũ sc̄tõ.

℟. j. Hodie visitauit Elisabeth beata virgo Maria ex ꝓgenie Dauid; Per quam salus mundi credentibus apparuit: cuius vita gloriosa lucẽ dedit sęculo. ℣. Visitationem beatę Marię virginis, cum gaudio celebremus. Per quam. Lectio ij.

Vide distinctionẽ, singulorumq; verborum ꝓprietates. Vocẽ prior audiuit Elisabeth, sᵭ Ioãnes prior gratiã sensit. Illa naturę ordinẽ audiuit, iste exultauit ratione mysterij: illa Mariæ, iste Domini sensit aduẽtũ; fęmina mulieris, & pign⁹ pignoris. Istæ gratiam loquuntur, illi intus operantur, pietatisq; mysterium, maternis adoriũtur profectibus, dupliciq; miraculo, prophetant matres spiritu paruuloꝝ.

℟. ij. Beatissimæ virginis Mariæ Visitationem deuotissimè celebremus: Vt ipsa pro nobis intercedat ad dominum Iesum Christum. ℣. Cum iucũditate, Visitationem beatę Mariæ virginis deuotissimè celebremus. Vt ipsa. Lectio iij.

Exultauit infans in vtero: mater repleta est. Nõ prius mater repleta est, quàm filius, sed quum filius repletus esset Spũ sc̄tõ, repleuit & matrem: exultauit Ioãnes exultauit & Mariæ spiritus: exultãte Ioanne, repletur Elisabeth: Mariam tamẽ nõ repleri spiritu, sed spiritũ eius exultare cognouimus. Incomprehensibilis enim, incomprehẽsibiliter operabat̃ in mr̄e, & illa post cõceptũ replet̃, ista ante cõceptũ.

℟. iij. Gloriosæ virginis Mariæ Visitationem dignissimam recolamus, Quæ domino humilitatem respiciente, & Angelo nunciante, concepit Saluatorem mundi.

℣. Beatissimæ virginis Mariȩ, Visitationē celebremus. Quȩ dn̄o humilitatē respiciente, & Angelo nūciante, concepit Saluatorē mūdi. ℣. Gloria patri. Quæ domino.
In ij. Noct. Añā. Felix es sacra virgo Maria, quia ex te ortus est Sol iustitiȩ. p̄s. Eructauit. 82. Añā. Virgo Dei genitrix, quē totus nō capit orbis, in tua se clausit viscera factus homo. p̄s. Deus nr̄ refugium. 82 Antiphona. Pulchra es, & decora beata Maria, terribilis vt castrorum acies ordinata. p̄s. Fundamenta eius. 99.
℣. Virgo Dei genitrix, quem totus non capit orbis.
℟. In tua se clausit viscera, factus homo. Lectio iiij.

BEnedicta tu ĩter mulieres, & benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. Et vñ hoc mihi, vt veniat mr̄ Dn̄i mei ad me? Nouit sermonē suū Spūs sanct⁹, nec vnquā obliuiscit: & ꝓphetia nō solū rerū cōpletur miraculis, sed etiā proprietate verborū. Quis ē iste fruct⁹ vētris, nisi ille, de quo dictū est. Ecce hȩreditas Dn̄i filij merces fruct⁹ vētris? Hȩc enī hȩreditas Dn̄i, filij sunt, qui merces sunt fructus illius, qui de Mariæ ventre processit. ℟. iiij. Visitatio gloriosæ virginis Mariȩ ex semine Abrahȩ, orta de tribu Iuda, clara ex stirpe Dauid; Cuius vita inclyta, cunctas illustrat Ecclesias. ℣. Hodie visitauit Elisabeth, beata virgo Maria ex progenie Dauid. Cuius. Lect. v.

Ipse fruct⁹ vētris, & flos radicis, de quo beneꝓphetauit Hesaias dicēs. Exiet virga de radice Iesse, & flos de radice ei⁹ ascēdet. Radix enī, est familia Iudȩorū, ṽga, Maria: flos Mariȩ, Xp̄s; q velut bonȩ arboris fruct⁹, ꝑ nr̄ȩ ṽtutis ꝓcessu, nūc floret, nūc fructificat ĩ nobis, nūc r̄di uiua corporis r̄surrectiōe reparat. ℟. v. Cum iucūditate Visitationē beatæ Mariæ celebremus, Vt ipsa pro nobis intercedat ad dn̄m. IesumChristū. ℣. Corde et animo, Chr̄o canamus gloriā, in hac sacra solennitate, præcelsȩ genitricis Dei Mariȩ. Vt ipsa. Lectio vj.

Et unde hoc mihi, ut ueniat mater dn̄i mei ad me? Nō quasi ignorans dicit. Scit enim esse Spiritus sc̄ti gr̄am, & operationē, vt mater ꝓphetæ à matre Dn̄i, ad ꝓfectum sui pignoris, salutet: sed quasi hoc nō humani meriti, sed diuinȩ gr̄æ mun⁹ esse cognoscat, ita dicit: Vnde hoc mihi accidit, ut mater domini mei veniat ad me? non cognosco meum. Vnde hoc

mihi?

mihi? qua iustitia? quib⁹ factis? pro q̄bus meritis? miraculum sentio, cognosco mysterium: mater Domini verbo fœta, Deo plena est.

℟. vj. Visitatio tua Dei genitrix virgo, gaudium annũciauit vniuerso mũdo: Ex te enim ortus est Sol iustitię, Christus Deus noster, q̄ sol uens maledictionē, dedit benedictionē, & cõfundēs mortē, donauit nobis vitam sempiternã. ℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te enim ortus. ℣. Gloria. Ex te enim.

In iij. Noct. Añ. Gaude Maria virgo, cũctas hęreses sola ĩteremisti ĩ vniuerso mũdo. p̄s. Cãtate dño j. 101 Añ. Sicut myrrha electa odorē dedisti suauitatis, sancta Dei genitrix. p̄s. Dominus regnauit exultet. 101. Añ. Dignare me laudare te ꝟgo sacrata, da mihi virtutē cõtra hostes tuos. p̄s. Cãtate dño ij. 103. ℣. Benedicta, & venerabilis es virgo Maria.

℟. Quæ sine tactu pudoris, inuēta es mater Saluatoris. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij s̄m Lucam.

C. 1. d. IN illo tempore: Exurgēs Maria, abijt in montana cum festinatione in Ciuitatē Iuda, & intrauit in domum Zachariæ, & salutauit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia S. Ioãnis Chrysostomi.

Quũ ad nos aduenisset, sicut mõ audiuistis, Redēptor nr̄i gñis, venit ꝓtin⁹ ad suũ amicũ Ioannē, dũ adhuc esset in vtero: quem quũ ex matrice in matrice aspexisset Ioãnes, terminos naturę cõcutiēs, exclamat. ¶ Video dñm, q̄ naturę ĩposuit terminos, & nõ expecto tēpus nascēdi: nouē mēsiũ enĩ tp̄s in vtero non est mihi necessarium; in me est enim qui est ętern⁹: egrediar ex hoc tenebroso tabernaculo, rerum admirabilium compēdiosam prædicabo cognitionem. Fr. B. R.

℟. vij. Beatã me dicēt omnes generationes; Quia fecit mihi dñs magna q̄ potēs est: & sãctũ nomē ei⁹. ℣. Et m̃ia ei⁹ à progenie in progenies, timētibus eũ. Quia. Lect. viij.

Sũ signaculũ, significabo Xp̄i Aduētũ. Sũ tuba, ꝓferã filij Dei ĩ carne ęconomiã. Tuba canã, eo ipso pr̄nę lĩguæ bñdicã, & eã trahã vt loquat̃. Tuba canã, et vterũ m̄rnũ viuificabo. ¶ Vides, ò dilecte, q̄ sit nouũ, et admirabile mysteriũ. Nõ dũ nascit̃, & saltib⁹ loq̃t̃: nõdũ apparet, & minas intētat: nõdũ ei ꝑmittit̃ clamare, et p̄ facta auditur.

℟. viij. Felix es sacra virgo Maria, & oĩ laude dignissima; Quia ex te ortus est Sol iustitiæ Christ⁹ Deus noster.

nr̄. ℣. Ora pro ppl'o, interueni, ꝓ clero, intercede pro deuoto fęmineo sexu: sentiãt oẽs tuũ iuuamẽ, quicunq; celebrãt tuã sanctã Visitationẽ. Quia ex te ort' est Sol iustitię Chr̄s Deus nr̄. ℣. Gloria. Quia.

Pro commemor. SS. Processi, & Martiniani. Lectio ix.

Processus, & Martinianus, Nerone Imperatore, martyriũ ꝓ Chri dñi fide, subierũt. Hi enĩ, quũ carceri p̄essent, in quẽ Petrus & Paulus inclusi erant, Apl'oꝝ p̄dicatione, miraculisq; commoti, vnà cũ alijs, fidẽ Iesu X p̄i, & baptismũ susceperunt. Id vbi cognouit Paulinus Præfectus, ipsos à suscepto ꝯsilio reuocare conat̃; sed quũ frustra id se conari videret, ipsorũ ora saxo ꝯtundi, dentesq; cõminui iubet. Mox spreta idolorũ veneratiõe, equuleo torquẽt, & cãdẽtib' laminis cruciãt: postremo, via Aurelia securi feriunt̃. Quoꝝ corpora Lucĩa sepeliuit, sexto nonas Iulij.

Ad Lau. & p Hor. Añа. Visitatio gl'iosę virginis Marię ex semine Abrahę, orta de tribu Iuda, clara ex stirpe Dauid. p̄s. Dñs reg. 65. cum rel. Añа. Visitatio est hodie sanctę Marię virginis, cuius vita inclyta, cunctas illustrat Eccl'ias. Añа. Regali ex progenie Maria exorta refulget, cui' præcib', nos adiuuari mẽte, & sp̄ũ deuotissimè poscim'. Añ. Corde & aĩo X p̄o canam' gloriã, ĩ hac sacra solẽnitate p̄celsæ genitricis Dei Marię. Añ. Cũ iucũditate, Visitationẽ beatæ Mariæ celebrem', vt ipsa ꝓ nobis ĩtercedat ad dominũ Iesũm Christum. Cap. Ecce iste. Hymnus.

O Gloriosa Domina,
Excelsa super sydera,
Qui te creauit prouidè,
Lactasti sacro vbere.

Quod Eua tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent vt astra flebiles,
Cęli fenestra facta es.

Tu regis alti ianua,
Et porta lucis fulgida,
Vitam datam per virginem
Gentes redemptę plaudite.

Gloria tibi domine,
Qui natus es de virgine,
Cum patre, & sancto Spiritu,
In sempiterna sęcula. Amen.

℣. Visitatio est hodie.

Ad Bñs. Añа. Visitationẽ hodiernam, perpetuę virginis genitricis Dei Marię, solẽniter celebremus, qua celsitudo throni processit.

Ad iij. Capitulum. Ecce iste. ℟. bre. Intercede pro nobis, Sancta virgo virginum.

℣. Apud

℣. Apud tuum Creatorem, & filiũ. Sãcta virgo. ℣. Virgo Dei ge.

Ad Sextam Capitulum.

Surge, ꝑpera amica mea, colũba mea, formosa mea & veni; iã enĩ hyems trãsiit, ĩber abijt, & r̃cessit. ℟. bre. Virgo Dei genitrix, Quem totus non capit orbis.

℣. In tua se clausit viscera, factus homo. Quem. ℣. Benedicta, & venerabilis. Ad ix. Capitulum.

Ostende mihi faciẽ tuam, sonet vox tua in auribus meis; vox enim tua dulcis, & facies tua decora. ℟. bre. Benedicta, & venerabilis es, Virgo Maria.

℣. Quę sine tactu pudoris, inuẽta es mr̃ Saluatoris. Virgo Maria. ℣. Beata viscera Mariæ virginis. ℟. Quę portauerũt ęt̃ni Pr̃is Filiũ.

Ad Vesperas Añę. Cap. Hymn⁹, et ℣. vt in primis Vesperis Psalmi. Dixit dominus. 115. Laudate. pu. 116. Lætatus. 118. Nisi dominus. 119. Lauda Hierusalem. 124. Ad Mag. Aña. Visitatio tua Dei genitrix virgo, gaudiũ annunciauit vniuerso mũdo, ex te enĩ ort⁹ est Sol iustitię, Chr̃s Deus nr̃, q soluẽs maledictionẽ, dedit benedictionem, & cõfundẽs mortem, donauit nobis vitam sempiternã.

De Oct. Apost. Petri, & Pauli. L. j.

Sermo S. Ioannis Chrysostomi. Die 3.

Qvasnã vobis, ò beati Apostoli referem⁹ gr̃as, qui tm̃ pro nobis laborastis? Memini tui Petre, & obstupesco. Recordor tui Paule, & excedẽs mẽte, opprimor lacrymis. Quid enim dicã, aut qd loquar, vr̃as cõtẽplãs afflictiones, nescio. Quot carceres sanctificastis? quot catenas decorastis? quot tormẽta sustinuistis? quot maledicta tolerastis? qũo Chr̃m portastis? qũo prędicatione Ecclesias lętificastis? Sunt benedicta vestrę linguę instrumẽta, sanguine ꝯspersa sunt mẽbra vr̃a, ꝑ Eccl̃iã. Vos Xp̃m imitati estis ĩ oĩb⁹. In oẽm terrã exijt vester sonus, & verba vestra in fines orbis terrę. ℟. Qui opatus est. Lectio ij.

Gaudeas Petre, cui datum est, vt ligno Crucis Chr̃i fruereris: & ad magistri qdẽ similitudinẽ voluisti crucifigi, nõ recta quidẽ figura, ut Chr̃s dñs, sed capite in terrã versο; tanq̃ qui à terra in cęlũ iter faceres. Beati claui, q s̃ctã illa membra penetrarunt. Tu cũ oĩ fiducia in manus dñi aĩam tradidisti, qui assiduè ei, & eius sponsę Eccl̃ię seruiuisti, q feruẽti spiritu dñm dilexisti, oĩum Apostolorum fidelissimus. ℟. Gratia Dei. Lectio iij.

Gau-

Gaudeas & tu beate Paule, cui caput fuit ense amputatũ: cui⁹ virtutes, nullis verbis explicari possũt. Quisnã ensis, sanctũ tuũ guttur ꝑuasit? dominicũ inquã ĩstrumentũ, quod à cęlo habet ĩ admiratione, & quod terra reueret? qsnã locus, tuũ sanguinẽ excepit, lactis specie, in eius q tẽpcussit tunica apparẽte? qui aĩam illius Barbari, supra modũ dulciorẽ reddẽs fidelẽ effecit cũ socijs. Sit mihi ensis ille pro corona, & claui Petri, pro gemmis infixis in diademate.

Die 4. De Oct. Apost. Petri & Pauli. L. j.

Sermo Sãcti Ambrosij Episcopi.

66. QVum oẽs Beati Apl'i, parem grãm apud dñm sctĩtatis obtineant, nescio quo tamen pacto, Petrus & Paulus, vidẽtur præ cęteris, peculiari quadã in Saluatorẽ fidei virtute pręcellere. Quod quidem, ex ipsius Domini iudicio possumus approbare. ℟. Qui operatus est. Lectio ij.

Nã Petro, sicut bono dispẽsatori, clauẽ regni Cęlestis dedit: Paulo tanq̃ idoneo doctori, magisteriũ eccl'iasticę institutionis iniunxit: scilicet, vt quos iste erudierit ad salutẽ, ille suscipiat ad qetẽ, & quoꝝ corda Paul⁹ patefecerit doctrina verborũ, eorũ aĩab⁹ Petr⁹ aperiat regna Cęlorũ. Clauẽ enim quodã modo à Christo scientiæ & Paul⁹ accepit. ℟. Gratia Dei. Lectio iij.

Clauis enĩ dicẽda ẽ, qua ad fidem dura pctõrũ corda reserant, mentiũ secreta pãdunt, & qcquid ĩtrĩsec⁹ clausũ tenet, ĩ palã rationali manifestatiõe ꝑducit. Clauis inq̃ ẽ, q̃, & cõsciẽtiã ad cõfessionẽ pctĩ apit, & grãm ad ęternitatẽ mysterij salutaris includit. Ambo igitur, claues à domino perceperũt, scientiæ iste, ille potentię: diuitias immortalitatis ille dispensat, sciẽtiæ thesauros iste largitur.

De Oct. Apost. Petri, & Pauli. L. j. Die 5.

Sermo Sãcti Augustini Episcopi.

DVos christiani noĩs fundatores, exultãtis Ecclesiæ festa concelebrant. 19. & Sãctis. Hi enĩ duo, electi sũt ad duorũ populoꝝ salutẽ: Petrus ad Iudæorum, Paulus ad Gentiũ. Petrus, vt in Iudæa, veterem ac desertũ agrum repararet, atq; eũ sub vmbra legis ĩfructuosũ, & à calore veri Solis abscõditũ, et fidei salubritate, et grę fęcũdaret. ℟. Qui opatus est. Lectio ij.

Paulus verò ad gẽtes mittit, & ad terrã nouã, q̃ nullã ante dederat frugẽ, nullũ fuerat experta cultorẽ, qui aratro Dñicę crucis ꝓscinderet, & ĩ rudi cãpo Xpi nouellã

infatigabilis operarius excitaret. Petrus itaq; vineā, vbi iam fuerat, reparat: Paulus plantat, ubi non erat. Petrus, in Iudæis, arborē ab antiqui germinis nobilitate degenerē, ī radice sua excolit: Paulus verò, ī alieno fomite, ꝑegrinos ponit gētiū ramos. ℞. Grā. Lect. iij. Petrus, ī Iudæis terrā male fæcundā excolit: Paulus, in gētib⁹ nōdū cultā fæcūdat. A Petro, in Iudæa, olea reparat: à Paulo, in gentibus oleaster inserit. Petrus, in Iudæis mollit duritiā: Paulus, in gentibus illuminat ignorantiā. Petrus, tenebras & vitia pellit ex oculis: Paul⁹ reddit oculos, à natiuitate cęcatis.

Die 6. OCT. APOST. PETRI, ET PAVLI Semi. Oīa ꝑter infrascr. vt in F. eorūdē. In j. & ij. noc. le. cōp. In iij. noct. lec. & ℞. q̄ erūt vij. Qui opatus ē. & viij. Grā Dei. Cap. & aña ad Bñs, vt in F. cōm. Sancti Pauli.

Die 7. De Oct. Visit. B. Mariæ. Lectio j. Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

De Ho. 4. super Miss⁹ est. QVid fuit necesse, sterilis vgini nūciare cōceptū? nunqd forte dubiā adhuc, etī credulā oraculo, recētiori voluit ɔfirmare miraculo? absit. Legim⁹ & Zachariæ incredulitatē, ab hoc ipso Angelo fuisse castigatā. Mariā aūt in aliquo rephensam nō legim⁹; qn potius fidē ipsi⁹, Elisabeth ꝓphetante, laudatam agnouimus. Lect. ij. Beata es, inqt, q̄ credidisti, quoniā ꝑficient ī ī te, q̄ dicta sūt tibi à dño. Sed ideo, sterilis cognatæ ɔcept⁹, virgini nūciat, vt dū miraculū miraculo addit, gaudium gaudio cumulet. Porrò, necesse erat, nō modico lętitię, & amoris ꝑueniēte inflammari incendio, quę filiū pñę dilectionis, cū gaudio Spūs sancti mox fuerat conceptura. Lect. iij. Neq; enī, nisi ī deuotissimo corde, atq; hilarissimo, tāta se capere poterat, dulcedinis, & alacritatis affluētia. Vel ideo ɔcept⁹ Elisabeth nūciatur Mariæ, qa profectò decebat, ut verbū mox diuulgādū vbique, pri⁹ sciret virgo p Angelū, q̄ audiret ab hoīe: ne mater uidelicet Dei, à cōsilijs filij videret amota, si eorum quę in terris tam prope gererentur, remansisset ignara.

Die 8. De Oct. Visit. B. Mariæ. Lectio j. Sermo Sancti Gregorij Papæ.

Ho. 1 in Ezech. ALiqñ, ex ꝑterito, & ex ꝑsēti, atq; ex futuro pariter anim⁹ tāgit ꝓphetātis: sicut Elisabeth Mariā ad se venire ɔspiciēs; qa verbū īcarnatū gestaret ī vtero agnouit, eāq; iā dñi sui matrē uocauit, dicens. Vnde hoc mihi, vt veniat mater Dñi mei ad me? Lectio ij.

De

De cuius conceptione, p Angelũ quoq; ad Ioseph dicit. Quod enĩ in ea natũ est, de Spiritu sctõ est: q̃ videlicet Elisabeth dicit. Beata q̃ credidisti:quoniam pficient ea, quę dicta sunt tibi à dño. Dicens enĩ,beata q̃ credidisti, aptè indicat, qa verba Angeli, q̃ dicta fuerãt ad Mariã, per spiritũ agnouit: atq; subiũgẽs,perficiẽtur ea, quæ dicta sunt tibi à dño,quę etiã ĩ futuro sequerent̃, pręuidit. Lect. iij.

Simul ergo de præterito, & p̃senti,atq; ex futuro, p prophetię spiritũ facta ẽ:q̃ et eã pmissionib' Angeli credidisse cognouit:&matrẽ nominãs,qa Redẽptorẽ humani generis ĩ vtero portaret,ĩtellexit: & quũ oĩa pficiẽda p̃dicaret,qd etiã de futuro sequeretur, aspexit.

Die 9 OCT. VISITAT. B. MARIAE SEMI.

Sĩ Ser. S. Bernardi Abb. vel S. Greg. Papę, à Dñica ĩpedit' ppria die nõ potuit legi, legat̃ in ij. Nocturno.

Die 10. SS. Septẽ Frẽs, Ruffina, & Secũda mar. Orõ. Sanctorum. 133. Lec. j.

Septem fratres, filij sanctæ Felicitatis, Romæ in persequutione Antonini Pij, à Publio pręfecto, primũ blãditijs, deinde terroribus tentati, ut Christo renunciantes, deos venerarentur; & sua virtute, & matre hortante, in fidei confessione perseuerãtes, variè necati sunt. Lectio ij.

Ianuarius plũbatis cæsus: Felix, & Philippus fustibus contusi: Siluanus ex altissimo loco præceps deiectus est: Alexander, Vitalis, & Martialis, capite plectũtur. Mater eorũ, quarto post mensẽ, eandem martyrij palmam consequuta est: illi sexto Idus Iulij spiritum domino reddiderunt. Lectio iij.

Ruffina, & Secunda sorores, reiecto connubio à patre oblato, ꝙ Iesu Christo virginitatẽ vouissẽt, Valeriano, & Galieno Imperatoribus comprehenduntur. Quas, quum Iunius præfectus, à proposito non posset abducere, Ruffinam virgis cædi iubet: Secunda iudicem interpellat: Iube ambas simul cædi, quæ simul Christum confitemur. Quibus verbis incensus Iudex, iubet vtrãque, saxo ad collum alligato, in Tiberim proijci: vnde ab Angelo liberatæ, extra Vrbem, Via Aurelia, milliario decimo capite plectuntur.

Die 11. S. Pius Papa & martyr. Oratio. Omnipotens. 131. Lectio j.

Pius Aquileiensis, vir doctus, & eruditus, Marco Antonino Vero Imperatore, Pontifex creat', de Paschæ celebritate quũ

summa

summa diu extitisset contentio, multis ea de re habitis synodis, statuit, die Dominico, illud in omni Ecclesia celebrari debere. Qua de re, Epistolam cōscripsit ad vniuersos Christi fideles: alteram ad Italiæ Epos, q̄ īdicat sūmā Ap̄licæ sedis Romanæ auctoritatē. Lect.ij.

Pœnam statuit in sacerdotē, cuius negligentia, de sanguine Dñi aliquid stillauerit. Pœnitētiam enim, inquit, agāt quadraginta diebus, si in terrā aliq̄d deciderit: si sup altare, trib⁹ dieb⁹: si sup linteū superi⁹, quatuor: si in inferi⁹ defluxerit, nouē dieb⁹: si vsq; ad quartū, viginti dieb⁹. Vbicūq; ceciđrit, si recipi pōt, lambatur; sin aliter, aut lauetur, aut radatur: quicquid lotum, aut rasum est, cōburatur, & cinis in sacrarium reponatur. Lect.iij.

Beatę Praxedis rogatu, Thermas Nouati, in vico Patricij, tēplū cōsecrauit, multisq; donis auxit, atq; ornauit. Multis p̄terea vtiliter decretis, piè, sanctèq; alijs reb⁹ actis, martyrio coronat̄, & sepelit̄ in Vaticano, q̄nto Idus Iulij, quū sedisset annos vndecim, menses duos, dies viginti vnum: & Epos decē, Presbyteros nouē, Diaconos vigintiunum, mēse Decēbri, quinque ordinationibus creasset.

SS. Nabor, & Felix martyres. Oro. Fac nos. 133. Lectio j. Die 12.

Nabor & Felix, milites, pro Chr̄i fide, Maximiano Imperatore martyriū ꝑtulerunt. Nā hos accusatos Chr̄ianę religionis, Impator per dies duodecī ī custodiā includi iubet, ita vt neq; cib⁹, neq; pot⁹ eis ministraret. Tertio āt decimo die, carcere eductos, hortat̄ vt Deos colerēt; q̄d īpietatis facinus illi oīno abhorrētes, rursus in vincula conijciuntur. Lect.ij.

Quatriduo post, è custodia iterū educti, quū in fidei proposito ꝑmanerēt, fustibus ambo cędunt̄. Nabor, spectante Iudice equuleo primo tortus, post laminis candētib⁹ semiustulat⁹, tū excarnificat⁹ est ferreis vngulis. Quæ tormēta, quum magna virtute superasset; Maximian⁹ vtrunq; in ignē inijci īperat: vnde mirabiliter erepti, incolumes euaserunt. Quare in carcerē rursus cōcluduntur. Lect.iij.

Aliquot autem diebus post, quū Imperator ad Laudem Pompeiā iter haberet, eos secū catenis vinctos duci voluit. Qua in Vrbe, tētata iterum eorum cōstātia, quū in fidei cōfessione perseuerarent: Maximiani iussu fustibus primū cęsi, deinde securi percussi, pręcla-

rum

rum Christo dño testimoniũ dederunt. Eorũ corpora, Sabina pia mulier, noctu sepelienda curauit.

Die 13. S. Anacletus Papa, & martyr. Orõ. Infirmitatem. 131. Lectio j.

ANacletus Atheniensis, Domitiano Imperatore, rexit Ecclesiã. Decreuit vt Eps à tribus Episcopis, neque à paucioribꝰ, cõsecraretur: & clerici sacris Ordinibus publicè à proprio Episcopo initiarẽtur, & vt in Missa, peracta cõsecratione, omnes qui adessent communicarent. Beati Petri sepulcrum ornauit. Pontificum sepulturæ locum attribuit. Lect. ij.

Ingrauescente autem Domitiani persequutione, nonnulli ad Christi fidem conuersi, periculorũ metu debilitati, à fide desciscere cogitabant. Is epistola ad omnes Ecclesias scripta, eos ita cõfirmauit: vt res Christiana lõgè, latèq; propagaretur. Quare Domitianus veritus, ne inde Imperij Romani amplitudo, aliquid detrimẽti caperet, grauissima crudelitate christianos persequutus est. Lectio iij.

In qua persequutione, Anacletus eiusdem Domitiani iussu cõprehensus, martyrio coronatur tertio Idus Iulij. Põtificatum annos nouem, menses nouem, dies decem, piè, sanctèque gessit. Fecit ordinationes duas mẽse Decembri; quibus creauit Epos sex, Presbyteros quinque, Diaconos tres. Eius corpus sepultum est in Vaticano.

Die 14. S. Bonauentura Eps, & Cõfessor. Oratio Quęsumus. 135. Lectio j.

BOnauentura Balneoregij in Hetruria natus, quum ĩfans incidisset in vitæ periculũ mater: eius vouit, si inde euasisset, se eum Religioni beati Francisci dicaturum. Itaque adolescens, in ordinẽ fratrum Minorũ adscribi voluit, vbi Alexandro de Ales magistro, ad eam doctrinę perfectionẽ breui peruenit, vt septimo post anno, libros sentẽtiarum, Parisijs, publicè, summa cum laude sit interpretatus: Quos etiã præclaris postea commentarijs illustrauit. Lect. ij.

Post sex annos, sui ordinis generalis magister Romę factꝰ, ea prudentia, ac sanctitatis laude magisterium gessit, vt in oĩum ore, & admiratione esset. Multa scripsit, in quibus summam eruditionem cum pari pietatis ardore coniungens, lectorem docendo mouet. Quem Gregorius decimus, eius sanctimonię, & sapientię fama cõmotus, Cardinalem & Episcopũ Albanensem creauit. Lectio iij.

E undem adhuc viuẽtem, beatus Thomas Aquinas ſanctum appellauit; quũ enim vitam ſancti Frãciſci ſcribentem cõperiſſet, Sinamus (inquit) ſanctum pro ſancto laborare. Migrauit è vita, Pridie Idus Iulij, in Concilio Lugdunẽſi, quinquaginta tres annos nat⁹, multis editis miraculis. Quẽ Xyſtus quartus Pontifex maximus, retulit in ſanctorum numerum.

Die 15. SS. Quiricus, & Iulita martyres. Oratio. Annue. 133. Lectio j.

I Vlita mater Quirici, de Iconio profecta perſequutionem fugiens, Tharſum acceſſit, vbi ad immolandum Dijs fruſtra impellitũ. In agone vero poſita, graui mœrore conficiebatur ſuper paruulo Quirico; demumque prodẽte matre, infãtul⁹ mirabilis trium annorũ Iudici preſentatur: illo agente, qui diſertas infantium facit linguas, tanta, ſuper ętatis vires, Chriſti fidem coram tyranno cõfeſſus eſt conſtantia, vt cum matre, ſuperna adiutus gratia, tormẽta varia ſuperaret. Lectio ij.

P ræſes ad hæc furore repletus, iuſſit paruulũ vehementiſſime cędi. At ille oculis, ac manibus in cœlũ erectis, gratias agebat Deo. Ad carnifices autẽ dicebat. Chriſtianus fideliſſimus ſum. Et quoties piè cõfeſſionis vocem emittebat, toties ei vires corporis recuperabantur. Sed & mater, filium pio confortabat affectu Lect. iij.

P oſt plura tormẽta, recluſi in carcerem, multos conuerterunt ad Chriſtum: qui omnes detruncati ſunt; poſtea mater cum filio, effoſſis illorum oculis, ac lingua amputata, excoriati fuerunt, & in lecto ferreo aſſati: demum ſerrati, martyrij curſum, abſciſſis capitib⁹ cõpleuerũt. Qui ad vltimũ mẽbratim conciſi, & diſperſi ſunt, ne ſepelirentur, ab Angelo tandẽ collecti, à Chriſtianis ſepulti ſunt.

S. Alexius Confeſſor. Oratio. Lætetur. 136. Lectio j. Die 17.

A Lexius, Romanorum nobiliſſim⁹, patre Eupheminiano ortus, ꝓpter eximiũ Ieſu Chriſti amorẽ, prima nocte nuptiarũ; relinquens intactam ſponſam, illuſtrium orbis terrarũ Eccleſiarũ peregrinationẽ ſuſcepit. Quibus in itineribus, quũ ignotus ſeptẽdecĩ annos fuiſſet, diſtributa pri⁹ pauperibus facultate, quam ſecũ viatici cauſa tulerat, in ſumma mendicitate, vna tantum veſte ac vili indutus, vitam agebat. Lec. ij.

H inc factũ eſt, quòd nuncijs, qui

à patre, vt eum inuestigarẽt missi fuerãt, ab eo cognitis, Alexius ab ipsis incognitus, fit obuius, eleemosynam petijt, impetrat; Deo agit gratias, quod sibi à seruis suis eleemosynam accipere datũ fuisset. Sed apud Edessam syriæ vrbem, per imaginẽ sanctissimæ Marię virginis, eius nomine diuulgato, inde naui discessit, eo animo vt Tharsum nauigaret. Lect. iij.

Verum, vi ventorum ad portum Romanum appulsus, à patre suo tanquam alienus pauper, hospitio accipitur: apud quem omnibus incognitus, quum decẽ, & septem annos vixisset, relicto scripto sui nominis, sanguinis, ac totius vitæ cursu, migrauit in Cęlũ, Innocentio primo summo Pontifice: tota obstupescente, ac lætitia perfusa ciuitate, decimoseptimo Calendas Augusti.

Die 18. S. Symphorosa & septẽ filij mart. Oratio. Magnificet. 133. Lectio j.

Symphorosa matrona Tyburtina, beati Getulij martyris vxor, Adriano Imperatore, Christiana pietate clara, septem filios, quos è Getulio pepererat, Crescentium, Iulianum, Nemesium, Primitiuum, Iustinum, Stacteum, Eugenium, in fidei religione egregie instruxit, qui omnes persequutione ingrauescente, fidei Christianæ nomine accusati, & comprehensi, maxima constantia, in suscepta Christi Domini fide perstiterunt. Lectio ij.

Nam filiorum pietas multis & varijs, ijsque teterrimis tentata cruciatibus, quum stabilis firmaque omnino esset, mater quæ ipsis fidei præcepta tradiderat, eisdem se ducem ad martyrium prębuit. Primum enim fustibus grauiter cęsa, tum crinibus suspensa, quũ à proposito dimoueri nullis cruciamentis posset, saxo ad collum alligato, ĩ fluuium Anienem præceps deiecta est. Cuius corpus, Ab Eugenio fratre cõquisitum, & vnguentis perfusum, honesto loco sepultum est. Lect. iij.

Postero aũt die, qui fuit decimoquinto Calẽdas Augusti, septem fratres, singuli palo alligati, varie contrucidantur. Crescentio guttur ferro transfigitur: Iuliano pectus cõfoditur: Nemesio cor trãsuerberatur: Primitiuo traijcitur vmbilicus: Iustinus membratim secatur: Stacteus telis configitur: Eugenius à pectore in duas partes discinditur. Ita octo hostiæ, Deo gratissimæ, sunt immolatæ.

Die 20. F.S. MARGAR. VIR. ET MAR. Dup. Ad Vesperas. Capitulum.

1.Cor. 7.c Fratres: De virginib⁹ præceptum Dñi non habeo: consiliũ aũt do, tanq̃ mĩam consequut⁹ à Dño, ut sĩ fidelis. Hym.

Virginis sãctę cãim⁹ pudorẽ,
Martyris sanctæ canimus trophęum,
Martyr, & virgo celebranda festa
Luce propinquat.
Nobilis multa pietate virgo,
Quã neq; vrgẽtis potuit mouere,
Pręsidis splendor, neq; tortor ictu
Terruit acri.
Quisquis hãc arã veniẽs salutat,
Aut sacris præsens feriatus astat,
Cernat assurgens redimita sanctę
Tempora gemmis.
Margarita adsis, p̃cibusq; nostris
Applices aures ueneranda sãctas,
Nam tuo partã celebram⁹ hausto
Sanguine palmam.
Sit salus illi, decus, atque virtus.
Qui supra cęli residens cacumen,
Totius mũdi machinã gubernat,
Trinus, & vnus. Amen.

℣. Ora ꝓ nobis beata Margarita. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Mag. Aña. Dum lampadibus ad eius latera appositis, flammarũ torreret incẽdio, beata Margarita lætanter dixit. Non sunt cõdignę passiones huius tẽporis, ad futurã gloriã, q̃ reuelabit̃ in nobis. Orõ.

Deus, q hodierna die, beatã Margaritã ṽginẽ tuã, ꝑ martyrij palmã ad cęlestia regna puenire fecisti: tribue q̃s; vt nos ei⁹ sectãtes vestigia, ad tuã misericordiã peruenire mereamur. Per dñm.

Ad Mat. Inuit. Margaritæ martyriũ deuote veneremur. Christũ sponsũ virginũ, venite adoremus. ps. Venite. Hymn⁹. Virginis sãctę. In j. No. Añ. Margarita Antiochię gẽtilib⁹ parẽtib⁹, sed nobilibus tñ orta ẽ. ps. Exaudi dñe. 72. Añ. Tradita nutrici, Chr̃iana effecta, ṽginitatis ꝯcepit amorẽ. ps. Exaudiat: 73. Añ. Hãc pr̃ exosã habebat, ꝑ Chr̃ianã Religionem. ps. Domini est terra. 74. ℣. Dilexisti. Lectio j.

Margarita Antiochena, ex gẽtilib⁹ nobilib⁹ orta, tradita est: nutrici apud quã Chr̃iana effecta, ṽginitatis cõcepit amorẽ. Quũq; pr̃ illã ꝑ Xp̃i fidẽ odio haberet, mortua mr̃e, ĩ domũ nutricis sese ꝯtulit, & oues ei⁹ pascebat. Accidit aũt ut Olymbri⁹ p̃ses illac iter faciens, raptus mirifica eius pulchritudine, eã sibi sisti iuberet.

℟. j. Margarita virgo Antiochena, patre gentili genita: Baptismi lauacro regenerari ꝑmeruit. ℣. Elegit eam dominus, ut esset sancta, & immaculata in conspectu eius in charitate. Baptismi. Lectio ij.

Tūc Olymbrio interrogāti ei⁹ nomē, gen⁹, & religionē, btā Margarita rn̄dit. Margarita vocor, gn̄re sū nobilis, religione Chr̄iana. Pręses tūc: Duo prima ꝯueniētia sūt, tertiū absurditas est. Quū autem Margarita, eū in respōsis suis confūderet, iussit eā ī carcerē recludi, vt de se melius cōsilium haberet.

℟. ij. Quum patri suo odiosa esset propter Christianitatis titulū, innocētē uitā agēs: Nutricis suæ pascebat ouiculas, pastorali fungens officio. ℣. Quū Pręses Olymbrius illac iter haberet, ei⁹ pulchritudinē cōcupiuit. Nutricis. Lectio iij.

Altera die sibi pręsentatā, sic Præses alloqt̄. Aut sacrifica Dijs, & digna eris thalamis nr̄is: aut diris cruciatib⁹ ꝯsumeris. Illa respōdit. Fac ꝗ potes, qa qđ vis nō faciā. Ad hęc exuit̄, suspendit̄, verberatur virgis acerrimis: sanguinis riui fluunt, nec suspiriū quidem illa emittit.

℟. iij. Beata Margarita, quum tribunalibus impij Præsidis sisteretur, diuino amore succensa, Clara uoce respondit: genere sum nobilis, religione Chr̄iana. ℣. Interrogata btā ṽgo Margarita ab infideli Pręside. Clara. ℣. Gl̄ia. Clara.

In ij. Noct. Aña. Margarita amissa matre, ī domū nutricis se cōtulit, eiusq; oues pascebat. ps. Eructauit. 82. Añ. Quā cōspicat⁹ Olymbri⁹, īterrogauit nomē, gen⁹, & religionē. ps. De⁹ nr̄ re. 82. Añ. Virgo dixit Præsidi, Margarita uocor, genere sū nobilis, & religione Christiana. ps. Magn⁹ dn̄s. 83. ℣. Hæc est virgo. Lectio iiij.

Qvum autē Præses diceret: Misereor pulchritudinis tuę: at illa. Misereor (inqt) pulchritudinis aīę meę, ne decorē pdā imaginis diuinæ. Tunc ꝑses irridēs, ait. Adhibeat̄ vngula, q̄ carnē scindat, ossa denudet, viscera pādat. Vna ne nos puella superabit? oīa exequutioni mādant̄. Flent circūstantes, miserātes cruciatus puellę. Quū aūt illa nec sic moueretur, traditur iterū in carcerem tenebrosum; sed lux diuina Sole clarior statim ibi refulget.

℟. iiij. Admiratus Præses, sanctæ virginis, in Chr̄i dn̄i fide constantiam, iussit eā acriter torqueri: Veritus ab infirma adolescentula superari. ℣. Quum illa uiriliter tormenta

menta sustineret, iterũ in carcerẽ retrudi imperauit. Verit⁹. Lect.v.
Postero die adducta corã Pręside, audiuit ab eo: Magna est circa te deoꝝ patiẽtia. At illa. Tãta est ĩ eis patiẽtia, ut null⁹ sit ĩ eis dolor, vel sẽs⁹. Tũ ad clamorẽ Pręsidis exuitur, apponitĩ ignis, ardẽtes lãpades iũgunt ad latera. Margarita verò, quũ hęc fierẽt, dicebat. Nõ sũt ꝯdignę passiones hui⁹ tpis, ad futurã gloriã. Deĩde ponit in dolio aquę pleno, ligatis manibus & pedib⁹: sed illico vĩcula ipsi⁹ rũpunt, & ipsa nihil læsa egredit, laudãs Deũ. Quo miraculo cõplures moti, crediderũt ĩ Chr̃m. Quos uarijs cruciatibus Præses trãsmisit ad cœlũ. ℟.v. Fide fortis & constans, Pręsidis impij blandimenta despiciẽs: Dominũ Iesum Chr̃m alacriter prędicabat. ℣. Nec terrore tormẽtorum deuicta, nec ignis adustione superata. Dominum. Lect.vj.
Demũ iussa gladio feriri, spiculatore iubente eã ceruicẽ pparare, ĩpetrato spacio orandi, cor, & manus dirigẽs ad Deũ, dixit. Gratias tibi ago dñe Iesũ Xp̃e, qm̃ certamẽ meũ ad uictoriã pduxisti: conserua quęso credẽtes in te, & non credẽtes cõuerte: eoꝝ quoq; q me psequũt, miserer, & iã spũm meũ in pace suscipe. Et his dictis, caput ei abscisũ est, qđ quidẽ, cũ sacris reliquijs, in nostra Ecclesia summa cum veneratione asseruatur. ℟.vj. Gr̃as tibi ago domine Iesu Christe, qa agonẽ meũ ad optatũ terminũ perduxisti. Ecce nunc ad te uenio, quẽ dilexi. ℣. Dñe Deus meus, in cuius noĩe oĩa sæculi pro spa, et aduersa supaui, suscipe spiritũ meũ. Ecce. ℣. Gloria. Ecce.
In iij. Noct. Añ. Cõtẽnẽs s̃ctã uirgo tormẽta sibi oblata, ait Olymbrio: Fac qđ potes, qa qđ vis nõ faciã. p̃s. Cãtate j. 101. Aña. Miserebat Pręses pulchritudinẽ corporis Margaritę, ipsa uero pulchritudinẽ aĩę suę. p̃s. Dñs reg. ex. 101. Añ. Olymbri⁹ irat⁹, iussit Margaritã virginẽ acerbissimè torqueri. p̃s. Cãtate ij. 103. ℣. Accipe eo. L. vij.
Lectio S. Euãgelij s̃m Matthæũ.
IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc. c. 13.
Simile est regnum Cęlorũ thesauro abscondito in agro, quẽ qui inuenit homo, abscondit, et pręgaudio illius vadit, & vẽdit uniuersa q̃ habet, & emit agꝝ illum. Et reliq.
Homilia sancti Gregorij Papæ.
Cęleste regnum, negociatori homini simile dicit, qui bonas margaritas q̃rit, sed vnã inuenit. Quã 11.

videlicet inuentã, oĩa vẽdẽs emit, qa q cęlestis vitę dulcedinẽ, ĩ quãtũ possibilitas admittit, perfectè agnouerit, ea q̃ ĩ terris amauerat, cũcta libẽter derelĩqt. In ꝑparatione eius vilescũt oĩa: deserit habita ꝑgregata dispdit, inardescit aĩus ĩ cęlestibus: nihil in terrenis libet. ℟.vij. Thesaurũ pretiosum adinueniens Margarita virgo, in agro absconditũ: Sua oĩa, & corp⁹ suũ tradidit, ut illud possideret ĩ ęternum. ℣. Omnes mũdi blanditias arbitrata est q̃si stercora, ut Chrm̃ lucrifaceret. Sua oĩa. Lect. viij. Deforme cõspicit, ꝗcquid de terrenę reiplacebat specie, qa sola pręciosę margaritę claritas, fulget in mẽte. De cui⁹ dilectione, rectè ꝑ Salomonẽ dr̃. Valida ẽ vt mors, dilectio. Quia videlicet sicut mors corp⁹ ĩterimit, sic ab amor ꝛeꝝ corporaliũ, ęt̃nę vitę charitas occidit. Nã quẽ ꝑfectè absorbuerit, ad terrena foris d̃sideria, velut ĩsẽsibilẽ r̃ddit. ℟.viij. Prætiosam margaritã inuenit dñs negociator optim⁹: Eãq; sui sanguinis p̃tioso cõmertio, de vana pr̃nę traditiõis cõuersatione redemit. ℣. Elegit eã De⁹, & p̃elegit eã. Eãq;. ℣. Gl̃ia. Eãq;. Lec. ix. Neq; enĩ sc̃tã Margarita, cui⁹ hodie natalitia colim⁹, mori ꝑ dño potuisset ĩ corpore, si pri⁹ à terrenis desiderijs mortua nõ fuisset in mẽte. Erect⁹ nãq; ĩ uirtutis culmine aĩus, tormẽta despexit, ꝑmia calcauit, ante armatos reges, & pręsides ducta, stetit feriẽte robustior iudicãte sublimior. Quid ĩter hæc nos barbati, & debiles dicim⁹; q ire ad regna cęlestia puellas ꝑ ferrũ videm⁹? Quos ira supat, supbia inflat, ambitio ꝑturbat, luxuria inq̄nat. Qui si adipisci regna cęlorũ, ꝑ bella persequutionũ non possumus: hoc ipsum nobis turpe sit qđ Deũ nolumus saltem ꝑ pacem sequi. Ad Laud. & per Hor. Aña. Christi virgo Margarita, infideli pr̃e genita, Dei gr̃a p̃uenta, fonte baptismatis est regenerata. Aña. Innocẽter vitã ducẽs, pastorali fungẽs officio, nutricis suę pascebat ouiculas. Aña. Trãsiens Olymbrius p̃ses, beatę Margaritę captus pulchritudine, ei⁹ cõcupiuit speciem. Aña. Tribunalib⁹ assistẽs ĩpijs, se Xp̃i ancillã esse fateri nõ erubuit, vt ꝑcipet coronã gl̃ię. Añ. Nec minis, nec terrorib⁹, à charitate Chr̃i auelli potuit, sed Xp̃i martyr fidelis ĩucta ẽ. Cap. Fr̃es: De ℣g. Hym.

TE Margarita quæsumus,
Tuoque festum nomini
Diem canentes ducimus,

Tu

Tu nos ab alto respice.
Tuum rotundis aspice
Baccis coronatum caput,
Quo thure, queis odoribus
Auro colamus conditum.
Sanctum pudorem virginis,
Et martyris constantiam,
Miramur, acrem præsidis
Quum tu furorem temneres.
Qua mente virgo, qua fide,
Ancilla Christi nobilis,
Tormenta paruipenderis,
Cātare nūc lętos iuuat. Te nūc.

℣. Ora ꝑ nobis. Ad Bñs. Añ. Paganorū multitudo vidēs mirabilia magna, q̄ fecit dñs ī btā ꝟgine Margarita, ad Xp̄m dñm cōuersa est. Ad iij. Cap. Frēs: De ꝟginib⁹. ℟. br. Dilexisti. ℣. Hęc ē ꝟgo. Ad vj. Cap. Si accepis vxorē, non peccasti, & si nupserit ꝟgo, nō peccauit. Tribulationē t̄ñ carnis habebūt hmōi: ℟. br. Hæc ē. ℣. Accipe. Ad ix. Cap. Mulier innupta, & virgo cogitat q̄ dñi sunt, vt sit sācta & corpore, & sp̄ū. ℟. br. Accipe. ℣. Hæc ē quę. Ad Vesp. vlt. p̄s Lauda aīa meā. 124 Cap. Hym. & ℣. vt ī primis Vesp. Ad Mag. Añ. Hodie Xp̄i ꝟgo btā Margarita, deuicto mortis et scelerū pricipe, et tormētoꝝ īmanitate su pata, exultās ī dño, martyrij palmā cōsequuta, triūphat in gloria.

S. Praxedes virgo. Oratio. Die 21.

Exaudi Domine. 138. Lectio j.

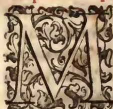
PRaxedes Virgo Romana, Potētianæ ꝟginis soror, Marco Antonino Impatore Xp̄ianos pse quēte, eos facultatib⁹, opa, cōsolatione, & oī charitatis officio ꝓseq̄bat̄. Nā alios domi occultabat; alios ad fidei cōstātiā hortabat̄: aliorū corpora sepeliebat: ijs q̄ ī carcere inclusi erant, qui in ergastulis exercebant̄, nulla re deerat. Lec. ij.

Mortua Potētiana sorore, nō destitit Praxedes, q̄ ab ineunte ętate, Dei cultui addicta fuit, sāctè agere; sed ī virginalis vitę rōne quā susceperat, lōgè ꝓgrediēs, hoīes ad religionē, & verā fidē cohortabat̄. Nouato aūt fratre amisso, Thermas quas in Vico Lateritij ille habuerat, in Dei cultū dicari voluit. Symmetrij, & sociorū, q Xp̄i Dñi noīe martyriū subierant, corpora honesto loco ipsa sepeliuit. Le. iij.

Quę, quū tātā Xp̄ianorū stragē iā ferre nō posset: Deū precata ē, vt si mori expediret, se à tātis malis eriperet. Itaq; duodecimo Calendas Augusti, ad pietatis p̄mia vocat̄ ī cęlū. Cui⁹ corp⁹, à Pastore p̄sbytero, ī patris, & sororis Potētianæ sepulcrū illatū est, quod erat in cœmeterio Priscillæ, Via Salaria.

Die 22. F. S. MARIAE MAGDAL. Dup. Ad Vesperas. Capitulum.

Prou. 31.b

Vlierem fortē qs inueniet? pcul & de vltimis finib? pretium eius: cōfidit ī ea cor viri sui, & spolijs nō indigebit. Hym.

VOce Iesu, q̄ nitidū sepulcro
Sole post q̄rto, soror excita
Lazarū āplexu tēuisse gaudes, (tū
Huc ades alma.

Luce te festa canimus, magistri
Vt gemēs tete ad genua aduolutā
Straueris, vitæ veniam precata
Turpiter actæ.

Vt pedes crebris lacrymis rigaris,
Crine siccaris, Syriaque nardo
Laueris, figens lacrymosa fessis
Oscula plantis.

Vt tibi primæ tumulum petenti
Christus apparens olitoris instar,
Redditum sese ad sua nunciarit,
Lumina vitæ.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cœli residens cacumē,
Totius mūdi machinā gubernat,
Trinus, & vnus. Amen.

℣. Dimissa sunt ei peccata multa.
℟. Quoniam dilexit multum.

Ad Magnificat Antiphona. Quū cognouisset Maria Magdalena, dominum Iesum recumbere in domo Simonis Leprosi, sentiens se delictorum sarcina afflictam, ad suum medicū properauit quęrens sanitatem. Oratio.

BEatæ Mariæ Magdalenę, q̄s domine suffragijs adiuuemur: cuius precibus exorat⁹; quatriduanum fratrem, viuum ab inferis resuscitasti. Qui viuis & reg.

Ad Matut. Inuit. Laudemus Deū nostrum, In conuersione Mariæ Magdalenæ. ps. Venite. Hymn'. Voce Iesu; quæ nitidū sepulcro.

In j. Noct. Aña. Accessit Maria ad pedes Domini, recta vestigia quęrens, vt quæ diu malè ambulauerat. ps. Domine quid. 60. Aña. Prius fudit lacrymas cordis, deinde lauit pedes domini obsequio confessionis. ps. Conserua. 72. Añ. Capillis suis tersit, osculabatur, vnxit, tacita loquebatur, non verba promens, sed deuotionem ostendens. ps. Dominus regit. 73. ℣. Specie tua. Lectio j.

Sermo Sācti Augustini Episcopi.

VIdistis fratres, nō carne, sed mēte, dñm nr̄m Iesū Christū in domo Pharisæi recumbētē, & ab illo inuitatū, non fastidiētē. Vidistis etiam mulierē in Ciuitate famosam, malę vtiq; famę, quę erat peccatrix, nō inuitatā irruisse Lib. 50 homiliarū. 23. Ho.

conui-

conuiuio, vbi suus medicus recũbebat, & quæsisse pia impudentia sanitatem: Irruẽs quasi importuna cõuiuio, opportuna beneficio. ℟.j. Lætetur omne sęculum, in solennitate sanctæ Mariæ Magdalenæ: Quam Iesus æternus amor dilexit plurimum. ℣. Hæc fuit illa Maria Domino gratissima, quæ vnguẽto pretioso, vnxit pedes Domini. Quam Iesus. Lectio ij.

Nouerat enim quanto morbo laboraret, & illũ ad sanãdũ idoneũ esse, ad quem venerat, sciebat. Accessit igitur non ad caput dñi, sed ad pedes: & quę diu malè ambulauerat, vestigia recta q̃rebat. Prius fudit lacrymas cordis, & lauit dñi pedes obsequio confessionis. Capillis suis tersit, & osculabatur: vnxit, tacita loquebatur; nõ sermonẽ ꝓmebat, sđ deuotionẽ ostẽdebat. ℟.ij. Hæc est illa Maria, quę vnxit dominũ vnguento, & extersit pedes ei⁹ capillis suis: Cui⁹ frater erat Lazarus, quem à mortuis resuscitauit dñs. ℣. Hæc est illa Maria, cui se Dominus resurgens à mortuis primũ ostẽdit. Cuius. Lec.iij.

Quia ergo tetigit Dñm rigando, osculãdo, tergendo, vngendo pedes eius: Pharisæus, qui inuitauerat dñm Iesum Christum, q ex illo genere erat hominũ superboꝝ, de quib⁹ Hesaias dicit: Qui dicũt recede longe à me, noli me tangere, qa mundus sum: putauit Dñm nescisse mulierẽ. Hoc apud se cogitans dicebat in corde suo. Hic si esset propheta, sciret, quæ mulier illi accessit ad pedes. Ideo nescire credidit, qa illam non repulit, qa accedẽtẽ nõ ꝓhibuit, qa tangi se à peccatrice permisit. Nam illũ nescisse, vnde sciebat? qd enĩ sciebat? ℟.iij. Felix Maria vnxit pedes Domini, & extersit capillis suis: Et dom⁹ impleta est ex odore vnguẽti. ℣. In plateis sicut cinamomum, & balsamum odorẽ dedit. Et domus imp. ℣. Gloria. Et domus.

In ij. Noct. Añа. Accessit Maria ad Dominum immunda, vt rediret munda: accessit ægra, vt rediret sana: & accessit confessa, vt rediret professa. p̃s. Ad te Domine clamabo. 75. Aña. Peccatrix mulier quãto plus debuit, tanto plus dominum dimissorem debitorum suorum dilexit. p̃s. Exaltabo te domine. 76. Añ. Putauit Pharisæus, Christum, Mariam ignorare, qa se illi tangendum, rigãdum, osculandum, tergendum, ac pedes vngẽdũ prębuit. p̃s Quẽadmodũ. 81. ℣. Adiuuabit eam. Lectio iiij.

O Pha-

O Pharisæe inuitator, & irrisor Dñi; Dñm pascis, & à quo sis pascēd⁹, non intelligis? Vnde scis Dñm nesciſſe, quę fuerit illa mulier, nisi quia permissa est accedere? nisi qa illo patiēte, osculata est pedes eius? nisi qa tersit? nisi qa vnxit? hæc enim non debuit ꝑmitti facere in pedib⁹ mundis, mulier immūda. Ad illius ergo Pharisæi pedes, si talis mulier accessisset, dicturus erat, quod Hesaias de talibus dicit. Recede à me, noli me tangere, quia mundus sum. ℟. iiij. Videns dominus flentes sorores Lazari, Marthā, & Mariam, lacrymatus est coram Iudæis, & accedens ad monumētum, Quatriduanū Lazarum resuscitauit. ℣. Felicis, & magni meriti Maria Magdalena, cuius lacrymis commot⁹ Dñs. Quatriduanū. Lect. v. Accessit autē ad dñm immunda, vt rediret mūda. Accessit ęgra, vt rediret sana. Accessit confessa, vt rediret professa. Audiuit dñs Pharisęū cogitantem. Iam hic intelligat Pharisęus. Si non potuit videre peccantē, qūo potuit audire cogitātē? proposuit igit̄ hoī similitudinē de duob⁹, qui debebant vni fęneratori. Etiā ipsū sanare cupiebat, ne gratis apud eum panē comederet. Ipsum pascētē esuriebat, ipsum emendare, ipsum mactare, ipsum māducare, ipsum in suum corp⁹ traijcere volebat: sicut & illi mulieri Samaritanæ dixit, Sitio. Quid est Sitio? desidero fidē tuā. ℟. v. Laudemus opus Dei in Maria Dei genitrice, sed virgine: laudemus in Maria peccatrice, sed pęnitente. Maria virgo speculū innocentiæ: Maria Magdalena exemplum pęnitentię. ℣. Laudē dicite Deo nostro, omnes sancti ei⁹, pusilli, & magni. Maria Magdalena exemplum pęnit. Lect. vj. Dicuntur ergo uerba Dñi in hac similitudine, & agit̄ vtrūq;; vt & inuitator ille sanetur cum suis discumbentibus, Dñm nostrum Iesum Xp̄m pariter uidentibus, pariter ignorātibus: & vt illa mulier habeat fiduciam cōfessionis suę, nec pungat̄ vlterius aculeis conscıētię suę. Debebat vnus (inquit) qnquagīta denarios, ali⁹ qgētos, donauit ambob⁹. Quis eū pl⁹ dilexit? Rñdit cui similitudo erat ꝓposita, qđ rñdere vtiq; ratio ꝓpellebat. Credo dñe, ꝙ is, cui plus donauit. ℟. vj. Auster flauit, & fugauit Aquilonē: Qñ lauit cor pęnitētis Marię, imber sancti spiritus. ℣. Mulier, quę erat in ciuitate peccatrix,

lacrymis

lacrymis cœpit rigare pedes Dñi Iesu. Quãdo. ℣. Gloria. Quãdo.
In iij. Noct. Aña. Quod per luxũ antea mulier vnguẽtum, sibi pro odore suę carnis adhibuit, hoc demum Saluatori in sacrificiũ obtulit. ps. Miserere mei Deus, qm̃ 86. Aña. Quod ergo sibi turpiter exhibuerat; hoc iã Deo laudabiliter offerebat. ps. Nonne deo. 87. Aña. Quod Pharisæus intuẽs despicit, & nõ solũ venientẽ peccatricẽ mulierem, sed etiam suscipientẽ Dñm reprehendit. ps. Benedic. j. 104. ℣. Elegit eam. Lec. vij.
Lectio S. Euangelij s'm Lucam.
C 7. f
IN illo tempore: Rogabat Iesum quidam Pharisæus, ut manducaret cum illo. Et ingress' domũ Pharisæi, discubuit. Et rel.
Homilia Sancti Gregorii Papæ.
33.
Cogitanti mihi de Mariæ pœnitentia, flere magis libet, quàm aliquid dicere. Cuius enim vel saxeũ pectus, illæ huius peccatricis lacrimę, ad exemplũ pęnitendi non emolliãt? cõsiderauit nanq; quod fecit, & noluit moderari quid faceret. Super conuiuantes ingressa est: non iussa venit; inter epulas lacrymas obtulit. Discite quo dolore ardet, quæ flere inter epulas non erubescit.
℟. vij. Mariã Magdalena, quia turpitudinis suę maculas aspexit: Lauãda ad fontem misericordię cucurrit, conuiuasq; nõ erubuit. ℣. Quia semetipsam int' erubuit, nihil, quod foris verecundaretur, esse putauit. Lauanda. Lect. viij.
Sed ecce quia turpitudinis suæ maculas aspexit, lauanda ad fontem misericordiæ cucurrit, conuiuasque non erubuit. Nam quia semetipsam grauiter erubescebat intus, nihil esse credidit, quod verecundaretur foris. Quid igitur miramur, fratres, Mariam venientem, an dñm suscipientem? Suscipientem dicam, an trahentem? dicam melius; trahentem, & suscipiẽtem. Quia nimirum, ipse, eam per misericordiã traxit intus, qui per mansuetudinẽ suscepit foris.
℟. viij. Dixit Dñs Simoni. Vides hanc mulierem? aquam pedibus meis non dedisti, hæc autem lacrymis rigauit pedes meos, & capillis suis tersit; amẽ dico tibi: Dimittunẽ ei pc̃tã multa, qm̃ dilexit multũ. ℣. Dixit Ies' Marię Magdalenę. Fides tua te saluam fecit, vade in pace. Dimittunẽ ei. ℣. Gloria. Dimittuntur ei. Lectio ix.
Liquet fratres, quòd illicitis actibus mulier prius intẽta, unguẽtũ

sibi

sibi ꝑ odore carnis suæ adhibuit. Quod ergo sibi turpiter exhibuerat, hoc iã Deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena concupierat, sed hos iã per pęnitentiã cõterẽs, flebat. Capillos ad compositionẽ vultus exhibuerat, sed iam capillis lacrymas tergebat. Ore, superba dixerat, sed pedes dñi osculãs, hoc in Redemptoris vestigia figebat. Quot ergo ĩ se habuit oblectamẽta, tot de se ĩuenit holocausta. Ad Lau. & per Hor. Aña. Cõuertit Maria ad numerum uirtutum, criminum numerum: ut quicqd ex se Deum contempserat in culpa, totum Deo seruiret in pœnitentia. Antiphona. Oculis terrena concupierat, sed hos iam per pœnitentiam conterens, flebat. Antiphona. Capillos ad compositionem vultus exhibuerat, sed iã capillis tergebat lacrymas. Aña. Ore, superba dixerat, sed pedes domini osculans, hoc in Redemptoris sui vestigia figebat. Aña. Quot ergo in se habuit oblectamẽta, tot de se ĩuenit holocausta. Cap. Mulierem fortẽ. Hymnus.

VT Magdalena lubrici
Fucos procaces sęculi
Experta, sensit, uanitas
Quid esset, & quid veritas.
Sequuta Iesum lacrymis,
Pedes magistro proluit,
Tergit capillis, illinit,
Vnguenta, libat oscula.
Præsente sic nos brachio
Fulcit, cadentes erigit,
Commendat ultro non minus
Quam dormientem Lazarum.
Agamus ergo debitas
Nunc Magdalenę gratias,
Et pęnitentes debitam
Iesu canamus gloriam.
Te nunc Redemptor quæsumus.

℣. Dimissa sunt ei peccata multa.
℟. Quoniam dilexit multum.

Ad Benedictus. Aña. Maria unxit pedes Iesu, & extersit capillis suis, & dom⁹ impleta est ex odore unguenti. Ad iij. Capitulum. Mulierem fortem. ℟. bre. Speciẽ tua. ℣. Adiuuabit eã. Ad vj. Cap. Manũ suã apuit inopi, & palmas suas extẽdit ad paupẽ: nõ timebit domui suę à frigorib⁹ niuis. ℟. br. Adiuuabit. ℣. Elegit. Ad ix. Cap. Fallax gratia, & vana est pulchritudo; mulier timẽs dñm, ipsa laudabit. Date ei de fructu manuum suaꝝ, & laudẽt eã ĩ portis opa ei⁹. ℟. bre. Elegit eam De⁹: Et præele. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. Ad Vesp. vlt. ps. Dilexi qm̃. 117. Cap. Hym. & ℣. ut in primis vesp.

Ad

Ad Magnificat. Aña. Optimam partem elegit sibi Maria, quæ non auferetur ab ea in æternum.

Die 23. S. Apollinaris Episcopus, & mar. Oratio. Omnipotens. 131. Lec. j.

APollinaris, cũ prĩcipe Apostolorum Antiochia Romã venit: à quo ordinatus Eps, Rauennam ad Chri Dñi pdicãdum Euangelium mittitur; vbi quũ ad Chri fidẽ plurimos conuerteret, captus ab idolorum sacerdotibus, pcipitat in mare, vnde ereptus est. Quumq; ipso orante, Bonifacius vir nobilis, qui diu mutus fuerat, loqueretur, eiusq; filia immundo spiritu liberata esset, iterum est in illum commota seditio. Lectio ij. Itaque virgis cęsus, præssis carbonibus ardentibus nudis pedibus, nihil ab igne subiecto læs⁹, mittit in exiliũ. Inde profectus in Aemiliam, Ruffini filiã mortuam, ad vitam reuocauit. Quare Præfectus accersito Apollinari, cũ eo grauius agit, vt finem faciat disseminandi Chri fidem. Cuius iussa negligẽs, equuleo cruciatur, in eius plagas aqua feruẽs ĩfunditur, saxo os tũdit, eijcit in exiliũ, delatus ad ripã Danubij, venit in Thraciã. Lec. iij. Quum in Serapidis templo, dæmon se responsa daturũ negaret, dũ ibidẽ Petri apostoli discipulus moraretur, iterũ iubet nauigare. Reuersus Rauennã, ab ijsdẽ sacerdotibus accusatus, Centurioni custodiẽdus tradit: q occultè Chrm colẽs, eũ nocte dimisit. Re cognita, satellites eum persequuntur, & plagis cõfectum, quòd mortuum crederent, relinquunt. Quem quũ inde Christiani sustulissent, exhortans illos ad fidei constantiã, martyrij gloria clar⁹, migrauit è vita.

Die 24. Pro commem. S. Christinę virg. et mar. Oratio Indulgentiam. 138.

Vigilia S. Iacobi Apostoli. Lect. j.

Lectio S. Euangelij sm Ioannem.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis. Hæc mando vobis, vt diligatis inuicem. Si mũdus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit. Et reliqua. (c. 5. a)

Homilia S. Ioannis Chrysostomi.

Hoc est, non exprobrandi gratia dico me animã meam ponere, q. amare prior cœperim, sed vt in amorem meum vos traham. Inde quum persequutionẽ pati, multis molestum, & ĩtolerabile videretur, & par esset etiã generosum animũ deijci: Ideo multis propositis, & eorũ placato animo, ad hoc venit, & hæc eorum gra, vt alia ex abũdantia dicta significet. Lec. ij. (76. In Ioan.)

Vt

Vt enim superius dixit, nō solum non dolendum, sed lætādū quòd iret ad patrem, non deserendi, sed vehementis amoris gratia: ita & in hoc loco lætandum ostendit. Et considera, quo pacto eos præparat: non enim ait. Scio rem molestā; sed quum propter me hoc patiamini, propter me etiam perferatis. Non enim sufficiens consolationis causa hæc fuisset: quare, ea omissa, aliàs duas adducit, & quia prioris virtutis hoc est argumentum, & contrarium esset dolēdū, non quòd odio nunc habeamini, sed si diligeremini. Hoc autē significat inquiens, si de mundo essetis, mundus quod suū esset diligeret.

Pro cōmem. S. Christinæ. Lect. iij.

Christina virgo, Christianam religionem colēs, deorū simulacra, à patre Vrbano ex auro cōfecta, cōfregit: Eaq; pauperibus distribuit. Id vbi pater animaduertit, illā cęsam, in carcerem cōijci iubet, vbi quū nec precibus, nec minis adduci potuisset vt Dijs īmolaret, grauibus tormentis afficit. Inde acerbius torta, in fornacē ardentē coniecta, Dei auxilio incolumis euasit, serpētibus obijcitur, postremò sagittis confixa, martyrij & virginitatis corona, migrauit in Cœlū.

F. S. IACOBI APOSTOLI. Di. 25.

Dup. Ad Vesperas. Capitulum. Eph. 1.

FRatres: Benedict⁹ De⁹, & pr̄ dn̄i nostri Iesu Christi, q bn̄dixit nos in oī bn̄dictiōe spirituali, in cœlestibus, in Christo, sicut elegit nos in ipso, ante mundi constitutionem. Oratio.

ESto domine plebi tuæ sanctificator, & custos: vt Apostoli tui Iacobi munita pręsidijs; et cōuersatione tibi placeat, & secura mente deseruiat. Per dominū.

Pro comm. S. Christophori mart. Oratio. Tribue. 131. Lectio j.

IAcobus, Zebedæi filius, Ioannis Apostoli germanus frater, Galilæus, inter primos Apostolos vocatus cum fratre, relictis patre, ac retib⁹, sequut⁹ ē dn̄m, & ambo ab ipso Iesu Boanerges, idest, tonitrui filij sunt appellati. Lect. ij.

Is vnus fuit ex tribus Apostolis, quos Saluator maximè dilexit, & testes esse voluit suæ transfigurationis, & īteresse miraculo, quum Archisynagogi filiā à mortuis excitauit, & adesse quū secessit ī mōtę Olyueti, patrē oraturus, anteq̄ à Iudæis cōprehenderetur. Lect. iij.

Verū, Iacob⁹ post Iesu Chri ascē-

sũ in Cęlũ, ĩ Iudęa et Samaria pđi-
cans ei⁹ diuinitatem, plurimos ad
X piană fidẽ ꝯuertit. Mox pagrata
Hispania, ibique pđicato Euăge-
lio, redijt Ierosolymam. Lect.iiij.

SEd Claudio Imperatore Herodes ad regnum elatus, vt à Iudæis grãm iniret, Iacobũ libere Iesum Chrm Deum confitẽtẽ, capitis cõdẽnauit. Quẽ, quũ is qui eũ duxerat ad tribunal, fortiter martyriũ subeuntẽ vidisset, stati se, & ipse X pianũ esse ꝓfessus est. Lec.v.

Ad suppliciũ quũ raperetur, petijt ille à Iacobo veniã: quem Iacobus osculatus, pax (inqt) tibi sit. Itaque vterque est securi percussus, quũ paulò ante, Iacobus paralyticum sanasset. Corpus eius postea Compostellam trãslatum est: vbi summa celebritate colitur. Lect.vj.

Conueniunt eò, religionis & voti causa, ex toto terrarum orbe peregrini. Memoria ipsius natalis, hodierno die, q translationis dies est, ab Ecclesia celebrat: quũ ipse Calẽdis Aprilis, primus Apłorũ, Ierosolymis, profuso sanguine testimoniũ Iesu Xpo dederit. Lec.vij.

Lectio S. Euãgelij sm Matthæũ.

C. 20. IN illo tpe: Accessit ad Iesũ mr filioꝝ Zebedęi, cũ filijs suis, adorãs & petẽs aliqd ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarij Episcopi.

Nõ sine aliquo momẽto rerũ, ita effectũ fuisse existimãdũ est: vt mr filiorũ Zebedęi, dñm deprecaret. Nunquid & filijs petendi familiaritas nõ erat? sed erat gestoꝝ effectibus prophetãdũ. Apłi quidem iam ex lege crediderant, q̃ eos ĩ fidẽ euangelicã nutriuerat. Itaq; in mre filioꝝ Zebedęi, lex intelligit, q̃ cõfidẽtia priuilegij sui, ꝓ credentib⁹ ex se populis deprecat. Lec.viij. In Matt.

Quę qa superius audierat, primos nouissimos, & nouissimos primos futuros: deferri filijs suis orat, vt ĩ Dñi regno vn⁹ ad dexterã eius sẽdeat, alter ad sinistrã. Cui dñs rñdit, nescire eã, qd oret. Nihil quidẽ de gl'ia Apłorũ ambigebat, & iudicaturos eos smo supior exposuit: deniq; ĩ medio sermone, an calicẽ suũ posset bibere ĩterrogat. Non vtiq; de cõis poculi gñe loquebat, neq; enĩ labor est bibere de calice: sed ille de calice Sacri passionis interrogat. At illi, qui iam martyrij libertatem, constantiamque retinebant, bibituros se pollicentur.

Pro cõm. S. Christophori. Lect.ix.

Christophorus, gñe Chananæus, quũ audiret Iesu Chri noĩe res inusitatas mirabłr geri, miraculoꝝ fama ꝑmot⁹, ĩ X pianæ fidei religione

ne instruit. Quo aũt tpe, Samin Lycia erat, eos, q in Dioclitiani psequutione p fide pugnabant, ad martyrij palmã accẽdebat. Quare à gẽtilibꝰ cõprehẽsus, quũ se Xpianũ esse pfiteretur, virgis ferreis pcussus, post in ignẽ cõiectus, inde ope diuina ereptus, tũ sagittis cõfixus, postremo capite plexus, martyriũ consummauit. Ad iij. Cap. Fratres: Benedictus Deus. ℟. br. In omnẽ. ℣. Constitues. Ad vj. Cap. Prędestinauit nos in adoptionẽ filiorũ per Iesum Christũ, in ipsum sm propositum voluntatis suæ, in laudẽ glorię grãæ suæ. ℟. br. Cõstitues. ℣. Nimis ho. Ad ix. Caplm. Gratificauit nos in dilecto filio suo, in quo habemus redẽptionẽ per sanguinem eius (remissionem peccatorũ) secũdũ diuitias gratiæ eius, quæ supabundauit in nobis. ℟. br. Nimis ho. ℣. Annũciauerũt.

Die 26. S. Annã mr̃ B. Marię. Orõ. Tuorũ. 140. Pro cõm. S. Pastoris Presb. & Conf. Oratio. Adest o. 136. Lec. j.

Qui parentũ Mariæ notitiã habere desiderat, de tribu Iuda, de Regia stirpe Dauid eos descendisse cognoscat: nouerit quoq;, cũ sacerdotali Aaron gñe, cognationis habuisse propinquitatem, & iure, Redẽptor nr̃ de sacerdotali simul & Regio semine carnẽ suscipere voluit. ¶ Qui rex ante sęcula existẽs, & verus sacerdos, semetipsũ pr̃i p nobis suauitatis hostiã immolauit. Lectio ij.

Ioachim ergo uenerandam, & dignam laude Annam in matrimonium duxit; sed quemadmodũ vẽtus Anna sterilis facta, per uotum & repromissionem habuerat Samuelẽ, ita & hęc, per supplicationẽ, & repromissionẽ à Deo Deiparã profert, ut hęc, ĩ hoc, nulla illustriũ, & gloriosaꝝ posteriꝰ habeatur. ¶ Parit ergo grã (Anna enim hoc interptat) dominã, qđ profectò ĩdicat Marię nomẽ: Nã reuera, Dña facta ẽ oĩum creaturarũ, quũ cõditoris oĩum effecta ẽ mr̃. Edit partu ĩ domo ouilis Ioachĩ, & adducit ĩ tẽplũ: Deĩde ĩ domo Dñi plãtata, impinguata spiritu, veluti oliua fructifera, omnia virtutis habitaculum facta est.

Pro comme. S. Pastoris. Lect. iij. Pastor psbyter, ĩ Eremo, inter sãctos illis Patres, eremiticã vitã sanctissimè duxit, & psbyterij gradũ, vt sãctis illis sacrã Eucharistiã ministraret, pmeruit. Multa doctrina spũali claruit. Affectꝰoẽs ne dũ sęculi, verũ etiã naturę calcauit. Pluribus miraculis insignis fuit: tandem

tandemque multis virtutibus illustris, ad cœlestia regna migrauit, septimo Calendas Augusti.

Die 27. S. Pantaleon martyr. Oratio. Præsta quæsumus. 131. Lectio j.

PAntaleon Nicomediẽsis, nobilis Medicus, ab Hermolao pꝛsbytero ad Iesu Xpi fidẽ erudit⁹, baptizat⁹ est: q mox patri Eustorgio psuasit, vt Christianus fieret. Quare, quum Nicomediȩ postea Xpi dñi fidẽ liberè pdicaret, & ad ei⁹ doctrinã oẽs cohortaret: Diocliciano Imperatore equuleo tort⁹, & admotis ad ei⁹ corp⁹ laminis candẽtibus, cruciatus est. Lect. ij.

Sed diuinit⁹ factũ ẽ, vt & laminarũ cãdẽtiũ vi resticta, nullũ inde cruciatũ ipse sẽserit. Qua re audita, Iudex eũ ĩ sartaginẽ amplã, plũbi liqfacti plenã inijci iubet: ĩ quo cruciatu dũoraret, nullomodo violat⁹ ẽ. Itaq; rurs⁹ ĩ carcerẽ pieci⁹, ĩde mẽse post educt⁹, ĩ rotã agit. Le. iij.

Quȩ qdẽ Machina, Pãtaleonis oratione stati cõfracta ẽ: & licet grauia sit ppessus, nõ vict⁹ ẽ tñ. Quare iratior fact⁹ iudex, capitis illum damnat. Sicq; Pantaleõ, quũ oẽm tormẽtorũ uim, æquo, fortiq; aĩo superasset, postremo, datis p Xpi dñi fid ceruicib⁹, martyrij coronã adept⁹ est, sexto Calẽdas Augusti.

SS. Nazari⁹, Cels⁹, Victor, & Innocẽti⁹ mar. Orõ. Sctõrũ 133. Le. j. Die 28.

NAzari⁹, à beato Lino Papa baptizat⁹, quũ in Galliam pfect⁹ esset, ibi Celsũ puerũ ĩ fide prius instructũ, baptizauit; q unà Treuerĩ eũtes, Neronis psequutione ĩ Mare deijciunt: vnde mirabiliter euaserũt. Postea Mediolanũ veniẽtes, quũ Chrĩ fidẽ dissemina rẽt, ab Anolino Præfecto cõstãtissimè Xpm Deũ confitẽtes, capite plectunt: quoꝝ corpora, extra portã Romanã sepulta sunt. Lect. ij.

Victor, ĩ Aphrica nat⁹, Seuero Imperatore rexit Eccl'iam. Is instituit, vt sacrũ Pascha die Dñico celebraret. Statuit ẽt, vt quauis aqua, modò naturali, si necessitas cogeret, quicũq; baptizari posset. Creauit duab⁹ ordinationibus mẽse Decẽbri, Epos duodecim, presbyteros quatuor, Diaconos septẽ: martyrio coronat⁹, sepelit in Vaticano, qnto Calẽdas Augusti. Sedit ãnos decẽ, mẽses duos, dies decẽ. Le. iij.

Innocẽti⁹ Albanẽsis, sctĩ Hieronymi & Augustini ȩtate floruit. Ei⁹ sctĩtatẽ, Basili⁹ magnus ĩ eplĩs ad eũ scriptis admirat. Is dcretũ fecit vt q ex Xpiana muliere nat⁹ esset, per baptismũ renasci deberet. Sedit ãnos qndecĩ, mẽses duos, dies

viginti. Quatuor ordinationibus, mẽſe Decẽbri, creauit Epos per locã qnquagĩta quatuor; pſbyteros triginta, diaconos tredecĩ. Sepult⁹ eſt ĩ cęmeterio ad Vrsũ pileatũ.

Die 29. S. Martha Vir. Orõ. Exaudi. 138.

Pro cõ. SS. Felicis, Sĩplicij, Fauſtini, & Beatr. m̃. Orõ. Fac nos. 133. Le. j.

Martha, Xpi hoſpita, Marię & Lazari ſoror, poſt Chri aſcẽſũ ad Patrẽ, à Iudęis ĩ pſequutiõe Xpianoꝝ, cũ Fr̃e, & ſorore, & Marcella pediſſequa, & itẽ Maximino, à quo tota dom⁹ fuerat baptizata, ꝯprehẽdĩt. Et hi oẽs, cũ alijs cõpluríb⁹ Xpianis, ĩ nauẽ quandã ĩponunt. ¶ Quæ nauis, velis, remis, clauoq; ſpoliata mari cõmittitur, vt oẽs facto naufragio perirẽt. Cęterũ Deo gubernante, Maſſiliam incolumis applicuit. Lect. ij.

Quo miraculo, & dictorũ ſanctorũ prędicatione, Maſſilienſes primum, deĩde vicini populi, ad fidẽ Chri conuerſi ſunt. ¶ Martha igit quũ Maſſiliæ oĩum in ſe aĩos, pp eximiã ſctitatẽ ꝯuertiſſet, cũ multis honeſtiſſimis mulierib⁹, in monaſterio, qđ ipſa curauit ędificandũ, ſanctiſſimè vixit: tãdẽq; miraculis clara, quarto Calẽdas Augusti obdormiuit ĩ dño; quũ multo ante, diẽ obitus ſui pcognouerit.

Pro cõm. S. Felicis, & ſoc. Lect. iij.

Romę, via Aurelia, natale ſctĩ Felicis ſecũdi, Papę, & martyris: q à Cõſtãtio impatore Ariano ob Catholicę fidei defenſionẽ è ſede ſua deiect⁹, & gladio necat⁹, glorioſè occubuit. Itẽ Via Portuẽſi, ſãctoꝝ martyꝝ, Sĩplicij, Fauſtini, et Beatricis, ſub Dioclitião; quoꝝ duo, poſt diuerſa ſupplicia decollati, et ĩ Tiberĩ deiecti sũt. Beatrix vo ſoror eoꝝ, pfocata ẽ ĩ carcere, iuſſu Lucretij Vicarij, ei⁹ pdiũ ꝯcupiſcẽtis.

SS. Abdon, & Sennen mart. Die 30.

Oratio. Annue. 133. Lectio j.

Abdon, & Sennẽ Perſę, Decio Impatore, ad Cordubã Perſaꝝ accuſati, ꝙ corpora Xpianoꝝ q̃ ĩhumata pijciebant, ĩ ſuo pdio ſepeliſsẽt: iuſſu Impatoris ꝯphẽdũt, & dijs iubent ſacrificare. Qđ quũ facere negligerẽt, & Ieſum Chr̃m Deũ cõſtãtiſſimè pdicarent: traditi ſunt in arctam cuſtodiã. Lec. ij.

Quatuor autẽ menſibus poſt, Romã rediẽs Deci⁹, eos catenis arctiſſimè vinctos duxit in triũpho, ſenatuq; pſente, ĩ cuſtodiã tradidit Valeriano Præfecto; ea cõditione, vt ſi cultũ dijs tribuere vellẽt, oĩa ſua illi recuparẽt: ſin min⁹ id facere vellẽt, feris obijcerent. Qui quũ in Vrbe ad ſimulacra attracti eſ-

sent, ea detestati cōspuerūt. Le. iij.
Itaq; Abdon, & Sennen, plūbatis primo grauiter cęsi, post ī Amphytheatrū ducti sunt, ac vrsis & leonibus obiecti, vt eorum morsib' cōficerētur; sed ferę eos attingere nō audebant. Quare gladijs trucidati, colligatis pedibus, tracti sunt ante Solis simulacrū. Quorū corpora clā īde asportata, Quirin' diacon' sepeliuit in suis ędibus.

AVGVSTVS.

Die 1. F. S. PETRI AD VINCVLA.
Semi.ma. Ad Vesperas. Capl'm.

Act. 12. a Misit Herodes Rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: occidit autem Iacobum fratrem Ioannis gladio: videns autem quia placeret Iudæis, apposuit apprehendere & Petrum. Hymnus.

Quodcunque vinclis super terram strinxeris,
Erit in astris religatum fortiter,
Et quod resoluis, ī terris arbitrio,
Erit solutum super cœli radium.
Iā bōe pastor Petre, clemēs accipe
Vota p̄cantum, & peccati vīcula
Resolue tibi potestate tradita,
Qua cūctis cęlū ℣bo claudis apis.
Sit trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas, atque iubilatio,
In vnitate, cui manent imperia,
Per infinita sæculorū sęcula. Amē.

℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram, ędificabo Ecclesiam meam. Ad Mag. Aña. Tu es pastor ouiū, princeps Apostolorum, tibi traditæ sunt claues regni cœlorum. Oratio.

Deus, qui beatum Petrum Apostolū, à vinculis absolutū illæsum abire fecisti: nostrorū, quęsum', absolue vincula peccatorum; & omnia mala, à nobis propitiatus exclude. Per dominū.

Pro cōm. S. Pauli. Añ. Sancte Paule Apostole, prædicator veritatis, & doctor gentium, intercede pro nobis, ad Deum qui te elegit.
℣. Tu es uas electionis sancte Paule apostole.
℟. Prædicator veritatis, in vniuerso mundo. Oratio.

Deus, qui multitudinem gētium, beati Pauli Apostoli prædicatiōe docuisti: da nobis q̄s; vt cuius cōmemorationē colimus ei' apud te patrocinia sentiamus.

Pro cōmmēm. SS. Maccabæorum. Oratio. Magnificet te. 133.
Ad Mat. Inuit. Tu es pastor ouiū prīceps apl'orū: Tibi tradidit De', claues regni cęlorum. Ps. Venite.
Hymn' Quodcunq;. Añæ. Noct.

Psalmi, versus, ℟ia. & ℣.bre.vt in principali Festo. 155. Lectio j.

THeodosio Imperatore, quũ Eudoxia eius vxor, Ierosolymam soluendi voti causa venisset: ibi multis est affecta muneribus; præ cęteris, insigne donũ accepit, ferreę catenę, auro, gemmisq; ornatæ: quã illã esse affirmabãt, qua Petrus Apostol⁹, ab Herode vinctus fuerat. Eudoxia, catenam piè venerata, eã postea Romam pontifici maximo detulit, qui vicissim illi monstrauit alteram catenam, qua Nerone Imperatore, idem Apostol⁹ cõstrict⁹ fuerat. Lect.ij.

Quũ igitur Pontifex, Romanam catenam, cũ ea, quæ Ierosolymis allata fuerat, contulisset; factũ est, vt illæ inter se sic connecterentur, vt non duę, sed vna catena, ab eodẽ artifice confecta esse videretur. Quo miraculo, tãtus honor sacris illis vinculis haberi cępit, vt propterea, hoc nomine, sãcti Petri ad Vincula Ecclesia dedicata sit in Exqlijs: eiusq; memoriæ dies fest⁹ ĩstitut⁹, Calẽdis Augusti. Lec.iij.

Quo ex tempore, honos, qui eo die, Augusti Cęsari tribui solitus erat, Petri vinculis haberi cæpit. Quæ tacta ægros sanabant, & dęmones eijciebant. Quo in genere, anno salutis humanę nõgẽtesimo accidit, vt qdã Comes, Othonis Impatoris familiaris, occupat⁹ ab immũdo spũ, seipsũ dẽtibus dilaniaret. Quare is iussu Imperatoris ad Ioannẽ Põtificẽ ducĩt: qui vt sacra catena comitis collum attigit, erũpens nefarius spiritus, hominẽ liberũ reliquit, ac deinceps in Vrbe, sanctorum vinculorum religio propagata est. Lectio iiij.

Sermo S. Ioannis Chrysostomi. Hom. viij. ad Eph.

QVantę sit dignitatis catena ferrea, pp Christũ, corpori serui ipsi⁹ circũdata, audi te Christũ ipsum dicentem. Beati estis, ĩquit, Quid? Quòd mortuos excitaturi estis? Nõ, sed qd? quòd cęcos curabitis? nequaquã, qñ ergo? Quãdo probris vos affecerint, insectatiq; fuerĩt, ac dixerĩt quoduis malũ contra vos, mentientes propter me. Quòd si malè propter Chrm audire, adeò facit beatos, qd nõ faciet malè ẽt affici? Lec.v.

Honoratus est, & Petrus ista catena, erat enim vinctus, ac traditus militibus, & dormiebat, ita videlicet erat hilaris, ac nihil prors' immutatus, & grauis illũ habebat somnus; vnde liquet vtiq;, q̃ nimima fuerat cura, ac solicitudine: dormiebat, eratq; inter milites, et

veniebat

veniebat ad eum angelus, ac percusso latere, excitabat illũ. Lec. vj.

Non est aũt ideo bonũ pro Christo ligari, ꝙ inde regnum cęlorũ acquiritur; sed ideo bonũ, ꝙ pro Christo fit. Non ideo beata prædico vincula, ꝙ in cęlum destinant ligatum, sed quòd pro cęli Domino ferunt. Quãta quęso gloriatio, quanta fuerit voluptas, quantus honoris splendor, pro Christo se vinctum esse cognoscere? vellem ista mihi ꝑpetuo gloriari liceret, vellẽ adhęrere catenæ. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sm̃ Matthęũ.

C. 16. b In illo tempore: Venit Iesus in partes Cæsareæ Philippi, & interrogabat Discipulos suos dicens. Quem dicunt homines esse filium hominis? Et reliqua.

Homilia venerab. Bedę p̃sbyteri.

De s2. ctis. Hyẽ. Non quasi nesciẽs dñs, sentẽtiam de se, vel discipulorũ, vel extraneorũ inq̃rit, sed ideo discipulos quid de se sentiant interrogat, vt cõfessionẽ rectę fidei, illorũ digna mercede remuneret. Nã sicut interrogatis generaliter oĩbꝰ, Petrꝰ r̃ndit vnus ꝓ oĩbus: ita, quod Petro dñs r̃ndit, in Petro, omnibꝰ respondit. Bñdictio. Quorũ festũ. Lect. viij.

Ideo quid alij de se sentiant, inq̃rit: vt expositis primo sententijs errantium, discipuli probarẽtur; veritatem suę confessionis, nõ de opinione vulgata, sed de ipso percepisse dñicę reuelationis arcano. Quẽ, inquit, dicũt homines esse filium hominis? Pulchrè homines appellat eos, qui de filio hominis tantum loqui nouerant: quia diuinitatis eius arcana nesciebant.

Pro comm. SS. Maccab. Lect. ix.

Maccabęorũ martyrũ memoria hodie digne recolĩt. Qui etsi apud multos nõ sunt ĩ honore, qđ illud certamen post Chr̃m nõ suscepe rũt, tamẽ digni sunt, qui ab oĩbus honorẽtur: qa pro patrijs legibus, & institutis, fortes, cõstantesq; se ꝓbuerunt. Nã q ante Chr̃i passionẽ subiere martyriũ, qd post Xp̃m ĩ ꝑsequutione, eiusq; ꝓ nobis obitę mortis imitatiõe, facturi fuissẽt?

Ad Laud. & per Hor. Añ. Herodes rex apposuit, vt apprehẽderet & Petrũ, quem quum apprehendisset, misit in carcerẽ, volẽs post Pascha ꝓducere eũ populo. Añ. Petrus quidem seruabatur in carcere, & orõ fiebat sine ĩtermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. Añ. Dixit Angelꝰ ad Petrũ, circũda tibi vestimentum tuũ, & sequere me. Añ. Misit Dominus angelũ suũ, & liberauit me de ma

nu Herodis. Aña. Tu es Petrus, et sup hãc petrã ędificabo ecclesiam meã. Cap. Misit Herod. Hymn'.

APostolorum principem,
Quem præsidere Ecclesiæ
Suæ redemptor gentium
Iussit, frequentes dicimus.
Huic nanque pastor vnicus
Commisit vni maxime,
Fidens ouile, qui benè
Gregem relictum pasceret.
Claues Olympi credidit,
Damnare sontes, soluere
Reos, supremus pontifex,
Vltro potestatem dedit.
Nunc ille nobis ęthere
Rector supremo cęlitum
Pacem, precamur, impetret,
Quam ferre terris sueuerat.
Te nunc Redẽptor q̃s. Ipsorũ vti.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc. Ad Bñs. Aña. Quodcunque ligaueris super terram, erit ligatũ & in cęlis: & quodcunq; solueris super terram, erit solutũ & in cęlis: dicit Dominus Simoni Petro. Facta cõm. S. Pauli vt s. in Vesp. Pro cõm. SS. Maccab. dr. Aña. Tradiderũt corpora sua in mortẽ, ne suirẽt idolis: ideo coronati pos sidẽt palmã. ℣. Iusti. Ad iij. Cap. Misit Herodes. ℟. bre. In omnem terrã. ℣. Constitues. Ad vj. Cap. Petr' seruabat in carcere, orõ aũt fiebat sine ĩtermissione ab Ecclesia ad Deũ ꝑ eo. ℟. bre. Constitues. ℣. Nimis honorati Ad ix. Capit. Petrus ad se reuersus, dixit: Nunc scio verè, qa misit Dominus angelũ suũ, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectatiõe plebis Iudæorũ. ℟. bre. Nimis honorati sunt. ℣. Annunciauerunt. Cap. Hym. & ℣. ut ĩ primis. Vesp. Ad Vesp. vlt. ps. Dñe probasti. 121. Ad Mag. Aña. Solue iubẽte Deo terrarum Petre catenas: qui facis, vt pateãt cęlestia regna beatis. Et fit commemoratio Sãcti Pauli vt supra deinde Sancti Stephani. S. Stephanus Papa, & martyr. Dic. Oratio. Infirmitatẽ. 131. Lectio j.

STephanus Romanus põtificatũ gessit, Valeriano, & Galieno Imperatorib'. Instituit, ut sacerdotes & diaconi nusquã sacris vestibus, nisi in Ecclesia vterẽtur. Fuit vir, doctrina, & pietate singulari, multosq; ad Chr̃m cõuertit: in ijs Olympium Tribunum, cum vxore Exuperia, & filio Theodato item Nemesium Tribunum, cum tota familia, oculis Lucillæ eius filiæ restitutis. Qui omnes Iesu Christi martyres fuerunt. Lect. ij. Sed vehemẽtius iã ingrauescente

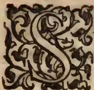
perse-

persequutione Imperatorũ, Stephanus conuocato clero, ad martyrium suos hortabatur: in cryptisque martyrum assiduè missas, & concilia celebrabat. Qui quum aliquando raptus esset ab infidelibus ad templum Martis, ut ei sacrificaret, liberè negauit, se dæmonibus eum honorem velle tribuere, qui Deo deberetur: Quibus in verbis, Martis statua terræmotu concidit, templumque contremuit. Lectio iij.

Quare omnibus aufugientibus, qui Stephanum tenebant, Pontifex ad suos reuertitur in Cæmeterium Lucinæ, quos diuinis præceptis instruens, sacramento corporis Christi communicauit; ibique dum missarum solennia perficit, aduenientibus iterum Imperatorum satellitibus, ei in sua sede caput abscinditur. Corpus, cum eadem sede conspersa martyris sanguine, à Clericis sepultum est in Cæmeterio Calixti, quarto Nonas Augusti. Vixit in Pontificatu annos septem, menses quinque, dies duos. Habuit ordinationes duas mense Decembri, quibus creauit Episcopos tres, præsbyteros sex, diaconos quinque.

F. INVENT. S. STEPHANI. Die 3.

Semi.ma. Si hoc F. cadat in Dñicã trãsferẽ ad v. fer. Ad Ves. Cap.

Tephanus plen' gratia, & fortitudine, faciebat prodigia, & signa magna in populo. Act. 6. c

Hymnus.

In hoc die, pręcandidi,
Sanctique Protomartyris,
Plebs Christiana concinat
Hymnis, & almis canticis.
Plenus superna gratia,
Summaque fortitudine,
Hic sæpius miracula,
Et signa magna conficit.
At rursus inuidentia
Nequam repleti milites;
Sanctum virum, sæuissima
Occisione comprimunt.
Tum nempe saxis obrutum
Iacet cadauer, spiritus
Sed angelis lætantibus
Cõmigrat ad cęlestia.
Te nunc Redemptor quæsumus.

℣. Stephanus vidit cęlos apertos.
℟. Vidit, & introiuit: beatus homo cui cœli patebunt.

Ad Magnificat Antiphona.

Summa cum diligentia nostros patefacite tumulos, quia indecenter, despectoque loco reconditi sumus. Oratio.

OMnipotens sẽpiterne De⁹; qui primitias martyrũ, in beati Leuitæ Stephani sanguine dedicasti: tribue quæsum⁹; vt pro nobis intercessor existat, qui pro suis etiam persequutoribus exorauit Dominũ nostrũ Iesum Christum filium tuum. Qui tecũ viuit. Ad Mat. Inu. Stephani ꝓtomartyris inuẽtionẽ celebrem⁹: Regemq; martyrũ dñm, venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. In hoc die. In j. Noct. Añ. Stephan⁹ plen⁹ grã, & fortitudine, faciebat ꝓdigia, & signa magna ĩ ppl'o. ps. Beatus vir. 59. Añ Surrexerũt qdã de Synagoga, disputãtes cũ Stephano, & nõ poterãt resistere sapiẽtiæ, & spũi, q loqbat. ps. Quare fr. 60. Aña Submiserũt viros, q dicerẽt se audiuisse Stephanũ, dicẽtẽ verba blasphemię ĩ Moysen, & Deũ. ps. Dñe qd. 60. ℣. Gloria, & honore. Lectio j.

SAnctorum corpora, Stephani protomartyris, Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, quę diu ĩ obscuro, & sordido loco iacuerãt, Honorio Impatore, Luciano presbytero diuinit⁹ admonito, inuenta sunt prope Ierosolymã. Cui Gamaliel quũ in somnis apparuisset, graui quadã, et ꝑclara senis specie, locũ iacẽtiũ corpoꝝ cõmõstrauit, ĩperans, vt Ioãnem Ierosolymitanũ antistitẽ adiret, ageretq; cũ eo, vt honesti⁹ illa corpora sepelirent. ℟. j. Ierosolymis inuentio corporis beatissimi Stephani protomartyris, sicut à domino, Reuelatum est ꝑsbytero Luciano, septimo Honorij prĩcipis anno. ℣. Dũ qesceret in Basilica baptisterij, in stratu suo, die sexta illucescẽte, circa horã noctis tertiam. Reuelatum. Lectio ij.

Surgens itaq; venerabilis Lucianus presbyter, perrexit in ciuitatẽ ad Antistitẽ Ioannem, de quo per visionẽ admonitus fuerat. Quũq; illi, Cleroq; eius, priuatim visionis seriem retulisset, ille lacrymis præ gaudio fusis, benedixit Dominũ: reque veraciter vt erat per oĩa cõperta, beatus Episcopus, omni celeritate ad finitimarũ Vrbiũ Episcopos, & presbyteros misit. Quibus cõuocatis, ad locũ pergit, fodi iubet, defossos q̃tuor loculos inuenit, vnde odor suauissim⁹ efflabat. ℟. ij. Dum adhuc penè vigilaret, tanquam in excessu mẽtis effect⁹, vidit virum senẽ candido amictũ pallio: Calceatũ caligis in superficie deauratis. ℣. Manu tenebat virgam auream, qua tangẽs eũ, dixit, se esse Gamalielẽ, q nutriuit apostolũ Paulum. Calceatũ. Lect. iij.

Cuius

Cui' rei fama, cõmota magna hominũ multitudo, eò cõuenit, multiq; ex varijs morbis ęgroti, ac debiles, sani & ĩtegri domũ redierũt: Aderãt tunc testes miraculorũ cũ btõ Ioanne, Eustomi', Sebastian', et Eleutheri' Põtifices, cũ clericorũ sãctissimo comitatu, q osculantes beati Stephani pignus, id collegerunt, vnà cum Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis corporibus.

℟. iij. Summa cum diligentia, nostros patefacite tumulos: Quia indecenter despectoq; loco recõditi sumus. ℣. Obsecro vos fratres charissimi, vt neminẽ revereamini, colligentes sanctum pignus beati Stephani. Quia indec. ℣ Gloria. Quia.

In ij. Noc. Añ. Cõmouerũt plebẽ, & seniores, & scribas, & cõcurrentes rapuerũt Stephanũ, & adduxerũt in cõciliũ. ps. Quũ inuoc. 125. Añ Statuerunt falsos testes, qui dicerent: homo iste non cessat loqui verba, aduersus locum sanctũ, & legẽ. ps. Verba mea. 60. Añ Audiuim' Stephanũ dicentẽ: qm̃ Iesus Nazaren' hic, destruet locũ istũ, & mutabit traditiões, quas tradidit nobis Moyses. ps. Dñe dñs nr̃. 61. ℣. Posuisti domine. Lectio iiij.

SAcra itaque corpora, summa celebritate in sanctam Ecclesiam Sion illata sunt, & sub Theodosio iuniore, corp' sancti Stephani, Cõstantinopolim, inde Romã, Pelagio summo Pontifice, trãslatũ, in agro Verano, ĩ sepulcro sctĩ Laurẽtij martyris collocatum est.

℟. iiij Impetum fecerũt vnanimiter in eũ: & eiecerunt eũ extra ciuitatem inuocantẽ, & dicẽtem. Dñe Iesu accipe spiritum meum. ℣ Testes deposuerunt vestimẽta sua, secus pedes adolescentis, q vocabaẗ Saul', & lapidabant Stephanũ inuocãtẽ, & dicẽtẽ. Dñe Iesu. Lec. v.

Ad aquas Tibilitanas, Episcopo afferẽte Proiecto, reliqas gloriosissimi martyris Stephani, ad eius memoriã veniebat magnę multitudinis cõcursus, & occursus. Ibi cęca mulięr, vt ad Epm portantem pignora sacra duceret, orauit: flores quos ferebat dedit, recepit, oculis admouit, pͥtinus vidit. Stupentib' q aderãt, p̃ibat exultãs, viã carpẽs, & vię ducem vlterius nõ requirẽs.

℟. v Lapidabant Stephanũ inuocãtem, & dicentẽ: Dñe Iesu Chr̃e accipe spiritum meũ, & ne statuas illis hoc peccatum. ℣ Positis genibus clamauit voce magna, dicẽs. Domine Iesu Christe. Lectio vj.

Memorati memoriã martyris, q̃ posita est ĩ Castello Synicẽsi, quod

Hip-

Hipponēsi colonię vicinū est, eius dē loci Lucill' Eps, pp'so pcedente, atq; sequēte, manu portabat: fistula, cui' molestia iādiulaborauerat, & familiarissimi sui medici, qui eā secaret, operiebat̄ man' : illius piæ sarcinę vectatione, vbi sanctas attigit reliquias, repente sanata est.

℟. vj. Impij super iustum iacturā fecerunt, vt eum morti traderent: At ille gaudens suscepit lapides, vt mereretur accipere coronam gloriç. ℣. Continuerunt aures suas, & impetum fecerunt vnanimiter in eū. At ille gaudens. ℣. Glia. At ille.

In iij. Noc. Añ Intuētes Stephanū, oēs q sedebāt ī cōcilio, viderūt faciē ei' tanq̄ faciē Angeli. ps. In dño cōfido. 61. Añ. Audiētes Stephanum loquentem, dissecabant̄ cordibus suis. ps. Domine qs. 71. Añ. Quum esset Stephan' plen' Spiritu sancto, intēdens in cęlū vidit gloriam Dei, & filium hoīs stantem à dextris Dei. ps. Dñe in virtute. 73. ℣. Magna est gloria. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij sm Matthęū.

C. 23. d IN illo tpe: Dicebat Ies' turbis Iudęo℞, & Principib' Sacerdotū. Ecce ego mitto ad vos prophetas, et sapiētes, & scribas: & ex illis occidētis, & crucifigetis, et ex eis flagellabitis in synagogis vr̄is. Et rel.

Homilia vener. Bedę Presbyteri.

Hierusalem, nō saxa, & ędificia ciuitatis, sed habitatores vocat, quā patris plāgit affectu, sicut & ī alio loco legimus, q vidēs eā, fleuerit. In eo autem qd dicit: Quoties volui cōgregare filios tuos, oēs retro pphetas à se missos esse testatur. Auis quoq; similitudinē cōgregātis sub pennis nidū suū, in cantico Deuteronomij legim' : sicut Aqla ptegit nidū suū, & sup pullos suos desiderauit, expandēs alas suas, suscepit eos, & tulit sup pēnas suas. De 32 a.

℟. vij. Stephanus seru' Dei, quem lapidabant Iudęi, vidit cęlos apertos: vidit, & introiuit. Beat' homo cui cęli patebunt. ℣. Quū saxorū crepitantiū turbine quateret̄, iter ęthereos aulę cęlestis sinus, diuina ei claritas fulsit. Beatus. Lect. viij.

Et pulchrè, q Herodē de sua nece tractātē vulpē vocarat, seipsū aui cōparat. Frauduleta enī vulpes, sp īsidias auib' tēdere nō cessat. Ecce relinquet̄ vobis dom' vestra deserta. Ipsā ciuitatē, quā nidū suū uocauerat, nunc domū Iudęorū appellat, quę nō immerito, dñi auxilio nudata, suæ ditioni relinquit̄.

℟. viij Patefactæ sunt ianuæ cœli, Christi martyri beato Stephano, qui in numero martyrum inuentus

tus est primus: Et ideo, triũphat in cœlis coronat⁹. ℣. Mortem quam Saluator nr̃ dignat⁹ est ꝓ oĩb⁹ pati: hãc ille prim⁹ reddidit Saluatori. Et ideo. ℣. Gloria. Et ideo. Lect. ix. Quia, nõ solũ auis illius oĩpotentis, quã Matthæus gallinã nuncupat, alis ꝓtegi despexit, sed & eãdem auẽ, se protegere volentẽ, vulpibus deuorandã, idest, Herodi, & Pilato, crucifigẽdũ tradidit Xp̃m. Nec mora, vulpiũ carũdẽ, hoc est, regũ terrę, & ipsa rapinę donatur. Occiso enĩ dño, venerunt Romani, & q̃si nidũ vacuũ diripiẽtes, tulerũt eorũ locũ, gẽtem, & regnũ. Ad Laud. et per Horas Aña. Lapidauerũt Stephanũ, & ipse ĩuocabat dñm dicẽs. Ne statuas illis hoc peccatũ. Añ. Lapides torrentis illi dulces fuerũt, ipsum sequunt̃ omnes animæ iustæ. Añ. Adhęsit aĩa mea post te, qa caro mea lapidata est, pro te Deus meus. Aña. Stephanus vidit cęlos aptos; vidit, & ĩtroiuit: beat⁹ hõ cui cęli patebũt. Aña. Ecce video cęlos apertos, & Iesum stantem à dextris virtutis Dei. Cap. Stephanus. Hymnus.

Hic plorat insequentium
Peccata, non asperrima
In mansueto corpore
Multiplicata vulnera.
Audaciam frementium
Non deprecatur hostium,
Sed pro suis & hostibus
Precat̃ hic libentius Te nunc.

℣. Sepelierunt Stephanum viri timorati.

℟. Et fecerunt plãctum magnum super eum. Ad Benedictus. Aña. Vnus ex his, qui hic iacent, est protomartyr Stephanus, qui à Iudæis, pro Christi fide Ierosolymis lapidibus oppressus fuit. Ad iij. Cap. Stephanus. ℟. br. Gloria, & honore. ℣. Posuisti dñe. Ad vj. Caplm. Surrexerũt qdã de Synagoga, q̃ appellabat̃ Libertinorũ, & Cyrenẽsiũ, et Alexãdrinorũ, et eoꝝ, q̃ erãt à Cilicia, & Asia, disputãtes cũ Stephano: & nõ poterãt resistere sapientię, & spũi q loquebat̃. ℟. Posuisti dñe. ℣. Magna est. Ad ix. Cap. Intuentes eum, oẽs qui sedebant in concilio, viderunt faciem eius tanquàm faciem Angeli.

℟. bre. Magna est gloria. ℣. Iustum deduxit. Ad Vesperas vlt. ps. Voce mea. 122. Cap. Stephanus. Hymn⁹ In hoc die. ℣. Sepelierũt. Ad Mag. Aña. Post paucos dies, protomartyris Stephani corpus, in Sion, in sãctam Ecclesiam, vbi Archidiaconus fuerat ordinatus, cũ psalmis, & hymnis detulerunt.

Die 4. F. S. DOMINICI CONFESSORIS. Semi. Si hoc festum cadat in Dñicam transfertur ad fer.iiij. Oratio.

Deus, q Eccliam tuã, btĩ Dñici Cõfessoris tui illuminare dignat⁹es meritis, & doctrinis: cõcede; vt ei⁹ intercessione tẽporalibus non destituatur auxilijs, & spiritualib⁹ semper ꝑficiat incrementis. Per dñm.

Pro comm. S. Iustini Presbyteri, & mart. Orõ. Tribue. 131. Lectio j.

Dominicus, Calarogę in Hispania, ex nobili Gusmanorum familia natus, Palentiæ, liberalibus disciplinis, & Theologię operam dedit: quo in studio quũ plurimum profecisset, prius Oxomensis Ecclesiæ Canonicus regularis, deinde Ordinis fratrum Prędicatorum auctor fuit. Lectio ij.

Huius mater grauida, sibi visa est, in quiete, cõtinere in aluo catulũ ore præferentẽ facẽ, qua editus in lucẽ, orbẽ terrarũ incẽderet. Quo sõnio significabatĩ, fore, vt splẽdore sctĩtatis, ac doctrinæ, gentes ad Chrianã pietatẽ inflammarentur. Veritatẽ exit⁹cõprobauit: id enim & pręstitit ꝑ se, & ꝑ sui ordinis socios deĩceps est cõsequut⁹. Lec. iij.

Huius aũt ingeniũ, ac virtus, maximè enituit in euertendis hæreticis, q ꝑniciosis erroribus Tolosates ꝑuertere conabanĩ. Quo in negocio septem consumpsit annos. Postea Romã venit ad Lateranense cõcilium, cum Epo Tolosano, vt ordo quem instituerat, ab Innocentio tertio cõfirmareĩ. Quæ res dũ in deliberatione versaĩ, Dñic⁹ hortatu Põtificis ad suos reuertiĩ, vt sibi regulam deligeret. Lect. iiij.

Romã rediens, ab Honorio tertio, q ꝓxim⁹ Innocẽtio successerat, cõfirmatiõnẽ Ordinis Prędicatorũ ĩpetrat. Romę ãt duo ĩstituit Monasteria, alteꝝ virorũ, mulieꝝ alterũ. Tres ẽt mortuos ad vitã reuocauit, multaq; alia edidit miracula: q bus ordo prædicatorũ mirificè propagari cœpit. Lect. v.

Verũ, quũ eius opera, vbique terrarũ monasteria iam ædificarenĩ, innumerabilesq; hoĩes, religiosã ac piam vitam instituerent; Bononię, anno Chri ducẽtesimo vigesimotertio supra millesimũ, ĩ febrẽ ĩcidit: ex qua quũ se morituꝝ ĩtelligeret, cõuocatis fratribus & alũnis suę disciplinæ, eos ad ĩnocẽtiã, & ĩtegritatẽ cohortat⁹ est. Lect. vj.

Postremo, charitatẽ, humilitatẽ, paupertatẽ, tanq̃ certũ pr̃imoniũ, eis testamẽto reliquit; fratribusq; orantibus, in illis verbis, Subueni-

te

te sācti Dei, occurrite Angeli, obdormiuit in dño, nonis Augusti: quē postea Gregori⁹ non⁹ Pontifex retulit ī sāctorū numerū. Lec.vij.

Lectio S. Euangelij sm̄ Lucam.

C. 12. IN illo tp̄e: Dixit Ies⁹ discipulis suis. Quis, putas, est fidelis dispēsator & prudens, quē cōstituit dn̄s sup familiā suā, vt det illis in tempore tritici mensuram? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedę p̄sbyt.

In Luc. Per mēsuram tritici, modus verbi exprimit; Alta etenim q̄que, debēt multis audiētibus cōtegi, vix paucis apiri, ne quū angusto cordi incapabile aliqd tribuitur, extra fundat. Hinc, Moyses à secreta Dei colloquutione exiens, coruscantē faciē corā populo velat; qa nimiꝝ turbis claritatis intimæ arcana nō indicat. Pro qualitate igit̄ audientiū, formari debet s̄mo Doctorū, vt & singulis cōgruat, & tñ à cōis edificatiōis arte nūq̄ r̄cedat. L. viij.

Quāta verò īter bonos auditores, & bonos Doctores meritoꝝ distātia, tāta & p̄mioꝝ. Hos enī, aduenies, quū vigilātes inuenerit, faciet discūber̄, & trāsiēs ministrabit eis. Illos aūt, quū v̄bi ānonā familię sibi credite, fidel̄r, prudēterq; dispēsātes īuēerit, supra oīa q̄ possidet ꝯstituet; idest, supra oīa cęlestia r̄gni gaudia, nō vtiq;, vt horū soli dñiū teneāt, sed vt eoꝝ abūdāti⁹ cęteris sanctis ęterna possessione fruātur.

Pro commem. S. Iustini. Lectio ix.

Iustin⁹, à beato Xisto Pōtifice p̄sbyter fact⁹, illū, vitę & moꝝ sc̄tītate ē imitat⁹. Quū ī multis Xp̄ianæ pietatis officijs se exerceret, tū ēt in sepeliēdis martyrib⁹: btī Laurētij, Xisti Papę, Hippolyti, Cōcordiæ, Irenæi, Abūdij, & aliorū martyrū corpora sepeliuit. Postremò, ipse, Galieno, & Volusiano Imp̄atorib⁹ cōprehēsus, p̄ Chr̄i dñi fide, fortiter martyriū subiuit, pridie Nonas Augusti. Sepult⁹ est iuxta corpus beati Laurētij. Ad Laud. Cap.

Eccl. 31. a Beatus vir, q̄ inuēt⁹ est sine macula, & q̄ post aurū nō abijt, nec sperauit in pecunia, & thesauris. Quis est hic, et laudabimus eū? fecit enim mirabilia in vita sua.

Ad iij. Cap. Beatus vir. ℟. br. Lętabitur. ℣. Os iusti. Ad vj. Capitulū.

Probatus est in illo, & perfect⁹ inuētus est: & erit illi gloria ęterna. Qui potuit transgredi, & non est trāsgress⁹, facere mala, & nō fecit. ℟. br. Os iusti. ℣. Lex Dei. Ad ix. Ca.

Stabilita sunt bona illius in domino: & eleemosynas illi⁹ enarrabit omnis Ecclesia sanctorum. ℟. br. Lex Dei. ℣. Iustus vt palma.

Die 5. F. S. MARIAE AD NIVES. Semi.ma. Quæ huic Festo desunt, sumantur ex eius Visitatione. 159.

Ad Vesperas. Cap.

Eccl. 24.b B initio, & ante secula creata sum, & vsque ad futurū seculū nō desinā: & ī habitatione sācta, corā ipso ministraui. Hym. *Aue maris Stella*. 159.

℣. Intercede pro nobis sancta virgo virginum.

℟. Apud tuū Creatorē, & Filium. Ad Mag. Aña. Beatam me dicent omnes generationes; quia ancillā humilem respexit Deus. Oratio.

COncede nos famulos tuos, q̄s dñe Deus, ꝑpetua mētis & corporis sanitate gaudere: & gloriosa beatę Marię semper virginis ītercessione; à pręsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per dñm nostrum Iesum Christū.

Ad Matut. Inuitat. Sancta Maria Dei genitrix virgo, Intercede pro nobis. ꝑs. Venite. Hymnus. *Aue maris Stella*. 159. Lectio j.

LIberio sūmo Pontifice, Ioannes Patricius Romanus, & vxor pari nobilitate, quum possessionū, ac multarū diuitiarū opulētia, locupletes esſent, nec unquàm filios suscipere potuisſēt, quos bonorū hęredes relinquerēt: beatissimam Iesu Chri genitricē, sibi in præcipuā, ac specialē dominā ꝑele gerāt. Hi simul vno ore, pariq; deuotione, btīssimę virgini Dei mr̄i, hęreditatē suā sic dicētes vouerūt.

℟. j. Sācta, & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferā nescio: Quia quē cęli capere nō poterāt, tuo gremio cōtulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, & bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Quia quē. Lect. ij.

Reginà Cęlorū, Dña Angeloꝝ, & saluatrix oīum, tibi tāto deuotius nos fragiles supplicamus, quanto viscera pietatis tuę, copiosius erga homines benigna impendis. Accipe igit̄ sanctissima mr̄, quę tibi sincera fidei deuotione ꝑsoluim⁹: & ita vitā nostrā, & oīa q̄ possidem⁹, solita miseratione dispone; quatenus nr̄a tibi deseruiat actio, & nostræ facultates, tibi; in aliquo beneplacito obsequio, expendantur.

℟. ij. Cōgratulamini mihi omnes, qui diligitis dn̄m; Quia quū essem paruula, placui Altissimo: et d̄ meis visceribus genui Deum, & hoīem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Quia quū. Lect. iij.

Non ergo diuina clemētia p̄cibus defuit supplicātiū, nec pijssimę virginis

ginis aures, iustoꝝ petitioni defue rũt; Sed eorum preces, & vota ex animo facta, beata virgo Maria, ex alto benignè audiẽs, ac sibi grata, & accepta fuisse cõprobans, illustrę pietatis suæ dedit exẽplum, & in quod piũ opus, eam pecuniã potissimum erogari vellet, illis admirabili ratione significauit.

℟. iij. Beata es virgo Maria, q̃ dominum portasti Creatorem mundi: Genuisti qui te fecit, & in æternum permanes virgo. ℣. Aue Maria gratia plena, dominus tecum. Genuisti. ℣. Glĩa. Genuisti. Lec. iiij.

Nonis igit̃ Augusti, quo tpe in Vrbe maximi calores esse solẽt, noctu nix partẽ collis Exquilini cõtexit. Qua nocte, Dei mr̃, separatim Ioannẽ, & cõiugẽ in somnis admonuit, vt quẽ locũ niue cõspersum viderent, in eo Ecclesiam ædificarent, quæ Mariæ virginis nomine dedicaretur: se enim ita velle ab ipsis hæredem institui.

℟. iiij. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cipress⁹ in mõte Sion: quasi myrrha electa, Dedi suauitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans. Dedi suauitatem. Lect. v.

Quod Ioãnes ad Liberiũ Pontificẽ detulit: q idẽ per somniũ sibi cõtigisse affirmauit. Quare, solẽni sacerdotũ, & ppl'i supplicatione, ad collẽ venit niue cooptũ, & ĩ eo locũ Ecclesię designauit: q̃ Ioannis & vxoris pecunia extructa est; postea à Sixto tertio restituta. Varijs noĩbus primũ est appellata. Basilica Liberij, Sancta Maria ad p̃sepe.

℟. v. Quę est ista, quæ processit sicut Sol, & formosa tanquã Hierusalem? Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, & reginæ laudauerunt eam. ℣. Et sicut dies verni circũdabãt eã flores rosaꝝ, & lilia conuallium. Viderunt. Lectio vj.

Sed quũ multæ iam essent in Vrbe Ecclesię, sub noĩe sãctę Marię virginis; vt quæ Basilica nouitate miraculi, ac dignitate, ceteris eiusdẽ noĩs Basilicis p̃staret, vocabuli ẽt excellentia significaret: Ecclesia sanctæ Mariæ maioris dicta est. Cui⁹ dedicationis memoria, ex Niue, q̃ hodierno die mirabiliter cecidit, anniuersaria celebritate colit̃.

℟. vj. Ornatam monilibus filiam Hierusalem dominus cõcupiuit: Et videntes eam filiæ Sion beatissimam prædicauerũt, dicentes: vnguẽtũ effusum nomẽ tuũ. ℣. Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circundata varietate. Et videntes. ℣. Gloria. Et. Lectio vij.

Lectio

Lectio S. Euangelij secundum Lucam.

c. 11. d. In illo tempore: Loquēte Iesu ad turbas: Extollens vocē quędam mulier de turba dixit illi. Beatus venter, qui te portauit, & vbera, quæ suxisti. Et reliqua.

Homilia venerab. Bedæ pręsbyteri.

In Lu. Magnæ deuotionis, & fidei, hæc mulier ostenditur: quæ Scribis, & Pharisæis dominum tentātibus, simul, & blasphemantibus, tanta eius incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, vt & præsentium calumniam, & futurorum confundat hæreticorum perfidiam.

℟. vij. Beatam me dicent omnes generationes: Quia fecit mihi dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen eius. ℣. Et misericordia eius à progenie in progenies, timentibus eum. Quia fecit mihi dominus magna. Lect. viij.

Nam sicut tunc Iudæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verū consubstantialēq; Patri, Dei filiū denegabant: sic hæretici postea, negando Mariam semper virginem; sancti Spiritus operante virtute, nasciturо ex humanis membris vnigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum, cōsubstantialemq; matri filium hominis, fateri non debere dixerunt.

℟. viij. Felix es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima: Quia ex te ortus est Sol iustitiæ, Christ⁹ Deus noster. ℣. Ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fęmineo sexu, sentiant oēs tuum iuuamen, quicunque celebrant tuam sanctam solennitatē. Quia ex. ℣. Gloria. Quia. Lect. ix.

Sed si caro verbi Dei secundum carnē nascētis, à carne virginis matris pronunciatᷣ extranea; sine causa, vēter qui eū portasset, & vbera quæ lactassent, beatificarentᷣ. Qua enim consequentia, eius lacte credatᷣ nutrit⁹, cuius semine negatur esse conceptus? quū ex vnius eiusdēq; fontis origine, secundum physicos, vterq; liquor emanare probatur.

Ad Lau. & p Hor. Aña. Dū esset rex ī accubitu suo, nard⁹ mea dedit suauitatem odoris. Aña. Lęua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Aña. Nigra sum, sed formosa, filię Hierusalē: ideo dilexit me rex, & introduxit me in cubiculum suū. Aña. Iam hyems transijt, imber abijt, & recessit, surge amica mea, & veni. Añ. Speciosa facta es, & suauis ī delicijs tuis sctā dei genitrix. Ca. Ab initio. Hy. O glīosa Dña. 161.

℣. Beata

℣. Beata viscera Mariæ virginis. ℟. Quæ portauerunt æterni patris filium. Ad Bñs. Antiphona. Beata es Maria quę credidisti, perficientur in te, quæ dicta sunt tibi à domino. Ad iij. Cap. Ab initio. ℟. bre. Intercede. ℣. Virgo Dei genitrix. Ad sextam Capitulum. Et sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui: & in Hierusalē potestas mea. ℟. br. Virgo Dei genitrix. ℣. Benedicta, & uenerabilis. Ad ix. Capit. Et radicaui in populo honorificato, & in partes Dei mei hæreditas illius: & in plenitudinē sanctoꝝ detentio mea. ℟. bre. Benedicta, & venerabilis. ℣. Beata viscera. Si hoc festum cadat in Dominicam transfertur ad fer. iij. & tunc habebit ij. Vesperas quæ fient vt infra. Ad Vesperas. Antiphona. Dum esset rex. cum reliq. de Lau. ps. Dixit. Laudate. Lætatus. Nisi dñs. Lauda Hierl'em. Cap. Ab initio. Hym. *Aue maris stella.* ℣. Btā viscera. Ad Mag. Añ Sācta Maria succurre miseris, iuua pusillanimes, refoue debiles, ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fęmineo sexu, sentiāt omnes tuum iuuamen, quicunq; celebrāt tuā sanctam solennitatē.

B.S.B.2.

F. TRANSFIGVR. DOMINI Die 6. Dup. Ad Vesperas. Capitulum.

Charissimi: Nō indoctas fabulas sequuti, notā fecim' vobis domini nrī Iesu Chrī virtutē, & pręscietiā: sed speculatores facti illius magnitudinis. 2. Pet. 1. c Hymn'.

Gaude mater pietatis
In valle gementium,
Pro ducatu dignitatis,
Christi regis omnium,
Quo dilecta prædotaris
In culmine montium.

Vbi patres præcellentes
In mortali corpore,
Admirantur assistentes,
De tam grandi munere,
Diuinum lumen cernentes
Increato lumine.

Quod vertices prophetarum
Præcolunt deuotius,
Moyses lumen præclarum
Legis datæ cælitus,
Et Helias iubar magnum,
Zelo Dei feruidus.

Præsentia deitatis,
Declaratur prouidè,
In audita voce patris
De supremo germine,
Et spiritu veritatis
Forma nubis lucidę.

 Gloriam

Gloriam patri melodis
Personemus vocibus,
Gloriam Christo canamus,
Gloriam paraclito,
Qui Deus trinus, & vnus
Extat ante sæcula. Amen.
℣. Gloriosus apparuisti, in cõspectu Domini.
℟. Propterea, decorẽ ĩduit te Dñs:
Ad Mag. Añ. Christus Iesus splendor Patris, & figura substãtię eius, portãs omnia verbo uirtutis suæ, purgationem peccatorum faciẽs, in monte excelso, gloriosus apparere hodie dignatus est. Oratio.

Deus, qui fidei Sacramẽta, in vnigeniti tui gloriosã Trãsfiguratione, patrũ testimonio roborasti, et adoptionẽ filiorũ perfectam, voce delapsa in nube lucida mirabiliter pśignasti: cõcede ꝓpitius; vt ipsi⁹ regis glorię, nos cohęredes efficias, & eiusdem glorię, tribuas esse consortes. Per eundem.

Pro commem. SS. Sixti, Felicissimi, & Agapiti martyrum. Oratio. Sanctorum Martyrum. 133.

Ad Matut. Inuit. Summũ Regem gloriæ Christum adoremus: Et ꝓ dono gratiæ ei iubilemus. ps. Venite. Hymnus. Gaude mr̃ pietatis.

In j. Noct. Aña. Paulominus ab Angelis minoratus, gloria & honore coronatus est: & cõstitut⁹ super opa manuũ Dei. ps. Dñe dñs nr̃. 61. Añ. Reuelabit dñs cõdẽsa: & in tẽplo eius oẽs dicẽt gloriã. ps. Afferte dño. 75. Aña. Speciosus forma præ filijs hoĩum: diffusa est gr̃a ĩ labijs tuis. ps. Eructauit. 82.
℣. Gloriosus apparuisti, in conspectu Domini.
℟. Propterea, decorẽ ĩduit te Dñs.

Sermo S. Leonis Papæ. Lectio j.

De Trãsf. Dñi.

Aperit dñs corã electis testibus gloriam suã, & communem illã cum cæteris corporis formã, tanto splendore clarificat; vt & facies eius, Solis fulgori similis, & vestitus, candori niuium esset æqualis. In qua Trãsfiguratione, illud quidẽ principaliter agebatur, vt de cordibus discipulorũ; crucis scandalũ tolleretur, nec cõturbaret eorũ fidẽ, voluntarię humilitas pąssionis, qbus reuelata esset, abscõditę excellẽtia dignitatis.

℟. j. Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioãnẽ fratrẽ eius, & duxit eos in mõtẽ excelsũ seorsũ: Et trãsfiguratus est ante eos. ℣. Ecce apparuerũt eis Moyses, & Helias loquẽtes cũ Iesu. Et trãsfig. Lec. ij.

Sed non minore prouidẽtia, spes Ecclę sanctę fundabať, vt totum Chr̃i corp⁹ agnosceret, quali esset commu-

cōmutatione donandū; vt ci⁹ sibi honoris ꝯsortiū mēbra ꝓmitteret, q ī capite ꝑfulsisset. Confirmādis verò Apl'is, & ad oēm sciētiā ꝓuehendis, alia quoq; ī illo miraculo accessit instructio: Moyses enī, et Helias, lex scilicet, & ꝓphetę, apparuerūt cū dn̄o loquētes, vt ṗissimè in illa qnq; virorū ꝑsentia, cōpleret quod dictū est. In duobus vel tribus testib⁹ stat omne verbū. ℟. ij. In splēdenti nube Spūs sāct⁹ visus est, p̄rna vox audita est. Hic est filius me⁹ dilectus, ī quo mihi bene cōplacui: ipsū audite. ℣. Apparuit nubes obūbrans, & vox pātris intonuit. Hic est fili⁹. Lect. iij. Quid hoc stabilius, qd firmi⁹ verbo, ī cui⁹ ṗdicatione, veteris & noui testamēti ꝯcinit tuba: & cū Euāgelica doctrina, antiquaꝝ ꝓtestationū instrumēta ꝯcurrunt? Adstipulant̄ enī sibi īuicē vtriusq; fęderis paginę: & quē sub velamine mysterioꝝ, ꝑcedentia ꝓmiserāt signa, manifestū atq; perspicuum, præsentis glorię splendor ostēdit. ℟. iij. Videte qualem charitatē dedit nobis Deus pr̄: Vt filij Dei nominemur, & simus. ℣. Scim⁹ quoniā quū apparuerit, similes ei erimus: qm̄ videbimus eum sicut est. Vt filij Dei. ℣. Gloria pr̄i. Vt filij.

In ij. Noct. Añ. Illuminans tu mirabiliter à mōtib⁹ ęternis, turbati sunt omnes insipiētes corde. ps. Notus in Iudęa. 93. Añ. Melior est dies una in atrijs tuis, super millia. ps. Quam dilecta. 98. Añ. Gloriosa dicta sunt de te, ciuitas Dei. ps. Fundamenta. 99. ℣. Illuminans tu mirabiliter, à montibus æternis.

℟. Turbati sunt omnes insipientes corde. Lectio iiij.

HIs ergo Sacramentoꝝ reuelationib⁹, Petrus Apl'us incitat⁹, mūdana spernēs, & terrena fastidiēs, ī ęternoꝝ desideriū, quodā mētis rapiebat̄ excessu; & gaudio toti⁹ visionis īplet⁹, ibi cū Iesu optabat habitar̄, vbi manifesta ei⁹ gl'ia lętabat̄. Vnde & ait: Dn̄e, bonū est nos hic esse; si uis, faciam⁹ hic tria tabernacula, tibi unum, Moysi vnum, & Heliæ vnum. ℟. iiij. Inebriati sunt ab vbertate domus tuæ: Et torrente uoluptatis tuę potasti eos. ℣. Qm̄ apud te est fons vitę, & in lumine tuo vidēbimus lumen. Et torrēte. Lect. v. Sed huic suggestioni dn̄s non respondit, significans nō quidē improbū, sed inordinatum esse, qd̄ cuperet, quū saluari mundus nisi Chr̄i morte non posset: & exēplo

Dñi in hoc laudaret credentiũ fides, vt licet non oporteret de beatitudinis ꝓmissionib⁹ dubitari, intelligeremus tñ, inter tentationes huius uitæ, prius nobis tolerantiam postulandam esse, quàm gloriam; quia tempora patiendi, non potest fęlicitas pręuenire regnãdi. ℟.v. Præceptor, bonum est nos hic esse, faciamus hic tria tabernacula: Tibi vnum, Moysi vnum, & Heliæ vnũ. ℣. Nõ enim sciebat quid diceret. Tibi vnum. Lect. vj.

Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obũbrauit eos: & ecce vox de nube dicẽs. Hic est fili⁹ me⁹ dilectus, in quo mihi bene cõplacui, ipsum audite. Præsens erat in filio pr̃, & in illa dñi claritate, quã ad discipuloꝝ tẽperaret aspectũ, nõ sperabat̃ ab vnigenito genitoris essentia, sed ad cõmẽdandã ꝓprietatẽ vtriusq; ꝑsonę, sicut visui significauit filiũ splẽdor ex corpore, sic auditui pr̃e vox nũciauit ex nube. ℟.vj. Si ministratio mortis literis deformata in lapidibus fuit in gloria, ita vt non possent intendere filij Israel in faciem Moysi, propter gloriã vultus ei⁹, q̃ euacuat̃: Multò magis ministratio spũs, q̃ manet, erit in gloria. ℣. Amplioris enim gloriæ, Chr̃s præ Moyse dignus est habit⁹, quantò ampliorem honorẽ habet dom⁹, q fabricauit eã. Multò. ℣. Glĩa. Multò.

In iij. Noct. Aña. Tabor, & Hermon in noĩe tuo exultabunt: tuũ brachium cum potentia. ps. Misericordias Domini. 99. Aña. Cõfessionẽ, & decorem induit, amictus lumine sicut vestimento. ps. Benedic. ij. 104. Aña. Super cęlos Deus, & super omnẽ terrã gloria tua. ps. Paratum cor meum. 107. ℣. Confessionẽ, & decorẽ ĩduisti. ℟. Amict⁹ lumĩe sicut vestimẽto.

Lect. S. Euãg. sm̃ Matthęũ. L. vij.

IN illo tempore: Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobũ, & Ioãnem fratrẽ ei⁹, & duxit illos ĩ montem excelsum seorsũ, & transfiguratus est ante eos. Et reliqua. C. 17. a

Homilia S. Ioãnis Chrysostomi.

Quoniã multa de periculis, multa de passione sua, multa de morte, & de cęde discipuloꝝ loquut⁹ est dñs, & aspera complura, atque ardua eis iniunxit, quæ oĩa, quum pręsente vitã sequerent̃, imminere iam, atq; incũbere videbant̃: bona vero q̃ pollicebat̃, longiore spe erant expectãda: vt puta, qa seruarent aĩam suã, si ꝑderent eam, qa ĩ gloria Pr̃is sui venturus sit, & pręmia redditur⁹: vt visu ẽt certiores In Matth. 57.

facerer,

faceret, quantũ capere possint gloriam suam, cũ quaventurus est, in presenti vita ipsis ostẽdere, &iã visuros pollicet: ne aut sua, aut dñi morte doleãt, & maximè Petrus. ℟.vij. Accipiens Iesus à Deo patre honorẽ, & gloriã, voce ad eũ delapsa. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi cõplacui, ipsum audite. ℣. Hanc uocẽ audiuimus de cęlo allatã, quũ essem' cũ ipso in mõte sancto. Hic est. Lect.viij.

Et uide, quid agit, quũ de regno, & de gehenna disseruerit. Qñ enĩ dixit, Qui inuenit aĩam suam perdet eã, & quicũq; perdet eã gratia mei, inueniet ipsam: qa & vnicuiq; sm opera sua reddet, & regnũ, & gehennã designauit. Quũ igĩt de vtrisq; disseruerit, regnũ quidẽ, vt oculis cernat concedit: gehẽnam aũt minime; qm̃ rudioribus, atq; ineptioribus, illud necessariũ erat: probis uerò, & iam perspicacibus satis fuit à melioribus cõfirmari. ℟.viij. Non indoctas fabulas sequuti, Notam fecimus vobis dñi nr̃i Iesu Chr̃i uirtutẽ, & p̃scientiã. ℣. Sed speculatores facti illius magnitudinis. Notam fecimus uobis domini nostri. ℣. Glia. Notã. Pro commemoratione Sanctorum Sixti, & sociorum. Lect.ix.

Sixtus secundus, Athenĩensis, apud Valerianũ accusatus, quòd publicè Christũ prędicaret, comprehensus est, vt Marti sacrificaret. Quo recusato, quum ad martyriũ duceretur, occurrẽti sancto Laurentio, & sic interrogãti, Quò progrederis sine filio pater? Quò sacerdos sine ministro properas? respondit. Non ego te desero fili, post triduũ me seq̃ris. Eodem die vnà cũ Felicissimo, & Agapito, ac alijs quatuor diaconis interfectus in Cęmeterio Callisti sepultus est. Ad Laud. & per Hor. Aña. Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem eius, & duxit eos ĩ mõtẽ excelsũ seorsũ, & transfigurat' est ante eos. Aña. Resplẽduit facies eius sicut Sol, vestimẽta aũt ei' facta sunt alba sicut nix. Aña. Ecce apparuerunt eis Moyses, & Helias loquentes cum Iesu. Aña. Respondens Petrus, dixit ad Iesum: Domine bonũ est nos hic esse. Aña. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbrauit eos. Capitulum. Charissimi: Non indoctas. Hymnus.

Qvicunque Christũ q̃ritis,
Oculos in altum tollite,
Illic licebit visere
Signum perennis gloriæ.

Illustre quiddam cernimus,
Quod nesciat finem pati,
Sublime, celsum, interminum,
Antiquus cęlo, & chao.
Hic ille rex est gentium,
Populique Rex Iudaici;
Promissus Abrahæ patri,
Eiusque in æuum semini.
Hunc & prophetis testibus,
Iisdemque signatoribus,
Testatur & pater iubet
Audire, & ipsi credere.
Gloria tibi domine,
Qui apparuisti hodie,
Cum Patre, & sancto Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.
℣. Corona aurea super caput eius.
℟. Expressa signo sanctitatis, gloriæ & honoris.
Ad Bñs. Añ. Ecce uox de nube dicẽs. Hic est fili' me' dilectus, ĩ quo mihi cõplacui: ipsũ audite. Ad iij. Cap. Charissimi. Non indoctas.
℟. bre. Gloriosus apparuisti, In conspectu Domini.
℣. Propterea decorẽ ĩduit te dñs. In cõspũ. ℣. Illuminãs Ad vj. Cap.
Accipiens à Deo patre honorem & gloriã, voce ad eũ delapsa huiusmodi à magnifica gloria. Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui: ipsum audite.
℟. bre. Illuminans tu mirabiliter: A montibus æternis.
℣. Turbati sunt omnes insipientes corde. A montibus æternis. ℣. Cõfessionem. Ad ix. Capitulum.
Nõ volũtate humana allata ẽ aliqñ ꝓphetia, sed Spũ sctõ ĩspirati, loquuti sunt sancti Dei homines.
℟. br. Cõfessionẽ; Et đcorẽ ĩduisti.
℣. Amict' lumine sicut vestimento. Et decorem. ℣. Corona aurea.
Ad Ves. vlt. ps. Laudate dñm qm̃ bon'. 134. Cap. Chariss. Nõ ĩdoc.
Hym. Gaude mater. ℣. Corona.
Ad Mag. Añ. Audiẽtes discipuli ceciderũt ĩ faciẽ suã, et timuerũt valde: & accessit Iesus, & tetigit eos, dixitq; eis. Surgite, & nolite timere.
S. Donatus Episcopus & martyr. Dies
Oratio. Omnipotens. 131. Lect. j.
Donatus, quũ parentes eius propter IesuChri fidẽ, quã publicè profitebanť, iussu Iuliani Imperatoris, qui Christianã religionẽ funditus euertere conabať, fuissent interfecti; Aretium in Hetruriã, cum Hilariano monacho ex fuga se contulit: cuius vrbis, cognita viri pſtãtia, summaque intuenda fide animi constantia, Episcopus creatus est. Lectio ij.
Vbi à Quadratiano Augustali præfecto, idola venerari iubetur, atrociq; morte eũ plectendũ, nisi

obtemperaret, firmiter decernit. Qui verã pietatẽ colẽs, & Christo summa charitatis vi adhęrens, se tam nefariũ scelus admissurũ constantissimè negauit, neq; vllo metu, aut proposita pęna, à vera fide amoueri posse affirmauit. Lect. iij.

Quapropter Donat⁹ subire mortem non dubitans, vnà cũ Hilariano, qui tandiu fustib⁹ cæsus est dum efflaret aĩam, patienter & ipse omnia tormentoꝶ genera sustinuit, vehementerq; cruciatus, securi percussus est. Quorum corpora à Christianis prope eam urbem honorificè sepulta sunt.

Die 8. SS. Cyriac⁹, Larg⁹, & Smaragdus mar. Orõ. Fac nos. 133 Lectio j.

CYriacus diaconus, cũ Sisinio, Largo, & Smaragdo, diutius inclusus in carcere, multa edidit miracula, in quibus Arthemiã Diocliriani filiã, ꝑcibus, à dæmone liberauit: missusq; ad Saporẽ Persarũ regẽ, Tobiã ẽt ei⁹ filiam à nefario spiritu eripuit. Lectio ij.

Rege uerò eius patre, cũ quadringentis ac triginta alijs baptizatis, Romã redijt, vbi Maximiani Imperatoris iussu ꝓprẽhẽsus, catenis vĩct⁹ ante rhedã suã trahĩt, & post dies q̃tuor è carcere educt⁹, pice liq̃ta ꝑfus⁹, & ĩ catasta excẽs⁹, demũ cũ Largo, & Smaragdo, alijsq; trigĩta, securi ꝑcussus est uia Salaria ad hortos Sallustianos. Lectio iij.

Quorũ corpora, in eadẽ uia septimo Calẽdas Aprilis sepulta à Ioãne præsbytero: postea sexto Idus Augusti, à Marcello Pontifice, & Lucina nobili fæmina, lineis uelis ĩuoluta, & ꝑtiosis vnguẽtis ꝯdita, ĩ ipsi⁹ Lucinę ꝑdiũ via Ostiẽsi septimo ab Vrbe lapide trãslata sunt.

S. Roman⁹ mar. Orõ. Pręsta. 131. Die 9.

Vigilia Sancti Laurentij martyris, Ad Mat. Inuit. Hym. ℣. & Capit. Aña. ad Bñs. & ℞ia br. de cõmuni vnius mart. Reliq̃ Añę. & ℞ia. excepto ℞. cõm. dicunĩ de Fer. Le. j.

Lectio S. Euangelij ſm Matthæũ, C. 10.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Nihil est opertũ, quod non reueletur, & occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi ꝑsbyteri.

In Matt. Quomodo ĩ pręsenti sęculo multorũ vitia nesciunĩ? Sed de tẽpore futuro scribĩt, q̃n iudicabit Deus abscondita hoĩum, et illuminabit latebras tenebraꝶ, & manifesta faciet consilia cordiũ. Et est sensus. Nolite timere ꝑsequutoꝶ sæuitiã & blasphemantiũ rabiẽ: q̃ a veniet dies iudicij, ĩ quo & vr̃a virt⁹, et eorũ nequitia demonstrabĩt. Lect. ij.

Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, & quod in aure auditis, pdicate sup tecta. Quod audistis in mysterio, aperti⁹ prædicate: Quod didicistis abscōsè, publicè loquimini. Quod vos erudiui ī paruulo Iudææ loco, in vniuersis vrbib⁹, & in toto mūdo audacter dicite. Nolite timere eos, qui occidūt corpus, aīam aūt nō possunt occidere. Si qui corpus occidunt, animam non possunt occidere; ergo anima inuisibilis, & incorporalis est, secundum crassiorem dico nostri corporis substantiam.

Pro cōmem. S. Romani. Lectio iij. Romanus, vn⁹ ex ijs, qui beatum Laurentiū tormentis afficiebant, animaduersa ipsi⁹ sancti fidei confessione, & in supplicijs perferēdis cōstantia, supplex petijt ab eo baptizari: quod quū factū esset, Præses iussit Romanū primo fustibus cędi, tum ad se adduci, vt eū à tali pposito deterreret; sed liberè pfes sus se Chrianū eē, capitis dānat, & extra Vrbē educt⁹, securi percus⁹ est, quinto Idus Augusti. Oratio.

ADesto dñe supplicationib⁹ nr̃is: &, ītercessiōe btī Laurentij martyris tui, cuius præuenimus festiuitatē; perpetuam nobis mīam benign⁹ impēde. Per dñm.

F. S. LAVRENTII MART. Die 10.

Dup. Ad Vesperas. Capitulum. 2. Cor. 9. b

FRatres: Qui parce seminat, parce & metet, & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. Hymnus. Deus tuorum militum. 130.

℣. Leuita Laurentius, bonū opus operatus est.

℟. Qui per signum Crucis, cœcos illuminauit. Ad Mag. Antiphona. Beat⁹ Laurenti⁹ dixit tyranno: Disce miser quanta est virtus Dñi: nā carbones hi non dolorem, sed refrigerium mihi præstant. Oratio.

DA nobis q̃s ops De⁹: vitiorū nr̃orū flāmas extinguere; q beato Laurentio tribuisti, tormētoꝝ suoꝝ incēdia superare. Per do.

Ad Matut. Inuit. Beatus Laurentius Christi martyr triumphat coronatus in Cœlis. Venite adoremus dominum. ps. Venite.

Hymnus. Deus tuorum. 130.

In j. Noct. Aña. Quò progrederis sine filio pr̃? quò sacerdos sācte sine ministro pperas? ps. Beatus vir. 59. Añ. Noli me derelinquere pr̃ sācte, qa thesauros tuos iā expēdi, quos tradidisti mihi. ps. Quare fr. 60. Añ. Nō ego te desero fili, neq; dere-

derelinquo: sed maiora tibi debẽtur ꝓ fide Chri certamina. ps. Dñe quid. 60. ℣. Glia, & honorẽ. Lec. j.

LAurẽti⁹, genere Hispan⁹, post mortem sancti Xisti, in ipsa persequutione Decij retẽtus est, & traditus Valeriano Prȩfecto, vt ab eo thesauros Ecclesiæ diligenter exqreret: & si nollet significare, diuersis eũ tormẽtis occideret. Valerianus autẽ tradit eum Hippolyto carcerario. Erat aũt in carcere gentilis quidã, q plorãdo cȩcus factus fuerat: cui quũ Laurẽti⁹ ꝓmisisset, ꝙ videret, si baptizat⁹ ĩ Chrm crederet, credẽtẽ baptizauit, & vidit. ℟. j Leuita Laurentius bonũ opus operatus est, qui per signũ Crucis cȩcos illuminauit: Et thesauros Ecclĩȩ dedit pauperibus. ℣ Dispersit dedit pauperib⁹, iustitia ei⁹ manet ĩ sȩculũ sæculi. Et the. Lect. ij.

Videns autem Hippolytus, ꝙ nõ solũ ille videret, sed ẽt multis alijs beatus Laurẽtius visum restitueret, ait illi. Ostende mihi thesauros. Dixit ei Laurentius. O Hippolyte, si credideris in Christũ, & thesauros tibi ostẽdo, & vitã ȩternam promitto. Cui Hippolytus, si dictis facta cõpẽses, faciam quod hortaris. Et statim baptizat⁹ Hippolytus ait. Video animas innocentium lætas gaudere; & protinus baptizata est tota familia ei⁹. ℟. ij. Puer meus noli timere, quia ego tecum sum, dicit dñs. Si transieris per ignem, flãma non nocebit tibi, & odor ignis nõ erit in te. ℣. Liberabo te de manu pessimorum, & eruam te de manu fortiũ. Si transieris per ignem. Lectio iij.

Post hæc, mandauit Valerianus Hippolyto, vt Laurentium adduceret, qui spõte veniens, quũ astaret, & Valerianus thesauros requireret, petijt triduanas inducias, vt thesauros ostẽderet: & abiens collegit pauperes, & adduxit ad Palatium dicens. Ecce thesauri æterni, qui nunquã deficiũt. Quum ergo interrogatus, deos blasphemaret, iratus iudex iussit eũ scorpionibus cȩdi, & ante eum oẽ genus tormẽtorũ afferri. Quem quũ sacrificare iuberet, vt tormẽta euadret: rñdit. Infelix, has epulas ego sẽp optaui. ℟. iij. Strinxerunt corporis membra posita super craticulam, ministrantibus prunas insultat Leuita Christi. Beate Laurenti martyr Christi, intercede pro nobis. ℣. Mea nox obscurum nõ habet, sed omnia in luce clarescunt. Beate Laurenti martyr. ℣. Gloria patri. Beate Laurenti martyr.

In ij. Noct. Aña. Beatus Laurentius orabat dicens: Domine Iesu Christe, Deus de Deo, miserere mihi seruo tuo. ps. Quum inuocarem. 125. Añ Dixit Roman' ad beatum Laurentiũ: Video ante te iuuenem pulcherrimũ, festina me baptizare. ps. Verba mea. 60. Añ. Beatus Laurentius dixit: Mea nox obscurum non habet, sed omnia in luce clarescũt. ps. Dñe dñs noster. 61. ℣. Posuisti dñe. Lectio iiij.

At iudex, Si ergo in hoc (inquit) gloriaris, dic mihi vbi tui similes sunt abscõditi, vt simul epulemini? Respondit Laurẽtius. Non es dignus eorum aspectibus præsentari. Tunc iudex iussit eum plumbatis diutissimè cędi. Et orauit Laurentius dicens. Dñe accipe spiritum meum: statimque vox venit, ipso iudice audiente. Adhuc multa certamina tibi debent. ℟. iiij. Quò progrederis sine filio pater? quò sacerdos sãcte sine diacono properas? Tu nunq̃ sine ministro sacrificiũ offerre consueueras. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tuę? nũqd degenerem me ꝓbasti? Experire certè, vtrum idoneũ ministrũ elegeris, cui commisisti dominici sanguinis dispensationem. Tu nunquam. Lectio v.

Tunc iudex furore plen' dixit. Extendite eũ, & cũ scorpionibus affligentes cędite. Vnus verò ex militibus, noĩe Romanus, credidit in Chrm, & clamauit ad btm Laurẽtium: dicens. Video ante te iuuenem pulcherrimũ stantẽ, & linteo tergentẽ mẽbra tua. Vnde adiuro te per Deũ, qui misit ad te Angelũ suum, ne me derelinquas. Tũc anxiatus iudex, iussit eum in palatio recipi, & venit ad eũ Romanus, & baptizat' est ab eo. Qui veniẽs clamare cępit, dicens. Chrianus sum: & statim, iussu iudicis decollat' est. ℟. v. Noli me derelinquere pater sancte, qa thesauros tuos iã expendi. Nõ ego te desero fili, neq; derelinquo, sed maiora tibi debent pro fide Chri certamina. ℣. Nos quasi senes, leuioris pugnę cursum cępimus: te autem quasi iuuenem, manet gloriosior de tyranno triumphus: post triduum me sequeris sacerdotem leuita. Non ego. Lec. vj.

Eadem nocte, adductus est beat' Laurẽtius ad Valerianum, qui dixit ei. Sacrifica Dijs: sin autem, nox ista in tuis expendetur supplicijs. Quũq; sacrificare nollet, ministri exutũ sup cratẽ ferreã extẽderũt, & prunis suppositis, eum cũ furcis ferreis cõpresserũt. Quũq; ibi diutius

tius assaret, vultu lętissimo aspexit ad Valerianū, & dixit. Ecce miser, assasti vnā partē: gira aliā, & mādu casqa iā video, qđ diu desideraui. & sic gratias agens, emisit spiritū. ℟.vj. Beatus Laurentius clamauit, & dixit. Deum meum colo, & illi soli seruio: Et ideo non timeo tormenta tua. ℣. Mea nox obscurum non habet, sed omnia in luce clarescunt. Et ideo. ℣. Gloria. Et ideo. In iij. Noct. Añ. Strinxerūt corporis mēbra, posita super craticulā: subijciētibus prunas insultat leuita Christi. ps. In dño confido. 61. Añ. Interrogatus, te dñm cōfessus sum, assatus, gratias ago. ps. Saluū me fac dñe. 61. Añ. Probasti domine cor meū, & visitasti nocte, igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas. ps. Exaudi dñe iustitiam. 72. ℣. Magna est. Lect. j. Lectio S. Euangelij sm Ioannem.

c. 12. d. IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

In Io. tr. 51. IPse dñs Iesus erat granum mortificādum, & multiplicādū. Mortificandū in infidelitate Iudæorū, multiplicādum in fide pplorū. Iā verò exhortās ad passionis suæ sectanda vestigia, q amat, inqt, aīam suā, pdet eā. Quod duobus modis potest intelligi. Qui amat pdet, idest, si amas, pdes: si cupis vitā tenere cū Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: q amat animā suā, perdet eam. Noli amare, ne perdas: noli amare ī hac vita, ne perdas in æterna vita. ℟.vij. In craticula te Deum nō negaui: Et ad ignē applicatus, te dominū Iesum Christū cōfessus sū. ℣. Probasti dñe cor meum, & visitasti nocte. Et ad ignem. Lec. viij.

HOc aūt quod posterius dixi, magis videt habere Euangelicus sensus. Sequitur enim. Et q odit aīam suam in hoc mundo, ī vitā ęternā custodit eā. Ergo qđ supra dictū est, qui amat, subintelligitur ī hoc mundo, ipse vtiq; perdet. Qui autē odit, vtique in hoc mūdo, in vitam æternam ipse custodit eam. ℟. viij. O Hippolyte, si credideris in dñm Iesum Christū: Et thesauros tibi ostendo, & vitam ęternam promitto. ℣. Beatus Laurentius Hippolyto dixit: Si credis in dominum Iesum Christum. Et thesauros. ℣. Gloria. Et thesauros. Lec. ix.

MAgna, & mira sententia, quēadmodum sit hoīs ī aīam suā amor, vt

vt pereat;odiū, ne pereat. Si male amaueris, tūc odisti: si bene oderis tūc amasti. Felices, q oderūt custo diēdo, ne perdāt amādo. Sed vide ne tibi subrepat, vt teipsū uelis īte rimere, sic intelligēdo, ꝗ debes in hoc mūdo odisse animam tuam. Ad Laud. & per Hor. Aña. Laurē tius ingressus est martyr, & cōfes- sus est nomē Dñi Iesu Chri Aña. Laurentius bonū opus operatus est: q ꝑ signū Crucis cęcos illuminauit. Aña. Adhæsit aīa mea post te, qa caro mea igne cremata est ꝓ te Deus meus. Aña. Misit domin' Angelū suū, & liberauit me đ medio ignis, & non sū ęstuatus: Aña. Beatus Laurentius orabat dicēs: grās tibi ago dñe, qa ianuas tuas īgredi merui. Cap. Frēs: Qui parce. Hymnus. Martyr Dei. 132. ℣. Dispersit, dedit pauperibus. ℟. Iustitia ei' manet ī sęclum sęcli. Ad Bñs. Aña. In craticula te Deū non negaui, & ad ignem applicatus, te Christum confessus sum. Ad iij. Cap. Fratres. Qui parce. ℟. bre Gloria, & honore. ℣. Posuisti domine. Ad vj. Capitulum. Potens est Deus, omnem gratiam abundare facere in vobis: vt ī oībus semper omnē sufficientiā habentes abundetis in omne opus bonum, sicut scriptum est. Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in sęculū sęcli. ℟. bre. Posuisti dñe. ℣. Magna. Ad ix. Cap. Qui administrat semen seminanti, & panem ad manducādū prę- stabit: & multiplicabit semen vestrum, & augebit incrementa frugum iustitiæ vestræ. ℟. bre. Magna est gloria. ℣. Iustū deduxit. Ad Vesp. vlt. ꝓs. Voce mea. 122. Cap. Frēs: Qui parce sem. Hymn'. Deus tuorū. ℣. Leuita Laurētius. Ad Mag. Aña. Beatus Laurentius, dum in craticula superposit' vreretur, ad impijssimū tyrannū dixit. Assatū est, iam versa, & manduca: Nam facultates Ecclesiæ, quas requiris, in cœlestes thesauros man' pauperū deportauerūt. Pro cōm. SS. Tiburtij, & Susannę martyrū. Oratio. Annue. 133. Die 11.

De octaua Sācti Laurētij. Lect. j.

Sermo Sancti Leonis Papæ. 1 Nat. S. L. 4.

Qvum furor gētiliū potestatū in electissima quęq; Xpi membra sęuiret, ac ꝓcipuè eos, q ordinis erāt sacerdotalis, ī peteret, in lęuitā Laurentiū, qui non solū ministerio Sacramētorū, sed etiā dispēsatione ecclesiasticę substantię pēminebat, impi' ꝓsequutor efferbuit: duplicē sibi prędam

de

de vnius viri compræhẽsione promittens, quem si fecisset sacrę pecunię traditorem, faceret etiam verę religionis exortem. Lectio ij.

Armatur itaq; gemina face, homo pecuniæ cupidus, & veritatis inimicus: auaritia, vt rapiat aurũ; impietate, vt auferat Christũ: postulat sibi ab immaculato sacrarij pręsule, opes ecclesiasticas, quibus auidissimus inhiabat, inferri. Cui leuita castissimus, vbi eas repositas haberet, ostendens: numerosissimos sanctorum paupeꝝ obtulit greges, in quorum victu, atq; vestitu, inamissibiles condiderat facultates, q̃ tãto integri' erãt salue; quanto sanctius ꝓbabãt expẽsæ:

Pro cõ. S. Tiburtij, & Susãnę. L. iij.

Tiburtius, sancti Sebastiani opera Christianus, quum ob eam causam, ad Fabianum iudicem adductus esset, multaq; de fide Christi prædicaret, excandescens iudex pauimentum cãdentibus carbonibus sterni iubet, vt vel Dijs immolaret, vel per illos nudis pedibus sibi incedendũ putaret. Sed Tiburtius crucis signo se muniẽs, in prunas ambulabat, quę sibi flores esse videbantur. Quod quum magicis artibus attribueretur, extra Vrbem securi percussus, ibi à Chrianis sepelit. Quo die, Susanna virgo, recusato coniugio filij Dioclitiani Imꝑatoris, post multa tormẽta, domi suæ gladio ꝑcutit.

Pro commemorat. sanctę Claræ virginis. Oratio. Exaudi. 138. Die 12.

De Octaua Sancti Laurẽtij. Lec. j.

Sermo Sãcti Ambrosij Episcopi.

17. BEatissimi Laurentij martyris, tãta martyrij extitit gloria, vt passione sua mundũ illuminauerit vniuersum. Illuminauit mundũ planè Laurẽtius eo lumine, quo & ipse succensus est: flammis, quas pertulit, oĩum Christianoꝝ corda calefecit. Quis enĩ hoc exemplo pro Christo nolit ardere cum Laurẽtio: vt possit à Chr̃o cũ Laurentio coronari? Lectio ij.

Quis nolit ad horã sustinere Laurentij ignem, vt æternum gehennę non patiatur incendium? beati igit̃ Laurẽtij prouocamur exẽplo ad martyriũ, accendimur ad fidẽ, incalescim' ad deuotionem. At si charissimi, nobis ꝑsequutoris flãma deest, fidei tñ flãma nõ deest. Non ardemus quidem corpore pro Christo, sed ardemus affectu.

Pro cõmemor. S. Clarę. Lectio iij.

Clara nobilis virgo, Assisij nata in Vmbria, sanctũ Franciscũ imitata, sacrarũ soroꝝ collegiũ instituit,

tuit, mirabili sāctitate vitā degēs. Sarracenis Assisium obsidentib⁹, & monasteriū cui illa præerat īua dere conantibus, ægra se ad portā oppidi afferri voluit: & allato secū vase, in quo inerat sanctissimū Eucharistię sacramētū, sic orauit: Ne tradas dñe, bestijs, aīas cōfitentes tibi: & custodi famulas tuas, quas ptioso sāguine redemisti. Et audita ē vox. Ego semp vos custodiā. Sarraceni aūt partī se fugę mādarūt, partim murū ascendentes, capti oculis, pcipites ceciderūt. Ipsa virgo, ieiunijs, orationibus, vigilijs confecta, post multa edita miracula, animam Deo reddidit.

Die 13. Pro cōm. SS. Hippolyti, & Concordię mar. Orō. Magnificet. 133.

De Octaua S. Laurentij. Lectio j.

Sermo Sācti Augustini Episcopi.

De eā. ctis. SAnctum martyrem Laurentium, grano sinapis possum⁹ cōparare, q diuersis attrit⁹ passionibus, p totū orbē, grā meruit suffragrare martyrij. Qui antè ɔstitutus ī corpore, erat humilis, ignotus, & vilis. Posteaq̄ vexatus, laceratus, exustus est, vniuersis per totum mūdū Ecclesijs, odorem suæ nobilitatis infudit. Rectè igīt huic comparatio copulatur. Lectio ij. Si quidē granum sinapis, quum teritur, accendit. Laurentius quū patīt, inflammatꝉ. Illud, feruor attritionis suæ mouet, hic, ignē plurima vexatione suspirat. Sinapis, inquā, ī vasculo calido decoquit, Laurentius, in craticula flammarum igne torretur. Ardebat itaq; extrinsecus btūs Laurentius martyr, tyranni sæuientis incendijs; sed maior illum intrinsecus Christi amoris flamma torrebat.

Pro commemor. SS. Hippolyti, & Concordiæ. Lectio iij.

Hippolytus martyr, à beato Laurentio baptizatus, ad Imperatorē adductus est, vbi de Chri fide interrogatus, libere se Christianum professus est. Quamobrē fustibus cęditur: quibus in verberib⁹, fide constantiore reperta: muneribus, & honorū promissis tētatur. Quę omnia quū frustra dicerētur, Valeriano iudici occidendus tradīt, & qa ei⁹ domū Christianā esse cognoscit, primū plūbatis cęsa Cōcordia Hippolyti nutrix, q̄ cęteros ɔfirmabat, ī cloacā deiecta ē. Hippolyt⁹ eqs raptatus, p carduos, & tribulos, lacerato corpore, spūm Deo reddidit. A Iustino Presbytero, ad agrum Veranū sepultus est.

Pro commem. S. Eusebij Confess. Oratio. Maiestatem. 137.

Die 18. De Octaua Sācti Laurētij. Lect. j.

Sermo Sancti Maximi Episcopi.

De Sāctis. SAnctum est fratres, ac Deo placitum, vt natalē beati Laurentij, pręcipua deuotione veneremur; cuius radiantibus flāmis, victrix in hunc quoq; diē toto orbe Chri coruscat Ecclesia. Qui quū in sede gloriosissimi Patriarchæ, diaconatus fungeret officio, puritate innocentis vitæ, fortissimeq; mortis triūpho, apostolico se cōsortio copulauit. Nec īmeritò, eū Apostolorū supparē prędicamus: cui & castitas animi leuiticū ministerium dedit, & plenitudo fidei, martyrij contulit dignitatem.

Pro cōmem. S. Eusebij. Lectio ij.

Eusebius pręsbyter, fide, pietate, vitæ sanctitate, ac doctrina illustris, quum fidem catholicā tueretur, inuito Constantino Imperatore, Arianæ impietatis studioso, in angustissimum suæ domus cubiculum, eius iussu inclusus, ibi in rerum diuinarum contemplatione, & in præcibus assiduus, septem post menses conquieuit in domino. Eius corpus, Gregorius, & Orosius Presbyteri, via Appia, in Cęmeterio Callisti sepelierunt. Cuius sepulcrum inscripserunt his verbis. Eusebio viro Dei.

Pro comm. Vigiliæ Assumptionis beatæ Mariæ. Lectio iij.

Lectio S. Euangelij sm Lucam.

IN illo tēpore: Loquēte Iesu ad turbas, extollens vocem quædā mulier de turba, dixit illi. Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ suxisti. Et reliqua. C. 11. d

Homilia S. Augustini Episcopi. Tr. 10. i Ioā.

Beata virgo Maria, quia fecit volūtatem Patris, hoc in ea magnificauit dn̄s, qa fecit volūtatē Patris, non qa caro genuit carnē: intēdat charitas vestra. Propterea quum dn̄s in turba mirabilis videret, faciens signa, et p̄digia, & ostēdēs qd lateret in carne, admiratæ q̄dā aīę dixerunt. Felix venter, q te portauit. Et ille. Immò felices, q audiūt verbum Dei, & custodiunt illud.

In Laudib' post cōm. S. Eusebij. fit cōmem. Vigil. hoc modo. Aña. Beata es Maria, q̄ credidisti: p̄ficiētur in te, q̄ dicta sunt tibi à dn̄o.

℣. Beata viscera Mariæ virginis.

℟. Quę portauerunt ęterni patris filium. Oratio.

DEus, q virginalē aulā beatæ Marię virginis, ī qua habitares eligere dignatus es: da quæsumus; ut sua nos defensione munitos, iucundos facias suæ interesse festiuitati. Qui viuis, & regnas.

F. AS-

Die 15. F. ASSVMPT. B. MARIAE VIR.

Dup. ma. Ad Vesp. Añ. Assūpta ē. cū reliq. de Laud. Psal. tā in vtrisq; Vesp. q̄ in Matut. Hym. & Añæ Noct. vt in Visitatione. 159. Cap.

Ecclesi. 24.a

In oīb⁹ requiē q̄siui, & ī hęre ditate dñi morabor. Tunc p̄cepit, & dixit mihi creator omnium, & qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo. Hymnus. *Aue maris stella*. 159. ℣. Exaltata est, sctā Dei genitrix. ℟. Super choros Angelorum, ad cœlestia regna. Ad Mag. Aña. Virgo prudētissima, quò p̄gredēris quasi aurora valde rutilās? filia Siō, tota formosa & suauis es, pulchra vt Luna, electa ut Sol. Oro.

Famulorum tuorum, q̄s dñe, delictis ignosce: vt q̄ tibi placere de actibus nr̄is nō valemus; genitricis filij tui Dñi nr̄i ītercessione saluemur. Per eundē dñm. Ad Mat. Inu. Venite adorem⁹ regē regū; Cui⁹ hodie ad ęthereum ꝟgo mr̄ assūpta ē cęlū. p̄s. Venite. Hymn⁹. *Aue maris stella*. 159. ℣. Exaltata est, sācta Dei genitrix. ℟. Super choros angelorum, ad cœlestia regna. Lectio j.

De libro Ecclesiastici: C. 24. a

Ego ex ore altissimi prodiui, primogenita ante oēm creaturā. Ego feci in cęlis, vt orireť lumē indeficiēs: & sicut nebula texi oēm creaturā. Ego ī altissimis habitaui: & thronus me⁹ in colūna nubis. Gyꝝ cęli circuiui sola, & p̄fundū abyssi penetraui; & ī fluctibus maris ābulaui, & ī oī terra steti. Et ī oī pp̄lo, et in oī gēte primatū habui: et oīum excellētiū et humiliū corda, p̄pria ꝟtute calcaui. ℟. j. Vidi speciosam sicut colūbā ascēdētē desuper riuos aquarum, cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimētis ei⁹: Et sicut dies verni circūdabāt eā flores rosarū, & lilia cōualliū. ℣. Quæ est ista, q̄ ascēdit per desertū, sicut virgula fumi, ex aromatib⁹ myrrhę & thuris? Et sicut dies verni. Lectio ij.

Et in his omnibus requiē quæsiui, & in hęreditate Dn̄i morabor. Tunc p̄cepit, & dixit mihi creator oīum: et q creauit me, reqeuit in tabernaculo meo, et dixit mihi. In Iacob inhabita, & in Israel hæreditare: & in electis meis mitte radices. Ab initio et ante sęcula creata sum, & vsq; ad futuꝝ sęculū nō desinā: et in habitatione sctā, corā ipso ministraui. Et sic ī Siō firma-

ta sũ,& ĩ ciuitate sctificata similr requeui:& ĩ Hierl'em potestas mea. ℟.ij. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut Cypressus ĩ mõte Sion;quasi myrrha electa, Dedi suauitatẽ odoris. ℣. Sicut cynnamonum, & balsamum aromatizans. Dedi suauitatem. Lect.iij.

Et radicaui ĩ populo honorificato, & in partes Dei mei hæreditas illius: & in plenitudine sanctorũ detentio mea. Quasi cedrus exaltata sũ ĩ Libano, & quasi Cypressus in mõte Siõ: quasi palma exaltata sũ in Cades, & quasi plantatio rosę ĩ Iericho. Quasi oliua speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sũ iuxta aquã in plateis. Sicut cĩnamomũ,&balsamũ aromatizans odorẽ dedi. Quasi myrrha electa, dedi suauitatẽ odoris. ℟.iij. Quæ est ista, quę processit sicut Sol, & formosa tãquam Hierusalẽ? Viderũt eã filię Siõ, & beatã dixerũt, et rginę laudauerũt eã. ℣. Et sicut dies verni, circũdabãt eã flores rosa℞, & lilia cõuallium. Viderunt. ℣. Gloria. Viderunt. ℣. Assumpta est Maria in cœlum gaudent Angeli.

℟. Laudantes benedicunt Dominum. Lectio iiij.

Sermo sancti Gregorij Papæ.

Ephraĩ mõtis noĩe, potest beatissima semp ṽgo Maria Dei genitrix designari. Mons quippe fuit, q oẽm electę creaturę altitudinẽ, electionis suę dignitate trãscẽdit. ¶ An nõ mõs sublimis Maria, q̃ vt ad cõceptionẽ ęterni verbi ptingeret, meritorũ verticẽ, supra oẽs angelorũ choros, vsq; ad soliũ deitatis erexit? Hui⁹ enĩ mõtis pręcellẽtissimam dignitatem, Hesaias vaticinans, ait. Erit in nouissimis diebus, pręparatus mons domus Domini, in vertice mõtium. ℟.iiij. Ornatam monilibus filiam Hierusalẽ Dñs concupiuit: Et videntes eã filiæ Sion, beatissimam prædicauerũt, dicentes. Vnguẽtũ effusum nomẽ tuum. ℣. Astitit regina à dextris tuis ĩ vestitu deaurato, circũdata varietate. Et. Lect.v. Mons quippe in vertice montiũ fuit, qa altitudo Mariæ, supra oẽs sanctos refulsit. Nam sicut mons altitudinẽ, ita dom⁹ designat habitationem. ¶ Mons quippe, & domus aptè dicit, quę dũ incomparabilibus est illustrata meritis; Dei Vnigenito, in quo recumberet, sacrum præparauit vterũ. Nã mõs in vertice mõtiũ Maria non fieret, si supra angelo℞ multitudinẽ, hãc diuĩa fęcũditas nõ leuaret. In 1. Regũ.

℟.v. O gloriosa, dña, excelsa super sydera, quę nec primā similem visa est, nec habere sequentem. Sola sine exemplo placuit virgo Chro. ℣. Sola fuit mulier, patuit q̄ ianua lęti, ex q̄. vita rediit. Sola. Lect.vj.

Sed rectè mons frugifer dicitur, de qua optimus fructus, id est nouus homo generat. De hui⁹ nāq; montis fructu, Dauid Deo exultās ait. Cōfiteant tibi populi De⁹, cōfiteant tibi populi omnes; terra dedi fructū suū. ¶ Terra quippe suū fructū dedit, qa quē virgo peperit, nō cōcepit materiali opere, sed sancti spirit⁹ obumbratione. Rectè igit mons Ephraim dr̄, quę dū ineffabili dignitate gn̄ationis attollit, in ei⁹ fructu, arida humanę cōditionis germina reuirescūt.

℟.vj. Beata es Maria, quę dominū portasti Creatorē mundi. Genuisti qui te fecit, & in æternum permanes virgo. ℣. Aue maria gratia plena, dominus tecum. Genuisti qui te fecit. ℣. Gloria. Genuisti. ℣. Maria virgo assumpta est ad æthereum thalamum.

℟. In quo rex regum stellato sedet solio. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij s'm Lucam.

C. 10. B. IN illo tpe: Intrauit Ies⁹ ī quoddā Castellū, & mulier quædā Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

Homilia Sācti Anselmi Episcopi.

Ite ī Castellū, vbi & qd̄ addit, qd contra vos ē, planè manifestat, qd significet: tn̄ hoc castellū, ī qd̄ intrauit Iesus, singularē intemeratā virginē eiusdē Iesu genitricem, salua scripturarū regula, p similitudinē accipimus. Castellū enim dicitur q̄libet turris; & murus in circuitu ei⁹. Quę duo sese inuicē defendūt, ita vt hostes per murum ab arce, & à muro per arcem arceantur. Hom. vnica.

℟.vij Diffusa ē gr̄a ī labijs tuis: Propterea benedixit te De⁹ in ęternū: ℣. Myrrha, & gutta, & casia à vestimētis tuis, à gradib⁹ eburneis, ex qb⁹ te delectauerūt filię regū, ī honore tuo. Propterea. Lectio viij.

Huiusmodi Castello, non incōgruè virgo Maria assimilat, quam virginitas mētis & corporis, quasi murus, ita vndiq; vallauit, vt nullus vnquā libidini esset ad eam accessus: nec sensus eius aliqua corrūperent illecebra. Et qa virginitatē, quū libido nō possit, solet impugnare sup̄bia; est ī eadē virgine turris humilitatis, quę à muro virginitatis omnē repellit superbiā.

℟.viij. Beata es Maria Dei genitrix virgo, quæ credidisti Dómino, p-

fecta

fecta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltata es sup choros angelorum. Intercede pro nobis ad dñm Deũ nřm. ℣. Aue Maria gr̃a plena, Dominus tecũ. Intercede. ℣. Gloria. Intercede. Lectio ix. Et qa humilitatẽ, quũ supbia nõ possit, solet ĩpugnare libido: mur' virginitatis, à turre humilitatis omnẽ repellit libidinem. Itaq; hęc duo, mur' videlicet ṽginitatis, & turris humilitatis, ab alterutro muniuntur; vt nunquã in humili ṽgine fuerit, nec supba virginitas nec ingnata humilitas: sed semp ĩ eadẽ permanserit, & humilis uirginitas, & virginalis humilitas. Ad Laud. & per Hor. Añ. Assumpta est Maria in cęlũ, gaudent angeli, laudantes benedicũt Dñm. Aña. Maria virgo assumpta ẽ ad ęthereum thalamũ: in quo, rex regũ stellato sedet solio. Aña. Exaltata est sancta Dei genitrix, super choros angeloꝝ, ad cęlestia regna. Aña. Post partũ virgo inuiolata permansisti, Dei genitrix intercede pro nobis. Aña. Paradisi portę, p te nobis apertę sunt, quæ hodie gloriosa cum angelis triumphas. Cap. In omnibus requiem. Hymn'. O gloriosa domina. 161. ℣. Paradisi portæ, per te nobis apertæ sunt.

℟. Quæ hodie gloriosa cum angelis triũphas. Ad Bñs. Antiphona. Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut sol, terribilis, ut castrorum acies ordinata? Ad iij. Capitulũ. In omnibus requiem. ℟. br. Exaltata ẽ, Sctã dei genitrix. ℣. Super choros angelorum, ad cęlestia regna. Sancta dei genitrix. ℣. Assumpta. Ad vj. Capitulum. Quasi cedr' exaltata sũ ĩ Libano, & quasi cypress' ĩ mõte Siõ: quasi palma exaltata sũ ĩ Cades, et quasi plãtatio rosæ ĩ Ierico; quasi oliua speciosa ĩ cãpis, & quasi platanus exaltata sũ iuxta aquã in plateis. ℟. br. Assumpta est Maria in cœlum, Gaudent angeli. ℣. Laudantes benedicunt Dominum. Gaudent angeli. ℣. Maria Virgo. Ad Nonam Capitulum. Sicut cinnamomũ, & balsamum aromatizãs odorẽ dedi: quasi myrrha electa, dedi suauitatẽ odoris. ℟. brę. Maria uirgo assumpta est, Ad æthereum thalamum. ℣. In quo rex regum stellato sedet solio. Ad æthereum thalamũ. ℣. Paradisi portæ. Ad Vesp. Cap. In omnibus requiem. Hymnus. *Aue maris stel.* 159. ℣. Paradisi.

Ad Mag. Aña. Hodie Maria virgo cęlos ascendit, gaudete, quia cum Christo regnat in ęternum.

Die 16. De Octáua Assumptionis. Lect. j.

Sermo Sácti Ioannis Damasceni.

HOdie, sacra & animata arca Dei viuētis, q̄ suum ī vtero cōcepit creatorē, requiescit in tēplo dñi, quod nullis est excisum manibus: & Dauid exultat eius parēs, & cū eo choros ducūt Angeli, celebrāt Archāgeli, & Virtutes glorificāt, Potestates collętantur, gaudēt Dominationes, Throni festū diē agūt, laudant Cherubim, gloriam eius prædicēt Seraphim. Hodie, ędem noui Adam paradisum suscipit animatum, in quo soluta est condemnatio, in quo plātatum est lignum uitæ, ī quo opta fuit nostra nuditas. Lectio ij.

Hodie, virgo immaculata, q̄ nullis terrenis ingnata est affectibus, sed cęlestib⁹ educata cogitationibus, nō in terrā reuersa ē, sed quū esset animatū cęlum, in cęlestibus tabernaculis collocatur. Ex qua enī oībus vera vita manauit, quo modo illa mortem gustaret? Sed cedit legi latę ab eo quem genuit, & vt filia veteris Adā, veterē sententiā subijt: Nā & eius filius qui est vita ipsa, eam non recusauit; vt autē Dei viuentis mater, ad illum ipsum dignè assumitur. Lectio iij.

Eua, q̄ serpētis suggestioni assensū prębuit, partus dolore, & mortis sententia dānat: & in inferorū collocatur penetralibus. Hāc autem verè beatam, quæ Dei verbo aures præstitit, & Spiritus sancti operatione repleta est, ac per Archāgeli spiritalē salutationē, sine voluptate, & virili consortio, Dei filiū cōcepit, & sine dolore aliquo peperit, ac totā se Deo cōsecrauit, quo nam modo mors deuoraret? quō inferi susciperent? quō corruptio inuaderet corpus illud, in quo uita suscepta est? Huic recta, plana, & trita ad cęlū parata ē uia. Si enim ubi ego sū, illic & minister me⁹ erit, inqt uita, & ueritas Chrs, quō nō potius mater cū ipso erit?

Octaua Sancti Laurentij. Semi. Die 17.

Pro commemoratione S. Agapiti martyris. Oratio. Tribue. 131.

De Octaua Assumptionis. Lect. j. Die 18.

Sermo Sancti Anselmi Episcopi.

DEus, ipse pijssime matri suæ de hoc mūdo migranti occurrit, eāq; super oēs cęlos exaltatā, cūctę secū creaturę perēni iure dñaturā, in throno, glorię collocauit. O dies, tāti occursus, gloriosa & fęlix. ¶ Dies tā pręclarę exul *De Assump. beatæ Mariæ Virg.*

tationis

tationis beata, & celebris. Dies tã sublimis glorificationis festiua, & omni sęculo admirabilis. Lect.ij. Dies enim illa, nõ solũ te dña, ineffabiliter sublimauit, sed cęlũ ipsum, quod penetrasti, nec nõ cũcta quæ in eo sunt, noua & ineffabili gloria decorauit. ¶ Noua quidem cęlum gloria decorauit; quia priorem gloriam ei⁹, ex præsentia tui vultus, vltra quam dici possit, aut cogitari, magnificauit. Nam quũ tu dña illuc ascẽdis, noua illud & pcellẽtiꝰ tutũ tuaꝝ dignitate irradias: ĩmensaq; miserationũ tuarũ, & gratiaꝝ luce perlustras.

Pro comme. S. Agapiti. Lect.iij. Agapitus Prænestinus, quindecim annos natus, Chri Dñi amore flagrans, propter religionis constantiã, Imperatoris iussu primũ virgis cęsus, deinde carbonibus ardentibus capiti eius impositis, iterũ affectus verberib⁹, nud⁹, ita pedibus suspensus est, ut ingens fumus è subiecto igne os ei⁹ obrueret. Tũ aqua feruẽs in eius ventrẽ effusa est, maxillęq; cõfractę. Quo tempore, iudex è tribunali lapsus, paulo post mortuus est. Ea re incẽsus Imperator, Agapitum feris obijci iubet, à quibus nihil læsus, Præneste securi percussus est.

Pro commem. S. Ludouici Epi. & Cõfess. Orõ. De⁹ tuorum. 135.

De Octaua Assumptionis. Lect.j. Die 19.

Sermo Sancti Cyrilli Episcopi. Hom. 6. To. 4

Salue per nos Sancta Dei mater, ptiosus totius orbis thesaurus, lãpas inextinguibilis, corona virginitatis, sceptrum rectæ doctrinæ, tẽplũ insolubile, locus eius qui loco capi nequit, mater & virgo: per quam, in Euangelijs benedictus nominatur, qui venit in nomine Dñi. Salue quę ĩcõprehẽsibilẽ in sancto virginali vtero cõprehẽdisti: per quã, sancta Trinitas pvniuersum orbẽ glorificat, & adorat. ¶ Per quã, cęlũ exultat: p quã, Angeli, & Archãgeli lętant: p quã, dęmones fugantur. Lec.ij. Per quam, diabol⁹ tentator cœlo decidit: per quã, prolapsũ plasma ĩ cęlũ recipitur: per quã, vniuersa creatura idoloꝝ vesania detenta, ad cognitionẽ veritatis venit: per quã, sanctũ cõtĩgit baptisma credentibus: per quã, oleũ est exultationis. ¶ Per quã, per totum orbẽ fundatę sunt Ecclesię: per quã, gẽtes ducunt ad pęnitentiã. Et quid multa cõnumero? per quam, vnigenitus Dei filius, ijs qui in tenebris, & vmbra mortis sedebãt, lux resplẽduit: per quã, prophetę præ-

nunciarūt:per quā, apostoli salutē gētib⁹ prædicarunt:p quam, mortui excitant:p quā, reges regnant: per sanctam videlicet Trinitatem.

Pro cōmem. S. Ludouici. Lect. iij.

Ludouicus, Caroli secundi Regis Siciliæ filius, religionis studio ardēs, ab ineunte ætate neglectis rebus humanis, se in ordinem fratrū minorū Deo dicauit. In vitæ contēplatione ita versat⁹ est, vt actiones nō neglexerit, quibus ad pietatē accēderetur. Factus autem Tolosæ Eps, id munus gessit magna cum laude. Eandē vitæ disciplinā in Episcopatu, quā in fratrū minorū familia, semper seruauit; vt verbo, & exemplo boni pastoris, pasceret gregē sibi cōmissū. Triduo anteq̄ ex hac vita migraret, obitus sui diē pdicens, obdormiuit ī dño.

Die 20. F. S. BERNARDI ABB. ET CONF. Semi. Ad Vesperas. Capitulum.

1. Tim. 6. b Carissime: Est q̄stus magn⁹, pietas cum sufficiētia. Nihil enim intulim⁹ in hūc mūdū: haud dubiū, qa nec auferre quid possumus; habētes autē alimenta, & quibus tegamur, his contenti simus. Oratio.

PErfice in nobis, q̄s dñe, pium sanctę religionis effectum: & ad obtinēdā tuæ gratiæ largitatē; Beatus Bernard⁹ Abbas, suis apud te semper pro nobis meritis & precibus intercedat. Per dñm. Lect. j.

BErnardus Fontanis, in Burgundia honesto loco natus, adolescēs, propter egregiā formā vehementer solicitatus à mulieribus, nūquā de sententia colēdę castitatis dimoueri potuit. Quas diaboli tētationes vt effugeret, duos & viginti annos natus, familiā Cisterciēsis ordinis, qui tū sanctitate florebat, ingredi cōstituit. Lect. ij.

Quo Bernardi cōsilio cognito, fratres summopere conati sunt, eū à pposito deterrere, in quo, ipse eloquētior, ac felicior fuit: nā sic eos, aliosq; multos in suā perduxit sententiā, vt cū eo, triginta iuuenes eādē religionem susceperint. Monachus ieiunio ita deditus erat, vt, quoties sumendus esset cibus, toties tormentum subire videret. In vigilijs etiā et orōnibus, mirificè se exercebat, & Christianā paupertatē colens, quasi cęlestē vitā agebat ī terris, ab oī caducarū rerum cura, & cupiditate alienā. Lect. iij.

Elucebat in eo humilitas, misericordia, benignitas: contemplationi autem sic addictus erat, vt vix sensib⁹, nisi ad officia pietatis vteretī qb⁹ tū, prudētiæ laude excellebat.

lebat. Quoĩ studio occupat⁹, Genuẽsiũ, ac Mediolanensiũ Epatus oblatos recusauit, professus se tãti officij munere ĩdignũ esse. Le. iiij.

Abbas factus Claraualleñsis, multis in locis ædificauit monasteria, in quibus, præclara Bernardi institutio, ac disciplina diu viguit. Romã ꝓfect⁹, sanctoꝝ Vincentij, & Anastasij monasteriũ extruxit: ei ꝑficiẽs Abbatẽ illum, qui postea Eugenius tertius, summus Põtifex fuit; ad quẽ etiã librũ misit de consideratione. Lectio v.

Multa preterea scripsit, in quibus apparet, eũ doctrina potius diuinitus tradita, quàm labore comparata, instructum fuisse. In summa virtutum laude, exoratus à maximis principibus, de eorum componendis controuersijs, & de ecclesiasticis rebus constituendis: sępius in Italiam venit. Lectio vj.

Innocentiũ itẽ secũdũ Pontificẽ maximum, in cõfutãdo schismate Pětri Leonis, quum apud Imperatorẽ, & Henricũ Angliæ Regem, tum in cõcilio Pisis coacto egregiè adiuuit. Denique tres & sexaginta annos natus, obdormiuit in Domino; ac miraculis illustris, ab Alexandro tertio Papa inter sanctos relatus est. Lect. vij.

Lectio S. Euãgelij sm Marcum.

In illo tpe: Dixit Ies⁹ Discipulis suis. Videte, vigilate, & orate, nescitis enim qñ tps sit. Et reliqua. c. 13. d

Homilia venerab. Bedę Presbyt.

Perspicuè ostẽdit Dñs quare dixerit: De die aũt illo, vel hora nemo scit, neq; angeli ĩ cęlo, neq; fili⁹; nisi pr: qa nõ expediat scire aplis, vt pẽdulæ expectationis incerto, sẽp eũ credãt esse vẽturũ, quẽ ignorãt qñ vẽtur⁹ sit: Et nõ dixit, qa nescim⁹ qua hora Dñs vẽtur⁹ sit, sed nescitis. Homo autẽ, q peregrè profectus reliquit domum suã, haud dubium, quin Chrs sit, q ad patrẽ post resurrectionẽ victor ascẽdẽs, ecclĩã corporaliter reliqt. Lec. viij. 1 Mat.

Neq; tñ, quisquã credat, ecclesiam diuinę pręsidio pręsentię destitui: manet enĩ in illa omnibus dieb⁹; vsq; ad cõsummationẽ sęculi. Dedit autem seruis suis potestatẽ cuiusq; operis; qa fidelibus suis, concessa sancti spirit⁹ gratia, facultatẽ tribuit bonis operib⁹ seruiẽdi. Ianitori quoque ꝑcepit, vt vigilaret, qa ordini pastorũ, ac rectoꝝ spũaliũ, cõmissę sibi Ecclię, curã solerti obseruãtia iubet impẽdere. Le. ix.

Non tm̃ verò Apostoli, & successores eorũ, rectores nimirũ Ecclesię, sed & oẽs vigilare pręcipimur,

Vniuersi, ianuas cordiũ nrorũ, ne hostis antiquus mala suggerẽdo irrũpat, instãter seruare iubemur; ne nos dormiẽtes Domin⁹ veniẽs inueniat, sedulò singuli præcauere debemus: vnusquisque enim ꝓ se rationẽ reddet Deo. Vigilat autẽ, qui ad aspectum veri luminis, mẽtis oculos apertos tenet; vigilat, q seruat operãdo qđ credit, vigilat⁹, q à se torporis, & negligentiç tenebras repellit. Ad iij. Cap. Chariss. Est quæstus. ℟. brc. Lætabitur. ℣. Os iusti. Ad vj. Capitulum.

Qui volũt diuites fieri, incidũt in tentationẽ, & laqueum diaboli, et desideria multa, inutilia, & nocilua, quç mergunt homines in interitũ, & perditionem. ℟. br. Os iusti. ℣. Lex Dei. Ad nonam. Capl'm.

Sectare iustitiã, pietatẽ, fidẽ, charitatẽ, patientiam, mãsuetudinem. ℟. br. Lex Dei. ℣. Iustus vt palma.

Die 22. De Octaua Assumptionis. Lect. j. Sermo Sancti Athanasij Episcopi.

Hodie, regina assistens à dextris filij vbiq; regnãtis, quasi ĩ vestitu deaurato, ĩcorruptionis, & ĩmortalitatis circũamicta varietate, sacris, & solẽnib⁹ ỽbis celebratur. Beatã te ꝑdicãt oẽs angelorũ, & terrestriũ hierarchiç, q & ĩ cçlis bñdiceris, & ĩ terris beata prçdicaris. Bñdicta tu in mulieribus, & benedictus fructus vẽtris tui. Lect. ij.

Huiusmodi enĩ bñdictionib⁹ celebrat prima acies, q̃ ex Thrõis, Cherubinis, & Seraphinis constat. Btã tu ĩ mulierib⁹, & beat⁹ vter⁹ tu⁹, q portauit Deum, & vbera q̃ ille adhuc ĩfantul⁹ suxit. Scđa ỽò hierarchia, q̃ ĩ se dñationes, ỽtutes, potestatesq; cõplectit: à sublimiori hierarchia edisces, ad te respiciẽs clamat. Bñdicta tu in mulieribus, & benedictus vẽter tuus, qui Deum cõcepit, & mãmillç, q̃ Deum educauerũt puerum factum. Lect. iij.

Iã tertia, ex prĩcipibus, Angelis, & Archãgelis acies, qb⁹ mãdatũ fuit à Deo mittẽte, vt ꝑ vnũ Gabrielẽ Archãgelũ, ederet splẽdidissimũ, & capacissimũ hymnũ ĩ hçc ỽba: Aue gr̃a plena, Dñs tecũ. Ab istis deĩde nos Hierarchiç terrestres, exultatiões Dei ĩ gutture ferẽtes, siue ꝙ didicim⁹, siue ꝙ mutuo hçc ỽba sũpserim⁹; exaltamus te, magna & canora voce, dicẽtes: Aue gr̃a plena, dñs tecum, intercede hera, & dña, & regina, & mr̃ Dei ꝓ nobis.

Pro commemoratione SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani martyrũ. Orõ. Sanctorum. 133. Die 22.

Octaua Assumptionis Beatç Mariæ Virginis. Semiduplex.

Pro commemoratione SS. Timothei, & sociorum. Lectio ix.

Timotheus Antiochen', Melchiade sũmo Põtifice Romã pfectus, quũ p annũ ibi Chri fidẽ pdicasset, à Tarquinio Vrbis pfecto ĩ carcerẽ detrudit: q quum ad idolorũ cultũ impelli non posset, acerbissimè cędit, excarnificat, & calce viua pfundit. In quibus supplicijs cõstans, capite plectit. Hoc ipso die etiam, Alexãdro Imperatore, apud Ostiam Tiberinã, Hippolytus presbyter, propter fidem, martyrium ptulit. Quo item die Aurelio Imperatore, propter eandem fidem, Symphorianus, ceruicibus datis, illustre Christianæ religionis testimonium præbuit.

Die 23. Vig. S. Bartholomæi apli. Lectio j.

Lectio S. Euangelij sm Ioannem.

C. 15. c In illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis. Hæc mãdo vobis, vt diligatis inuicem. Si mũdus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi.

Li. 10. c. 25. Ioan. Quis vnquam ambiget, supremæ dilectionis esse, omni studio, atq; opera, ad cognitionẽ veritatis, & obsequium Dei, errãtes homines conuocare? Hoc Paulus faciebat. Pro Christo (inqt) legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per nos. Obsecram' pro Christo, reconciliamini Deo. Petrus quoque ad Iudæos dicit. Et nunc fratres, scio, quia per ignorãtiam fecistis, sicut & principes vestri. Pœnitentiam igitur agite, & baptizẽtur singuli vestrũ, in nomine Domini nostri Iesu Christi. Lectio ij.

Vides quomodo doctrinam nolentibus afferunt? Sed videamus quid significet, vt eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat. Fructum igitur arbitror esse manentẽ, non legalis, sed euangelicæ disciplinæ iustitiã. Antiquata enĩ illa nihil perfecit. Pro ea verò, noua iam floret, & verum ac permanentem fructũ producit. Lect. iij.

Quare, non iniuria, Paulus legalis se iustitię iacturam dicit fecisse; vt Christum lucrifaceret: idest, vt in Christo, fide adhęrẽs, iustitiam, & Euangelicum fructũ produceret; qui animam hominis cumulata pietate perficiẽs, perpetuus est. Per nullã enim aliã disciplinã, euãgelica prædicatio antiquabitur, sicut Mosayca per Euãgelium antiquata est. Sed Saluatoris sermo, durabit in sæculum, vt ipse dicit. Cœlum, & terra transibit, verba autem mea non transient.

Die 24. F. S. BARTHOLOMAEI APOS: Dup. Ad Vesperas. Capitulum.

Eph. 2 d FRatres: Iã nõ estis hospites, & aduenæ: sed estis ciues sanctorũ, & domestici Dei, supędificati super fundamentũ Apostolorum, & prophetarũ. Oratio.

OMnipotẽs sẽpiterne Deus, qui hui⁹ diei venerandam, sanctamq; lætitiam, in beati Apostoli tui Bartholomæi festiuitate tribuisti: da Ecclesię tuę q̃s; & amare quod credidit, & prædicare qđ docuit. Per dominum. Lectio j.

BArtholomęus Apostol⁹, Galilæus, quum in Indiam citeriorem, quæ ei ĩ orbis terrarũ sortitione, ad prædicandũ Iesu Chr̃i Euãgelium obuenerat, progress⁹ esset: aduentũ dñi Iesu, iuxta sãcti Matthęi Euangeliũ, illis gentibus p̃dicauit. Sed quũ in ea Prouincia plurimos ad Iesũ Xp̃m ↄuertisset: multos labores, calamitatesq; p̃pessus, venit ĩ maiorẽ Armeniã. Le. ij.

Ibi, Polemonẽ regem & coniugẽ eius, ac p̃terea duodecim ciuitates, ad Chr̃ianã fidẽ perduxit. Quę res in eũ magnã inuidiã cõcitauit, illius gentis sacerdotum. Nam vsq; adeo Polemonis regis fratrem in Ap̃ũm incẽderũt, vt is, viuo Bartholomæo pellẽ crudeliter detrahi iusserit, ac caput abscindi: quo ĩ martyrio, aĩam Deo reddidit. L. iij.

Eius corpus, Albani, quæ est vrbs maioris Armeniæ, vbi is passus fuerat, sepultũ est: quod postea ad Liparam insulam delatum, inde Beneuentum translatus est. Postremo, Romam ab Othone secundo Imperatore, Gregorio quinto Põtifice maximo portatũ, in Tiberis insula, in Ecclesia ei⁹ nomine Deo dicata, collocatum fuit. Agitur autẽ Romę dies festus, octauo Calẽdas Septẽbris: & p̃ octo sequentes dies, illa basilica, magna populi frequentia celebratur. Lectio iiij.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

SI omnium sanctorum martyrum grata nobis debet esse solennitas, fratres charissimi, quanto gratior eorum, qui prędentẽ sequuti sunt principẽ martyrum? Si agnorum, quãto magis arietum? Illorũ enim filij, non generatione carnis, sed imitatione virtutis, facti sunt omnes, qui posteri⁹, vsque ad mortẽ cõfessi sunt Chr̃m. Hos obtulerunt populi gentiũ, de qb⁹ psalmus ante cantauit, dicens. Afferte Dño filios arietum. Lectio v. De Sanctis

His primũ, Dñs, quũ ad cõfessionem

ne sui nonunis hortaretur, non so lũ se ꝑmisit victoriæ coronatorẽ, sed & certaminis adiutorem; etiã in ipsis, & posteros admonebat: quoniã quod dicebat, scriptũ posteris relinquebat. Isti sũt lux mũdi, qa ꝑ ipsos, lumẽ fidei, et verę scientię, primũ Dñs huic mũdo tradidit: & ab erroꝝ, ac peccatoꝝ tenebris, gẽtes, & ppłos eruit. Lec.vj.

Isti sunt sal terrę: quia per eos, terrigenæ, condimentũ saporis vitæ æternæ perceperunt; vt restinguerent carnis lasciuiã, & à putredine peccatorum, & vitiorum vermibus, seruarẽtur illęsi. Isti sunt lapides pretiosi, quos in fundamento cęlestis ędificij positos, Ioannes in Apocalypsi sua describit: qa prædicatio eorum, Ecclesiæ fundamẽta locauit. Vnde & Paul' ait. Vos estis ciues sanctorum, & domestici Dei: superędificati supra fundamẽtũ Apłoꝝ, et ꝓphetaꝝ. Lec.vij.

Lectio S. Euangelij sm Lucam.

C.22. In illo tempore: Facta est contentio inter discipulos, qs eorũ videretur esse maior. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

1 Luc. Regnum Dei non est de hoc mũdo. Non ergo æqualitatis homini ad Deũ, sed similitudinis æmulatio est. Sol' enĩ Xp̃s, est plena imago Dei, ꝓpter expressam ĩ se p̃rnæ claritudinis vnitatẽ. Iustus autem homo, ad imaginẽ Dei est, si ꝓpter imitãdam diuinæ conuersationis similitudinẽ, mũdũ hunc Dei cognitione cõtemnat; voluptatesq; terrenas, verbi perceptione, despiciat, quo alimur in vitam: vnde & corp' Chr̃i edimus, vt vitę æternæ possimus esse participes. Lect. viij.

Non enim victus, & potus, nobis præmij loco spõdetur & honoris: sed communicatio gratiæ cęlestis & vitæ. Neq; duodecĩ throni, tãquã aliqua corporalis sũt receptacula sessionis; sed qa secundum diuinam similitudinẽ, iudicat Christus, cognitione cordium, non interrogatione factorum: virtutem remunerans, impietatemque condemnans. Ita & Apostoli, in iudicium spiritale formãtur, remuneratione fidei, & execratione pfidię, virtute errorem redarguẽtes, sacrilegos odio ꝑsequẽtes. Lec.ix.

Conuertamur igitur, & caueamus; ne in perditionem, aliqua ĩter nos de prælatione possit esse contẽtio. Si enim cõtẽdebant Apostoli, nõ excusationi obtẽdit, sed cautioni proponit. Si Petrus aliqñ conuertit, qa primã Dei sequutus est vocem: quis potest dicere, cito se esse

conuer-

animi humilitate astarēt. Lect.ij.
Decreuit preterea, vt qui ordinādi essent, opportuno tpe, & multis psentib' clericis & laicis, de more sacris initiarent, doctiq; ac spectatę vitę hoīes, ad id officij mun' deligerent. Idē instituit, vt Patriarcha, Primas, Metropolitanus, aduers' Epm nō ferant sententiā, nisi Aplica auctoritate fulti. Lectio iij.
Quū aūt Chri fidē propagare conaret, Antonino Impatore, martyrio coronat' ē. Vixit ī Pōtificatu ānos nouē, mēses septē, dies decē. Habuit ordinationes septē Mēse Decēbri, quib' creauit Epos tredecī, presbyteros quatuordecim, diaconos septem: & sepultus est Via Appia, prope cęmeterium Callisti septimo Calendas Septembris.

Die 28. F. S. AVGVSTINI EPI. ET CONFES.
Semi.ma. Ad Vesperas. Capłm.
Eccle. 47. a
Dedit Dñs cōfessionē sctō, et excelso ī verbo glię: de oī corde suo laudauit Dñm, & dilexit Deum, q fecit illū. Orō.
Adesto supplicationib' nřis ops De': & qb' fiduciā sperādę pietatis īdulges; intercedēte beato Augustino Confessore tuo atq; Pontifice, cōsuetę mię tribue benignus effectū. Per dominum,

Pro commem. S. Hermetis mart. Orō. Presta q̄sumus. 131. Lect.j.
Augustin', Tagaste, in Aphrica honestis parētibus nat', ac puer docilitate ingenij æquales lōge superās: breui oīb' doctrina antecelluit. Adolescens, alienus à christiana religione, Mediolanū se contulit, vbi quū frequens Ambrosij Mediolanēsis Epi. esset auditor: ei' opa incēsus studio christianę fidei, circiter trigesimū annū agens, ab ipso baptizat. Lec.ij.
Reuersus in Aphricam, cum religione vitæ sanctimoniam coniungens, à Valerio notæ sanctitatis Epo Hipponensi, psbyter factus est. Quo tempore familiam instituit religiosorū, quib' cum victu cōmuni, eodemq; cultu vtēs, eos ad apostolicę vitę, doctrinæq; disciplinā diligentissimè erudiebat: sed quū vigeret Manichæorum hęresis, in qua etiam ipse aliquandiu fuerat, vehementius in illam inuehi cœpit; Fortunatumq; hæresiarcham confutauit. Lectio iij.
Hac Augustini pietate commot' Valerius, eum adiutorē adhibuit Epalis officij. Nihil illo fuit humilius, nihil cōtinentius. Lectus, ac vestitus moderatus, vulgaris mēsa, quā semp sacra vel lectione, vel

disputa-

disputatione cōdiebat. Tāta benignitate fuit ī paupęs, vt quū nō esset alia facultas, sacra vasa frāgeret ad eo℞ inopiā sustētādā. Lect. iiij.

Foeminarū, & ī eis, sororis & fratris filię cōtuberniū, familiaritatēq; vitauit; quippe q̄ diceret, & si propinquę mulieres suspectę non essent, tñ q̄ ad eas ventitarent, posse suspitionē efficere. Nullū finē fecit p̄dicādi Dei verbum, nisi graui morbo oppressus. Hęreticos insectatus, & corā, & scriptis, ac nullo loco pass⁹ consistere; Aphricā à Manichęo℞, Donatistarū, Pelagianorū, multo℞q; p̄terea hæreseos errore liberauit. Lect. v.

Tam multa, piè, subtiliter, & copiosè scripsit, vt Chrianā doctrinā maxime illustrarit. Quē in primis sequuti sunt, qui postea theologicam disciplinā, via, & ratione tradiderunt. Vandalis Aphricam bello vastātib⁹, & Hipponē tertiū iam mensem obsidentibus, in febrim incidit. Itaq; quum discessum è vita sibi instare intelligeret, psalmos Dauid, qui ad pœnitentiam pertinēt, in cōspectu positos profusis lacrymis legebat. Lec. vj.

Solebat aūt dicere, neminem, etsi nullius sceleris sibi conscius esset, committere debere, vt sine pęnitentia migraret è uita. Ergo sensibus integris in orōne defixus, astātibus fratribus, quos ad charitatē, pietatē, virtutesq; oēs erat adhortatus, migrauit in cęlū. Vixit annos septuagintasex, in Episcopatu ad quadraginta. Cuius corpus, primùm in Sardiniam delatū, deinde à Leoprādo Lōgobardorū Rege, magno pretio redemptum, Ticinū translatum est, ibique honorificè conditū. Lect. vij.

Lectio S. Euāgelij sm Matthęum.

In illo tēpore: Dixit Iesus discipulis suis. Vos estis sal terræ: q̄ si sal euanuerit, ī quo salietꝰ? Et rel. C. 5.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Hic ostēdit Dn̄s, fatuos esse iudicādos, q̄ tēporaliū bono℞, uel copiā sectantes, uel inopiā metuentes, amittunt ęterna; quæ nec dari possunt ab hominib⁹, nec auferri. Exli. 1. de Ser. Dn̄i I mōte.

¶ Itaq; si sal infatuatū fuerit, in quo salietꝰ? Idest, si vos, p̄ quos cōdiēdi sūt quodā modo ppl̄i, metu tēporaliū persequutionum, amiseritis regna cęlorum, qui erunt homines, per quos à uobis error auferatꝰ; quū uos elegerit De⁹, p̄ quos errorē auferat cęterorū? Lec. viij.

Ergo ad nihilum valet sal infatuatum, nisi ut mittatē foras: & cōculcetur ab hoībus. ¶ Non itaq; calcatur

calcat ab hominibus, q patit per-
sequutionē, sed q psequutionē ti-
mēdo, infatuat. Calcari enī nō po
test nisi inferior. Sed inferior non
est, q quāuis corpore ī terra multa
sustineat, corde tñ in cœlo fix⁹ est.
Pro comm. S. Hermetis. Lectio ix.
Hermes Roman⁹, illustri gñe na-
t⁹, à beato Alexādro Pōtifice maxi
mo, vnà cū vxore, liberis, & Theo
dora sorore, ac multis alijs bapti-
zat⁹ est. Traiano Impatore, ob Xpi
fidē ab Aureliano iudice in vīcula
conijcitur. Quo tpe, Quirin⁹ dum
illū à Chri fide reuocare conaret,
voluntate Dei contra factū est, vt
eum Hermes, ad verū Dei cultū
cōuerterit. Id vbi Hermetis opera
factū esse resciuit Aurelianus: ira
accēs⁹, illū ī fidei cōfessione pseue
rātem, capitis damnat. Qui securi
pcussus, à Theodora sorore, sepul
tus est Via Salaria. Ad iij. Cap. De-
dit dominus. ℟. br. Elegit eū dñs.
℣. Tu es sacerdos. Ad vj. Capl'm.
Dedit illi contra inimicos poten-
tiam: & stare fecit cantores contra
altare; et in sono eorum dulces fe-
cit modos. ℟. brc. Tu es sacerdos.
℣. Immola Deo. Ad ix. Capitulū.
Chrs purgauit pctā ipsi⁹, & exalta
uit in æternū cornu ei⁹. ℟. br. Im-
mola Deo. ℣. Hic est sacerdos.

F. DECOLLAT. S. IOANNIS BAPT. Die 29.
Semi. ma. Omnia quę hic desunt,
sumantur ex eiusdem Natiuitate.

Ad Vesperas. Capitulum.

Factum est verbū Domini ad me dicens. Hie. 1. d
Accinge lūbos tuos,
& surge, & loquere
ad Iudam, omnia, quæ ego præci-
pio tibi. Ne formides à facie eorū,
nec enim timere te faciam vultū
eorum. Hymnus.

O Nimis felix meritiq; celsi,
Nesciēs labē niuei pudoris
Præpotens martyr, eremiq; cultor
Maxime vatum.
Serta ter denis alios coronant
Aucta cremētis, duplicata quosdā
Trina centeno cumulata fructu
Te sacer ornant.
Nunc potens nr̄i meritis opimis
Pectoris duros lapides repelle,
Asperum planās iter, & reflexos
Dirige calles.
Vt pius mūdi sator & Redēptor,
Mentibus pulsa liuione puris,
Ritè dignetur veniens sacratos
Ponere gressus.
Sit salus illi, decus, atque virtus.
℣. Fuit homo. Ad Mag. Antiph.
Herodes metuebat Ioannē, sciens
eum virum iustum, & sanctū, &
custodiebat eum. Oratio.
Sancti

Sancti Ioãnis Baptistę pcursoris, & martyris tui, q̃s dñe, veneranda festiuitas, salutaris auxilij nobis prestet effectum. Qui viuis, & regnas cum Deo patre.

Post comm. S. Aug. fit comme. S. Sabinæ mar. Oro. Da nobis 140. Ad Matut. Inuit. Regem præcursoris Dñm, Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. O nimis. Lect. j. Sermo S. Ioannis Chrysostomi.

Ex ho. 49. In Matt. Beati Ioannis Baptistæ cædẽ, describturus Euangelista, quasi nobis historiã cõtexit, dicẽs. Quũ aũt natalitia Herodis agerẽtur, saltauit filia Herodiadis in medio, & placuit Herodi. O cõuiuiũ diabolicum, O Satanę spectaculum. O iniquum tripudiũ, & mercedẽ tripudij multo iniqorem. Cędes enim, omniũ scelestissima cædium excogitabatur, & q̃ coronari, ac laudibus in cęlũ efferri merebatur, percussus securi iacebat: Qui dęmones deuicit, eius caput post cędẽ ad mensam afferebatur.

℟. j. Misit Herodes rex manus, ac tenuit Ioannem, & vinxit eum in carcerem, quia metuebat eum propter Herodiadem: Quam tulerat fratri suo Philippo vxorem. ℣. Arguebat Herodem Ioannes, propter Herodiadem. Quam tulerat fratri suo Philippo. Lectio ij.

Saltauit (inquit) Herodiadis filia ĩ medio, & placuit Herodi. Vnde iureiurãdo affirmauit, quodcũq; petierit se illi daturũ. Vides quàm atrox, quàm insensatus, quàm vecors est, qui iurãdo se obnoxiũ facit, & illi potestatẽ petẽdi cõcedit: & postea quã vidit ad quãtũ mali res prorupit, męrore cõfectus est. Cur autẽ męret? qa videlicet talis res virtus est, vt nequã etiã homines, & admirentur ipsã, & laudẽt.

℟. ij. Ioãnes Baptista arguebat Herodem, Propter Herodiadem, quã tulerat fratri suo viuenti vxorem. ℣. Misso Herodes spiculatore: pręcepit amputari caput Ioannis in carcere. Propter Herodiadem, quam tulerat fratri suo viuenti vxorem. Lectio iij.

Sed ò furiosam mulierem, q̃ quũ adorare, admirariq; deberet Ioãnẽ, quoniã ab iniuria eã vindicabat; cędẽ construit, laqueum ponit, & gratiam petit diabolicã. Ipse aũt timuit (inquit) propter iusiurandum, & simul recumbẽtes: & quamobrem, quod grauius erat, non timuisti? Nam si testes periurij habere formidabas, multo magis te metuere oportuit, tot, tantosq; iniqssimę cędis testes habere.

℟. iij.

℟.iij. Puellæ saltanti imperauit mater. Nihil aliud petas, nisi caput Ioānis: & contristatus est rex, propter iusiurādum, et propter simul discumbentes. ✠. Ait puella mr̄i suæ, quid petā? At illa ait. Nihil. ✠. Gloria. Nihil. Lectio iiij.

TV verò p̄spice, quomodo totū illud spectaculū Satanæ erat. Nam primum, temulētia & delicijs constabat, vnde nihil vnquā probè factū est. Deinde, spectatores omnes erant corrupti, & ille qui conuiuio p̄erat, oīum iniquissim⁹. Tertio, voluptas, atque licentia omnia dicendi, audiendi, faciendi, maxima in ipsis erat. ℟.iiij. Priusquā te formarē. 150. Cum reliq. vt in alio festo. Lec.v.

Quarto, puella propter quā matrimoniū fieri nō poterat, q̄ abdi, atq; occultari p̄pter cōtēptū matris debebat, īgredit, oīa palàm faciens, & oēs meretrices virgo impudentia superans. Tēporis quoque ipsius īportunitas, scelus Herodis mirum ī modū amplificat. Nam quando gratias Deo agere oportebat, qui illū illo die in lucē produxit, tunc nefandissimā cędē cōmittit: qn̄ victū ex gaudio soluere debebat, ad vincula iniquissima, iussu mors suo accessit. Lec.vj.

Deus autē sustinuit, nec fulgure à cęlo, vibrata impudētissima facies puellæ est, nec terræ hiatu, turpissimū illud est absorptum conuiuium; vt & iustus ille, fulgentiores coronas consequeretur: & qui postea iniuriā passuri essent, hoc exēplo corroborati, æquiore aīo cūcta perferrēt. Intelligamus hæc omnes, qui studiose viuētes, à prauis vexamur hominibus. Lec.vij.

Lectio S. Euangelij sm̄ Marcum.

IN illo tempore: Misit Herodes, ac tenuit Ioannem, & vinxit eū in carcerē, propter Herodiadem vxorem Philippi fratris sui, quia duxerat eam. Et reliqua. C.6.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Quum sanctū Euangeliū legeretur, crudele spectaculū ante oculos nostros cōstitutum est. Caput sancti Ioānis in disco, feralis missus crudelitatis propter odium veritatis. Puella saltat, & sæuit mater, & inter delicias, & lasciuias conuiuantium, temerè iuratur: et impiè quod iuratur, impletur.

¶ Factum est Ioanni, qđ ipse p̄dixerat; De dn̄o nostro Iesu Chr̄o dixerat. Illū oportet crescere: me aūt minui. Iste minutus est in capite, ille creuit in cruce. Lec.viij.

Odium peperit veritas. Non potuit

tuit ęquo animo tolerari, qđ homo Dei sanctus monebat, q̄ vtiq; salutē eorum quærebat, quos sic monebat. Responderunt illi mala pro bonis. ¶ Quid enim ille diceret, nisi quo plenus erat? & q̄d illi responderēt, nisi quo pleni erant? Ille triticū seminabat, sed spinas inuenit: dicebatq; regi. Non licet tibi, habere vxorē fratris tui. Vincebat regē libido, tenebat apud se ꝓhibitā vxorē fratris sui. Sed eum tamē sic habebat, vt non sæuiret.

Pro cōmem. S. Sabinæ. Lectio ix.

Sabina, mulier Romana, Valentini vxor, à Seraphia ꝟgine, Christianę fidei pręceptis īstituta, post sanctę virginis martyrium, collectas eius reliquias, pijs exequijs sepeliuit. Quę propter eam causā paulo post Adriano Imperatore comprehēsa, Elpidio iudici sistit. Quā variè tentatā, vt propositū mutaret, quum à fidei constantia mouere non posset: ꝑfectus vidēs, ꝗ Deos cōtēneret, capitis damnauit. Eius corpus in eodem sepulcro conditū est, in quo, ipsa magistrā fidei suæ Seraphiā posuerat.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Herodes tenuit, & ligauit Ioannē, & posuit in carcerē, propter Herodiadem. Aña. Dñe mi Rex, da mihi in disco caput Ioannis Baptistæ. Aña. Puellæ saltanti imperauit mater: nihil aliud petas, nisi caput Ioannis. Aña. Arguebat Herodē Ioannes, propter Herodiadem, quam tulerat fratri suo Philippo vxorē. Aña. Da mihi in disco caput Ioānis Baptistæ: & contristatus est rex propter iusiurandū. Cap. Factum est. Hym. Plusquam prophetę. 151. ℣. Iste puer. Ad Bñs. Aña. Misso Herodes spiculatore, ꝑcepit amputari caput Ioānis in carcere: Quo audito discipli ei⁹ venerūt, & tulerūt corp⁹ ei⁹, & posuerūt illud ī monumēto. Ad iij. Cap. Factū ē. ℟. br. Fuit homo. ℣. Inter natos. Ad vj. Cap. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam, & ī columnā ferream, & in murū æreū super omnem terram, regibus Iuda, principibus eius, & sacerdotib⁹, & omni populo terræ. ℟. bre. Inter natos. ℣. Elisabeth. Ad ix. Caplm. Bellabunt aduersū te, & nō præualebūt, quia ego tecū sū, ait dñs, vt liberē te. ℟. br. Elisabet. ℣. Iste puer. Ad Ves. vlt. ps Supflum. 121. Cap. Factū ē. Hy. O nimis. ℣. Iste puer. Ad Mag. Añ. Misit rex īcredul⁹ ministros detestabiles, et amputari iussit caput Ioānis Baptistę.

SS. Felix

Die 30. SS. Felix, & Adauctus martyres.

Oratio Fac nos, q̃s. 133. Lectio j.

FElix, Diocliciano & Maximiano Imperatoribus, propter susceptã Chr̃i religionẽ comprehẽsus, in Serapidis tẽplum adductus est; cui sacrificare quũ iuberet, os simulacri conspuit. Quo facto, statĩ ęrea statua corruit. Qđ quũ iterũ, ac tertio in ęde Mercurij, Dianæq; factũ esset, ĩpietatis, & magicę artis accusatur. Lect. ij.

Quę res, quũ apud prętorem ageretur, is Felicem equuleo torqueri iubet: & ab eo diligenter inquirit, q̃bus maleficijs talia admitteret. Felix aũt liberè professus, se Christianum esse, nihil à se agi respondit dęmonum arte, sed summa, veri ac præpotentis Dei, quẽ colebat, virtute. Tũ p̃toris iussu, Felix ad s̃m ab Vrbe lapidẽ, via Ostiẽsi ducitur, vt securi feriretur. Lec. iij.

Cui inter viam oblatus quidam Christianus, quum, Felicem agno scẽs; ad martyrium duci videret: Ego quoq; clara uoce (inquit) eũdem Iesum Xp̃m colo. Itaque Felicẽ osculatus, cũ eo securi pcutit̃, tertio Calẽdas Septembris. Cuius nomẽ quũ ignotũ esset Chr̃ianis, is Adaucti noĩe nobilitatus est, ꝙ martyrij corona augeri voluerit.

SEPTEMBER.

Die 1. SS. Duodecim Fratres martyres.

Oratio. Annue quæsumus. 133.

Pro commemor. S. Aegidij Abb. & Cõf. Orõ Intercessio. 136. Le. j.

DVodecim Fratres germani, Drumenti, ĩ Aphrica nobilibus parẽtibus nati, piè ac sanctè viuentes, quũ multos ciues à falsis Dijs conarent̃ abducere, interrogati ab Herculis sacerdote, quam religionẽ colerent, vnanimes respondérũt. Vera Christi dñi fide, qua oẽm idolorũ cultũ abijcim⁹, gen⁹, & religio nr̃a decorat̃. ¶ Vnde factũ ẽ, ut magna hoĩum multitudo Christo adhæreret. Lec. ij.

Postero die, his in iudiciũ ductis prefectus cępit suadere, vt Dijs sacrificarent. Cui tum ex illis vnus, Dijs, inquit, vr̃is nunq̃ immolabimus, qui irati nõ possunt obesse, neq; propitij prodesse. ¶ Quib⁹ cõmotus Præfectus, fustibus eos cędi, & in vincula conijci imperat ab hisq; etiã Dei ope ereptos, Romã victos duxit: & finib⁹ Apuliæ q̃tuor necari, tres Venusiæ, tres Velimã, reliquos ĩ vrbe Eccana securi pcuti iussit, Calendis Septẽbris.

Pro cõmem. S. Aegidij. Lectio iij.

Aegidius, Athenis regia stirpe natus, à puero diuinas literas, & charitatis

ritatis officia mirificè amplexus est: omne prīmoniū in pauperes effudit, tunica etiā se exuit, vt ægrotū tegeret, ob quā cōualuit. Post in solitudinē secedens, herbarū radicibus, & lacte ceruæ, quæ statis ad eū horis veniebat, vitā sustentabat. Huc quū forte venisset Rex Galliç, illius rogatu monasterium ibi construxit, cui Aegidiū p̄fecit: qui post aliquot annos, multis clarus miraculis abijt ad dominum.

S. Antoninus martyr. Oratio.

Tribue quæsumus. 131. Lectio j.

Die 2. ANtoninus, posteaquā Xpi dn̄i fidē suscepit, vitā turpiter ante actā, martyrij corona illustrauit. Cōmodo enī Imperatore crudelissimo, Chr̄iano nomini īfenso, is à Dei religione abhorrēs, quū carnifex, & tortor esset, Xpianos modo equuleo, modo v̄beribꝰ, modo cādētibꝰ laminis, modo securi, modo alio crudelitatis gn̄e acerbissimè excruciauit. Lectio ij.

V erum, quū Eusebius, Pontianꝰ, Peregrinus, & Vincētius Romani, ad supplicium à se ducerent, vidit Angelū, spōgijs vulnera eoꝝ martyrum abstergētē: & Eusebiū, cui lingua præcisa erat, canentē, Glīa tibi dn̄e Iesu Chr̄e, qui ꝑ tua benignitate, me adscribere voluisti ī numerum seruorū tuorū: Et aliū oculis captū eorū p̄cibus videntē, atq; ad fidem se cōuertentē. Quibus commotus, cępit Antoninus de sua salute cogitare. Lectio iij.

Q uum verò sancti illi martyres, grauissimè cęderent, ꝑspecta eorum summa cōstantia, Antoninꝰ clamitare cępit. Verè Deꝰ est Christus, quē isti colūt. Quare inde clā aufugiēs, à Rufino præsbytero baptizat. Mox ad iudicem reuersus, & cōstāter ꝓfitēs se esse Chr̄ianū, capitis ab eo dānatꝰ, ceruices pro Christo domino, fortiter prębuit.

F. NATIV. B. MARIAE VIRG. Die 8.

Dup. Quæ hic desunt, q̄re in eiusdem Visitatione, mutato nomine Visitatiōis, ī nomē Natiuit. 159.

Ad Vesperas. Capitulum.

DOminus possedit me ī initio viarū suarū, anteq̄ qcquā faceret à principio. Ab æterno ordinata sum & ex antiquis antequam terra fieret. Prou. 8. c.

Oratio.

FAmulis tuis, q̄s dn̄e cœlestis gratiæ munus impertire: vt quibus beatæ Virginis partus, extitit salutis exordium; Natiuitatis eius votiua solennitas, pacis tribuat incremētū. Per dn̄m. Lec. j.

S ermo

Sermo Sancti Bernardi Abbatis:

In Na. B. Mariæ.

Altius intueamini, quanto deuotiõis affectu, à nobis eã voluerit honorari, q toti⁹ boni plenitudinẽ posuit in Maria, vt proinde si quid spei in nobis est, si quid grę, si qd salutis, ab ea nouerimus redundare, q̃ ascẽdit delitijs affluens, hortus planè delitiarum, quem nõ modo afflauerit veniens, sed & perflauerit superueniens Auster ille diuinus: vt vndique fluant & effluant aromata ei⁹, charismata scilicet gratiarum. ℟. Hodie nata est. 160 Lectio ij.

Tolle corpus hoc solare, quod illuminat mũdum, vbi dies? tolle Mariã hanc maris stellam, maris vtiq; magni & spaciosi, qd nisi caligo inuoluens, & vmbra mortis, ac densissimę tenebrę relinquunt? Totis ergo medullis cordiũ, totis pręcordioꝝ affectibus, & votis oĩbus Mariã hanc veneremur: quia sic est voluntas eius, qui totũ nos habere voluit ꝑ Mariã. Hæc inq̃ voluntas eius est, sed pro nobis. In oĩbus si qdẽ, & ꝑ oĩa ꝓuidẽs miseris, trepidatiõẽ nr̃am solat̃, fidẽ excitat, spẽ roborat, diffidẽtiã abigit, erigit pusillanimitatẽ. Lec. iij.

Ad prẽm verebaris accedere, solo auditu territ⁹ ad folia fugiebas: Iesũ tibi dedit mediatorẽ. Quid non apud talẽ patrẽ, fili⁹ talis obtineat? exaudiet̃ vtiq; pro reuerẽtia sua. Pater enĩ diligit filiũ. An vero trepidas & ad ipsum? Frater tu⁹ est, & caro tua, tẽtatus ꝑ oĩa absq; peccato, vt misericors fieret. Hũc tibi fratrẽ Maria dedit. Sed forsã & ĩ ipso maiestatẽ vereare diuinã: ꝙ licet fact⁹ sit homo, mãserit tñ Deus. Aduocatũ habere vis & ad ipsũ? Ad Mariã recurre. Lect. iiij.

Pura siqdẽ humanitas in Maria nõ modo pura ab oĩ cõtaminatiõe: sed & pura singularitate naturę. Nec dubius dixerim, exaudiet & ipsa pro reuerẽtia sua: exaudiet vtiq; matrẽ filius, & exaudiet filiũ pater. Filioli hęc pctõrũ scala, hęc mea maxima fiducia est, hęc tota ratio spei meę. Quid enĩ? potest ne fili⁹ repellere, aut sustinere repulsã? nõ audire, aut nõ audiri fili⁹ potest? Neutrũ planè. Lec. v.

Inuenisti (ait Angelus) gratiam apud Deũ. Feliciter semꝑ hæc inueniet gratiã: & sola est grã, qua egem⁹. Prudẽs virgo, nõ sapientiã sicut Salomon, nõ diuitias, non honores, nõ potẽtiã; sed gratiã requirebat. Nimirũ sola est grã, qua saluamur. Quid nos alia cõcupiscimus fratres? Quæramus grãm,

& p Mariā q̄ramus, qa q q̄rit īuenit, & frustrari nō potest. Quęramꝰ gr̄am, sed apud Deū: nā apud homines gratia fallax. Lectio vj.

Quęrant alij meritū: nos iuuenire gr̄am studeamus. Quid enī? nū gr̄ę est, ꝙ hic sumꝰ? Profectò mīę Dñi est, ꝙ nō sumus cōsūpti nos. Qui nos? nos periuri, nos adulteri, nos homicidæ, nos raptores, purgamēta vtiq; mūdi huius. Cōsulite conscientias vestras fr̄s, & videte, qa vbi abūdauit delictū, superabundauit & gr̄a. Maria nō p̄tēdit meritū, sed gr̄am q̄rit. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij s̄m Matthęū.

C. I. Liber generatiōis Iesu Christi filij Dauid, filij Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi p̄sbyteri.

De expo. in Matt. In Hesaia legimꝰ, Generationem eius quis enarrabit? Non ergo putemus, Euāgelistam prophetę esse cōtrariū: vt quod ille impossibile dixit affatu, hic narrare īcipiat; qa ibi de generatione diuinitatis, hic de incarnatione est dictum. A carnalibus autē cępit, vt p hoīem, Deū discere incipiamꝰ. Lect. viij.

Filij Dauid, filij Abraham. Ordo pręposterꝰ, sed necessariò cōmutatꝰ. Si enī primū posuisset Abraham, & postea Dauid, rursꝰ ei repetendus fuerat Abrahā, vt generationis series texeret. Ideo autem cęteris p̄termissis, hoꝝ filiū nūcupauit, quia ad hos tm̄ facta est de Chr̄o repromissio. Ad Abrahā inquit. In semine tuo benedicetur omnes gentes: quod est Christus. Ad Dauid. De fructu ventris tui ponā super sedem tuam. Lect. ix.

Iudas autē genuit Phares, & Zaram da Thamar. Notandū in genealogia Saluatoris, nullā sc̄tārū assumi mulierū, sed eas quas scriptura reprehendit: vt q ꝑpter peccatores venerat, de peccatricibus nascēs, oīum peccata deleret. Vnde & in cōsequētibus, Raab meretrix, & Ruth Moabitis ponitur, et Bethsabee vxor Vrię. Ad iij. Cap. Dñs possedit. ℟. br. Intercede. ℣. Virgo Dei genitrix. Ad vj. Cap.

Necdū fontes aquarū eruperant: necdū mōtes graui mole cōstiterant: ante oēs colles ego parturiebar. ℟. bre. Virgo Dei ge. ℣. Benedicta & venera. Ad ix. Capl̄m.

Beatꝰ hō, q audit me, & q vigilat, ad fores meas quotidie, & obseruat ad postes ostij mei. Qui me īuenerit, īueniet vitā, & hauriet salutem à domino. ℟. bre. Benedicta & venerabilis. ℣. Beata uiscera.

Die 9. F. S. ADRIANI MARTYRIS. Dup.ma. Ad Vesperas. Capl̄m.

Prou. 3.b BEatus homo, q inuenit sapiētiam, & qui affluit prudētia: melior est acquisitio ei' negociatione auri, & argenti, primi & purissimi fructus ei'. Hymnus.

VT fidē sanctā publicè fatēs,
Ad tēebrosos sacer Adrian'
Carceres, iussu rapitur tyranni
Maximiani.

Cęditur vinclis religatus, atque
Cruribus fractis, pedibus recisis
Et manu, tādē meret Angelorum
Scandere sedes.

Sic Deus, seruos varijs precantes
Criminū vinclis penitus resoluat,
Fracta sic roret, foueatq; sancto
Crura liquore.

Sic pedes cęsi, manus atque cęsa,
Ne die tota pater ociosos
Arguat, magni meritis athletæ
Restituantur.

Sit salus illi, decus, atque virtus.

℣. Ora pro nobis sancte Adriane. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi. Ad Mag. Antiph. Pro Christo domino, certamen ꝟtute magna suscepisti beate martyr Adriane: et victor superatis hostib', quū sis corona cęlesti decoratus, ī perpetuū intercede pro nobis, qui illustris certaminis tui memoriā, pia veneratiōe colim'. Or.

ECclesiam tuā, q̄s domine, ꝑpetuo gr̄ę tuæ comitare ꝑsidio: cui misericorditer tribuisti, sā cti martyris tui Adriani, hodierna die exultare triumpho. Per dn̄m.

Si in Natiuitate beatæ Mariæ cadat Dominica, ad Vesperas nō fit amplius cōm. Dominicę. Et si ī F. S. Adriani in primis Vesper. ante cōm. Dn̄icę fit cōm. beatæ Marię.

Ad Mat. Inuit. Chr̄m caput martyrum adorem': Et pro btī Adriani martyrio, illi iubilemus. ꝑs. Venite. Hymnus. Vt fidem sanctam.

In j. Noct. Añ. Genere nobilis Adrianus, nobilior fide, viam veritatis elegit. ꝑs. Beatus vir. 59. Añ. Abiecta sæculari dignitate, quam à Maximiano Imperatore acceperat, Adrian' adhæsit Christo domino regum regi. ꝑs. Quare fremue. 60. Añ. Admiratus martyrū ī fidei cōfessione, & tormētoꝝ ꝑpessione constantiam, nec ipse dubitat tale subire certamē. ꝑs. Domine quid. 60. ℣. Gloria, & honore. Lect. j.

De libro Sapientiæ.

IVuenis, & acutus inueniar in iudicio, et in conspectu poten- c. 8.c

tiũ admirabilis ero: & facies principũ mirabunt̃ me. Tacẽtẽ me sustinebũt, & loquẽtẽ me respiciẽt: & sermocinante me plura, manus ori suo imponent. Præterea habebo per hanc, immortalitatẽ: & memoriã ęternã, his q post me futuri sunt, relinquã. Disponã populos, & nationes mihi erũt subditæ: timebunt me audientes reges horrẽdi: in multitudine videbor bonus, & in bello fortis. Intrans in domũ meã, cõqescã cũ illa: nõ enĩ habet amaritudinẽ ꝯuersatio illi⁹, nec tę diũ ꝯuict⁹illi⁹; sꝫ lętitiã et gaudiũ. ℟.j. Hodie Chr̃i martyris Adriani merita, ab Ecclesia dignè recoluntur, q vt cęlestes ꝓmissiones adipisceret̃; Ideo cũ viginti tribus sanctis, sanctus, immania subire tormẽta nõ dubitauit. ℣. Nemo mittẽs manũ ad aratrũ, & respiciẽs retro, apt⁹ ẽ regno Dei. Ideo. Lect. ij. Hęc cogitãs apud me, & commemorans in corde meo, qm̃ immortalitas est in cogitatione sapientię, & in amicitia illius, delectatio bona, & in operib⁹ manuũ illius, honestas sine defectione, & ĩ certamine loquelæ illius sapientia, & p̃claritas ĩ cõicatione sermonũ ipsius: circumibã quęrẽs, vt illã mihi assumerẽ. Puer autẽ eram ingeniosus, & sortit⁹ sum aĩam bonã. Et quũ essem magis bon⁹, veni ad corpus incoinqnatũ. Et vt sciui qm̃ aliter nõ possem esse continens, nisi De⁹ det, & hoc ipsum erat summa Sapientia, scire cuius esset hoc donũ; adij dñm, & deprecatus sum illũ. ℟.ij. Beati Adriani Natalia vxor⁹, quum audiuit virum in martyrũ numerum adscriptũ esse, ad carcerem proficiscens, ita illũ adhortata est. Beatus es dñe mi Adriane; Quia inuenisti diuitias, quas tibi nõ reliqrunt parentes tui. ℣. Scio tribulationẽ tuã, & pauꝑtatẽ tuã: sed diues es. Quia inue. Lectio iij. Et dixi ex totis præcordijs meis. Deus patrũ meoꝝ, & Dñe misericordię, qui fecisti oĩa verbo tuo, et sapientia tua cõstituisti hoĩem, vt dominaretur creaturę, quę à te facta est; vt disponat orbem terrarũ ĩ æquitate & iustitia, & ĩ directione cordis iudiciũ iudicet: da mihi sediũ tuarũ assistricẽ sapientiã, & noli me reꝓbare à pueris tuis; quoniam seruus tuus sum ego, & fili⁹ ancillę tuę: homo infirmus, & exigui tp̃is, & minor ad ĩtellectũ iudicij, et legũ. Et si qs erit cõsũmat⁹ inter filios hoĩum, si ab illo abfuerit sapiẽtia tua, ĩ nihilũ cõputabit̃. ℟.iij. Audita vxoris cohortatione

beatus Adrian⁹,ei affirmat,se à sãcto fidei proposito reuocari nullo mõ posse. Ne ergo(ĩqt)timeas, soror mea,qa & supplicia, & mortẽ pati ꝑ Chri nomine paratus sum. ℣.Mihi viuere Christus est,& mori lucrum.Ne ergo. ℣.Gloria.Ne. In ij. Noct. Aña. Perspecta martyrũ summa virtute,pcũctari cępit ab eis Adrian⁹,cur tot adeo grauia subirẽt tormẽta. ps.Quũ inu. 125. Aña Pro Chro dño hęc patimur;à quo expectam⁹ inenarrabile bonũ, qđ pparauit De⁹ diligẽtibus se. ps.Verba mea. 60. Añ.Qua audita re Adrianus, se Christianũ esse professus,in eorũ numerũ adscribi voluit. ps. Domine domin⁹ noster. 61. ℣ Posuisti dñe. Lec.iiij.

ADrianus Ciuis Romanus, nobili gñe nat⁹, quũ Maximiani Impatoris iussu, apud Nicomediam Chrianos ꝑsequeretᷣ; ad Chri dñi fidẽ cõuersus, vnà cũ tribus & viginti alijs, martyriũ ꝑtulit.¶Maximiano nanque Chrianos crudelissimè vexãte, atque edictis cõtra eos ꝓpositis,tres & vigĩti,quoꝝ fides et religio maxime elucebat,ipsi sistunt:quos ꝯstãtissimè affirmãtes, se Chrm dñm venerari, grauissimè excruciari impauit. ℟.iiij.Instante tẽpore examinationis, beatus Adrianus cautione custodib⁹ data, domũ pgẽs: Nataliã vxorẽ vt videret finẽ rei vocauit, dicẽs. Veni,vt sicut ꝓmisi, ꝯfessioni meę interesis. ℣.Veni soror mea, spõsa,atq; dilecta. Veni. Lectio v. Eorũ fidẽ,& cõstantiã quũ cerneret Adrianus, q militũ curę perat, admiratus, quænã,inqt,præmia à Deo vestro feretis, pro tantis supplicijs?Cui vno ore respõderũt, se cõsequuturos esse in cęlis,summũ illud bonũ, quod cogitatione pcipi nõ potest, nedũ verbis exprimi. ¶Tũ Adrian⁹, instinctu diuino se Chrianũ esse magna voce ꝓfess⁹ ẽ: in eorũq; sctõꝝ martyrũ numerũ adscribi voluit. Maximian⁹ aũt ad se vocãs Adrianũ:Nũ,inqt,ĩsanis, an mortẽ oppetere vis?cui ille. Nõ insanio,sed iam ad sanitatẽ redeo. ℟.v.Iussu Imperatoris,à quatuor militib⁹ crudelissimè cęsus beatus Adrian⁹,ac ei⁹ prę tormẽtoꝝ acerbitate putrefactis carnibus:demũ cõfractis crurib⁹, ĩ Chri cõfessiõe firmiter ꝑseuerans; Cęlestia regna gl'iosus intrauit. ℣.Fact⁹ odor suauissim⁹, ĩ cõspũ dñi.Cęlestia. L.vj. In hoc fidei ꝓposito firmiter ꝑseuerans Adrianus, nulla vi impelli potuit; vt Dijs sacrificaret. Quare, Maximianus iussit eum in carcerem

rem detrudi: Vbi à Natalia vxore Chrīana, ad martyriū accenditur. ¶ Itaque e custodia eductus, tandiu flagellis cęsus est, donec intestina diffluerent: postremo fractis cruribus, manibusq;, vnà cū alijs vigintitribus socijs, certamē qđ ꝑ Xpo dño suscepat, magna virtute sustinēs, martyrij coronā accepit. ℟. vj. Toto mentis affectu, beatus martyr huius sęculi corruptibilia spernens, Deū cōplexus, mortem non recusauit; sed cōstātissimè, sęuam Imperatoris rabiē, atrocēq; irā sustinuit: Vt illū solū, q ē oīum retributio, in sui cultus mercede acquireret. ℣ Bonū certamen certauit, cursum cōsūmauit, fidē seruauit. Vt illū.. ℣. Gloria. Vt illum. In iij. Noct. Aña. Nō solū corde, sed etiā ore Chrm cōfitēs, hoc cęteris notū fieri voluit. ps. In dño confido. 61. Añ Tunc dixit ei q gerebat exceptoris officiū: notate cū reliquis sanctis cōfessionē meā.. ps. Dñe quis habitabit. 71.. Aña. Quę sęculi sunt, oblit' Adrianus; ad cęlestia properās, dissolui cupiebat, & esse cum Christo.. ps. Dñe ī virtute. 73.. ℣ Magna est. Lectio vij. Lectio S. Euangelij sm Matthęū.

c. 16. d IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Si quis vult venire post me, ábneget semetipsum, & tollat Crucē suā, & sequatur me. Et res.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Quia dñs ac Redēptor nr̄, nouus hō venit in mūdum: noua ꝑcepta dedit mūdo. Vitę enī nr̄æ veteri, ī vitijs enutritę, contrarietatē opposuit nouitatis suę. Quid enim vet', quid carnalis hō nouerat, nisi sua retinere, aliena rapere si posset, cōcupiscere si non posset? Sed cęlestis medicus, singulis qbusq; vitijs, obuiantia adhibet medicamenta. ℟. vij Felix huius martyris transitus, qui ī florida, ac iuuenili ætate, nec blandimēto acqescēs, nec tormentoꝝ genera timens, pro Chri nomine: Corpus suū, hostiam sanctam domino consecrauit. ℣. Desiderium habēs dissolui, & esse cū Christo. Corpus suum. Lect. viij.

Nam sicut arte medicinæ, calida frigidis, frigida calidis curant̄: ita dñs nr̄, cōtraria opposuit medicamenta pc̄tis; vt lubricis cōtinētiā, tenacibus largitatē, iracūdis mansuetudinē, elatis ꝑciperet humilitatem. Certè, quū se sequētib' noua mandata ꝑponeret, dixit. Nisi quis renunciauerit oībus, q̄ possidet, non potest me' esse discipul'. Ac si aptè dicat. Qui ꝑ vitā veterē aliena cōcupiscitis: ꝑ nouę cōuersationis

ſationis ſtudiũ, & vr̃a largimini. ℟.viij. Nicomediæ beatus Adrianus cædit̃, cuius corpus Romam defert̃,ſed Deo diſponẽte, eius caput Mantuã delatũ;in æde ſanctę Barbaræ, Nicomedię ſimiliter cęſę,honorat̃. Illi ergo quos vna Ciuitas Xp̃o ſacrauit, ĩ vno quoq; tẽplo colunt̃. ℣. Exultant ſimul ſancti in gl̃ia, lætanturq; in cubilibus ſuis,exultatiões Dei ĩ faucib⁹eorũ. Illi ergo. ℣. Gloria.Illi. Lectio ix. Quid verò in hac lectione dicat, audiam⁹.Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſum. Ibi dr̃, vt abnegem⁹nr̃a, hic dr̃, vt abnegemus nos. Et fortaſſe laborioſum nõ eſt homini relinquere ſua; ſed valde laborioſum eſt homini relĩquere ſemetipſum. Min⁹ quippe eſt abnegare quod habet, valde enim multum eſt,abnegare quod eſt. Ad Laud.& per Hor. Añ.Sc̃tĩ martyris Adriani triũph⁹hodiern⁹,iucũdã nobis atque exultabilem diẽ reddidit. Añ. Non enim Impatoris verbis acqeſcere voluit,vt Deo ĩmortali renunciaret, mortalibus Dijs ſacrificãs. Añ.Quẽ nec ſpecies tormentoꝝ, nec adulationes amicorũ, nec ipſa corporis pulchritudo,à ſãctorũ cõſortio ſeparare potuit. Añ.Prę cęteris ſãctis q cuſtodia detinebant̃,beato Adriano abſciſſa eſt manus: vt grauiora ſuſtinentis ſupplicia, celebrior memoria haberetur. Añã. Hunc ergo dignis extollamus laudibus, q & bona, & mala huius ſęculi paruipendens, conſequutus eſt ęterna præmia. Cap.Beatus homo. Hymn⁹.

Adeſt dies lætiſſimus,
Adeſte vos, ac optima
Nunc Adriani tollite
Cantu ſacro certamina.

Ligatus arctis vinculis,
In carcerem detruditur,
Quod Chriſtiani nominis
Profeſſionem ſuſcipit.

Pauloque poſt duriſſimis
Cędi iubetur fuſtibus,
Sacrata donec effluant,
Coſtis apertis viſcera.

Tum maceratus carcere,
Totoque ſacro corpore
Tormenta paſſus aſpera,
Præteruolat cęleſtia.

Te nũc Redemptor quæſumus.
℣. Ora pro nobis. Ad Bñs. Añã. Beati martyris Adriani capite, Eccleſia hæc decorat̃, ꝓ quo tãto, tãque pretioſo munere, nos anniuerſario hoc martyrij ei⁹ feſto die, ſupplices dño Deo nr̃o gr̃as agamus. Ad iij.Cap.Beat⁹hõ. ℟.br.Gloria, & honore. ℣.Poſuiſti. Ad vj.Cap.

Lon-

Longitudo dierũ in dextera eius, & in sinistra illius diuitiæ, & glõa; viæ ei⁹ viæ pulchræ, & oẽs semitæ illius pacificæ. ℟.br. Posuisti dñe. ℣. Magna est. Ad ix. Capitulum. Sapiẽtia illius, eruperũt abyssi, & nubes rore cõcrescunt. ℟.br. Magna est gloria. ℣. Iustum deduxit. Ad Vesp. vlt. ps. Voce mea. 122. Cap. Hym. & ℣. vt in primis Vesp. Ad Mag. Aña. Hodie fidei armis instructus, Chrĩ regis cœlestis miles Adrianus, crudelia pro eius nomine supplicia perpessus, stola sanguinis ornatus, migrauit ad Cęlũ; in cuius veneratione deuoti, summis Deum laudibus celebremus.

Die 10. De Octaua Sancti Adriani. Lec. j.

Adrianus, quũ esset ĩ custodia, Natalia vxor primum vehementer cõmota est: at vbi cognouit, ꝑꝑ Chrĩ fidẽ, relicta ĩpietate, in vinculis esse; cumulatẽ gaudio: timensq; ne à fidei ꝓposito dimoueretẽ, venit ad eũ in carcerem. ¶ Ibi illũ cępit hortari; vt magno, fortique aĩo esset, nihilque à suscepta Christianæ religionis fide eũ deterreret, sic enim ad beatam vitam aditus ei patebat. Lectio ij. Neq;, ĩqt, te vlla tormẽtoꝝ vis depellat, neq; ĩpioꝝ blãditiæ; sed ĩuicto animi robore sis, ad oĩa supplicia pferẽda: Immẽsa enĩ p̃mia, tibi erũt parata. ¶ Ijs ꝟbis Adrian⁹ omniũ oblit⁹, p̃ter fęlicitatẽ sempiternã, Deum precabatẽ, vt ei⁹ ope adiuuaretẽ, in sctõ illo fidei testificandæ certamine. Interim, vxor Natalia cæteris martyribus virũ commẽdat: cui Adrian⁹ eã confirmans inqt. Abi domũ, & quũ tẽp⁹ instabit, accersã te, vt rei euẽtũ spectes.

Pro commem. S. Nicolai. Lect. iij. Nicola⁹, in agro Firmano natus, à puero adscript⁹ ĩ ordinẽ Eremitarũ sancti Augustini, oĩ cupiditate spreta, tot⁹ ĩ vigilijs, & ieiunijs, carnis sẽsũ reprimebat. In orõne assiduè versans, Dei virtute à tẽtationib⁹ Satanæ ĩcolumis euasit. In sermone tenuis erat: verùm facund⁹, & vehemẽs, quũ loquebatẽ de despiciẽtia rerũ humanaꝝ, de beatitudine, & Christianis virtutibus. Obijtĩ dño, multis miraculis clar⁹.

Pro commem. S. Nicolai de Tolentino. Oratio. Adesto. 136.

Pro cõmem. SS. Proti, et Hyacinthi mart. Oratio. Magnificet. 133. Die 11.

De octaua Sancti Adriani. Lect. j.

Adrian⁹, quũ audisset tp̃s ĩstare habendæ de se q̃stionis; datis p̃mijs custodi, ĩpetrat facultatẽ abeũdi domũ: ꝙ quũ Nataliæ esset nũciatũ, suspicata illum velle

velle subterfugere martyrium, ad ostiũ ꝑperat, claudit; ne viro veniẽti pateret aditus. ¶ Adrianũ autẽ domũ appropinquantẽ obiurgat, qđ ĩmane facin⁹ admisisset, susceptũ certamẽ deserẽs: & à societate sctõrũ martyrũ deficiẽs. Lec. ij.

D ic q̃so (ĩqt) cur priusquã pugnã inires, te ĩ fugã ꝯiecisti? Infelix ego mulier, q̃ martyris cõiux esse non potui. ¶ Talia Adrian⁹ ęquo aĩo audiebat, vi diuina corroborat⁹, gaudebatq; de vxore charitatis ardore accẽsa. Iccirco oñdit ei diẽ instare, quo ipsa interesset certaminis spectaculo. Tum Natalia, vnà cũ viro properat ad carcerem; vt rei euẽtum spectaret. Pro cõmem. SS. Proti, & Hyacinthi. Lectio j.

P rotus, & Hyacinthus, Eugeniæ Eunuchi, vnà cum illa ab Heleno Epõ Baptizati, in Aegypto, in monasterio mira humilitate, & sãctitate vixerunt; sed postea sanctam virginẽ Eugeniã Romã ꝑsequuti, Galieno Impatore, in Vrbe, ꝑpter Christianę fidei ꝓfessionem cõprehẽsi sunt. Qui quũ nullo mõ Xpianã religionẽ deserere vellẽt, acerbis verberibus cęsi, securi feriũtur.

De Octaua Sancti Adriani. Lec. j.

A Drianus, vnà cũ vxore ad carcerẽ reuers⁹, oĩa oblit⁹ q̃ antea charissima habuerat, oẽm amorẽ suũ, in Christũ dñm trãsfudit. Ad ꝯstitutũ igĩt diẽ, quũ vĩctis à tergo manibus, in iudiciũ duct⁹, Impatori sisteret, ac ad oĩa ferre tormẽta paratus esset: Natalia virili animo mulier, nunquã destitit illũ monere, atq; hortari; vt ꝓpositis sibi sempiternis præmijs, forti aĩo pergeret, ad conficiẽdum reliquum certaminis cursum. Lec. ij.

V bi beat⁹ martyr ad Imparorẽ venit, nihil ꝑterrefact⁹ est, neq; vultu horribili, neq; verbis minacib⁹ Maximiani, q torue illũ ĩtuẽs, obiectis honorib⁹, qb⁹ eum auxerat: Adeõ (inqt) ĩsanis Adriane, vt obstinato aĩo nolis ad Deorũ cultũ redire? Cui Adrian⁹. Tu qdem me Impator ad insaniã vocas: Ego verò, ĩ ea quã suscepi volũtate, ita fixus hęreo; vt velim poti⁹, vel acerbam mortẽ subire, q̃ illã abijcere. Deũ verũ colo, terrena despicio, cęlestia consequi expeto. Lect. iij.

Q uam fidei confessionẽ vbi Natalia vxor audiuit, oĩb⁹ lætitijs expleta, ad martyres in carcerem venit, remq; oẽm eis nunciauit. Maximian⁹ aũt Adriani constantiam egrè ferens, adeò exarsit, vt illum equuleo tortũ, verberib⁹ tãdiu cędi iusserit, quoad effluerẽt intestina.

na. Quibus ille tormentis affect⁹, vt acriorē sentiret dolorem, iussu eiusdē, ferreis vinculis arctissime cōstrictus, iterum in teterrimum inclusus est carcerem.

Die 1j. De Octaua Sancti Adriani. Lect. j.

Adrianus, quū aliquot dies in custodia īclus⁹ fuisset, ad eū venit Natalia vxor, eūq; cōsolata est, beatū virū dicēs, q dign⁹ habit⁹ ē, pro Chri noīe cōtumeliā pati. Maximian⁹ aūt, quū resciuisset matronas quasdā ī carcerē īgredi ad martyres, eas ingressu ꝓhibuit. At Natalia uirilē habitum īduta, illos, & maritū in primis cōuenire nō destitit, ac ea oīa, q victui sunt necessaria, nō solū ministrare, veꝝ etiā consilia dare salutaria. Lect. ij.

Verū, Maximian⁹ verit⁹, ne in custodia suppliciorū grauitate decederēt, è carcere deduci iubet. Qui quū supplicioꝝ causa, ne pedib⁹ q dē cōsistere possent, partī à satellitib⁹ trahebanī, partī eqs vehebantur, quo ad martyriū venirēt. Eos oēs sequebaī beatus Adrian⁹, catenis ferreis vinct⁹; cui primū crura cōfracta sunt, & man⁹ ꝑcisę: tū caput abscisū est. Reliqs deīceps oībus, ceruices pręcisę sunt: comminutis etiam cruribus: Lectio iij.

Martyrū corpora iussit Maximia n⁹ cōburi; sed Dei volūtate, restincto igne ob pluuiā, corpora salua īde clā à Chrianis tum asportata, paulò post Byzātiū deferunī; qua ī vrbe honorificè sepulta sūt. Scti aūt Adriani martyris corp⁹, sedata persequutionū tempestate, Romā delatum est, ad templum eius nomine Deo dicatū. Inde, caput ei⁹, & brachium, Mantuam translatum: magna ueneratione colitur in Ecclesia sanctæ Barbaræ.

Die 14. F. EXALTATIONIS S. CRVCIS. Semi. ma. Ad Vesperas. Caplm.

Fratres: Christus factus est obediens vsque ad mortē, mortem autem Crucis. Propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen. Hymnus.

Ecquę ua īgenito ꝓgenies prī,
Vitā morte suis redderet vt
Se Chrs niuei uelleris hostiā, (sua,
Vltro supplicio obtulit.
O erga immeritos mir⁹ amor Dei,
Natū quæ pietas tradidit unicū,
Vt pro mortifera fraude nocētiū,
Pœnas solueret innocens.
O non uisum aliàs sacrifici genus,
In quo ęterna Deo sacra facit de⁹,
Et mortē moriēs opprimit, et sibi
Ipse est victima Pontifex.

O Crux

O Crux ticta sacri flumie sãguinis,
Olim supplicium mancipijs graue,
Nunc regũ capiti precipuũ decus,
Te flexo colimus genu.
Simplex ætherei numinis vnitas,
Quę distĩcta eadẽ ẽ ỹaq; Trinitas,
Aeternis vigeat semper honorib⁹,
Et terra simul et polo. Amen.
℣. Hoc signũ Crucis erit in Cęlo.
℟. Quũ dñs ad iudicãdũ venerit.
Ad Mag. Añ. Saluator mundi salua nos, q per Crucem, & sanguinẽ redemisti nos: auxiliare nobis, te deprecamur Deus noster. Oro.
DEus, qui nos hodierna die Exaltationis sanctę Crucis annua solennitate lętificas: pręsta q̃s; vt cuius mysteriũ in terra cognouimus, eius redẽptionis p̃mia in cęlo mereamur. Per eundem.
Pro commemor. S S. Cornelij, & Cypriani Pont. & mart. Oratio.
BEatorum martyrum tuorũ, pariterque põtificũ, Cornelij et Cypriani, nos domine foueat preciosa cõfessio: & pia iugiter intercessio tueatur. Per dominum.
Et fit cõm. Nat. tũ S. Adr. Si hoc F. venerit die Dñica, trãsf. ĩ fe. v. seq. & tũc ĩ Suffr. non fit cõ. S. Crucis.
Ad Mat. Inuit. Xp̃m regẽ ꝓ nobis in Cruce exaltatũ, Venite adoremus. p̃s. Venite. Hym. Aequeua.

In j. Noct. Añ. Nobile lignũ exaltatũ, Xp̃i fides rutilat, dũ Crux ab oĩb⁹ veneratur. p̃s. Beatus vir. 59.
Añ. Sancta Crux extollĩt à cũctis regib⁹, virga regia erigĩt, ĩ qua Saluator triumphauit. p̃s. Quare fre. 60. Añ. O Crux venerabilis, quæ salutem attulisti miseris: quib⁹ te efferã p̃conijs? qm̃ vitã nobis cęlitẽ p̃parasti. p̃s. Domine quid. 60.
℣. Hoc signũ Crucis erit in Cęlo.
℟. Quum dominus ad iudicandũ venerit. Lectio j.
COsdroas Persarum Rex, extremis Phocę Imperij temporibus, Aegypto & Aphrica occupata, ac Ierosolyma capta, multisq; ibi cęsis Christianorũ millibus, Chr̃i dñi Crucẽ, quã Helena in monte Caluarię collocarat, in Persidẽ abstulit. Itaq; Heraclius q Phocę successerat, multis belli ĩcõmodis, & calamitatib⁹ afficiebaẽ.
℟. j. Trophæum Crucis vndiq; distenditur, ab vniuersis hodie, exaltatur; qa hoc est signum, quod leuauit dñs in nationib⁹: Et cõgregauit dispersos Israel. ℣. Sceptrũ Crucis aureũ protendit oĩpotẽs, quo clementię signũ fidelibus demonstrauit. Et congreg. Lect. ij.
Iccirco pacem petebat, quam, à Cosdroa victorijs insolẽte, ne iniquis

quis quidem conditionibus impetrare poterat. Quare in summo discrimine, se assiduis ieiunijs, & orationibus exercēs, opem à Deo vehementer implorabat: cuius monitu, exercitu cōparato, signa cū hoste contulit, ac tres duces Cosdroę cū trib⁹ exercitibus supauit. ℟.ij. Nos autem gloriari oportet in Cruce dñi nostri Iesu Christi, in quo ē sal⁹, vita, & resurrectio nr̄a: Per quē saluati, & liberati sumus. ℣. Tuā Crucē adoram⁹ dñe, et glo̊sam recolim⁹ passionē. Per. Lc.iij.

Quib⁹ cladibus fractus Cosdroas, in fuga qua traijcere Tigrim parabat, Medarsē filiū, sociū regni designat. Sed eā contumeliā, quū Sinochius Cosdroę maior natu fili⁹ ferret atrociter, patri simul & fratri necē machinat̄; quā paulò post vtrique ex fuga retracto attulit. ℟.iij. Virgam extendit Altissimus, & ī fauum nostræ redēptionis intingens, caliginosę nubis terram clarificās; Cęcorum oculos Crucis signaculo reparauit. ℣. Crucem Heraclius lętanter suscipit, succūbit Cosdroas, & De⁹ suis magnalia p̄stat. Cęcorū. ℣. Glīa. Cęcorū. In ij. Noct. Aña. O Crucis victoria, & admirabile signum, in cęlesti curia fac nos captare triūphū. ps. Quū inuoc. 125. Aña. Funestę mortis dānat̄ suppliciū: dū Xps in Cruce, nr̄a destruxit vīcula criminū. ps. In dño. 61. Aña Rex exaltat̄ ī ethera, quū nobile trophæū Crucis, ab vniuersis Chr̄icolis adorat̄ per sæcula. ps. Dñe in virtute. 73. ℣. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam, redemisti mundum. Lectio iiij.

Sinochi⁹ regnū ab Heraclio impetrauit, q̄busdā acceptis conditionib⁹; quarū ea prima fuit, vt Crucē Chr̄i dñi restitueret. Ergo Crux quatuordecī annis postq̄ venerat ī potestate Persa℞, recepta ē: q̄ rediēs Ierosolymā Heracli⁹, solēni celebritate suis humeris retulit ī eū mōtē, quo eā Saluator tulerat. ℟.iiij. Incess⁹ humiles Dauid exhibuit, quum arca Domini ferretur à prelio; Chr̄m significās in mūdi medio, dū se prębuit humilem in termino. ℣. Crucem fert humeris Tyro magnific⁹, portā ingreditur perfusus lacrymis, deponit regia supplex, & humilis. Chr̄m. Lec.v.

Qđ factū illustri miraculo cōmēdatū est. Nā Heraclius, vt erat auro, & gēmis ornatus, insistere coact⁹ est in porta, q̄ ad Caluarię mōtē ducebat. Quo enī magis p̄gredi cona-

conabať, eò magis retineri videbatur. Quũq; ea re & ipse Heracli', et reliq oẽs obstupescerẽt, Zacharia Ierosolymorũ antistes, Vide (ĩqt) Impator, ne isto triũphali ornatu, ĩ Cruce ferẽda, parũ Iesu Chri paupertatẽ, & humilitatẽ imitere. ℞. v. Tẽpli dñici cõpleto ope, cõfert donaria Salomon sapiẽs. Crucẽ Aplis, matrẽ discipulo, Pacẽ humilibus, dat Chrs singulis, cursus magnifici adepto brauio. ℣. Offert magnalia prĩceps magnific', & priuilegia dedit Eccl'ijs, rẽdit ad ꝓpria cõpletis oĩbus. Pacem. Lect. vj.

Tum Heraclius, abiecto amplissimo vestitu, detractisq; calceis, ac plebeio amictu ĩdut', reliquũ viæ facile ꝑfecit: & ĩ eodẽ Caluariæ loco Crucẽ statuit, vnde fuerat à Persis asportatã. Itaq; decretũ est, ut quotãnis, exaltationis Crucis memoria celebrareť, qđ ibidẽ fuerit reposita ab Heraclio, vbi Saluatori primum fuerat constituta. ℞. vj. Cõfertur sanitas dirè sauciatis, quum Dei famul' in ligno sublimi serpentẽ exaltat: Et deuicta morte salus acquiriť, quũ Chrs in Cruce altius sublimať. ℣. Arbor dignissima dũ plebi pandiť, sanať lãguidus, renouanť antiqua miracula. Et deuicta. ℣. Gloria. Et.

In iij. Noct. Añ. Adoram' te Xpe, & benedicimus tibi: qa per Crucẽ tuã redemisti mũdũ. ps. Cãtate. j. 101. Aña. Propter lignũ serui facti sumus, & p sanctã Crucẽ liberati sum'. Fruct' arboris seduxit nos, filius Dei redemit nos. ps. Dñs regnauit. 101. Añ. Saluator mundi salua nos, q p Crucẽ, & sanguinẽ, tuũ redẽmisti nos: auxiliaŕ nobis, te depcamur De' nr̃. ps. Cãtate ij. 103. ℣. Oĩs ťra adoret te, & psallat tibi. ℞. Psalmum dicat nomini tuo domine. Lectio vij.

Lectio S. Euãgelij sm Ioannem. C. 12. e

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Nunc iudicium est mundi, nunc princeps huius mundi eijcietur foras. Et reliqua.

Homilia Sancti Leonis Papę.

Exaltato, dilectissimi, per Crucẽ Christo, non illa tm̃ species aspectui mẽtis occurrat, q̃ fuit in oculis impiorũ, quibus per Moysen dictũ est. Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, & timebis die ac nocte, & non credes vitæ tuæ. Isti enĩ, nihil ĩ crucifixo domino, pręter facinus suum cogitare potuerunt, habentes timorem, non quo fides vera iustificatur, sed quo cõscientia iniqua torquetur. ℞. vij. Per tuã Crucẽ salua nos Xpe Serm. 8 de Pass. Dñi.

redẽptor, q morte nr̃am destruxisti moriẽdo: Et vitã resurgẽdo reparasti. ℣. Miserere nr̃i dñe, q passus es pro nobis. Et vitam. Le. viij.
Noster verò ĩtellect⁹, quẽ spũs veritatis illuminat, gloriã Crucis, cęlo terraq; radiãtẽ, puro, ac libero corde suscipiat, et ĩteriore acie videat, quale sit, qđ dñs, quũ de passionis suę loqueret instãtia, dixit. Nũc iudiciũ mũdi est, nũc princeps hui⁹ mũdi eijciet foras: Et ego si exaltatus fuero à terra, oĩa trahã ad me ipsum. ¶ O admirabilis potentia Crucis, ò ineffabilis gloria passionis, in qua & tribunal Dñi, & iudicium mundi, & potestas est crucifixi. Traxisti enĩ dñe omnia ad te, & quum expandisses tota die manus tuas, ad populũ nõ credẽtẽ, et cõtradicẽtẽ tibi, ꝯfitẽdæ maiestatis tuę sensũ, tot⁹ mũdus accepit. ℟. viij. O Crux gloriosa, ò Crux adorãda, ò lignũ pretiosum, & admirabile signũ, per quod Diabol⁹ victus: Et mũdus Christi sanguine redemptus est. ℣. Adoremus Crucis signaculũ, per quod salutis sumpsimus Sacramentũ. Et mũdus Christi. ℣. Gloria. Et mũdus.
Pro commemoratione SS. Cornelij, & Cypriani. Lectio ix.
Cornelius Roman⁹, Decio Imperatore Pontificatũ gerẽs, corpora Aplo꜡ Petri & Pauli, è Catacũbis ĩ opportuniorẽ locũ trãstulit: & qa ꝑ eũ multi ad Xp̃i fidẽ cõuertebant, in exiliũ mittit; quẽ Cyprianus Carthaginensis Episcopus, per literas consolatus est. Tãdem verò accersitus Romã Cornelius, tanq̃ maiestatis re⁹ securi feritur. Cyprianus autẽ pro Christi fide, eodẽ die, quo Romæ Cornelius sed non eodẽ anno, sub Valeriano & Galieno prĩcipib⁹, passus est.
Ad Lau. & ꝑ Hor. Añ. O magnũ pietatis op⁹, mors mortua tũc est, qñ ĩ ligno mortua vita fuit. Añ Salua nos Xp̃e Saluator ꝑ ℣tutẽ Crucis, q saluasti Petrũ ĩ mari, miserere nobis. Añ. Ecce Crucẽ Dñi, fugite partes aduersę, vicit leo de tribu Iuda radix Dauid. Añ Nos aũt gl̃ari oportet, ĩ Crucẽ dñi nr̃i Iesu Chr̃i. Aña. Per signum Crucis, de inimicis nr̃is libera nos Deus nr̃.
Cap. Frẽs: Chr̃s factus est. Hym.

O Crux aue dulcissima,
A cuius almo stipite,
Et fertili, gratissima
Sumus lucrati munera.

A cuius almo stipite,
Mortalis ęger obtinet
Et sanitatem corporis,
Et mentis integerrimam.

A cuius almo stipite,
Nobis pependit omnibus
Flos flore quouis pulchrior,
Fructusque fructu dulcior.
A cuius almo stipite,
Pependit alta veritas
Christus creator omnium,
Redemptor & fidelium.
B eata semper Trinitas,
Te laudet omnis spiritus,
Quos per crucis mysterium
Saluas, regis per sæcula. A mē.
℣. Dicite in gentibus.
℟. Quia domin' regnauit à ligno.
Ad Bñs. Añ. Sup oĩa ligna cedroꝝ tu sola excelsior, ĩ qua vita mundi pepēdit, in qua Chr̄s triū̃phauit, & mors mortē superauit in æternū. Ad iij. Cap. Frēs: Chr̄s factus.
℟. br. Hoc signū Crucis Erit ĩ cęlo.
℣. Quū dn̄s ad iudicādū venerit. Erit. ℣. Adoramus. Ad vj. Capl̄m.
I n noĩe Iesu oē genu flectatur, cęlestium, terrestrium, & infernoꝝ.
℟. bre. Adoramus te Christe, Et benedicimus tibi.
℣. Quia per Crucē, & passionē tuā redemisti mundū. Et benedicim'
℣. Omnis terra. Ad ix. Capl̄m.
O mnis lingua confiteať, quia dn̄s Iesus Chr̄s in gloria est Dei Patris.
℟. bre. Omnis terra adoret te, Et psallat tibi.
℣. Psalmum dicat nomini tuo. Et psal. ℣. Dicite in gentibus.
Ad Vesp, vlt. p̄s. Dn̄e nō est exaltatū. 119. Cap. Frēs: Chr̄s fact' est. Hym. Aequa. ℣. Dicite ĩ gētibus.
Ad Mag. Añ. O Crux benedicta, quæ sola fuisti digna portare Regem Cœlorum, & Dominum.
Deinde fit comm. Nat. B. Mariæ Tū S. Adriani postremo pro cōm. S. Nicomedis m̄. Orō. Pręsta. 131.

OCT. NATIVIT. B. MARIAE SEMI. Die 15
Pro cōm. S. Nicomedis. Lectio ix.
N icomedes presbyter, beati Petri Apostolorū principis discipulus, q̄m corp' Felliculę ṽginis, quā ob fidei Xp̄ianę cōfessionē, Flacc' comes necarat, sepelisset; Domitiani Impatoris iussu cōprehēdit, & ad Deoꝝ simulacra duct', quū cultū eis tribuere liberè recusasset, ꝑpterea ꝙ vēeratio, & sacrificiū, vni vero Deo, qui est in Cęlis deberetur: plumbatis acerbè cęsus, in eo cruciatu, animam Deo reddidit.
Ad Ves. facta cōm. Nat. B. Marię; pro cōmem. SS. Euphemię, Lucię, & Geminiani mart. Oratio. Sanctorum martyrum. 133.

OCTAVA S. ADRIANI SEMI. Die 16
Pro commemoratione sanctę Euphemiæ, & sociorum, Lect. ix.
E uphemia, Lucia & Geminia-

nus, in persequutione Dioclitiani martyrio coronati sũt. Euphemia virgo apud Chalcedonẽ, Prisco proconsule, varia tormentoꝝ genera constanter passa: leonibus obiecta dilaniatur. Lucia verò ab Eutropio filio, quòd Chr̃m coleret accusata, in ollam pice ac plũbo feruẽtem immittitur. Vnde ĩcolumis euadens, ferro, plumboq; onerata, per vrbem ducta, Geminianum virum nobilem ad Christum conuertit: quem variè tortũ pro Christi fide, abscissoq; capite, gloriosi martyrij socium habuit.

Pro commem. SS. Eustachij, & socioꝝ marty. Orõ. Fac nos. 133.

Die 20. Vigilia S. Matthæi Apl̃i, & Euãg.

Si hæc Vigilia cadat in feria Quarta, Sexta, vel Sabbato, fit de feria cum cõm. sanctorũ Eustachij, & socioꝝ, & vltimo loco Vig. Lect. j.

Lectio S. Euangelij sm̃ Lucam.

C. 5. f. IN illo tp̃e: Vidit Iesus Publicanũ, nomine Leui, sedẽtẽ ad teloniũ, & ait illi. Sequere me. Et rel.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

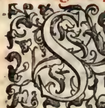
Mystica uocatio publicani, quẽ sequi iubet, non corporis gressu, sed mentis affectu. Itaq; ille prius auara de mercedibus, dura de laboribus, periculisque nautarum emolumenta conquirens, verbo vocat⁹, propria dereliquit, q rapiebat aliena; ac vile illud sedile destituens, toto post dominũ vestigio mẽtis incedit: conuiuij quoq; magni exhibuit apparatum. Lect. ij.

Qui enĩ domicilio Christum recipit interno, maximis delectationibus, exuberantiũ pascitur voluptatum. Itaq; dñs libenter ingreditur; & in eius qui crediderit, recumbit affectu. Sed rursus accẽditur inuidia perfidoꝝ, & futuræ pœnę species prefiguratur. Epulantibus enim fidelibus, & in illo cęlorum recumbentibus regno, perfidia ieiuna torquebitur.

Pro commemoratione sanctorũ Eustachij, & sociorum. Lect. iij.

Eustachius militiæ magister, licet (Traiano Imperatore) à fide Christiana alien⁹ esset, misericordię tamen officia colebat. Huius enim fides, quum baptismũ vnà cum vxore, & liberis accepisset, in multis angustijs, & periculis eluxit. Traiano autẽ mortuo, Adrianus, qui ei successit, Eustachium, vxorem, & filios, Dijs immolare volebat. Quod facinus detestati, in bouem æneum inclusi, cremari iubentur: inde triduo post educti, adeò integri inuenti sunt, vt ne capilli quidem combusti sint.

Die 21. F.S. MATTHAEI APOSTOLI, & Euang. Dup. Ad Vesp. Caplm.

Ezec. 1.c
Imilitudo vult⁹ q̃tuor aĩaliũ, facies Hoĩs, & facies Leonis à dextris ipsoꝝ q̃tuor, facies ãt Bouis à sinistris ipsoꝝ q̃tuor: & facies Aqlę desup ipsoꝝ quatuor. Hym. Aeterna. 129. In omnẽ. Ad Mag. Añ. Vidit Iesus Matthæũ sedentẽ in telonio, & ait illi. Sequere me: & surgẽs sequut⁹ est eum. Oratio.

BEati Apostoli tui, & Euangelistæ Matthæi, dñe, precibus adiuuemur: vt qđ possibilitas nostra nõ obtinet; eius nobis ĩtercessione donet. Per dominum. Lec. j.

MAtthę⁹, q & Leui dict⁹ est, Alphæi filius, Capharnai, quũ ad teloniũ sedřet, à Xpo dño vocat⁹, statĩ eũ sequut⁹ est: quẽ ẽt vnà cũ reliqs discipulis, domũ suã hospitio excepit. Post Dñi ascensũ ĩ Cęlos, diuisis ĩter Aplos, ex p̃scripto afflatuq; spũs ꝓuĩcijs, Aethiopia Matthęo obuenisse legit: quã ĩ ꝓuinciã, antequã ꝓficisceret̃, primus in Iudęa, pp eos qui ex circũcisione crediderunt, Euangelium Iesu Chri, hebraicè scripsit. Lec. ij.

Mox in Aethiopiã profectus, p̃dicauit Euãgeliũ: cuius pr ędicationẽ cõfirmauit miraculorũ magnitudine. Regis Aegypti filiã à mortuis excitauit, precibus ad Deum habitis: quo vno miraculo, ad fidẽ conuertit regẽ ipsum, reginã, liberos, et vniuersã ꝓuinciã, q̃ regis iussu, conuenerat ad rei tantæ, tãque admirabilis spectaculum. Lec. iij.

Quũ aũt popul⁹ ei cultũ vario sacrificiorũ gñe adhibere vellet, id Matthæ⁹ Apls fieri ꝓhibuit: se enĩ nõ Deũ eẽ oñdit, sed Iesu Xpi dñi sui seruũ, à quo miss⁹ esset, vt ipsẽ relicta simulacrorũ, q̃ coleret superstitione, & errore, ad veri Dei cultũ religionẽq; reuocaret. Lect. iiij.

ITaq; aurũ, argẽtũ, coronas aureas, & cętera quæ sibi obtulerat ea multitudo, è cõspũ suo tolli iussit, tẽplũq; Deo ædificari, in qđ ad Dei ṽbũ audiendũ cõueniret. Apli dictis, audiẽs populus, tñ architectoꝝ opariorũq; numeꝝ adhibuisse dr: vt ĩtra triginta dies, tẽplũ illud ꝑfectũ, absolutũque sit. Mortuo Rege, Hirtac⁹ regnũ (L. v.) adept⁹, Iphigeniã Aegippi filiã in matrimoniũ ducere cupiebat: sed quũ ea virgo, non solũ Chro dño ꝯsecrata esset, verũ ẽt ãpli⁹ ducẽtis ṽginib⁹ p̃posita, videbat illã, ab eo vitæ instituto deduci non posse, nisi Matthæi auctoritate. Itaque ea

ea spe fret⁹ Apostolum adijt: multaque ei pollicitus est, vt hoc virgini persuaderet. Lectio vj.

Id Apostol⁹ ei primū neque plane cōcessit, neq; denegauit: concionē tñ habuit, qua quū & Iphigenia, et reliq virgines, victis carnis illecebris, ad Chri spōsi amorē vehemēter accensæ sint, Hirtacus iracundiæ facibus cōcitatus, Matthęum ad altare mysteriū celebrantē, iussit occidi. Qui vndecimo Calēdas Octobris, munus Apostolicū martyrij gloria cumulauit. Lect. vij.

Lectio S. Euāgelij sm Matthæū.

C. 9. a IN illo tpe: Vidit Iesus hominē sedentē in telonio Matthæum noīe, & ait illi. Sequere me. Et rel.

Homilia S. Hieronymi psbyteri.

l. Mat. Cæteri Euāgelistę, pp verecūdiā, & honorē Matthęi, noluerunt eū noīe appellare vulgato, sed dixerūt Leui: duplici qppe vocabulo fuit. Ipse aūt Matthę⁹, secūdū illud, qđ dr̄ à Salomone: Iust⁹ accusator est sui ī prīcipio sermonis. Et ī alio loco. Dic tu pctā tua, vt iustificeris. Matthæū se, et publicanū noīat; vt oñdat legētib⁹, nullū debere salutē desparc, si ad meliora cōuers⁹ sit, quū ipse, de publicano, ī Apostolū sit repente mutatus. Lec. viij.

Arguit hoc loco Porphyrius, & Iulianus August⁹, vel imperitiam historici mentiētis, vel stultitiam eorū, q statim sequuti sunt Saluatorē; quasi irrationabiliter quēlibet vocātem hominē sint sequuti; quū tantę virtutes, tātaq; signa pcesserint, q̄ Apl'os anteq̄ crederēt, vidisse non est dubium. Lect. ix.

Certè fulgor ipse, & maiestas diuinitatis occultæ, q̄ ēt in humana facie relucebat, ex primo ad se vidētes trahere poterat aspectu. Si enī ī magnete lapide, & succinis hęc eē vis dr̄, vt annulos, & stipulā, & festucas sibi copulēt: q̄to magis dn̄s oīum creaturarū, ad se trahere poterat, quos vocabat? Ad Bn̄s. Aña.

Discūbēte Iesu ī domo Matthæi, multi publicani, & pctōres veniebāt, & discūbebāt cū illo, & discipulis ei⁹. Ad iij. Cap Slitudo. ℟. br. In oēm. ℣. Constitues. Ad vj. Cap.

Vbi erat impet⁹ spiritus, illuc gradiebātur, nec reuertebanī quum ambularent. ℟. bre Constitues. ℣. Nimis honorati. Ad ix. Cap l'm.

Aīalia ibāt, & reuertebanī in similitudinē fulguris coruscātis. ℟. br. Nimis honora. ℣. Annūciauerūt.

Ad Mag. Aña. Videntes Pharisæi, dicebant discipulis Domini. Quare cum publicanis, & peccatoribus, māducat magister vester?

SS. Mau-

Die 22. SS. Mauriti⁹, & socij mar. Oratio. Annue. 133. Lectio j.

MAuritius, quũ Maximian⁹ Impator ducto in Galliã exercitu, ĩ Sedunorũ finib⁹ sacrificij causa cõstitisset, Thebęorũ legioni pręerat: q̃ ne se ĩpiorũ sacrorũ societate cõtaminaret, à reliq̃s copijs discessit. Quare Impator misit ad eos milites, q̃ suo noĩe nũciarẽt vt si salui esse vellent, ad sacrificia redirẽt. Illi verò se Xpiana religione impediri responderunt. Lect. ij.

Qđ quũ audisset Maximian⁹, ĩdignissimè ferẽs, magis, ac magis irat⁹, & p̃cipuè Mauritio, quo adhortatore id facere denegarant, maximã partẽ exercit⁹ in Thebęos ĩmisit, iussitq; decimũ quẽq; eorũ occidi. Qđ martyriũ, sua spõte, alacri aĩo, & maximè eos Mauritio adhortãte, ferre maluerũt, q̃ ĩperata nefarij Impatoris facere. Lect. iij.

Verũ ea cęde minimè saturat⁹ immanis ille Impator, voluit quoq; reliquã ei⁹ gñis legionẽ Dijs sacrificare. Illa verò quũ prius Maximiano rñdisset, nõ ita licere sibi Impatoris iussa facere, vt Dei religionẽ violaret, id ẽt atq; ẽt facere recusauit: quo rñso furore accẽsus Maximianus, iussit illos oẽs ab exercitu trucidari. Itaq; cõstãtissimè Christum prædicantes, omnes necati, martyrij palmam adepti sunt.

S. Linus Papa, & martyr. Oratio. Omnipotens. 131. Lectio j. Die 23.

LInus Põtifex, in Hetruria natus, primus post Petrum rexit Ecclesiã: cuius tanta fides, & sãctitas fuit, vt nõ solũ dęmones eijceret, sed ẽt mortuos reuocaret ad vitã. Eo vna cũ Cleto adiutor̃ btũs Petr⁹ vs⁹ est, ĩ baptismo gẽtib⁹ q̃ ad fidẽ cõuerterent̃ administrãdo, & ĩ alijs Ecclĩæ rebus gerẽdis. Lec. ij.

Itaq; Lin⁹ Prĩcipis Aplorũ discipul⁹, proposito magr̃i exẽplo, Põtifex creatus: quũ Ecclesiam sanctè gubernaret, id maximè studuit: vt gregi Dñi, magna vigilãtia, sũmaq; cura p̃esset, & p̱desset. Scripsit res gestas beati Petri, & p̃cipuè eas, quas ille egit cõtra Simonem magum. Sãciuit ne qua mulier, nisi velato capite ĩ Ecclesiã introiret. Lect. iij.

Huic Pontifici caput abscisũ est, ob constantiam Chrianę fidei, iussu Saturnini impij, & ingratissimi cõsulis; cui⁹ filiã, à dæmonũ vexatione liberauerat. Sepultus est in Vaticano, propè sepulcrũ principis Aplorũ. Sedit annos vndecim, mẽses tres, dies duodecim, creatis bis mense Decẽbri Episcopis q̃ndecim, Presbyteris decẽ & octo.

Die 26. SS. Cyprianus et Iustina martyres. Oratio. Magnificet. 133. Lect. j.

CYprianus, primũ magus, postea martyr, quũ Iustinam Chrianã vgincẽ, quã ardẽter amabat, cantionibus, & veneficijs, Antiochię ad suę libidinis assensũ allicere conaretẽ: dęmonẽ ↄsuluit, quanã id re conseq posset. Cui dęmõ, nullã illi artẽ processurã aduersus eos, q verè Chrm colerent rñdit. Quo respõso commotus Cyprianus, vehementer dolere cœpit, vitæ superioris institutum. Lect. ij. Itaque, relictis magicis artibus, se totũ ad Chri dñi fidem cõuertit. Quã ob causã, vnà cũ virgine Iustina cõprehẽs⁹ est, & ambo colaphis, flagellisq; cęsi sunt: Mox ĩ carcerẽ cõiecti, si fortè sententias cõmutarẽt. Verũ inde postea emissi, quũ ĩ Chriana religione pseuerarẽt, ĩ sartaginẽ plenã feruẽtis picis, adipis, & ceræ, iniecti sunt. Lec. iij. Tum Nicomediã missi, securi feriunt; quorũ piecta corpora, quũ sex dies ĩhumata iacuissent, noctu quidã nautæ, clã ea in naue imposita, Romã portauerũt, ac primũ ĩ pdio Ruffinę nobilis fęminę sepulta sunt. Postea trãslata in vrbem, in basilica Constantiniana condita sunt, prope baptisterium.

27. SS. Cosmas, & Damianus mart. Oratio Sanctorum. 133. Lectio j.

COsmas, & Damian⁹ fratres, Arabes, in Aegea vrbe nati, nobiles medici, Impatorib⁹ Dioclitiano, & Maximiano, nõ magis medicinę sciẽtia, q̃ Christi virtute morbis ẽt ĩsanabilib⁹ medebãtur. Quoꝝ religionẽ quũ Lysias pfect⁹ cognouisset, adduci eos ad se iubet, ac de viuẽdi instituto, & de fidei professione interrogat. Lect. ij. Illi verò, quũ liberè rñdissent se Chrianos esse, & Chrianã fidẽ esse ad salutẽ necessariã: tũ Lysias deos venerari ĩperat, & si id recusẽt, minatĩ cruciat⁹, & necẽ acerbissimã. Verũ, vt se frustra hæc illis ppone re ĩtelligit; colligate, ĩqt, man⁹, & pedes istoꝝ, eosque exquisitis torquete supplicijs. Quibus iussa exequẽtibus, nihilominus Cosmas et Damian⁹ ĩ sñia psistebant. Lec. iij. Quare, vt erant vincti, in profundum mare iaciũtur: vnde quũ salui, ac soluti essent egressi, magicis artibus pręfect⁹ factum assignans, in carcerẽ tradit, ac postridie eductos, in ardẽtem rogũ inijci iubet: vbi quũ ab ipsis flãma refugeret, variè, & crudeliter tortos, securi pcuti voluit. Itaq; in Iesu Chri confessiõe, martyrij palmã accepérũt.

F. DE-

Die 29. F. DEDICATIONIS SANCTI Mich. Arch. Dup. Ad Vesp. Cap.

Apoc. 1.a SIgnificauit Deus, q̃ oportet fieri citò, loquẽs per angelũ suũ suo suo Ioãni, q testimoniũ perhibuit v̾bo Dei, & testimoniũ Iesu Xp̃i, q̃cũq; vidit. Hymn⁹.

TIbi Christe splendor patris,
Vita virtus cordium,
In conspectu angelorum
Votis, voce psallimus,
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.
Collaudamus venerantes,
Omnes cęli milites,
Sed præcipue primatem
Cęlestis exercitus,
Michaelem in virtute
Conterentem Zabulon.
Quo custode, procul pelle
Rex Christæ pijssime
Omne nefas inimici,
Mundo corde & corpore,
Paradiso redde tuo
Nos sola clementia.
Gloriam patri melodis
Personemus vocibus;
Gloriam Christo canamus,
Gloriam paraclito,
Qui Deus trinus, & unus
Extat ante sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus, iuxta arã tẽpli. ℟. Habens thuribulum aureum, ĩ manu sua. Ad Mag. Antiphona. Dũ sacrũ mysteriũ cerneret Ioannes, Archagẽl⁹ Michael tuba cecinit: Ignosce dñe De⁹ nr̃, qui aperis librũ & soluis signacula ei⁹. Oro. DEus, qui miro ordine, angelorũ ministeria hoĩumque dispẽsas: cõcede propitius; vt quibus tibi ministrantibus in cœlo semper assistitur, ab his, in terra uita nostra muniatur. Per do. Ad Matut. Inuit Regem Archangelorum dominũ, Venite adorem⁹. p̃s. Venite. Hym. Tibi Chr̃e; In j. Noct. Aña. Concussũ est mare, & cõtremuit terra, ubi Archangelus Michael descẽdebat de cælo. p̃s. Dñe dñs nr̃. 61. Aña. Laudemus Dñm, quẽ laudãt Angeli, quẽ Cherubim, & Seraphim, Sanctus, sanctus, sanctus proclamãt. p̃s. In domino confido. 61. Aña. Ascendit fumus aromatum, in conspectu Domini, de manu angeli. p̃s. Domine quis. 71. ℣. Stetit Angel⁹, iuxta arã templi. ℟. Habẽs thuribulum aureum, in manu sua. Lectio j.

Sermo sancti Gregorij Papæ.

Hom. 34. NOuẽ angelorũ ordines esse testãte sacro eloqo scim⁹: Ange-

Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Pricipat⁹, Dominationes, Thronos, Cherubi, Atq; Seraphim. Nāq; Angelos, & Archāgelos, penè oēs sacri eloquij paginæ testant: Cherubī vero atq; Seraphim sępe, vt notū ē, libri pphetarū loquunt. Quatuor quoq; ordinū nomina, Paul' Apostol' ad Ephesios enumerat, dicens. Super omnē Principatum, & Potestatem, & Virtutē, & Dñationē. ℟.j. Factū ē silētiū in cęlo, dū cōmitteret bellū draco cū Michaele Archāgelo. Audita est vox millia milliū, dicētiū, Sal', honor, et virt'. oīpotēti Deo. ℣. Millia milliū ministrabāt ei, & decies, cētena millia assistebāt ei. Audita est. Lect.ij. Qui rurs' ad Colossenses scribēs, ait. Siue Throni, siue Dominationes, siue Principatus, siue Potestates. Dum ergo illis quatuor, quæ ad Ephesios dixit, coniunguntur Throni, quinq; sunt ordines: quibus, quū Angeli, Archāgeli, Cherubim, atque Seraphim adiuncta sunt, procul dubio nouē esse Angelorum ordines inueniūtur. ℟.ij. Stetit Angelus iuxta aram tēpli, habēs thuribulū aureū ī manu sua et data sūt eiīcēsa multa: Et ascēdit fumus aromatū de manu angeli, in cōspectu dñi. ℣. In conspectu Angelorū psallā tibi, adorabo ad tēplō sanctū tuū, & cōfitebor nomini tuo Dñe. Et. Lect.iij. Sciēdū quoq;, quod Angelorum vocabulū, nomē est officij, nō naturæ: Nā sancti illi cęlestis patriæ spiritus, semp quidē sunt spiritus, sed semper vocari Angeli nequaquā possunt: quia tunc solū sunt Angeli, quū p eos aliqua nūciant. Vnde & in psalmo dicitur. Qui facit Angelos suos spūs. Ac si patēter dicat. Qui eos, quos sēp habet spūs, ēt quū voluerit, āgelos facit. ℟.iij. In cōspū Angelorū psallā tibi, & adorabo ad tēplū sctm̄ tuū: Et cōfitebor noī tuo dñe. ℣. Sup mīam tuā, & veritatē tuā, qm̄ magnificasti sup nos nomē sanctum tuum. Et confitebor nomini tuo domine. ℣. Gloria. Et cōfitebor. In ij. Noc. Añ. Michael Archāgele veni ī adiutoriū ppl'o Dei. ps. Cęli enar. 72. Añ. Michael ppósit' Paradisi, quē honorificāt angelorū ciues. ps. Dñi est terra. 74. Aña. Gloriosus apparuisti in cōspectu dñi, propterea decorem induit te Dñs. ps. Benedicam Dñm: 77. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu domini.

℟. De manu angeli. Lectio iiij.

Hi aũt,q minima nũciãt, Angeli,q vero sũma, Archãgeli vocanť. Hic ẽ enĩ,ꝙ ad Mariã v̄ginẽ nõ qlibet Angel⁹,sed Gabriel Archãgel⁹mittiť. Ad hoc qppe ministeriũ, sũmũ Angelũ venire dignũ fuerat,q sũmũ oĩum nunciabat. Qui iccirco ẽt priuatis noĩbus cẽsẽť, vt signeť ꝑ vocabula,ẽt ĩ opatiõe qd valeãt. Michael nãq;,Quis vt De⁹: Gabriel ãt, Fortitudo Dei: Raphael vero dr̄, Medicina Dei. ℟.iiij. In conspectu gentium nolite timere;vos enĩ ĩ cordibus vr̄is adorate,et timete dñm: Angel⁹enĩ eius vobiscum est. ℣. Stetit Angel⁹iuxta arã tẽpli, habẽs thuribulũ aureũ ĩ manu sua. Angel⁹. Lect.v. Et quoties miræ virtutis aliquid agitur, Michael mitti perhibeť, vt ex ipso actu, & nomine, deť intelligi, qa nullus potest facere, qđ facere pręualet Deus. Vnde & ille antiquus hostis, qui esse Deo per superbiam similis concupiuit, dicens: In cęlum conscẽdam, super astra cęli exaltabo solium meũ, similis ero altissimo; dum ĩ fine mũdi, ĩ sua virtute relinquiť, extremo supplicio perimẽdus, cũ Michaele Archãgelo ꝑliaturus esse ꝓhibetur, sicut per Ioannem dr̄. Factum est ꝑliũ cũ Michaele Archangelo.

℟.v. Hic est Michael Archangel⁹, princeps militiæ Angelorum: Cuius honor pręstat beneficia populis, & oratio perducit ad regna cęlorũ. ℣. Archangelus Michael præpositus Paradisi, quẽ honorificant angelorũ ciues. Cui⁹. Lec.vj. Ad Mariam quoq; Gabriel mittiť, qui Dei fortitudo nominatur. Illũ quippe nunciare veniebat, q ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignat⁹ est. Raphael quoq; ĩterpręťať, vt dixim⁹, medicina dei: qa dũ Tobię oculos q̃si ꝑ officiũ curationis tetigit, cæcitatis illi⁹ tenebras tersit. Qui ergo ad curãdũ mittiť, dignũ videlicet fuit, vt dei medicina vocareť. ℟. vj. Venit Michael Archãgelus cũ multitudine Angeloꝝ, cui tradidit De⁹ aĩas sanctoꝝ; Vt ꝑducat eas ĩ Paradisũ exultationis. ℣. Data est potestas Archãgelo Michaeli, super animas sanctorum. Vt ꝑducat. ℣. Gloria. Vt perducat. In iij. Noct. Aña. Angelus Archangelus Michael, Dei nũcius pro animabus iustis. ps. Cãtate. j. 101. Aña. Data sunt ei incẽsa multa, ut adoleret ea ante altare aureum, quod ẽ ante oculos dñi. ps. Dñs regna. 101. Aña. Multa magnalia de Michaele Archangelo,

qui

qui fortis in prælio, fecit victoriam. ps. Benedic. j. 104.
℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorabo ad templum sanctū tuū, & cōfitebor noī tuo. Lec. vij.
Lectio S. Euangelij sm Matthæū.
C. 18. IN illo tpe: Accesserūt Discipuli ad Iesum dicētes. Quis putas maior ē in regno cęlorum? Et res.
Homilia S. Hieronymi p̄sbyteri.
1 Mat. Si man⁹ tua, vel pes tu⁹ scādalizat te, abscīde eū, & ꝓijce abs te. Necesse ē quidē venire scādala, vę tñ ei est homini, q qđ necesse est ut fiat in mūdo, uitio suo facit, vt ꝑ se fiat. Igit̄ oīs truncat̄ affectus, & vniuersa propinquitas amputat̄, ne per occasionem pietatis, vnusqꝰ que credentium scandalis pateat.
℟. vij. In tempore illo consurget Michael, qui stat pro filijs vestris: Et veniet tēp⁹, quale nō fuit ex eo, ex quo gētes esse ceperunt, vsq; ad tēpus illud. ℣. In tempore illo saluabit̄ populus tuus, oīs q inuētus fuerit ī libro vitæ. Et veniet. Bn̄o.
Quorum festum colim⁹. Lec. viij.
Si, inquit, ita est quis tibi coniunctus, vt manus, pes, oculus, & est vtilis, atq; solicitus, et acut⁹ ad perspiciēdum, scādalū autē tibi facit, & ꝑꝑ dissonantiā morū te pertrahit in gehennam, melius est, vt & propinquitate eius, & emolumentis carnalibus careas; ne dum vis lucrifacere cognatos, & necessarios, causas habeas ruinarum.
℟. viij. Michael Archangelus venit in adiutorium populo Dei. Stetit in auxilium pro animabus iustis. ℣. Stetit Angel⁹ iuxta aram tēpli, habens thuribulū aureū in manu sua. Stetit in auxilium pro aīabus iustis. ℣. Glīa patri. Stetit. Lect. ix.
Dico vobis, qa Angeli eorū semper vident faciem patris mei. Supra dixerat p manū, et pedē, & oculū; & oēs propinquitates, & necessitudines, q̄ scādalū facere possūt amputādas: austeritatē itaq; sentētię subiecto p̄cepto tēperat, dicēs. Videte ne cōtēnatis vnū ex pusillis istis. Sic, īquit, p̄cipio seueritatē, vt cōmisceri clementiam doceā: qa Angeli eorum, vident faciē patris mei. Magna dignitas animarum, vt vnaquęque habeat ab ortu natiuitatis, in custodiam sui Angelum delegatum. Vnde legimus in Apocalypsi Ioannis: Angelo Ephesi, & reliquarum ecclesiarum scribe hæc. Apostol⁹ quoque præcipit, uelari capita in ecclesijs fœminarum, propter Angelos.
Ad Laudes. & per Horas. Aña.

Stetit Angel' iuxta arã tẽpli, habẽs thuribulũ aureũ ĩ manu sua. Añ. Dũ præliaretur Michael Archangelus cum dracone, audita est vox dicentiũ, Salus Deo nostro. Aña. Archãgele Michael, constitui te principẽ sup oẽs aĩas suscipiẽdas. Aña. Angeli dñi, Dñm benedicite in ęternũ. Aña. Angeli, Archangeli, Throni, Dominationes, Principat', & Potestates, Virtutes cęlorum, laudate Dominũ de cęlis. Cap. Significauit Deus. Hymn'.

Mentes beatæ, lumine
Quas ambit æterno pater,
Sacroque lustrans spiritu
In se intuentes perficit.
O queis supremus omnium
Rerum creator insidet,
Quos luce complet aurea
Amoris ac scientiæ.
O qui potentis dexteræ
Virtute cuncta vincitis,
Dei regentis omnia
Fortissimi satellites.
O ter beati principes,
Archangeli, & Angeli,
Nos rite vobis supplices,
Hinc in superna tollite.
Te nunc Redẽptor q̃s, Ipsoꝝ vti.

℣. Adorate Deum. ℟. Oẽs Angeli ei'. Ad Bñs. Añ. Factũ ẽ silẽtiũ ĩ cęlo, quũ dracoꝯmitteret bellũ, & Michael pugnauit cũ eo, & fecit victoriã. Ad iij. Cap. Significauit Deus, q̃ oportet fieri. ℟. br Stetit Angel', Iuxta arã tẽpli. ℣. Habens thuribulum aureum, in manu sua. Iuxta aram templi. ℣. Ascendit fumus. Ad vj. Capit. Beatus q legit, & q audit verba ꝓphetię hui', & seruat ea, quæ ĩ ea scripta sunt: tempus enĩ prope est. ℟. br Ascendit fumus aromatum, In conspectu domini. ℣. De manu Angeli. In conspectu Dñi. ℣ In conspectu. Ad ix. Cap. Gratia uobis, & pax, ab eo q ẽ, & q erat, & q vẽtur' est: Et à sept ẽ spiritib', q in cõspũ Throni ei' sunt, & à Iesu Xp̃o, q ẽ testis fidelis, primogenit' mortuoꝝ, & prĩceps regũ terrę. Qui dilexit nos, & lauit nos à pc̃tĩs nostris, ĩ sanguine suo. ℟. bre. In conspectu angelorum, Psallam tibi Deus meus. ℣. Adorabo ad tẽplũ sanctũ tuũ, & ꝯfitebor noĩi tuo. Psallam tibi. ℣. Adorate Deũ. Ad Vesp. vlt. p̃s. Confitebor tibi domine ij. 121. Cap. Significauit. Hym. Tibi Xp̃e. ℣. Adorate Deum. Ad Mag. Aña. Princeps gloriosissime Michael Archangele, esto memor nostri, hic & ubique semper præcare pro nobis filium Dei.

Die 30.

F. S. HYERONIMI PRESB. ET CONF. Semi. nia. Si hoc F. cadat in Dñica, trãsfert ad ij. fer. tunc quia habebit dimidias primas Vesp. Cap. erit. Iustus cor suũ vt infra. Oro.

Eus q Ecclesię tuę in exponẽdis sacris scripturis, beatũ Hieronymũ ꝯfessorẽ tuũ; doctorẽ maximũ elegisti: præsta qs; vt eiusdem pijs suffragantibus meritis, quod ore simul & ope docuit, te adiuuante exercere valeamꝰ. Per dominũ nostrum. Lect. j.

Hieronymꝰ Eusebij filiꝰ, Stridone in Dalmatia Constantio Imperatore natus, Romæ puer est baptizatus, & liberalibus disciplinis, à Donato, & alijs viris doctissimis eruditus. Adolescens discẽdi studio Galliam peragrauit: ubi pios aliquot, & ĩ diuinis literis eruditos viros coluit, multosq; sacros libros sua manu descripsit. Mox se in Græciã conferens, philosophia, & eloquentia instructus, summorũ theologoꝝ consuetudine floruit. Lectio ij.

In primis, Gregorio Nazianzeno Constantinopoli operam dedit; quo doctore, se sacras literas didicisse profitetur. Tũ religionis causa visit Christi dñi incunabula, tamq; lustrauit Palęsthinã: quam peregrinationem, adhibitis Hæbreis eruditissimis viris, ad sacræ scripturę intelligentiam, sibi multum profuisse testatur. Lectio iij.

Deinde secessit in vastam Syriæ solitudinẽ: vbi quadrienniũ ĩ lectione diuinorum librorum, cęlestisq; beatitudinis cõtemplatione cõsumpsit; assidua se abstinentia, vi lacrymarũ, & corporis afflictatione discrucians. Presbyter à Paulino Epo Antiochiæ factus, Romamq; de controuersijs quorundam Episcoporum, cum Paulino, & Epiphanio ad Damasum põtificẽ profectꝰ, eius Ecclesiastiçis epistolis adiutor fuit. Lect. iiij.

Verũ, quũ pristinę solitudinis desiderio teneretur; in Palęsthinam reuersus, Bethleem ad Christi dñi pręsepe, ĩ monasterio, quod à Paula Romana extructum erat, cęlestẽ quãdam vitę rationẽ instituit: & quanquã varijs morbis doloribusq; tẽtaret, tñ corporis ĩcõmoda pijs laboribꝰ, et ꝑpetua lectiõe, ac scriptiõe suꝑabat. Lec. v.

Tanquam ad oraculũ, ex omnibus orbis terrę partibꝰ, ad ipsum, diuinę scripturę quęstiones explicandæ referebantur. Illũ Damasus Põtifex, illũ sanctus Augusti-

nus

nus, de locis scripturæ difficillimis sępe cõsuluit, propter eius singularē doctrinam, & linguę nõ solũ Latinę, & Grecę, sed ēt Hebręę, et Chaldęę intelligētiã, & quod omnes penè scriptores, eiusdem Augustini testimonio, legerat. Hęreticos acerrimis scriptis exagitauit. Piorum, & catholicorũ patrocinium semper suscepit. Lect. vj.

Vetus testamentũ, Damasi iussu, ex Hebręo, nouum ex Græco cõuertit: magna ēt ex parte explicauit. Multa præterea latinè reddidit scripta doctorũ virorũ, & ipse alijs proprij ingenij monumētis, Christianã disciplinã illustrauit. Qui ad summã senectutem perueniens, sanctitate, & miraculis illustris, Honorio Imperatore, migrauit in cęlum: cuius corpus ad Bethleē sepultum est, Postea Romam in Basilica Sanctæ Mariæ ad Præsepe translatum. Lect. vij.

Lectio S. Euãgelij sm̃ Matthæũ.

C. 5. b IN illo tp̃e: Dixit Ies' Discipulis suis. Vos estis sal terrę, qđ si sal euanuerit, in quo salietᷣ? Et rel'.

Homilia S. Hieronymi p̄sbyseri.

5 Mat. Sal appellantur Apostoli, & doctores: quia per illos, vniuersũ hominũ cõditur genus. Quod si sal euanuerit, in quo salietur? Si doctor errauerit, quo alio doctore emendabitur? Ad nihilũ valet vltra, nisi vt mittatᷣ foras, & conculcetur ab hominibus. Exemplũ de agricultura sumptum est. Sal enĩ ciborum cõdimentum, & ad siccandas carnes necessariũ est, ita ut aliũ vsũ non habeat. Lect. viij.

Certe legimus in scripturis, vrbes quasdã ita victorũ sale seminatas vt nullum in ipsis germen oriretur. Caueant ergo doctores, & Episcopi, & videãt potētes potenter sustinere tormenta, nihilq; esse remedijs si se malorũ ruinis sinant ad tartarum ducere. Vos estis lux mũdi. Non potest ciuitas abscõdi supra montem posita, neq; accendũt lucernã, & ponunt eã sub modio, sed super cãdelabrũ, vt luceat omnibus, q̃ in domo sunt. Lec. ix.

Docet fiduciã prędicãdi, ne apostoli abscondantur ob metũ, & similes sint lucernę sub modio, sed tota libertate se prodant; vt quod audierunt in cubiculis, prædicent in tectis. Nolite putare, q̃m veni soluere legē aut ꝓphetas: nõ veni soluere, sed adimplere. Siue ꝙ de se per alios ꝓphetata cõpleuerit, siue ꝙ ea, quæ ante ꝓpter infirmitatē audiētiũ, rudia, & imperfecta fuerant, sua prędicatione cõpleuerit,

rit, irã tollens, & vicẽ talionis excludens & occultam in mente cõcupiscentiam. Ad Laudes. Cap.

IVstus, cor suũ tradet ad vigilandum diluculo, ad dñm q fecit illũ, et in cõspectu altissimi depcabit. Adiij. Cap. Iust' cor suũ. ℟. br. Lætabitur. ℣. Os iusti. Ad vj. Cap.

Spiritu intelligentiæ replebit illum, & ipse tanquã imbres mittet eloquia sapientiæ suę. ℟. br. Os iusti. ℣. Lex Dei. Ad ix. Capitulum.

Nõ recedet memoria eius, & nomen eius requiret, à generatione in generationem. ℟. bre. Lex Dei. ℣. Iustus ut palma florebit.

OCTOBER.

Die 1. S. Remigius Episcopus, & Confessor. Oratio. Preces. 135 Lectio j.

REmigi', Remis, ĩ Gallia genere nobili nat', optimis literis ĩbut', ab ineũte ętate, reb' cadu cis mũdi hui' relictis, se ad hominũ societatẽ cõtulit, q se in seruitutẽ Dei piè dicarũt. In eo vitę ĩstituto cleric' fact', quũ ad ṽtutis Chrianę laudẽ, ꝓgress' mirabiles haberet, fama eius nominis ꝓuagata, vix duos & viginti annos nat', summo omniũ consensu, Remẽsis Episcopus factus est. Lectio ij.

Quod dignitatis munus recusare studiuit, vt potuit maximè: sed aliorũ rogatu, precibusquè uict', quum illud suscepisset, ita se gessit ĩ officij suscepti ratione, vt doctrinę laude, & vitę exemplo, adduxerit homines in admirationem sui, & amorẽ. Is prim' omniũ, doctrina, & miraculis, Francos ad fidem Christi Domini perduxit: & Clodoueũ regem baptizauit. Lect. iij.

Fuit Remigius incredibili mansuetudine, et humilitate singulari. Multos est ĩterpretatus libros diuinę scripturæ. Sua oratione, multos à nefariorũ spirituum vexatione liberauit. Puellã mortuam ad vitam reuocauit. Amplius septuaginta annos, summa cũ laude Remẽsem Ecclesiã gubernauit. Cui' vitę & mortis sctĩtatẽ, multa quæ ꝯsequuta sunt miracula, ꝯprobarũt. Obijt ĩ dño Calẽdis Octobris.

F. S. FRANCISCI CONFESS. Semi. Ad Vesperas. Capitulum. Die 4.

FRes: Mihi absit gl'iari, nisi ĩ cruce dñi nñi Iesu Xpi: p quem mihi mũd' crucifixus est, & ego mundo. Oratio. Galat. 6. d

DEus, qui Ecclesiã tuam, beati Frãcisci meritis, fętu nouę prolis amplificas: tribue nobis ex eius imitatione terrena despicere; & cęlestiũ bonoꝝ, semp participatione gaudere. Per do. Lect. j.

Fran-

FRanciscus, Assisij in Vmbria natus, patris exemplum sequutus, à prima ætate mercaturã fecit; qui quodam die, pauperẽ ꝓ Christi amore flagitantem pecuniã, quũ præter consuetudinẽ repulisset, repente eo facto cõmot' largè ei mĩam ĩpartiuit: & ex eo die deo ꝓmisit, se nemini vnq̃ poscẽti eleemosynã negaturum. Lec. ij.

Quum verò post ĩ grauem morbũ incidisset: ex eo aliquando cõfirmatus, cœpit ardentius colere officia charitatis. Qua in exercitatione tantũ profecit, vt Euangelicę perfectionis cupidus, q̃cq̃d haberet, pauperibus largiret. Quod ferẽs iniquius pr̃, eũ ad Assisinatẽ Episcopũ duxit; vt coram illo bonis cederet paternis: qui reiectis etiã vestibus, patri concessit omnia, illud subiũgẽs; sibi in posterũ maiorem facultatẽ fore dicendi, Pater noster, q̃ es in cęlis. Lect. iij.

Quum autem illud ex Euangelio audisset: Nolite possidere aurum, neq; argentum, neq; pecuniam in zonis vestris, non perã in via, neque duas tunicas, neq; calceamẽta: sibi eam regulã seruãdam proposuit. Itaquè detractis calceis, & vna cõtentus tunica, quũ duodecĩ socios adhibuisset, ordinẽ Minorũ instituit. Quare Romã venit anno salutis millesimo ducẽtesimo octauo, vt sui ordinis regula ab ap̃lica sede ꝯfirmaret. Lect. iiij.

HVnc aũt, quũ accedentẽ ad se, summus Pontifex Innocẽtius tertius reiecisset: ꝙ in somnis postea sibi, ille quẽ repulerat, collabẽtẽ Lateranẽsẽ basilicã, suis humeris sustinere visus esset; ꝯquisitũ accersiri iussit: benignèq; accipiẽs, oẽm eius institutorũ rationẽ confirmauit. Franciscus igitur dimissis ĩ oẽs orbis terræ partes fratribus, ad p̃dicãdũ Christi Euangeliũ; ipse cupiens sibi aliquã dari martyrij occasionẽ, nauigauit in Syriã: vbi à Rege Soldano liberalissimè tractatus, quum nihil proficeret, redijt in Italiã. Lectio v.

Multis igitur extructis suæ familię domicilijs, se in solitudinẽ mõtis Aluernij contulit: vbi quadragĩta dieb', ꝓp honorẽ s̃c̃ti Michaelis Archãgeli, in ieiunio, & orõne cõsumptis, festo die Exaltationis S. Crucis, ei Seraphĩ Crucifixi effigiẽ inter alas cõtinẽs, apparuit; q̃ eius & manibus, & pedibus, vestigia clauorũ impressit: quę sanctus Bonauentura, quum Alexandri quarti summi Pontificis prædicationi interesset, narrasse Pontifi-

cem à se visa esse, lris cōmēdauit. His insignibus summi in eū Christi amoris, maximā habebat omnium admirationem. Lectio vj.

Ac biēnio post, grauiter ægrotās, deferri voluit in Ecclesiam S. Mariæ Angelorū, vt vbi gratiæ spiritum à Deo acceperat, ibi spiritum vitæ redderet. Eo in loco, fratres ad paupertatem, ac patientiam, & sanctę Romanæ Ecclesiæ fidē seruandam cohortatus: psalmū illū pronuncians, Voce mea ad dñm clamaui; in eo versiculo, Me expectant iusti, donec retribuas mihi: efflauit aīam, quarto nonas Octobris. Quem miraculis clarū, Gregori⁹ nonus Pontifex maximus, in sanctoꝝ numerū scripsit. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij sm Lucam.

C. 12. d IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Nolite timere pusillus grex, quia complacuit patri vestro dare vobis regnum. Et rel'.

Homilia venerab. Bedę pśbyteri.

Dex. post in Luc. Pusillum gregē electorum, vel ob comparationem maioris numeri reproborum, vel poti⁹ ob humilitatis deuotionē nominat; qa videlicet Ecclesiam suam, quantalibet numerositate iam dilatatam, tamen vsq; ad finē mundi, humilitate vult crescere: & ad promissū regnū humilitate puenire. Ideoq; eius labores blandè consolat̄, quā regnū Dei tm̄ q̄rere præcipit, eidē regnum à patre dādū, complacita benignitate promittit. Lec. viij.

Vendite, quæ possidetis, & date eleemosynā. Nolite (inquit) timere, ne propter regnum Dei militātibus, huius vitę necessaria desint, quin etiā, possessa propter eleemosynā vendite: quod tunc dignè fit, quando quis semel pro Domino, suis omnibus spretis, nihilominus post hæc, labore manuum, vnde & victum transigere, & eleemosynam dare queat, operatur. Lec. ix.

Vnde gloriatur Apostolus dicēs. Argentum, & aurū, aut vestē nullius cōcupiui, sicut ipsi scitis; quoniam ad ea, quę mihi opus erant, & ijs q̄ mecū sunt, ministrauerūt manus istę: Omnia ostendi vobis; quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos. Facite vobis sacculos, q̄ nō veterascūt, eleemosynas videlicet operādo, quarum merces in æternū maneat. Ad iij. Cap Fratres: Mihi absit. ℟. br Lętabitur. ℣. Os iusti. Ad vj. Capl'm. In Christo Iesu, neque Circuncisio aliquid valet, neque præputiū, sed noua creatura. ℟. bre. Os iusti. ℣. Lex Dei. Ad ix. Capitulum.

Do

De cętero nemo mihi molest' sit: ego enim stigmata domini Iesu ĩ corpore meo porto: gratia dñi nri Iesu Chri cũ spũ vestro, frẽs. amẽ. ℞.br. Lex Dei. ℣. Iustus vt palma.

Die 7. SS. Sergius, Bacchus, Marcellus, & Apuleius martyres. Oratio. Fac nos, quæsumus domine. 133. Pro commem. S. Marci Papæ, & Confess. Oro. Auxiliũ. 135. Lect. j.

Sergius, & Bacchus, Imperatore Maximiano, Christianæ fidei nomine apud eũdem accusati sunt. Quod ipse nõ credens, illos secum ad templũ Iouis duxit: viditq; eos extra tẽplum remanere. Quapropter ira accẽsus, iussit eos catenis onustos p totã vrbẽ duci; q sic ad palatiũ reducti, ad Antiochũ destinãtur, apud quẽ quũ de idoloꝝ errorib' disceptarẽt: Sergi' in carcerẽ mittitur. ¶ Bacchus aũt extensus neruis crudis, vsq; ad effusionem sanguinis, & diruptionẽ ventris, ac iecoris, laniatur: bestijsque deuorandus traditus, à volucribus illæsus seruatur. Lectio ij.

Sergius eadem nocte, quũ à socio se đ stitutũ lugeret: apparuit ei sãct' Bacch', monẽs eũ, ne mœrore deficeret; sed fortiter ipsũ sequẽs, ad paratã sibi gloriam perueniret. ¶ Quũ igit Antiochus non posset inflectere Sergiũ ad Deoꝝ cultũ, nõ tñ semel, sed bis, clauatis sotularib' indutũ, ante eius currũ nouẽ miliarib' ipsũ currere fecit: cognitaq; ei' fidei cõstãtia, cũ multis, q ei' mortẽ deflebant, illũ interfici iussit. Ipsa quoq; die, Romæ, Marcell', & Apulei', doctrinã apsicam sequẽtes, martyrio sunt coronati. Pro commem. S. Marci. Lect. iij.

Marcus, Romanus Pontifex instituit, vt Eps Ostiẽsis, à quo Romanus Pontifex cõsecrat, pallio vteretur: & pariter in dieb' solennib' Symbolũ in Missa clara voce caneret. Duas Romæ basilicas ædificauit, quas auctas magnis honoribus Cõstãtinus exornauit. Duobus annis, mensibus octo, & diebus viginti vixit in Põtificatu: bis mense Decembri creauit Episcopos octo, Presbyteros vigintiqnque, diaconos sex. Sepultusque est in cęmeterio Balbinæ.

SS. Dionysius, Rustic', & Eleutheri' mar. Oro. Annue. 133. Lectio j. Die 9.

Dionysius Atheniensis, vnus ex Areopagitis iudicib', vir fuit omni doctrinę genere instructus: qui quũ adhuc in gentilitatis errore versaretur: eo die quo Christus dñs crucifixus est, aĩaduertẽs pter naturã Solẽ defecisse, excla-

mauit. Aut Deus naturę patit, aut mundi machina dissoluet. Lect.ij.

Sed quũ Paulus Apl's, Athenas veniẽs, in Areopagũ ductus, rõnem reddidisset eius doctrinæ, quã pdi cabat; affirmãs Chr̃m Dñm resur rexisse, & mortuos oẽs in vitã redituros esse: cum alij multi, tũ ipse Dionysius in Christum credidit. Itaq; baptizat' est ab Apostolo, et Atheniẽsiũ Eccl'iæ pfect'. Lect.iij.

Romam postea quum venisset, à Clemente Pontifice missus est in Galliã, prædicãdi Euãgelij causa. Quem Lutetiam vsq;, Rusticus, et Eleutherius prosequuti sunt: vbi à prefecto, quod multos ad Christi fidẽ conuertisset, multis suppli cijs, vnà cũ socijs cruciatus, tandẽ cũ ipsis, nonagesimũ annũ agens, securi percutit. De quo, illud memoriæ proditum est, abscisũ suũ caput sustulisse: & ad duo millia passuũ in manibus gestasse. Plures libros scripsit, de cęlesti Hierarchia, & de mystica Theologia.

Die 10. S. Cerbonius Episcopus, & Cõfessor. Oratio Quęsum'. 135. Lec.j.

Cerbonius, Populoniæ ĩ Hetruria Episcopus, vir admirabili sanctitate, omnia pietatis, et charitatis officia mirificè coluit. Hũc Totilas rex furore incitatus, q milites quosdã domi suę occultasset, vt illos à Gothis hostib' incolumes seruaret; cõprehensũ ad se pduci iubet, eo aĩo, vt illũ pplo spectante vrsis obijceret. Lect.ij.

Itaque vir sanctus in mediũ product', tot' in oratione affix', dum expectabat, vt quã mox feræ in se irruerent, vrsus in Cerboniũ incitatus, vbi eũ aspexit, deposita feritate, mitis se ad eius pedes abiecit: cuius rei admiratione, vniuersa multitudo cõmota, tota in honorẽ Cerbonij, & venerationem cõuersa est. Rex item paulo ante vrso immanior, mutata voluntate, Episcopum colere cępit. Lect.iij.

Barbaris verò Italiam vastãtibus, atque Populoniam obsidentibus, Cerbonius in Ilbã insulã se recepit. Ibi graui morbo corrept', quũ diẽ obitus sui videret instare, à clericis suis magnopere contẽdit; vt quãuis hostes Populoniã obsesã tenerẽt, abiecto tñ oĩ metu, corp' suũ eò efferrẽt: sepulcroq; sibi parato cõderẽt. Itaq; quũ is diẽ suũ obijsset, corpus eius Populoniam delatũ, ibi honorificè sepultũ est.

S. Callistus Papa, & mart. Oratio. Die 14.
Infirmitatem nostrã. 131. Lect.j.

Callistus Romanus, præfuit ecclesię, Macrino, et Heliogabalo

gabalo Imperatoribus, à quibus, quũ Pontificatũ gereret, nũquam à sanctissimi Pontificis officio, potuit vlla vi dimoueri. Instituit quatuor anni tẽpora, qbus ieiuniũ seruaretur. Decreuit p̃terea, eos accusatores reijci, qui vel infames, vel infamiæ nomine suspecti, clericorum nomina deferrent. Lectio ij.

Statuit itẽ contra laicos homines, tãquã sacrilegij reos, qui bona ecclesiastica, eorumque administrationem temere inuaderent. Aedificauit basilicã S. Mariæ trans Tiberim: & in via Appia cęmeteriũ cõdidit; in quo multi sacerdotes, & martyres sepulti sũt: quod à cõditore, Callisti cęmeterium appellatur. Palmachiũ consularẽ, Sĩpliciũ senatorẽ, & Felicẽ virũ nobilẽ loco natum baptizauit. Lectio iij.

Multos p̃terea ad Chr̃i fidẽ cõuertit: Quare ab ĩpijs exagitari cępit. Comprehensus itaque, in carcerẽ detruditur, vbi quum quinq; dies ieiunus fuisset, fustibus cęditur: ac à fenestra carceris, in puteum pręceps deiectus, martyrio coronatur. Sedit annos sex, menses duos, dies decem. Ordinationibus qn- que mẽse Decembri habitis, creauit Episcopos octo, presbyteros sexdecim, diaconos quatuor.

F. S. LVCAE EVANGELISTAE. Die 18.

Semi.ma. Ad Vesp. Capitulum.

Similitudo vult' quatuor aĩalium, facies hoĩs, & facies Leonis à dextris ipsorũ quatuor; facies ãt bouis à sinistris ipsorum quatuor: & facies Aquilę desuper ipsorũ quatuor. Ezec. 1. c Oratio.

Interueniat pro nobis q̃s Dñe, sanctus tuus Lucas Euangelista: qui crucis mortificationem, iugiter ĩ suo corpore, pro tui noĩs honore portauit. Per do. Lectio j.

Lucas Medicus Antiochẽsis, vt eius scripta indicant, Gręci sermonis non ignar' fuit; sectator apostoli Pauli, & oĩs peregrinationis eius comes. Scripsit Euãgeliũ, de quo idẽ Paulus. Misim', inquit, cũ illo fratrẽ, cuius laus est in Euangelio per oẽs Ecclesias. Et ad Colossẽses. Salutat vos Lucas medic' charissimus. Et ad Timotheũ. Lucas est mecum solus. Lectio ij.

Aliud quoq; edidit volumẽ egregiũ, quod titulo, Acta Apostoloꝝ p̃notat: cuius historia, vsq; ad biẽniũ Romæ cõmorãtis Pauli peruenit, idest, vsque ad quartum Neronis annũ. Ex quo ĩtelligim', ĩ eadẽ vrbe librũ esse cõpositum. Lec. iij.

Igitur periodos Pauli, & Theclæ,

& totam baptizati Leonis fabulã, ĩter Apocryphas scripturas computamus. Quale enim est, vt indiuiduꝰ comes Apłi, inter cæteras eiꝰ res, hoc solũ ignorauerit? Lec.iiij.

SEd & Tertullianus, vicinꝰ eoꝝ temporum, refert presbyterũ quendam in Asia amatorem apostoli Pauli, conuictum à Ioanne ꝙ auctor esset libri, & confessum, se hoc Pauli amore fecisse, & ob id loco excidisse. Quidã suspicantur quotiescũq; in epistolis suis Paulꝰ dicit, Iuxta Euangeliũ meum: de Lucę significare volumine. Lec.v.

Lucã aũt, nõ solũ ab Apło Paulo didicisse Euãgeliũ, qui cum Dño in carne non fuerat, sed à cæteris Apostolis, quod ipse quoq; in prĩcipio sui voluminis declarat, dicens. Sicut tradiderunt nobis, qui à principio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis. Lect.vj.

Igitur Euangelium sicut audierat scripsit? Acta vero apostolorũ, sicut viderat, ipse composuit. Vixit Octuagĩta, & quatuor annos, vxorem non habens. Sepultus est Constantinopoli; ad quam vrbẽ, vigesimo Constantini anno, ossa eius, cũ reliquijs Andreę Apostoli, translata sunt de Achaia. Lec.vij.

Lectio S. Euangelij sm̃ Lucam.

IN illo tempore: Designauit dominꝰ & alios septuagĩta duos, & misit illos binos ante faciẽ suã, in omnem ciuitatẽ & locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua. c. 10. a

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Dñs & Saluator nr̃, fratres charissimi, aliqñ nos sermonibꝰ, aliqñ verò opibꝰ admonet. Ipsa enim facta eiꝰ pręcepta sũt: qa dũ aliqd facitꝰ, facit, qd agere debeamus, innotescit. Ecce enĩ, binos in p̃dicationẽ discipulos mittit, qa duo sũt p̃cepta charitatis; Dei videlicet amor, & ꝓximi: & minꝰ quã ĩter duos haberi charitas nõ põt. Nemo enĩ ꝓprie ad semetipsũ habere charitatẽ dr̃, sed dilectio in alterũ tendit, vt esse charitas possit. Lectio viij. 17

Binos ergo ad p̃dicãdũ Dñs discipulos mittit, quatenꝰ hoc tacitꝰ nobis ĩnuat, qa q charitatẽ erga alterũ nõ habet, p̃dicationis officiũ suscipere nullatenꝰ debet. Bene autẽ subdit, qa misit eos ante faciẽ suã in oẽm ciuitatẽ & locũ, quo erat ipse vẽturꝰ. Prædicatores nanque suos Dñs sequitur, qa prædicatio præuenit, & tũc ad mentis nostrę habitaculũ dñs venit: quũ verba exhortationis p̃currunt, atque per hoc, veritas ĩ mẽte suscipit. Lec.ix.

Hinc nanque eisdem prędicatoribus

bus Hesaias dicit. Parate uiam dñi, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc illis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum nanque Dñs ascẽdit, qa vnde in passione occubuit, inde maiorẽ suam gloriã resurgẽdo manifestauit. Ad iij. Cap. Similitudo. ℟. brc. In omnẽ terrã. ℣. Constitues. Ad vj. Caplm.

Vbi erat ĩpet' Spũs, illuc gradiebant̃, nec reuertebant̃ quũ ambularent. ℟. br. Constitues. ℣. Nimis honorati. Ad ix. Capitulum.

Aĩalia ibãt, & reuertebant̃ ĩ similitudinẽ fulguris corruscãtis. ℟. br. Nimis honora. ℣. Annũciauerũt.

Die 21. S. Hilarion Abbas, & Confessor.

Oratio. Intercessio nos, q̃s. 136. Pro commemora. SS. Vrsulæ, & vndecim milliũ virg. & mar. Aña.

Properate virgines Domini ad palmas, quas pro certamine vrõ ipse vobis præparauit: duplici enim honore estis dignæ.

℣. Prudentes virgines aptate vestras lampades. ℟. Ecce sponsus venit exite obuiam ei. Oratio.

DA nobis q̃s Dñe Deus noster: vt qui sanctarum ℣gi nũ vndecim milliũ festiuitatẽ, cordis deuotione proseqmur; earum apud te p̃cibus adiuuemur. Lec. j.

HIlariõ Abbas, in Palæsthina ex parẽtibus infidelibus ortus, Alexandriam missus studiorũ causa, ibi morũ, & ingenij laude floruit: Chr̃ianus effectus, frequẽs erat in Ecclesia. Quo tẽpore, quũ Antonij nomen in Aegypto esset celeberrimũ, eius videndi studio in solitudinẽ contendit: apud quẽ duobus mensibus, eius vitę rationem didicit. ¶ Ad patriã reuersus patrimonium à parentibus relictũ pauperibus distribuit. Lect. ij.

Hinc adolescens in solitudinem reuertitur, vbi extructa cellula q̃ vix ipsũ capere poterat, humi cubabat. In sacrarum literarum lectione, & meditatione mult' erat: paucas ficus, & succus herbarum ad victum adhibebat; continentia, & humilitate fuit incredibili. Quibus virtutibus, Diaboli tentationes superauit. Qui octuagesimum annum agens, miraculis clarus, in morbum incidit: cui' vi, quũ extremo penè spũ ꝯflictaret̃, dicebat. Egredere, egredere aĩa mea, q̃d dubitas? septuaginta ꝑpe annis seruisti Xp̃o, & mortẽ times? Quib' ĩ verbis, spiritũ exhalauit.

Pro commemorat. SS. Vrsulæ, & vndecim milliũ virg. Benedictio.

Quarum memoriam agimus, per

ipsarū merita, perducat nos Dominus ad regna cęlestia. Lect. iij.

V rsula, Regia stirpe nata, virgo Christi amore flagrās, nubere recusabat filio regis Anglorum, q illi⁹ nuptias ita appetebat, vt Vrsula, cōditionibus ꝓpositis, id postulante: & ipse baptismū susceperit, & ei vndecim millia Virgines tradiderit. Quę oēs, Vrsulę hortatu Chrī fidē amplexę, ad loca sacra peregrinari īstituūt: & religionis causa Romam etiā profectę, à Pontiano Pontifice benignè exceptę sunt. Inde Coloniam reuersę, ab Hūnis captę, quū ī Chrī fide, et virginitate tuēda ꝯstātissimè perseuerarent: eam ob causam ab illis contrucidatę, in cęlum euolarūt.

Si post hāc lectionem nō dicitur Te Deum. dicetur infrascriptum

℟. Media nocte clamor factus est: Ecce spōs⁹ aduenit, exite obuiā ei.

℣. Prudentes virgines aptate vr̄as lāpades. Ecce. ℣. Gloria. Ecce.

In Lau. pro cōm. earūdē Añ. Prudētes ꝟgines aptate vr̄as lāpades: Ecce spōs⁹ aduenit, exite obuiā ei.

℣. Adducent̄ regi virgines post eā.

℟. Proximæ eius afferentur tibi.

Oratio. Da nobis. ut supra.

Die 25. SS. Chrysanthus, & Daria mar. Oratio. Magnificet. 133. Lect. j.

C Rysanth⁹, et Daria cōiuges, nobili genere nati, fide etiā clariores, quā Daria mariti opa cū baptismo susceperat: Romę īnumerabilē hoīum multitudinē, hæc mulierum, ille virorum, ad Christum conuerterunt. Quare Celerinus præfectus, comprehensos, tradidit Claudio Tribuno. Lec. ij.

H ic iussit, à militibus Crysanthū vinctū cruciatibus torqueri; sed vincula omnia resoluta sūt: mox compedes, in quas coniectus fuerat, confractæ. Deinde bouis corio inclusum, in ardentissimo Sole constituunt: tū pedibus, ac manibus catena cōstrictis, in obscurissimū carcerē detrudūt. Lect. iij.

H ūc locū, solutis catenis, clarissima lux illustrauit. Daria verò ī lupanar cōpulsa, leonis tutela, dū in orōne defixa ēst, à cōtumelia diuinit⁹ defensa ē. Deniq; ī Arenariā, q ē Via Salaria, vterq; ductus; effossa terra, lapidibus obruti, parem martyrij coronam adepti sunt.

S. Euaristus Papa, & mart. Orō. Die 26. Omnipotens. 131. Lectio j.

E Varist⁹ Gręc⁹, Ex Iudęo pr̄e, Domitiano, Nerua, & Traiano Impatorib⁹, Pōtificatū gessit. Qui eccl̄iarū titulos vrbis Romæ p̄sbyteris diuisit, septēq; diaconos insti-

īstituit, q Epm dū Euāgelicę prędicationis officia fungereť, diligēter custodirēt. Idē īstituit, vt mřimoniū publicè celebreť: & sacerdotis bñdictio adhibeatur. Lec.ij.

D ecreuit p̄terea, ne plebis, & vulgariū hominū in Episcopū accusatio acciperet, qua de re, in epl'a quā ad Aegyptios misit, in hanc sententiā scripsit. Non est à plebe, aut vulgarib' hoīb' arguēd', vel accusand' Eps, licet sit īordinatus, qa p meritis subditorū, disponit à Deo vita rectorū, exēplo Dauid peccātis: ac cōparatiōe prīcipū, q ex merito plebis p̄uaricanť. Le.iij.

Q uū sanctè, & piè, cūcta optim' Pōtifex administrasset, & Eccl'iā, pietatis, & vtutis exēplo auxisset, martyrio coronat', ppè sepulcrū Principis Apl'oꝝ, ī Vaticāo sepult' est, septimo Calēdas Nouēbris. Sedit annos nouē, mēses decem, dies duos. Ordinationib' ter mēse Decēbri habitis, creauit Epos quinq; Presbyteros sex, Diaconos duos.

Die 27. Vigilia SS. Simonis, & Iudę Apost.

L ectio S. Euāgelij sm Ioanē. (Le.j.

Ca.15.c I N illo tpe: Dixit Ies' discipulis suis. Hęc mādo vobis, vt diligatis inuicem. Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Et reliqua.

H omilia S. Augustini Episcopi.

E xhortans dn̄s seruos suos, ad mundi odia p̄ferēda patiēter, nullum eis maius, & melius, quā de se ipso p̄ponit exemplū. Qm̄ sicut dicit Apl'us Petrus: Chr̄s pro nobis passus est, relinquēs vobis exemplum, vt sequamini vestigia eius; Quod vtique, si facim', ipso adiuuante facimus, qui dixit. Sine me nihil potestis facere. Lectio ij.

D enique iam dixerat. Si odit vos mundus, scitote, qa me priorē vobis odio habuit. Et nunc in eo qđ audistis quū legereť Euangeliū, Mementote (inquit) sermonis mei, quem ego dixi vobis: Non est seruus maior dño suo; si me persequuti sunt, & vos persequentur, si sermonem meum seruauerunt, et uestrum seruabunt. Lectio iij.

D icēdo aūt, Nō est seruus maior dño suo, nōne euidenter ostēdit, quēadmodū intelligere debem', quod superius dixerat. Iam nō dico vos seruos. Ecce enim eos seruos dicit: nunquid est aliud; Non est seru' maior dño suo, si me p̄sequuti sunt, & uos p̄sequenť? Manifestum ē igitur, illū seruū, qui nō manet in domo in æternum, illū pertinentem ad timorē, quē foras charitas mittit, esse intelligendū.

amici tui Deus, nimis confortat⁹ est principatus eorum. Lectio v.

Fratres, amici Dei mori videntur oculis insipientiũ, sed in oculis sapientiũ iudicant̃ poti⁹ obdormire; Deniq; & Lazarus dormiebat, q̄a amicus erat. Et quũ dederit dilectis suis somnũ, ecce hæreditas Dñi. Studeam⁹ fratres viuere vita iustoꝝ, sed morte eoꝝ mori multo magis desideremus. Sapientia enĩ iustoꝝ nouissima p̄fert, ibi nos iudicās, vbi nos ĩuenerit. Lect. vj.

Hęc nẽpe spiritualis est exercitij summa, hęc forma studij sp̄ualis, vt sapienter disponamus p̄sentia nostra, recogitemus ĩ amaritudine animæ nostræ pręterita, futura quoq; solicitè ꝓuideam⁹; Sobriè, & iustè, & piè viuam⁹ ĩ hoc sęc'lo, ait Apostolus: vt videlicet in p̄senti sobrietas obseruet̃, vt iusta satisfactiõe, p̄terita, q̄ nobis sine fructu salutis p̄teriere tẽpora redimãtur; vt pietatis clypeũ, ĩminẽtib⁹ de futuro periculis opponam⁹. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij sm̃ Ioannem.

c. 15. b IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Hoc est præceptũ meum, vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

17. Quum cũcta sacra eloquia plena sint Dñicis pręceptis, q̄d est, q̄ de sola dilectione, quasi de singulari mãdato dñs dicit. Hoc est præceptũ meũ, vt diligatis ĩuicẽ? nisi q̄a omne mãdatũ de sola dilectione est, & oĩa vnũ p̄ceptũ sũt: q̄a q̄cq̄d p̄cipit̃, ĩ sola charitate solidat̃. Vt enĩ multi arboris rami ex vna radice ꝓdeunt, sic multę v̄tutes ex vna charitate generant̃: nec habet aliq̄d viriditatis ram⁹ boni op̄is, si nõ manet ĩ radice charitatis. Lec. viij.

Præcepta ergo Dñica & multa sunt, & vnũ: multa per diuersitatẽ operis, vnũ in radice dilectionis. Qualiter aũt ista dilectio sit tenẽda, ipse insinuat, q in plerisq; scripturę suę sententijs, & amicos iubet diligi ĩ se, & inimicos diligi ꝓpter se. Ille enĩ veraciter charitatẽ habet, qui amicũ diligit ĩ Deo, & inimicũ diligit ꝓpter Deũ. Lec. ix.

Nam sunt nõnulli, qui diligũt ꝓximos, sed per affectũ cognatiõis & carnis: quibus tñ ĩ hac dilectione sacra eloquia nõ contradicũt: sed aliud est quod spõte impẽdit naturę, aliud quod præceptis Dominicis ex charitate debetur obedientiæ. Hi nimirũ & ꝓximũ diligũt, & tñ illa sublimia dilectionis pręmia nõ assequunt̃: q̄a amorem suum nõ spiritualiter, sed carnaliter

liter impendunt. Ad iij. Cap Charifs. Memores. ℟. br In oēm terrā. ℣ Constitues. Ad vj. Capitulum. Hi sūt, q segregāt semetipsos, animales spiritū non habentes. ℟. br. Cōstitues. ℣. Nimis ho. Ad ix. Ca. Vos autem charissimi, superædificantes vosmetipsos sanctissimæ nostrę Fidei, in Spiritusancto orātes, vosmetipsos in dilectione Dei seruate, expectantes misericordiā Domini nostri Iesu Christi, in vitam æternam. ℟. bre Nimis honorati. ℣ Annunciauerunt.

Die 31. Vigilia omnium Sanctorum.

Inuit. ℣. Cap. ℟. br. & Aña ad Bñs de cōm. plur. mart. Hym. Noct. & Laud. vt in die sequenti. Lect. j.

Lectio S. Euangelij sm Lucam.

C. 6. IN illo tempore: Descendens Iesus de monte, stetit in loco campestri, & turba discipulorum ei⁹, et multitudo copiosa plebis ab oī Iudęa, & Hierusalem, & maritima, & Tyri, & Sidonis. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

In Luc. Aduerte omnia diligēter, quomodo & cum Apostolis ascendat, & descendat ad turbas. Quomodo enim turba, nisi in humili Christum videret? Non sequit ad excelsa, non ascēdit ad sublimia. Denique vbi descēdit, īuenit īfirmos: in excelsis enim infirmi esse nō possunt. Sic enī Matthę⁹ docet, in inferioribus, debiles sanatos esse. Prius enim vnusquisq; sanat⁹ est, vt paulatim virtutib⁹ ꝓcedētibus, ascēdere posset ad montē. Lect. ij. Et ideo vnumquēq; in inferiorib⁹ sanat, hoc est, à libidine reuocat, īiuriam cęcitatis auertit, ad vulnera nostra descendit: vt vsu quodā, & copia suæ naturæ, cōparticipes nos faciat esse regni Cęlestis. Beati pau pes, qa vestrū est regnum Dei. Quatuor tātum beatitudines sanct⁹ Lucas Dominicas posuit, Octo verò sanctus Matthæus; sed in illis octo, istæ quatuor sunt: & in quatuor istis, illæ octo. Lectio iij. Hic enim, quatuor velut virtutes amplexus est Cardinales, ille, in illis octo, mysticum numerū reseruauit. Pro octaua enim multi scribuntur Psalmi: & mandatū accipis, octo illis partem dare fortasse benedictionibus. Sicut enim spei nostrę octaua ꝑfectio est, ita octaua summa virtutum est. Oratio.

MVltiplica super nos domine gratiam tuā: & omniū Sāctorum tuorum, quorum prænenimus gloriosa solennia; tribue subsequi in sancta professione lętitiam. Per dominum nostrum.

NOVEM-

NOVEMBER.

Die 1. F. OMNIVM SANCTORVM.

Dup. ma. Ad Vesperas. Caplm.

Apo. 7. a

Ecce, ego Ioannes vidi alterũ Angelũ, ascendẽtem ab ortu Solis, habentẽ signum Dei viui: & clamauit voce magna quatuor Angelis, quibus datũ est nocere terræ, & mari, dicens. Nolite nocere terræ, & mari, neq; arboribus, quoadusq; signemus seruos Dei nr̃i in frontib' eorum. Hym.

Christe redemptor omniũ,
Conserua tuos famulos,
Beatæ semper virginis
Placatus sanctis precibus.

Beata quoque agmina
Cęlestium spirituum,
Præterita, præsentia,
Futura mala pellite.

Vates æterni iudicis,
Apostolique Domini,
Suppliciter exposcimus
Saluari vestris precibus.

Martyres Dei incliti,
Confessoresque lucidi,
Vestris orationibus
Nos ferte in cœlestibus.

Chori sanctarum Virginum,
Monachorumque omnium,
Simul cum sanctis omnibus
Consortes Christi facite.

Gentem auferte perfidam
Credentium de finibus,
Vt Christo laudes debitas
Persoluamus alacriter.

Te nũc redẽptor q̃s, Ipsorum vti.

℣. Timete dñm omnes sancti ei'.
℟. Qm̃ nihil deest timentib' eum.

Ad Mag. Añ. Angeli, Archangeli, Throni, & Dñationes, Principat', & Potestates, Virtutes, Cherubĩ, atq; Seraphim, Patriarchæ, & Prophetę, sancti legis Doctores, Apostoli, omnes Christi Martyres, sancti Confessores, Virgines Domini, Anachoritæ, Sãctique omnes, intercedite pro nobis. Oratio.

Omnipotẽs sẽpiterne Deus, qui nos omnium Sãctorũ tuorũ merita, sub vna tribuisti celebritate venerari: q̃s; vt desideratam nobis tuæ propitiationis abũdantiam, multiplicatis intercessoribus largiaris. Per dominum.

Ad Matut. Inuit. Regem regũ dominum, venite adorem': Quia ipse est corona sanctorum oĩum. ps. Venite. Hymn' Christe redẽptor.

In j. Noct. Aña. Nouit domin' viã iustorũ, qui in lege eius meditantẽ die ac nocte. ps. Beatus vir. 59.

Añ. Mirificauit dñs sanctos suos, & exau-

& exaudiuit eos clamantes ad se. ps. Quum inuoc. 125. Añ. Admirabile est nomẽ tuũ dñe, q a glia, et honore coronasti sanctos tuos, & cõstituisti eos sup opa manuũ tuarũ. ps. Domine dñs noster. 61. ℣. Timete dñm omnes sancti eius. ℟. Qm̃ nihil deest timẽtib⁹ eũ. L. j. De libro Apoc. Btĩ Ioannis Apłi.

C. 5. b ECce, ego Ioannes vidi in medio Throni⁹, & quatuor aĩaliũ, & in medio Seniorum, agnũ stãtem tanq̃ occisum, habẽtem cornua septẽ, & oculos septẽ: q sũt septẽ spũs Dei, missi in omnẽ terrã. Et venit, & accepit de dextera sedentis in Throno librũ. Et quum aperuisset librũ, quatuor aĩalia, & viginti quatuor Seniores ceciderũt corã agno, habẽtes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramẽtorum, q̃ sũt orõnes sctõrum. ℟. j. Vidi turbã magnã, quam dinumerare nemo poterat, ex oib⁹ gẽtib⁹, & populis, Ante thronum Dei. ℣. Et oẽs Angłi stabãt ĩ circuitu, amicti stolis albis. Ante. Lect. ij. Et cantabant canticũ nouũ, dicẽtes. Dign⁹ es dñe accipere librum, & aperire signacula eius: qm̃ occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex oĩ tribu, & lĩgua, & pplo, & natione: & fecisti nos Deo nr̃o regnũ, & sacerdotes, & regnabimus sup terrã. Et vidi, & audiui vocẽ Angelorum multorũ ĩ circuitu throni, & aĩaliũ, & Seniorum: & erat numerus eorũ millia milliũ, dicẽtiũ voce magna. Dignus est agn⁹, q occisus est, accipere virtutẽ, & diuinitatẽ, et sapiẽtiã, & fortitudinẽ, & honorẽ, & głiam, & bñonẽ. ℟. ij Hi sũt, q venerũt de magna tribulatione, & dealbauerunt stolas suas ĩ sãguine agni: Iõ sũt añ thronũ Dei. ℣. Nõ esuriẽt, neq; sitient ampli⁹, neque cadet sup illos Sol, neq; vllus ęstus. Ideo sunt. Lec. iij. Et oẽm creaturã, q̃ ĩ cęlo est, & super terrã, & sub terra, et quę sunt ĩ mari, & q̃ ĩ eo: oẽs audiui dicentes sedẽti in throno, & agno. Benedictio, & honor, & głia, & potestas ĩ sęcula sęculorum. Et q̃tuor aĩalia dicebant, Amen. Et viginti quatuor Seniores ceciderũt ĩ facies suas, & adorauerũt viuẽtẽ ĩ sæcła sęcłorum. ℟. iij. Timete dñm, & date illi honorẽ, & adorate eũ, Qui fecit cęlũ, & terrã, mare, & fontes aquarum. ℣. Adiutoriũ nostrũ in noĩe Domini. Qui fecit. ℣. Głia. Qui fecit. In ij. Noc. Aña. Domine qui operati sũt iustitiã, habitabũt ĩ tabernaculo tuo, & requiescent in mõte sancto tuo. ps. Dñe qs. 71. Añ.

Hæc est generatio quęrētiū dñm, quęrentium faciem Dei Iacob. ps. Dñi est terra. 74. Añ. Lętamini in dño, et exultate iusti, & gloriamini oēs recti corde. ps. Btī quorū. 76. ℣. Laudē dicite Deo nr̄o, oēs sācti ei'. ℟. Qui timetis Deum. Lect. iiij.

Legit ĩ Ecclesiasticis historijs, qꝫ Bonifaci' Papa, q quartus à beato Gregorio, Romanæ Vrbis Epatū tenebat, suis precib' à Phoca Cęsare ĩpetrauit, donari Ecclesiæ Chr̄i, tēplum Romæ, quod ab antiquis Pantheon vocabatᷣ; quia hoc quasi sacrū oĩum videbatᷣ eē Deorū. In quo, eliminata oĩ spurcitia, fecit Ecclesiā sāctę Dei genitricis, atqꝫ oĩum sanctoꝝ Chr̄i, vt memoria eorū haberetᷣ à fidelib', exclusa dæmonum multitudine. ℟. iiij Lætamini in dño, & exultate iusti: Et gloriamini omnes recti corde. ℣. Qui diligitis dñm, lætamini in dño. Et gloriamini. Lec. v.

Et plebs vniuersa, in capite calendarū Nouēbriū, sicut ĩ die Natalis Dñi, ad Ecclīam in honorē oĩum Sāctoꝝ cōsecratā cōueniret. Ibiqꝫ missaꝝ solēnitate à p̄sule sedis apl̄i cę celebrata, oĩbusque rite pactis: vnusqsqꝫ ĩ suā cū gaudio r̄mearet. ℟. v. Timete dñm oēs sancti eius; Qm̄ nihil deest timentibus eum. ℣. Exultate iusti in dño. Qm̄. L. vj.

Ex hac ergo cōsuetudine sanctæ Romanę Ecclesię, crescente religione Xpiana, decretū est, vt ĩ Eccl̄ijs Dei, q̄ per orbē terrarū longè lateqꝫ cōstruunᷣ, honor, & memoria oĩum Sāctorū, ĩ die qua p̄diximus haberetᷣ; Vt quicqd humana fragilitas, p ignorātiā, vel negligētiā siue p occupationē rei secularis, ĩ solēnitatib' Sctoꝝ min' plenè peregisset, ĩ hac obseruatione solueretur: quatenus eorum patrocinijs protecti, ad superna cœlorum gaudia, peruenire valeamus. ℟. vj. Hymnus omnibus sanctis eius, filijs Israel, Populo appropinquanti sibi. ℣. Gloria hæc est omnibus sanctis eius. Populo appropin. ℣. Gloria. Populo approp.

In iij. Noct. Aña. Timete dominū oēs sancti ei', qm̄ nihil deest timētibus eum. ps. Benedicā. 77. Aña. Dñe spēs sanctorū, & turris fortitudinis eorū, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum. ps. Exaudi Deus deprecationem. 87. Aña. Qui diligitis dominum, lætamini ĩ dño, & ꝯfitemini memorię sctītatis ei'. ps. Dñs reg. ex. 101. ℣. Bñdicite Dñm, oēs electi eius. ℟. Agite diem lætitiæ, & confitemini illi. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij s̄m Matthæū.

c. 5. a IN illo tempore: Videns Iesus turbas, ascendit in montem, & quum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Deser. Dñi i mõte lib. 1. Si quæritur quid significet mons, bene intelligitur significare maiora p̄cepta iustitię, q̄a minora erāt, quę Iudęis data sunt. Vnus tamē Deus, per sanctos prophetas, & famulos suos, s̄m ordinatissimā distributionē temporū, dedit minora p̄cepta populo, quē timore adhuc alligari oportebat: & per filium suum, maiora populo, quē charitate iam liberari cōuenerat.

℟. vij. Beati estis quum maledixerint vobis homines: & persequuti vos fuerīt, & dixerint omne malū aduersus vos, Mentientes propter me. ℣. Gaudete, & exultate, quum eiecerint hoīes nomen vestrū tāquā malum. Mentientes. Lec. viij.

Quum aūt minora minorib', maiora maiorib' dant̄; ab eo dant̄, q solus nouit, cōgruentē suis tēporibus generi humano exhibere medicinā. Nec mirū est, ꝙ dant̄ p̄cepta maiora ꝓpter regnū Cęloꝝ, et minora data sunt ꝓpter regnū terrenū, ab eodē vno Deo, qui fecit Cęlum, & terram. De hac ergo iustitia, quę maior est, per prophetā dicit̄. Iustitia tua sicut mōtes Dei.

℟. viij. Bt̄i q p̄sequutionē patiuntur ꝓpter iustitiā; Q̄m ipsorū ē regnū Cęloꝝ. ℣. Bt̄i pauperes spū. Q̄m ipſ. ℣. Gloria. Q̄m. Lectio ix.

Et hoc bene significat, ꝙ ab vno magistro, solo docēdis tātis rebus idoneo, docet in mōte. Sedēs aūt docet, qđ ꝑtinet ad dignitatē magisterij. Et accedūt ad eū discipuli eius, vt audiēdis illius v̄bis, ij essēt etiā corpore viciniores, q p̄ceptis implēdis, etiam aīo appropinquabant. Et aperiens os suū, docebat eos, dicēs. Ista circūloquutio qua scribit̄, Et aperiēs os suū, fortassis ipsa mora cōmendat, aliquāto lōgiorē futuꝝ esse s̄monē, nisi fortè non vacet, ꝙ nūc, eū dictū est aperuisse os suum, ꝙ ipse in lege veteri, aperire soleret ora prophetarū.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Vidi turbā magnam, quā dinumerare nemo poterat, ex oībus gētib' stātes ante thronū. Aña. Oēs Angeli stabāt in circuitu throni, & ceciderunt ī cōspectu throni in facies suas, & adorauerūt Deū. Aña. Redemisti nos dñe Deus in sanguine tuo, ex oī tribu, & līgua, & ppl'o, et natione, & fecisti nos Deo nr̄o regnū. Aña. Bn̄dicite dn̄m oēs electi

ctici⁹,agite diē lętitię,& ɔfitemini illi. Aña. Hymn⁹ oīb⁹ sctis ei⁹, filijs Israel, populo appropinquanti sibi, gloria hęc est oībus sanctis eius. Cap Ecce ego Ioānes. Hym.

IEsu Saluator sæculi
Redemptis ope subueni,
Et pia Dei genitrix
Salutem posce miseris.

Cętus omnes Angelici,
Patriarcharum cunei,
Et Prophetarum merita
Nobis pręcentur veniam.

Baptista Christi præuius,
Et clauiger ęthereus
Cum cęteris Apostolis,
Nos soluant nexu criminis.

Chorus sacratus Martyrum,
Confessio sacerdotum,
Et virginalis castitas
Nos à peccatis abluant.

Monachorum suffragia,
Omnesque ciues cęlici
Annuant votis supplicum,
Et vitæ poscant præmium.

Te nūc redēptor q̄s, Ipsorum vti.
℣. Lętamini ī dño, et exultate iusti.
℟. Et gloriamini oēs recti corde.
Ad Bñs. Aña. Te gloriosus Apostolorū Chorus, te Prophetarum laudabilis numerus, te Martyrū candidatus laudat exercitus: te oēs Sancti, & electi, voce cōfitent̄ vnanimes, beata Trinitas vnus De⁹. Ad iij. Cap. Ecce ego Ioānes.
℟. br. Timete dñm, Oēs Sctī eius.
℣. Qm̄ nihil deest timētib⁹ eū. Oēs.
℣. Laudem dicite. Ad vj. Capie.
Vidi turbam magnā, quā dinumerare nemo poterat, ex oīb⁹ gētibus, & tribubus, & populis, et līguis, stātes ante thronū Dei, in cōspectu agni, amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum.
℟. bre. Laudem dicite Deo nostro, Omnes Sancti eius.
℣. Qui timetis Deum. Omnes.
℣. Benedicite dominū. Ad ix. Cap.
Benedictio, & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo nostro, in sæcula sæculorum. amen.
℟. br. Bñdicite dñm, Oēs electi ei⁹.
℣. Agite diem lætitiæ, & confitemini illi, Oēs. ℣. Lętamini in dño.
Ad Vesp. vltim⁹ p̄s. Credidi. 117.
Cap. Ecce ego Ioānes. Hym. Xp̄e redēptor. ℣. Lętamini ī domino.
Ad Mag. Aña. O quā gloriosū est Regnū, in quo cū Chr̄o gaudent omnes Sācti, amicti stolis albis, sequuntur agnum quocūque ierit.
Dictis Vesp. d oīb⁹ Sctīs, dīr Vesp. Mort. & dicto Cōpl. dr̄ Mat. integrū ex trib⁹ Noct. cū Inu. & Lau. Possūt ēt dici Ves. Mor. post Cōp.

Die 8 De Octaua omniũ Sctõꝝ. Lect. j.

Sermo Sãcti Augustini Episcopi.

In lib. Medi. MAter Hierſem, Ciuitas ſctã Dei, muri tui ex lapidib' ptioſis, portę tuę ex margaritis optimis, plateę tuę ex auro puriſſimo. Nõ ſunt ĩ te tenebrę, aut nox, aut quęlibet diuerſitas tẽpoꝝ: non lucet in te lux lucernę, aut ſplendor Lunę, vel iubar Stellarũ; ſed De' de Deo, lux de luce, Sol iuſtitiæ, ſemp illuminat te agn' cãdid', & ĩmaculat': lucidũ, et pulcherrimũ ẽ lumẽ tuũ, Sol tu', et claritas tua, & oẽ bonũ tuũ, hui' pulcherrimi Regis ĩdeficiẽs cõtẽplatio. Lect. ij.

Ipſe Rex regũ ĩ medio tui, & pueri ei' in circuitu ei'. Ibi hymnidici Angeloꝝ chori, ibi ſocietas ſupernorum ciuiũ, ibi dulcis ſolẽnitas oĩum, ab hac triſti pegrinatione ad tua gaudia redeuntiũ. Ibi Prophetarum prouidus chorus, ibi duodenus Apoſtolorum chorus, ibi innumerabilium Martyrũ victor exercitus, ibi ſanctorũ Confeſſorum ſacer conuentus, ibi veri, & perfecti Monachi, ibi ſanctæ Mulieres, q̃ voluptates ſęculi, & ſexus infirmitatẽ vicerunt. Lect. iij.

Ibi pueri, & puellę, q annos ſuos ſanctis moribus tranſcenderunt, ibi ſunt oues, & agni, qui iã huius voluptatis laqueos euaſerũt; exultant oẽs in proprijs manſionibus, diſpar eſt gloria ſinguloꝝ, ſed cõis eſt lętitia oĩum. Plena, & perfecta ibi regnat charitas, quia Deus eſt ibi oĩa ĩ oĩb', quẽ ſine fine vidẽt, & ſẽp vidẽdo in eius amore ardẽt, amãt & laudãt, laudant & amãt.

De Octaua oĩum Sctõrũ. Lect. j. Die j.

Sermo S. Ioannis Chryſoſtomi.

QVi ſanctoꝝ merita religioſa charitate miraĩ, quiq; iu- Ser. de Mar. ſtoꝝ glĩas frequẽti laude colloquiĩ, eoꝝ mores ſctõs, atq; iuſtitiã imitaĩ; qm̃ quẽ delectat ſãcti alicui' meritũ, delectare debet par circa cultũ Dei obſequiũ. Quare, aut imitari debet, ſi laudat; aut laudare nõ debet, ſi imitari detrectat; vt qui alium laudat, laudabilem ſe reddat, & qui ſanctorum merita admiratur, mirabilis ipſe vitæ ſanctitate reddatur. Lectio ij.

Nam ſi ꝑpterea iuſtos, fideleſq; diligim', qđ in ipſis, iuſtitiã, fideq; ſuſcipim', poſſumus nos quoq; eſſe qđ ſunt, ſi faciam' ipſi qđ faciũt. Neq; enĩ difficile nobis eſt, quod ab ipſis geriĩ imitari; quũ ſine pcedẽti exẽplo, ab antiquis talia geſta cõſpicim': vt nõ ipſi aliorũ ęmuli redderenĩ, ſed ęmulandę virtutis ſeipſos nobis pberẽt exemplũ, vt

dum

dũ nos ex ipsis, & ex nobis alij ꝓficiũt, sic Chrs in suis semp seruis, in Ecclesia sancta laudetur. Lect. iij.

Vnde ab origine mundi innocẽs Abel occidit, Enoch Deo placens transfert, iustus Noe inuenitur, Abraham fidelis probat, Moyses mãsuetus dignoscit, Ioseph cast⁹, Dauid Lenis, Helias acceptus, Daniel sanctus, tres pueri victores redduntur, Apostoli discipuli Chri, credentiũ magistri habent; è quibus eruditi, Cõfessores fortissimi pugnant; Martyres perfecti triũphant, & Chriani semp exercit⁹ diabolũ Deo armati debellãt.

Pro cõm. SS. Vitalis, & Agricolę mar. Oratio. Sanctorum. 133.

Die 4. De Octaua omniũ Sctõꝝ. Lect. j.

Sermo Sancti Ioãnis Damasceni.

De Sãctorũ. honore. Quomodo nõ honorãdi sũt ꝗcultores, & amici, & filij Dei existũt? Nã honor, erga gratos, & benignos ꝯseruos, beneuolẽtię erga cõem dñm ĩdiciũ est. Hi prõptuariũ Dei, & pura habitacula facti sunt. ¶ Inhabitabo enĩ eos dicit dñs, & inambulabo; & ero eorũ Deus. Et quod iustorũ animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos mors. Lectio ij.

Nam mors Sanctorũ, dormitio magis est, quã mors: laborauerũt enim in pñenti sęculo, & viuunt in ęternũ. Et pretiosa ĩ cõspectu Dñi mors Sanctoꝝ eius. ¶ Hoꝝ igitur oĩum attendentes ꝯuersationem, ęmulemur fidẽ, bonitatẽ, spẽ, zelũ, vitã, tolerãtiã passionũ, & sustinẽtiã vsq; ad sanguinẽ, vt & coronã glorię cũ ipsis participemus.

Pro commemoratione SS. Vitalis, & Agricolæ. Lectio iij.

Vitalis, & Agricola ei⁹ dñs, Boniniæ ob fidei ꝑdicationẽ, Diocliano, & Maximiano Imperatoribus, cõprehensi sunt. Vitalis quũ & ꝑcib⁹, & minis nõ modo à proposito deduci nõ posset, sed eo cõstãti⁹ ꝓfiteret se Chrm Deũ colere, vario tormentorũ genere cruciatus, ꝯstãter oĩa ꝑferens, in oratione spiritũ Deo reddidit. Agricola verò, serui exẽplo magis cõfirmatus, quũ à fide remoueri etiã nullo pacto posset, ĩ Crucẽ act⁹ ẽ. Eoꝝ corpora à sctõ Ambrosio ĩuẽta, ĩ sacro, celebriq; loco ꝯdita sũt.

De Octaua oĩum Sãctoꝝ. Lect. j. Die 5.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Festiua nobis est dies hæc, & inter præcipuas solennitates hodierna solennitas numeratur. Quid ergo dicim⁹, cuius Apli, cuius martyris, cuius sancti? Non vnius alicuius singulariter, sed pa- In F. oĩum Sãctorum.

riter vniuersoꝝ. Oẽs siquidẽ noui mus festiuitatẽ oĩum Sãctorũ dici, & esse, quã hodie celebramus: oĩum inq̃, siue cęlestiũ, siue terrestriũ; sunt enim sancti de Cęlo, & sunt sancti de terra. Itemq; eorũ, qui de terra sunt, quidam adhuc ĩ terra, aliqui iam in Cęlo. Lectio ij.

Celebratĩ ergo festiuitas omnium Sanctorũ cõiter, sed forsitan non vniformiter; neq; hoc mirũ: quum nõ sit nec ipsa quidẽ sctitas oĩum vniformis, sed inter sanctos & sãctos distet, idq; non parum. Nec modo dico, qa alius alio sanctior, hęc enim quantitatis potius, quã qualitatis distantia est, sed quòd non modo magis & min⁹, verum etiã aliter atq; aliter sanctos dici, & vere dici inueniamus. Lect. iij.

At fortè inter Angelos atq; homines, assignari posset ista diuersitas sanctitatis, pariter & celebritatis: neq; enim tanq̃ triũphãtes honorari posse videntĩ, q nunq̃ pugnasse noscũtĩ, aliter tñ honorãdi sunt nimis etiã ipsi, tanquã amici tui Deus, cuius nimirum volũtati semp adhęserũt, tãta vtiq; fęlicitate, quãta facilitate, nisi fortè ĩ eo pugnasse credunĩ, quod peccãtibus alijs, viriliter perstiterunt, non abeuntes in concilio impiorũ, sed singuli quiq; dicentes. Mihi autem adhærere Deo bonum est.

Pro cõmemorat. Sãcti Leonardi Confessoris. Oro. Maiestatẽ. 137.

De Octaua omnium Sanctorum. Die 6.

Si hodie occurrat fieri cõ. Dñicæ iiij. post Epiph. fiat primũ cõm. S. Leonardi deinde Dñicę. Lectio j.

Sermo Sãcti Cypriani martyris.

Considerandũ est frẽs dilectissimi, & identidẽ cogitãdum, renunciasse nos mundo, & tanquã hospites & peregrinos hic interĩ degere. Amplectamur diẽ, q assignat singulos domicilio suo qui nos istinc ereptos, & laqueis sæcularibus exolutos, Paradiso restituit, & regno Cęlesti. ¶ Quis non peregrè cõstitutus properaret in patriã regredi? Quis nõ ad suos nauigare festinans ventũ pro sperũ cupidus optaret, vt velociter charos liceret ãplecti. Lect. ij.

Patriã nrãm Paradisũ cõputam⁹, parẽtes Patriarchas habere iã cępi m⁹. ¶ Quid nõ pperam⁹, & currim⁹, vt pñam nrãm videre, & parẽtes salutare possimus? Magn⁹ illic nos charorum numerus expectat parentũ, fratrũ, filiorum, freques nos & copiosa turba desiderat, iã de sua immortalitate secura, & adhuc de nostra salute solicita.

Pro

Pro cõm. S. Leonardi. Lectio iij.

Leonardus in Aquitania natus, sancti Remigij discipulus, in monasterio Aurelianensi aliquandiu vixit: ĩde discedens, oẽm Aquitaniã pagrauit verbi Dei pdicatione. Postea in syluã quãdã se abdidit, vbi ędificato à se monasterio, quũ sanctè vitã ageret, multa miracula edidit; Reginã Gallię è partu sine spe vitę laborãtẽ, suis pcib⁹ adiuuit. Itaq; miraculis, & vitę sãctitate clar⁹ obdormiuit in Dño.

Die 7. De Octaua oĩum Sctorũ. Lect. j.

Sermo Sancti Basilij Episcopi.

In Gordium mar. Popul⁹ spũali lętitia gaudet, si eorũ tñ admoneat q̃ iusti patrarũt, atq; inde ad ęmulationẽ rectè factoꝝ, ab his q̃ audit accendit. Illoꝝ enĩ q in fide claruerũt historia simplex, velut lucẽ quandã Dei cultorib⁹ ad virtutis iter ostẽdit. Quamobrẽ quũ in sacris voluminib⁹ Moysi vitã, morũq; lenitatẽ nr̃ę naturę magnopere optatã, narrante Spũ sancto audiuim⁹ statim æmulamur. Lectio ij.

Quod si reliquorũ facta virorum eloquẽtię florib⁹ ornant, sctĩs tñ ad ea, q̃ maxima gessere demõstrãda, sat fuerit oratio simplex. Itaq; dũ vitã eorũ, qui in pietate versati sunt, exponim⁹, dñm quũ primis p seruos suos glorificam⁹, deinde & iustos ipsos, testimonio eorũ q̃ scim⁹, celebram⁹, & ppl'm p auditũ rectè factoꝝ exhilaram⁹. Le. iij.

Ioseph dũ audim⁹, aut legim⁹ vitã illi⁹, assęq castitatẽ magnopc cupim⁹: si verò Sãsonis narrat historia, ad illius imitãdã fortitudinẽ accẽdimur. Sacra igĩt schola, præcepta rethoꝝ, aut ĩstituta nõ sequiĩ: nudã reꝝ expositionẽ pro encomijs habet, quã & sctĩs, & nobis satis esse existimat; illis quidẽ ad virtutis eorum pręconium, nobis verò ad imitationis gloriam atq; famam.

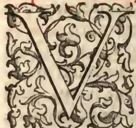
OCTAVA OMNIVM SANCT. SEMI. Die 8.

Pro cõm. SS, Quatuor Coronatorũ mart. Oratio. Fac nos. 133.

Pro commem. eorundem. Lect. j.

Seuerus, Seuerianus, Carpophorus, & Victorinus frẽs, in psequutione Diocliciani, Deorũ cultũ liberè detestantes, plũbatis cęsi, in verberibus vitam pro Chr̃i noĩe pfuderũt; quoꝝ corpora canibus obiecta, quum ab illis intacta diu fuissẽt, sublata à Chr̃ianis, Via Lauicana, tertio ab Vrbe lapide ĩ Arenaria sepeliũtur. Quoꝝ quũ diu ignota noĩa latuissent, q̃ postea diuinit⁹ patefacta sunt, à fidelib⁹ illoꝝ memoria habita ẽ, sub noĩe sctoꝝ Quatuor Coronatoꝝ.

Die 9. F. DEDIC. BASILICAE Sanctæ Barbaræ Ecclesiæ nostræ. Dup.ma: Ad Vesperas. Capl'm.

Apoc. 21.a Idi Ciuitatē sā ctam Hierusalē nouam descendētem de Cœlo, à Deo paratam, sicut spōsam ornatā viro suo. Hymn'.

Vrbs beata Hierusalem
Dicta pacis visio,
Quæ construitur in Cœlis
Viuis ex lapidibus,
Et Angelis coronata,
Vt sponsata comite.
Noua veniens è cœlo
Nuptiali thalamo,
Præparata vt sponsata,
Copuletur domino,
Plateæ, & muri eius
Ex auro purissimo.
Portæ nitent margaritis
Adytis patentibus:
Et virtute meritorum
Illuc introducitur,
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo premitur.
Tunsionibus pressuris
Expoliti lapides,
Suis coaptantur locis
Per manum artificis:
Disponuntur permansuri
Sacris ædificijs.
Gloriam patri melodis
Personemus vocibus,
Gloriam Christo canamus,
Gloriam paraclito,
Qui Deus trinus, & vnus,
Extat ante sæcula. Amen.

℣. Domū tuā dn̄e, decet sctītudo. ℟. In longitudine dierū. Ad Mag. An̄. Sanctificauit dominus tabernaculum suum, quia hæc est domus Dei, in qua inuocabitur nomen eius, de quo scriptum est: & erit nomen meum ibi. Oratio.

Deus, qui nobis per singulos annos, huius sancti templi tui cōsecrationis reparas diem, & sacris semp mysterijs, repræsentas incolumes: exaudi preces populi tui, & præsta; vt qsqs hoc templū bn̄ficia petiturus ingredit̄, cūcta se impetrasse lętet̄. Per dominum.

Ad Mat. Inuit. Domū Dei decet sctītudo: Spōsū ei' Xp̄m adorem' in ea. p̄s. Venite. Hym. Vrbs beata. In j. Noct. An̄. Introibo in domū tuam dn̄e, & adorabo ad tēplum sanctum tuū. p̄s. Verba mea. 60. An̄. Dilexi dn̄e decorē dom' tuæ, & locum habitationis gloriæ tuę. p̄s. Judica me dn̄e, qm̄. 74. An̄a. Exaudi dn̄e vocē orōnis meæ, dū extollo manus meas ad tēplū sanctum.

ctū tuū. ps. Ad te dñe clamabo. 75.
℣. Domū tuā dñe decet sctitudo.
℟. In longitudine dierum. Lect. j.
De libro ij. Paralipomenon.

c.7. Qvum complesset Salomō fundens preces, ignis descē dit de Cęlo, et deuorauit holocausta, & victimas: & maiestas Dñi īpleuit domū; nec poterāt sacerdotes ingredi tēplū Dñi, eo qd īplesset maiestas Dñi tēplū Dñi. Sed & oēs filij Israel videbāt descendentem ignem, & gloriam Dñi super domum: & corruentes proni in terram, super pauimentum stratum lapide adorauerūt.

℟. j. In dedicatione templi decantabat populus laudem: Et in ore eorū dulcis resonabat son'. ℣. Fūdata est dom' Domini supra verticem montium, & veniēt ad eam omnes gentes. Et in ore. Lect. ij.

Et laudauerunt dñm, qm̄ bonus, qm̄ in sęculū misericordia ei'. Rex aūt, & oīs populus immolabāt victimas corā dño. Mactauit igitur rex Salomō hostias; boum vigintiduo millia, arietū cētum viginti millia. Et dedicauit domum Dei rex, & vniuersus populus. Sacerdotes autē stabant in officijs suis.

℟. ij. Fundata est domus Dñi supra verticē montiū, & exaltata est super oēs colles, & veniēt ad eam omnes gentes: Et dicent, gloria tibi Dñe. ℣. Venientes aūt venient cū exultatione, portātes manipulos suos. Et dicent, gloria. Lect. iij.

Et leuitæ in organis carminū Domini, quæ fecit Dauid rex, ad laudandum Dñm, qm̄ bonus, qm̄ in ęternū misericordia eius; hymnos Dauid canentes per manus suas. Porrò sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctusque Israel stabat. Sanctificauit quoq; Salomō mediū atrij ante tēplum Dñi: obtulerat enī ibi holocausta, & adipes pacificorū, qa altare æneū qd fecerat, nō poterat sustinere holocausta, et sacrificia, et adipes pacificorū.

℟. iij. Benedic dñe domū istā, quā ędificaui nomini tuo: venientiū ī loco isto, Exaudi preces in excelso solio gloriæ tuæ. ℣. Dñe si conuersus fuerit populus tuus, & orauerit ad sanctuarium tuum. Exaudi preces. ℣. Gloria. Exaudi preces.

In ij. Noct. Añ. Transibo in locū tabernaculi admirabilis, vsque ad domū Dei. ps. Quemadmodū. 81. Añ. Sanctificauit tabernaculum suū altissimus, in cui' medio non cōmouebitur in ęternum. ps. Deus nr̄ refugiū. 82. Añ. Replebimur in bonis domus tuæ, sanctū

est enim templum tuũ, & mirabile in æquitate. ps. Te decet. 89.
℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos.
℟ Pro delictis, & peccatis populi.
Sermo S. Augustini Epi. (Lec.iiij.
252. De tpe. Quotiescunque fratres charissimi, altaris, vel tẽpli festiuitatẽ colim⁹, si fideliter, & diligẽter attẽdim⁹, & sãctè, ac iustè viuim⁹: quicquid in tẽplis manufactis agiť, totũ in nobis spirituali ædificatione cõpletur. Nõ enim mẽtit⁹ est ille, qui dixit. Tẽplũ enĩ Dei sãctũ est, qđ estis vos. Et iterũ. Nescitis qa corpora vr̃a tẽplũ sunt Spũs sc̃tĩ, q ĩ vobis est?
℟.iiij. Orantibus in loco isto, Dimitte peccata populi tui Deus, & ostende eis viã bonã, per quã ambulent: & da gloriam in loco isto.
℣. Qui regis Israel ĩtẽde, q deducis velut ouẽ Ioseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte pec. Lect. v.
Et ideo, fratres charissimi, qa nullis pcedentibus meritis, nisi p gratiã Dei, meruimus fieri tẽplũ Dei, quantũ possumus, cũ ipsius adiutorio laboremus; ne Deus noster in tẽplo suo, idest in nobis ipsis inueniat, quod oculos suæ maiestatis offendat. Habitaculum cordis nostri euacueť vitijs, & virtutibus repleatur: Claudať diabolo, et aperiať Xp̃o; Et ita laboremus, vt nobis, bonorũ operũ clauib⁹, ianuã regni Cœlestis aperire possimus.
℟.v. O quam metuendus est locus iste. Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli. ℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata: benè fundata est supra firmã petram. Verè non est. Lectio vj.
Sicut enim malis operibus, quasi quibusdã seris, ac vectib⁹, vitę nobis ianua claudiť; ita nobis absque dubio bonis operibus aperitur. Et ideo, fratres charissimi, vnusquisque consideret conscientiã suã, & qñ se aliquo crimine vulneratum esse cognouerit, prius orationib⁹, ieiunijs, & eleemosynis studeat mundare conscientiam suã, & sic Eucharistiam pręsumat accipere.
℟.vj. Mane surgens Iacob erigebat lapidẽ in titulũ, fundens oleũ desuper, votum vouit domino, et ait. Verè locus iste sanctus est, & ego nesciebam. ℣. Quumque euigilasset Iacob de somno ait. Verè locus iste. ℣. Gloria. Verè locus.
In iij. Noct. Añа. Introibo in domum tuã in holocaustis, & reddã tibi vota mea domine. ps. Iubilate Deo oĩs terra psal. 88. Añ Beati qui habitant in domo tua domi-

ne,

ne, in sæcula sæculorum laudabunt te. ps. Quam dilecta. 98.
Aña. Tollite hostias, & introite in atria eius, adorate dominum ĩ aula sancta eius. ps. Cantate j. 101.
℣. Hęc est domus Domini, firmiter ædificata.
℟. Bene fundata est supra firmam petram. Lectio vij.
C. 19. Lectio S. Euangelij sm Lucam.
IN illo tpe: Ingress⁹ Ies⁹ pābulabat Iericho. Et ecce vir noĩe Zachę⁹, & hic erat prĩceps publicanorũ & ipse diues. Et reliqua.
Homilia S. Ambrosij Episcopi.
In Luc. Zachæus pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingenitæ dignitate sublimis, exiguus meritis, sicut populus nationũ, audito dñi Saluatoris aduentu, quẽ sui non receperant, videre cupiebat. Sed nemo facile Iesum videt, nemo pōt Iesum videre, constitutus in terra.
℟. vij. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus; in ea omnis qui petit accipit: Et qui quærit inuenit; & pulsanti aperietur. ℣. Petite & accipietis, q̃rite & inuenietis. Et qui quærit inuenit; & pulsanti. Lectio viij.
Et quia non prophetas, non regnum habebat, tāq̃ formæ grām naturalis, ascendit in arborem sycomorũ, vanitatẽ scilicet Iudęoꝝ vestigio suo terẽs, errata quoque corrigẽs supioris ętatis: Et iō Iesũ interioris dom⁹ recepit hospitio.
℟. viij. Lapides pretiosi omnes muri tui: Et turres Hierusalem gemmis ædificabuntur. ℣. Portę Hierusalem ex Sapphyro, & Smaragdo ædificabunt, & ex lapide pretioso omnis circuitus muri eius. Et turres Hierusalem gemmis. ℣. Gloria patri. Et turres. Lect. ix.
Et bene ascendit in arborẽ, vt arbor bona bonos fructus faceret, ac naturali excisus oleastro, & cōtra naturã insertus in bonã oliuã, fructum legis posset afferre. Radix enĩ sctã, & si rami inutiles, quorũ infructuosam gloriã, plebs gẽtiũ fide resurrectionis, quasi quadam corporis eleuatione transcendit.
Ad Laudes & per Horas. Añ. Domũ tuã dñe decet sãctitudo, ĩ lõgitudine dierũ. Añ. Domus mea, domus orationis vocabitur. Añ. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmã petram. Aña. Bene fundata est dom⁹ Domini, supra firmã petram. Aña. Lapides pretiosi omnes muri tui, & turres Hierusalem gemmis ædificabuntur.
Cap. Vidi Ciuitatem. Hymnus.

Sanctæ

Sanctæ Sion prælucidas
Subite proni ianuas,
Quas diligit perfectius
Rex noster inuictissimus.
Has ianuas multiplici
Antiqua sub velamine,
Et inuolutis sensibus
Expresserant volumina.
Hic mons Sion sublimior,
Regisque magni ciuitas,
Et militans Hierusalem
Multis egens custodibus.
Oportet arma quærere,
Sed arma spiritalia,
Possimus vt resistere
Hostilibus versutijs.
Deo patri sit gloria.

℣. Bene fundata est domus Dñi. ℟. Supra firmam petram. Ad Bñs. Aña. Zacchæe festinans descẽde, quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinans descendit, & suscepit illum gaudens in domum suam: hodie huic domui salus à Deo facta est. Ad iij. Capsm. Vidi Ciuitatem. ℟. bre. Domum tuã domine, Decet sanctitudo. ℣. In longitudine dierum. Decet sctĩtudo. ℣. Locꝰ iste. Ad vj. Cap. Audiui vocem magnam de throno dicẽtem. Ecce tabernaculum Dei cũ hominibꝰ, & habitabit cũ eis: & ipsi populꝰ eius erũt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus. ℟. bre. Locus iste sanctus est, In quo orat sacerdos. ℣. Pro delictis, & peccatis populi. In quo orat sacerdos. ℣. Hæc est domus Domini. Ad ix. Capitulũ. Absterget Deus omnem lacrymã ab oculis eorum, & mors vltra nõ erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt: Et dixit, qui sedebat in throno. Ecce noua facio omnia. ℟. br. Hæc est domꝰ Domini, Firmiter ædificata. ℣. Bñ fundata est, supra firmã petram. Firmiter. ℣. Bene fundata. Ad Vesp. vlt. ps. Lauda Hierlẽm. 124. Caplm. Vidi Ciuitatẽ. Hym. Vrbs beata. ℣. Bene fundata. Ad Mag. Aña. O quam metuendus est locus iste: verè non est hic aliud nisi domꝰ Dei, et porta Cęli.

SS. Tryphon, Respicius, & Nympha martyres. Lectio j. Die 10.

Tryphon, Decio Imperatore, Absadi in Saxonia, quum fidei Christianę mysteria doceret, omnes ad Christi domini cultũ, ab impietate cõuertere studebat. Id quum Decij satellites animaduertissent, eum comprehensum ad Præfectum ducunt; qui quum iussisset

iussisset beatum Tryphonē Dijs sacrificare, tale impietatis facinus ille valde detestatus, primū equuleo torquetur, & vngulis ferreis excarnificatur: deinde sublimib' pedibus, candentibus clauis confixus, fustibus cæditur, & facib' ardentib' admotis aduritur. Lec. ij.

Quæ omnia quum beat' martyr fortiter ferret, eius summam cōstantiam, animique virtutem diuinam, admiratus Respici' tribunus, qui præsens illius cruciatibus aderat; ad Christi domini fidem conuersus, statim se Christianum esse palàm, ac liberè professus est. Quare ipse etiam cōprehensus, ac variè crudeliterque tortus, vnà cū Tryphone rapitur ad Iouis idolum; quod simulacrum, Tryphone orante concidit. Lectio iij.

Hoc miraculum vbi aspexit virgo quędam, cui nomē erat Nympha, tetris iam impietatis tenebris, densaq; errorū caligine obcęcata, statim re admirabili commota, Iesum Christum verū esse Deum, magna liberaq; voce pronūciauit. Quamobrē duo illi viri cum virgine, plumbatis acerrimè contusi, illustris martyrij palmā cōsequuti sunt, Quarto Idus Nouembris. Oratio. Annue. 133.

F. S. MARTINI EPISC. ET CONF. Die 11.

Semi.ma. Ad Vesperas. Caplm.

Fratres: Oīs Pontifex ex hoīb' asūpt', ꝑ hoīb' cōstituit, ī his q̄ sūt ad Deū: vt offerat dona, & sacrificia ꝑ pctīs. Hebr. 5.a Hy. Iesu Redemptor. 134. ℣. Elegit.

Ad Mag. Añ. O beatū vir, cui' aīa Paradisū possidet: vnde exultant Angl̄i, lętāt̄ Archāgeli, chor' sctōrū ꝓclamat, turba virginū īuitat, mane nobiscū ī ęternum. Oratio.

Deus, qui conspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede ꝓpitius; vt intercessione beati Martini Confessoris tui, atq; Pontificis, contra omnia aduersa muniamur. Per dñm.

Pro commemor. S. Mennæ mart. Oratio. Tribue quæsumus. 131.

Ad Mat. Inuit. Laudemus Deum nr̄m, In confessione beati Martini. ps. Venite. Hym. Iesu Redēpt.

In j. Noctur. Aña. Martinus adhuc cathecumenus, hac me veste cōtexit. ps. Beatus vir. 59. Añ. Sanctæ Trinitatis fidē Martinus confessus, baptismi gratiā ꝑcepit. ps. Quare fr. 60. Añ. Ego, signo Crucis, non clypeo ꝓtectus aut galea, hostiū cuneos penetrabo secur'. ps. Dñe qd. 60. ℣. Elegit eū. Lec. j.

Marti-

MArtin⁹, Sabariæ in Pannonia natus, quũ decimũ attigisset annũ, inuitis parẽtibus ad Ecclesiã cõfugiens, ĩ cathecumenorum numerum ascribi voluit. Quindecim annos natus, in militiã ꝓfectus, primũ in Constantij, deĩde ĩ Iuliani exercitu militauit. ℟.j. Hic est Martinus electus Dei Pontifex, cui dñs post Apostolos tantam gratiã cõferre dignat⁹ est; Vt in virtute Trinitatis Deificæ, mereretur fieri trium mortuorũ suscitator magnificus. ℣. Sanctæ Trinitatis fidem, Martinus confessus est. Vt in virtute. Lectio ij.

Qui quum nihil haberet p̃ter arma, et vestimentũ quo tegebatur, Ambiani, pauperi ac nudo ab eo petẽti, vt Christi noĩe sibi eleemosinã tribueret, partem chlamydis dedit. Cui sequenti nocte Chr̃s dimidiata illa veste indutus, apparuit, hanc mittens vocẽ: Martin⁹ cathecumen⁹ hac me veste ꝯtexit. ℟.ij. Dñe si adhuc populo tuo sũ necessarius, nõ recuso subire propter eos laborẽ. Fiat voluntas tua. ℣. Oculis, ac manibus in Cęlum semper intẽtus, inuictũ ab orõne spiritũ nõ relaxabat. Fiat. Lect. iij.

Decem & octo annos quũ haberet, baptizatus est. Quare relicta militari vita, ad Hilarium Pictauensem Epm̃ se contulit, à quo in acolytoꝝ numerum redactus est. Post fact⁹ Eps Turonẽsis, Monasteriũ ędificauit, vbi cũ octogĩta mõachis sctĩssime aliquãdiu vixit. ℟.iij. O beatũ virum Martinum antistitem, Qui nec mori timuit, nec viuere recusauit. ℣. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem, fiat voluntas tua. Qui. ℣. Gloria. Qui.

In ij. Noct. Aña. Confido in dño quòd filia mea precibus tuis reddita sit sanitati. ps. Quum inuoc. 125 Aña. Tetradius cognita Dei virtute ad baptismi gratiam peruenit. ps. Verba mea. 60 Aña. O ineffabilem virũ, per quẽ nobis tãta miracula corruscant. ps. Dñe dñs nr̃. 61. ℣. Tu es sacerdos. Lect. iiij.

MArtinus, quũ postea ad Cádacensem vicũ suę diœcesis in grauẽ febrim incidisset, assidua Deũ orõne precabat̃, vt se ex illo mortali carcere liberaret. Quẽ audiẽtes discipuli sic rogabant. Cur nos pr̃ deseris? Cui nos miseros derelinquis? Quorum voce cõmotus Martinus, ita Deum orabat. Domine si adhuc populo tuo sũ necessarius, non recuso laborem. ℟.iiij. Oculis, ac manibus in cœlum

lũ semper intẽtus: Inuictũ ab orõ ne spũm nõ relaxabat. ℣. Dũ sacramẽta offerret beatus Martinus, globus igneus apparuit sup caput eius. Inuictum. Lectio v.
Sed quũ eũ, in illa vehementi febre supinũ orantẽ viderent discipuli, suppliciter ab eo petierũt, vt cõuerso corpore tantisper dũ remitteret morbi vis, pronus conquiesceret. Quibus Martinus, Sinite me (inquit) cęlum potius, q̃ terrã aspicere; vt suo iã itinere, iturus ad dñm spũs dirigat. Instante iam morte, viso humani generis hoste, Quid (inquit) astas cruẽta bestia? nihil in me funeste repies.
℟. v. Beatus Martinus, obitum suum longè ante præsciuit: dixitq; fratribus: Dissolutionem sui corporis imminere, quia indicabat se iam resolui. ℣. Viribus corporis cœpit repente destitui, conuocatisque discipulis, dixit. Dissolutionem sui corporis. Lect. vj.
Ea in voce, vnũ & octoginta annos natus, animã Deo reddidit: quã Angelorũ chor⁹ excepit, eosq; diuinas canentes laudes, multi, in primisque Seuerinus Coloniensis Episcopus audiuit. Et sanctus etiã Ambrosius, eodẽ tẽpore ad altare arctiori somno correptus, ac post tertiam horam excitatus: Scitote (inquit) fratrem meum Martinum exisse de corpore: meq; eius funeri piam operam dedisse.
℟. vj. Dixerunt discipuli ad beatũ Martinũ: Cur nos pr̃ deseris? aut cui nos desolatos relinquis? Inuadẽt enĩ gregẽ tuum lupi rapaces. ℣. Scim⁹ qdẽ desiderare te Xp̃m: sed salua sunt tibi præmia, nostri potius miserere, quos deseris. Inuadẽt enim. ℣. Gloria. Inuadent.
In iij. Noct. Añ. Dñs Iesus Chr̃s, nõ purpuratũ, nec diademate renitẽtẽ se venturũ esse p̃dixit. p̃s. In dño cõfido. 61. Añ. Sacerdos Dei Martine, apti sũt tibi cęli, & regnũ p̃ris mei. p̃s. Dñe qs habitabit. 71. Añ. Sacerdos Dei Martine pastor egregie, ora p̃ nobis Deũ. p̃s. Dñe ĩ ṽtute. 73. ℣. Immola Deo. Le. vij.
Lectio S. Euangelij sm̃ Lucam.
IN illo tp̃e: Dixit Iesus discipulis suis parabolã hanc. Homo qdã nobilis, abijt in regionẽ longinquã accipe sibi regnũ, & reuerti. Vocatis aũt decem seruis suis, dedit eis decem mnas. Et reliqua. c. 19.
Homilia S. Ambrosij Episcopi.
Non mediocris est ista mna, quã mulier Euangelica, qa nõ inuenit, lucernã accendit, lumine q̃rit admoto, gratulat̃ inuentã. Deniq; ex In Luc.

vna, decem mnas alius fecit, alius quinque. Fortasse ista moralia habet, qa quinq; sunt corporis sens᾽: ille decẽ duplicia, idest, mystica legis, & moralia probitatis. ¶ Vnde & Matthęus quĩq; talenta, & duo talenta posuit: In quinque talentis vt sint moralia, in duob᾽ vtrũque, mysticum, atq; morale. Ita quòd numero inferius, revberius. ℟.vij. O beatũ virum, ĩ cuius trãsitu sanctoꝝ canit numerus Angelorũ, exultat chor᾽ oĩum cęlestiũ: Virtutũ occurrit psallentiũ exercitus: ℣. Ecclesia virtute roboratur, Sacerdotes Dei reuelatione glorificanť, quẽ Michael assumpsit cũ Angelis. Virtutũ. Lect.viij. Hic possumus decẽ mnas, decem verba ĩtelligere, idest legis doctrinam, quinq; mnas magisteria disciplinę. ¶ Sed legisperitũ ĩ omnibus volo esse perfectũ. Nõ enim ĩ sermone, sed ĩ virtute est regnum Dei. Bene aũt, qa de Iudęis diciť, Duo soli multiplicatã pecuniã deferunt: nõ vtiq; æris, sed disputatiõis vsuris. Alia est enĩ pecunię fęnebris, alia doctrinę cęlestis vsura. ℟.viij. Martinus Abrahæ sinu lætus excipiť, Martinus hic pauper, & modicus, Cęlũ diues ingrediť, hymnis cœlestibus honoratur. ℣. Martinus Episcop᾽ migrauit à sęculo, viuit in Christo gemma sacerdotũ. Cęlum. ℣. Gloria. Cęlũ.

Pro commem. S. Mennę. Lect.ix.

Mennas Aegyptius, Christianus miles, in persequutione Dioclitiani, & Maximiani Impatoꝝ quum pęnitẽtię causa, in solitudinem secessisset: natali die Imperatorum quo popul᾽ celebri spectaculo tenebať, in theatrũ prosiliens, libera voce gẽtiliũ superstitionẽ insectabatur. Quamobrẽ cõprehẽsus, loris crudeliter cędiť: deinde equuleo tortus, alijsq; varijs tormẽtoꝝ generib᾽ affectus; demum gladio interficitur, in ignemq; conijciť.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Dixerũt discipuli ad beatũ Martinũ, Cur nos pater deseris? aut cui nos desolatos relinquis? Inuadẽt enĩ gregẽ tuũ lupi rapaces. Aña. Dñe si adhuc populo tuo sũ necessari᾽, nõ recuso laborẽ, fiat volũtas tua. Aña. O virũ ineffabilẽ, nec labore victũ, nec morte vincendũ, q nec mori timuit, nec viuere recusauit. Aña. Oculis ac manibus in Cęlũ semp ĩtẽtus, inuictũ ab orõne spiritũ nõ relaxabat. Aña. Martinus Abrahæ sinu lętus excipiť: Martinus hic paup & modic᾽, cęlũ diues ingrediť, hymnis cęlestib᾽ honoratur.

noratur. Cap Fratres: Oĩs Põtifex. Hym. Te iure plebs fideliũ, 136. ℣. Hic est sacerdos. Ad Bñs. Aña. O beatum virum, in cuius transitu sanctorum canit numerus, Angelorũ exultat chorus, oĩumque cęlestiũ virtutũ occurrit psallẽtiũ exercitus: Ad iij. Capitulũ. Fratres: Omnis Pontifex. ℟. brc. Elegit eũ. ℣. Tu es sacerdos. Ad vj. Capl̃m. Ipse circundatus est infirmitate, & ꝑpterea debet quemadmodũ ꝑ populo, ita etiã & pro semetipso offerre ꝑ peccatis. ℟. brc. Tu es sacerdos. ℣. Immola. Ad ix. Cap. Nec qsq̃ sumit sibi honorẽ, sed q vocatur à Deo, tanquàm Aaron. ℟. br. Immola. ℣. Hic est sacerdos. Ad Ves. vlt. p̃s. Memẽto dñe. 120. Cap. Frẽs: Oĩs põtifex. Hym. Iesu redẽptor. 134. ℣. Hic est sacerdos. Ad Mag. Añ. O beatũ Põtificem, q totis viscerib' diligebat Christũ Regem, & non formidabat imperij principatũ. O Martine dulcedo, medicamentum, & medice. O sanctissima anima, quam & si gladius persequutoris non abstulit, palmã tamen martyrij nõ amisit.

Die 12. S. Martinus Papa & mar. Oratio. Infirmitatem. 131. Lectio j.

Martin' Tuderti in Vmbria nat', initio Põtificat' & literis, & legationib' missis, operam dedit, vt Paulũ Cõstãtinopolitanũ Patriarchã, à nefaria hæresi, ad Catholicæ fidei ṽitatẽ reuocaret, q Cõstãte Imꝑatore hęretico fret', eò amẽtię ꝓgress' ẽ, vt sedis Apl̃icæ legatos variè ĩ ĩsulas relegarit. Quo ei' scelere cõmot' Pontifex, coacto Romę cõcilio cẽtũ qnque Epõrũ, eũ condemnauit. Lect. ij. Quę causa fuit Cõstãti mittẽdi in Italiã Olympiũ Exarchũ, vt Martinũ Põtificẽ ĩterficiẽdũ, aut ad se ꝑducẽdũ curaret. Igitur Olympi' Romã veniẽs, lictori mãdat, vt Põtificẽ dũ in Basilica sanctæ Marię maioris, ad Pręsepe, missaꝝ solẽnia celebraret, occidẽret. Qđ vbi lictor aggrediẽ, cęc' repẽte fact' ẽ. Lec. iij. Constãti aũt Imꝑatori, ex eo tꝑe multę calamitates ĩcidẽrũt. Quib' nihilo melior fact', Theodoꝝ Calliopã ad Vrbẽ mittẽs, imperat, vt Pontifici man' inijciat. A quo per fraudẽ capt' Martin', & Cõstãtinopolĩ ꝑduct', ĩde in Chersonesũ relegat': ibi ob catholicã fidẽ ęrũnis cõfectus, Pridie Idus Nouembris cessit è vita, clarus miraculis.

S. Britius Episcopus, & Confess. Die 13. Oratio. Deus tuorũ. 135. Lectio j.

Briti', sc̃ti Martini diacon', ei ĩ Epãtũ successit. Is ab adolescentia

lescētia sua paꝝ laudat᷒, ī monasterio talē se ꝓbuit, vt beatū Martinū, q de eo optime meritus erat, multis cōuitijs sæpe affecerit. Sed nō multo post, assiduis Martini ꝓcib᷒ ad se rediens, vbi errata sua agnouit, pęnitētia duct᷒, ad illi᷒ pedes se abijciēs, veniā īpetrauit. L.ij.

Igit̄, Briti᷒ aliā vitę viā īgress᷒, Martini cōsilijs obtēperās, ī ieiunio, & orōnib᷒ se assiduè admodū ita exercere cępit, vt ad cęteras xpianę pfectionis laudes lōgè ꝓgrediens, quū & moꝝ sctītate, & alijs ṽtutib᷒, se sūmis, & īfimis vald̄ ꝓbasset, dign᷒ cleri populiq; iudicio habit᷒ sit, q in btī Martini locū delectus, Turonēsi Ecclię pficeretur. Lec.iij.

Epatū vbi suscepit, ī multas īproborū īsidias īcidit. Itaq;, à populo Turonēsi aliqn̄ falso quodā crimine accusatus, Romā venit; vt à rei turpitudine, q̄ sibi obijciebat̄, se d̄fenderet. Causa aūt cognita, & pspecta Britij vitę integritate, pōtifex à calūnijs eū libauit: Quia ad suā Ecclīā rdiēs, illi᷒ administrōnē recupauit, q̄ gessit magna cū laude.

Die 19. S. Elisabet vidua. Or. Tuoꝝ. 140.

Pro cōmem. S. Pontiani Papæ, & mar. Oro Oīpotens. 131. Lect.j.

Elisabeth, regis Pannonię filia, à teneris annis, sanctè, ac religiosè vixit, & nupta Ludouico Lantgrauio viro Turingiæ nobilissimo, tā castè, ac piè Deum colebat, vt suo exēplo, maritū ad sctītatē, ac vitę pfectionē induxerit.

¶ Orōni assiduè vacabat, pauperū q; indigentijs liberaliter subueniebat, alijsq; id gen᷒ pietatis operibus se quotidie exercebat, quib᷒ potissimum æterna bona comparari chrīanis persuasū est. Lec.ij.

Mortuo ṽò marito, Xenodochiū maximū ꝯstruxit, ad paupes ęgrotātes alēdos, & curādos, quib᷒ nō solū necessaria subministrabat, sd̄ ipsamet, saniosis etiā vlceribus admouebat medicamēta. ¶ Igit̄, patrimonio partī his in rebus absūpto, partī à cōsanguineis demortui mariti subtracto, ī pauperiē redacta, manib᷒ qd̄ egenis tribueret, q̄ritabat: atque his opibus intēta, vitā sanctissimè transegit. Tandē febre absumpta, ad cęlestia regna migrauit, multis miraculis clara.

Pro cōmem. S. Pontiani. Lect.iij.

Pontianus Romanus, pręfuit Ecclesię Alexandro Imperatore, qui sanctum Pontificem, ꝓpter christianę fidei cōfessionem, in Sardiniā pestilentem Insulam, cū Philippo presbytero relegauit. Vbi is pro Christi fide multis calamitatibus

tib' afflict', decimotertio Caledas Decembris, e vita migrauit. Sedit annos qnq;, menses quinq;, dies duos. Ordinationibus mēse Decēbri bis habitis, creauit Epos sex, totidē psbyteros, & diaconos qnq;.

Die 22. F. S. CECILIAE VIRGINIS ET MAR.

Semi. Si hoc F. cadat in Dñicam, trāsfert ad feriā iij. Ad Vesp. Cap.

1. Cor. 10. d FRatres: Qui gloriatur, in domino glorietur: non enī q seipsū cōmendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat. Hymnus. Iesu corona. 138. ℣. Dilexisti iustitiam. Ad Mag. Aña. Est secretum Valeriane, quod tibi volo dicere: Angelū Dei habeo amatorē, q nimio zelo custodit corp' meū. Oratio.

DEus, q nos annua beatę Cęcilię ṽginis, & martyris tuę solennitate lętificas: da, vt quā veneramur officio; etiā pię conuersationis sequamur exēplo. Per do. Ad Matut. Inuit. Regē virginum dñm, Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. Iesu corona. 138. In j. Noct. Aña. Cęcilia virgo Almachiū exuperabat: Tiburtiū, & Valerianū ad coronas vocabat. ps. Exaudi dñe. 72. Añ. Expāsis manib', orabat ad Dñm, vt eā eripet de inimicis. ps. Exaudiat. 73. Aña. Cilicio Cęcilia mēbra domabat, & Deum gemitibus exorabat. ps. Dñi ē terra. 74. ℣. Dilexisti. Lec. j.

CAecilia Virgo Romana, nobili genere nata, à prima ętate Christianę fidei pręceptis instituta, virginitatem suam Deo vouit: sed quū postea cōtra suā voluntatē, data esset in matrimoniū Valeriano, prima nuptiarum nocte hūc cū eo sermonem habuit. Ego Valeriane in Angeli tutela sum, qui virginitatē meam custodit: quare ne quid in me committas, quo ira Dei in te concitetur. ℟. j. Cantantibus organis, Cæcilia virgo in corde suo soli Dño decātabat dicēs. Fiat dñe cor meum, & corpus meū immaculatū, vt non cōfundar. ℣. Biduanis, & triduanis ieiunijs orans, commendabat Dño quod timebat. Fiat. Lect. ij.

QUibus verbis commotus Valerianus, illam attingere non est ausus: quin etiam addidit, se in Christum crediturum, si eum angelū videret. Cui Cæcilia quū sine baptismo negaret id fieri posse, incēsus cupiditate videndi Angelum, se baptizari velle respondit: quare hortatu virginis, ad Vrbanū Papam, qui propter persequutionē in martyrum sepulcris Via Appia

latebat, veniēs, ab eo baptizatur. ℟.ij. O beata Cæcilia, quæ duos fratres conuertisti: Almachiū iudicē superasti: Vrbanum Epm in vultu Angelico demonstrasti. ℣. Beata es virgo, & glo̅riosa, & bn̄s sermo oris tui. Vrbanum. Lec.iij.

Inde ad Cęciliam reuersus, orantē, & cū ea Angelū diuino splēdore fulgētē īuenit: quo aspectu obstupefact⁹, vt primū ex timore cōfirmat⁹ ē, Tiburtiū fratrē suū accersit; qui à Cęcilia Chr̄i fide ībutus, & ab eodem Vrbano baptizatus, ipse ēt eiusdē angeli, quē frater eius viderat, aspectu dignatus est. ℟.iij. Virgo gloriosa semper Euāgelium Christi gerebat ī pectore: Et non diebus, neq; noctibus vacabat à colloquijs diuinis, & oratione. ℣. Cilicio Cæcilia membra domabat: Deū gemitibus exorabat. Et nō dieb⁹. ℣. Gloria. Et nō.

In ij. Noct. Aña. Dn̄e Iesu Chr̄e, seminator casti consilij, suscipe seminum fructus, quos ī Cęcilia seminasti. ps. Eructauit cor. 82. Añ. Btā Cęcilia dixit ad Tiburtiū: hodie te fateor meū esse cognatū, q̄a amor Dei te fecit eē ꝯtēptorē idolorū. ps. De⁹ nr̄ refugiū. 82. Aña. Fiat Domine cor meum, & corp⁹ meum immaculatum, vt non cōfundar. ps. Fundamenta eius. 99. ℣. Hæc est virgo. Lectio iiij.

Vterq; autē paulo post, Almachio prefecto, cōstāter martyriū subijt. Qui mox Cęciliā comprehēdi imperat: ab eaq; primum vbi Tiburtij & Valeriani facultates sint, exquirit. Cui quū virgo omnia illorū pauperibus distributa esse respōdisset; eo furore cōcitatus est, vt eā in ipsius ædes reductā, ī balneo comburi iusserit. ℟.iiij. Cilicio Cęcilia membra domabat, Deum gemitib⁹ exorabat: Almachiū exuperabat; Tiburtiū, & Valerianum ad coronas vocabat. ℣. Non diebus, neque noctibus vacabat à colloquijs diuinis, & oratione. Almachium. Lec.v.

Eo in loco, quū diē ac noctem ita fuisset, vt ne flamma quidem eam attingeret, eò īmissus est carnifex, qui ter securi ictā, quū caput abscindere nō potuisset, semiuiuam reliquit. Illa triduo post, decimo Calēdas Decēbris, Cōmodo Imꝑatore, duplici ꝟginitatis, et martyrij palma d̄corata, euolauit ī cęlū. ℟.v. Cęciliā intra cubiculū orantem inuenit, & iuxta eā stantē Angelum dn̄i: Quē vidēs Valerianus, nimio terrore corept⁹ est. ℣. Angelus domini descendit de cœlo, & lu-

& lumen refulsit in habitaculo. Quem videns Valerianus. Lec.vj.

C æciliæ corpus, ab ipso Vrbano Pontifice, in Callisti cęmeterio sepultũ est, in ei⁹ ędibus ecclesia ipsius Cęcilię noĩe consecrata. Eius & Vrbani Papę, Tiburtij, ac Valeriani corpora, à Paschali primo Põtifice inde trãslata in Vrbẽ, in ecclesia sanctę Cęcilię cõdita sũt.

℟.vj. Dñe Iesu Christe pr̃ bone, et seminator casti cõsilij, suscipe seminum fruct⁹, quos in Cęcilia seminasti. Cęcilia famula tua quasi apis tibi argumentosa deseruit. ℣. Spõsũ quẽ q̃si leonẽ ferocẽ accepit, ad te quasi agnũ mãsuetissimũ destinauit. Cęcilia. ℣. Glĩa. Cęcil.

In iij. Noct. Aña. Credim⁹ Xp̃m filiũ Dei, verũ Deũ esse, qui talem sibi elegit famulã. p̃s. Cant.j. 101. Aña. Nos sciẽtes sanctum nomen eius, omnino negare nõ possũm⁹. p̃s. Dñs regnauit, exultet. 101. Añ. Tunc Valerianus perrexit ad antistitem, & signo quod acceperat, inuenit sanctũ Vrbanũ. p̃s. Cantate ij. 103. ℣. Accipe cor. Lec.vij.

L ectio S. Euangelij sm̃ Matthęũ.

C.19.a I N illo tempore: Accesserunt ad Iesum Pharisæi tentantes eũ, & dicẽtes. Si licet hoĩ dimittere vxorẽ suã q̃cũq; ex causa. Et rel'.

H omilia Sancti Gregorij Papæ.

Cur. past. tert. part. Eunuchi sunt, qui cõpressis motib⁹ carnis, affectũ ĩ se praui operis abscindũt. Quo autẽ apud patrẽ loco habeantur, ostẽditur, q̃a ĩ domo patris, videlicet ęterna mãsione, etiã filijs pręferunt. Audiatur quod per Ioãnẽ dicit. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coĩquinati, Virgines enim sunt, & sequũtur agnum quoquunq; ierit.

℟.vij. Beata Cæcilia dixit Tiburtio: hodie te fateor meum esse cognatũ, q̃a amor Dei te fecit esse Cõtemptorem idolorũ. ℣. Sicut amor Dei mihi tuum fratrẽ coniugem fecit; ita te mihi cognatum faciat. Contemptorem. Lect.viij.

E t quod canticum cantant, quod nemo potest dicere, nisi illa centũ quadraginta quatuor millia. Singulariter quippe canticum agno cantare, est cum eo in perpetuum prę cũctis fidelibus, etiã incorruptione carnis gaudere. Quod tamen electi cęteri canticum audire possunt, licet dicere nequeant: q̃a per charitatem quidem in illorũ celsitudine lęti sunt, quamuis ad eorum præmia non assurgant.

℟.viij. Cęcilia me misit ad vos, vt ostendatis mihi sanctũ Vrbanũ: Quia ad ipsum habeo secreta, quę

perferam. ℣. Quũ ꝓ signo acceperitis bn̄dictionē eius, ducite me ad sanctũ antistitē. Quia ad ipsum habeo secreta q. ℣. Gl'ia. Quia. Lc.ix. Audiant peccatorũ carnis ignari, quod per semetipsam de hac integritate veritas dicit: non omnes capiunt verbũ hoc. Quod eo innotuit summum esse, quo denegauit omnium: & dũ prędicit, qa difficile capitur, audientibus innuit, captum cum qua cautela teneatur. Admonendi sunt itaque peccata carnis ignorantes, vt & pręeminere virginitatem cōiugio sciant: & tamen se super cōiuges non extollant, quatenus dum & virginitatem pręferunt, & se postponunt: & illud nō deserāt, quod melius esse ęstimant, & se custodiant, quo se inaniter nō exaltāt. Ad Laud. & per Hor. Añа. Cantātibus organis, Cęcilia dño decantabat, dicens. Fiat cor meum immaculatum, vt non confundar. Añа. Valerianus, in cubiculo Cęciliam cum Angelo orantē inuenit Añа. Cęcilia famula tua Domine, quasi apis tibi argumentosa deseruit Añа. Benedico te pater Domini mei Iesu Christi, quia per filium tuũ, ignis extinctus est à latere meo. Añа. Triduanas à Domino poposci inducias, vt domum meam ecclesiam consecrarem. Cap. Fratres: Qui gloriatur. Hymnus. Proles parensque. 139. ℣. Hęc ē quę Ad Bñs. Antiphona. Dum aurora finem daret, Cęcilia exclamauit dicens: Eia milites Christi, abijcite opera tenebrarũ, & induimini arma lucis. Ad iij. Cap. Fratres: Qui glor. ℟. br. Dilexisti. ℣. Hæc est virgo. Ad vj. Cap. Vtinam sustineretis modicum quid insipientiæ meæ, sed & supportate me. ℟. bre. Hęc est virgo. ℣. Accipe coronam. Ad ix. Cap. Aemulor vos Dei æmulatione; despondi enim vos vni viro, virginem castam exhibere Christo. ℟. bre. Accipe coro. ℣. Hęc est q. Ad Vesp. vlt. p̄s. Lauda aĩa mea. 124. A Cap. deinceps fit de S. Clemēte.

F. S. CLEMENTIS PAPAE, ET MAR. Semi. Ad Vesperas. Capitulum. Die 23.

IVstum deduxit dominus per vias rectas, & ostendit illi regnũ Dei; & dedit illi scientia sanctorum: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Hymn⁹. De⁹ tuorũ. 130. ℣. Gloria, & ho. Ad Mag. Añа. Oremus omnes ad dñm Iesum Christum, vt cōfessorib⁹ suis, fontis venā aperiat. Orō. Sap. 10.b

Deus

DEus, qui nos annua bti Clementis martyris tui, atque Pontificis, solẽnitate lætificas: cõcede propitius; vt cuius natalitia colimus, virtutem quoque passionis imitemur. Per dominũ nrm. Pro commemor. S. Cęciliæ. Aña. Virgo gloriosa, semper Euãgeliũ Chri gerebat in pectore suo: & nõ dieb', neq; noctib', à colloqjs diuinis, et orone cessabat. ℣. Hęc ẽ q. Pro commem. S. Felicitatis martyris. Oro. Da nobis. 140. Lec. j.

CLemens Romanus, Faustini fili', de regione Cęlij mõtis, Discipulus beati Petri; cuius meminit Paulus scribens ad Philippẽses. Etiam rogo & te germane cõpar, adiuua illas, q̃ mecũ laborauerunt in Euãgelio cum Clemẽte, & cęteris adiutoribus meis, quorũ nomina sunt in libro vitę. ℟. j. Orãte sancto Clemẽte, apparuit ei agn' Dei; De sub cuius pede fons viuus emanat: fluminis ĩpet' lętificat ciuitatẽ Dei. ℣. Vidi supra montẽ agnũ stantem. De. Lect. ij.

HIc septem Vrbis regiones diuisit septẽ notarijs, singula singulis attribuens, qui vitas martyrũ, & res ab eis gestas diligẽtissime cõquisitas, literis mandarent. Multa scripsit & ipse accuratè, & salutariter; qb' Chrianã religionẽ illustrauit. ℟. ij. Oremus oẽs ad dñm Iesum Xpm, vt cõfessorib' suis fontis venã aperiat: Vt de bñficijs eius gratulemur. ℣. Qui pcussit in deserto Sina petram, & fluxerunt aquæ in abundãtia, ipse nobis laticem affluẽtem impertiatur. Vt. Lect. iij.

QUũ aũt doctrina, ac vitæ sctĩtate multos ad Chri fidẽ cõuerteret; à Traiano Imperatore relegatus est in insulã Liciæ, in solitudinem Vrbis Cersonæ, in qua duo millia Chrianorum reperit, q ab eodem Traiano condemnati fuerant: qui in eruendis, & secandis marmoribus, aquæ penuria laborabant. ℟. iij. Dedisti Domine habitaculũ martyri tuo Clementi in mari, in modũ tẽpli marmorei, angelicis manibus pręparatũ: Iter præbens populo terræ, vt enarrent mirabilia tua. ℣. Dedisti dñe sanctis tuis viã ĩ mari, & in fluminib' semitã. Iter. ℣. Gloria pri. Iter. Lectio iiij.

CLemẽs, facta orone, ĩ vicinũ collẽ ascẽdit, in cui' iugo vidit agnũ, dextero pede fontem aq dulcis, q ĩde scatebat, attingẽtem; vbi omnes sitim expleuerũt: eoq; miraculo multi infideles ad Christi fidem cõuersi, Clemẽtis etiam sctĩtatẽ venerari cęperunt. Lec. v.

Quib᷒cõcitat᷒Traian᷒; misit ĩ Insulã, q Clemẽtẽ, alligata ad ei᷒ collũ anchorã, ĩ ꝓfundũ ďijceret. Qđ quũ factũ esset, Xp̃ianis ad lit᷒orã tib᷒, mare ad tria milliaria recessit, eòq; illi accedẽtes, ędiculam marmoreã ĩ tẽpli formã, et ĩt᷒arcã lapideã, vbi martyris corp᷒ ꝯditũ erat, & iuxta illud ãchorã, q̃ mers᷒ fuerat, ĩuenerũt. Quo miraculo ĩcolę ꝓmoti, Chr̃i fidẽ susceꝑũt. L. vj.

Eius corp᷒, posteà Romã Nicolao primo Põtifice trãslatũ, ĩ Eccl̃ia S. Clemẽtis cõditũ est. Eccl̃ia ẽt eius noĩe, ĩ eo ĩsulę loco, vnde diuinit᷒ fons manarat, Clemẽtis noĩe dedicata est. Vixit ĩ Põtificatu ãnos nouẽ, mẽses duos, dies decẽ. Fecit ordinationes duas mẽse Decembri, quibus creauit Episcopos per diuersa loca qndecim, Presbyteros decem, Diaconos duos. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij sm̃ Lucam.

c. 14. IN illo tempore: Dixit Ies᷒ turbis. Si quis venit ad me, & non odit patrem suũ, & matrẽ, & vxorẽ, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autẽ & aĩam suam, nõ potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

17. Percũctari libet, qũo parentes, & carnaliter ꝓpinquos præcipimur odisse, q iubemur et inimicos diligere: & certe de vxore veritas dicit. Quos Deus coniunxit homo non separet. Et Paulus ait. Viri diligite vxores vestras, sicut & Christus Ecclesiam. ¶ Ecce, discipulus vxorẽ diligẽdã prædicat: quũ magister dicat, Qui vxorem nõ odit, non põt me᷒ esse discipul᷒. L. viij.

Nunqd aliud Iudex nũciat, aliud pręco clamat? An simul & odisse possum᷒, & diligere? ¶ Sed si vim p̃cepti perpẽdimus, vtrunq; agere per discretionem valemus; vt eos, qui nobis carnis cognatione coniuncti sunt, & quos ꝓximos nouimus, diligamus: & quos aduersarios in via Dei patimur, odiẽdo, et fugiẽdo nesciam᷒. Qua si enim per odiũ diligitur, q carnaliter sapiẽs (dũ praua nobis ĩgerit) nõ audit.

Pro cõmem. S. Felicitatis. Lect. ix.

Beata Felicitas, septem filios sic post se timuit viuos in carne relinquere, sicut carnales parẽtes solẽt metuere, ne mortuos p̃mittãt. In ꝑsequutionis enim labore deprehẽsa, filiorùm corda, in amore supernæ patriæ prædicando roborauit: et parturiuit spũ, quos carne pepererat; vt prędicatione pareret Deo, quos carne pepererat mũdo. Nũqd ergo, hãc fęminã martyrẽ dixerĩ? sed plusquã martyrẽ, quæ

septem

septem pignorib' ad regnum pręmissis, toties ante se mortua, ad pęnas prima venit, sed pvenit octaua. Ad Laud. & per Horas. Añ. Orãte sancto Clemẽte, apparuit ei agn' Dei. Aña. Nõ meis meritis ad vos me misit dñs, vestris coronis participem me fieri. Aña. Vidi supra montẽ agnũ stãtem, de sub cuius pede fons viuus emanat. Aña. De sub cuius pede fons viu' emanat, fluminis impet' lætificat ciuitatẽ Dei. Aña. Oẽs gentes, per gyrum crediderunt Christo Dño. Cap. Iustum deduxit. Hymnus. Martyr Dei. 132. ℣. Iustum deduxit. Ad Bñs. Aña. Quum iter ad mare cępisset, populus voce magna clamabat: Dñe Iesu Christe salua illũ, & Clemens cum lacrymis dicebat. Suscipe pater spiritum meũ. Ad iij. Cap. Iustum deduxit. ℟. br. Glia, & ho. ℣. Posuisti. Ad vj. Cap. In fraude circumueniẽtiũ illũ affuit illi, & honestũ fecit illũ. ℟. br. Posuisti. ℣. Magna est. Ad ix. Cap. Mendaces ostendit, q maculauerunt illũ: & dedit illi claritatẽ ęternam. ℟. bre. Magna est. ℣. Iustum. Ad Vesp. vlt. ps. Voce mea. 122. Cap. Iustum deduxit. Hym. Deus tuoꝝ militũ. 130. ℣. Iustũ deduxit. Ad Mag. Añ. Dedisti dñe habitaculũ martyri tuo Clemẽti i mari, i modũ tẽpli marmorei, Angelicis manib' pparatũ, iter pbens populo terrę, vt enarrẽt mirabilia tua.

S. Chrysogonus martyr. Oratio. Die 24.
Præsta quęsumus ops. 131. Lec. j.

Chrysogonus, Diocliciano Imperatore, Romę inclus' in carcere, ibi bieniũ sanctæ Anastasię facultatibus vixit. Quam ẽt afflictam propter Christũ, à viro suo Publio, ppterea que à suis orationib' p literas auxiliũ postulantẽ, mutuis eplis est cõsolat'. Lec. ij.

Sed quum Imperator Romam scripsisset, vt reliquis Christianis, qui in vinculis essent, interfectis, Chrysogonus Aquileiam ad se mitteretur, eò perductus est: Cui Imperator; Accersiui, inquit, te Chrysogone, vt honoribus augeam, si modo induxeris animũ, Deos colere. Lectio iij.

At ille. Ego, eũ qui verè est Deus, mente, & oratione veneror: deos autẽ, qui nihil sunt, nisi dæmonũ simulacra, odi, & execror. Quo responso excandescens Imperator, ad Aquas Gradatas, eũ securi pcuti iubet, octauo Calendas Decembris: Cui' corp' proiectũ in mare, paulo post in littore inuẽtũ, Zoilus psbyter in suis ædib' sepeliuit.

Die 25. F. S. CATHARINAE VIR. ET MAR.
Semi. Ad Vesperas. Capitulum.

1. Co. 1. d Fratres: Videte vocationē vestrā, qā nō multi sapiētes sm carnem, nō multi potentes, nō multi nobiles: sed q̄ stulta sunt mūdi elegit Deꝰ; vt cōfundat sapiētes, et īfirma mūdi elegit Deꝰ, vt ꝯfūdat fortia. Or.

Deus, qui inter cętera potētię tuę miracula, ēt in sexu fragili victoriā martyrij cōtulisti: concede ꝓpitius; vt qui beatę Catharinæ virginis, & martyris tuæ natalitia colimꝰ, p eiꝰad te exēpla gradiamur. Per dominū. Lectio j.

Catharina, nobilis virgo Alexādrina, à prima ætate, studia liberalium artium cū fidei ardore iungēs, breui ad eam sanctitatis & doctrinę perfectionē ꝑuenit; vt decē & octo ānos nata, eruditissimū quemq; superaret. Lec. ij.

Quæ, quum Maxentij iussu, multos propter Christianæ religionis professionē, variè tormentis cruciatos, ad supplicium rapi videret: non dubitanter ipsum adijt Maxētium, eiq; nefariam immanitatem obijciens, sapiētissimis rationibus, Christi fidē ad salutem necessariam esse affirmauit. Lect. iij.

Cuius prudentiā Maxentius admiratꝰ, retineri eam iubet, accersitis vndiq; doctissimis hominibꝰ, maximisq; propositis præmijs, ijs qui victam Catharinam, à Christi fide ad idolorum cultū ꝑduxissent. Quod cōtra accidit. Lec. iiij.

Nam quinquaginta Philosophi, qui ad eam coarguendam cōuenerant, vi, ac subtilitate eius disputationis, tāto Iesu Chri amore sunt incēsi, vt pro illo mori nō dubitauerint. Quāobrē Maxētius, blāditijs, ac ꝓmissis, Catharinā de sententia deducere aggreditur. Verū id frustra fieri intelligēs, verberibus affectā, plūbatisq; contusā, dies vndecī, sine cibo, ac potu, īclusā tenet ī carcere. Lec. v.

Quo tpe, Faustina Maxētij vxor, & Porphyriꝰ belli dux, visēdę Virginis causa carcerē īgressi, & eiusdē ꝑdicatione in Iesum Xp̄m credentes, postea martyrio coronati sunt. Interī Catharina educitur ē custodia: et rota expedīt, crebris, et acutis p̄fixa gladijs; vt ỽginis corpꝰ crudelissime dilaceraret. Lec. vj.

Quę Machina, breui, Catharinæ orōne cōfracta est: eoq; miraculo, multi Chrī fidē susceperunt. Ipse Maxentiꝰ in īpietate, & crudelitate obstinatior, Catharinā securi ꝑcuti īperat. Quæ fortiter dato capite,

pite, ad septimũ Calẽdas Decẽbris ad duplicatũ ꝟginitatis, & martyrij ꝑmiũ euolauit: cui⁹ corpus, ab Angelis, in Sina Arabiȩ mõte mirabiliter collocatum est. Lect. vij.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthæũ.

C. 25. a IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis parabolã hanc. Simile est regnum cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso, & sponsȩ. Et reliq.

Homilia Sancti Hilarij Episcopi.

In Matt. Lampades, aĩarũ splẽdẽtiũ lumẽ est, q̃ Sacramẽto baptismi splẽdue rũt. Oleũ, boni operis est fructus. Vasa, humana sunt corpora, intra quoꝝ viscera, Thesaur⁹ bonȩ cõsciẽtiȩ recõdẽd⁹ est. Vendentes, sunt hi, qui misericordia fidelium indigentes, reddunt ex se petita commertia, indigentiæ suæ scilicet ex satietate boni operis nostri conscientiam ementes. Lect. viij.

Hȩc enĩ, ĩdefessi luminis copiosa materies ẽ, q̃ miȩ fructib⁹ & emẽda ẽ, & recõdẽda. Nuptiȩ, ĩmortalitatis assumptio est, & inter corruptionẽ, atq; ĩcorruptionẽ, ex noua societate cõiunctio. Mora sponsi, pȩnitẽtiȩ tẽpus ẽ. Expectãtiũ somn⁹, credentiũ quies est, & in pȩnitentiȩ tẽpore, mors tẽporaria vniuersorum. Nocte media clamor cunctis ignorantibus, tubæ vox est, domini præcedentis aduentum: & vniuersos, vt obuiam sponso exeant excitantis. Lect. ix.

Lampadũ assũptio, aĩarũ est reddit⁹ ĩ corpora, earũq; lux, ꝯsciẽtia boni opis elucẽs, q̃ vasculis corporũ cõtinet. Prudẽtes virgines hæ sunt, quȩ opportunum in corporibus operandi tempus amplexæ, in primũ se occursum Aduentus dominici præparauerint. Fatuæ autem, quȩ dissolutȩ, ac negligẽtes, prȩsentium tantum solicitudinem habuerint, & immemores promissorum Dei, in nullã se spẽ resurrectiõis extẽderĩt. Ad iij. Ca. Frẽs: Videte. ℟. br. Dilexisti iustitiã. ℣. Hȩc est virgo. Ad vj. Capit.

Ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt, vt ea quȩ sunt destrueret, vt non glorietur omnis caro in conspectu ei⁹. ℟. br. Hȩc est ꝟgo, ℣. Accipe coronam. Ad ix. Cap.

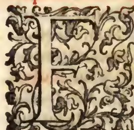
Ex ipso autẽ, vos estis in Chr̃o Iesu, qui factus ẽ nobis sapientia, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio: vt quemadmodum scriptũ est, Qui gloriatur in domino glorietur. ℟. bre. Accipe coronam. ℣. Hæc est quæ nesciuit.

F. TRAN-

Die 26. F. TRANSLAT. SACRARUM RELIQVIARVM ECCL. NOSTRAE.

Dup. ma. Ad Vesperas. Capl'm.

Hebr. 11. f

Ratres: Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones. Hymnus.

COelestes aīę, quas superū prī
Incorruptafides,puraq;casti
Et tutela īopū viuida charitas(tas
Nodo iunxit amabili.

Dū terris humiles, paupię, et famē
Lictoꝝq; minas, opꝓbria, et man'
Horrendūq; gen' funeris, et crucē
Pro Christo placuit pati.

Nunc cęlo positas, vt faciem Dei,
Et spectare iuuat lucida lumina,
Quo visu nihil est mētib', aut pōt
Iustis esse beatius.

Nos errore viæ quam terim' diu,
Et noctis tenebris eripite, & prece
Nos vestra dño sistite supplices,
Raptos faucibus hostium.

Simplex ætherei numinis vnitas,
Quę distīcta eadē ē, ℣aq; Trinitas
Aeternis vigeat semper honorib',
Et terra simul & polo. Amen.

℣. Sapientiā sctorū narrēt populi. ℟. Et laudes eorū ꝓmat Ecclesia. Ad Mag. Añ. Hymnis, & canticis laudemus Dominū Deū nostrū, qui non amouit sanctorū merita, & misericordiā suā à nobis. Oro.

ECclesiam tuam, quæsumus Dñe, ī hodierna sanctorum celebri translatione lætantem, benignus intende: & à cunctis erroribus, & aduersitatib' expeditam; perpetua fac cum Sanctis tuis pace gaudere. Per dominum nostrū.

Ad Matut. Inuit. Sacras Reliquias venerantes, adoremus dominum: Qui tam pretioso thesauro, ditauit nostram Ecclesiam. ps. Venite. Hymnus. Cœlestes animæ.

In j. Noctur. Aña. Supplices ad sanctoꝝ Reliquias concurramus, vt ipsis intercedentibus, nos, quæ pio cultu poscim', mereamur adipisci. ps. Beatus vir. 59. Aña. Cūcti sancti deuotissimè percolendi sunt, sed specialiter hi venerandi à nobis, quorū Reliquias Dei benignitate possidemus. ps. Quare fremue. 60. Aña. Sanctorum per vniuersum orbē seminat in cineribus portio; manet tamē integra in virtutibus plenitudo. ps. Domine quid. 60. ℣. Lætamini. Lect. j.

De libro Sapientiæ.

c. 10. d REddidit domin' iustis mercedem laborum suorū, & deduxit illos in via mirabili, & fuit illis

illis in velamento diei, & in luce Stellarũ ꝑ noctẽ: & trãstulit illos ꝑ mare rubrũ, & transuexit illos per aquam nimiã; inimicos aũt illorũ demersit in mare, & ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iusti tulerunt spolia impiorum, & decantauerunt domine nomen sanctum tuum, & victricem manum tuam laudauerũt pariter: quoniã sapientia aperuit os mutorum, & linguas infantium fecit disertas.

℟. j. Cũcti sancti deuotissimè percolendi, sed præcipue ij venerandi sunt à nobis, Quorũ Reliquias possidemus. ℣. Gaudeat terra nostra, tantorum nutrix cœlestium militum, parens fœcunda virtutum. Quorum Reliquias. Lect. ij.

Ca. 1 Direxit opera eorum in manibus Prophetę sancti. Iter fecerunt per deserta, q̃ nõ habitabant, & in locis desertis fecerũt casas. Steterũt cõtra hostes, & de inimicis se vindicauerũt: Sitierũt, et ĩuocauerũt, & data est illis aqua de petra altissima, & reqes sitis de lapide duro; ꝑ q̃ enim pœnas passi sunt inimici illorũ, à defectione pot⁹ sui, in eis quũ abundarent filij Israel, lætati sũt. Per hæc quũ illis deessent, bene cũ illis actum est. Nam ꝑ fonte qdem sempiterni fluminis, humanũ sanguinem dedisti iniustis.

℟. ij. Omnes sancti nos orationibus adiuuant, hi verò nobis familiares sunt: Semper enim nobiscũ morantur. ℣. Rectè, atque ex debito, à nobis horum sanctorũ celebrantur insignia. Sẽper. Lect. iij.

Qui quũ minuerent introductione infantiũ occisorũ, dedisti illis abundantẽ aquã insperatè: ostendens ꝑ sitim, q̃ tunc fuit, quemadmodũ tuos exaltares, & aduersarios illorũ necares. Quũ enĩ tẽtati sunt, & quidẽ cũ mĩa disciplinam accipientes, scierunt quemadmodũ cũ ira iudicati ĩpij tormẽta paterent: hos quidem, tanquã pater monens probasti, illos autẽ, tãquã durus rex interrogãs, condẽnasti.

℟. iij. Cum sanctis Dei quiescentes, euadimus inferni tenebras: Eorum meritis consocij facti sanctitatis. ℣. Qui nos in corpore viuentes custodiunt, & de corpore recedentes excipiunt, laudemus. Eorũ meritis. ℣. Gloria pr̃i. Eorũ.

In ij. Noc. Añ. Respexit nos dominus, quia Eccl̃iæ suæ, latẽtes Reliquias sanctorũ reuelauit. ps. Verba mea. 6o. Añ. Lętemur, & exultemus in dño, qui nos participes esse voluit, tam pretiosi muneris. ps. Saluum me fac dñe. 62. Aña.

Deus

De⁹ apud nos Reliqas esse voluit eoꝝ, qui Chri tam sunt propinqui charitatis imitatione, quàm passionis similitudine. ps. Conserua me dñe. 72. ℣. Exultēt iusti. Le. iiij.

Er ser. sancti Ambr. de Inuē. SS. Ger. & Prot.

Aspicite fratres ad dexterā, aspicite ad sinistram Reliquias sacrosanctas. Videte coelestis conuersationis viros spectantes, animi sublimis trophęa. Non eos ſecularis illecebra, sed diuini operis gratia, ad firmamētum sacratissimę passionis euexit, eo qđ aduersus lubricum sæculi huius stabiles pmāserūt, q nō pfunctorio sermone verbū Dei, sed intimo corde eructarūt, in cōfessione cōstantes, in martyrio pseuerātes. ℟. iiij. Propter verbum testimonij tui dñe vicerūt mundū scti: Quorum sacras Reliquias hodie veneramur. ℣. Reddidit dominus iustis, mercedem laborum suorū, & transtulit illos. Quorum. Lect. v.

Respexit humilia dñs, qui latentes sub ignobili cespite Reliquias sctōrū, suę Ecclesię reuelauit, quorū anima in cęlo, corpus in terra. Gratias igitur agamus dño, quòd hoc tēpore tales nobis sctōꝝ spūs excitauit, quo Ecclia sua sctā, præsidia maiora desiderat: quorū quo maiora, eo tutiora patrocinia sūt: apuit oculos nros dñs, videmus auxilia, quib⁹ sumus sępe defensi. ℟. v. Custodiuit dñs in terris ossa sanctorum: Qui lętitijs oībus expleti, in sanctissimo Dei aspectu conquiescūt in cęlis. ℣. Gratia, & munere Dei, dimiserūt nobis Reliquias suas sancti. Qui. Lectio vj.

Euasimus fratres, nō mediocrem pudoris sarcinam: patronos habebamus, & nesciebam⁹, inuenimus vnū hoc quo videamur pręstare maioribus; sanctorū cognitionē, quā illi amiserunt, nos adepti sum⁹. Eruunt nobiles Reliquię sepulcro ignobili, ostēduntur Cęlo Trophęa. Colamus ergo Reliquias sacrosanctas, & dignis eas honoribus prosequamur, totūq; diem fida deuotione celebremus. ℟. vj. Super aurum, & lapidem pretiosum multum, pretiosę sunt Reliquię sanctorū; Quos non dedit dominus videre corruptionem. ℣. In spe, caro requieuit eorum. Quos non. ℣. Gloria. Quos. In iij. Noct. Añ. Gratia tua exaltati sunt Dñe scti, in cęlesti gloria, & eorū Reliquijs in te lætat Ecclia. ps. Exaltabo te. 76. Añ. Mirabilis es domine in sanctis tuis: Quorū Reliquiæ morbos depellunt, ęgris medentur, & cæcis lumen oculorum.

lorũ restituunt. ps. Exultate. 77.
Añ. Reliqarũ sanctorũ tuorũ virtute, mirabilia fiũt in terris. ps. Bñdicã. 77. ℣. Iusti autem. Lect. vij.
Lectio S. Euangelij sm Lucam.
C.13. IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis, & turbis Iudæorũ. Contendite intrare per angustã portã: qa multi, dico vobis, quęrent intrare, & nõ poterũt. Et rel.
Homilia sancti Gregorij Papę.
Ez mo.11. & 17. Mens humana quum ad meliora nititur, quasi contra fluminis ictũ conatur: quum verò ab intẽtione ascendendi resoluitur, sine labore ad ima ducit. Quia enim in ascensu labor est, in descẽsu ocium, intraturos per angustam portã dominus admonet dicens. Contendite intrare per angustam portã.
℟. vij. Sanctè, & pie conuersemur in Ecclesia, quę est domus Dei viui, Illustrata sanctorũ Reliquijs.
℣. Respice dñe orationem seruorũ tuorũ, & obsecrationem eorũ in domo tua. Illustrata. Lectio viij.
Quę est autem angusta porta, nisi in hoc mundo viuere; sed de hui⁹ mundi concupiscentia nihil habere: aliena non appetere, propria nõ tenere, laudes mundi despicere, & ꝓ Deo opꝓbria amare: gloriam mũdi fugere, despectum seq, adulãtes despicere, despicientes honorare, mala nocẽtiũ ex corde dimittere; & erga eos dilectionis grãm immobilẽ ĩ corde retinere?
℟. viij. Sãctorum beatus chorus, quorum Reliquias hodie celebri solennitate translatas lętantes colimus; Vt digni efficiamur promissionib⁹ Christi. ℣. Sancti omnes, quorum Reliquiæ in præsenti collocãtur Ecclesia, suis nos iuuent precibus. Vt digni. ℣. Gloria pri. Vt digni efficiamur. Lectio ix.
Dicturus itaque Dominus huius angustæ portæ introitum, pręmisit, Contendite; quia nisi mentis contentio fuerit, vnda mũdi non vincitur, per quam anima semper ad ima reuocatur. Mens enĩ, mutabilitatis suæ pondere, ad aliud semper impellit, quam est: & nisi ĩ statu suo, arcta custodię disciplina teneat, semper in deteriora delabitur; Quia semper stantem deseruit statum, quẽ habere poterat.
Ad Laud. & per Hor. Añ Sãctorũ Reliquijs decorasti Dñe templum sanctum tuũ, qđ hymnis, & cãticis ꝑsonat, in gloriã noĩs eorum.
Añ. Ecclesiam hãc deuotè frequẽtemus, sanctorũ Reliquijs decoratam. Añ. Tãquam Christi Domini mẽbra, colim⁹ corpora sanctorum,

rum, qui in semita iudiciorũ domini, sustinuerunt eum. Aña. Reliquit nobis Dominus Reliquias sanctorum suorum, tãquam fontes salutares. Aña. Ex sacris Reliquijs sanctorum Dei, plurima in nos beneficia emanant. Cap. Fratres: Sancti per fidem. Hymnus.

AD nos tenebris eruta,
Et restituta splendide
Luci, beata munera
Deus benignè transtulit.
Effusus ecce candido
Agni innocentis pectore
Fons, ecce quo purissima
Trunco pependit hostia:
Hic sunt reposta martyrum,
Infantiumque, & virginum,
Hic multa sanctorum rogis
Erepta diris pignora.
His ipse gemmis implicat
Deus coronam Barbaræ,
Quæ iussa patris nuptias,
Dotemque spreuit regiam.
Canamus ergo debitas
Laudes potenti cœlitum
Regi, suo qui lumine
Respexit hanc Ecclesiam.
Te nunc Redemptor quæsumus,
Ipsorum vti consortio
Iungas precantes seruulos
In sempiterna sęcula. Amen.

℣. Sapientiã sctorũ narrẽt populi. ℟. Et laudes eorũ promat Ecclesia. Ad Benedictus. Aña. Sancti omnes, quorum Reliquijs in hac Ecclesia collocatis, debitum adhibemus honorem, & cultũ: precibus nos vestris iuuate apud dominũ. Ad iij. Cap. Frēs: Sancti per fidem. ℟. bre. Lætamini in Domino. ℣. Exultent iusti. Ad vj. Capitulũ. Extinxerũt impetũ ignis: effugauerunt aciẽ gladij: conualuerunt de infirmitate: fortes facti sunt in bello. ℟. bre. Exultent iusti. ℣. Iusti autem. Ad ix. Capitulum. Circumierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus, in solitudinib' errantes, in montibus, & speluncis, & in cauernis terræ. ℟. bre. Iusti autem. ℣. Exultabunt. Ad Vesp. vlt. ps. Credidi. 117. Capitulum. Hymn' & Versus, vt in primis Vesperis. Ad Mag. Aña. Hodie sacrarũ Reliqarũ translationem celebram', gratias agentes Deo, q pro sua in nos misericordia, tanta nobis virtutũ exẽpla, ad imitãdũ ꝓposuit. Si hoc F. venerit in Sabbatho. Pro cõmemoratione Dominicæ primæ Aduentus Domini. Aña. Ecce nomẽ Dñi venit de lõgĩquo & claritas ei' replet orbẽ terrarũ.

℣. Ro-

℣. Rorate cœli desuper, & nubes pluant iustum.
℟. Aperiatur terra, & germinet Saluatorem. Oratio.
EXcita q̃s dñe potentiã tuam & veni: vt ab iminẽtib⁹ peccatorũ nr̃orũ periculis, te mereamur ꝓtegẽte eripi, te liberante saluari. Qui viuis. Post Añ. Salue. 69.
℣. Aue Maria gratia plena.
℟. Dominus tecum. Oratio.
DEus, q̃ de beatę Mariæ virginis vtero, verbũ tuũ, Angelo nũciante carnẽ suscipere voluisti: pręsta supplicibus tuis; vt q̃ vere eã Dei genitricem credimus, eius apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per eundem. ℟. Amen.
Post Completorium. Antiphona.
ALma Redemptoris mater, quę puia cęli porta manes, & Stella maris, sucurre cadenti Surgere qui curat populo, tu quæ genuisti Natura mirãte tuũ sc̃tũ genitorem. Virgo prius ac posterius, Gabrielis ab ore, Sumens illud Aue, peccatorum miserere.
℣. Angelus dñi nunciauit Mariæ.
℟. Et concepit de Spiritu sancto:
Or̃o. Oĩpotens sempiterne. 126.
Pro commemorat. S. Saturnini martyris. Oratio. Tribue. 131.
Die 29. Vigilia S. Andreę Apostoli. Lec. j.

Lectio S. Euangelij sm̃ Ioannem.
IN illo tempore: Stabat Ioannes, & ex Discipulis eius duo. Et respiciens Iesum ambulantem, dicit. Ecce agnus Dei. Et reliqua. C. 1. d
Homilia S. Augustini Episcopi.
Quia talis erat Ioannes amicus sponsi, nõ quęrebat gloriam suã, sed testimonium perhibebat veritati. Nũquid voluit apud se remanere Discipulos suos, vt non sequerẽtur Dominum? Magis ipse ostẽdit discipulis suis, quem sequerẽtur. ¶ Habebant enim illum tãquam agnum. Et ille. Quid me attenditis? Ego non sũ agnus, ecce agnus Dei; de quo & superi⁹ dixerat: Ecce agnus Dei. Et quid nobis prodest agnus Dei? Ecce ait, qui tollit pc̃tã mundi. Lec. ij. Tr. 7
Sequuti sũt illũ, hoc audito, duo qui erant cum Ioanne. Videamus sequentia. Ecce agnus Dei. Hoc Ioannes. Et audierunt eum duo discipuli loquentẽ, & sequuti sunt Iesũ. ¶ Non sic illũ sequebantur quasi iã inhęrerent illi: Nam manifestũ est q̃n illi inhęserunt, qa de naui eos vocauit. In his enĩ duob⁹ erat Andreas, sicut modo audistis. Andreas aũt frater Petri erat.
Pro cõme. S. Saturnini. Lectio iij.
Saturninus senex, quum fide, & san-

sanctitate, inter reliquos Christianos maxime polleret, à Lauditio præfecto in carcerē traditur. Corā quo, post dies quadragīta duos vinctus catenis eductus, ad Tripodem sacrificare iubetur: sed eo tunc dicente, Conterat Dominus Deos gentiū, statim Tripode soluta, duo milites in Christū crediderūt, q martyrio postmodū coronati sunt. Demum Saturninus variè tortus, post equulei cruciatus, post verbera, & flāmas, capite truncat: vnà cū Sisinio diacono.

Die 30. F.S. ANDREAE APOSTOLI.

Dup. Ad Vesperas. Capitulum.

Rom. 10.d FRatres: Corde creditͬ ad iustitiā, ore aūt ↄfessio fit ad salutē: dicit enim scriptura. Omnis qui credit in illum, non confundetur. Hymn' Aeterna Chri munera. 129. ℣. In omnem terram.

Ad Mag. Aña. Vnus ex duobus, qui sequuti sūt dñm, erat Andreas frater Simonis Petri. Oratio.

MAiestatem tuā dñe suppliciter exoram': vt sicut Ecclesiæ tuæ, beatus Andreas Apostolus extitit prędicator, & rector; ita apud te sit pro nobis perpetu' intercessor. Per dominum nostrū.

Ad Mat. Inuit. Regem Aplorum dñm, Venite adorem'. ps. Venite. Hymn'. Aeterna Chri mun. 129. In j. Noctur. Aña. Vidit dñs Petrū, & Andreā, & vocauit eos. ps. Cęli enarrant. 72. Aña. Venite post me, dicit Dñs, faciā vos fieri piscatores hoīum. ps. Benedicā. 77. Aña. Relictis retibus suis, sequuti sunt dñm Redemptorē. ps. Eructauit. 82. ℣. In oēm. Lect. j.

ANdreas Apostolus, Bethsaidæ natus, qui est Galilæę vicus, frater Petri, natu maior, discipulus Ioannis Baptistæ, quum eum de Chro dicentē audisset, Ecce agnus Dei: sequutus Iesum, fratrem quoq; suum ad eū dē perduxit. Quum postea vnà cum fratre piscaretur in litore Galilææ, ambo à prętereunte Christo dño, ante alios Apostolos vocati, illis verbis, Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominū: nullam interponentes moram, & relictis retibus sequuti sunt eum. ℟. j. Dū perābularet dñs supra mare, secus lit' Galileę, vidit Petℛ, et Andreā retia mittētes in mare: & vocauit eos dicēs. Venite post me, faciam vos fieri piscatores hoīum. ℣. Erant enim piscatores, & ait illis. Venite post me. Lectio ii.

Post

Post cuius passionem, & resurrectionem, Andreas, quum in Scythiam Europæ, quæ ei prouincia ad Christi fidē disseminandā obtigerat, venisset; deinde Epyrū, ac Thraciam peragrasset: doctrina, & miraculis, innumerabiles homines ad Christū conuertit. Post, Patras Achaiæ profectus, & in ea vrbe plurimis adveritatem Euangelicam perductis, Aegeam proconsulē, prędicationi Euangelicæ resistentem, liberrimè increpauit, quòd qui iudex hominum haberi vellet, Christū Deū oīum iudicē, à dęmonib' elusus nō cognosceret. ℟.ij Mox, vt vocē domini prædicantis audiuit beatus Andreas, relictis retibus, quorū vsu, actuque viuebat: Aeternę vitę sequutus est pręmia largientem. ℣. Hic est, qui pro amore Christi pepēdit ī Cruce: & pro lege ei' sustinuit passionem. Aeternæ vitæ sequutus est pręmia largientem. Lectio iij.

Tum Aegeas iratus, Desine (inquit) Christum iactare, cui similia verba nihil profuerū t, quominus à Iudęis crucifigeret. Andreā verò de Chrō nihilominus liberè p̄dicantem, quòd pro salute humani generis se crucifigendū obtulisset, impia oratione interpellat, ac demum hortatur, vt sibi consulens, Dijs velit immolare. ℟.iij. Doctor bonus, & amicus Dei Andreas, ducitur ad Crucem; quam a longe aspiciens dixit: *Salue Crux*, Suscipe discipulū eius, q pependit in te magister me' Christus. ℣. *Salue Crux*, quæ in corpore Christi dedicata es, & ex mēbris eius, tanquā margaritis ornata. Suscipe discipulum eius, qui pependit in te. ℣. Gloria. Suscipe.

In ij. Noctur. Aña. Dignū sibi dñs computauit martyrem, quē vocauit Apostolū, dū esset in mari. ps. Omnes gentes. 83. Aña. Dilexit Andreā dñs, in odorē suauitatis. ps. Exaudi Deus deprecationem. 87. Aña. Biduo viuens, pendebat in Cruce pro Christi nomine beatus Andreas, & docebat populū. ps. Exaudi De' orationē meā. 88. ℣. Constitues. Lectio iiij.

Respōdit Andreas. Ego, omnipotenti Deo, qui vnus & verus est, immolo quotidie, nō taurorum carnes, nec hircorum sanguinem, sed īmaculatū agnū in altari: cuius carnē, posteaquā omnis populus credentium manducauerit, Agnus, qui sacrificatus est: integer perseuerat, & viu'. Quamobrem ira incēsus Aegeas,

iubet eũ in carcerẽ detrudi: vnde populus Andream facilè liberasset, nisi ipse sedasset multitudinẽ, vehementius rogans, ne se ad optatissimam martyrij coronam properantem impedirent.

℟. iiij. Homo Dei ducebatur, vt crucifigerent eum: populus autẽ clamabat voce magna dicẽs. Innocẽs eius sanguis, sine causa damnatur. ℣. Quumq; ducerent eum vt crucifigeretur, factus est cõcursus populoꝝ clamantiũ, & dicentium. Innocens eius sanguis, sine causa damnatur. Lectio v.

Igitur, paulò post in tribunal productum, quum Aegeas Crucis extollentem mysteria, sibiq; suã impietatem exprobrantẽ, diutius ferre non posset: ĩ Crucẽ tolli, & Christi mortẽ imitari iussit. Adductus Andreas ad locum martyrij, quũ Crucem vidisset longe, exclamare cępit. O bona Crux, quę decorem ex membris Dñi suscepisti; diu desiderata, solicitè amata, sine intermissione q̃sita, & aliq̃n cupiẽti aĩo pręparata: accipe me ab hoĩbus, et redde me magistro meo, vt per te me recipiat, qui p̃ te me redemit.

℟. v. O bona Crux, quæ decorem & pulchritudinem de mẽbris Domini suscepisti, accipe me ab hominibus, & redde me magistro meo: Vt per te me recipiat, qui p̃ te me redemit. ℣. Beatus Andreas, expansis manibus ad Cęlũ orabat, dicens: Salua me, o bona Crux. Vt per te me recipiat. Lectio vj.

Itaq; cruci affixus est, in qua biduum viuus pendens, & Christi fidem prædicare nũquã intermittens, ad eum migrauit, cuius mortis similitudinem concupierat. Quę omnia, pręsbyteri, & diaconi Achaię, qui eius passionẽ scripserunt, se ita, vt cõmmemorata sũt audisse, & vidisse testanẽ. Eius ossa primũ Constantino Imperatorẽ Constantinopolim, deinde Malphim translata sunt. Caput, Piõ secundo Põtifice, Romam allatũ, ĩ Basilica sãcti Petri collocatũ est.

℟. vj. Expandi manus meas tota die in Cruce, ad populũ non credentem, sed contradicẽtem mihi. Qui ambulant vias non bonas, sed post peccata sua. ℣. Deus vltionum dominus, Deus vltionũ liberè egit: exaltare q̃ iudicas terram, redde retributionem superbis. Qui ambulant vias nõ bonas sed post peccata. ℣. Gloria. Qui.

In iij. Noctur. Aña. Recipe me ab hominibus, & redde me magistro meo, vt per te me recipiat, qui per te

te me redemit. ps. Confitebimur. 93. Aña. Non me permittas dñe famulum tuum à te separari: tempus est, vt commendes terrę corpus meum. ps. Dominus regnauit exultet. 101 Añ. Splẽdore cęlesti circumfusus beatus Andreas, spiritum Deo reddidit. ps. Dominus regnauit irascantur. 103. ℣. Nimis honorati. Lectio vij. Lectio S. Euangelij sñ Matthæũ.

c.4.e IN illo tempore: Ambulans Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonẽ, qui vocatur Petrus, & Andreã fratrem eius, mittentes rete in mare, Erãt enim piscatores. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Audistis fratres charissimi, quia ad vnius iussionis vocem, Petrus & Andreas, relictis retibus, sequuti sunt Redemptorem. Nulla verò hũc facere adhuc miracula viderãt, nihil ab eo de pręmio ęternę retributionis audierant: & tamen ad vnum Domini pręceptũ, hoc, quod possidere videbantur, obliti sunt Quanta nos eius miracula videmus? Quot flagellis affligimur? Quantis minarum asperitatibus deterremur? & tamen vocantem sequi contemnimus. ℟. vij. Orauit sanctus Andreas, dum respiceret in Cœlum, & voce magna clamauit, & dixit. Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiaris ab ĩpio iudice deponi; Quia virtutem sanctæ Crucis agnoui. ℣. Tu es magister meus Christus, quem dilexi, quem cognoui, quem confessus sum, tantummodo ĩ ista voce exaudi me. Quia virtutem sanctæ Crucis. Lect. viij.

In Cœlo iam sedet, qui de cõuersione nos admonet. Iã iugo fidei colla gentium subdidit, iam mũdi gloriã strauit, iam ruinis eius crebrescentibus, districti sui iudicij propinquum denunciat diẽ: & tñ superba mens nostra, nõ vult hoc sponte deserere, quod quotidie pdit inuicta. Quid ergo, fratres charissimi, in eius iudicio dicturi sumus; qui ab amore præsentis sæculi, nec præceptis flectimur, nec verberibus emendamur? ℟. viij. Videns Crucem Andreas exclamauit, dicẽs. O crux admirabilis, ò crux inenarrabilis, ò crux, quæ per totũ mundũ rutilas: Suscipe discipulũ Christi; nõ me pmittas errare, sicut ouem non habentem pastorẽ. ℣. O bona Crux, q̃ decorem, & pulchritudinem de membris Dñi suscepisti. Suscipe discipulum. ℣. Gloria. Sus. Lec. ix.

Sed fortasse aliquis, tacitis secum cogitationib⁹ dicat: ad vocē Dominicam, vterq; iste piscator, qd aut quantum dimisit, qui penè nihil habuit? Sed in hac re fratres charissimi, affectum potius debemus pensare, quam censū. Multū reliquit, qui nihil sibi retinuit. Multum reliquit, qui quantumlibet parum totum deseruit. Certè nos & habita cum amore possidemus, & ea quę minimè habemus, ex desiderio quærimus. Multum ergo Petrus, & Andreas dimisit, quando vterque etiam desideria habendi reliquit.

Ad Laud. & per Hor. Aña. *Salue Crux pretiosa*, suscipe discipulum eius, qui pependit in te magister meus Christus. Aña. Beatus Andreas orabat, dicens: Domine rex æternæ gloriæ, suscipe me pendentem in patibulo Aña. Andreas Chri famulus, dignus Dei Apostolus, germanus Petri, & in passione socius. Aña. Maximilla Chro amabilis, tulit corpus Apostoli, optimo loco cum aromatibus sepeliuit. Aña. Qui persequebantur iustum, demersisti eos domine in infernum: & in ligno Crucis dux iusti fuisti. Capit. Fratres: Corde credit. Hym. Exultet cęlū laudibus. 130. ℣. Annūciauerūt.

Ad Benedictus. Añ. Cōcede nobis hominem rectū, redde nobis hominem sanctū: ne interficias hominem Deo charum, iustum, mā suetum, & pium. Ad iij. Cap. Fratres: Corde creditur. ℟. br. In omnē terrā. ℣. Cōstitues. Ad vj. Cap.

Non est distinctio Iudęi, & Gręci: nam idem dominus omnium, diues in omnes, qui inuocant illum; oīs enī quicunq; inuocauerit nomē Dñi, saluus erit. ℟. br. Constitues eos. ℣. Nimis. Ad ix. Cap.

Hesaias dicit: Domine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico, nunquid non audierunt? & quidem, in omnem terram exiuit sonus eorū, & in fines orbis terræ verba eorum. ℟. bre. Nimis hono. ℣. Annunc.

Ad Vesp. vlt. ps. Dñe pbasti. 121. Cap. Frēs: Corde credit. Hymn⁹. Aeterna Chri. 129. ℣. Annunc. Ad Mag. Aña. Quum peruenisset beatus Andreas ad locum, vbi Crux parata erat, exclamauit, & dixit. O bona Crux diu desiderata, & iam cōcupiscenti animo pręparata: securus, & gaudens venio ad te; ita & tu exultans, suscipe me discipulum eius, qui pepēdit in te.

DE-

DECEMBER.

Die 1. F. INVENT. S. LONGINI MART.

Semi.ma. Ad Vesperas. Capitulū.

2. Co. 1. a Fratres: Bñdict⁹ Deus, & pater dñi nři Iesu Christi, př mīarum, & Deus totius consolationis: qui consolatur nos, in omni tribulatione nostra. Orō.

Sanct⁹ Longinus martyr tuus domine, sua nos intercessione lætificet: & pia faciat solennitate gaudere. Per dominum. Lectio j.

Longinus, ex Prouincia Isauriæ, tempore quo dñs nř Ies⁹ Xps ī carne agebat mortali, Tiberio Romanis imperāte, sub Pilato pside Iudęę militabat. Is vnus fuit ex militib⁹, crucifixioni Chři astātibus. Qui etiam lancea lat⁹ eius in Cruce præmortui aperuit. Lect. ij.

Et continuo (quemadmodū loqt Euāgeliū) sanguis exiuit, & aqua: cuius sanguinis decurrētes guttas, oculos ipsi⁹ infirmitate caligantes sorte quadā attigisse ferūt; ac ptinus clarè vidisse. Diuino itaq; miraculo illuminat⁹, vidēs insup terram tremere, lapides scindi, Solē obscurari, plurimaq; alia fieri prodigia: clara voce dicebat. Verè filius Dei erat iste. Lect. iij.

Postmodū, militię sęculari renunciās, Aplis Chři adhęsit: à qbus in Chři fide īstruct⁹, vbo, & exēplo, cōplures ad Xpianā fidē cōuertit. Quū aūt nō absq; Dei consilio, ad Vrbē Mantuā deuenisset, habitationē ī eo loco, q hacten⁹ ab īcolis Cappadocia nūcupaī, sec⁹ lacū, ppe męnia ciuitatis sibi eligēs, multos auertit ab iniquitate. Lect. iiij.

Idolorū sacrificia prohibebat, Chři venerabilia pcepta pdicabat: et ad Chřianā fidē multos allicere satagebat. Hæc quū ad aurēs Octauij psidis deuenissent, iussu ipsi⁹ cōprehēdit: & qa Deoꝝ culturā et dęmonioꝝ doctrinā oī animi affectu spernebat, Pręses ei dētes oēs excuti, & līguā pcidi iubet. Lec. v.

Sed beat⁹ martyr, audacter loquēs dicebat Octauio. Si credis illos eē Deos, pmitte me ipsorū cōfringere statuas: acceptaq; securi, annuēte pside, lapideas statuas euertit, arasq; destruxit, statiq; dęmones īgēti stridore fugerūt: populusq; retro clamabat. Magn⁹ est De⁹ Xpianorū. Præses, qa arbitrat⁹ est, hæc arte magica fieri, capitali sententia damnat beatū Longinum. Lec. vj.

Interea, Aphrodisi⁹ iam ad Christi fidē conuersus, inquit Præsidi. Vir iste Longin⁹, magnā pstitit salutē, et verè cōfessus est magnū eē Deū

Chri-

Christianorũ, & verũ. Vide ergo, ne qcquã mali facias contra seruũ Dei. Octaui'ira pcit',iussit ei linguã amputari. Et beat' Lógin'in fidei cõfessione psistẽs, capitis abscissione martyrio coronat̃. Pręses vero, statĩ oculorũ cęcitate pcussus, pęnitẽtiã egit:& beati Lõgini suffragio visũ recepit; corp' ei'sepulturę mãdauit:qđ à pp̃ro Mantuano Deo reuelãte ĩuẽtũ,ĩ Ecclesia sãcti Andreę asseruat̃. Lect.vij.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthæũ.

C.10.c IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis.Nihil est opertum, quod non reueletur, & occultũ,qđ non sciat̃.Qđ dico vobis ĩ tenebris, dicite in lumine,& quod in aure auditis prædicate super tecta. Et rel'.

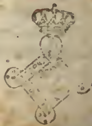
Homilia Sancti Hilarij Episcopi.

In Matt. Diẽ iudicij oñdit,q̃ abstrusã volũtatis nr̃ę cõsciẽtiã pdet:& ea q̃ nũc occulta existimant̃,luce cognitionis publicę deteget.Igit̃ nõ minas, nõ cõsilia, nõ potestates ĩsectãtiũ monet esse metuendas;qa dies iudicij,nulla hęc fuisse, atque inania reuelabit. Et qđ dico vobis ĩ tenebris,dicite in lumine,& qđ in aure auditis, p̃dicate sup tecta. Lec.viij.

NÕ legim', dñm solitũ fuisse noctib' sermocinari,et doctrinam in tenebris tradidisse;sed quia omnis sermo eius, carnalib', tenebræ sũt: & verbũ ei'infidelib' nox est.Itaq; id qđ à se dictũ est, cum libertate fidei, & confessionis, vult esse loquẽdũ. Iccirco q̃ in tenebris dictã sunt, p̃dicari iussit in lumine, & q̃ secreto auriũ commissa sunt, sup tecta,idest excelsum loquenda, vt præconio audiantur. Lect.ix.

COnstãter enĩ Dei ingerẽda cognitio est, & pfundũ doctrinę Euãgelicæ secretũ, lumine prędicationis Ap̃licę reuelãdũ,non timẽtes eos, qb'quũ sit licẽtia ĩ corpora, tñ in aĩas ius nullũ est: sed timẽtes poti' Deũ, cui perdẽdę in gehenna aĩæ, &corporis,sit potestas. Ad iij.Cap. Fratres: Bñdict' De'. ℞.br. Glĩa, & honor. ℣. Posuisti dñe. Ad vj.Cap. Sicut abundant passiones Christi in nobis:ita & per Christum abũdat consolatio nostra. ℞.bre. Posuisti. ℣. Magna est. Ad ix.Capl̃m. Spes nostra firma sit pro vobis: sciẽtes,quod sicut socij passionum estis, sic eritis & consolationis. ℞.br. Magna est. ℣. Iustũ deduxit.

FINIS.

REGISTRVM.

*** ABCDEFGHIKLMNOPQRSTVXYZ.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg.

Omnes sunt Quaterniones, præter **. Gg.
Duerniones. G.& R. Quinterniones.

MANTVAE, M D LXXXV.

Ex Officina Francisci Osanæ.

